DİJİTAL KÜTÜPHANE KANALI

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

https://rantey.org

Yedek ve Duyuru Kanallarımız
Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

• Telegram: https://t.me/birkitapbir

• WhatsApp Kanalımız : https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4IvMoc0Y

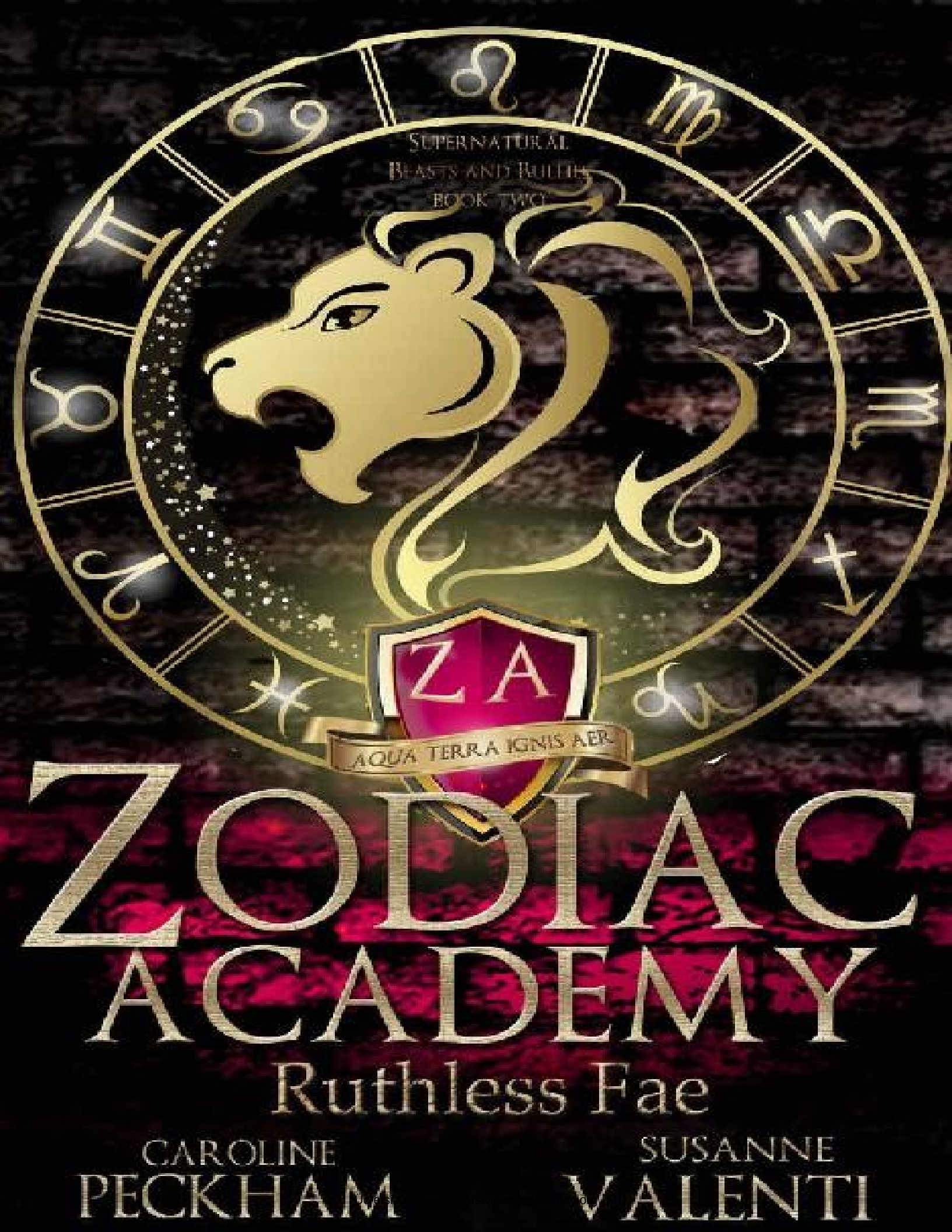
Supernatural
Beasts and Bullies
Book Two
ZA
Aqua Terra Ignis Aer
ZODIAC
ACADEMY
Ruthless Fae
Caroline
Peckham
Susanne
Valenti

ZODIAC AKADEMİ

Ruthless Fae

tarafından

Caroline Peckham & Susanne Valenti

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

ZODYAK AKADEMİSİ'NE HOŞ GELDİNİZ, İŞTE KAMPÜSÜNÜZ HARİTA.

Tüm öğrencilere not: Vampir ısırıkları, uzuv kaybı ya da ağlayan ormanda kaybolmak geçerli bir mazeret olarak sayılmayacaktır.

derse geç kalmak.

Haritayı daha yakından incelemek için üzerine tıklayın.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Yanan bir bedenin kokusu hâlâ havada asılı duruyor, boğazıma takılıyor ve kaşlarımı çatmama neden oluyordu. Yükselen duyularım bu gece dökülen her damla kanı algıladı ve kampüsün ortasında, etrafta öğretmenlerin olduğu bir yerde böyle bir şeyin nasıl olduğunu tekrar merak ettim.

Max ve Seth iki yanımda olduğu halde Ağlayan Orman'a doğru yürüdüm. Vega İkizleri'yle bu gece neler olduğunu konuşmadan önce tamamen mahremiyetten emin olana kadar bekleyerek sessizce yol aldık.

Ağaçların arasındaki hava gerginlikle doluydu ve gölgeliklerinin altındaki karanlık neredeyse tamamlanmıştı. Yine de hiçbirimiz bir ışık çağırmadık. Karanlıkta bile nereye gittiğimizi biliyorduk ve bu gece kimsenin bizi takip etmesini istemiyorduk. Az önce olanlardan sonra olmazdı. Az önce yaptıklarımızdan sonra.

Darius'un yaklaştığına dair bir ses duymak için kulaklarımı zorladım.

Hışımla dışarı çıktığından beri ondan hiçbir iz yoktu.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Lunar Leisure binası ve hepimizi havuz başında Orion'un gazabıyla baş başa bıraktı.

Aklım Kardinal Sihir Profesörümüze takılınca dudağım geri kıvrıldı. Bu okula geldiğimizden beri kimse bana sözlü bir uyarıda bulunmaya cesaret edememişti ama o bize iki hafta ceza vermeyi uygun görmüştü. Kendini ne sanıyordu? Yakında onun kralları olacağımızı hesaba katmamış mıydı? Bize gerçekten bu kadar kızgın mıydı ki bizim gazabımıza uğrama riskini göze aldı?

Buradan mezun olduğumda tam olarak kiminle karşı karşıya olduğunu anlayacak. Ben onun için bir Varis'ten daha fazlasıyım; Solaria'daki en güçlü Vampirim ve bu akademiyi geride bıraktığımda her yönden onun üstünüyüm.

Aklım Tory'nin onu havuzdan çıkardığı andaki görüntüsüne takıldı ve omurgamdan aşağı bir buz parçası süzüldü. Bunu düşünmek istemiyordum. Kalbini dinlemek için kulaklarımı zorladığımda kalbinin çok yavaş attığını hatırlamak istemiyordum. Bize ters ters bakmak yerine gözlerini yere dikmesini düşünmek istemiyordum.

Onları kırmamız gerekiyordu. Yapılması gerekiyordu.

Peki neden kendimi bok gibi hissediyorum?

Ormanda hava soğuktu ve kendimi ısıtmak için ateş elementimi çektim. Alevler içeriden uzuvlarımı yaladı ama içimdeki soğuk çukuru kovmak için pek bir şey yapmadı.

Enerjim azalıyordu. Ateşimin sıcaklığını korumak için içimdeki güç kuyusunun zorlandığını hissedebiliyordum. Yapmalıyım

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Biz danstayken Tory'nin sihrini tazelemeliydim. Ama diğerlerinin onun için bir şeyler planladığını biliyordum ve ben sadece... yapmadım.

Bir elimi saçlarımın arasından geçirdim, saçlarımı karıştırırken parmaklarım buklelere takıldı.

Aslında kendi hatasıydı. Bir şey olmadan önce benimle dansı terk etmesi için onu ikna etmeye çalışmıştım. Elimden geleni yapmıştım.

Kendine bunu söylemeye devam et.

Seth elindeki bir şeyle oynuyordu, ona baktım ve parmaklarının arasından geçirdiği siyah ve mavi saç tutamını fark ettim.

Dikkatimi fark etti ve bana sırıttı ama ben ona cevap vermeden başka tarafa baktım.

Omzu şefkatle benimkine çarptı ama ben omuz silktim. Kurtadam ve Vampir doğaları dokunsal davranışlar söz konusu olduğunda olabildiğince farklıydı. Her ne kadar onun beni sürekli mıncıklamasına alışmış olsam ve genellikle bunu umursamasam da, gergin olduğumda buna tahammül etmekte zorlanıyordum. Ve az önce yaptıklarımız, ortaya çıkan ceset, Darius'un kaybolması ve gücümün azalması nedeniyle kesinlikle gergindim.

Göz ucuyla Seth'in bana surat astığını görebiliyordum ama umurumda değildi. Hızımı biraz artırdım ve patikadan saparak ağaçların arasından King's Hollow'a doğru ilerledik.

Bir açıklıktan geçtik ve ayın ışığı bir an için üzerimizde parladı. Yukarı baktım, neredeyse

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Göz ucuyla yıldızların altından geçen bir gölge gördüğümden emindim.

Merakla etrafıma bakındım, Darius'un Ejderha formuyla üzerimizde uçup uçmadığını merak ediyordum. Ayın etrafındaki küçük bir alan dışında gökyüzü bulutlarla kaplıydı ve Vampir görüşüm bile üzerimizde hareket eden hiçbir şeyi seçemiyordu. Yine de bu onun orada olmadığı anlamına gelmiyordu. Başka nereye gitmiş olabilirdi ki? Darius çabuk öfkelenen biri değildi ama öfkesine yenik düştüğünde her zaman dönüşümün serbest bırakılmasına yönelirdi. Ejderha formu öfke için mükemmel bir çıkış noktasıydı ve bir Aslan olarak öfkesi açığa çıktığında çok sertti.

Ben gökyüzünde dördüncü varise dair bir işaret ararken diğerleri yavaşlamadı ama beni geride bırakmaları umurumda değildi.

King's Hollow'a vardığımızda ne söyleyeceğimi düşünmek için onlardan uzak bir ana ihtiyacım vardı. Bu gece olanların bir şekilde gerekli olduğunu biliyordum ama aynı zamanda bana doğru gelmiyordu. Vampir Yasası Kaynağıma işkence etmemi yasaklıyordu, bu yüzden Tory'ye yaptıkları şeyle hiçbir ilgim yoktu; hatta ne planladıklarını bile başlamadan önce bilmiyordum. Ancak tanık olmaktan başka bir şey yapmadığımı iddia edebilsem de yine de kendimi... biraz boktan hissediyordum.

İçimi çektim.

Darius'un yukarıda olup olmadığından emin olmanın bir yolu yoktu, bu yüzden onu aramaktan vazgeçtim. Eğer bizi görmek istiyorsa, nerede olduğumuzu biliyordu.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Hızımı arttırdım ve yüksek gövdeler arasında koştum, büyünün tenime değdiğini hissedene kadar Ağlayan Orman'ın kalbine doğru ilerledim.

Bu yerin etrafına yerleştirdiğimiz koğuşlar, aralarından geçip Max ve Seth'i geçerek Hollow'a ilk ulaştığımda bedenimde hoş bir şekilde gezindi.

Köklerindeki girişe ulaştığımda Kralın Kovuğu'nu barındıran kadim meşe ağacı tepemde yükseliyordu. Uzun zaman önce birisi bu ağaca güçlü bir Dünya büyüsü yaparak sığınağımız dediğimiz yeri yaratmıştı. Dördümüz her zaman mükemmel bir görüntü sergilemek, güç ve kuvvet yaymak ve odadaki her Fae'nin dikkatini çekmek için çok fazla baskı altındaydık, bu tek nokta kendimize ait diyebileceğimiz ve gerçekten kendimiz olabileceğimiz tek yerdi.

Hayatımızın girdabında bir sığınak ve vahaydı ama hatırlayabildiğim kadarıyla ilk kez oraya girmeyi dört gözle beklemiyordum.

Önümdeki devasa kapı, devasa ağacın kabuğunun ve köklerinin dokusundan örülmüştü. Dokunmak için uzandığımda, büyümün özünü eski bir dostu selamlar gibi karşıladı. Buraya yalnızca en güçlü Fae'ler girebilirdi ve bu nedenle duvarları arasında özgür olabilirdik.

Kapı beni içeri almak için açıldığında Seth ve Max'i beklemedim. Bunun yerine içi boş gövdenin iç yapısından dövülerek yapılan merdivene yöneldim ve yükselmeye başladım. Tahta duvarlarda sinekler geziniyordu,

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Kendi küçük sihir kuyularıyla mavi ve yeşil parlıyor ve benim için yolu aydınlatıyorlar.

Merdivenler, canlı sarmaşıklardan yapılmış başka bir kapıya ulaşana kadar tekrar tekrar kıvrılıp yükseliyordu. Büyümle onlara uzandım ve beni kabul etmek için girişten kıvrıldılar, onları beslediğim güçten keyif aldıkları için uzunlukları boyunca beyaz çiçekler açtılar.

Azalan rezervlerime tekrar ulaştığımda içim rahatsız edici bir şekilde dönmeye başladı ve bu kadar azalmama izin verdiğim için kendime lanet ettim.

Meşe ağacının tepesindeki yüksek dallara hakim olan devasa ağaç eve girerken biraz daha güç verdim ve ızgarada bir ateş yaktım.

Daha önce yarattığım alevlerin gücünü kullanarak daha fazlasını yarattım, böylece alanın etrafındaki lambaları da yakabilecektim. Bir alevi başka bir alev yaratmak için kullanmak, yoktan var etmekten daha az büyü gerektiriyordu ama buna indirgenmiş olmak beni rahatsız ediyordu.

Ahşap duvarlar şömine ışığıyla sıcak bir şekilde aydınlanırken odanın merkezinde L şeklinde gri bir kanepe ortaya çıktı. Odanın sağ tarafında, bu gece burada kalmaya karar verirsek bizi yatakların beklediği üst kata çıkan bir merdiven vardı. Bunu yapma ve Evimin üyelerinin merakından kaçma arzum ile diğer Varislerden kaçma arzum arasında kaldım. Onlardan en son ne zaman kaçmak istediğimi hatırlayamıyordum ama şu anda onların yanında kalmak istemiyordum.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Bu düşünce karşısında annemin sözleri kulaklarımda çınladı. Diğer Mirasçıları kardeş gibi sevebilirseniz hayatınız daha kolay olacaktır ama her halükarda birbirinize bağlısınız.
İyi günde de kötü günde de birliktesiniz. Grubun eylemleri söz konusu olduğunda bireysel duygularınızın hiçbir önemi yoktur. Siz bir bütünsünüz. Ve dış dünyaya asla en ufak bir zayıflık göstermemelisiniz.
Her birinizin eylemi hepinizin eylemidir. Birlikte duracaksınız. Eğer bocalarsanız, tüm Solaria düşecektir.

Nimf saldırıları artarken, bu duygunun hiçbir zaman şu anda olduğundan daha önemli olmadığını biliyordum. Krallığımız kargaşaya sürükleniyor, savaşın eşiğinde sallanıyordu. Şu anda ihtiyacımız olan son şey kraliyet Vega Varislerinin ortaya çıkmasıydı. Ve işte buradaydılar, Vahşi Kral öldüğünden beri dünya hakkında bildiğimiz ve güvendiğimiz her şeyi altüst etme potansiyeline sahip iki kız.

Odadaki tek koltuğa çöktüm. Seth gelir gelmez kanepede oturan herkese sokulacaktı ve ben bunun için havamda değildim.

Elimi yüzümde gezdirirken bu yalnızlık anını uzun bir nefes almak için kullandım.

Sınıfta onu öptüğümde Tory'nin bana nasıl baktığını düşünüp duruyordum. Beni itmediğinde kalbim heyecanla yerinden fırlamıştı. Ve bu sadece bunu yapmamam gerektiğini bildiğim için değildi. İkizlerde beni sonsuza kadar ilgilendiren bir şey vardı.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Ölümlüler dünyasında Değişkenler olarak büyümüşlerdi ve Fae'ler ya da bizim toplumumuzu yönetme şeklimiz hakkında hiçbir bilgileri yoktu. Ve yine de bir şekilde önlerine çıkan zorlukların üstesinden gelmeye devam ettiler. Güçlerini talep etmelerinin beklendiğini hiç bilmemelerine rağmen, sanki doğuştan gelen hakları Vahşi Kral'ın tüm vahşiliğiyle kanlarında akıyordu.

Eğer Fae'ler arasında büyümüş olsalardı, dördümüzün üzerindeki konumlarını çoktan sağlamlaştırmış olacaklarından hiç şüphem yoktu. Ve eğer her zaman böyle olmuş olsaydı, buna karşı çıkmayacağımızı sanıyordum. En başta kimse onların öldüğünü düşünmemiş olsaydı, onlar olmadan yönetmeyi asla bekleyemezdik. Ama şimdi onlar sadece bir sorundu; dünyamız ya da halkımızın yöntemleri hakkında hiçbir bilgisi olmayan iki güçlü kız.

Bize liderlik etmeleri beklenemezdi. Savaş karşısında bizi bir arada tutmaları mümkün değil. Eğer doğuştan gelen haklarını talep ederlerse bu Solaria için felaket olur. Ailelerimiz onları buradan kovmamız konusunda ısrar etmekte haklıydı. Akademi'den mezun olmalarına izin veremezdik. Ama bu gece yaptığımız şey.

"Ne diye üzülüyorsun Cal?" Max odaya girerken sordu.

Ellerimi yüzümden indirip ona ve Seth'e bakmak için arkama yaslandım. Kurt Adam odayı geçti, su büyüsüyle yaratılmış buz kovasından birkaç bira aldı, böylece asla çözülmedi ve bir tane attı

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

kucağıma bıraktı. Kutuyu açmadan ahşap zemine oturttum.

"Yok bir şey," diye mırıldandım, Max'in yüzündeki yarı sırıtışa bakarak. Belli ki gecenin gidişatından memnundu ve ben onunla tartışmaya girmek istemiyordum. Ne söylemem gerekiyordu ki? "Bu gece iyi iş çıkardınız çocuklar ama şimdi kendimi bir pislik gibi hissediyorum ve bundan hoşlanmıyorum... Suratı asık bir sürtük gibi görünmek için güzel bir yol, Caleb. Hayır. Muhtemelen bunu atlatana kadar dilimi tutmam en iyisiydi.

"Bak ne yaptım," dedi Seth sırıtarak, Darcy'nin bilezik şeklinde ördüğü ve bileğine taktığı saçlarını uzatırken.

"Bu iğrenç," dedi Max coşkuyla. Cevap
vermeden gözlerimi devirdim.

Seth'in uzun, ela saçlarına bakarak, "Belki de intikam için senin saçlarını keser," diye mırıldandım.

"Hiç şansı yok. Onu kırdım, sabaha ikisinin de ayrıldığını öğrenirsem şaşırmam," dedi Seth ukalaca, yeni bileziğini bileğinin etrafında döndürerek.

Max bir kahkaha attı. "Buradan çıkabildikleri için kendilerini şanslı saymalılar," dedi ama ben buna inanmadım. Sirenlerin doğaları gereği sempatik oldukları imajına karşı her zaman savaştı ve başkalarının korku ve sefaletinden beslendiğinde onu üzdüğünü asla kabul etmek istemedi.

Ama öyle olduğunu biliyordum. Ne kadar uğraşırsa uğraşsın gerçek kimliğini benden ya da diğer Varislerden saklayamazdı. "Bir an için Tory'yi öldürdüğümüzü sandım - Orion onu havuzdan çıkardığında ne kadar hareketsiz olduğunu gördün mü?"

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"Yani onu öldürseydin kendinden memnun olurdun, öyle mi?" Sesimi alçaltarak uyardım. Her zaman onun saçmalıklarına inanmıyor olabilirdim ama bu sefer yaptıklarımızdan dolayı kendinden çok memnunmuş gibi davranıyordu.

"Bu bizim için işleri kolaylaştırırdı," dedi Max ukala bir sırıtışla.

Bunu düşünemeden sandalyemden fırladım ve onu duvara fırlattım. Ağaç evin ahşap yapısı çarpışmamızın şiddetiyle sarsılırken Seth şaşkınlıkla haykırdı. Max yan tarafıma bir yumruk atarken küfretti.

Ona hırladım, derimin altındaki canavar yüzeye çıkarken öfkemi kaybettim ve dişlerim büyüdü.

Boynuna doğru hamle yaptım ve Max kenara çekildi, köpek dişlerimi kendisinden uzaklaştırırken yüzümü avuçlarının arasına aldı.

"Lanet olsun Caleb, neden bu kadar kızgınsın?" diye sordu, Siren yeteneği işe koyulup duygularımdan ve gücümün kalan kırıntılarından beslenirken gözleri şaşkınlıkla açıldı.

Büyümün sığ havuzunu emerken kontrolümü kaybettim, yüzüne bir yumruk attığımda türümün gücüyle kaslarım alevlendi ve kenara fırladı. Kendini toparlayamadan tekrar üzerine atıldım ve dişlerim boynunun derinliklerine battı.

Max gücümün ağırlığı altında hareketsiz kalırken yemin etti, zehrimi ondan çekip kendime çekerken büyüsünü hareketsiz hale getirdim.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Ondan beslenirken onu duvara sabitledim ve normalde arkadaşlarımdan birinden alacağımdan çok daha fazlasını ondan çektim. En son ne zaman herhangi birinden bu şekilde zorla güç aldığımı hatırlayamıyordum ama geri çekilemeyecek kadar kızgın ve boştum.

"Siktir! Yeterince almadın mı?" Onu bırakmayı reddettiğimde Max hırladı.

Boğazımın arkasından alçak sesle hırlayarak durmaya hiç niyetim olmadığını ona bildirdim.

Seth tüm bunlar büyük bir şakaymış gibi arkamdan güldü ama yaklaşacak kadar aptal değildi. "Kahretsin, Caleb, en son ne zaman beslendin?"

Büyük bir patlama, çatıya inen bir ejderhanın gelişini duyurdu ve tüm ağaç ev onun ağırlığı altında titredi.

Bir an sonra Darius üstümüzdeki bir kapaktan içeri girdi ve sonunda onu serbest bırakırken Max'i kendimden uzaklaştırdım.

Darius odayı çırılçıplak geçerken bize bir bakış bile atmadı, duman ve ateş kokusu peşinden geliyordu. Ağır bir sandığı açtı ve üzerini örtmek için bir çift eşofman altı çıkardı.

"Hangi cehenneme gittin sen?" Darius geri kalanımızı görmezden gelmeye devam ederken öfkeyle sordum, eski koltuğumu ve biramı iyi bir önlem için talep ettim.

"Ağzının etrafında kan var," dedi, şişeyi açıp tamamını boşaltırken sorumu duymazdan geldi.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Darius'a en yakın koltuğa oturup bakışlarımla onu kıstırırken dudağımdaki Max'in kanını sildim ve başparmağımdan emdim.

Birkaç uzun saniye boyunca bana kaşlarını çattı ama ben geri adım atmadım ve sonunda bana bir cevap verdi.

"Uçmam gerekiyordu," dedi omuz silkerek. "Yoksa Orion'un kafasını ısırıp koparacaktım. Kelimenin tam anlamıyla."

Hâlâ oldukça sinirli görünüyordu, bu yüzden bu konuda doğruyu söylediğini tahmin ettim. Herkes bilirdi ki bir Ejderha Şekil Değiştiren size gerçekten sinirlenirse muhtemelen dönüşür ve sizi bütün olarak yerdi. Darius'un bu kadar soğukkanlılığını kaybettiğini pek sık görmemiştim. Babasıyla birlikte büyürken öfkesini nasıl kontrol altında tutacağını zor yoldan öğrenmişti.

"Peki çıkarken yanlışlıkla birini barbekü mü yaptın?" Seth Darius'a kayıtsızca sordu, yanıma çöktü ve kolumu okşadı. Hâlâ kızgın olduğumu anlayabildiğini biliyordum ve beni sürü arkadaşlarından biriymişim gibi rahatlatmaya çalışıyordu ama ben lanet bir kurt değildim ve şu anda istediğim tek şey yalnız kalmaktı.

Darius, Seth'in şaka yaptığını sanıyormuş gibi, "Tabii ki yapmadım," diye cevap verdi.

Max kanepenin diğer ucuna oturup bana bakmadan boynundaki yarayı iyileştirirken, "Biri yaptı," dedi. "Biz ayrıldığımızda Lunar Leisure'ın hemen dışında parçalanmış bir ceset vardı."

"Ciddi misin?" Darius şaka yapıyor olabileceğimizi düşünmüş gibi aramıza bakarak sordu.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"Dürüst olmak gerekirse, ben de senin yaptığını düşünmüştüm," dedi Seth bana yaklaşırken ve sanki beni rahatlatacakmış gibi elimi kendine doğru çekti. "Bana kesinlikle Ejder Ateşi gibi göründü," diye ekledi.

Onu üzerimden ittim ve boynuma sokulmadan önce biraz sızlandı.

"Defol git, Seth," diye tersledim, onu tekrar geriye ittim ve ondan uzaklaşırken bileğindeki o lanet olası bileziğe baktım.

"Üzgün olmandan hoşlanmıyorum," diye cevap verdi ve hiç havamda olmadığım halde bir kez daha bana doğru uzandı.

Ayağa kalktım ve sırf gitmek için kendime bir bahane olsun diye buz kovasından bir bira daha alarak uzaklaştım.

"Neden üzgünsün?" Darius bana sordu, gözleri hareketlerimi takip ediyordu.

Max bana sinirli bir bakış atarak, "Üzgün değil, öfkeden kuduruyor," diye mırıldandı.

"Birinin yakılarak öldürüldüğü sırada senin aniden ortadan kaybolmanı tartıştığımızı sanıyordum?" Cevap olarak tersledim, konuşmanın konusunu bana çevirmelerine izin vermeyi reddediyordum.

"Sana söyledim, bir uçuşa çıktım," diye hırladı Darius. "Yoksa şimdi de benden şüphe mi ediyorsun?"

"Senden kim şüphe ediyor?" Seth masumca sordu, az önce Darius'un birini öldürdüğünü düşündüğünü söylemiş olmasına rağmen.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"Orion'u kastediyor. Arkadaşından ceza aldığımız için çok kızgın," diye ekledi Max.

"O benim dostum değil," dedi Darius. "O lanet olası bir ikiyüzlü."

"Sanırım Tory'yi neredeyse öldürdükten sonra en azından bu cezayı beklemeliydik," diye mırıldandım. Bize bunu vermeye cüret ettiği için Orion'a hâlâ kızgındım ama neredeyse yaptığımız şey ışığında bunu sineye çekebileceğimi tahmin ediyordum.

"Seni pek bir şey yaparken görmedim," diye yanıtladı Max. "Aslında, arkasına saklandığın Kod olmasaydı, belki de bu konuda bizimle birlikte olmadığını düşünürdüm. Hazırlanmasına bile yardım etmedin."

"Eğer pozisyonlarımızı korumak için gereken buysa, belki de bunun bir parçası olmaktan hoşlanmıyorumdur," diye karşı çıktım. Kelimeler dudaklarımdan çıkar çıkmaz keşke çıkmasaydı dedim. Üçü de sanki ikinci bir kafam çıkmış gibi bana bakıyordu.

Darius ayağa kalktı ve bana doğru yürüdü, gözleri altın rengi, sürüngen yarıklara dönüştü ve Emir derisinden çıkmaya çalıştı.

"Bunu yapmaktan zevk aldığımı mı sanıyorsun?" diye sordu. "İnsanları korkutmak ve en kötü korkularını avlamak istediğimi mi sanıyorsun? Bunun beni ne hale getirdiğinin farkında olmadığımı mı sanıyorsun? Bu beni kim yapıyor?"

Omuzlarımı dikleştirdim ve gözlerini tuttum. Bunu söylememeliydim ama kelimeler artık ortadaydı ve lanet olası bir korkak gibi onları geri almaya zorlanmayacaktım.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"Bu odada kaç kez oturduk ve ebeveynlerimizin yönetim şekliyle ilgili hoşumuza gitmeyen her şeyi tartıştık?" Tısladım. "Ve yine de iddiamızın ilk gerçek testinde, işleri yapma biçimlerine boyun eğiyoruz."

"Başka seçeneğimiz yok," dedi Darius. "Nimfler çoktan yaklaşmaya başladı ve Vegas'a döneli daha birkaç hafta oldu. Havadaki zayıflığın kokusunu alabiliyorlar. Eğer o kızlar tahtı ele geçirirse hepimiz mahvoluruz."

"Onlardan kurtulmayalım demiyorum," dedim öfkeyle. "Ama bunu yapmanın yolunun baban olmak olduğunu düşünmediğimi söylüyorum."

Darius'un gözleri sözlerim karşısında öfkeyle parladı ama bana saldıramadan odanın öbür ucuna fırladım ve pencereden dışarı atladım.

Vampir hızımla, yavaşlamayı bile düşünmeden Ağlayan Orman'ın yarısına gelmiştim.

Şu anda diğer Varislerin etrafında olmak istemiyordum. Hatta kendi etrafımda olmak istediğimden bile emin değildim.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Üzerimden bir su nehri akarken başımı eğerek duşun içinde durdum. Ilıktı, neredeyse hiç sıcak değildi. Sanki gece boyunca daha kalın bir tabaka oluşturmuşum gibi tenimde neredeyse hiç hissetmedim. Dış dünyaya karşı bir kalkan. Ve daha da kalınlaşmasını diledim.

Kalbim karaya vurmuş bir balık gibiydi, göğsümde umutsuzca sarsılıyor ve içine batacak güvenli bir liman arıyordu.

Bir yerde acı duracaktı.

Bir elimi saçıma götürüp hasarı değerlendirdim. Hâlâ aynaya bakmamıştım. Tuvaletin yanından geçip gitmiştim. Ama yakında bakmam gerekecekti.

Eşit olmayan uzunluklar endişelerimin en azıydı; Seth'in bıçağının kafa derisine çok yakın kestiği yerde, kalan uzunluğun kapsayacağından emin olmadığım tüysüz bir yama vardı.

Suyu kapattım ve borular ürpertici bir inilti çıkardı. Erkenden, şafak sökmeden çok önce uyanmıştım, resmi hatıralar zihnimde tekrar tekrar çalıyordu. Tekrar ve tekrar.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Tory ve ben doğruca odama döndük ve kendimizi buraya kilitledik. Diego ve Sofia bizi kontrol etmeye gelmişlerdi ama onları geri çevirmiştik. Kız kardeşimle yalnız kalmaya ihtiyacım vardı. Ve sanırım ilk kez, benim ona ihtiyacım olduğu kadar onun da bana ihtiyacı vardı. Varislerin Tory'ye yaptıkları...

Kalbim tekrar sarsıldı ve gözyaşlarım gözlerime saplandı. Gözyaşlarımın düşmesine izin vermeyi çoktan geçmiştim; yanaklarım kıpkırmızı olmuştu.

Orion onu sudan çıkardığında Tory'nin tenindeki klor kokusunu hâlâ alabiliyordum. Astrum'un kömürleşmiş bedeninden yükselen sıcak havanın tadını alabiliyordum. Varislerin güldüklerini, alay ettiklerini, dalga geçtiklerini duyabiliyordum. Ve onlardan, birinden nefret etmenin mümkün olduğunu hiç fark etmediğim kadar nefret ediyordum.

Aklımdan çıkmayan bir şey vardı.

Gölge her kimse, onlar kazanmıştı. Solaria'da bize yardım etmeye çalışan birkaç kişiden birini öldürmüşlerdi. Ve zavallı Astrum sadece öldürülmemiş, yok edilmiş, vücudu tanınmayacak kadar yanmıştı. Bize bıraktığı Tarot kartı ve ona eşlik eden garip büyülü aura olmasaydı, cesedin kime ait olduğunu hala bilmiyor olacaktık.

Çok özür dilerim. Keşke geri dönüp dün geceyi değiştirebilseydim.

Pek çok şeyi farklı yapardım.

Duştan çıktım, kurulandıktan sonra leğenin üzerinde bıraktığım kot pantolonumu ve siyah kazağımı giydim. Ayna buğulanmıştı ve bir yanım onu bu şekilde bırakmak istiyordu. Ama daha inatçı olan başka bir parçamın hasarı görmesi gerekiyordu.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Belki de o kadar kötü değildir.

Evet, belki de Titanik batmamıştır.

Demir parmaklıktan bir el havlusu aldım ve fikrimi değiştirmeden önce camı hızla sildim. Sis dağıldı ve arkasında boş gözlü, kırık bir kız belirdi.

Yüzüm makyajdan arınmıştı ama sanki dün gecenin karanlığı tenime sızmış gibi bir şekilde gölgeli görünüyordu. Asla temizlenemeyecekti.

Bakışlarımı saçlarıma kaldırdım ve keskin bir nefes aldım. Ön tarafı arkasından daha uzundu, nem yüzümün iki yanına yapışmıştı. Parmaklarımı saçlarımın içine soktum, arkasındaki kel bölgeyi hissetmek için dalgalı uçları yukarı kaldırdım. Dudaklarımı büzdüm ve öfke kanımda şeytan gibi yükseldi. Bir hıçkırık ciğerlerimi zorladı, daha fazla gözyaşı vaat ediyordu ama onları dışarı çıkarmayacaktım. Bir daha olmaz.

Öfke ve nefret boğazımda safra gibi birikirken öne doğru eğildim, kendimi leğenin kenarına dayadım. Parmaklarım porselen kenarlara sıkıca kilitlendi ve kollarım gerginlikten titredi. Sertçe yutkundum, beni boğmakla tehdit eden duygu selini geri püskürtmeye çalıştım. Yansımama baktım, kendi bakışlarıma kilitlendim ve bunun beni çözmesine izin vermeyi reddettim.

Kazanmalarına izin vermek istemiyorum. Ama bence çoktan kazandılar.

İçimde kopan fırtınayı bastırdıktan sonra yatak odama döndüm ve Tory'yi uzun, dikey pencerenin yanında buldum. Panjurlar açıktı ve şiddetli bir rüzgâr panjurun ötesindeki camı dövüyordu. Aer'in tepesindeki türbin

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Kule saldırı altında kükredi ve inledi, sanki dünya çığlık atıyormuş gibi ses çıkardı.

Tory kasvetli sabah ışığıyla çerçevelenmişti, odam hâlâ karanlıktaydı. Işık düğmesini çevirdim ve bana döndü, sanki onu zalim bir hayalden uyandırmışım gibi gözlerini kırpıştırdı.

Gözleri saçlarımın üzerinde gezindi ve sıcaklık ensemde alevlendi.

"Tekrar büyüyecek," dedi, sesi her zamankinden daha zayıftı.

Başımı salladım, yatağın kenarına çöktüm ve dizlerimi göğsüme çektim. Ama gururum bunu yapmayacak.

Aramızdaki sessizlik uzadı ve Tory aşağıya, kampüs arazisine bakmaya geri döndü.

"Şimdi ne yapacağız?" diye sordu sonunda.

"Bilmiyorum," diye cevap verdim, hayatımda hiç olmadığım kadar umutsuz hissederek. "Akademi'deki neredeyse herkes gitmemizi istiyor. Belki de onları dinlemeliyiz." Bunu söylemek kalbimi kırdı; bu okul bana, başımı koyduğum diğer tüm yerlerden daha çok evim gibi gelmişti. Bu doğuştan gelen bir şeydi. Ben Fae'ydim. Bunu bedenimin en derin bölgelerinde hissediyordum. Ama aynı zamanda hiç burada olduğum kadar hoş karşılanmamıştım.

Son koruyucu babamız Pete bile etrafta olmamıza fazla şikayet etmeden katlanmıştı. Burada ise dışlanmıştık. Geraldine ve takipçileri gibi bizi kabul eden birkaç kişi bile bizi istemiyordu. Onlar kendi kraliyet prenseslerini istiyorlardı. Ve bizim o role yükselmeye hiç niyetimiz yoktu. Öyleyse kalmamızın bize ne faydası oldu?

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Tory yorgun bir şekilde iç çekti. "Sanırım haklısın." Yatakta bana katılmak için hareket etti, bacaklarını altına katladı. Gözlerinde her zaman var olan dayanıklılık kıvılcımı sönmüş, sönük bir alev haline gelmişti ve umutsuzca körüklenmesi gerekiyordu. Ama içimde bunu yapacak kadar güç kaldığını sanmıyordum. "Yine de Chicago'da mahvolduk. Paramız olmazsa kendimizi sokaklarda buluruz." Tory içinde bulunduğumuz durumu düşünürken kaşları birbirine çarptı.

"İdare ederiz. Daha önce de yapmıştık," dedim ama bunu söylerken bile bunun iyi bir fikir olmadığını biliyordum. Ev sahibimizin şimdiye kadar kiraladığımız daireyi geri aldığına şüphe yoktu ve oraya geri dönebilsek bile, oranın parasını nasıl ödeyebilirdik?

Atlas'ım pırıldadı ve içgüdüsel olarak ona uzandım, ekrandaki mesaja baktım.

Bir FaeBook yazısında senden bahsedilmiş, Darcy!

Enayi yumruğu.

Belki de içimdeki karanlık bir parça cezalandırılmaktan hoşlanan bir oburdu çünkü hemen gidip bildirime tıkladım.

Çekinmeyeceğim. Daha ne kadar kötü olabilir ki?

Yazı sayfada belirirken Tory öne doğru eğilerek baktı ve yazıyı okurken içim düğümlendi, yıprandı.

İşte Darcy Vega'nın hayatının mahvoluşunu gösteren bir play-by-play. Bir şey değil.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Umalım da o ve kız kardeşi bu sabah eve dönmek için otobüs rezervasyonu yapsınlar. Ama eğer hava şartlarından dolayı

Darcy'nin saçlarını yeniden uzatmasına yardım etmeyin. Öğrenci, öğretim üyesi ya da başka bir şekilde ona yardım ettiği tespit edilen herkes Vega İkizleri ile birlikte ateş hattımıza alınacaktır.

Ve eğer henüz fark etmediyseniz, biz dokunulmazız.

O yüzden düşmanımız olmayın.

#güneşinkralları #getoutofzodiac #gohomevegalosers

Kylie'nin beni Seth'in kucağında çektiği video oynamaya başlayınca irkildim. Saçlarımın kesildiğini ve onunla birlikte itibarımın da elimden alındığını yeniden yaşayamadan Tory videoyu kapattı.

Tory bir an için elini benimkinin üzerine koydu ve ben de ona hüzünlü bir gülümseme verdim. Derin bir nefes alarak yatağa geri döndü ve ben Atlas'ı yatağın üzerine fırlatmak üzereyken bir bildirim daha geldi.

"Şimdi ne olacak?" Bir kez daha etiketlenmediğimi kontrol etmek için ekrana bakarak mırıldandım. Müdür Nova'dan gelen ve tüm Akademi'ye gönderildiği belli olan mesajı okurken kaşlarımı çattım.

Dün gece yaşanan olayın ardından tüm öğrencilerin sabah 8 ile 9 arasında The Orb'da yapılacak toplantıya katılmaları gerekmektedir. Herkes

bulunmayanlar Evlerinin yüz elli puanını kaybedecek ve önümüzdeki hafta boyunca tüm sosyal kulüp ve topluluklardan men edilecektir.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"Olay mı?" Tısladım. "Bir adam öldürüldü." Okuyabilmesi için Atlas'ı Tory'ye attım ve kaşları çatıldı.

"Ev Puanlarının canı cehenneme. İstedikleri kadar indirebilirler," dedi. "Ben gitmiyorum."

Başımı sallayarak onayladım, şu anki görünüşüm yüzünden bütün bir okulun beni işaret edip gülmesiyle yüzleşmek istemiyordum. Buna tam olarak hazır değildim. Hiç olamayacağımdan da emin değildim.

Öğrencilerin odalarından çıkıp koridorlarda ilerlemeleri uzun sürmedi; kapılar çarpıldı ve insanlar toplantıya doğru kuleden çıkarken gülüştüler ve bağırdılar. Sanki dün gece hiç yaşanmamış gibiydi. Muhtemelen yarısı çoktan gittiğimizi düşünüyordu. Ve eğer geri dönecek bir hayatımız olsaydı, şimdiye kadar dönmüş olacağımızdan hiç şüphem yoktu.

Kule yavaş yavaş sessizleşti ve öğrencilerin konuşmaları kampüsün çok uzaklarına taşındı.

Ne yapacağımı düşünürken kot pantolonumun dizlerini karıştırdım. "Keşke biraz paramız olsaydı. Darius buraya geldiğimizde elimizdeki parayı yok etmeseydi, en azından ölümlüler dünyasına döndüğümüzde elimizde bir şeyler olurdu."

Tory asık suratla başını salladı. "Ne yazık ki büyük bir yığın sihir yapamıyoruz-" cümlesinin ortasında durdu ve ayağa fırladı. "Altın," diye soludu, gözleri bir fikirle parlıyordu. Her zamanki halinden bir parıltıyla bana döndü. "Darius'un bir oda dolusu altını var. Ve bu toplantıyı kaçırıp Ignis için çok değerli olan Ev Puanlarını kaybetmesine imkân yok."

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Ne önerdiğini anladığımda ağzım açık kaldı. "Ama odasına girebilsek bile Chicago'ya nasıl geri döneceğiz? Buraya daha önce yıldız tozuyla gelmiştik ve kampüsün etrafında hiçbir şey görmedim."

"Hayır... ama eminim Orion'un ofisinde biraz vardır," dedi Tory hevesle ve bakışlarındaki ateş benim de içimi yaktı. Umut göğsümde dans edip sıçradı ve bana tüm gücümle tutunacak bir şey verdi.

"Sadece bir saatimiz var," diye nefes aldım, ayağa kalktım ve aceleyle dolabıma yöneldim. Kapıyı açtım ve önünde parlak mavi harflerle ZA yazan siyah bir beyzbol şapkası aldım. Saçlarımı örtmek için onu taktım ve Tory'ye dikkatle baktım.

"Sen altını al, ben yıldız tozunu alacağım. Toplantı bitmeden burada buluşuruz."

Ben ona doğru ilerlerken Tory'nin umutlu ifadesi kayboldu. "Demek gidiyoruz," diye fısıldadı ve bu sözler içimi burktu. Ama Varisler bizi Zodyak Akademisi'nden çıkarmaya çalışmaktan vazgeçecek gibi görünmüyordu. Ve neredeyse Tory'yi öldürüyorlardı. Bundan sonra burada nasıl kalabilirdik? Ya bir dahaki sefere başarırlarsa?

"Evet, Tor," diye iç geçirdim, bir çapa kalbimi bedenimin derinliklerine doğru sürüklüyordu. "Gitmek istemiyorum ama gerçekten başka ne seçeneğimiz var ki?"

Bir an ağlayacakmış gibi göründü, sonra omuzlarını geriye çekti ve sert bir ifadeyle kapıya doğru adım attı. "O zaman acele edelim. Vedalaşmak yok."

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Sofia'yı, Diego'yu, hatta Geraldine'i düşündüm ve onları bir daha asla göremeyeceğim düşüncesi boğazımı sıktı. Ama Tory haklıydı. Toplantı bitmeden gitmemiz gerekiyordu. Sonra da sanki bunların hiçbiri olmamış gibi Chicago'ya dönecektik.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Aer Tower'ın dışında benden uzaklaşıp Jüpiter Salonu'na ve Orion'un ofisine doğru yürüyen DARCY'yi izledim. Yıkık saçlarının üzerine geçirdiği siyah beyzbol şapkası göğsümde alev alev yanan bir öfke çukuru oluşturdu. Yürürken başını öne eğmiş, omuzları biraz kamburlaşmış olsa da adımları kararlıydı.

Keşke bunu yapmak için ayrılmak zorunda kalmasaydık; onun bu okuldaki canavarlardan herhangi birine tekrar av olma fikri beni o kadar kızdırdı ki tükürebilirdim. Ama planımız sağlamdı. Hepsi Astrum'un ölümüyle ilgili toplantıdaydı; kimse değerli Ev Puanlarını riske atmak istemezdi. Gerçi ben kendi adıma Ignis'e yokluğumdan dolayı bin puan kesmelerini ve bunun şokuyla Darius'un anevrizma geçirmesini umuyordum.

Uzaktan gelen gök gürültüsü tepemde gümbürdedi ve ben bulutlarla dolu gökyüzüne baktım. Kuşluk vakti yerine alacakaranlık gibi hissettirecek kadar karanlıktı ama ışık olmamasını memnuniyetle karşıladım; en azından birinin beni uzaktan görmesini zorlaştıracaktı.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Darcy gözden kayboldu ve ben de çılgın planımızın bana düşen kısmı için kendimi hazırlayarak uzun bir nefes aldım. Aer House'dan uzaklaştım ve güneye yöneldim, patikalardan kaçınan dolambaçlı bir yoldan Ateş Bölgesi'ne giderken Atlas'ımı kullanarak yoluma devam ettim. Çalkalanan denize bakan uçurumun hattı boyunca yürüdüm. Yine de uçurumun kenarından uzak durdum, o düşüşün ve ötesindeki fırtınalı suyun görüntüsü boğazımı sıkıyordu.

Dün geceye dair anılar tekrar su yüzüne çıkarken dehşet hissinden kurtulmaya çalıştım. O kadar çok şey olmuştu ki hepsini sindirmek zordu ama içimi kaplayan dehşet duygusundan kurtulmak neredeyse imkânsızdı. Gerçekten de o havuzda öleceğimi düşünmüştüm. Buz gibi suyun öpücüğü, kalbimin çılgınca çarpması... dün gece gözlerimi her kapattığımda bu korku tekrar içime işlemişti. Sonunda hiç uyuyamadım. Sırtımı duvara yasladım ve Darcy biraz dinlenirken bekledim, her kâbus gördüğünde irkilmemeye çalışarak uykusunda inledi.

Varisler onlarla tanıştığımız andan itibaren bizi kırmak ve yok etmek istediklerini açıkça belirtmişlerdi. Böyle bir gücün ve nefretin karşısında durup zarar görmeden hayatta kalabileceğimizi düşünerek aptallık etmiştim. Bu safça inancın bana kazandırdığı şey buydu. Aşağılandık, küçümsendik, istismar edildik ve dövüldük.

Ama kırık değil.

Biz bundan daha güçlü şeylerden yapıldık.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Kız kardeşim ve ben doğduğumuz günden beri hayatta kalmak için şekillendirilmiştik. Burada, Solaria'da ailemizi öldüren Nymph'lerden kaçmış, ardından ölümlü ailemizi de yok eden alevlerden sağ kurtulmuştuk. Birlikte sayısız koruyucu aile, ihmal, belirsizlik, yoksulluk ve açlık atlattık. Bunlara katlanmak için her zaman kendi yolumuzu bulduk. Hayatta kalmak için doğmuştuk. Bebekken bizi öldürmesi gereken yangın öldürmedi; bizi daha güçlü bir şeye dönüştürdü, kemiklerimizi çelikle kapladı ve birbirimizin arkadaşlığında bize güç verdi.

Ateş beni öldüremiyorsa, su da bana sahip olamazdı. Ama ben aptal değildim. Bu akademide kalmak her fırsatta Varislerle karşı karşıya gelmek anlamına geliyorsa, bunun için donanımlı olmadığımızı biliyordum. Orion ve Nova mirasımızı rehin alarak bizi burada tuzağa düşürmeye çalışmışlardı ama ben el üstünde tutulacak türden bir kız değildim. Yıldızlar bizi bu okula yönlendirmiş olabilirdi ama gerektiğinde kaderimi kendi ellerime alabileceğimi bilecek kadar uzun süredir kendi şansımı yaratıyor ve kendi kaderime rehberlik ediyordum.

Buradan çıkabilmemiz için paraya ihtiyacımız vardı ve bunu elde etmemizin tek bir yolu vardı.

Bir an için yapmak üzere olduğum şeyin çılgınlığını düşündüm ve beni yakaladığı takdirde Darius'tan görebileceğim gazap yerine meydan okumanın heyecanına odaklanmama izin verdim.

Zaten bu noktada bana yapabileceği fazla bir şey de yoktu. Buna bir iş olarak baktıkça daha sakinleşiyordum.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

oldu. Yıllardır hayatta kalmak için yaptığım şey buydu; haneye tecavüz benim ekmek teknemdi. Devam etmekte olan bir işim olduğunda ve bu işin beklentisiyle omurgamdan aşağı bir adrenalin damlası akarken, meydan okumanın verdiği heyecan gibisi yoktu.

Atlasımdaki konumumu kontrol ettim, sağa dönüp batıya, Ateş Toprakları'na doğru ilerlemeden önce beni temsil eden küçük yıldıza baktım.

Kayalıklardan aşağı inerken zemin keskin bir eğimle alçalıyordu ve önümde Ignis Evi'nin heybetli yapısını gördüm. Pürüzlü cam duvarları, canlı bir alev gibi kırmızı, sarı ve turuncunun her tonunda gri bulutlara doğru yükseliyordu. Sert bir şekilde güzeldi, tıpkı Fae insanları gibi.

Gök gürültüsü yine tepemde gümbürdedi ve hava daha da kararırken gökyüzüne baktım. Hâlâ yağmur belirtisi yoktu ama bulutlar yağmura gebe görünüyordu ve kırıldıklarında destansı boyutlarda bir sağanak vaat ediyorlardı.

Hızımı arttırdım. Artık hedefim göründüğüne göre, işin çağrısı beni avucunun içine almıştı. Yapabileceğimi bildiğim bir şeye doğru yürürken kendimi daha çok kendim gibi hissediyor, yetersizlik duygularımdan sıyrılıyordum. Son birkaç haftayı Zodiac Akademi'de yeni bir başlangıç yapmaya çalışarak geçirmiştim ama ben hep böyleydim. Bu yüzden yeni bir şey, daha fazlası olmak için çabalamak yerine zaten olduğum kişiyi kucaklayacaktım. Ve bu, çok iyi bir hırsızdı.

Ignis Evi'ne ulaştığımda çenemi kaldırdım ve içeri girmek için alevleri çağırdım. Avucumdaki ısı bir alev topuna dönüştü.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Üçgen sembole çarpan ateş kapının kilidini açtı. O patlamayla yine çok fazla güç saldığım gerçeğini görmezden gelmeye çalıştım. Ateş büyüm komutlarıma boyun eğmek istemiyordu ama buradan uzaklaştıktan sonra onunla pratik yapmaya devam etmem gerekecekti. Darcy ve benim güçlerimizi yardım almadan nasıl kontrol edebileceğimizi, en azından ölümlüler dünyasında idare edebilecek kadar kontrol edebileceğimizi umuyordum. Her ne kadar onları burada çalışarak öğrenebileceğimiz şekilde kullanmayı asla öğrenemeyecek olsak da, yine de bize sorun çıkaran herhangi bir insandan daha güçlü olacaktık. Bu fazlasıyla yeterli olurdu. Zorlama tek başına ölümlülerle yaşamayı çocuk oyuncağı haline getirecektir; Chicago'ya döndüğümüzde yapacağım ilk şey gösterişli otel yöneticilerini çatı katlarında ücretsiz kalmamız için ikna etmek olacaktı. Oradan sonra, dünya bizim istiridyemiz olacaktı.

Aceleyle merdivenleri çıkıp ortak salona girdim ve boş olduğunu görünce rahat bir nefes aldım. Bildirimde tüm öğrencilerin toplantıya katılması gerektiği belirtilmişti ama herkesin bu şekilde dağılacağından tam olarak emin değildim. Görünüşe göre Ev Puanlarını kaybetme tehdidi katılmaları için yeterli bir sebepten fazlasıydı. Evlerine yüz elli puana mal olurlarsa Mirasçıların gazabına uğrayacaklarını tahmin ediyordum ve kimse onların kötü tarafında olmak istemezdi. Ben kesinlikle istemediğimi biliyordum; bana bu konuda bir seçenek sunmadıklarından da değil.

Açık alanı kararlı bir yürüyüşle geçtim ve önce kendi odama yöneldim. Çabucak üzerimi değiştirdim ve

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Uzun, siyah saçlarımı yüksek bir at kuyruğuyla bağlamadan önce yırtık kot pantolon ve gri bir kazak giydim.

Gardırobumun alt kısmında Fiziksel Gelişim derslerinde kullanmak üzere Zodyak Akademisi armasıyla süslenmiş büyük bir spor çantası vardı. O dersi henüz hiç almamıştık ve sanırım şimdi de hiç alamayacağız. Spor çantasını içinden çıkarıp omzuma attım.

Sonra, banyo odama girdim ve birkaç saç tokası aldım. Eski dairemde sahip olduğum tokalar kadar iyi olmayacaklardı ama bunlarla gayet iyi çalışabileceğime emindim.

İçimde küçük bir hayal kırıklığı çırpınırken odama son bir kez baktım. Kısa bir süre için burayı evimiz olarak görebileceğimiz bir yer olarak düşünmeye başlamıştım. Ama bu aptalca bir fikirdi. Daha önce hiçbir yerde bir yuva kuracak kadar uzun süre kalmamıştık ve buranın da farklı olmayacağını anlamalıydım.

Güle güle oda, sürdüğü sürece güzeldi.

Kapıyı keskin bir tıkırtıyla kapattım ve en üst kata yöneldim.

Buna gerek olmadığını bilmeme rağmen ayaklarım pelüş halıda sessizce ilerledi: burada beni duyacak kimse yoktu zaten. Ama yıllarca sürünerek, gizlice girerek, zorla girerek edindiğim beceriler, özensiz bir güvenlik duygusu yüzünden unutulmayacaktı. Kendi kurallarıma sadık kalacak ve bu işi doğru şekilde yapacaktım.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Darius'un kapısına ulaştığımda kalbim göğsümde bir uyarı melodisiyle gümbürdedi. Buraya son geldiğimde beni kesin bir dille tehdit etmişti ve dün geceden sonra ne kadar acımasız olabileceğine dair hiçbir şüphem kalmamıştı.

Kolu test etmek için uzandım ve parmaklarımdaki titremeyi durdurmak için uzun bir nefes aldım.

O burada değil. Bundan sonra onu ya da diğer şerefsizleri bir daha asla görmek zorunda kalmayacağım. Onlar tahtlarına, biz de özgürlüğümüze sahip olabiliriz. Ve umarım tüm bu güç onları perişan eder.

Ama bunun doğru olmasını istiyorsam paraya ihtiyacımız vardı.

Ve bunu karanlık ve tehlikeli kralın kendisinden daha iyi kim alabilir?

Şaşırtıcı olmayan bir şekilde, denediğimde kol dönmedi. Kapı kilitliydi. O burada değildi.

Kendi kendime gülümsedim ve kapının önünde dizlerimin üzerine çökerek saç tokalarımı kilide yaklaştırdım.

Onları küçük alana yerleştirirken konsantrasyonla gözlerimi kapattım ve içindeki metal parçalardan gelen direncin hafif baskısını hissettim. Parçaları hizalamam otuz saniyeden az sürdü ve doğru miktarda basınçla...

Tıklayın.

Zafer dansı gereksizdi ama hak edilmişti. Kapıyı itip ayağa kalkarken memnuniyetle sırıttım.

Darius'un odası önümde uzanıyordu ve ben eşikte tereddüt ettim.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Botlarım kırmızı halının kenarını sıyırdı, bakışlarım gösterişli dekorasyona, her yerdeki altın süslemelere takıldı.

O pislik beni kırmaya çalıştı ama başaramadı. Kırılmış bir kız, hiçbir şeyi ve kimseyi bırakıp tepelere doğru kaçardı. Ama işte buradaydım, hazinesini çalmak üzere Ejderha'nın ininin eşiğinde duruyordum.

Onun sihriyle boy ölçüşemeyebilirdim ama taşaklarım haftanın her günü onunki kadar büyüktü.

İçeri girdim ve zafer sarhoşluğuyla kapıyı arkamdan kapattım.

Yatağının ayak ucundaki sandığa doğru ilerledim ve onun kokusu etrafımı sardı, duman, sedir ve ham güç bir uyarı gibi ciğerlerimi doldurdu. Ama artık kendi alanımdaydım ve ödülümü almadan buradan ayrılmayacaktım. Hayatımıza buradan uzakta başlamak için buna ihtiyacımız vardı. Ve bize en azından biraz para borçluydu.

Sıcaklık tenime değdi ve döndüğümde ızgarada alevlerin hâlâ yandığını gördüm. Yatak örtüleri de gelişigüzel bir kenara atılmıştı ve lüks banyosuna baktığımda yerde ıslak havlular ve duvarları kaplayan buhar gördüm. Odanın geri kalanı tertemiz olduğu için toplantıya gitmek için acele ettiğini tahmin ettim. Aslında biraz OKB hastası gibi görünüyordu.

Bakışlarım yatağının arkasındaki kırmızı camlı pencerenin altında duran uzun masaya takıldı ve merakımdan fazla düşünmeden odayı geçip masaya yöneldim.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Kâğıtlar düzgün yığınlar halinde dizilmişti ve maun yüzeyin solunda 'Darius Acrux, Göksel Varis' adresli iki zarf yığını duruyordu.

Neden onu gözetlemekle uğraştığımdan emin değildim ama elimde değildi. O pisliği neyin harekete geçirdiğini bilmek istiyordum. Eğer onu biraz daha iyi anlayabilirsem, belki bana yaptıklarını biraz olsun kapatabilirdim. Ya da belki sadece meraklı bir kaltaktım. Her iki durumda da, o süslü masasında ne gibi pislikler sakladığını görmek istiyordum.

En yakın yığının tepesinden soluk pembe bir zarf aldım ve içindekileri çıkardım.

Tomarın üstünde zarif bir yazıyla yazılmış ve rujlu bir öpücükle imzalanmış bir mektup vardı. Kelimelere göz gezdirdim, okurken kaşlarım kalktı.

Sevgili Darius,

Geçenlerde The Celestial Times için yaptığınız röportajı okudum ve yaşadığınız sınavlar karşısında duruşunuz ve gücünüz karşısında şaşkına dönmekten kendimi alamadım. Sadece gerçek bir lider olayları sizin kadar net görebilir.

Tahta doğru ilerleyişinizi daha fazla takip etmek için sabırsızlanıyorum.

Makaleye eklenen fotoğraflar, sizin ne kadar saf ve güçlü bir adam olduğunuza dair şüphelerimi doğruladı ve itiraf etmeliyim ki Pitball kitinin içindeki resmini kendi kişisel koleksiyonum için sakladım.

Kendimi karanlıkta seni düşünürken buluyorum, bedenim etine dokunmak için can atıyor. Emrettiğin güç ve doğanın gücü

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

yontulmuş yüz hatlarınız ve baştan çıkarmaya değer vücudunuz beni sizinle bu şekilde iletişime geçmeye teşvik etti. Evlilikle soyunuzu saf tutmakla yükümlü olduğunuzu biliyorum ama zevk alacağınız bir bedene ihtiyaç duyarsanız, ne zaman isterseniz sorgusuz sualsiz kendi bedenimi size sunabilirim.

Özlem dolu bir acıyla, teklifimi kabul edeceğinizi ve bedenime yapacağınız çağrıyı hevesle bekleyeceğinizi umuyorum.

Beklenti.

Sonsuza dek senin Cindy-Lou Galaxa

İğrenç bir şekilde müstehcen mektuba kaşlarımı kaldırdım ve dokunduktan sonra elimi silme isteği duydum. Mektuba eşlik eden bir avuç fotoğrafa baktım ve çok esnek, çok çıplak bir Cindy-Lou'nun hayal gücüne hiçbir şey bırakmayan, elde edilmesi zor pozlar verdiğini gördüm.

Ewww.

Yaltaklanarak mektubu bıraktım, altındakilere baktım ve hem kızlardan hem de erkeklerden gelen aynı şeylerle karşılaştım. Yarısından fazlası açılmamıştı bile ve bunun Darius'un onlarla ilgilenmediği anlamına mı geldiğini yoksa onları daha sonrası için mi sakladığını merak ettim.

Diğer posta yığını biraz daha ilginçti; Fae'lerden gelen mektuplar, bazı siyasi meselelere dikkatini vermesini ya da nüfuzunu kullanarak babasından mahsul artışından Kurtadam bölgesine kadar çeşitli durumlarda yardım istemesini istiyordu

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

siyasi amaçlı bir ya da iki evlilikle ilgili bir öneriye itiraz etti.

Yine de tüm bunları gözden geçirmek için harcayacak zamanım yoktu ve zaten bir önemi de yoktu. Bugünden sonra Solaria'da yaşamayacaktım, bu yüzden bu krallığı yönetmek için seçtiği yolun benimle hiçbir ilgisi yoktu.

Masaya sırtımı döndüm ve onun yerine yatağının ayak ucundaki sandığa yöneldim. En azından onun parasını her harcayışımda kendi kendime gülebilecektim.

Kalbim adrenalin, korku ve heyecan karışımıyla çarpıyordu. Bu muhtemelen şimdiye kadar yaptığım en aptalca şeylerden biriydi ama kutsal cehennem iyi hissettirdi.

Darius'un hazinesi bana en karanlık cazibenin fısıltısı gibi seslendi ve bir miktar intikam vaat etti.

Spor çantasını yanıma bıraktım ve ağır sandığı iterek açtım. Altın sikkeler, değerli taşlar ve mücevherlerle karışmış, bir korsan kralına layık bir istifti. Bana ve kız kardeşime eziyet eden o pisliğe bu küçük saldırıyı yaparken dudaklarımı vahşi bir sırıtış kapladı.

"Yo ho, yo ho ve bir şişe rom," diye mırıldandım kendi çıkarım için, bir kahkaha attım.

Çantayı doldurmam uzun sürmedi ve fermuarını çektim, hala neredeyse dolu olan sandığa kaşlarımı çatarak baktım.

Daha fazlasını taşımak için kullanabileceğim bir şey olup olmadığını merak ederek etrafıma bakındım ama doldurduğum çantayı hareket ettirmeye çalıştığımda bunun bir anlamı olmadığını fark ettim. Zar zor kaldırabiliyordum, bu yüzden daha fazlasını taşımam mümkün değildi.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Hayal kırıklığıyla iç çekerek çantayı kollarıma aldım, omzumda sürüklerken kaslarım titriyordu.

Kahretsin, bu şey çok ağır.

Onu rehin verip soğuk ve sert Amerikan parasına dönüştürmek için sabırsızlanıyordum. Ağır metal parçaları yerine kağıttan yapılmış, taşıması çok daha kolay olan türden. Ve harcamak.

Darcy'nin odasına kadar taşıyabileceğimden bile emin değildim ama hiçbirini yere bırakmayı reddettim. O çanta geleceğimizle doluydu ve ben tek bir kuruşunu bile geri koymayacaktım.

Kapıya kadar geldim ve içimde bir hayal kırıklığı ile Darius'un odasına dönüp baktım. Hazinesindeki bu göçüğü fark edeceğinden bile emin değildim ve fark etse bile, bu ona karşı pek de büyük bir darbe sayılmazdı. Hepsini ondan almak istemiştim ama daha fazlasını taşımamın imkânı yoktu.

Belki pencereden atabilirim ya da bir şekilde yok edebilirim...

Bakışlarım ateşin yanında duran bir sandalyeye takıldı. Arkasına bir çift eşofman altı atmıştı ve alevlere biraz yakın duruyordu.

Tehlikeli derecede yakın.

Bu tam olarak doğru olmayabilir, ama olabilirdi.

Hazine torbasını ağır bir gümbürtüyle kapının yanına bıraktım ve ateşe doğru yürüdüm. Kalbim atmaya başladı.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Biraz daha hızlı vur. Bunu gerçekten düşünmüyordum... aslında-

Sandalyeyi ateşe birkaç santim daha yaklaştırdım. Eşofmanlar alevlerin üzerinde bir ileri bir geri sallanıyordu.

Büyüm ateşe tepki olarak alevlendi ve onu birazcık çektim.

Sihrimi kontrol edemeyişim, azıcık bir şeyin aslında çok fazla olduğu anlamına geliyordu ve bir alev dilinin eşofmanların üzerinden geçip hızla onları yutmasıyla bir şaşkınlık çığlığıyla geriye sıçradım. Ardından sandalye ve sonra da halı alev aldı.

Yaptığım şey karşısında şaşkınlık ve kahkaha arasında kalarak geri çekildim.

Alevlerin sıcaklığı tenimi yaladı ama onlardan kaçmak yerine, güçlerinin beni enerjiyle doldurduğunu hissettim ve bunun yerine yıkımlarında onlara katılmak istedim.

Geri geri giderek Darius'un kocaman yatağına çarptım ve som altından yapılmış karyola direğine dayanarak kendimi sabitledim.

Ateş büyümün gücü derimin sınırları içinde savaşıyordu ve ısınan parmaklarımın altında altın sıvıya dönüşerek ayaklarımın dibinden yere aktı. Şaşkınlıkla ellerime baktım; bunu avuçlarımda en ufak bir acı hissetmeden yapmıştım. Tenimin ısısı altını eritmeye yetmişti ama büyüm beni bundan korumuştu.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Dudaklarımdan çılgınca bir kahkaha dökülmeden önce bir an şok içinde yanımdaki erimiş altın birikintisine baktım.

O pislik beni boğmaya çalıştı... Neden gitmeden önce biraz intikam almayayım?

Bir sonraki karyola direğini tutmak için hareket ettim, tenim metale temas eder etmez onu da erittim, hemen ardından üçüncüsü ve dördüncüsü geldi. Yatak, karyolayı destekleyecek hiçbir şey kalmadan yere düştü ve yangın yeni bir kurban bulmak için ilerledi.

Alevlerden çıkan duman odayı doldurmaya başlamıştı ve öksürme dürtüsüne direnerek hızımı artırdım. Hazine sandığının önünde dizlerimin üzerine çöktüm ve ellerimi doğrudan sandığa sokarak bir büyü seliyle ısıyı avuçlarıma çektim.

Altın eridi, değerli taşlar içine battı, mücevherler yok oldu ve her şey sıvı bir hiç yığınına dönüştü. Ellerimi sanki kaynayan metal değil de altın çorbasıymış gibi çeviriyor ve başardığım sihre hayret ediyordum. Bu küçük intikam dilimi çok iyi hissettirdi.

Sandığın içindekiler erimiş bir su birikintisine dönüştüğünde ellerimi geri çektim ama sert bir şey parmak eklemlerime çarptı.

Refleksle onu kavradım ve erimiş hazineden uzaklaşırken elimdeki gümüş hançere baktım. Kabzası garip sembollerle oyulmuştu ve alışılmadık derecede ağır görünüyordu.

Bir an için hareketsiz kaldım, elimdeki hançer neredeyse ham enerjiyle titriyor gibiydi.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

garip bir selamlama gibi içimden geçti.

Başparmağımı keskin bıçağın üzerinde gezdirdim ve bastırma dürtüsü beni çekti, bir an için biraz kan dökmek için acı duydum.

Ucunu başparmağıma bastırdım, basıncı yavaşça artırdım-

Tuvaletin kapısını destekleyen kirişlerden biri ateşin sıcaklığıyla bükülürken büyük bir çatırtı duyuldu. Odanın henüz cehennem tarafından yutulmamış tek bölümünde durduğumu fark ettiğimde şaşkınlıkla etrafıma bakındım.

Ateş bana yaklaşmadı, sanki onu çağıranın ben olduğumu biliyordu ve bana zarar vermek istemiyordu, ama bunun ne kadar süreceğinden emin değildim.

Tüm oda alevlere teslim oluyordu ve ben de oradan ayrılmak zorunda kaldım.

Kapıya ulaştım ve hazine torbasını omzuma aldım, ateş içindeki her şeyi almak için yarışırken odaya son bir kez baktım. Odadaki her altın parçası bir çamur birikintisine dönüşmüştü. Yaptığım şey yüzünden kalbim adrenalinle çarpıyordu ama artık geri dönüşü yoktu. Dönebilsem bile dönmek istemezdim; o psikopat herifin hak ettiği en az şey buydu.

Kapıyı iterek açtım ve geri geri çıktım, kapıyı olabildiğince hızlı bir şekilde yeniden kilitlemek için durdum. Tokaları kullanmak için hançeri bırakmak zorunda kaldım ama yangının bir kaza olduğuna inanmalarını bekliyorsam bunu yapmalıydım. Çok da önemli değildi; kimse görmeden çoktan gitmiş olmayı umuyordum.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

ama yıllarca polislerden kaçmak, izlerimi örtmeyi ikinci doğam haline getirdi.

İşim biter bitmez hançeri tekrar elime aldım. Onda benimle konuşan, ruhumda onun benim olması gerektiğini söyleyen garip bir dürtü uyandıran bir şey vardı. Neden olmasın ki? Benden gereğinden fazlasını almıştı. Ganimet torbasını omzuma atıp Ignis Evi'nden koşarak çıkmadan önce onu cebime soktum.

Duman kokusu rüzgârda beni takip etti ve gök gürültüsü gökyüzünde çınladı.

Ateş Toprakları'ndan olabildiğince hızlı bir şekilde çıkarken, yükümün ağırlığı beni daha da hızlandırdı. Hâlâ kimseyi görmemiştim ve bu kadar uzun süre toplantı yüzünden dikkatlerinin dağılmış olması beni fazlasıyla memnun etmişti.

Hava Bölgesi'ndeki uçuruma doğru tepeyi tırmanırken, uzaktaki Ignis Evi'ne baktım.

Alevler, Darius'un odasının bulunduğu üst kattaki pencerelerden içeri girmiş ve içerideki her şeyin yok olduğunu doğrulamıştı.

Rüzgâr etrafımda hızlanırken ve dudaklarımı vahşi bir sırıtış çekerken uzun birkaç saniye boyunca ateşi izledim.

O pislik ve arkadaşları dün gece çok ileri gitmişlerdi ama bu ona bunun bedelini ödetmek için küçük bir yol olabilirdi.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Ne de olsa kadere ve alınyazısına inanıyorlardı, o halde neden biraz da kısmet olmasın?

Herkes bilir, karma bir sürtüktür. Ve bugün onun adı Tory Vega'ydı.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Sırtımda rüzgâr ve damarlarımda uğuldayan elektrik enerjisiyle Jüpiter Salonu'na DOĞRU KOŞTUM. İşe yarar bir şey yapıyor olmak, vazgeçtiğimiz anlamına gelse bile tutunacak bir planımızın olması iyi hissettiriyordu. Tüm bunların en kötü yanı da buydu: Varislerin kazandığını bilmek.

Eve gittiğimiz an, onlara tam olarak istediklerini vermiş olacaktık. Ve bu beni zehir yutmuşum gibi rahatsız etti.

Ama çok güçlüydüler. Bizi yok edebilirlerdi ve bunun herhangi bir sonucu olacakmış gibi görünmüyordu. Tıpkı Astrum'un yok edildiği gibi.

İçimde bir üzüntü dalgasıyla birlikte suçluluk duygusu da kıpırdandı. Ölümünün arkasında onların olmadığını kim söyleyebilirdi? Darius ölü olarak ortaya çıkmadan hemen önce kaçmıştı ve yanan kalıntılar biraz ele veriyordu. Ateş elementine sahip biri olmalıydı.

Diego Ejder Ateşi hakkında bir şey söylememiş miydi?

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Düşüncelerim dağıldı ve onları elimdeki göreve göre yeniden düzenlemek için acele ettim. Solaria'da bizi çevreleyen tüm gizemlerin cevaplarını asla keşfedemeyeceğimizi kabul etmek zorundaydım. Ama bu, dönem bitmeden bir ceset torbasına girmekten daha iyiydi.

Küre'den uzak durmak isteyerek Ağlayan Orman'ın kenarında koşarken kampüs arazisi ürkütücü derecede sessizdi. Jüpiter Salonu'nun kırmızı kiremitleri bir sonraki ağaç sırasının üzerinden görünüyordu ve ben de onların arasından hızla geçerek girişin etrafında döndüm.

Başımdaki şapkayı düzelttim, Jüpiter Salonu'ndan dışarı bakan biri olursa beni gizleyebileceğini umuyordum. Mermer sütunlardan oluşan geniş koridora girdiğimde sessizlik üzerime çöktü.

Burada kimsenin olmadığından emin olmak için bir an bekledim. Bir kalp atışı. İki.

Olabildiğince sessiz bir şekilde merdivenlere yöneldim, aceleyle bir üst kata çıktım ve Orion'un ofisine doğru koşmaya başladım.

Kapıya yaklaşırken neredeyse sessiz bir yürüyüşe geçtim, her ihtimale karşı toplantıya katılmıyordu ve hafta sonu bazı işleri yetiştirmeye karar vermişti. Tüm planımız onun orada olmamasına bağlıydı. Ve daha da fazlası ofisinde bir yerlerde yıldız tozu olmasına bağlıydı.

Bir kez olsun biraz şansı hak ediyoruz.

Kahretsin, bu sabah burcumu okumalıydım.

Kapıya ulaştım ve kulağımı hafifçe tahtaya bastırarak ötesindeki sesleri dinledim. Hiçbir şey duymayınca, kapının kolunu yavaşça çevirdim.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Kilitli. Tabii ki.

Kız kardeşimin ustalaştığı kilit açma becerilerine sahip değildim ama başka bir fikrim vardı.

Yumuşak bir esintinin parmak uçlarımın arasında dolanmasına izin verdim ve anahtar deliğine girmesini istedim. İradem hava kırbacının ucuna kadar uzatmaya çalıştım, mekanizmaya uzandım ve kilidi bir şekilde devre dışı bırakabilmek için dua ettim.

Parmaklarımı oynattım, gücümün derimin bariyerine karşı biriktiğini hissediyordum. Gittikçe artıyordu. Gürültülü bir patlama atmosferi yırttı ve kalbim şiddetle sıçradı.

Havanın gücüyle kapıda yumruk büyüklüğünde bir delik açılırken dişlerimin arasından küfrettim. Kapı kolu diğer tarafta yere çarptı ve kapı içeri doğru sallandı.

Koridorda bir aşağı bir yukarı baktım, kanım adrenalinle çarpıyordu.

Tamam, bundan kurtuldum gibi görünüyor.

İçeri süzüldüm, biri yanımdan geçse ne olduğu çok açık olmasına rağmen kapıyı iterek kapattım. Orion'un ofisine doğru koşarken birilerinin gürültüden haberdar olmasından korkarak bir saniye bile kaybetmedim. Hilal şeklindeki devasa masasının etrafından dolandım ve arkasına geçerek bir sonraki meydan okumamı inceledim.

Çekmeceleri çektim ama hepsi kilitliydi - neden bu kadar güvenlik manyağısınız Profesör!?

Masasından bir mektup açacağı kapıp tahtadaki küçük boşluğa sokarken kalbim deli gibi çarpıyordu.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Tüm gücümle kaldırdım ama altın bıçak sadece avucumun içinde büküldü.

Ayağa kalktım, hayal kırıklığıyla inleyerek geri çekildim. İçinde bulunduğum duruma birkaç saniye daha baktıktan sonra sihrimi kullanmaktan başka çarem olmadığını anladım.

"Üzgünüm Orion," diye mırıldandım, ellerimi kaldırdım ve üst çekmeceye güçlü bir hava üfledim. Çekmecede bir delik açıldı ama bu sefer çekmecenin ön kısmı tamamen düşerek ayaklarımın dibinde parçalara ayrıldı.

Oops.

Diz çöküp içindekileri çıkardım. Bir yığın kâğıt, mektup, broşür. Evimize geldiği gün üzerinde taşıdığı ipek keseyi ararken hepsini omzuma attım.

Ölümlü dünyaya geri dönmek istemiyorum. Ama Varisler tam bir pislik ve ben zaten Orion'un ofisinin yarısını yok ettim. Bu pisliği gördükten sonra beni zaten kovar.

Çekmeceyi karıştırmaya devam ederken parmaklarım titremeye başladı, ama içinde işe yarar bir şey yoktu.

Bir sonraki çekmeceye geçtim, sihrimi bir kez daha serbest bıraktım ve kazara masanın bir tarafında büyük bir delik açtım. İçindekiler çentikli boşluktan dışarı döküldü ve ben de sürünerek keseyi aramaya koyuldum.

Neredesin sen? Haydi, haydi.

Parmaklarım ipeğe dokunduğunda kalbim buz kesti. Büyük bir zarfın altından çıkardım ve küçük bir sevinç çığlığı attım.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Başardım!

"-Ben hep geç kalırım, aş artık bunu, Washer." Orion'un sesi içimin solmasına ve ölmesine neden oldu. "On dakika içinde orada olacağım, önce FIB'ye bir e-posta göndermem gerekiyor... çünkü dün geceden beri ensemde soluyorlar, tabii ki!"

Vay anasını!

Sağa sola bakındım, odanın dağınıklığı bu kadar kısa sürede gizlenemezdi. Zaten kapı da kırıktı. Orada durup yakalanmaktan başka bir şey yapamazdım.

Boktan boktan

boktan. Yıldız

tozu!

Ayağa fırladım, ipek keseyi karıştırırken kalbim boğazıma düğümlendi. Parıldayan siyah tozdan bir miktar avucuma döktüm, içindeki büyü damarlarıma bir güç şimşeği gönderdi.

"Ne oluyor lan?!" Orion, kapı uçarak açılıp duvara çarpmadan bir saniye önce böğürdü.

Ofise doğru yürüdü, gözleri benimkilerle kilitlendiğinde ölümün kendisi kadar siyahtı. Dehşet, şaşkınlık ve saf öfke sel gibi akıyordu.

Bakışları benden elimdeki yıldız tozuna kaydı ve harekete geçmek için yarım saniyem olduğunu anladım.

Onu havaya fırlattım, nasıl kullanacağıma dair hiçbir fikrim yoktu ama başka ne yapabilirdim ki? Aer Tower'ı düşündüm, Chicago'ya dönebilmemiz için Tory'ye geri dönmeyi umuyordum ve bu umuda tüm gücümle sarıldım.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Karanlık bir girdap görüşümü perdeledi ve Orion'un ofisi yok olmaya başladı. Hızla hareket ettiğini gördüm ve daha ne olduğunu anlamadan güçlü elleri bileklerime kilitlendi. Tüm ağırlığıyla bana çarpmasıyla irkildim. Sonra bir anda yüzüyordum, süzülüyordum, yıldızlardan oluşan sonsuz bir portalda seyahat ediyordum, etrafımda uzanan milyonlarca galaksi vardı ve burada benden başka kimse yoktu.

Bir emme hissi midemi sürükledi ve görüşüm bir dalga halinde geri geldi. Sırtımı betona çarptım ve yarım saniye sonra sert bir cisim üzerime düşerek ciğerlerimdeki havayı boşalttı.

Kemiklerim ağrırken inledim; omurgam soğuk, sert bir taş düzlüğüne bastırıyordu ve Orion üstümdeki başka bir beton levha gibi beni ağırlaştırıyordu.

Çarpışmanın şiddetiyle başım döndü ve Orion rüzgâr saçlarını çekiştirerek arkasına yaslanıp yüzüne sert bir ifade yerleştirdiğinde korkmadım bile. Sadece Tory'yi hayal kırıklığına uğrattığım için kendime çok ama çok kızgındım.

"Ne haltlar karıştırıyorsun sen?" Orion bana bağırdı ama ben cevap vermedim, sadece onu üzerimden atmaya çalışmak için kocaman omuzlarını ittim.

Şaha kalktı ve bir anlık berraklıkla nerede olduğumuzu gördüm. Aer Tower'ın tepesindeki türbinin devasa plakaları, şiddetli rüzgarda hızla dönerken tepemize kadar uzanıyordu.

Orion hâlâ yıldız tozu torbasının etrafında sıkıca kilitlenmiş olan elimi tuttu.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"Hayır!" Onu durdurmak için diğer elimi uzatarak bağırdım. Sesim uğuldayan rüzgârda kaybolmuştu ama ölmek üzere olan bir hayvanın çaresizliğiyle beni terk ettiğini hissediyordum. O yıldız tozuna ihtiyacım vardı. Onsuz mahvolmuştuk.

Orion onu neredeyse elimden alıyordu ve panik içimde hızla yayılıyor, vazgeçmeme izin vermiyordu.

Bir jet motorunun itiş gücüne benzer bir güç bedenimi terk etti ve Orion benden uçarak havada geriye doğru spiral çizmeye başladı. Ayağa fırladım ve kulenin kenarından yuvarlanırken içimden bir nefes kaçtı. Çığlık attım, dizlerimin üzerine yuvarlandım ve arkasından koşmak için ayağa kalktım.

Lanet olsun, Profesör Orion'u öldürdüm!

Ben kenara ulaşmadan önce, kendi büyüsüyle ileri doğru itilerek kenara doğru hamle yaptı ve ben de onun için endişelendiğim için aptallığıma lanet ettim.

İçimdeki tüm enerjiyi kullanarak merdiven boşluğuna doğru olabildiğince hızlı ve sert bir şekilde koştum. Kapıya çarptım ve merdivenlerden aşağı yuvarlanırken kapı uçarak açıldı.

Sadece Tory'ye ulaşmalıyım. Şu lanet tozu at, Dorothy gibi yakut ayakkabılarıma tıkla ve bizi Chicago'ya geri uçur!

Ev gibisi yok... Keşke bizim de böyle bir yerimiz olsaydı.

Orion sırtıma bir hava patlaması göndererek beni çevirdi ve duvara çarptırdı. Saldırıya karşı mücadele ettim, kendi ellerimi kaldırıp karşı koymak için çaresizce çırpındım ama onları sıkıca yanlarıma sabitlemişti.

Taş merdivenlerin tepesindeki kapıyı tekmeleyerek kapattı ve rahatlamış bir nefes verdi. Türbinlerin uğultusu azaldı ve o yaklaşırken boğazımdaki sert yumruyu yutmaya çalıştım.

"Bir erkeği uyandırmanın tek yolu bu, ha?" Yarım saniyeliğine ses tonunda bir hafiflik, gözlerinde bir eğlence parıltısı, hatta belki bir parça gurur hissettiğimi sandım. Ama bir anda kayboldu. Ve bunu hayal ettiğimden tamamen emindim.

Orion şeytani bir ifadeyle merdivenlerden indi, yüzünde en ufak bir neşe belirtisi bile yoktu. Etrafımı saran vahşi güce karşı kıpırdandım ama işe yaramadı. Beni tamamen hareketsiz bırakmıştı.

"Bırakın beni," diye talep ettim.

Orion önümde yavaşlayarak durdu ve başımdaki şapkayı gelişigüzel bir hareketle merdivenlerden aşağı yuvarladı. Saçlarımı bir kez daha gözden geçirirken kalbim göğsümde kâğıt gibi buruştu, beni inceledi ama diğerleri gibi beni küçümsemedi. Dün gece görmüştü ama bu farklı hissettirdi. Sanki zayıflığımın bir kanıtıydı. Seth'in beni nasıl kırdığının ve kaçmak istememe neden olduğunun. Ve Orion'un tüm bunları tek bir bakışla gördüğünü söyleyebilirdim.

Hiçbir şey söylememesi, ağzından çıkmasını beklediğim azarlamadan daha kötüydü nedense.

"Devam et o zaman," diye ısrar ettim, parmaklarım yıldız tozunun etrafında daha sıkı kıvrılıyordu.

Fırsatım varken cebime biraz saklamalıydım.

"Neyle uğraşacaksın?" diye sordu soğukkanlılıkla, gözleri kısılmıştı.

O kadar yakındı ki, bunun sadece beni korkutmaya yönelik bir girişim olduğunu düşünebildim. Ki bu ilk kez işe yaramıyordu. Çünkü şu anda kaybedecek başka neyim vardı ki? Besin zincirinin o kadar dibindeydim ki, yemeye bile değmezdim.

"Beni her ne ile cezalandırmaya çalışacaksanız, efendim," dedim, nefes nefese ama mucizevi bir şekilde sesimi sabit tutarak. "Gözaltı mı? Umurumda değil. Çünkü burada olmayacağım. Biz gidiyoruz."

Orion daha da yaklaştı ve aramızdaki birkaç santimi yutarken öylece durmaktan başka bir şey yapamadım. "Yaptığın şey bu muydu? Çünkü ofisimin kapısını kırmış, özel yapım masamı parçalamış ve sonra da bizi Aer Tower'ın tepesine taşıyıp beni oradan aşağı atmışsınız gibi görünüyordu Bayan Vega." Dudakları kıpırdadı ve yarım saniyeliğine gülebileceğini düşündüm. Ama bazen yaptığı gibi bir şaka yapacak gibi görünmüyordu.

"Otostopçu olmasaydı belki odama dönebilirdim," dedim alt dudağımın titrediğini hissederek. Bunun öfkeyle mi yoksa tamamen perişan halde olduğum için mi olduğunu bilmiyordum. Tek bildiğim dağılıyormuşum gibi hissettiğimdi.

Orion beni yerimde tutan hava basıncını azalttı ve omuzlarım çöktü. "Ver onu bana." Avucunu uzattı ve ben de inatla keseye tutundum. "Yıldız tozunun ne kadar tuttuğu hakkında bir fikrin var mı? Bunu yapmanın tek yolu Ejderha Ateşi. Bu şey için meteorları eritmek zorundalar, yani gidip bir çanta için Darius Acrux'a ödeme yapmak istemiyorsan şansın yok," diye hırladı ve dudaklarımı bastırdım

birlikte, cevap vermeden. "Kulenin tepesine yaptığınız o eğlenceli gezi okula küçük bir servete mal oldu. Umarım memnunsunuzdur?"

"Belli ki değil," diye mırıldandım, bakışlarımı ondan kaçırarak.

Gözyaşlarım gözlerimin arkasını yaktı ve göz kırpmayı reddederek Orion'un ötesindeki duvara baktım ve gitmesi için ona yalvardım. Çünkü parçalanmama saniyeler kaldığını biliyordum ve bu gerçekleştiğinde kimsenin burada olmasını istemiyordum.

Orion ileri uzandı ve yıldız tozunun bulunduğu elini benimkinin etrafına sardı. Avucunun sıcaklığı vücudumu ısıttı ve eli orada kalırken ne yapacağımı bilemedim. Sanki yıldız tozunu alacakmış gibi. Ama hâlâ almamıştı. Daha da yaklaştı ve bedenim fiziksel olarak tepki verdi, kaslarım gerildi ve kalbim umutsuz bir ritimle dörtnala koşmaya başladı.

Sonunda ona döndüm ve sessiz bir soruyla kaşlarımı kaldırdım.

Ne halt ediyorsun sen? Ve neden seni geri itmiyorum?

Gözleri yüzümü taradıktan sonra boynuma kaydı ve yavaş bir nefes aldım.

Yaşadığım onca şeyden sonra cidden beni ısıracak mı? Ben gitmeden önce son bir atıştırmalık mı?

"Senin ve kız kardeşinin daha sağlam olduğunuzu sanıyordum." Parmaklarını benimkilerin arasına soktu ve keseyi elimden çekip alırken benden bir hayal kırıklığı sesi çıktı. "Eve gidebilirsin ama bunu kullanamazsın. Başka bir

yol." Beni serbest bıraktı, keseyi cebine soktu ve hayallerim kekeledi ve öldü.

Tekrar uzandı ve parmak uçları kolumu sıyırıp boynuma doğru bir yol çizdiğinde tamamen hareketsiz kaldım.

"Söyle o zaman," diye mırıldandı ve kaşlarımı çattım, duyularım tamamen dokunuşunun tenime çizdiği ateş hattına odaklanmıştı.

Hâlâ hareket edemiyordum ve beni yerimde mi tuttuğundan yoksa sadece orada durmak mı istediğimden emin değildim.

"Ne diyeyim?" Fısıldadım.

"Zodyak Akademisi'ndeki yerini bıraktığını. Kalmak için yeterince güçlü olmadığını. Fae olmadığını."

"Ben-" Başladım ama bakışları beni susturdu. O kadar yakındı ki, neredeyse burun buruna gelmiştik. Kokusu üzerimden geçti ve yaydığı sarhoş edici aura tenimin duvarlarından kayarak beni felç etti.

"Fae'ler dünyadaki yerleri için savaşırlar, Mavi. Onlar asla savaştan kaçmazlar. Eğer Varisler seni yendiyse, o zaman bizden biri değilsin demektir. Ve hiçbir zaman da olmadın." Uzaklaştı ve vücudunun sıcaklığı kayboldu, yerini kapının ardında uğuldayan fırtınadan içeri sızan soğuk bir rüzgâr aldı.

Uzun bir süre ona baktım, sözleri beni kelimelerin yapabileceğini düşündüğümden çok daha fazla kesiyordu.

Eğer gidersem, Fae değilim.

Ben zayıfım. Asla buraya ait olmadım.

Çenemi sıktım, göğsümde güçten başka hiçbir şeyle dolu olmayan derin bir kuyu taştı. Her santimetrekareme

kan ve içimde bir kasırga gibi dönüyordu.

"Ben Fae'yim," diye homurdandım ve Orion'un kaşları, içimde öfkeli bir çukur açarak onu işaret ettiğimde kalktı.

Yüzüne bir gülümseme yayıldı ve kollarını kavuşturdu. "Öyle mi? Kanıtla bakalım."

Başka bir şey söylemeden ondan uzaklaştım ve merdivenlerden aşağı koştum. Basamakları ikişer ikişer çıktım, gittikçe hızlandım ve odama doğru koşarken ivme kazandım.

Yenilmeyeceğim. Boyun

eğmeyeceğim.

Yapamam. Bu benim doğamda yok, lanet olsun.

Kapıya ulaşır ulaşmaz çekip açtım ve Tory'yi yatağımda, etrafı bir yığın altınla çevrili halde buldum.

"Başardın," diye soluklandım ve başını salladı, yıldız tozunu ararken gözleri üzerimde geziniyordu.

Cevap olarak başımı salladım ve kapıyı arkamdan sıkıca kapattım. "Tory ben..." Kelimelerimi düzene sokmaya çalıştım. Orion'un her şeyi çok daha net görmemi sağladığını nasıl açıklayabilirdim? Ayrılmak sadece kaybetmek gibi gelmiyordu, özümde kim olduğuma tamamen ters düşüyordu. Ve kız kardeşimin doğasına da aykırı olmalıydı. Biz bir ve aynıydık. Birbirlerinin kanını paylaşan ikizler. Değişkenler, kız kardeşler, Fae'ler.

"Bence kalmalıyız," diye ağzımdan kaçırdım ve o da kocaman gözlerle yataktan kalktı.

"Ne?"

"Biz Fae'yiz, Tor. Varislerin canı cehenneme."

Beni incelerken ağzında bir gülümseme belirdi. "Neyin var senin?"

Omurgamda bir sıcaklık oluştu ve neredeyse Orion'un beni çok etkilediğini ve çılgınca tepkiler almam için iplerimi nasıl çekeceğini bildiğini söyleyecektim ama bunun yerine, "Orion beni yakaladı ve... şey yıldız tozunu geri aldı - tabii ki. Ve sonra kaçtığımızı fark etmemi sağladı ve biz kaçmayız. Hiçbir şeyden kaçmadık. Ve Varisler ne yapmış olursa olsun, bizi yenmelerini istemiyorum. En azından bu şekilde. Savaşmadan olmaz."

Alt dudağını çiğneyerek yatağın üzerindeki ışıltılı altınlara baktı. "Haklısın Darcy. Darius'tan intikam almak çok iyi hissettirdi. Ama lanet olsun..."

"Ne?" diye sordum. Bir şeylerin ters gittiğini hissederek sordum.

"Şey... Ben onun bütün odasını ateşe verdim." Boğazından bir kahkaha koptu ve bana da bulaştı. Çocuklar gibi kıkırdamaya başladık, sanki birkaç saat önce tüm dünyamız altımızdan çekilip alınmamıştı. Ve ben bu duygunun hiç bitmesini istemiyordum.

"Lütfen bana izlerini örttüğünü söyle," dedim sonunda, gözlerimin altındaki yaşları silerek.

Tory başını salladı, yüz hatlarını hınzır bir sırıtış kapladı. "Ama bunu çaldım. Muhtemelen diğer her şeyle birlikte eridiğini düşünecektir." Yastığımın üzerinden gümüş bir bıçak aldı ve kaşlarım çatıldı. Çok güzeldi, hafif kavisliydi ve ayın kendisi gibi parlıyordu.

"Vay canına," diye mırıldandım ve parmaklarımı kabzanın üzerinde gezdirmek için uzandım. Büyü damarlarımda kıvrıldı ve sanki kılıçla birleşmek istiyormuş gibi derimin kenarlarına doğru çekildi.

Tory bıçağı çekip aldı ve çantasına bıraktı, orada bir avuç bozuk parayla şıngırdadı. "Bunda bir tuhaflık var," diye nefes aldı, elini çantadan çıkarırken sanki bıçağı bırakmak için mücadele ediyormuş gibiydi.

Tuhaf çekiştirme hissi bedenimden uzaklaştı ve kaşlarımı çattım. "Sence öğretmenler öğrencilerin silah sakladığını biliyor mu?"

Tory omuz silkti. "Varisler beni neredeyse öldürdükleri için iki hafta ceza aldılar, bu yüzden bildiklerini ve umursamadıklarını tahmin ediyorum."

Varisleri düşündükçe kalbim yeniden ağırlaştı. "Onlar hakkında ne yapacağız? Seth'i görme düşüncesi tüylerimi diken diken ediyor." Parmaklarımı saçlarımın üzerinde gezdirmek için uzandım. O kel bölgeyi kapatacak kadar uzaması aylar alacaktı. Saçlarımın eski uzunluğuna ulaşması ise yıllar alacaktı. Sonovabitch.

Tory saçıma dokunduğumu fark etti ve gözleri karardı. "Yaptıkları için onları geri alacağız." Sesindeki güç dudaklarıma bir gülümseme getirdi. "Ama henüz onlarla sihirle yüzleşecek kadar iyi eğitilmedik, bu yüzden bu konuda akıllı olmamız gerekecek."

"Bu kulağa hoş geliyor," dedim, göğsümde bir heyecan ve biraz da korku kıvılcımı alevlendi. "Onlara nasıl ulaşacağız?"

Tory bana komplocu bir bakış attı. "Zayıf yönlerini bulmamız gerekecek. Onlarla uğraşmak için elimize geçen her fırsatı değerlendireceğiz."

"Darius'un altını gibi." Sırıttım ve o da hevesle başını salladı. "Onları asla şüphelenmeyecekleri şekilde vuracağız," diye heyecanla nefes aldım.

"Ama asla yakalanamayız," dedi Tory ciddiyetle. "Asla."

Bu fikir bile kalbimi deli gibi çarptırmıştı. Dördü de Akademi'deki en ölümcül yaratıklardı; onları hedef aldığımızı anlarlarsa, bizi cezalandırmak için nasıl bir cehennem yaratacaklarını kim bilebilirdi?

Tory ayağa kalktı ve genişçe esnedi. "Biraz dinlenip odama dönmem gerekecek. Duş alıp üstümü değiştireceğim. Umarım Nova dün gece olanları göz önünde bulundurarak bizden puan kırmaz ama ben de ona hak veriyorum."

Başımı salladım. "Artık bu konuda yapabileceğimiz pek bir şey yok. Tüm bunlarla ne yapacağız peki?" Altını işaret ettim.

Tory bir an ona baktı, sonra gözlerinde bir fikir parladı. "Bunu saklayacağız. Chicago'ya geri dönmemiz gerekirse, yedek bir plan olarak elimizde olacak. Ayrıca Darius'un altınlarından oluşan koca bir çantayı kaçırmış olduğumuzu bilmek hoşuma gidiyor."

"İyi plan, peki onu nereye saklayacağız?" Varisler için güvenli bir yer olup olmadığından emin olamadan odama göz gezdirdim. Eğer Tory'nin onu çaldığını öğrenirlerse, öldük demektir.

Kulenin dışından sesler geliyordu ve şu anda bir şey yapmak için zamanımızın kalmadığını fark ettim. Toplantı bitmişti.

"Bir süre burada tutabiliriz," dedim çabucak, bir avuç topladım ve yatağın altına saklamak için diz çöktüm.

Tory bana yardım etti, altın kadehleri, sikkeleri ve mücevherleri spor çantasına geri doldurdu ve yatağın altına itebildiğimiz kadar itti.

İşimiz bittiğinde Tory ayağa kalktı ve bana biraz endişeli bir ifade verdi. "Umarım Ignis House'a Darius'tan önce dönebilirim çünkü buradan ayrıldığım için en büyük pişmanlıklarımdan biri odasının kül olduğunu gördüğünde yüzünde belirecek ifadeyi kaçırmak olurdu."

Kapıyı açıp el sallayarak veda ederken bir kahkaha attım. Giderken koridoru bir aşağı bir yukarı kontrol edişini özlemedim ve bu duvarlar arasında tekrar güvende hissetmemiz için bir süre geçeceğini biliyordum. Ve belki de asla güvende hissedemeyecektik. Güçlerimizi kullanana kadar olmazdı. Cehennemin eşiğinden dönmüştük ve Varisler isterlerse bizi tekrar oraya götürebilirlerdi. Ama bu sefer hazır olacaktık.

Kapımı kilitledim ve yatağıma uzandım, kalp atışlarım nihayet düzene girdiğinde yavaş bir nefes aldım. Atlas'ım pingledi ve FaeBook bildirimlerimi sonsuza dek kapatmanın bir yolu olup olmadığını merak ederek elime aldım.

Seni bekleyen özel bir e-posta var, Darcy!

Kaşlarımı çatarak afişe tıkladım ve tanımadığım bir gelen kutusuna yönlendirildim.

Lance:

Konum: Venüs
Kütüphanesi Sıra:
Epsilon
Metin: Toprak: Büyümenin Gücü.

Tuhaf mesajı okudum, acaba bana mı gönderilmişti diye düşündüm. Lance adında birini tanımıyordum. Ama en azından bana nefret mektubu göndermiyorlardı. Yani bunu bir kazanç olarak sayıyordum.

Darcy:
Pardon, kimsiniz? Sanırım yanlış kişiye geldiniz.
kişi.

Bunun bir başka Falling Star durumu olmamasını umuyordum. Keşke Astrum daha önce açık olsaydı, belki... Bu düşünceyi bitirmeme izin vermedim, farklı davranmış olsaydık onun ölümünün önlenebileceği fikri midemi düğümledi. Ve şimdi burada kalmaya karar vermiştik, bu da kampüste bir katille birlikte olabileceğimiz anlamına geliyordu.

Gizemli adamın cevap verip vermeyeceğini merak etmeye başladım. Belki de yanlış kişiyi yakalamıştı. Ama sonra başka bir mesaj geldi ve onu okurken kalbim yerinden çıkacak gibi oldu.

Lance:
Sanırım beni daha çok "yüzünde sürekli bir kaş çatma ve bir de burbon içen Profesör" olarak tanıyorsunuz.
genel bir başarısız rüya havası var.'

Blue kitabına bir göz atın. Eğitici bulacaksın.

P.S

Bu mesajları **derhal** silin.

Aer House'un sarmal merdivenlerinden aşağı doğru koşarken kalbim heyecanla çarpıyordu. Kalıyorduk. Ayrılmak birkaç kasvetli saat boyunca tek seçenek gibi görünmüştü ama Darcy kalmak istediğini söylediği anda göğsümden bir ağırlık kalktı.

Hayatımda hiçbir zorluktan kaçmamıştım. Ve ruhumun derinliklerinde, eğer bundan kaçmış olsaydım kendimi asla affetmeyeceğimi biliyordum.

Tahtı ya da bu akademideki diğer tüm Fae'leri yönetmeyi istememiş olabilirim, ama bir grup sadist pisliğin taleplerine boyun eğmek istemediğimden de emindim.

Geçerken birkaç öğrenci beni fark etti, "Yüzmek ister misin, Tory?" ve "Dün geceki dalışın hoşuna gitti mi?" gibi birkaç bağırış bana doğru geldi. Başımı dik tutarak karşılık verdim ve cevap verme zahmetine bile girmeden yanlarından geçip gittim. Tek derdi Varisleri etkilemek olan birkaç dangalaktan daha önemli işlerim vardı.

Aer House'dan tam zamanında çıktım ve tepemdeki karanlık bulut denizinin içinde çakan şimşekleri gördüm. Gök gürledi ve her an yağmur yağmasını bekleyerek fırtınalı gökyüzüne baktım.

Küre'ye giden patikadan aşağı doğru koştum, yüksek atkuyruğum hızlı tempo yüzünden sırtımda sallanıyordu. Rüzgâr biraz daha şiddetli esiyor ve saçlarım etrafımda savruluyor, duman kokusu burun deliklerime saldırıyordu. Dişlerimi sıktım, yanlarından geçerken kimsenin kıyafetlerimdeki bu kokuyu fark etmemiş olmasını umuyordum.

Küre'yi geçip Ignis Evi'ne doğru dönerken hızımı korudum ve toplantıdan en son dönen diğer Ateş Elementi öğrencileriyle birleştim. Hızlıca geri dönmek istediğim için aralarından geçtim ve Sofia'yı gördüğümde aceleyle ilerledim.

"Hey," dedim ona doğru adım atarken.

"Tory!" Kollarını bana doladı ve bir anlığına kucaklamasına karşılık verirken şaşkınlıkla bir adım geri attım. "İkiniz için çok endişelendim," dedi. "Varisler'in yaptıklarının görüntülerini gördüm-"

"Ben iyiyim," dedim çabucak, Darius'un yolumuzda sinsice ilerlediğini gördüğümde onun elinden kurtuldum. İhtiyacım olan son şey, bana yaptıklarından dolayı üzgün olduğumu düşünmesiydi. Hayran kulübünden bir grupla birlikte gülüyordu ve ben onların gösterisine karşı öğürme isteğime direndim. Milton Hubert ona o kadar geniş bir şekilde gülümsüyordu ki, Darius'un istediği buysa onun çizmelerini yalayacağı hissine kapıldım.

Sofia beni bırakırken bakışlarımı takip etti ve tekrar eve doğru ilerlemesi için onu dürttüm, bakışları bana doğru ilerlerken Darius'a sırtımı döndüm. Ondan önce geri dönmek istiyordum.

Sessizce yürümeye devam ettik ve kalabalık yoğunlaşmaya başladığında onu daha da hızlı hareket etmesi için cesaretlendirdim.

Rüzgâr etrafımızda uğulduyor, duman kokusunu havaya taşıyordu ki dev bir gümbürtü gökyüzünü yardı ve yağmur bulutların arasından sıyrıldı.

Sağanak yağmur başladığında birkaç öğrenci çığlık attı ve biz de evin güvenliğine doğru koşmaya başladık. Daha büyük öğrencilerin çoğu, yağmuru onlara ulaşmadan önce buharlaştırmak için başlarının üzerinde sıcak hava kalkanları oluşturdular ama ben bunu denemeyi düşünmedim bile. Yağmurun beni ıslatmasına izin verdim ve şansıma bir kahkaha attım; artık kimsenin tenimdeki duman kokusunu fark etmesi konusunda endişelenmeme gerek yoktu.

Sofia bana deliymişim gibi baktı ve ben de ona sırıttım.

"Yağmuru seviyorum," dedim açıklama olarak ve o da başını salladı, açıkça aynı fikirde değildi.

Ignis House'un kapısına vardığımızda, alarm çığlıkları yükseldi, insanlar çığlık atıyor ve yardım istiyordu ve kalbim bu sesle hızlandı.

İçeride, Darius üst kata çıktığında ve değerli odasına ne olduğunu öğrendiğinde ön sıralarda oturmak istediğim için basamakları ikişer ikişer çıktım. Sofia bana zar zor ayak uydurabiliyordu ve bağıran, panikleyen öğrencilerin oluşturduğu kalabalıkta neredeyse onu birden fazla kez kaybediyordum.

"Biri Darius'u yakalasın!" Marguerite çığlık attı. "Onun su büyüsüne ihtiyacımız var!"

Ortak salona girdim ve sırtımı duvara dayayarak olan biteni net bir şekilde görebildim. Duman kokusu her yeri kaplamıştı ve birkaç öğrenciden fazlası öksürerek aceleyle dışarı çıkıyordu.

"Ne haltlar dönüyor burada?" Darius ortak salona girdiğinde böğürdü ve panikleyen seslerin çoğu onun emredici sesi karşısında sustu.

"Üst kata!" Marguerite umutsuzca seslendi, elini tutmak için ileri doğru koştu. "Bu senin odan - yanıyor!"

"NE?" Darius elini kızın elinden çekip aldı ve odaya doğru koşmaya başladı.

Merdivenleri çıkarken diğer öğrenciler yolundan çekilmek için dağıldılar.

Sofia'nın dirseğinden tuttum ve onu takip eden kalabalığın arasına girdik. Bana kocaman gözlerle baktı ve ben de en az onun kadar meraklıymışım gibi omuz silktim. Ona gerçeği söylemediğim için kendimi biraz boktan hissediyordum ama yaptığım şeyi onunla paylaşmak onu tehlikeye atmaktan başka bir işe yaramazdı. Tamamen masum kalması onun için daha iyiydi.

Milton Hubert en üst kata ulaştığımızda beni dirsekleyerek yoldan çekti ve çıkan kargaşayı izlemek için kendimi duvara yasladım.

Darius'un kapısının üstünden alevler fışkırıyordu ve koridor boyunca tavana kalın bir duman tabakası yapışmıştı. Ama yangın ilerlemiş gibi görünmüyordu.

odasının ötesine. Bunun büyümle ve sadece onu hedef almak istememle mi ilgili olduğunu yoksa daha fazla yayılmamış olmasının sadece şans mı olduğunu merak ettim.

Darius hırıltılı bir öfkeyle kapısını tekmeleyerek kilidi kırıp açacak kadar sert vurdu.

Ateş, buradaki taze oksijen kaynağına aç bir şekilde ona doğru patlamaya çalıştı ama Darius ellerini çoktan kaldırmıştı ve alevleri kontrolü altına alarak onları geri çekilmeye zorladı.

Öğrenciler haykırıyordu, herkes Darius'a durumla ilgilenmesi için alan tanırken koridordaki kalabalık yoğunlaşıyordu. Herkesin başının üstünü görebilmek için boynumu eğmek zorunda kaldım ve Darius'un cehenneme adım atarken önünde büyük bir su selinin oluşmasını emrettiğini bir anlığına yakaladım.

"Su Elementi başka kimin elinde?" Darius görüş alanından çıkarken Marguerite panik içinde çığlık attı. "Yardıma ihtiyacı var!"

Herkes etrafına baktı, biri yardımcı olmadan 'Toprak bende' dedi ve sonra başka biri beni fark etti.

"Ona yardım edin!" diye bağırdı kız, kolumdan tutup beni öne doğru çekti.

Diğer öğrenciler beni fark ettiklerinde, cesaretlendirici sözler söyleyerek ve Ignis Ev Kaptanı'na küçük sorunu için yardım etmemi talep ederek beni sıralarına ittiler.

Kalabalığın önüne ulaştım ve Marguerite ile yüz yüze geldim, parlak kızıl saçları bir kez olsun dağılmıştı ve

Rimelle boyanmış gözyaşları yanaklarından aşağı süzülüyordu. "Ne bekliyorsun?" diye sordu, elini uzatarak bileğimi tutmak için. "Ona yardım edin!"

Kolumu tuttuğu yerden geri çektim. "Hayır," dedim basitçe, sesim sertti ve pazarlığa yer bırakmıyordu.

"Ne?" diye bağırdı. "Yapmak zorundasın! Sen-"

"Zorunda değilim," dedim. "Ve dün geceden sonra, bana bir ömür boyu yetecek kadar su içtim. Daha fazlasını çağırmak istemiyorum."

Ağır bir şeyin kırılma sesini Darius'un irkilerek bağırması izledi ve arkamızdaki birçok öğrenci korkuyla çığlık attı.

"Ona yardım et seni kaltak!" Marguerite beni koridordan aşağı itmeyi düşünüyormuş gibi bana doğru hamle yaptı ve ben de ellerimi kaldırarak buz gibi soğuk bir suyla onu geri ittim ve karşı duvara çarptı.

"Görünüşe göre biraz su içmeyi başarabilirim. Bu kadar yeter. Daha fazla çağırmak istemiyorum." Ona sırıttım ve kalabalıktan birkaç şaşkın nefes geldi.

Marguerite öfkeyle homurdandı, kendini savunmak için ellerini kaldırdı ve sonra içinde bulunduğumuz durumda daha fazla ateş yakmanın daha iyi olacağını düşünmüş gibi göründü.

"Ev Kaptanınızın yardımınıza ihtiyacı var!" diye hırladı.

"Ben onun yardımına ihtiyaç duyduğumda bana zorla ondan aldım. O yüzden sanırım ben de aynı cevabı vereceğim," diye cevap verdim buz gibi.

Marguerite çığlık attı ve çıplak elleriyle bana saldırmaya niyetliymiş gibi kendini karşımdaki duvardan itti. Avuçlarımda hava büyüsü oluşmuştu ama onu kullanmaya fırsat bulamadan koridoru emreden bir ses doldurdu.

"Kenara çekilin!" Profesör Pyro'nun sesi diğerlerinin üzerine çıktı ve kalabalık, onun ve Müdür Nova'nın geçmesine izin vermek için ayrıldı.

Darius'un hâlâ odasındaki yangınla mücadele ettiği koridorun sonuna doğru ilerlediler ve ben de onları takip eden kalabalığa katılırken Marguerite'e masum bir omuz silkme hareketi yaptım.

Profesörler doğruca içeri girdiler ve ben de izlemek için duvara yaslandığımda içerideki yıkıma bir göz attım.

Darius kararmış alanın ortasındaydı ve yatak odasından geriye kalanlara bakarken nefes nefese kalmıştı. Alevleri söndürmeyi başarmıştı ama şimdi her şey sırılsıklamdı ve cayır cayır yanıyordu. Kot pantolonu yanmış, gömleği neredeyse tamamen yanarak vücudundan çıkmış ve yüzünü kaplayan is ve dövmeler ortaya çıkmıştı. Ön kolunda Terazi burcu olduğunu anladığım koyu kırmızı bir sembolün yükseldiğini fark ettim ve bir an için neden teninde başka birinin burcunu taşıdığını merak ettim.

Çok kızgın görünüyordu, hatta belki biraz yıkılmıştı ve damarlarımda dolaşan zafer dalgasını inkar edemezdim.

Profesör ve Nova odaya girerken Darius etrafına bakındı, siyah saçları gözlerinin üzerine düşüyordu

Öfkeyle parlıyordu.

"Burada neler oldu Bay Acrux?" Müdür Nova ellerini kalçalarına koyarak sertçe sordu.

"Bilmiyorum," diye hırladı.

"Önce dün gece zavallı Profesör Astrum'la yaşanan olay ve şimdi de bu. Bu kadar kısa bir süre içinde bu kadar büyük iki olayın ateş büyüsüyle bağlantılı olma ihtimali nedir?" Profesör Pyro endişeyle mırıldandı. "Belki de bunun ikinci bir saldırı girişimi olmasından endişe etmeliyiz?"

"Kim bir Ejderha Şekil Değiştiren'e ateşle saldırmaya çalışır ki?" Nova umursamaz bir tavırla cevap verdi. "Bunun bir kanıtı örtbas etme girişimi olduğuna inanmayı tercih ederim..." Sesi kesildi ama gözleri Darius'a dikildi.

"Umarım bana karşı bir suçlamada bulunmuyorsunuzdur, Müdürüm," diye homurdandı Darius, sesi tehditkâr bir şekilde alçaktı.

Koridordaki herkes dinleme umuduyla sessizliğe bürünmüştü.

Darius ve Müdür arasında gergin bir an geçti.

"Eminim FIB bu işin aslını öğrenecektir," diye cevap verdi sonunda. "Yangının sebebi ne olursa olsun."

Darius bunu açıkça kendisinin yapmış olabileceğine dair bir ima olarak algıladı ve öfkesi arttıkça gözleri ejderha formunun özellikleriyle parladı.

"Bu karmaşa çözülene kadar sizin için başka bir oda ayarlayacağız-" Profesör Pyro odadaki artan gerginliği kırarak söze başladı.

"Sorun değil, uyuyacak bir yerim var," diye tersledi Darius.

"Tamam. Belki buradan kurtarabileceğin her şeyi toplayabilirsin ve..." Odadaki tam ve mutlak yıkıma bakarken sözünü yarıda kesti. Kesinlikle hiçbir şey kurtarılabilecek gibi görünmüyordu.

Zavallı küçük zengin çocuk, bütün güzel şeyleri gitti.

Dudaklarıma doğru gelen gülümsemeyle savaşmak zorundaydım ama bunu başarabildiğimden emin değildim.

"Sadece altınıma ihtiyacım var ve..." Darius eskiden altın sandığının olduğu yere baktı ve kömürleşmiş tahta parçalarını bir kenara iterek, artık halı ve döşeme tahtalarının kalıntılarıyla kaynaşacak kadar soğumuş olan erimiş hazine birikintisini ortaya çıkardı.

Tüm vücudu bir an için öfkeyle titrer gibi oldu ve iki Profesör ondan ölçülü bir adım uzaklaştı.

"Formunuzu kontrol edin Bay Acrux!" Nova tiz bir sesle talep etti.

"Kahretsin, Ejderha'nın kontrolünü kaybediyor," diye nefes aldı arkamdaki adam.

Darius öne doğru sallanarak ellerini yere dayadı ve bir erkeğin çıkaramayacağı kadar derin bir öfke homurtusu yükseldi.

"Lanet olsun!" Pyro tökezleyerek uzaklaştı ve Darius koşmaya başlarken kendini dik tutmayı başardı.

Tökezledi, yarı takılıp düştü ve dönüşüm başlamadan önce pencereye ulaşmayı başaramadı. Sırtından kanatlar fırladı, derisini pullar kapladı ve kıyafetleri

parçalandı. Vücudu patlamadan yarım saniye önce kendini parçalanmış pencereden dışarı fırlattı ve etinin sınırlarından devasa bir ejderha fırladı.

Darius gökyüzüne yükselirken mutlak bir öfkeyle dolu güçlü bir kükreme çıkardı ve omurgam boyunca küçük bir korku şeridi izledi. Eğer bundan benim sorumlu olduğumu öğrenirse, beni öldürürdü.

Ejder Ateşi fırtına bulutlarını yırttı ve uçup giderken herkes onu görebilmek için çabalarken öğrencilerin üzerine ölümcül bir sessizlik çöktü. Birkaç kişiden fazlası tüm olanları Atlaslarına kaydetmişti ve ben de zaferimin tekrarını defalarca izlemek için sabırsızlanıyordum.

"Gösteri bitti millet!" Pyro geri kalanımızı uzaklaştırırken bağırdı. "Odalarınıza dönün!"

"Kontrolden çıkan yangın için Ignis'e eksi elli puan!" Müdür Nova Darius'un arkasından seslendi ama Darius'un çılgın kükreme ve ateş solumaları arasında onu duyamadığı açıktı. "Ve Tarikat formunu kontrol edemeyen bir öğrenci için eksi yirmi!"

Buna gülmemek için dudağımı ısırmak zorunda kaldım. Darius Acrux, yaptığım şey yüzünden herkesin önünde kendini kaybetmişti ve bunu yapanın ben olduğumu bilmiyordu.

Ben kaçamadan Müdür beni fark etti ve yanına çağırdı.

"Dün gece olanları duydum," dedi yumuşak bir sesle. "Seni ayakta gördüğüme sevindim."

"Teşekkürler," dedim, sesindeki endişeyi duyunca şaşırdım.

Kolumu güven verici bir şekilde sıkmak için uzandı. "Ignis ve Aer için yüz elli puan eksi, ikiniz de toplantıyı kaçırdığınız için," dedi ve beni bırakıp uzaklaşmadan önce.

Verilen ceza karşısında dudaklarım şaşkınlıkla aralandı. House Points umurumda değildi ama bu soğuktu. Belki de o kadar da sempatik değildi.

Hızla arkamı döndüm ve kalabalığı aşağıya kadar takip ettim.

Benim katıma geldiğimizde, soyundum ve yatak odamın güvenliğine çekildim.

İçimde bir adrenalin ürpertisi sallanırken sırtımı kapıya dayadım. Darius'un odasını ateşe vermek berbat bir fikir olabilirdi ama lanet olsun, gerçekten iyi hissettirmişti.

***

Ertesi sabah, banyomda duş alırken dudaklarımda vazgeçemediğim küçük bir gülümseme vardı.

Sıcak su tenimde gezinirken, en azından kendimi koruma açısından yaptığım şeyden pişmanlık duymamı sağlamaya çalıştım ama bunu yapmakta zorlanıyordum. Pervasızca ve düşüncesizce olabilirdi ama aynı zamanda oldukça şiirseldi. Ve gücümü tam olarak kontrol etmeyi öğrenirken Darius'a karşılık verebilmemin tek yolu buydu.

Mirasçılardan bir bok almadan öylece yuvarlanmaktan kesinlikle bıkmıştım. Parti gecesi bana ve Darcy'ye yaptıkları affedilemezin de ötesindeydi. Ve eğer bizi düşman edinmek istedilerse, bunu tamamen başarmışlardı.

Şimdi tek yapmamız gereken diğerlerine saldırmanın yollarını bulmaktı.

Sıcak suyu isteksizce kapattım ve yatak odama dönüp havluyu saçlarımdan geçirdim.

Darius'un hazinesinin çoğunu şimdilik Darcy'nin odasında saklı bırakmıştım ama sekiz büyük madeni paradan oluşan bir deste, dün gece bıraktığım masamın üzerindeki kulede duruyordu.

Yığının en üstünden altın bir para aldım ve parmaklarımın arasında evirdim çevirdim. Ona bakmak beni aptalca mutlu hissettirdi. Sanki bir kez olsun onlara karşı bir puan kazanmıştık ve onlar bunun farkında bile değildi. Birkaç dakika boyunca madeni parayı inceledim. Bir yüzüne bir ejderha, diğer yüzüne ise bir taç kazınmıştı. Başparmağımı ejderhanın yüzüne bastırdım, başparmağımın izi hırlayan canavarın yüz hatlarını bulanıklaştırana kadar cildimin yüzeyine biraz ısı çektim.

Başparmağımı geri çektim, giyinmek için tekrar yere koymadan önce madeni paranın gelişimine sırıttım.

Siyah bir kot pantolon ve siyah bir yelek giydim ve göz kalemimi gün içinde her zaman yaptığımdan biraz daha kalın çektim. Bugün cidden belalı bir hatuna dönüşmem gerekiyordu.

Boş zamanlarında süper bisikletler çalan ve Joey'in barındaki pisliklerin hiçbirinden bir bok almayan.

Atlas'ım komodinimden ısrarla öttü ve onu almak için yöneldiğimde iç çektim. Onu kaptığım gibi, parmaklarım Darius'tan çaldığım hançere değdi ve o tuhaf his yeniden başladı sanki varlığı bana cevap veriyor, onu almam için beni zorluyordu. Bir dürtüyle hançeri aldım ve Atlas'ımı açarken hızla yatağımın ayak ucuna oturdum.

Günlük burç yorumunuz sizi bekliyor Tory!

Burcumu açarken dudaklarımı büzdüm, bugün arkamı kollamam konusunda bir uyarı daha okumak istemiyordum. Ama Darcy bu tahminlere dikkat etmenin okuldaki zorbalardan uzak durmamıza yardımcı olacağı konusunda kararlıydı, ben de en azından bir göz atacaktım.

Günaydın İkizler!
Yıldızlar gününüz hakkında konuştu.
Yıldızlarınızın dizilimindeki bir değişim gününüzü olumlu yönde etkileyebilir. Ancak değişime çok kolay güvenmekten sakının; bunun kalıcı bir durum olmasını istiyorsanız
Bunun için çok çalismaniz ve kendinizi davaniza adamaniz gerekecek. Bugün kendinizi bir Boğa burcuyla çarpışma rotasında bulabilirsiniz, ancak dengeli bir kafa tutabilirseniz, etkileşim beklediğinizden daha iyi olabilir.

Bir an için bu sözleri düşünürken parmaklarımı kalçama vurdum. Yıldızlarımızın değişmek üzere olduğunu düşünmeyi çok istiyordum ama her şey o kadar belirsizdi ki buna pek güvenemezdim. Aklıma gelen tek Boğa burcu Caleb Altair'di ve eğer kaçınabilirsem onunla herhangi bir etkileşimde bulunmaya hiç niyetim yoktu, bu yüzden aklımı başımda tutmak muhtemelen bir sorun olmayacaktı.

Falı bir kenara bıraktım ve FaeBook'un ana sayfasını kontrol etmeye karar verdim. Darcy ve benim hakkımda utanç verici hikâyeler ve yorumlar görmek hoşuma gitmiyordu ama orada neler olduğunu bilmezsem, bunlarla yüzleşmeye de hazır olamazdım.

Haber kaynağını dolduran tüm hikayeleri gördüğümde dudağımı ısırdım ve Darius'un öfkeli yüzünün bir fotoğrafı bir başlık ve çok sayıda yorumla beni selamladığında benden kaçan kahkaha nefesine engel olamadım.

Milton Hubert: Ne acımasız bir dünya! Hepimiz evin dışındayken Ateş Varisi'nin odası cayır cayır yandı. Şimdi nerede uyuyacak? #anyoffersladies #worstluck #evenhisclothes

Marguerite Helebor: Zavallı bebek! Her zaman gelip benimle kalabilirsin.

Yorumlar:

Tyler Corbin: Seni alenen terk ettiğine eminim Muffscruff, ama aramaya devam et

Çaresiz.

Marguerite Helebor: Mola verdik, ezik, gerçekleri kontrol et.

Tyler Corbin: Umarım onunla tekrar herkesin içinde sohbet edersin de ben de senin iki kez terk edilişini izleyebilirim. #bitchesbecrazy

Elouise Pirot: Yatağımda bir sürü yer var, Darius.

Tilly Farbringer: Bu trajedi yüzünden gerçekten gözyaşları içindeyim.

Bu gece Darius'un kaybı için bir mum yakıyoruz. #yourpainismypain

Okulun yarısından gelen uzun sempatik mesajlar dizisini fark ettiğimde kendi ağzıma kusma ihtiyacından kendimi kurtarmayı seçtim ve okumayı bıraktım, ancak bakışlarım tekrar o resme çekildi. Darius sadece öfkeli görünmüyordu, gerçekten üzgün görünüyordu ve odasında gerçekten önemsediği bazı şeyler olmasını umuyordum. Biraz kötü şansı hak ediyordu ve ben de ona biraz kötü şans verme fikrine hiç de karşı değildim.

Kaydırdım ama bulduğum tek şey Darius ve yatak odası felaketine adanmış yazılar oldu. Mirasçıların bana ve Darcy'ye yaptıklarıyla ilgili gönderiler yeni okul draması tarafından gömülmüştü ve şimdiden dünün haberi olduğumuzu fark etmekten çok memnun oldum. Ignis Evi'nin çatısından çıkan alevleri gösteren kısa bir video klibi izlerken sırıttım ve bir an için Mirasçılar'ın bize yaşattığı acılar yok olmuş gibiydi.

Kapı gürültüyle çalındı ve irkildim, neredeyse şaşkınlıktan Atlas'ımı düşürecektim. Yıpranmış sinirlerim için kendime lanet ettim ama bu o kadar da şaşırtıcı değildi; birkaç gece önce neredeyse boğuluyordum ve şimdi de bir kundakçıydım.

Yarı yarıya burada değilmişim gibi davranmayı düşündüm ama bu biraz odamda sinmiş gibi hissettirdi, bunun yerine ayağa kalktım ve kapıya doğru ilerledim.

Darius'un altınlarını hızla çantama doldurdum ve kapıya doğru giderken yere attım.

Parmaklarım kolun etrafına dolandı, yüzüme sıkılmış bir ifade yerleştirdim ve kapıyı çekerek açtım.

Son saniyede Darius'un hançerini saklamadığımı fark ettim ve kalbim panikle yerinden fırladı ama bir şey yapmak için artık çok geçti.

Caleb Altair yakışıklı yüzünde yarım bir gülümseme ve sarı buklelerini karıştıran bir el ile kapımın pervazına yaslanmış duruyordu. Bugün ondan kaçmak buraya kadarmış.

Ben ona ters ters bakarken, "Hey, tatlım," dedi.

Kapıyı suratına çarpmadan önce dudaklarından başka bir kelime çıkmasını beklemeye zahmet etmedim.

Kapının kapanmasını engellemek için ayağını kapı aralığına sıkıştırdı ve kapı sekerek tekrar açılırken ondan uzaklaştım. Bakışlarım yatağımın üzerinde duran hançere takıldı ve sanki dünyada hiçbir şey umurumda değilmiş ve tanıdığım en kindar adamlardan biri kişisel alanımı ihlal etmemiş gibi üzerine çöktüm.

"İçeri girebilir miyim?" Caleb sordu, sesi beklediğimden daha yumuşaktı. Henüz odaya adımını atmamıştı ve yüzümde beliren şaşkınlığa engel olamadım.

"Eğer yapmaya karar verdiğin şey buysa seni durduramayacağımı ikimiz de biliyoruz," dedim soğuk bir şekilde.

"İşte bu yüzden sana bir seçenek sunuyorum," diye cevap verdi. "Sadece konuşmak istiyorum. Yemin ederim sana dokunmayacağım, seni ısırmayacağım bile. Sadece beni dinlemeni istiyorum."

"Neden?" Gözlerimi şüpheyle kısarak sordum.

"Lütfen özel olarak konuşalım tatlım.
Kalabalık çoktan dışarıda."

Omzunun üzerinden baktım ve söylediği gibi diğer Ateş Elementi öğrencilerinden birkaçının onun arkasında gizlendiğini fark ettim. Terra Evi Kaptanı'nın Ignis Evi'ne pek sık gelmediğini tahmin ediyordum ama Ateş Elementi'ne sahip olduğu için kolayca içeri girebiliyordu. Ve muhtemelen beni çağırdığını görmek daha da ilgi çekiciydi.

Gerekirse kendimi ona karşı savunmaya hazırlanırken büyüm göğsümde yükseldi ama bana doğru herhangi bir hamle yapmadı. İçeri girmek için gerçekten iznimi istiyor gibiydi ve kendime rağmen ne söyleyeceğini merak ediyordum.

"Peki," dedim sonunda, onu içeri çağırarak. Kendimi dikleştirdim ve sırtımı yatağımın yanındaki duvara dayayarak kıçımı hançere dayadım.

Caleb içeri girdiğinde nabzım hızlandı ve dudakları sanki duymuş gibi hafifçe kıpırdadı. Ki muhtemelen duymuştu.

Lanet olası vampir pislik.

Kapı tıkırdayarak kapandı ve Caleb havada bir el salladı. Tenimi bir sıcaklık dalgası sardı ve ensemdeki tüyler diken diken oldu.

"Susturucu baloncuk," diye açıkladı şaşkın ifademi fark edince. "Sadece konuşmamızı gizli tutmak için."

Belli belirsiz başımı salladım ve bunun aynı zamanda çığlıklarımı kimsenin duyamayacağı anlamına geldiği gerçeğini düşünmemeye çalıştım.

Caleb gelip yatağımda yanıma oturacakmış gibi bana doğru hareket etti ama ben onun yerine masamın yanındaki sandalyeyi işaret ettim. Bir daha bana bu kadar yaklaşmasını asla istemedim.

Koltuğa tünedi ve lacivert gözleriyle beni incelerken elini çenesinde gezdirdi.

"Ne istiyorsun?" Beni aydınlatmaya meyilli görünmediğinde talep ettim.

"Şimdi aklıma geldi de, muhtemelen Vampir Şifresi hakkında pek bir şey bilmiyorsun," dedi yavaşça.

"Ne?"

"Farklı Fae Tarikatlarının hepsinin, Tarikat formlarının etkisi altındayken üyelerinin eylemlerini yönlendirmek için kendi yönetim organları vardır. Bu kadar çok farklı davranış, doğa, içgüdü ve yetenek varken, ayrı ayrı gruplara sahip olarak kontrolü sağlamak çok daha kolay. Ve Kaynağım olarak, bu konuda biraz bilgi sahibi olmanızın doğru olacağını düşündüm-"

"Caleb?" Sözünü keserek sordum. "Eğer beni ısırmak için burada değilsen, belki de sadece defolup gitmek istersin? Çünkü en son işkence şeklin beni sıkmaya çalışmak değilse

"Sana söyleyecek hiçbir şeyim yok. Unuttun mu bilmiyorum ama sen ve senin sapkın arkadaş grubun önceki gece beni neredeyse öldürüyordunuz, bu yüzden seninle vakit geçirmeye hiç niyetim yok."

Caleb bakışlarımdaki nefreti bir gülümseme kırpıntısıyla karşıladı. "Yine de ruhunu ezmediklerine sevindim, tatlım."

Sözlerim karşısında en ufak bir irkilme bile göstermemiş olması beni öfkelendirdi. Sanki başıma gelenlerde hiçbir payı yokmuş gibi 'onlar' demesi gözümden kaçmadı, ki bu saçmalıktı çünkü onu tam yanlarında dururken görmüştüm, baştan aşağı gruplarının bir parçasıydı.

Caleb beni ilgiyle izlemeye devam ederken ben ona bağırma isteğime karşı savaştım.

Bu adamın derdi neydi böyle? Az önce kişisel alanıma girmiş ve benimle hiçbir ilgim olmayan bir tarikatın organizasyonu hakkında konuşmaya başlamıştı.

"Eğer sen gitmezsen, ben giderim," dedim kararlı bir şekilde.

Kendimi yataktan dışarı attım, çalınan hançeri saklamak için ayağa kalkarken yorganı ters çevirdim.

Kapıya kadar geldim ama Caleb bir hareket bulanıklığı içinde bana doğru fırladı, elini başımın yanına bastırdı ve bana doğru eğildi. Erkeksi kokusu ve kaslı vücudunun sert hatları beni içine hapsetmişti. Tek seçeneğim beni içine hapsettiği bakışlarına karşılık vermekti.

"Ben sadece... havuzda olanlarla hiçbir ilgim olmadığını bilmeni istedim," diye nefes aldı. "Ben biliyordum

Diğerleri de bir şeyler planlıyordu ama böyle olacağını hiç düşünmemiştim..."

Ona kaşlarımı çatarak baktım ve buna ne dememi istediğini merak ettim.

"Senden istediğimde benimle gelseydin," diye iç geçirdi. "O zaman çok farklı bir akşamın tadını çıkarabilirdik."

"Yani seninle ayrılmak istemediğim için bu benim suçum mu?" Ona kaşlarımı kaldırarak sordum.

"Hayır. Ama seni oradan çıkarmaya çalıştım, bunun da bir anlamı olmalı."

"Pantolonuma girebilmek için beni oradan çıkarmaya çalıştın ki bu hiç de kahramanca bir davranış değil. Darcy'nin saçını kesmeden önce onu Seth'ten uzaklaştırmak için herhangi bir girişimde bulundun mu?" Hırladım.

"Şey, hayır, ama o benim Kaynağım değil. Sizi zarardan korumakla görevliyim ve size işkence ya da eziyet edemeyeceğim anlamına gelen bir yemin ettim," dedi Caleb.

"Oh, ne kadar asilce. Yine de o havuzda kendimi pek güvende hissettiğimi söyleyemem. Orion beni oradan çıkardığında yarı ölüydüm."

"Seni öldürmezlerdi," dedi ama sesinde bundan tam olarak emin olmadığını düşündüren bir tereddüt vardı.

"Bu kadar mı yani? Yarım yamalak özür dileme girişimini bitirdin mi, çünkü gitmem gereken bir yer var," diye tersledim.

"Özür dilemiyorum," dedi. "Sadece benim yapmadığımı söylüyorum. Benim sana böyle bir şey yapmamdan korkmana gerek yok. Kaynağım olarak bundan emin olabilirsin."

"Benim için özel bir çaba sarf etme. Senin Kaynağın olmak istemiyorum ve eğer psikopat olmamak için tek nedenin buysa, bu gurur duyulacak bir şey değil. Neden beni sözde bağından kurtarmıyorsun, o zaman diğer arkadaşların gibi bir pislik olmakta özgür olursun ve ben de bir daha ağzını tenimde hissetmeye katlanmak zorunda kalmam." Beni duvara yapıştırıp geri adım atmayı reddederken ona ters ters baktım. Sihir kollarım boyunca ilerlerken karıncalanıyor ve avuçlarımda birikerek serbest kalmaya hazır hale geliyordu.

Caleb bakışlarımı birkaç uzun saniye tuttuktan sonra iç çekerek elini kapıdan çekti ve geri çekildi. "Buraya seninle tartışmaya gelmedim, Tory. Geçen gece olanların beni hiçbir konuda iyi hissettirmediğini bilmeni istiyorum. Fae'ler güçlerine sahip çıkmalı ve konumları için savaşmalı ama bunu teke tek yapmalısın. Sana karşı birleşmeleri. Sadece Max kontrol ederken buzu kırdığını biliyor musun? Seni buzun altına hapsetmek için Darius'un gücünün onunkiyle birleşmesi gerekti."

"Benim hepinizden daha güçlü olduğumu zaten biliyordunuz. Eğitim eksikliğimiz bizi dezavantajlı duruma düşürüyor. Küçük arkadaşlarınıza bunu hatırlatmakta fayda var, çünkü sihrimi dördünüze karşı nasıl kullanacağımı öğrenir öğrenmez bunu yapacağım. Ve duyduğuma göre intikam almak çok zormuş."

Caleb bu ifadeden geri adım atmak ya da öfkelenmek yerine, ağzı bir sırıtışa dönüştü.

"Dört gözle bekliyorum." Kapıya doğru bir adım attı ama gitmesini engellemek için önüne geçtim.

"Bana nedenini söyleyin," diye çıkıştım. "Neden tahtı istemediğimizi söylememizi kabul etmiyorsunuz?"

"Şimdi böyle söylüyorsunuz ama eğitildikten ve Düzeniniz ortaya çıktıktan sonra zihinlerinizin nasıl değişebileceğini, Fae tarafınızı nasıl kucaklayabileceğinizi ve bu dünyadaki diğer herkes gibi güç arzulayabileceğinizi bilmiyorsunuz. Bu riski alamayız." Sanki durum böyleymiş gibi alaycı bir şekilde gülümsedi ve ben de onun için bunun gerçek olduğunu tahmin ettim.

"Neden burada kalıp sihrimizi kullanmayı öğrenemiyor ve hakkında hiçbir şey bilmediğimiz bir krallığı yönetmek zorunda kalmadan mirasımızı kazanamıyoruz?" Düşüncemden vazgeçmeyi reddederek ısrar ettim.

"Çünkü Fae'ler böyle değildir. Bizler büyümüzle doğarız ama onu kullanmak ve diğerlerinden daha iyi kullanmak için çalışmamız gerekir. Göksel Konsey'in Varisi olarak doğmuş olabilirim ama bu otomatik olarak annem emekli olduğunda onun koltuğuna oturacağım anlamına gelmiyor. Benim de Varis olan küçük bir erkek ve bir kız kardeşim var ve yerimi almak için onlardan daha güçlü olduğumu kanıtlamam gerekecek. Ayrıca bana dışarıdan gelecek meydan okumalarla da mücadele etmem gerekecek. Eğer kendi isteğiyle bırakmazsa, Konsey'deki yeri için annemle bile savaşmak zorunda kalabilirim. Kraliyet ve Göksel aileler tüm Solaria'daki en güçlü aileler olabilir ama bu bize otomatik olarak yönetme hakkı vermez. Burada, okulda bile

izledik, değerlendirdik, sihirli kaslarımızı diğer öğrencilere karşı sürekli olarak esnettik ve kim olduğumuzu ve neler yapabileceğimizi tam olarak hatırladıklarından emin olduk."

"Kulağa yorucu geliyor," diye mırıldandım.

"Öyle. Ama aynı zamanda gerekli de. Halkın yöneticilerine güvenebilmesi için gücümüzü sorgulamadan elimizde tutabildiğimizi görmeleri gerekiyor. Ne yazık ki sen ve kız kardeşin için bu aynı zamanda ya sizi kontrol altında tutmamız ya da size boyun eğmemiz gerektiği anlamına geliyor. Siz bizden daha fazla sihirle doğdunuz, ikinizin de dört Elementle Uyanmış olduğunuz gerçeğinden bahsetmiyorum bile. Vegas'ın tahtı geri alması için her gün basında sayısız makale yayınlanıyor. Tahtı almanıza izin vermek istemiyorsak, herkesin sizden daha güçlü olduğumuzu görmesini sağlamalıyız."

"Yani ne istediğimizin bununla bir ilgisi yok mu?" Ben sordum. "Peki ya herkesin babamıza Vahşi Kral dediği gerçeğine ne demeli? Hükümdarlığı bu kadar kötü olsaydı kimse onun varislerinin başa geçmesini istemezdi herhalde?"

"İnsanlar vefasızdır, söz konusu yöneticiler olduğunda her zaman şikayet edecek bir şeyler bulunur ve bir tiran altında yaşamaktan ölçülemeyecek kadar iyi olsa bile Göksel Konsey'in yönetiminden hoşlanmamaları için pek çok neden var. Ve siz babanız değilsiniz, pek çok kişi ikinizin krallığımızda ne gibi değişiklikler yapabileceğini merak edecektir. Ayrıca tahtta hak iddia edecek kadar güçlüyseniz, ne olursa olsun tahtın sizin olması gerektiğine inanıyorlar."

"Bu... gerçekten aptalca," dedim. "Güç, iyi liderlik becerileri anlamına gelmez. İnsanları döverek boyun

eğdirmek

bir yönetici seçmek için berbat bir yol. Yollarına çıkan insanları boğmaya çalışan bir grup kinci pisliği yönetici olarak seçebilirsiniz."

Caleb bana sırıttı. "Eğer tahtına otururs an belki işlerin yapılış şeklini değiştirmeye çalışabilirsin. Yine de şansını pek yüksek görmüyorum tatlım. Fae'ler böyledir ve gözlerindeki o bakış senin de bizim gibi olduğunu söylüyor."

"Ben senin gibi değilim," diye öfkeyle itiraz ettim.

"Hayır mı? Yani bize kendi ilacımızın tadına baktırmayı hayal etmedin mi? Seni rızan dışında her ısırdığımda gücünü kullanarak beni odanın öbür ucuna fırlatmayı düşünmedin mi?" Bilerek gülümsedi ve ben biraz rahatsız bir şekilde yer değiştirdim.

"Hepiniz bizi yalnız bırakırsanız bunların hiçbirini yapmayı düşünmek zorunda kalmayacağım," diye itiraz ettim.

Caleb omuz silkerek, "Böyle bir şey asla olmayacak," dedi. "Bu yüzden karar vermen gereken şey bu konuda ne yapacağın."

Tekrar kapıya doğru adım attı ve bu sefer gitmesine izin verdim. Kapı aralığımda durdum ve Caleb'in koridorda ilerleyişini izledim. Diğer öğrenciler o yanlarından geçerken yolundan kaçıştılar ve birden fazlası başını salladı, hatta saygıyla eğildi. Onları bu şekilde davranmaya iten şey sadece korku değildi; saygıydı.

Varisler ve onların pislik yöntemleri hakkında ne düşünürsem düşüneyim, Fae'lerin geri kalanının bunu aynı şekilde görmediği açıktı. Ve onlar gibi olmaya hiç niyetim olmamasına rağmen,

Belki de Fae'lerin işleri farklı yaptığı gerçeğini kabullenmemin zamanı gelmişti.

Eğer burada hayatta kalacaksak uyum sağlamamız gerekiyordu. Ve ben de bunu yapmaya hazırdım.

Pazartesi sabahı erkenden, diğer öğrencilerin çoğu daha yataklarından kalkmadan Aer Tower'dan çıktım. Şafak sökmek üzereydi ve yaklaşan ışık gökyüzünde dalgalanıyor gibiydi. Tory'yle kalmaya karar verdiğimizden beri çok daha mutluydum ama Seth'le karşılaşacağım andan korkmadan edemiyordum. Onun alaycı yüzünü görmek, alaycı şakalarını duymak. Ondan en çok canını yakacak şekilde intikam almak istiyordum; itibarını sarsacaktım. Yüzündeki o sürekli dünyanın sahibi sırıtışını silecek ve arkadaşlarının bana güldükleri gibi ona da gülmelerini sağlayacaktım. Ama bunu nasıl başaracağıma dair hiçbir fikrim yoktu. En azından henüz.

Kuleden dışarı adımımı attım ve serin bir rüzgâr etrafımda eserek yaklaşan Sonbahar'ın müjdesini verdi. Uçurumun üzerinden süzülen deniz havası, uzun otların önümde su gibi dönüp dans etmesine neden oluyordu. Yaprakların uçlarını sarının ve turuncunun en soluk tonlarının renklendirdiği Ağlayan Orman'a doğru kıvrımlı patikayı takip ettim.

Gölgeli patikada yürürken, burada takip edildiğim, Varislerin üzerime çullandığı hissini hatırladım. Ama bu yerden kaçmayacaktım. Geceleri en karanlık kâbuslarımı barındırıyor gibi görünebilirdi ama bu gerçek değildi. Gündüzleri ise kampüsteki en sevdiğim yerlerden biriydi.

Ana binalara doğru giden yolu takip ettim ve Venüs Kütüphanesi'ne yaklaştığımda yoldan ayrıldım. Orion'un bana verdiği kitabın adını avucumun içine karalamıştım. Neden birdenbire bana yardım ettiği hakkında hiçbir fikrim yoktu. Belki de bana acıyordu. Ama Orion'la ilgili bir şey bana onun insanlara acıyan biri olmadığını söylüyordu.

Fae'ler güçlüydü ve türlerinin en zayıfları doğal olarak acı çekiyordu. Solaria'da işler böyle yürürdü. Zodyak Akademisi'nin duvarları içindeki ve ötesindeki herkesin içine işlemişti. Buna bir kez olsun sevinmiştim çünkü kesinlikle acınmak istemiyordum. Tory ve ben derinden incinmiş, alay konusu olmuş ve şüphesiz okuldaki tüm şakaların hedefi haline gelmiştik. Ama özür dilemeye ve sırtımı sıvazlamaya ihtiyacım yoktu. Artık kaçmak bile istemiyordum. İntikam almak istiyordum, saf ve basit. Bu dünyadaki yerimi geri almak ve buradaki herkese burada olmayı hak ettiğimi kanıtlamak istiyordum. Ben bir Fae'ydim ve bir daha kimsenin bana aksini söylemesine izin vermeyecektim. Ve eğer bu Varislerin bize iki kat saldırması anlamına geliyorsa, öyle olsun.

Yaklaştığımda kütüphane tepemde uzun ve heybetli bir şekilde duruyordu. Kapıları ittim ve arkamdan kapanan kapıların yankılanan tıkırtısı ile karşılaştım, omurgamdan aşağı bir ürperti gönderdi.

Buraya son gelişim aynı zamanda Astrum'u canlı olarak son görüşümdü. Tory ve benimle olan bağlılığı yüzünden öldürülmüş olabileceği gerçeğini düşünmek istemiyordum. Ama 'Gölge' her kimse, Falling Star'ın kimliğini keşfettiklerinde acımasız davranmışlardı. Ve bunun tek bir anlamı olabilirdi; önemli bir şey biliyordu. Artık asla keşfedemeyeceğimiz bir şey.

Tavandan sarkan büyük küre şeklindeki lambanın ışıltısı altında geniş kütüphanenin içinden süzülerek Epsilon sırasına girdim. Avucumun içindeki kitabın adını kontrol ettim, sonra elimi raf boyunca gezdirerek kitabı aradım. Parmaklarımı çektiğimde üzerlerinde tek bir toz zerresi bile yoktu ve Zodyak Akademisi'nin koridorlarında dolaşan sihirli bir hademe olup olmadığını ya da her şeyin tertemiz kalması için büyülenmiş olup olmadığını merak ettim.

Bakışlarım koyu yeşil, deri ciltli, sırtında altın harflerle yazılmış bir kitaba takıldı: Toprak: Büyümenin Gücü. Raftan çekip çevirerek açtığımda midem bulandı. İhtiyacım olan şeyi bulmak için gözlerimi içindekiler sayfasında gezdirdim.

Doğal Büyüme:

Tırnaklar:

Ayak parmağı...340

Parmak...345

Pençe...350

Saç:

Baş...360
Bacaklar...362
Koltuk altı...364
Kasık
bölgesi...368
Yüz...370
Vücut...372

Tam olarak aradığım şeyi bulduğumda ağzımda bir sırıtış belirdi. Aceleyle sıranın sonundaki dairesel ahşap masaya gidip oturdum ve saç uzatma bölümünü buldum. Bir dizi saç folikülü diyagramını atladım ve büyüyü aradım. Ama bu bir büyü değildi. Bir iksirdi.

Kahretsin, bunlar hakkında henüz bir şey öğrenmedim.

Birkaç sayfalık tanıtım metnini okudum ve ardından içindekiler listesine göz attım. Uzun değildi, sadece üç madde vardı. Ama onları nerede bulacağıma dair hiçbir fikrim yoktu.

3 Pul Kurutulmuş Biber
Kabuğu. 8 Kazıntı Sedef.
İki inçlik sarı kristal.

Birlikte karıştırın ve iki gece ay ışığında bekletin,
ardından doğan güneşte şeffaflaşana kadar bekleyin
ikinci gün.
Kuzey Yıldızı'na dönün ve istediğiniz inç başına 50 ml için
saç uzaması.

Tamam, bu tamamen garip olmasa da yeterince basit görünüyor.

Talimatları not aldım, kitabı kapattım ve rafa geri koymak için koridora geri döndüm. Kitabı yerine iterken yanındaki kitap gözüme çarptı.

Toprak: Çağırma Gücü.

Merakıma yenildim ve kalın kitabı çekip çıkardım, içindekiler sayfasını çevirip ilk bölümü okudum.

Yeni başlayanlar için çağırma:

Böcekler:

Böcekler ve Hamamböcekleri
Araknidler
Karıncalar
Bitler, Pireler, Kulağakaçanlar ve
Termitler Güveler ve Kelebekler
Çekirgeler, Cırcır Böcekleri ve
Çekirgeler Sinekler ve Sivrisinekler
Arılar ve Yaban Arıları

Dikkatim pire kelimesine odaklandı ve o bölüme geçtim, belki de...

Birkaç sayfa okudum ve önsezim doğru çıkınca kalbim yerinden fırlayacak gibi oldu. Kova Ay Taşı denen bir şeyin büyü yapan kişinin kontrolü altında Kurt Adam bitlerini çağırabildiğini keşfettiğimde içimden bir kahkaha balonu kaçtı. Şimdi tek yapmam gereken bir tane nereden bulacağımı bulmak.

Çağırma büyüsünün yapabildiği tüm çılgın şeylerden etkilenerek daha fazla sayfa okumaya başladım. Kitabın gelişmiş bölümünde, daha büyük hayvanları çağırmanın yolları vardı, sonra bedenleri üzerinde kontrol sahibi olmak için iradenizi onlara bastırın. Bir gün benim de böyle bir şey yapabileceğimi düşünmek aklımı başımdan almıştı.

Okul zili havada gürültüyle çaldı ve şaşkınlıkla kaskatı kesildim. Duvardaki süslü gümüş saate baktım ve kitaba o kadar dalmışım ki kahvaltıyı tamamen kaçırdığımı fark ettim. Kitabı tekrar rafa yerleştirdim ve çantamı omzuma atarak çıkışa doğru yöneldim.

Öğrenciler kampüse akın ediyor, The Orb'dan çıkıyor ve gruplar halinde ilk derslerine doğru dolambaçlı yollardan ayrılıyorlardı. Jüpiter Salonu'na doğru sağa döndüm ve Tory, Diego ya da Sofia'dan bir iz var mı diye kalabalığa baktım. Dolabımdaki tek şapkayı Orion kafamdan uçurduktan sonra kaybetmiştim, bu yüzden saçlarım herkesin görebileceği şekilde ortadaydı. Etrafına bir eşarp bağlamayı düşündüm ama bunun sadece daha fazla dikkat çekeceğini fark ettim. Ayrıca, nasıl olsa herkes FaeBook'ta görmüştü. Yapabileceğim en iyi şey, şimdilik bunu gizlemekti.

İnsanlar ben yanlarından geçerken kıs kıs güldüler ve kafamın arkasındaki kel bölgeyi gördüler. Yanaklarım alev alev yandı ama çenemi dik tutarak bunun beni etkilemesine izin vermemeye çalıştım ama bu neredeyse imkânsızdı. O kitaptaki malzemeleri bulduğumda, her şeyi yapabileceğim gerçeğine tutundum.

saçlarımı yeniden uzatabilecektim ve bu kabus sonunda sona erecekti.

Jüpiter Salonu'nun geniş fuayesine yöneldim ve merdivenleri hızla çıkarak Orion'un sınıfına giren öğrenci sırasına katıldım. Arkadaşlarımı aramak için boynumu büktüm ama onları göremeden aniden dört kollu bir kucaklamanın içinde ezildim.

"Darcy!" Diego ikimizi de göğsüne çekerken Sofia çığlık atarak bana sarıldı.

"Kalmaya karar vermenize çok sevindim." Diego beni daha sıkı sıktı ve omzunun üzerinden Tory'yi gördüm, sırıtarak hapsolduğum ayı kucaklamasını izliyordu.

Birkaç metre ötedeki bir kız aniden nefesini tuttu ve zıpladı. "Ohmagod bu Caleb Altair."

Omzumun üzerinden işaret ettiği yöne baktım ve arkadaşlarımdan uzaklaştım. Caleb, koridordaki oksijenin her zerresine sahipmiş gibi koridorda ilerleyen gençlerin başındaydı. Arkadaşları bizi işaret etti ve taş gibi bakışları üzerimizde gezinirken içim daraldı. Hayranları ona umutla bakıyordu ve kalbimin derinliklerinde bizi yorum yapmadan geçip gitmeyeceğini biliyordum.

Adımlarını yavaşlattı, derin derin nefes aldı. "Kokuyu alıyor musunuz çocuklar?" Havayı kokladı ve kaşlarım çatıldı. "Prestijli Akademimizde bir yeri hak ettiklerini iddia eden bir grup Düzensiz Fae gibi kokuyor."

"Bugün göt herifler mi yağıyor?" Tory ondan uzaklaşarak yorum yaptı ve bir an için neredeyse gülümseyecekmiş gibi göründü.

"Bir emrim var," diye mırıldandı Sofia nefesinin altından ama Caleb'in Vampir kulağı bunu duymasına izin vermedi.

"Ben olsam etrafta dolaşıp insanlara bunu hatırlatmazdım, sarışın.

Pegasus olmak bir Tarikata sahip olmamaktan daha kötüdür." Arkadaşı ona yumruk attı ve gülerek başıyla onayladı. Kızıl saçlı ve soğuk gözlü, uzun boylu bir adamdı.

"Evet, kampüste nasıl bu kadar çok olduklarını anlamıyorum," diye şaka yaptı kızıl saçlı. "Sadece bir ucube bir atı becermek ister."

Caleb bunun üzerine kıkırdadı ve sertçe başını salladı. "Sanırım önce kendi hakkımdan vazgeçmeyi tercih ederim."

Caleb heyecanlı yuhalamalar eşliğinde koridorda ilerlerken bok çuvalı arkadaşları kahkahalarla gülüyordu.

"Tanrım, berbat biri," diye homurdandım. "Onu görmezden gel Sofia."

"Eğer onunla bir Pegasus olarak karşılaşırsam, onu sol toynağımla tanıştıracağım," diye tısladı Sofia ve gözlerindeki ateş karşısında kaşlarımı kaldırdım.

"Bunu görmeyi çok isterdim," diye güldü Tory, sonra bana bakarken sesini alçalttı. "Pegasus nefretini ona karşı kullanabilir miyiz acaba?"

"Evet, Pegasus kıçından hoşlandığına dair bir dedikodu yaymalısın," diye fısıldadı Sofia, gözlerinde manik bir parıltıyla. Onun bu çılgın yönü hoşuma gitmişti ve boğazımdan fokurdayan kahkahayı durduramadım.

Diego şaşkınlıkla ona baktı, sonra başıyla onayladı. "Bu harika olurdu, Sofia. Yine de kimsenin bize inanacağından şüpheliyim." Ona göz kırptı ve Sofia onun bu iması karşısında kızardı.

Çığlık çığlığa bir kahkaha korosu dikkatimi çekti ve Kylie ile arkadaşları geldiğinde göğsümde ezici bir hisle döndüm.

"Görünüşe göre bugün Kardinal Sihri dersimize yarı yolunmuş bir tavuk katılıyor," dedi yüksek sesle, solgun gözleri üzerime dikilmiş, hınzır bir gülümseme dolgun dudaklarını yukarı çekmişti. "Biri onun acısına son versin." Arkadaşları gülmekten yerlere yatarken ben de ona ters ters bakarak dişlerimi sıktım.

"Görünüşe göre tamamen yolunmuş bir tanesi de aramıza katıldı," diye seslendi Tory ona. "Gerçi kocaman gagasını henüz çıkarmamışlar."

Sınıf arkadaşlarımızdan toplu bir ooooh sesi geldi ve damarlarıma adrenalin girdi.

Kylie'nin yüzü kıpkırmızı oldu ve gözleri cinayetle doldu. Koyu renk saçlı arkadaşı Jillian, iri gözlü bir baykuş gibi bize bakıyordu.

"Bana ne dedin sen, Prenses Fahişe?" Kylie hırladı.

Benimle savaşmasını istemediğim için Tory'nin yanına gittim. "Onu duydun Kylie. Neden sözde erkek arkadaşına geri dönmüyorsun? Hani seni bir çalılıkta durup başka bir kızı öperken filme çekmeye zorlayan." İçimdeki ateşin nereden geldiğini ya da mutlak aşağılanmamı başka bir hikâyeye dönüştürmenin işe yarayıp yaramayacağını bilmiyordum. Ama Kylie'nin çenesi öfkeyle titredi ve bir yırtıcı hayvan gibi bize doğru adım attı. Etrafımızda bir çember oluştu ve sınıfa girmiş olanlar neler olduğunu görmek için kafalarını dışarı çıkardılar bile.

"Sethy bunu sadece seni mahvetmek için yaptı, Vega," dedi Kylie bana tükürerek. "Sanki seni kendi isteğiyle öpecekmiş gibi."

"Bir daha o yalancı ağzına yaklaştırmaktansa dilimi kesmeyi tercih edeceğimi ona söyleyebilirsin," diye hırladım ve Diego beni uzaklaştırmak istercesine kolumu tuttu.

Tory alaycı bir tavırla, "Onu kampüsün her yerinde kızları öperken görüyorum ve hiçbiri sen değilsin," diye ekledi. "Eğer seni tekrar öperse Kylie, CYBE kapma ihtimaline karşı dikkatli olsan iyi olur."

"Seni küçük orospu!" Kylie çığlık attı. Başının tamamını kaplayan sarı saçları öfkeli yılanlara dönüştü, teni soluk yeşil bir renge büründü ve dişleri sivrildi. Siyah ve yeşil engerekler bize doğru tıslayıp zehir kusarken şaşkınlıkla geriye doğru sıçradım. Kafamda Orion'un bahsettiği bir emir çınladı - Medusa.

"Vay anasını," diye nefes aldı Tory, geri geri giderken omzu benimkine çarptı. "Sanki bir kuş kafasına bir kova dolusu solucan kusmuş gibi görünüyor. Saçına hakaret etmeye çalıştığına inanamıyorum."

Kylie'nin gözleri yarıklara dönüştü ve bir hava fırtınası aralarında dolanırken ellerini kaldırarak öne doğru adım attı.

Daha hafif bir esinti bile çıkaramadan, bir rüzgâr girdabıyla havaya kaldırıldı, çılgınca daireler çizerek döndü ve engerekler başının etrafında sallanmaya başladı.

Orion hortumu fırlatırken elini havaya kaldırarak görüş alanıma girdiğinde boğazımdan bir kahkaha koptu.

"Hepiniz sınıfımda oturmuş beni bekliyor olmalıydınız!" diye bağırdı ve Kylie'nin yere düşmesi için kolunu indirdi,

Bir çığlık atarak kıçının üzerine düştü. Saçları omuzlarına dökülerek altın sarısına döndü ve yanakları utançtan kıpkırmızı oldu.

"Tarikat formunuzun kontrolünü kaybettiğiniz için Aer'den yirmi puan." Orion havladıktan sonra bir hava fırtınası estirerek daha fazla öğrenciyi kenara itip geçmesine izin verdi. Gözlerden uzak bir şekilde sınıfa girdi ve herkes onun peşinden koşarken kalbim çılgınca çarptı.

Kylie'nin arkadaşları onu bir yığın halinde bırakıp odaya onsuz girdiler. Saçlarını düzleştirmiş ve sakin kalmaya çalışıyordu ama altı yaşına bastığını görebiliyordum. Küçük bir parçam onun için üzülüyordu ama bana yaptıklarından sonra bu düşünceyi yastıkla boğarak öldürdüm.

Arkadaşlarımın kahkahaları etrafımda çınlıyor, diğer sınıf arkadaşlarımızınkine karışıyor ve ben de katılana kadar bana da bulaşıyordu.

"Başının etrafında dönerken yılanların gözlerindeki bakışı gördünüz mü?" Tyler Corbin sınıfın önünde her şeyi yeniden canlandırırken bir kahkaha attı.

Orion kollarını kavuşturmuş, öğrenciler yerlerine oturup Tyler'ın gösterisini izlerken sırasının arkasında bekliyordu. Orion'un ağzında bir gülümseme belirdi ve yarım saniyeliğine bakışlarımı yakalayarak daha da geniş bir şekilde sırıtmama neden oldu.

Kylie kapıdan içeri girerken ben de Tory ve Diego'nun arasındaki koltuğuma çöktüm. Aceleyle sandalyesine doğru ilerlerken omuzlarını geriye çekti ama oturur oturmaz saklanmaya çalışarak yüzünü Atlas'ına gömdü.

Heyecanlı konuşmalar odayı doldurmuştu ve Tyler hâlâ sınıfın önünde dönüyor, birinin hırkasını başının üzerinde sallıyordu. Büyük bir gürültüyle herkes ölüm sessizliğine büründü. Orion tüm masasını kaldırmış ve bir hava akımıyla yere çarpmıştı; ahşap zemin çarpmanın etkisiyle titriyordu. Orion ona sert bir bakış atarken Tyler aceleyle yerine döndü.

Sessizlik çınlarken, tahtaya döndü, elektronik kalemini aldı ve eğik el yazısıyla üzerine yazdı.

SAF DEĞILSIN.

Atlas'ımı çıkarıp ders notlarına doğru ilerledim. Onları bulduğumda Orion'a dönüp baktım, derse belli belirsiz aşağılayıcı başlangıcı için bir açıklama bekliyordum.

Yavaşça Tyler Corbin'e doğru yürüdü, o da Atlas'ına çılgınca bir şeyler yazıyordu, yaklaşmakta olan tehlikeden tamamen habersizdi. Orion'un gölgesi üzerine düşene kadar Tyler dondu kaldı ve bakışlarını kaldırarak özür dileyen bir ifadeyle Profesör'ün bakışlarıyla buluştu.

"Sınıfımda bir FaeBook yazısı mı yazıyorsun Corbin?" Orion homurdandı ve dehşet verici ses tonuyla odadaki eğlence tamamen dağıldı.

"Evet ama-" Tyler başladı ama Orion Atlas'ı kaptı ve Tyler'ın kafasının yan tarafına vurdu. Bir takırtıyla yere fırlattı ve sonra tahtaya doğru yürüdü. "On

Terra'dan puanlar," dedi ve dersin ilk notlarını getirmek için tahtaya dokunmadan önce kravatını düzeltti.

Tyler şakağını ovuşturdu, suratını asarak yere uzandı ve Atlas'ını yerden aldı.

"Bugün kan bağlarını tartışacağız," diye duyurdu Orion, bir Tarikatlar listesi içeren ekranı işaret ederek ve ilkini tanıdığımda merakım arttı. Vahşi Kral'a aitti. Benim babama.

Hydra.
Kraken.
Phoenix.
Arian Dolphin.
Empusa.
Ophiotaurus.

"Bu emirleri birbirine bağlayan şeyin ne olduğunu söyleyebilecek biri var mı?" Orion sanki cırcır böcekleri bekliyormuş gibi odaya bakarak sordu.

"Nesilleri tükendi efendim," dedi Sofia, sesi biraz yüksek çıkmıştı.

Orion sertçe başını salladı. "Ignis'e beş puan. Biri bana nedenini söyleyebilir mi?" Tahtaya geri döndü ve Hydra Tarikatı'nı kırmızıyla daire içine aldı.

"Saf olmayan kan bağları yüzünden mi?" diye seslendi kuzguni saçlı bir kız arkadan.

"Kesinlikle Bayan Abdul, Aqua'ya beş puan," dedi Orion. "Hydra Tarikatı, Kral Vega'nın yirmi yıl önce ölmesinin ardından soyu tükenen en son tarikattır."

Gözlerin üzerimize çevrildiğini hissettiğimde içim içimi yedi ve bakışlarımı kararlı bir şekilde tahtada tuttum.

"Kral Vega kendi Tarikatının dışından biriyle evlendi, yani soyu bir Harpy'ninkiyle ve Kraliçe'nin taşıdığı diğer genetik özelliklerle karıştı. Kızları -" diyerek bize dikkatle baktı "- henüz Tarikat formlarında ortaya çıkmadıkları için, Hydra Tarikatı'nın bir kez daha ortaya çıkma ihtimali var. Ancak... bu çeşitli faktörlere bağlı olacaktır.
Genetik, bağlantılı oldukları yıldızlar..." Tahtaya dokundu ve takımyıldızların bir listesinin altında karmaşık bir genetik ağacı belirdi. "Bir soy hattına ne kadar çok genetik katılırsa, bir ebeveynin aynı Tarikattan yavru doğurma şansı o kadar azalır. Bu yüzden bazı nadir Tarikatlar artık sadece kendi türlerinden olanlarla üreyerek soylarını saf tutmaya çalışıyor. Bana bir örnek verebilecek olan var mı?"

"Ejderhalar, efendim?" Tyler teklif etti ve Orion başıyla onayladı.

İkimiz de Darius Acrux'u düşünürken Tory ile bakışlarımızı paylaştık.

Orion devam etti, "Nadir tarikatlara mensup aileler genellikle görücü usulü evlilik yaparlar-" Orion'un Atlas'ından yüksek sesli bir BEEEEEEP sesi geldi, tiz ses kalbimi titretti.

Telaşlı bir bakışla hemen eline aldı, gözleri aldığı bir mesajda ileri geri gidip geliyordu. Bir elini kısa sakalının üzerinde gezdirdi, alnı derin bir şekilde çatılmıştı.

"Kahretsin," diye tısladı ve odadaki herkes daha dik oturdu.

Atlas'ı yavaşça masasına bıraktı, avuçlarını iki yanına dayadı ve sınıfa acımasız bir ifadeyle baktı. "FIB'nin Profesör Astrum'un ölümüne bir Nymph'in neden olduğunu açıkladığını size bildirmek benim görevim."

Etrafımdaki nefesler kesildi ve Tory'ye bakarken kalbim göğsümde kekeledi.

"Kampüse bir su perisi mi girmiş?!" Kylie çığlık attı ve birkaç arkadaşı hararetle sohbet etmeye başladı.

"Bu Akademi'de korunmamız gerekmiyor mu?" diye sordu başka bir çocuk, göğsünü şişirerek.

"FIB Nymph'i yakaladı mı?" diye feryat etti bir başka kız.

Tyler öfkeyle Atlas'ına tekrar vurmaya başladı ve sınıftaki gürültü arttı.

"SESSİZ OLUN!" Orion kükredi ve herkes itaat etti.

Başını eğip kaşlarını gözlerini gölgede bırakırken kalbim küt küt atıyordu. "Görünüşe göre Nympheler Astrum'dan çaldıkları yeni Ateş Elementi'ni Profesör'ün bedenini yok etmek için kullanmışlar ama kanıtları gizlemek için yeterince iyi bir iş çıkaramamışlar." Yavaş bir nefes aldı. "Söz konusu Su Perisi henüz yakalanmadı; Astrum hem havaya hem de ateşe sahipti, dolayısıyla bu yaratık artık son derece tehlikeli olacak. FIB cinayet gecesi işe yarar bir şeye tanık olmuş olabilecek herkesle görüşmeler yapacak. Eğer herhangi bir bilginiz varsa ve görüşme için çağrılmadıysanız, ne olursa olsun öne çıkacak ve bunu kendi isteğinizle sunacaksınız. Bana güvenin, FIB tarafından sorgulanmak istemezsiniz.

senin isteğin dışında." Sustu ama kimse bir şey söylemedi. Tek duyabildiğim göğsümde çarpan kalbimdi.

Astrum'u bir su perisi öldürdü. Peki bu ne anlama geliyor? Rastgele bir cinayet mi? Yoksa periler onun bize bilgi vermesini mi önemsiyorlardı?

Orion'un gözlerindeki ifadeden öfkelendiği anlaşılıyordu, çenesi saatli bomba gibi çalışıyordu. "Okuldaki her öğrenciye Nimfler hakkında ders verilmesini talep ettiler ve normalde bu dersi üçüncü sınıfa kadar vermememe rağmen, bugün konuları değiştirip bu dersi işleyeceğiz." Atlas'ında bir şeye dokundu ve bir dakika sonra benimkindeki notlar değişti ve tahtada bir ders başlığı belirdi.

Nimflerin Fizyolojisi.

Odanın üzerine ağır bir yük çökmüş gibiydi. Herkes Orion'un konuşmasını, Astrum'u öldüren yaratık hakkında bilgi vermesini bekliyordu. Ben de aynı şekilde hevesliydim ve beklentiyle sandalyemde öne doğru eğilmiştim.

"Solaria'da büyüyen herkesin bildiği gibi, Nimfler büyülü yetenekleri olmadan doğan yaratıklardır, ancak bunları Fae'lerden edinebilirler. Onlar bizim ezeli düşmanlarımızdır. Doğalarında yıkım ve ölüm vardır. Ancak bilmediğiniz şey, nasıl işledikleri, zihinlerinin ve bedenlerinin nasıl çalıştığıdır. Bu bilgi size onlara karşı bir avantaj sağlayacaktır. Ölümden kaçmak için bir saniye daha fazla. Ve ben bugün size bu avantajı sağlamaya çalışacağım."

Orion ekrana dokundu ve uzun, keskin parmakları olan uzun bir figürün ürkütücü görüntüsü belirdi. Neredeyse ağaca benziyordu, vücudu sinirli ve kahverengiydi. Yüzü, kırmızı gözleri ve başının üzerinde kıvrılan ağaç kabuğundan yapılmış gibi görünen kıvrık boynuzlarıyla şeytani bir şeydi.

"Bu gerçek haliyle bir Nimf," diye açıkladı Orion ve tüylerim diken diken oldu. "Boyutları yaşa ve cinsiyete göre değişir, ama bu senin endişelerinin en küçüğü. Nimfler bir Fae'nin büyüsünü etkisiz hale getirebilecek bir enerjiye sahiptirler. Bir Nimf yakın mesafeden otuz saniyeden kısa bir süre içinde Fae'yi alt edebilir. Bu süreç, içinizdeki sihir kuyusunu çekip hareketsiz bırakan, emici bir his olarak tarif edilmiştir. Buna bir tıkırtı sesi eşlik eder."

Falling Star'la ilk kez karşılaşacağımız o geceyi düşünürken boğazım düğümlendi.

"Darcy, hatırlıyor musun?" Tory fısıldadı ve ben başımı salladım, ona bakarken ağzım tamamen kurumuştu. Bir su perisi tarafından kovalanıyorduk!? Vay anasını.

"Nimflerin nereden geldiğini bilen var mı?" Orion sınıfa sordu.

"Gölge Âlemi," diye teklif etti Diego, yüzü solmuştu.

"Doğru," dedi Orion.

"Orası Beşinci Element'in yaşadığı yer değil mi efendim?" Tyler heyecanla sordu.

"Öyle bir şey yok," diye homurdandı Orion, ona ters ters bakarak. "Ve sana tavsiyem, o adamın kıçına duman üfleme.

Corbin, yoksa öngörülebilir bir gelecek için benimle birlikte gözaltında kalırsın."

Tyler oflayıp puflayarak sandalyesinde geriye doğru yığıldı.

"Gölge Âlemi nedir?" Kendimi çok yabancı hissederek sordum. Ardından birkaç kıkırdama geldi ama beklediğim kadar çok değildi. Görünüşe göre odada bu konuda bilgi edinmeye hevesli pek çok insan vardı.

Orion kaşlarını çatarak bana döndü. "Bu başka bir ayna dünya. Ama bizimki ya da Dünya gibi değil. Kara büyünün ortaya çıktığı yer. Nimfler ondan doğar ama onu kullanamazlar. Tabii önce Fae'lerden büyü çalmazlarsa." Tahtaya doğru ilerleyerek Nimf'in üzerindeki uzun parmakları işaret etti. "Bu sivri uçlu sondalar-"

"Popo sondaları!" Tyler bir kahkaha patlattı ve birkaç öğrenci de ona katıldı. Benden de bir kıkırdama kaçtı ve Tory homurdandı.

Orion parmağıyla bir fiske vurdu ve Tyler'ın üzerinde bir su seli açılarak vahşi bir dalga halinde Tyler'ın üzerine döküldü. Su aniden durdu ve Tyler, sandalyesinin etrafında giderek büyüyen bir su birikintisine damlayan suyla ağır bir şekilde sıçradı.

Orion sanki hiç kesinti olmamış gibi devam etti. "-Jilet gibi keskindirler ve büyülerini almak için bir Fae'nin kalbine sokulabilirler. İşlem iki dakikadan az sürer ve tamamlandığında Fae elbette ölmüş olur ve Nymph, Fae'nin sahip olduğu Elementlerin tüm gücüne sahip olur."

"Peki kendimizi buna karşı nasıl savunabiliriz?" Sofia yalvardı, gözleri korkuyla yuvarlaklaşmıştı.

Orion yanıt olarak ekrana dokundu ve Kalkanlar ve Savunmalar başlıklı bir sayfa ortaya çıktı. "Tükenme hissi, yakınınızdaki bir Nimf'in habercisidir. Mavimsi bir parıltı genellikle enerji patlamasından önce gelir," dedi Orion. "Başka herhangi bir taktik düşünülmeden önce, kaçmanızı şiddetle tavsiye ederim. Siz birinci sınıf öğrencisisiniz, eğitimli Fae değilsiniz. Eğer enerji boşaltma işlemine başlarlarsa bir Su Perisine karşı çok az şansınız olur ya da hiç olmaz."

"Peki ya kaçamayacağımız kadar yaklaşırlarsa?" diye sordu bir adam, endişeyle bir elini siyah saçlarının arasından geçirerek.

"O zaman büyük ihtimalle çoktan ölmüşsünüzdür," dedi Orion tamamen soğukkanlı bir şekilde.

Moral konuşması yapmanın yolu, efendim.

"Ama," dedi Orion gamzesini ortaya çıkaran karanlık bir sırıtışla. "Çoğu Fae sonuna kadar savaşmayacak kadar inatçıdır. İşte size kullanabileceğiniz birkaç taktik." Tahtadaki ilk satırı işaret etti. "Olanların ışığında, bundan sonra Element Sınıflarınızda kalkanların öncelikli olacağına şüphe yok. İyi kullanılırsa, bir Su Perisi'nin güç tüketen etkilerinden kendinizi kaçmanıza yetecek kadar uzun süre koruyabilirsiniz. İkinci taktik." Bir sonraki satırı işaret etti. "Sizi tüketmeye başlamalarına fırsat vermeden önce onlarla çatışmaya girmektir. Henüz savaş için eğitilmediğinizden, hedefinizi vurma şansınızı artırmak için güçlerinizin tamamını tek ve geniş bir darbeyle yaratığa savurmanızı tavsiye ederim. Kullanabileceğiniz üçüncü ve en etkili savunma yöntemi ise Tarikat formunuza geçmektir. Periler güçleriyle Tarikat yeteneklerinizi devre dışı bırakamazlar, bu yüzden bir Ejderha hala

onlara ateş püskürebilir, bir Vampir hala gelişmiş gücünü kullanabilir vs. En azından Tarikat formunuz koşmanızı kolaylaştıracaktır."

Koltuğumda rahatsız bir şekilde kıpırdandım. Emirlerimizin ortaya çıkmasını beklerken bu tavsiyenin ne bana ne de Tory'ye pek faydası oldu.

Arkamızdaki sırada oturan bir kız gergin bir kahkaha atarak, "En azından üç metrelik bir ağaç canavarının bana doğru geldiğini göreceğim," dedi.

"Yanlış," diye karşılık verdi Orion ona. "Nimfler bukalemundur. Fae formuna girebilirler."

"Harika," diye inledi Tyler. "Yani bildiğimiz kadarıyla bir su perisi olabilirsin." Orion'u işaret etti ve Profesör soğukkanlılıkla ona baktı.

"Senden almak istediğim tek şey, Corbin, birkaç litre kan." Gözlerinde manik bir parıltıyla yaklaştı ve Tyler sandalyesinde büzüldü.

Kapı çalındı ve Orion cevap vermek için hareket edemeden kapı açıldı. Orion'u Tucana'da bir randevuda gördüğüm güzel kadını görünce ağzım açık kaldı. Ama şimdi üzerinde saat camı gibi fiziğini ortaya çıkaran dar bir elbise değil, göğsünde FIB olduğunu gösteren parlak gümüş bir rozet bulunan siyah bir tulum vardı.

"Ne oluyor lan?" Tory kulağıma nefes verdi ve ben de konuyla ilgili tek bir kelime bile edemeden başımı salladım. Orion'un ateşli randevusu Fae Araştırma Bürosu'nun bir parçası mı?

"Rahatsız ettiğim için özür dilerim Lance," dedi ve onun adını söyleme şeklindeki bir şey tüylerimi diken diken etti.

"Her şey yolunda mı Francesca?" Orion sordu, sesi kadife yumuşaklığındaydı.

Kesinlikle birbirlerini beceriyorlar. Ve kesinlikle umurumda değil.

"Bazı yeni kanıtlar ortaya çıktı, öğrencilerinizden birkaçıyla konuşmam gerekiyor." Peridot rengi gözleri odayı taradı ve benimle kız kardeşimin üzerine odaklandı. "Tory ve Darcy Vega? Benimle gelmeniz gerekiyor."

Orion dudaklarını sıkı bir çizgiye bastırarak aramıza baktı. Ayağa kalktık ve çantamı toplayıp Francesca'ya doğru ilerlerken gözlerin sırtımda yüzlerce delik açtığını hissettim.

Ona yaklaştığımda, Orion öne fırladı ve bileğimi yakaladı. Kullandığı güç yüzünden neredeyse ona doğru tökezliyordum ve kendimi ona karşı sabitlemek zorunda kaldım. Elim, kıvrılmış kolunun dirseğinin kıvrımıyla buluştuğu yere geldi ve parmaklarımın altındaki kabarık deri çizgisine baktım. Orada koyu kırmızı bir dövme olduğunu fark edince kaşlarımı çattım; belli belirsiz tanıdığım bir semboldü ve Aslan burcuna ait olduğunu hatırlamam yarım saniye daha uzun sürdü.

"Cumartesi günü benimle cezan var," dedi Orion kulağıma, sesi nefes alış verişimi hızlandıran ölümcül bir mırıltıya dönüşmüştü.

"Öyle mi?" Tereddüt ettim. "Ne için?" Gözleriyle karşılaştım ve gözlerindeki aç bakışla kalbim hızını üçe katladı. Bir süredir benden beslenmemişti ve tam o anda benden faydalanmasını bekliyordum.

"Stardust, Bayan Vega," dedi ve göğsüme bir şimşek çaktı sanki.

"Ah doğru... o," diye mırıldandım beni bırakırken.

"Cumartesi sabahı saat altıda Jüpiter Salonu'nun avlusundayım.

Geç kalmayın," diye rica etti.

"Sen olmadığın sürece," dedim kendimi durduramadan ve geri adım atıp Tory ve Francesca'nın peşinden kapıdan hızla çıkarken gözleri parladı.

Francesca önümüzde hızlı adımlarla yürürken topukları yere vuruyordu. Bizi bir koridordan geçirerek birçok kapının önünden geçirdi ve sonunda bir tanesinin önünde durdu. Parmaklarını kapıya vurdu ve derin bir erkek sesi cevap verdi.

"İşim bitmek üzere, bir dakika," diye seslendi.

Francesca bir telefon çıkardı ve ekrana dokunmaya başladı.

"Bu tam olarak neyle ilgili?" Tory kollarını kavuşturarak sordu.

Francesca gözlerini yavaşça telefondan kaldırdı, uzun kirpikleri yanaklarında bir gölge yelpazesi oluşturuyordu. "Sorgulama kısa süre içinde yapılacak. Tüm tanıklardan işbirliği yapmalarını istiyoruz."

Tory, "İşbirliği yapıyorum, sadece neden bizi seçtiğinizi soruyorum," diye üsteledi.

Francesca onu görmezden gelerek telefonuna dokunmaya devam etti.

Kız kardeşimle bakıştık ve bu kadının kaba davranışına karşı gözlerimizi devirmeye çalıştık.

Kapı açıldı ve takım elbiseli, uzun boylu bir adam odadan çıkarken Francesca tekrar başını kaldırdı. "Her şey tamam, ben

Bay Acrux'un odasında başlayan yangını kontrol etmek için Ignis House'a gidiyorum."

Dilim ağırlaştı ve Tory koridorda ilerlerken ona bakma isteğimle savaştım.

Francesca, "Ben seni çağırana kadar burada bekle," diye emretti ve son görüşmecinin odadan çıkmasına izin vermek için kenara çekildi.

Seth Capella ile yüz yüze geldiğimde içgüdülerim dramatik bir düşüşe geçti ve kanım buz gibi soğudu.

Tory ve beni görünce kaşları havaya kalktı, sonra da yanaklarında hain bir gülümseme belirdi. Elini rahatça kaldırıp uzun saçlarını karıştırdı ve bileğine doladığı mavi saç örgüsünü net bir şekilde görmemi sağladı. Benim saçımı.

Göt herif!

O bize doğru yürürken ve Francesca odanın içinde kaybolurken dişlerimi sıktım.

Tory aramıza girmek istercesine bir adım öne çıktı ama ben onu durdurmak için kolundan tuttum ve ona ters ters baktım. Gözleri dağılmış saçlarımın her santimini taradı ve o gülümseme yanaklarını daha da derinleştirdi. "Kahretsin, derse giderken çim biçme makinesi mi ezdi seni bebeğim?" Seth parçalanmış saçlarıma dokunmak için uzanırken alay etti.

Avucumu yakıcı havayla ısıttım ve o bana dokunamadan bileğini yakaladım. İrkildi ve hırlayarak kolunu geri çekti.

"Hey," diye bağırdı. "Kendine dikkat et Vega. Bir dahaki sefere saçından fazlasını kaybedebilirsin."

"Senin bir yerlerde bir köpeğin kıçını koklaman gerekmiyor mu, it?" Tory bir elini kalçasına koyarak soğukkanlılıkla sordu.

Gözleri dolu bir silah gibi ona dikildi. Eğildi, kokusunu içine çekti ama her zaman yaptığı gibi ona dokunmaya çalışmadı. "Bütün bunların bir oyun olduğunu sanıyorsun, değil mi?" diye hırladı, gözleri keskinleşmişti. "Boyundan büyük işlere kalkışıyorsun ve eğer bu son uyarı senin için yeterli olmadıysa, düşündüğümden daha aptalsın."

"Senin için hazırım," diye Francesca'nın sesi odadan duyuldu.

Tory Seth'in etrafından dolaştı ama ben onu takip etmeye çalışırken yoluma çıktı ve elini neredeyse sevgi dolu bir hareketle yanağıma kaydırdı. Yerimde durup ona baktım, parmaklarım büyüyle karıncalanıyordu. Ama onunla dövüşmeye çalışırsam kolayca kazanacağını biliyordum. Onun dengi değildim. Bugün değil.

Avucunun değdiği yer tenimi yaktı ama kaçmayı reddederek bunu yapmasına izin verdim.

"Gözlerindeki ateşten hoşlanmıyorum bebeğim," diye hırladı. "Seni yeterince kırmadım mı?"

Kalbim hızla çarparken ve omuzlarım titrerken onun kişisel alanına doğru bir adım daha attım. "Demir, ateşin en sıcak yerinde daha güçlü hale gelir, Seth. Sen beni kırmadın, dövdün."

Ben uzaklaşırken elini bıraktı, kaşları birbirine yaklaştı ve gözlerine tuhaf bir bakış yerleşti. Tory'nin peşinden odaya dalarken kalbim boğazıma düğümlendi, yaptığımın yanıma kâr kaldığına inanamıyordum.

Francesca'yı bir masada otururken gördüğümde Seth'le ilgili tüm düşünceler unutuldu, gözleri iki yosunlu uçurum ve sırtı bir cetvel gibi dümdüzdü.

"Oturun," diye emretti ve Tory ile ben sınıfın ortasındaki tekli masada onun karşısındaki sandalyelere oturduk.

Francesca bir tableti masanın üzerinden bize doğru itti ve ekrana dokundu. "Benim adım Ajan Sky. Yirminci Eylül gecesi Profesör Ling Astrum'un ölümü nedeniyle buradasınız. Kökeninizin farkındayım ve size bu odada hiçbir şey ifade etmediğini söylememe izin verin. Sizler bir cinayetin tanıklarısınız ve sorularıma mutlaka cevap vereceksiniz."

Başımızı salladık ve parmaklarımı masanın altında birleştirdim. Yanlış bir şey yapmadığımı bilmeme rağmen, bu kadın kendimi bir suçlu gibi hissetmeme neden oluyordu. Tory bu ortamda daha rahat görünüyordu; kanunla yaşadığı birden fazla zor durumdan blöf yaparak kurtulmuştu, dolayısıyla bu onun için çocuk oyuncağıydı. Ama ben o anda pek de soğukkanlı değildim.

"Biriniz bana cevap vermek üzere ve size kim olduğuna karar vermeniz için beş saniye veriyorum." Francesca bize o güzel yüzünü taştan kesilmiş gibi gösteren sert bir bakış attı. Tableti bize doğru itti ve ben de öne doğru eğilerek ekrana baktım, Astrum'un bize gönderdiği tüm Falling Star mesajlarını buldum.

"Ben yaparım," diye ağzından kaçırdı Tory.

"Güzel." Francesca ayağa kalktı. "Yani onun yerine kız kardeşini gönüllü yaptın." Masanın etrafında dolaşıp bana doğru uzandığında boğazım düğümlendi.

"Ne yapıyorsun?" Nefes aldım ama cevap vermedi. Onun yerine avucunu alnıma bastırdı.

Zihnimi bir bulanıklık doldurdu ve garip bir aura üzerimde süzülürken sersemce göz kırptım. Karşı koymaya çalıştım ama içimde daha derinlere itti ve beni bir rüyaya zorladı. Bir an için Francesca'nın alnının tam ortasında iki göz yerine sadece bir tane parlayan göz varmış gibi göründü. Yeşil bir denizdi, tüm düşüncelerim ve endişelerimle birlikte beni de içine çekiyordu. İçine çekildiğim delikten çıkmak için bir şey yapamadan her şey karardı.

***

"Darcy?" Biri beni sarsıyordu ve Tory'yi yanımda bulunca gözlerimi kırpıştırdım. Yanağım masaya yapışmıştı ve içimi bir sıkıntı kaplamıştı.

"Ne oldu?" Mırıldandım, düşüncelerim yavaşça yeniden düzene giriyordu.

Tory dik oturmama yardım etti ve Francesca'nın bana yaptığı şeyin korkunç etkileri sonunda kayboldu.

"O ajan bir Cyclops'tu," dedi, hafifçe dehşete düşmüş görünüyordu. "Kafanın içine girdi ve istediği cevapları aldı. Bazen Astrum hakkında konuşuyordun ama sanırım çoğunlukla doğrudan anılarını hackliyordu." Boğazımdan bir öğürtü çıkarken kaşlarını çattı.

Kendimi tamamen tecavüze uğramış hissettim ve bana ne yapacağı konusunda en ufak bir uyarıda bile bulunmamıştı.

Tory, "O geceye ait her şeyi gördüğünü ve şüphelerden arındığımızı söyledi, sanırım bu... iyi," diye ekledi,

Belli ki beni neşelendirmeye çalışıyor.

"Harika," dedim kuru bir sesle, ayağa kalkarak.

"Oh ve um..." Tory sanki daha fazlasını söylemek istemiyormuş gibi dudağını ısırdı.

"Ne?" Bir bomba patlatmak üzere olduğunu hissederek ısrar ettim. "Bir süredir kendinde değilsin. Neredeyse Ajan Sky gideli yirmi dakika oldu. Orion, Tyler'ı bu akşamki irtibat toplantınıza gelemeyeceğini söylemesi için gönderdi ve... senin dilin dışarıda bir fotoğrafını çekti ve tüm FaeBook'ta yayınlandı." Son kısmı bir yara bandını koparır gibi hızlıca söyledi ve ben dramatik bir şekilde inledim.

"Onu durdurmaya çalıştım," dedi Tory gönülsüzce. Tepesinde için için yanan bir yanık izinin kaynadığı kapıyı işaret etti. "Ama ıskaladım..."

"Artık soruşturma altında değiliz, değil mi?" Olumlu bir şeyler bulmaya çalışarak söyledim.

"Hayır, hayır. Astrum'un bize verdiği Tarot kartından bahsettim ama pek ilgilenmiş gibi görünmedi. Sanırım yine de anılarınızda gördü. Daha fazla bilgiye sahip olmadığımızı biliyor."

"Bu da bir şeydir çünkü bir daha asla kafamda bir Cyclops istemiyorum."

"Evet ve ben de bir daha izlemek istemiyorum. Onun buğulu gözü beni korkutuyordu."

"Tam olarak nasıldı?" Gülmeye başladım.

"Gördüğüm en kötü gözdü. Monsters Inc'deki Mike Wasoswki'ye benziyordu."

Kıkırdama krizlerine girdim ve Tory de kahkahalara boğuldu.

"Aslında bu beni çok daha iyi hissettiriyor," dedim sırıtarak.

"Evet, eğer bir Tepegöz olarak ortaya çıkarsam, sanırım o korkunç şeyi gizlemek için ciddi anlamda büyük güneş gözlüklerine yatırım yapmam gerekecek," diye homurdandı Tory.

Kapıya doğru yöneldik ve ben omzumdaki çantamı düzelttim. Derimin daha da kalınlaştığından oldukça emindim. Çünkü Orion'un gözaltısı, Seth Capella tarafından kışkırtılmak ve güzel bir Tepegöz'ün kafamın içine girmesi günümü mahvetmek için yeterli değilse, o zaman ne olabilirdi?

Soğuk bir rüzgâr sol yanıma çarpıp pullarımda bir ürperti yaratırken, kanatlarımı esneterek kararan bulutların arasına daldım.

Göğsümde bir ateş patlamasıyla serbest bıraktığım yadsınamaz bir kreşendoya doğru basınçla yükselen bir ısı patladı. Kulakları yırtan bir kükremenin arkasından geliyordu ama içimde kaynayan öfkeyi dindirmek için çok az şey yaptı.

Gökyüzünde bir kez daha daireler çizdikten sonra sertçe eğildim ve okul arazisinin kuzeyindeki otoparkın çatısına doğru dalışa geçerken kanatlarımı sıkıca kapattım.

Hızla çatıya çarptım, pençelerim tatmin edici bir protesto çığlığıyla betona sürtündü.

Gölgelerden bir figür çıkarken Far formuma geri çekildim, uzuvlarımda kalan ateş hissinden kurtuldum ve kemiklerim yeniden hizalanırken omuzlarımı geriye attım.

"Yeterince uzun sürdü," diye mırıldandı Lance bana bir çanta dolusu giysi fırlatırken sinirli bir şekilde.

Giyinmeye başlarken mizah içermeyen bir kahkaha attım. Gözaltı olayı yüzünden ona hâlâ çok kızgındım ama bu konuyu kapatmaya karar vermiştim. İkimiz de aramızdaki hiçbir kinin uzun sürmeyeceğini biliyorduk ve ben onunla bu konuya girmek istemiyordum.

"Eğer bana geç kaldığımı söyleyen sensen, o zaman gerçekten geç kalmış olmalıyım. Ayrıca Roxy Vega'yı suçlayabilirsin, her zamankinden daha geç saatte koşuya çıkmıştı ve ben de eve dönene kadar onu takip ediyordum," dedim.

"Birkaç daire daha uçmak zorunda mıydın, diddums?" diye alay etti. Fermuarımı çektim ve o da burnunu kırıştırdı. "Yıldızlar adına seni çok fazla çıplak gördüm."

"Birçok kadın bu soruna sahip olmak için iyi para öder," diye alay ettim, gömleği omuz silkerek giydim. Benim gömleğimi değil; onunkini. Hiç kıyafetim kalmamıştı ve Lance bana oldukça uygun olsa da, giyinmek için hayır kurumlarına bel bağlamaktan hoşlanmıyordum. Bu tam bir rezaletti.

"Odamın yandığına hâlâ inanamıyorum. Bu gece gitmek istediğim son yer burası," diye tükürdüm.

Ailemin malikânesine yaptığım bu beklenmedik ziyaret pek de beklediğim bir şey değildi ama başka seçeneğim de yoktu. Kendime yeni bir gardırop sipariş etmiştim ama sihrimi yenilemek için ihtiyacım olan altın miktarını sipariş etmek o kadar kolay değildi. Birkaç ıvır zıvır ve mücevher parçasıyla yetinemeyecek kadar güçlüydüm. Şimdiye kadar gücümün derinliğinden şikâyet etmek için pek bir nedenim olmamıştı ama bu durum beni çileden çıkarıyordu. Yeterince güç elde edebileceğim tek yer

Altının hızlı bir şekilde değiştirilmesi aile kasasıydı, bu da eve hazırlıksız bir yolculuk anlamına geliyordu.

"Ben de oraya gitmekten pek hoşlanmıyorum ama işte buradayız," dedi Lance kuru bir sesle. "Hazır eve gelmişken Xavier'i de görebilirsin belki?"

Kardeşimden bahsedilince biraz canlandım. Yaklaşık iki haftadır benimle konuşmamıştı, mesajlarım cevapsız kalmıştı ve ailem onlarla konuştuğumda telefonu ona vermeyi reddetmişti.

Onunla ilgili bir şeyler olduğunu biliyordum ama ne olduğundan emin değildim ve eğer bu yolculuktan tek bir iyi şey çıkarsa, bunun benden neden kaçtığının gizemini çözmek olduğundan emin olacaktım.

"Evet, onu görmek güzel olacak," diye kabul ettim.

Ben Akademi'deyken onu o evde yalnız bırakmaktan nefret ediyordum. Ben orada bir tampon görevi görmezsem, babamızın öfkesinin ona daha sık yöneleceğini biliyordum ve bu bilgi damarlarımda yakıcı bir suçluluk duygusu yaratıyordu.

Xavier şanslıydı; sıradaki o olmadığı için hiçbir zaman benim kadar kötü olmadı. Onun üzerinde benim katlanmak zorunda kaldığım baskı yoktu ve bu yüzden babamın bakışları daha sık bana çevriliyordu. Bu gece de kesinlikle öyle olacaktı. Odamdaki yangını çoktan duyduğundan hiç şüphem yoktu; bizim dünyamızda böyle şeyler gizli kalmazdı. Yerel gazetelerde birkaç haber ve birkaç da fotoğraf görmüştüm. Sınıf arkadaşlarım ilginç bir hikâye ve bir tomar para için beni satmaya her zaman hazırdı, bu yüzden

gerçek bir sürprizdi ama asıl sürpriz olan babamdan bu konuda aldığım sessizlikti.

Onunla sessizliğin iyiye işaret olması pek olası değildi. Bu iki şeyden biri demekti; ya şu anda uğraşması gereken daha büyük sorunları vardı ya da o kadar kızgındı ki benimle konuşmaya bile tahammül edemiyordu. Her iki senaryo da benim için kötü sonuçlandı. Yine de planladığım gibi daha fazla hazine toplamak için yolculuğuma devam etmekten başka seçeneğim yoktu. Bu sosyal bir çağrı değildi. Ve eğer babam bana kızgınsa, bunu öylece unutamazdı. Ne olursa olsun er ya da geç onun gazabıyla yüzleşmek zorunda kalacaktım.

"Otoyola çıkıp orada yarışmak ister misin?" Lance konuyu değiştirerek ve beni düşüncelerimden çekip çıkararak sordu. İkimiz de neye doğru gittiğimizi biliyorduk ama bu gerçeği değiştirecek hiçbir şey yoktu.

"Bu kadar çabuk tekrar kaybetmek mi istiyorsun?" Alay ettim. "Geçen sefer hile yaptın."

"Seni geçmek hile yapmak değildir," diye karşı çıktım.

"Beni kestiğinde ve kask takmadığında oluyor. Hayatını tehlikeye atamayacağımı biliyorsun," dedi ve başparmağını kolundaki bizi birbirimize bağlayan damgaya bastırırken bana gözlerini devirdi.

"Bana bu kadar takıntılı olman benim suçum değil," diye şaka yaptım.

"Evet, belki de bu gece sonunda sana olan sonsuz aşkımı gerçekleştirecek cesareti bulurum," diye alay ederek otoparka açılan kapıya doğru ilerledi.

"Umarım öyledir," diye cevap verdim. "Sonunda seksi Profesör Orion'u elde eden ben olursam diğer tüm kızlar çok kıskanacak."

Lance bir kahkaha attı ve pazuma bir yumruk attı. Karanlık merdiven boşluğunda ona sırıttım. Çocukluğumuzdaki kadar açık bir şekilde birlikte vakit geçiremiyor olmamız berbat bir şeydi. Ama Zodiac'a geldiğimden beri birden fazla nedenden dolayı arkadaşlığımızı küçümsemek zorunda kalmıştık. Birlikte yaptığımız gizli toplantıların sayısı, insanların bir ilişki yaşadığımıza inanmasına neden olabilirdi.

"Aslında bu gece oraya birlikte gitmeliyiz," dedi yavaşça, sanki birilerinin bizi dinlediğini düşünüyormuş gibi etrafına bakarak. "Konuşmamız gereken şeyler var."

"Muhtemelen haklısın," diye kabul ettim hayal kırıklığı içinde iç çekerek. Bisikletime atlayıp rüzgâr saçlarımı okşarken otoyolda yarışmayı dört gözle bekliyordum. Beni yiyip bitiren bu öfkeyle başa çıkabilmem için biraz dinlenmeye ihtiyacım vardı ama gerçekten konuşmamız gerekiyordu.

"Sfenks'ten ayrıldığını duydum," dedi Lance, otoparkın kapısını açıp arabasına doğru ilerlerken. Otoparkın en üst katı Varislerin araçları için ayrılmıştı ve Faerarri'sini de buraya park edebilmesi için bazı torpiller yapmıştım.

"Marguerite mi? Zaten onunla hiçbir zaman resmi olarak çıkmadım. Ve o... sıkıcı biri oldu." Umursamazca omuz silktim. Biriyle çıkmamın pek bir anlamı yoktu, bu yüzden çıkmayı hiç denemedim bile.

görüştüğüm kızlardan herhangi biriyle ciddi bir ilişkim yoktu. Babamın istediği olursa domuz gibi çirkin ikinci kuzenimle evleneceğim neredeyse kesindi. Mücadele etmeden bunun olmasına izin vermek niyetinde değildim. Her iki durumda da, başka biriyle evlenmek istiyorsam alternatif olarak saf kan bir Ejderha Şekil Değiştiren bulmam gerekecekti ve bu nesilde bunlardan çok azı mevcuttu.

Lance kırmızı spor arabasının kilidini açtı ve bana binmem için işaret etti. Yolcu koltuğuna oturdum ve iç çekerek lüks koltuğa geri yaslandım.

Lance motoru çalıştırdı ve ben de kimsenin konuşmamızı dinlemediğinden emin olmak için etrafımıza bir susturucu kalkan yerleştirdim.

"FIB odanızın nasıl yandığını çözdü mü?" diye sordu, aşk hayatım konusunu hemen kapatıp asıl konuşmamız gereken konuya geçti.

"Şu anda bir kaza gibi göründüğünü ama nihai bir sonuca varmadan önce tam bir soruşturma yürüteceklerini söylediler. Yine de oraya geri dönmeyi başardım ve boşaltıcı hançer hakkında şüphelendiğim şeyi doğruladım," diye mırıldandım.

"Gitmiş mi?" Otoparkın ortasından çıkışa doğru dönen rampayı inerken Lance endişeyle sordu.

"Evet. Tüm altını tekrar erittim ve eledim; hançer orada değil. Ve eğer yangının ona zarar vermediğinden eminsen-"

"Bu kadar karanlık bir şeyi yok etmek için bir ev yangınından çok daha fazlası gerekir," diye yanıtladı Lance. "Ejderha Ateşi'nin bile bunu yapabileceğini sanmıyorum."

"O halde, görünüşe göre aramızda bir hırsız var." Endişe içimde birikti.

"Kimsenin neyin peşinde olduğumuzu öğrenmesi riskini göze alamayız," dedi Lance, her zamanki sakin yüz ifadesi biraz kırıldı ve tam olarak ne kadar boka battığımızı anlamamı sağladı.

"Eğer birisi odama girip o hançeri bulduysa başımız ciddi belaya girebilir. Ama her kimse, onu FIB'ye ya da Profesörlerden birine teslim etmediği açık. Eğer öyle olsaydı çoktan bir hapishane hücresinde olurdum. Yani ya bana şantaj yapmak için ya da kendileri kullanmak için aldılar. Her iki durumda da onu geri almamız gerekiyor."

"Francesca bana FIB'in tüm öğrencilerin odalarında oda oda arama yapacağını söyledi. Birilerinin Nymph'lerin kampüse girmesine yardım ettiğini düşünüyorlar ve bazı kanıtlar bulmayı umuyorlar."

"Bu oldukça sıkıcı bir yastık sohbeti, Lance. Belki de oyunun üzerinde çalışman gerekiyordur," diye takıldım.

"Hiç şikâyetim olmadı," diye sırıtarak cevap verdi. "Ve bu konuda bir çocuğun tavsiyesine ihtiyacım yok."

Kocaman gülümsedim. "O zaman düğün davetiyesini dört gözle bekleyeceğim."

Küçümseyerek alay etti. "O bir Oğlak, herhangi bir konuda anlaştığımızdan daha sık çatışırız. Benimle uzun vadeli çalışamayacak kadar kendi yollarına saplanmış durumda. İkimiz de bunun böyle olduğunu biliyoruz ve bu bir sorun değil."

"Uyumlu olsak da olmasak da tüm ilişkilerime benziyor," diye mırıldandım. "Her neyse, eğer FIB bir arama yaparsa, bu iyi bir şey değil, değil mi? Eğer o hançeri bulurlarsa, izini bana kadar sürebilirler."

"Öğrenciler reşit olmadığı için onlara yardımcı olacak bir öğretmene ihtiyaçları var - gönüllü olarak yardım edebilirim. Hançere yeterince yaklaşırsam onu hissedebilirim."

Sesinin pek de hevesli olmayan tonu karşısında sırıttım.

"Sensiz ne yapardım ben?" diye sordum.

"Başlangıç olarak babandan yediğin dayaklardan biraz daha al," diye cevap verdi.

Bu yorum üzerine yüzümdeki gülümseme kayboldu ve cevap vermek yerine pencereden dışarı bakmak için arkamı döndüm.

Aramızdaki sessizlik uzadı ve Lance dramatik bir şekilde iç çekti.

"Bunu söylediğimi unut. Bunun için seni suçlamadığımı biliyorsun." "Yine de bu onu daha az doğru yapmaz, değil mi?" diye sordum.

Eve her gittiğimde onu hayatından uzaklaştırmak zorunda kaldığım için yeterince suçlu hissediyordum ve onu babamın öfkesine daha da yaklaştırdığımı bilmek suçluluğumu daha da artırıyordu. Ama eve Lance yanımda olmadan gelirsem, babam bunun için ikimizi de acımasızca cezalandırırdı.

Onun görevi beni olası tehditlerden korumaktı ve babam her zaman birbirimize en az bir mil mesafede olmazsak bunu yapmakta zorlanacağını düşünüyor gibiydi. O bizi kontrol etmek için etrafta olmadığında bu kurala uyduğumuzdan değil ama lanet olası bağ kesinlikle uymamızı istiyordu.

Bir keresinde o sırada görüştüğüm bir kızla uzun bir hafta sonu için Kuzey Terania'ya gitmiş ve aramızdaki mesafe nedeniyle tüm tatili onun hasretiyle geçirmiştim. Üçüncü gecenin ortasında Ejderha formumla ona geri uçmuş, kızı orada bırakmış ve bu ilişkiyi fiilen bitirmiştim. Bana olan özlemini içerek gidermeye çalıştıktan sonra onu dairesinde körkütük sarhoş bulmuş ve iki gece boyunca yatağında kalmıştım. Bu lanet bağ bazen çarpık ve aşağılayıcı olabiliyordu. Neyse ki birbirimizi kaşıklama isteğine direnmeyi başarmıştık. Ve o zamandan beri bu konu hakkında konuşmamıştık. O günden sonra da birbirimizden çok uzaklaşma riskine girmedik.

Bu garip kuralın tek istisnası Lance'in Vega İkizlerini almak için ölümlüler dünyasına gittiği zamandı. Sanki bağ bu mesafeyi hiç hissetmiyor gibiydi ve ilk kez bizi bağlayan bağlantının farkında bile değildim. Ancak ikimizin de ölümlülerle uzun zaman geçirmek gibi en ufak bir arzusu olmadığından, bu durum bize pek de yardımcı olmuyordu.

Lance gönülsüzce, "Belki bir dahaki sefere bağı koparmayı denediğimizde işe yarar," diye önerdi. Gerçi denediğimiz diğer seferlerin hiçbirinde işe yaramamıştı.

Gerçek şu ki, babamın büyüsü çok güçlüydü ve biz onu koparacak kadar güçlü değildik. Bunun değişeceğini ve onu bana olan bağından kurtarabileceğimi umuyorduk ama bu hiçbir zaman işe yaramadı. Anlayabildiğim kadarıyla, Lance hayatımızın geri kalanında beni korumak zorunda kalacaktı ve

ikimizi de bağlantımızdan kurtarmak için yapabileceğimiz hiçbir şey yoktu.

Babamın arzuları uğruna kaybettiği her şeyi düşünürken bir an için başparmağımı kolumdaki burç izinin üzerinde gezdirdim. Onun yerinde başka birinin olmasını istemezdim; Lance benim için neredeyse bir kardeşti, ona hayatımı emanet etmekten daha fazlasını yapardım. Ama asla onu kendime bağlamak için hayatını ondan bu şekilde çalmazdım.

Sonunda ailemin arazisinin eteklerine vardık ve Lance arabayı yoldan çıkarıp uzun yola yönlendirdi. Kapıdaki nöbetçilere başımla işaret ettim ve onlar da kapıyı bizim için açtılar. Geniş malikâneye giden yola çıkmamız bir on dakika daha sürdü. Lance arabasını yeraltı garajına yönlendirdi ve ailemin araçlarının bulunduğu sıranın sonuna park etti. Yankılanan alandan çıktık ve pırıl pırıl spor arabaların, tertemiz dört çekerlerin ve kendi motosiklet koleksiyonumun önünden geçtik.

Bu yerin ağırlığı üzerimize çökerken aramıza sessizlik çöktü. Çoğu insan evine gitmekten hoşlanırdı. Ben başka bir yerde olmayı tercih ederdim.

Merdivenlerden ana eve çıktık ve annemi altın süslemelerle donatılmış avluda bizi beklerken bulduk. Sadece bu evde durarak bile gücümün kendini yenilediğini hissedebiliyordum.

Annem buraya geliş sebebimizden bahsetmeden, "İkinizin de ziyareti ne kadar hoş," diye mırıldandı. Belli ki

biliyordu ama çok ilginç şeyleri tartışarak zaman kaybetmeyi sevmezdi. Kendini güzel, önemsiz şeylerle eğlendirmekten mutlu olan ve işbirlikçiliği babama bırakan boş bir yaratıktı.

Koyu renk saçları her zamanki gibi mükemmel bir şekilde şekillendirilmiş, ensesinde düzgün bir topuz haline getirilmişti. Üzerinde o kadar dekolteli, koyu mor bir elbise vardı ki, Lance'i kucaklayıp göğsünü ona bastırırken rahatsız bir şekilde kıpırdandım. Omzunun üzerinden bana şaşkın bir ifade fırlattı ve ben de karşılığında yüzümü buruşturdum. Daha sonra üzerime çullandı, rujunu bulaştırmamak için beni havadan öperken çiçek parfümünden bir bulutla sardı.

"Seni özledim anne," dedim, bu bir anlamda doğruydu; yürüyen, konuşan bir mankenden daha fazlası olabilen bir anneye sahip olma fikrini özlemiştim ama uzun zamandır bu konuda kendimi endişelendirmeyi bırakmıştım.

"Darius, sevgilim, sen gidince ev çok sessizleşti," dedi ve bunu iyi bir şey olarak söylediğini hissettim. "Baban bir iş görüşmesinde ama akşam yemeğinden önce seni bulacaktır."

"Mükemmel," dedim, kalbim sıkışarak. Bir an için onun yokluğunun şehirde bir toplantıda olduğu anlamına gelebileceğini ve bu gece onu görmekten kaçınabileceğimi ummuştum. Yine de hiç o kadar şanslı olmamıştım. "Xavier buralarda mı?"

Küçük kardeşimin adı geçtiğinde annemin bakışlarının bir an için karardığına yemin edebilirdim ama emin olamayacağım kadar hızlı bir şekilde gülümsedi.

"Biraz keyifsizdi. Belki de bu gece onu rahat bıraksanız daha iyi olur," dedi yumuşak bir sesle.

Kaşlarımı çattım. Xavier bu evin gerçekten görmek istediğim tek üyesiydi. Evdeyken onu ziyaret etme fırsatını kaçırmamın imkanı yoktu, özellikle de son birkaç haftadır aramalarıma ve mesajlarıma garip bir şekilde sessiz kaldığı için.

"Buradayken onu kontrol edeceğim," dedim kararlı bir şekilde.

Annem itiraz edecekmiş gibi ağzını açtıktan sonra omuz silkti. "Bu konuda ben ne söylersem söyleyeyim, eminim istediğinizi yapacaksınız. Lance, yemekten önce bir kadeh şarap içmek için bana katılmaz mısın? Son zamanlarda seni pek görmedim."

"Memnuniyetle teyze," diye yanıtladı Lance, onu salona doğru götürmesine izin vererek. Aslında teyzesi değildi ama ailelerimiz her zaman birbirimize akrabaymışız gibi hitap etmemiz konusunda ısrar ederdi. Bu çok eski bir gelenekti. Orionlar ve Acruxlar yıldızlardan daha fazlasıyla bağlıydı. Güç ve açgözlülükle birbirimize bağlıydık, ailelerimizin armağanları birbirimizin yararına kullanılıyordu.

Onlardan uzaklaştım ve aceleyle merdivenleri çıktım. Eğer Xavier'e bir şeyler oluyorsa, babam telefon görüşmesini bitirmeden önce onunla yalnız konuşmak en iyi şansım olacaktı.

İkinci kattaki koridordan doğu kanadına doğru yürüdüm ve babamın ofisinin önünden geçtim. Sesi bana doğru geliyordu ve telefonla ne kadar meşgul olabileceğini ölçmek için bir an tereddüt ettim.

"-Bu konudaki kararımın ne olduğunu size söyledim. Çok hassas bir konuda işe yarayabileceklerine inanıyorum, bu yüzden şimdilik dikkatinizi onlardan başka yöne çekmenizi istiyorum. Zamanlama doğru olduğunda o cephede harekete geçeceğim."

Şu anda gözünün kimin üzerinde olduğunu belli belirsiz merak ediyordum ama ofisinin dışında dolaşıp kulak misafiri olacak kadar aptal değildim. Eğer beni bunu yaparken yakalarsa kırbaçlardı.

Koridorda ilerleyip kütüphanenin yanından geçerek arka merdivenlerden Xavier'in odalarının benimkilerle birlikte bulunduğu doğu kulesine çıktım.

Yatak odasının kapısına ulaştım ve parmaklarımı yüksek sesle kapısına vurdum. Yine de kapıyı açmadan önce yanıt için üç saniye bekledim.

Elim kapının koluna kaydı ve parmaklarıma yapışan pütürlü bir şey yüzünden kaşlarımı çattım. Işığı yakalayan simler, ben şaşkınlıkla bakarken tenimde gökkuşağı renklerinde parlıyordu.

"Gelip beni görmene izin vermelerine şaşırdım." Xavier'in sesi odasının derinliklerinden geldi ve kapıyı arkamdan tekmeleyerek içeri girdim. Oda karanlıktı ve pencerenin yanındaki berjer koltukta otururken onu zar zor görebiliyordum.

"Ben bir Göksel Varis'im; kimse bir şey yapmama izin vermiyor," diye şaka yaptım, çünkü ikimiz de hâlâ babamın parmağı altında ezildiğimi biliyorduk. En azından onun bildiği kadarıyla; yıllardır gizlice onun otoritesini zayıflatmak için elimden geleni yapıyordum.

Yıllar oldu ama hala ona açıkça meydan okumaya yaklaşamadım bile.

Xavier alaycı bir tavırla reddetti. "Okul nasıl?"

"İyiyim. Neyin var senin?" Yönlendirilmeyi reddederek sordum.

"Vega kızlarından kurtuldun mu?" diye sordu beni görmezden gelerek. "Henüz değil. Burası neden bu kadar karanlık? Lanet olası bir
Bond kötü adamı gölgelerdeki o sandalyede gizleniyor." Başımın üzerinde yanan birkaç ışık küresi fırlattım ve önünde durmak için hareket ettim.

"Hava karardı ve ışıkları açmanın bir anlamı olduğunu düşünmedim." Omuz silkti ve ben de kaşlarımı çatarak ona baktım. Xavier normalde sinir bozucu denecek kadar neşeliydi. Onu en son ne zaman yüzünde gülümseme olmadan gördüğümü hatırlayamıyordum. Düpedüz depresif görünüyordu ve siyah, kıvırcık saçları kirliydi, kıyafetleri duş bile almamış gibi dağınıktı.

"Bana neler olduğunu anlatın," diye talepte bulundum.

Xavier başını kaldırıp bana baktı, dudakları aralandı, gözleri yaşlarla doldu. Acrux erkekleri ağlamazdı. Babam yıllar yıllar önce bu dürtümüzü yenmişti.

Önünde dizlerimin üzerine çöktüm ve elini ellerimin arasına aldım. "Bana her şeyi anlatabilirsin Xavier," dedim ciddiyetle.

Beni sıkıca kavradı, sanki orada saklı bir yalan bulmaktan korkuyormuş gibi gözlerimin içine baktı.

"Tarikatım ortaya çıktı," diye nefes aldı ve sesindeki dehşet bana ne olduğu hakkında ihtiyacım olan her şeyi anlattı.

"Sen bir Ejderha değil misin?" diye sordum, kendi sesim onun için duyduğum korkudan çatlıyordu. Babam, oğlunun tam kanlı bir Ejderha Şekil Değiştiren'den başka bir şey olduğunu öğrense çok öfkelenirdi. Bu bir gurur ve saygı meselesiydi; karışık kan taşıyan ailelerle alay eder, bizim türümüzün üstünlüğüne yürekten inanırdı. Oğullarından birinin başka bir şey olması kesinlikle düşünülemezdi.

Xavier başını yavaşça salladı, arkamdaki merdivenlerde ayak sesleri duyulurken elini elimden çekmeye çalıştı ama onu bırakmayı reddettim.

"Bu benim için hiçbir şeyi değiştirmez," diye hırladım. "Sen hâlâ benim kardeşimsin, Kurtadam ya da Vampir olman umurumda değil-"

"Demek sana söyledi, öyle mi?" Babamın soğuk sesi arkamdaki kapı aralığından geldi ve ensemdeki tüyler diken diken oldu.

Xavier elini elimden çekip aldı, henüz düşmemiş gözyaşlarının izlerini göz kırparak sildi. Onun önünde durdum ve kendimi onunla babamın arasına yerleştirdim.

"Fark etmez," dedim kararlı bir şekilde, ancak babamın gözlerinde kaynayan öfke çok farklı bir hikâye anlatıyordu. "Ben en büyükleriyim. Zaten ilk sırada ben varım, Xavier hiçbir zaman bu rol için bana meydan okumak istemedi, o yüzden-"

"Evet, Varisim hâlâ bende ama yedeğini kaybettim. Sana tam olarak hangi Tarikattan olduğunu söyledi mi?" Babam hırladı, gözleri Ejderha formuna dönüştü ve bir duman izi bıraktı

burun delikleri. Bu duruma o kadar sinirlenmişti ki yer değiştirme dürtüsüne karşı savaşıyordu. Onu daha önce hiç bu kadar uçurumun kenarında görmemiştim.

"Henüz değil. Ama eminim ki bu dünyanın sonu değil-"

"Yer değiştir," diye emretti babam, bakışları beni geçerek yere indi.

kardeşime.

Xavier sandalyesinden kalktı ve panik içinde başını sallayarak geri çekildi. Cildi garip görünüyordu, sanki içinden bir ışık parlıyor ve kurtulmaya çalışıyordu.

"Sana söyledim, bunu kontrol altına alacağım; asla değişmeyeceğim," dedi endişeyle. "Kimse benim-"

"VARDİYA DEĞİŞTİR!" Babam korkusunu kullanarak onu değişime zorlamak için bağırdı.

Xavier, derisinin altındaki ışık güçlü bir parıltıya dönüştüğünde panik içinde haykırdı ve Tarikat formu onu ele geçirirken öne doğru eğildi.

Biçimi değişirken geri çekildim, ona yer açtım-

"Lanet olsun," diye nefes aldım, gözlerim panik içinde açılmıştı. "Tam olarak benim düşüncelerim," diye tısladı babam zehirli bir şekilde.

Xavier altın boynuzu ve gökkuşağı desenli kanatlarıyla leylak rengi bir Pegasus'a dönüşmüştü. Kürkü büyülü kürelerimin ışığında parıl parıl parlıyordu ve geniş, at gibi gözleri korkuyla bize bakıyordu.

Ağzım bir karış açık ona bakıyor, söyleyecek bir şey bulmaya çalışıyordum.

"Ben... soyumuzda çekinik Pegasus genleri olduğunu bilmiyordum... belki de o takımyıldızla bağlantılıdır," dedim.

mırıldandım, başka ne söyleyebileceğimden emin değildim.

Babam daha zayıf, daha sıradan Tarikatlardan nefret ederdi. O baştan aşağı bir Ejderhaydı; gücü, korku salmayı ve ateş püskürtmeyi severdi. Bir Pegasus, Tarikat yelpazesinin karşı ucuna ulaşabileceğiniz en uzak noktaydı. Onlar parıltı saçan, dilekleri yerine getiren ve sevimli olan uçan atlardı. Xavier koyu renkli bir kürke sahip olacak kadar şanslı bile değildi, kürkü leylak rengiydi. Leylak rengi!

"Hâlâ bunu örtbas etmek için onu öldürmemiz gerektiğini düşünüyorum," diye homurdandı babam ve oğlunu öldürmek gerçek bir seçenekmiş gibi rahat bir şekilde söylediği için irkildim. "Ama annen sonunda omurgalı biri oldu ve buna izin vermeyecek. Hatta onu da öldürmem ihtimaline karşı bir yedek plan bile yaptı, böylece öldüğü anda bu felaketle ilgili bilgiler basına sızacaktı. Yani şimdilik onu burada tutuyoruz. Bu tam bir felaket. Diğer Göksel ailelerin bunu öğrendiklerinde ne diyeceklerini hayal edebiliyor musunuz?"

Xavier adına protesto etmek istedim ama söyleyecek tek bir kelime bile bulamadım.

"Bu... o... bunu saklayabiliriz," dedim sonunda, sonunda babama karşı bir şeyde durduğu için anneme karşı bir sevgi patlaması hissettim. Bir kadın için zavallı bir bahane olabilirdi ama derinlerde bir yerde çocuklarını seviyordu ve bu, bunun hayal edebileceğimden daha iyi bir kanıtıydı.

"Saklamak mı? Eğer büyüsünü kullanabilmeyi umuyorsa, onu yenilemek için bulutlarda uçması gerekecek. Biz bile

ona bir yığın altın verdi ve bir nedenden dolayı dönüşmeyi sevmediğini iddia etti, birileri onu bir noktada zıplarken görecekti. Onu gelecek yıl Akademi'ye göndermemizin imkanı yok. Bir daha evden çıkmasının güvenli olacağından şüpheliyim!"

İnkâr edercesine başımı salladım ama o kadar şok olmuştum ki kardeşime yardım etmek için söyleyecek bir şey bile bulamadım.

Babamın eli omzuma kapandı. "Yaptıkların hakkında seninle konuşmam gerek Darius," dedi beni Xavier'den uzaklaştırarak. "Bu sorun beklemek zorunda ve bu iğrenç şeyle bir odada daha fazla kalmaya dayanamıyorum. Ailemize getirebileceği utancı bir düşünün!"

Babam beni odadan dışarı yönlendirdi ve kapı tekrar aramıza kapanmadan önce kardeşime bir bakış attım. Ürpererek Fae formuna geri döndü ve yüzünü ellerine gömerek yere yığıldı.

Kapı kapandı ve babam beni sürükleyerek götürdü, o yürek parçalayıcı görüntü göz kapaklarımın arkasına kazındı.

Ofisine varana kadar nereye gittiğimize pek dikkat etmedim.

Kapıyı kapattı ve kilidin dönüş sesi beni o ana geri götürdü, kalbim yerinden fırlayacak gibi oldu.

Yine de yüz hatlarımın, Xavier'in Tarikatı'nın keşfinden dolayı hissettiğim iç kargaşaya dair hiçbir şeyi ele vermediğinden emin oldum. Yüzüm ifadesiz, düz bir maskeydi ve sabırla babamın benim için hazırladığı şeyi bekliyordu.

"Yani." Masanın üzerinden uzandı ve monitörü bana bakacak şekilde çevirdi. Ekranı resimler dolduruyordu; odam yanıyordu, yangının ardından gelen yıkım, yüzümün öfkeyle dolması, Emir formumun kontrolünü yarı yolda kaybetmem ve kıyafetlerim üzerimden parçalanırken pencereden atlamam. Ignis House'daki pisliklere bu görüntüleri basına sızdırdıkları için sessizce teşekkür ettim ve her birini bulup cezalandırmaya yemin ettim. Tekrar babama baktım ve gözlerinde kaynayan öfkeyi fark ettim.

Boğazımdaki yumruyu yuttum.

"Bana FIB'nin yangının muhtemelen bir kaza olduğunu düşündüğü söylendi-" "Nasıl başladığı umurumda değil," diye tısladı.

Bazen bana sadece bağırmasını tercih ederdim. "Benim umurumda olan Varis'imin küçük bir yangının lanet olası hayatını mahvetmiş gibi görünmesi. İşler ters gittiğinde Tarikat formunu bile kontrol edemiyormuş gibi."

"I..." Bakışlarımı onunkilerden ayırdım ve ayaklarımın altındaki halıyı inceledim. "Haklısın, duygularımı kontrol altında tutmalıydım. Dans gecesi gösterdiğimiz çabaların Vegas'ı Akademi'den kovmaya yetmediğini yeni öğrenmiştim ve sonra tüm eşyalarım-"

"Bu kızların ölümlüler dünyasında büyüdükten sonra beklediğimizden daha sert oldukları açık. Bu yaklaşım umduğumuz kadar etkili olmuyor. Onlarla başa çıkmanın en iyi yolu hakkında başka fikirlere ihtiyacımız olabilir."

Şaşkınlıktan ağzım açık kaldı. İkizlere eziyet etmem için beni sıkıştırıp duruyordu. Telefon üstüne telefon alıyordum.

Onları dışarı atma konusundaki ilerlememizi kontrol etmek için. Beni onları kovmak için daha fazla çaba göstermeye zorladı. Konsey'in bunu gücümüzün bir testi olarak gördüğünü açıkça belirtmişti ve şimdi sadece geri çekilmemizi mi istiyorlar?

"Onlara eziyet etmeyi bırakmamı mı söylüyorsun?" Kaşlarımı çatarak sordum.

"Tabii ki hayır. Ama görünüşe göre onlar hakkında net bir bilgi edinememişsiniz. Tam olarak neyle karşı karşıya olduğumuzu anlamak için onlarla tanışmak istiyorum."

Bunu tek başıma yapamayacağım iması karşısında dişlerimi sıktım.

"Benden ne istediğinizi anlamıyorum-" Ben başladım.

"Anlamana gerek yok," diye cevap verdi karanlık bir sesle. "Sen benim varisimsin, eşitim değil, senden bir şey yapmanı istersem yaparsın. Yöntemlerim hakkındaki sorularınla ilgilenmiyorum."

Bana iyi bir şey kazandırmayacağını bildiğim için dilimi ısırarak cevap verdim.

Babam sinirli bir nefes verdi ve monitöründeki fotoğraflara tekrar baktı. Onları incelerken çenesi sıkıştı.

"Sana duygularını kontrol etmenin önemini kaç kez öğrettim?" diye sordu sessizce ve kaslarım bir sonraki hamlesini beklerken gerildi. Ne olacağını biliyordum.

Elinin tersi yüzüme çarptı ve dudağım yarılıp kan yüzümü kaplayınca bir adım geriye savruldum.

Dil.

Bir sonraki darbe inmeden önce bir an irkildim ve bu küçük başarısızlıktan dolayı öfkeyle hırladı. Üçüncü vuruş için yumruğunu sıktı ve yumruğunun gücü beni duvara dayalı duran kitaplığa geri savurdu ve bir dizimin üstüne çöktüm.

Kapı çarparak açıldı ve Lance öfkeyle bağırarak içeri koştu, acım onu aramızdaki bağ aracılığıyla yardımıma çağırdı.

Babam ona hırladı ve onu geri tutmak için büyü yaparken bir elini uzattı.

Lance kendi büyüsünü harekete geçirdi, güçlü bir rüzgâr odaya doğru püskürdü ve doğrudan Babamı hedef aldı. Lance'in niyetlendiği şeyi yapamadan, Babam kendi hava büyüsünü çağırdı ve Lance'in gücünü kendi ağında yakalayıp ona geri çevirdi.

Girdap arkadaşımın etrafında dönerken alevli pençeler çıkardı, onu hareketsiz kılmak ve büyüsünü durdurmak için kollarını yanlarına doğru indirdi. Alevler büyüyerek Lance'in etrafını saran kordonlara dönüştü, onu yerinde tutarken kıyafetlerini yaktı ve etini kavurdu.

Lance yere düşerken acı içinde haykırdı ve Babamın büyüsü onu yakmaya devam etti.

"Kesin şunu!" Yere çömeldiğim yerden bağırdım, sağ elimde alevler canlanırken sol elimde buzdan bir hançer oluştu. Ayağa kalktım ve hayatımdaki her kötü şeyin sorumlusu olan adama doğru bir adım attım.

Babam sert bakışlarını bana çevirdi. "Bana meydan okumaya hazır olduğuna emin misin, evlat?" diye küçümseyerek konuştu. "Çünkü senin yerinde olsam bir sonraki hamlen hakkında uzun uzun düşünürdüm."

Ona ters ters baktım, damarlarımda serbest kalmak için yanıp tutuşan ateşle ve bu savaşı kazanamayacağımı bilmekle mücadele ederken bakışlarım Lance'e gidip geliyordu. Onunla yüzleşecek kadar güçlü değildim. Henüz değil.

Başımı hafifçe salladım, avucumdaki alevleri söndürürken gözlerimi indirdim ve buz gibi hançer parmaklarımın arasından ılık bir su birikintisinden başka bir şey olarak dökülmedi.

Babamın gücünün bana çarpması yarım saniyeden az sürdü. Geriye doğru savruldum ve yerde yuvarlandım.

"Seni lanet olası orospu çocuğu!" Lance babamın arkasından bağırdı.

"Bazen ikinizin arasına koyduğum bu bağ tam bir baş belası oluyor," diye hırladı babam onun devam eden hakaretlerine karşılık olarak.

Çizmesi kaburgalarıma çarptı ve ciğerlerimdeki hava boşaldı.

Yumruklarımı sıktım ve boğazımdan çıkmak isteyen acı çığlıklarımı ısırarak bastırdım. Serbest bıraktığım her sesin bana sadece bir tekme daha kazandıracağını biliyordum. Başka bir yumruk.

Cezası ilerledikçe Lance ona küfretmeye devam etti.

Sonunda benimle işi bittiğinde geri çekildi ve parmak eklemlerindeki yaraları iyileştirirken kravatını düzeltti. Onun önünde yerde nefes nefese yatıyordum, vücudum acıdan kavruluyordu ve içimdeki Ejderha etimin altında kaçmak için savaşıyordu. Yine de onu kontrol altında tuttum; eğer dönüşürsem o da dönüşecekti ve benim için daha iyi olmayacaktı.

Babam odadan çıkarken soğuk bir tavırla, "Akşam yemeğinde bize katılmadan önce temizlen," dedi.

Lance'i büyüsünün etkisinden kurtarmadan önce koridorun yarısına gelmişti ve arkadaşım bana doğru koşarken küfretti.

Masanın kenarını kullanarak kendimi yukarı çektim ve o da beni sabitlemek için kolumdan tuttu.

Ağzımdan bir tomar kan tükürdüm ve benden izin alma zahmetine girmeden yaralarımı iyileştirmeye başladı. Yaralarımın beni incittiği kadar onu da incittiğini biliyordum ve o da hayır cevabını kabul etmedi.

Çalışırken ona bakmadım, onun yerine bakışlarımı babamın bilgisayarındaki fotoğraflara sabitledim. O yangında akla yatmayan bir şeyler vardı. Birisi o hançeri almıştı, bu da neredeyse kesinlikle kasıtlı olarak çıkarıldığı anlamına geliyordu. Akademi'deki, hatta ülkedeki en güçlü Fae'lerden birine saldırmışlardı ama neden? Kim bu kadar aptal olabilir ki? Onları yakaladığımda gazabımı kim göze alırdı? Bana bu şekilde saldırmak isteyecek kadar benden nefret eden aklıma gelen tek kişi

Vegas, ama bana karşılık vermeleri fikri çok saçmaydı.

Her kimse, intikamımın tüm gücünü almak için kendini çoktan işaretlemişti. Ve onları yakalayacağıma adım gibi emindim. Bunu kimin yaptığını bulduğumda, bana yaşattıkları sorunların bedelini onlara kan ve sefalet içinde ödetecektim.

Yumruğum kararlılıkla sıkıldı ve öfkem göğsümün derinliklerinde yandı.

"Kaçırdığım bir şey var mı?" Lance beni iyileştirmeyi bitirirken sordu.

Başımı salladım; her yara sanki hiç olmamış gibi yok olmuştu. Beni sadece görünür olmayan şekillerde yaralamışlardı.

Lance'e baktım ama ona teşekkür etmedim. Teşekkür etmemi istemiyordu. Ne zaman denesem işleri daha da garipleştiriyordu. Aramızdaki bağ onu, istese de istemese de ihtiyacım olduğunda bana yardım etmeye zorluyordu. Gerçi ne olursa olsun isteyeceğini düşünmek isterdim ama bu konudaki seçiminin elinden alınmış olması, bundan asla emin olamayacağım anlamına geliyordu.

Gözlerinin altında torbalar vardı ve babamla olan tartışmasından ve beni iyileştirme çabalarından sonra büyüsünün tehlikeli bir şekilde azaldığını söyleyebilirdim.

"Al," diye mırıldandım ve ona bileğimi uzattım.

Tereddüt etti. İkimiz de bunu çok sık yapmamaya karar vermiştik; ne zaman benden beslense aramızdaki bağ keskinleşiyor, daha somut ve karşı konulması daha zor bir şeye dönüşüyordu sanki. Ama onun kana ihtiyacı vardı ve benim de bu altın dolu evde harcayacak gücüm vardı. Kapı kolları bile som altındandı.

Lance'in dişleri etime kaydı ve benden ihtiyacı olanı alırken sabırla bekledim. Gücümü içine çekerken göğsümde bir ağrı büyüdü ve onu daha yakına çekme, ellerimi saçlarında gezdirme dürtüsüne karşı savaşmak zorunda kaldım - dişlerimi sıktım.

Bu bağ pek çok açıdan berbat durumda.

"Durumu giderek kötüleşiyor," diye mırıldandım. "Yakında bir şeyler yapılması gerekecek."

Lance beni bırakmak için kendini zorlarken inledi ve bunu yapmanın onun için bir mücadele olduğunu söyleyebilsem de ölçülü bir adım geri attı.

"Belki de planlarımızı hızlandırmalıyız," dedi bakışlarımı tutarak.

"Evet," diye kabul ettim. "Belki de yapmalıyız."

"Eğer daha fazla zorlamaya hazırsan, seni eğitmek için çabalarımı iki katına çıkarabilirim. Bir sonraki seviyeye taşıyabilirim." Bunu önerirken bakışları ihtiyatlıydı, ikimiz de teklif ettiği şeyin tehlikeli, hatta ölümcül olduğunu biliyorduk.

Ama babamla yüzleşmek ve kazanmak için herhangi bir şansım olmasını istiyorsam, elde edebileceğim her avantaja ihtiyacım vardı.

İçimde yükselen şüphe titreşimini bastırdım ve kanıma karışan korku kırıntısını tamamen görmezden geldim.

"Ben hazırım," dedim kararlılıkla. İkimiz de bunun gerçek olmayabileceğini bilsek bile, ikimiz de bundan bahsetmedik. Daha sert geri itmeye başlamamızın zamanı gelmişti.

Lance, "Kampüsteki FIB konusunda özellikle dikkatli olmamız gerekecek," diye uyardı. Eğer yakalanırsak ikimiz de

Soyadımın bile bizi sonuçlarından korumaya yetmeyeceğini biliyordum.

Sertçe başımı salladım ama geri adım atmadım. "Biliyorum. Ama bunu yapmamızın zamanı geldi."

Lance bana karanlık bir gülümseme sundu. "O zaman döner dönmez başlayacağız."

Su Elementleri dersimizin önündeki soyunma odasında, mayomu avucumun içine almış, titreyen uzuvlarımı durdurmaya çalışıyordum. Darcy ders için gerekli olan dar kıyafetini giyerken göz ucuyla beni izliyordu ama hiçbir şey söylemedi. Bunun üstesinden kendi başıma gelmeye çalıştığımı biliyordu ama yapabileceğimden tam olarak emin değildim.

Kulaklarımda suyun sesini duymaya devam ettim, başımın üzerinde buzdan bir tavan oluştuğunu hayal ettim, ciğerlerim hava almak için yanıyordu ama bir sonraki nefesim benim sonum olacaktı...

Darius ve Max bizden önce sınıfa girmişlerdi ve ben bu odadan çıktıktan sonra ikisinin dışarıda bekliyor olacağını biliyordum. Onlarla yüzleşebilecek kadar güçlü olduğuma inanmak istiyordum ama dürüst olmak gerekirse güçlü olup olmadığımdan emin değildim.

Varisler yakınımdayken büyük bir su kütlesinin yakınında bulunduğum son sefer neredeyse sonum oluyordu. Orion'un tepkisi ve cezası bana güven vermiş olsa da

Beni öldürmelerine izin verilmediğine göre, başka ne yapabileceklerinden emin değildim.

Soyunma odası sadece kız kardeşim ve ben kalana kadar boşaldı.

"Washer'a kendini iyi hissetmediğini söyleyebilirim," dedi Darcy usulca. "Ve sen de odana dönerken-"

"Kaçmak mı?" Umutsuzca sordum. "Peki ya bir sonraki ders ne olacak? Ya da bir sonraki? Bir noktada kaçmayı bırakmalı mıyım yoksa su büyüsü öğrenme umudumu tamamen yitirmeli miyim?"

"Belki de Varisler olmadan alabileceğiniz bir ders vardır-"

Başımı şiddetle salladım. Bunu yapamazdım. Beni o sınıfa girmekten daha çok korkutan bir şey varsa o da sınıftan kaçmaktı. Çünkü şimdi geri adım atarsam onların kazandığını kabul etmiş olacaktım. Ve eğer yenilirsem bir daha asla geri dönemezdim.

"Oraya başım dik bir şekilde gideceğim ve o pisliklere bir Vega'yı kıramayacağınızı göstereceğim," dedim, ses tonumu kararlılık kaplamıştı.

Darcy sırıtarak, "Tabii ki öylesin," dedi.

Sinirlerim fikrimi tekrar değiştirmeye fırsat bulamadan üniformamdan sıyrıldım ve mayomu giydim.

Derin bir nefes aldım ve kapıya doğru yürürken Darcy'ye başımı salladım. Eğer o saçları parçalanmış bir halde okulun karşısına çıkabiliyorsa, ben de havuz başında bir çift dangalakla derse katılabilirdim.

Derslerimizin yapıldığı güzel ve gizli lagüne doğru adım attım ve çenemi yüksek tutarak

öğrenciler Washer'ın etrafında toplandı.

Ilık su ayaklarımın üzerinde gezinirken boğazım düğümlendi ama bunu görmezden geldim, hızımı yavaşlatmayı bile reddettim.

Max Rigel bizi görür görmez, "İyi kesiyorsun, Küçük Vegas," diye seslendi. Koyu teni çoğunlukla Siren formunun donanma pulları tarafından gizlenmişti ve bu ona bir tür doğaüstü güzellik veriyordu, ama aynı zamanda tüm dünyanın görebileceği bir canavar olduğu gerçeğini de vurguluyordu. "Bir sebepten dolayı gelmeyeceğini düşünmeye başlamıştım."

Birkaç kız kıkırdadı.

"Şimdi, şimdi," diye azarladı Profesör Washer. "Güzel bayanlar ortaya çıkar çıkmaz onlarla alay etmeye başlamanıza gerek yok." Şimdiye kadar gördüğüm en tuhaf öğretmen disiplini gösterisiyle Max'in kıçına bir tokat atmadan önce bize sırıttı. Max irkilerek ondan uzaklaştı ve Darius da onun aleyhine bir kahkaha attı.

Elimde olmadan ben de bir kahkaha attım. Ama Washer yeşil mayosuyla bize doğru ilerlerken kahkaham çabucak söndü, öyle ki anatomisinin her ayrıntısını çıplak olsaydı görebileceğimden daha net görebiliyordum.

"Geçen geceki küçük olayınızdan sonra benimle ıslanmaya istekli olduğu için Ignis'e on puan, Bayan Vega," diye mırıldandı Washer, bana göz kırparak.

Minnetle gülümsemeye çalıştım ama dürüst olmak gerekirse çıplak ayaklarımın üzerine kusmamak için kendimi zor tutuyordum.

Darius bana gereğinden fazla ilgiyle bakıyordu, mürekkepli kollarını kaslı göğsünün üzerinde kavuşturmuştu.

Darcy kulağıma, "Çok fazla sahte kimlik görmüş öfkeli bir fedai gibi görünüyor," diye fısıldayınca kendimi tutamayıp sırıttım.

Darius'a ters ters bakmak istedim ama çenemi dik tutup onun varlığını görmezden gelmeye karar verdim.

Washer sınıfta dolaşarak farklı öğrencilere bugün ne üzerinde çalışmalarını istediğine dair talimatlar veriyordu. O bizden uzaklaşırken ve Varisler yaklaşırken kalbim sıkıştı.

Bize yaklaştıkça dizlerime vuran su daha da soğumaya başladı ve yüzey donmaya başladığında yarım adım geri çekildim.

Panik beni yakalamakla tehdit ederken damarlarımda ateş büyüsü alevlendi ve bana en yakın su kaynarken tısladı ve cızırdadı.

"Buralar soğumaya başladı," diye mırıldandı Max, yaklaştıkça buz kalınlaşıyordu.

Onlara baktım, Darcy'ye biraz daha yaklaştım ama geri çekilmeyi reddettim.

Kız kardeşimle bu işte birlikte olduğumuzu söyleyen bir bakış attık, her ne kadar bu bakış kıçımızı kurtarmaya yetmese de.

Ancak Darius ve Max bize ulaşamadan Geraldine yaklaştı, yüzü kararlı bir şekilde suyun içinde ilerliyordu. Yanında, gözlerinde sert bir bakış olan ve parmakları yumruk şeklinde kıvrılmış, güzel, siyah saçlı bir kız vardı.

İkisinin de mayolarına iliştirilmiş Ass rozetleri vardı ve bu rozetler oldukça etkileyiciydi.

Eşyaların içinde yer yoktu; onları tuttururken bir meme ucunu mızraklamadıklarına şaşırdım.

"Majesteleri!" Geraldine sanki iki Varis'in avlarına yaklaştığını fark etmemiş gibi seslendi. "Aman Tanrım, şimdi çok tuhaf bir şey fark ettim: İkiniz de benim Emir formumu görmediniz!"

"Ee, ne?" Darcy kaşlarını çatarak sordu.

Max ve Darius'a sırtımı dönmenin güvenli olup olmadığından emin değildim, bu yüzden Geraldine'e sadece mayosunu aşağı çekerken iri göğüslerini görmeme yetecek bir bakış attım.

"Bu Angelica, Yüce Egemen Topluluğu'nun son üyesi," dedi Geraldine, Angelica da soyunmaya başladığı sırada. Angelica'ya gülümsemeyi teklif ettim ama Geraldine biz daha konuşamadan devam etti. "Ve onun Düzen formu suda da aynı derecede etkileyici. Profesör Washer, en güçlü Tarikatlardan bazılarının güçlerini suya nasıl adapte ettiklerini görebilmen için bu dersi bizimle geçirmenin eğitici olacağını kabul etti."

"Aslında Emrinizin ne olduğundan emin değilim, Geraldine," diye itiraf ettim.

"O büyük bir bekçi köpeği," dedi Max küçümseyerek ama bize doğru ilerlemesini durdurduğunu ve gözlerinin artık tamamen çıplak olan Geraldine'e yapıştığını fark ettim.

"En güçlü Fae'leri bile on beş dakikadan kısa bir sürede öldürebilecek zehirli dişlere sahip bir bekçi köpeği," dedi Geraldine, aslında bir tehdit olarak sayılamayacak ama yine de Max'in kaşlarının çatılmasına neden olan bir ses tonuyla.

Darius, Angelica'ya küçümseyen bir bakış fırlatarak, "Ve benim piç kuzenim de canavarların kralının daha küçük bir versiyonu," diye ekledi.

"Annem amcanla ilişki kuracak kadar aptal olabilir," diye cevap verdi Angelica soğukkanlılıkla. "Ama daha önce bana kuzen dediğini duyduğumu hiç sanmıyorum, Darius. Ve şimdi varlığımı tanımaya başlamana gerek olduğunu sanmıyorum."

"Eğer Vegas'a katılmayı tercih ediyorsan, ailem bizimle olan ilişkini görmezden gelmekte kesinlikle haklıydı," diye cevap verdi.

Angelica gülümsedi ve dişleri uzayıp keskinleşirken nefesim kesildi. Mayosunu ayaklarının dibine bıraktı ve öne doğru hamle yaparak, ayaklarımın etrafındaki suyun titremesine neden olan bir kükreme salmadan önce parıldayan kırmızı bir ejderhaya dönüştü. Darius'un Ejderha formundan çok daha küçüktü, yaklaşık büyük bir at boyutundaydı, ancak sürüngen vücudunun narin güzelliği hala nefesimi kesiyordu.

"Bu ders için sizi Tarikat formumda korumak benim için sonsuz bir zevk olacak majesteleri." Geraldine bize doğru eğildi ve dönüşüm onu parçalamadan önce çıplak kıçını Varislere doğrulttu.

Vücudu genişleyip omuzlarından iki baş daha çıkınca bir adım geriye sıçradım; bahsetmiş olduğu zehri taşıdığına şüphe olmayan parlak beyaz dişlerle tamamlanmıştı.

Mısır gevreğine lanet olsun.

Geraldine adındaki üç başlı köpek neredeyse bir fil kadar büyüktü.

şaşkınlıkla ona baktı.

Üç büyük çift çene, üç set dişi ortaya çıkardı ve üç boğazının arkasından alçak sesle hırladı.

Onun ötesine, Varisler'e baktım ve ikisinin uzaklaştığını gördüm. Çok aceleleri varmış gibi görünmüyordu ama belli ki bize ulaşmak için bir Cerberus ve bir Ejderha ile karşı karşıya gelmeye değmeyeceğine karar vermişlerdi.

"Vay anasını, Geraldine," diye mırıldandım şaşkınlıkla kızıl kürküne bakarken. "Tatlı kuru üzümlü kepekli dış görünüşünün altında tam bir baş belası olduğunu kim bilebilirdi?"

Cerberus Geraldine üç kocaman başını mutlu bir köpek yavrusu gibi eğdi ve yanında Ejderha Angelica ile daha derin sulara doğru adım atmadan önce sözlerime karşılık olarak kuyruğunu salladı.

"Vay canına," diye nefes aldı Darcy onların peşinden giderken ve ben bu dersle ilgili paniğimin geçtiğini fark ettim.

A.S.S.'den böylesine sarsılmaz bir sadakat kazanmak için gerçekten bir şey yaptığımızı söyleyemem ama o anda, onları bir daha asla hafife almayacağıma yemin ettim.

***

Gecenin bir yarısı duvarlardan akıp kafatasımın içine dolanan müzik sesiyle uyandım. Ürkütücü melodi devam ederken kafamı sallayarak temizledim. Unutulmayacak kadar güzel ve aynı zamanda acı verici derecede hüzünlüydü. Kalbimi hızlandıran bir şey vardı. Farklıydı

Daha önce hiç duymadığım bir şeydi ve ne tür bir enstrümanın böyle bir melodiyi çalabileceğini hayal bile edemiyordum. Hayır. Bu bir enstrüman değildi; bir sesti. Ama dünyaya söz veren bir ses yerine, bu bir ruhun sesi gibiydi.

Bu fikir aklıma girer girmez onu yok saymaya çalıştım. Bir ruhun sesi mi? Bu delilikti. Hem bunun nasıl bir ses olabileceği hakkında en ufak bir fikre nasıl sahip olabilirdim ki?

Başımı salladım, garip düşüncelerden ve bitmek bilmeyen müzikten arınmaya çalıştım.

Tekrar uzandım, uykuya geri dönme niyetiyle gözlerimi kapattım ama ne olduğunu anlamadan kendimi ayağa kalkmış buldum.

Kapıya doğru yürüdüm ve parmak uçlarım kapı kolundayken durakladım.

Neler oluyor? Neden gecenin bir yarısı dışarı çıkmaya çalışıyorum?

Şarkı tekrar etrafımda dolanıyor, kalp atışlarım onunla bir ritim buluyor gibiydi.

Sesi bastırmak için ellerimi kulaklarımın üzerine koydum ama nedense ses eskisinden daha da yüksek geliyordu.

Küçük bir parçam, bu yeni büyü her ne ise ondan korkmam gerektiğinin farkındaydı. Biri bana büyü yapıyordu. Ama korkmadım; müziği takip etmeye ve nereye götürdüğünü öğrenmeye hevesli hissettim.

Üzerimde sadece bir çift koyu yeşil ipek şort ve ona uygun bir bikini vardı ama oldukça sıcak bir gün olduğu için

Gece yarısı olmasına rağmen dışarısı çok soğuk olmazdı.

Her ihtimale karşı kapının yanındaki askıdan gri kapüşonlu bir tişört aldım ve ayaklarımı spor ayakkabılarımın içine soktum. Şarkı beni kapıdan dışarı itmeden önce yapabildiğim tek şey buydu.

Dudaklarımda bir gülümseme belirdi ama neden olduğundan emin değildim.

Odamın dışındaki koridor boyunca ilerledim ve merdivenlerden Ignis Evi'nin ortak salonuna inerken kollarımı kapüşonlunun içine soktum ve fermuarı açık bıraktım. Son sınıflardan biri köşedeki masada ders çalışırken uyuyakalmıştı ama bu saatte başka kimse ayakta değildi. Ateşler hâlâ yanıyordu elbette, odayı görebileceğim kadar aydınlatıyordu ve ben de hızla karşıya geçtim.

Kalbim şarkının ritmiyle çarpmaya devam etti ve geceye adım attığımda daha da yükseldi.

Neden başka kimse uyanık değil? Eminim onlar da duyabilir...

Karanlıkta müziği takip ederek hızımı artırdım. Dışarısı zifiri karanlıktı ve soğuktu ama nereye gittiğimi çok iyi biliyordum - aslında hiçbir fikrim olmasa da. Ayaklarım müziğin huzur veren ritmiyle hareket etmeye devam ediyordu ve beni nereye götürürse götürsün onu takip etmekten kendimi alamıyordum.

Hâlâ korkmuyordum. Bu büyünün bir parçası mıydı? Şarkı beni tam olarak nereye götürürken beni sessiz ve bastırılmış tutmak için mi? Bilmiyordum. Ama öğrenene kadar bu izi takip edecektim.

Yıldız ışığında biraz parıldayan Küre'yi geçtim ve batıya, Su Bölgesi'ne döndüm. Buraya daha önce hiç gece gelmemiştim ve etrafımda akan suyun sesi

dereler ve akarsular korkularımın anılarını canlandırdı. O arabada boğulmak. Mirasçılar izlerken havuzda boğulmak...

Etrafımdaki suyun sesiyle o anılar su yüzüne çıksa da yine de herhangi bir tepki vermedim. Kalbim müziğin ritmiyle çarpmaya devam etti. Ayaklarım beni yönlendirdiği yolda ilerlemeye devam etti.

Korkuyordum ama korkmuyordum. Kapana kısılmıştım ama istekliydim.

Birdenbire ayaklarım patikadan saptı ve yosun tutmuş sarmaşıkların arasından ilerledim. Kendimi, gece olmasına rağmen tam çiçek açmış beyaz çiçeklerle dolu sarmaşık perdeleriyle çevrili bir açıklıkta buldum.

Açıklığın ortasında, ay ışığı büyük bir kayanın üzerinde parlıyor ve kayanın üzerinde oturan bir figürü aydınlatıyordu. Sırtı bana dönüktü ama etini kaplayan parıldayan pulları seçebiliyordum. İçimi bir tanıma hissi kapladı ve boynuma bir ilmik geçirildiğini hissederek sertçe nefes aldım. Doğruca bir tuzağın içine girmiştim ve etrafımda bir büyü kafesinin canlandığını hissettiğimde kollarımdaki tüyler diken diken oldu.

Şarkı aniden kesildi ve kayanın üzerindeki Siren dönüp bana baktı. Max'in karanlık yüz hatları, bakışları açık kapüşonum ve ipek pijamalarımla bana takıldığı anda rahatlamış bir ifadeden kaşlarını çatmış bir ifadeye dönüştü.

"Kaderde olan her şey aşkına," diye homurdandı. "Neden sen olmak zorundaydın ki?"

"Neden ben olmak zorundaydım ki?" Omurgamı yalayan korkuya rağmen kollarımı kavuşturup gözlerini tutarak sordum. "Ve ben neden buradayım?"

Max bir an için bana kaşlarını çattı, o kadar uzun sürdü ki ağırlığımı diğer ayağıma kaydırdım.

Sessizliğini korumaya devam edince kaçmaya karar verdim. Ona sırtımı döndüm ve açıklıktan çıkmak için kendimi zorladım. Ama bunu yaptığımda, elim sarmaşık perdesine batmak yerine sert bir güçle karşılaştı.

Max yüksek sesle içini çekti ve ben de dönüp ona baktım.

"Bırak beni," dedim elimden geldiğince soğukkanlı bir şekilde. Beni en son merhametine bıraktığında boğmaya çalışmıştı ve açıkta kalan vücudunu kaplayan koyu mavi pullar bana sadece suya olan yakınlığını hatırlatıyordu.

"Sanki lanet olası bir ölümlüyü çağırmışım gibi," diye küfretti. "Ne?"

"Gidemezsin. Beni öpmeden olmaz," dedi Max, aptal olduğumu ima eden bir ses tonuyla.

"Sen neden bahsediyorsun ki? Bir atın kıçını öpmeyi tercih ederim. Çıkarın beni buradan," diye çıkıştım.

"Bu bana bağlı değil. Siren şarkım seni buraya çekti, bu yüzden gitmek istiyorsan beni öpmek zorundasın. Onu ben kontrol etmiyorum. Büyünün benim gücümü hissetmesi gerektiğini düşündüğü birini seçiyor. Bilinmeyen bir nedenden dolayı seni seçti."

"Söylediğin her şeye neden inanayım?" Talep ettim.

"Gidemezsin, değil mi? Ben de gidemem.
Kusura bakma küçük Vega ama beni öpmek isteyen kızları böyle ayrıntılı bir şeye başvurmadan da kolayca bulabilirim. Bu benim tarikatımın yaptığı işin bir parçası. Yıldızlar doğru hizaya geldiğinde, şarkımızı yayınlamak zorundayız ve

bunu duyacak kişinin gelişi. Bunun kim olacağı konusunda benim bir söz hakkım yok. Ve ikimiz de bu işi bitirene kadar buradan ayrılamayız."

"Gücün neden seni öpmemi gerektirsin ki?" Ben talep ettim.

"Çünkü bir Siren'in çağrısını duyduğunuzda ona cevap vermekten başka seçeneğiniz yoktur. Sen şarkıyla büyülenmişsin. Ve şarkıyı takip ettiğinde, beni öpmek zorundasın. Bu öpücük süresince gücüm tersine dönecek, böylece ben senin duygularından beslenmek yerine sen benimkilerden besleneceksin. Ve inan bana, zihnime bir göz atmasını daha az isteyeceğim birini düşünemezdim. Ama işte buradayız." Max beklentiyle kaşlarını kaldırdı ve ben de ona inanmaktan kendimi alamadım. Beni buraya getiren şarkının başka bir açıklaması yoktu ve söyleyebileceğim kadarıyla, ortaya çıkmayı bekleyen bir tuzak da yoktu.

Dudaklarımı büzdüm, bundan bir çıkış yolu bulmaya çalıştım. Bir umutla elimi yanımdaki bariyere doğru ittim ama bariyer eskisi kadar sağlamdı.

O zaman öyle bir şansımız yok.

"Bu çok saçma," diye mırıldandım, ona doğru bir adım atarak. "Birkaç hafta önce bir motorcu barında takılıyor ve Darcy'yle bu kış karnımızı nasıl doyuracağımızı düşünüyordum. Şimdi ise lanet olası bir büyü okulundayım ve gecenin bir yarısı beni güzel bir şarkıyla yatağımdan kaldırıp uyuyan kadınlar için fareli köyün kavalcısı gibi çalan bir Siren'e bakıyorum."

Max kuru bir sesle, "Eğer kendini daha iyi hissetmeni sağlayacaksa, bir kayanın üzerinde oturmak da öyle sanıldığı gibi bir şey değil," dedi. "Kıçım soğuk ve uyuşmuş durumda - buraya gelmek için çok zaman harcadın."

Gözlerimi devirmiştim. Gecenin bir yarısı yatağımdan 'Song-Spelled' ile fırlatılan ve karanlıkta okul arazisinin yarısını dolaşan bendim.

"Seni bir kayanın üzerine oturmaya zorlamıyorum," diye cevap verdim. "Bu işler böyle yürüyor değil mi? Siren bir kayanın üzerine oturur.
ve farkında olmayan insanları kendilerine çeker."

"Sanırım kurban demek istediniz," dedim, denizci Sinbad'ın Sirenlerin insanları kendilerine çekip boğduğu hikâyelerini hatırlayarak.

Max aptal olduğumu düşündüğünü belli eden bir ses tonuyla, "Sirenlerin Şarkı Söyleyenleri öldürmesini bir asır önce yasakladılar," dedi. "Ama neden bu kadar çok Siren'in öpüştükleri kişileri öldürdüğünü tahmin edebiliyorum; senin deyiminle kurbanlarının tüm sırlarıyla birlikte kaçıp gitmelerini istemiyorlardı."

"Yani senin sırlarını öğreneceğim, öyle mi?" Max Rigel'in zihninde ne tür ahlaksızca şeyler sakladığını merak ederek sordum.

"Ben bunun için çok güçlüyüm," diye beni temin etti. "Ama daha az güçlü bir Siren, kendisinden daha güçlü biriyle öpüşürse düşünce ve duygularının akışının kontrolünü kaybedebilir. Böyle bir durumda kendilerini korumak için cinayet işlemek zorunda hissedebilirler."

"Çok hoş," dedim, ses tonum düzdü. Siren Tarikatı'ndan daha fazla nefret edebileceğimi düşünmemiştim ama olmuştu işte.

"O zaman bunu yapalım mı?" Max ayağa kalktı ve kayadan zıplayarak önüme indi.

Üzerinde sadece küçük bir mayo vardı ve lacivert pulları ayak bileklerinden bileklerine ve boynuna kadar her yerini kaplıyor, sadece yüzü, elleri ve ayakları açıkta kalıyordu.

Bana doğru bir adım attı ve ben onu durdurmak için elimi kaldırdım. "Cidden seni öpmemi mi bekliyorsun?" diye sordum. Her şeyden sonra

Bu akademiye geldiğimizden beri bana ve kız kardeşime yaptığı korkunç şeyleri düşündükçe, daha az yapmak istediğim pek çok şey aklıma gelmiyordu.

"Tabii zamanın geri kalanında burada benimle yalnız kalmayı tercih etmiyorsan?" diye sordu, ne kadar isteksiz olduğumdan etkilenmemiş görünüyordu.

Seçeneklerimi tartarken ona ters ters baktım. Her iki seçenek de eşit derecede korkunç görünüyordu ama eğer doğruyu söylüyorsa, her iki durumda da onu eninde sonunda öpmek zorunda kalacaktım. Sonsuza kadar burada kalamazdık.

"Dudaklarından mı?" Bir çıkış yolu bulmayı umarak kontrol ettim.

"Hayır, kıçımın üstünde," diye şaka yaptı. "Eğilmemi ister misin?" "Yüzün yerine bu tercih edilebilir," diye kestirip attım. "Hadi," dedi, tekrar yaklaştı, açıkça istiyordu

Bu iş bitti.

"Sadece bekle!" Elimi biraz daha yukarı kaldırarak ısrar ettim, neredeyse dokunacak kadar yakındı ve vücudunun sıcaklığını uzattığım avucumun yarım santim ötesinden yayıldığını hissedebiliyordum.

"Ne için?"

"Birkaç dakika konuşmasan olmaz mı?" Ben sordum. "Neden?"

"Çünkü çeneni kapatırsan, görünüşüne odaklanmaya çalışabilir ve onunla birlikte gelen kişiliğini unutabilirim," dedim. Onu çekici bulduğumu itiraf ediyor olmam önemli değildi, ne kadar muhteşem olursa olsun onu arzuluyor değildim; içindeki canavar beni kolayca itmeye yetiyordu. Zaten o da neye benzediğini biliyordu.

Max bana kaşlarını çattı ama istediğimi yaptı ve sessiz kaldı.

Bakışlarım yakışıklı yüz hatlarını, güçlü kaşlarını ve derin gözlerini taradı. Büyüleyici ve tamamen erkeksiydi; denizin kokusu teninden bana doğru akıyordu ve pulları tonlanmış karnının her kıvrımını sarıyordu. Evet, eğer etinin içinde yaşayan pisliği unutabilirsem, onu kusmadan öpmek için gereken motivasyonu toplayabilirdim.

Elimi bıraktım. Bir nefes verdim. İleri doğru adım attım.

Bizi ayıran boşluk neredeyse yok olana kadar Max de hareket etti.

"Eğer bu bir numaraysa, seni pullu taşaklarından tekmeleyeceğim," diye uyardım.

Max yarım kalp atışı için bana sırıttı, sanki bunu komik bulmuş gibiydi ve sonra ağzı benimkinin üzerindeydi.

Dudaklarımız birbirine değdiği anda geri çekilmek isteyerek donakaldım ama bir şey etrafımı sardı ve kendimi o anın içinde buldum.

Siren'in Şarkısı'nın gücü beni daha da yakınlaştırdı ve geri çekilmek yerine kendimi eğilirken buldum.

Max'in ağzı yavaşça benimkine doğru hareket etti ve derimin altında kendiminkine benzemeyen bir şehvet damlası hissettiğimde nefesim kesildi. Bunu hemen birkaç dakika önce Max'in beni açıklıkta ilk gördüğü andaki görüntüm takip etti. İpeksi pijamalarımın üzerinden bakmış, vücudumun kıvrımlarını ve etimin açıkta duruşunu fark etmişti. Ay ışığı koyu renk saçlarımın üzerinde parlayarak mürekkep dökülmüş gibi görünmesine neden oluyordu ve içi kızgınlık ve biraz öfkeyle doldu, buna karşılık bu öpücüğü benden almak için garip bir arzu duyuyordu.

Zihnimde dans eden duygularının gelgiti karşısında içten içe irkildim. Bu beni şaşırttı ve bir an için düşüyormuşum gibi hissettim. Elimi uzattım, kendimi sabitlemeye çalışırken elim kalçasının sert çizgisine indi.

Dokunuşum onda bir şehvet ateşi yaktı ve bu ateş tekrar içime akarak damarlarımda bir heyecan ateşi yaktı. Bu yanlıştı. Ondan uzaklaşmam gerekirdi ama elleri belimi kavradı ve beni kendisine doğru çekerek aramızdaki bağı sağlamlaştırdı.

Öpücüğü derinleştikçe ve şehveti benimkiyle beslenip kaçamadığım bir kasırga yarattıkça yumuşak bir inilti benden kaçtı. Dilini ağzımın içine soktu ve öpücüğünü yutarken tuzlu suyun tadını aldım.

Kafamın arkasındaki küçük bir ses bana onun ne olduğunu hatırlamam için bağırıyordu ve ona odaklandığımda, ona direnmeme yardımcı olması için içimdeki güç kuyusunu çektim.

Ama istediğimi yapmak yerine, beni onun ruhunun daha da içine, görmeme izin verdiği şehvetin ötesine ve zihninin anlatılmamış köşelerine fırlattı.

Beni daha sert öptü, ellerim geniş göğsünde gezinirken beni kavrayışı sıkılaştı, pullar avuçlarımın altında ipeksi bir yumuşaklıktaydı.

Bir şeyleri benden uzaklaştırmaya çalıştığının belli belirsiz farkındaydım ama sanki zihninin anahtarı bana verilmişti ve baktığım her yerde açık kapılar vardı.

Diğer insanların güç ve duygularıyla beslenirken hissettiği şeyin bu olup olmadığını merak ettim. Benden en büyük korkumu çekerken doğrudan zihnime mi bakıyordu?

Bu düşünce aklımdan geçtiği anda Max beni daha sıkı kavradı; beni öpmezse ölecekmiş gibi öpüyordu ve bir yanım kollarının sıcaklığına ve dudaklarının dudaklarıma değme hissine kapılmışken, diğer yanım hafızamdaki anıları fark etmeye başladı.

Bir adamın sesini duyabiliyordum ve onun babası olduğunu biliyordum.

Max korku ve kayıpla boğuşurken onun sesi nazik ve anlayışlıydı.

"Kimsenin onun için yapabileceği bir şey yoktu. Birileri onun hasta olduğunu fark ettiğinde artık çok geçti. Belirtileri benden neden sakladığını bilmiyorum. Bir şeyler yapabilirdim..."

Max annesini kaybetmenin üzüntüsüyle yaşlarla bulanıklaşmış gözlerle başını kaldırdı ve odaya bakan başka bir kadın gördü. Kadının ağzının kenarı yarım kalp atışı kadar sinsi bir gülümsemeye dönüştü ve Max annesinin ölümünden onun sorumlu olduğunu anladı. Üvey annesi

Kendini bildi bileli onun gitmesini istiyordu... Annesi küçük kirli bir sırdı.

Ne sırrı?

Benim yönlendirmemle cevap, dudaklarının tadı ve ondan kaçan bir özlem iniltisi arasında bana geldi.

Aile dışından hiç kimse bunu bilmiyordu ama Max bir piçti. Babası, soyunu saf tutmak için bir anlaşma yaparak karısıyla evlenmişti ama başka bir kadına aşık olmuştu. Onunla gizli gizli görüşmeye devam etmiş ve karısından önce onu hamile bırakmıştı. Bunu örtbas etmek için onu saklamışlar ve karısı da skandalla yüzleşmektense hamile numarası yapmıştı. Gücü baba tarafından geldiği için hala bir Varis'ti ama biri onun gayrimeşru olduğunu öğrenirse üvey kardeşlerinden birinin onun yerini alması için baskı yapabilirdi.

Babası her zaman onun yanında dimdik durmuştu ama üvey annesi sinsiydi ve kendi çocuklarından birinin tahta geçmesini istiyordu.

Max'in vücudundaki gerginliği hissedebiliyordum ama benden uzaklaşacak gibi görünmüyordu. Bunun yerine öpücüğünün sıcaklığı artıyor, elleri giydiğim kapüşonun altında hareket ediyor ve omurgamın dibindeki eti sıyırıyordu.

Neredeyse geri çekiliyordum, vücudum daha fazlası için yalvarıyor olmasına ve ellerimin boynunun arkasına geçmesine rağmen zihnine dair bu içgörüden hoşlanmamıştım. Ama geri çekilmeden önce, korkusunun bir titreşimini tekrar hissettim. Onun duygularının benimkileri çarpıttığı hissi içimi ürpertti.

Omurgamdan aşağı inerken, başkalarının korkularının tadını neden sevdiğini merak etmekten kendimi alamıyordum.

Çünkü biliyorum ki korkularını onlardan almak onları daha mutlu ediyor.

Bu açıklama karşısında şaşkınlıkla sarsıldım ama doğru olduğunu biliyordum. Onun hissettiklerini hissedebiliyordum ve başkalarından korkuyu emdiği anları görebiliyordum. Hoşlandığı şey korku değildi; korkuyu yok ederken onlara bıraktığı huzur ve sakinlik hissiydi. Sadece daha korkutucu görünmek ve gücünü daha yumuşak duygular üzerinde kullanmayı tercih ettiği gerçeğini örtbas etmek için korkunun kendisini sevdiğini iddia ediyordu.

İnsanlardan neşe ve umut aldığına ve bunun onu içten içe nasıl aydınlattığına dair daha fazla anım oldu. Ancak birinden çok fazla neşe alırsa bu onu üzüyordu ve bundan nefret ediyordu.

İçim kıpır kıpırdı. Bir canavarın ruhuna bakıyordum ve onun hakkında fikir değiştirecek bu kadar çok şey öğreniyor olmam hoşuma gitmiyordu. O bir pislikti.
Baştan sona. Annesinin öldürülmesine üzülmek ya da insanların duygularından beslenmesine sempati duymak istemedim.

Kararlılıkla geri çekildim ve öpüşmemizi kestim.

Dudaklarım morarmış gibiydi ve yoğunluğundan karıncalanıyordu. Gözleri kısacık bir an için arzuyla yandı ve tek yapabildiğim tam bir şok içinde ona bakmak oldu.

Az önce ne oldu öyle?

Giysilerimi itiyor, aramızdaki ilişkinin tutkusuna kendini kaptırmış bir halde bana yaklaşmaya çalışıyordu ve avuçlarının sıcaklığını tişörtümün altından belime doğru yayılırken hissedebiliyordum. Kapüşonum omuzlarımdan geriye düşmüştü ve diğer eli yanağımı kavradı.
Kendi parmaklarım onun mohawk'ında yumruk olmuştu ve vücutlarımız birbirine bastırılmıştı, böylece kaslarının sert hatlarını etime karşı hissedebiliyordum.

İkimiz de öpüşmekten çok daha fazlasını yapmışız gibi ağır ağır nefes alıyorduk ve ben onun dokunuşunun altında büyüyen şehvetten kurtulmak için savaştım.

Başımı sallayarak ellerimi göğsüne götürdüm ve ondan ayrılırken onu bir adım geriye ittim.

"Bu da neydi böyle?" Ben talep ettim.

Max'in elleri iki yanında gevşedi ve bir an için neredeyse paniklemiş görünüyordu.

Beni burada tutan büyü gitmişti ve havanın serin bir esintiyle yeniden etrafımızda dolaştığını hissedebiliyordum ama gitmedim. Cevaplar istiyordum.

"Sen sadece..." Max az önce olanları gözden geçirirken bana kaşlarını çattı ve gözlerinde karanlık bir suçlama parladı. "Siktir!" Aniden üzerime yürüdü. Yerimde kalmak istesem de birkaç adım geri çekilmekten kendimi alamadım. "Sen kim olduğunu sanıyorsun da benim kafamı karıştırıyorsun?" diye sordu.

Göz açıp kapayıncaya kadar öfkesi paniğe dönüştü ve tekrar benden uzaklaştı.

"Gecenin bir yarısı beni buraya getiren sensin," diye hatırlattım ona öfkeyle. "Yani bu her ne haltsa, senin suçun!"

Tekrar bana bakmak için döndü, eli yanında değişti ve çağrısıyla açıklıkta hışırdamak için daha güçlü bir rüzgâr çekti. Bir tür saldırıya hazırlandım, rakibim olmadığımı bilsem de kendi gücümü çağırdım.

"Şarkım daha önce benden daha güçlü birini çağırmamıştı," diye mırıldandı, neredeyse kendi kendine. "Kahretsin, daha önce hiç benden daha güçlü biri olmamıştı... normalde Şarkı Büyüsü'nün benden ne göreceğini kontrol edebilirim ama sen kontrolü ele aldın..."

"Senin üzerinde kendi gücünü mü kullandım?" Parçaları birleştirerek sordum.

"Çeneni kapalı tutman için ne gerekiyor?" diye hırladı.

"Bu kadar büyütecek ne var?" diye sordum. "Benim geldiğim yerde herkesin üvey ya da tek bir ebeveyni, üvey kardeşleri ya da koruyucu ailesi var. Babanın etrafta dolaşması neden kimsenin umurunda olsun ki?"

"Çünkü Göksel aileler hoşlarına giden herhangi bir sokak süprüntüsüyle evlenmezler," diye homurdandı. "Biz soyumuzu saf ve gücümüzü sağlam tutarız. Evliliklerimizin yarısı bizim için ayarlanır. Ve üvey annemin ailesi Konsey dışında Solaria'daki en güçlü insanlardan bazıları. Onları gücendirmek çok büyük

sonuçları. Gerçek annemin büyükbabasının bir Minotor olduğu gerçeğinden bahsetmiyorum bile."

"Bir Minotor mu?" Ona kaşlarımı çattım. "Bunun ne alakası var-"

"Çünkü bu, lanet olası Minotor genlerini taşıma ihtimalim olduğu anlamına geliyor! Bu da bir eş bulmamı zorlaştırabilir. Kim kanını bu şekilde bulandırma riskini almak ister ki? Siren Tarikatı çok daha güçlü-"

"Yani bana diyorsun ki, eğer bir kadına aşık olursan... Medusa ya da Pegasus ile evlenmez miydin?" Kaşlarımı çatarak sordum.

Max'in dudakları aralandı. Uzun bir süre bana baktıktan sonra bir kahkaha attı.

"Lanet bir Pegasus mu? Bir Pegasus'la Elysian Eşi olduğumu öğrensem bile onunla evlenmeyi düşünebileceğimden şüpheliyim! Hayal edebiliyor musun?!" Öfkeyle bir elini yüzünde gezdirdi.

"Elysian Mate nedir?" Kaşlarımı çatarak sordum.

"O kadar cahilsin ki bu beni öldürüyor! Senin tek gerçek aşkın gibi. Mesele şu ki, eğer bir Siren olmasalardı onlarla evlenemezdim."

"Bu oldukça aptalca görünüyor," diye cevap verdim. "Eğer onunla mutlu bile olamayacaksan, tüm gücüne sahip olmanın ne anlamı var?"

Max başını salladı. "Eğer gidip bir Cyclops'la evlenmek istiyorsan, lütfen buyur. İddianı bu şekilde zayıflattığını görmeyi çok isterim. Bu bizim için işleri daha da kolaylaştırır."

"Kimse benim kiminle evleneceğim konusunda söz sahibi olmayacak," diye sertçe cevap verdim. "Eğer bir Tepegöz'e ya da Pegasus'a, hatta lanet olası bir ölümlüye aşık olursam, ne olursa olsun onlarla birlikte olacağım."

"Sen bir aptalsın," dedi gökyüzüne bakarak. "Ama yine de aşk hayatında ne yaptığın umurumda bile değil. Ölümlüler dünyasına geri dön ve Koca Kuş'la evlen, umurumda bile değil. Bu bizim için işleri çok daha kolaylaştıracaktır."

"Aptal bir skandal için endişelenmektense mutluluğu tercih ederim," diye karşılık verdim. Zaten Büyük Kuş bu okuldaki pek çok pislikten çok daha iyi bir seçenek gibi görünüyordu.

Max, "Eğer biri benim ailemi öğrenirse, bu bir skandaldan çok daha fazlasına neden olur," diye yanıtladı. "Destekçilerimiz arasında bir bölünmeye neden olabilir. Hükümetimizin temelinde bir delik açabilir ve tam da Nimfler güç kazanırken bizi savunmasız bırakabilir. Üvey annem neden kimseye söylemedi sanıyorsunuz? Toplum içinde olması gerektiği gibi şefkatli bir anne gibi davranıyor ama kapalı kapılar ardında benim düşüşümü planlıyor. Eğer bana bir şey olursa, üvey kardeşim Ellis varis olur.
O da bunu umuyor ama babam ona engel oluyor."

Bu sözleri o kadar gerçekçi bir şekilde söyledi ki neredeyse ona acıyacaktım. Ama sonra onun ne kadar ahmak olduğunu hatırladım ve bu düşünceyi çabucak bastırdım.

"Peki. Her neyse," dedim. "Senin annelik sorunların zaten umurumda değil."

"Kimsenin bundan haberi yok," dedi, sesi alçaktı. "Hiç kimsenin."

"Diğer Varisler bile mi?" Şaşkınlıkla sordum.

Max çenesini sıktı, bu da yeterli bir onaydı.

Onlardan bile sakladığına göre bu gerçekten büyük bir sır olmalıydı.

"Peki," dedim, bir adım geri çekilerek. "Senin küçük kirli sırrını saklayacağım."

"Öylece mi?" diye sordu inanmayarak.

"Senin aksine, ben başkalarına acı çektirmekten zevk almıyorum," diye cevap verdim. "Sadece yakın zamanda yatağımda bana serenat yapmaya kalkma."

Kapüşonumu üzerime geçirdim ve açıklıktan dışarı çıktım. Max beni takip etmedi ve Ignis House'a olabildiğince hızlı bir şekilde geri dönerken içimi bir rahatlama kapladı.

Bu karşılaşma çok garipti ve bittiği için mutluydum.

Kahvaltıda konuşabildiğimiz tek şey TORY'nin dün gece Max'le karşılaşmasıydı. Tam bir pislik olabilirdi ama şu Siren şarkısı olayı biraz berbattı. Ve şimdi onun en derin korkusunu avucumuzun içine almış olsak da, onun seviyesine inip bunu istismar etmeyecektik. Ayrıca, Tory'nin onun en karanlık sırrını bildiğini bilmek muhtemelen ona psikolojik işkence yapmak için yeterliydi.

Zil çaldığında Tory, Sofia ve Diego'yla birlikte Tarot'a doğru yola çıktım, Astrum'un sınıfını tekrar ziyaret etmek içimi kemiriyordu. Astrum'un bulunduğu toprak parçasının yanından geçerken, onun vahşi ölümünün keskin hatırası boynumu sızlattı. Toprak elementine sahip biri tarafından kır çiçekleriyle örtülmüştü ve bunun FIB'in bölgeden ihtiyacı olan her türlü kanıtı aldığı anlamına geldiğini sanıyordum.

Çok geçmeden Mercury Chambers'a vardık ve kasvetli merdivenlerden sınıfa doğru ilerlerken Kylie'nin sesi arkamdan bana ulaştı. "Sanırsın ki sadece tıraş olacak

kapalı. O çirkin kel bölgeyi her gördüğümde bunu onun için yapmak istiyorum."

Çenemi sıktım, kararlı bir şekilde onu görmezden geldim ve Tory'ye başımı salladım. Yine de parmaklarını esnettiğinde ona buna değmeyeceğini söyleyen bir bakış attım.

"Sence orada olduğunu biliyor mudur?" Jillian fısıldayarak kıkırdadı.

"Belki de değil," dedi Kylie yüksek sesle. "Hey Darcy!" diye seslendi, sesi şeker gibi tatlıydı. Hâlâ arkamı dönmemiştim. "Kafanın arkasında bir tutam saçın olmadığını biliyor musun?"

"Şimdi, sakin ol."

Profesör Washer'ın sesini duyunca kanım dondu ve kalabalık önümden ayrılırken onu Tarot odasının ortasında Astrum'un yerinde gördüm. Büyük, dairesel masa onun etrafında dönüyordu ve neyse ki Su Elementi Sınıfımızda olduğu gibi yarı çıplak değildi ama yine de beyaz gömleği ve çiçekli kravatıyla tüylerimi diken diken etti. Ela saçlarını gözlerinden uzaklaştırdı ve ben yerime otururken bana orantısız bir gülümseme attı.

Ellerini önümdeki masaya yaydı ve başını eğerek sadece benimle konuştu. "Saçların için endişelenme. Parmaklarını geçireceğin daha çok şey var." O

uzaklaşırken ürperdim.

"Belki de tıraş olmalısın," diye fısıldadı Tory.

Bir kahkaha attım ve Washer omzunun üzerinden arkasına baktı, aramızda umutla sanki

onu kontrol ediyor.

Olasılıksız Profesör Sapık.

Washer herkesin dikkatini çekmek için ellerini çırptı. "Olağanüstü Tarot Profesörümüzü kaybettiğimiz için hepimiz derin bir üzüntü içinde olsak da, Akademi onun yerine birini işe alana kadar bu görevi geçici olarak ben üstlendim. Kartları okumakta onun kadar usta değilim ama sizi temin ederim ki ellerimi nasıl kullanacağımı biliyorum. Bu yüzden bugünkü dersimiz el falı üzerine olacak."

Su elementine sahip olan birkaç kızdan alçak sesle inleme sesleri geliyordu ve ben de bu duyguyu paylaşıyordum. Kylie daha dik oturdu, görünüşe göre Washer'ın öğrencilerine karşı aşırı tanıdık davranışlarından habersizdi ve ona parlak bir gülümseme fırlattı.

Bir elini tekrar saçlarının üzerinde gezdirdi ve gömleğinin yukarı kalkarak altındaki bronz teni ortaya çıkarmasını sağladı.

"Çekil," dedi Tory nefesinin altından, yanımda kusuyormuş gibi yaparak.

O hareketine devam ederken ağzımı kapattım ve Washer'ın gözleri ona kaydı. "Her şey yolunda mı Bayan Vega?" Ona doğru ilerledi ve Siren armağanlarının fırçası tenime değen tüyler gibi beni gıdıkladı.

Tory hızla başını sallayarak geri çekildi. "Ben iyiyim." "İyi," diye mırıldandı derinden, ama Tory'nin yanından ayrılmadı.
elini tutmak için uzandı. "Birkaç el falı gösterisiyle başlayacağım."

Tory, Washer'ın elini tutmasına izin verdiğinde yüzünü buruşturdu ve parmağını tenindeki çizgiler boyunca boyamaya başladı. Onun

Gözleri hafifçe odaklandı ve adama bakarken ağzını hülyalı bir gülümseme kapladı. Kız kardeşime duygularını dayattığı için adamı tokatlamak istedim. Bu sürüngenin nesi vardı böyle?

"Aşıklar konusunda oldukça heyecan verici bir zevkiniz var, değil mi Bayan Vega?" diye baştan çıkarıcı bir şekilde mırıldandı ve Tory'nin yüz hatları belli belirsiz kaşlarını çattı.

Sofia en güçlü Sirenlerin anılarınıza bakabildiğini söylemişti ve görünüşe göre Washer Tory'nin kafasının içine bakabilecek kadar güçlüydü. Yüzümü buruşturdum ve Tory'nin kaburgalarını dürterek onu tuttuğu yerden kurtarmaya çalıştım.

Uzaklaşıp gözleri üzerime dikildiğinde, aceleyle çantamı karıştırmak için yere eğildim ve bir kalem arıyormuş gibi yaptım.

Washer ses tonuna şeytani bir hava katarak, "Elin Darcy," diye teşvik etti.

Hayır, hayır, hayır.

Etkisi içime aktı ve direncimi çaldığını, yerine mükemmel bir istek koyduğunu hissettim. Elimi uzattığımda ona baktım ve şehvet bedenimden akarak içimdeki her şeyi çekiştirdi. Birkaç dakika önce onun bu kadar iğrenç olduğunu nasıl düşünebilmiştim? Yüzü o kadar sertti ki... elleri o kadar pürüzsüzdü ki... teni o kadar mükemmel bir altın rengindeydi ki.

"Aşk çizginiz bana geleceğinizde yasak bir romantizm olduğunu söylüyor," diye fısıldadı, parmağı küçük bir

Avucumdaki çizgide kırılma. "Fırtınalı bir deniz geliyor Bayan Vega, ama siz ona iyi bineceksiniz."

Usulca içimi çektim ama aklımın bir köşesinde bir şeyler kıpırdadı. O bir Siren. Ve şehvet düşkünü bir domuz.

Damarlarıma güç aktararak tüm gücümle etkisini geri ittim ve tutuşunun gücü azalmaya başladı. Kıkırdayarak uzaklaştı. "Sıradaki kim?"

Diego kollarını kavuşturmuş, Washer'a uzak durur bir ifadeyle bakıyordu ama bunun bir önemi yoktu, Washer'ın gözü sadece yanındaki kaslı adamdaydı ve yırtıcı bir sırıtışla ona doğru eğilmişti.

"Tanrım," diye fısıldadım Tory'ye. "Bundan nasıl kurtuluyor?"

Sofia, Tory'nin yanından geçip hepimizle konuşmak için eğilirken, "Tarikatı yüzünden çok fazla sallantıda olduğunu duydum," diye nefes aldı. "Güçlerini bizim üzerimizde kullanmasına izin veriliyor çünkü yenilenmek için duygulara ihtiyacı var."

Tory dudaklarını büzerek alaycı bir ifadeyle, "Sanırım bir öğrenciyi gerçekten becermediği sürece sorun yok," dedi. "Ona ya da bu okuldaki herhangi bir öğretmene elimi sürmektense burnumu kesmeyi tercih ederim."

"Orion bile mi?" Kendimi durduramadan ağzımdan kaçırdım. Tory bana baktı, gözleri şaşkınlıkla irileşmişti. "Evet,
özellikle Orion, Darcy. Sen ciddi misin?"

"Bilirsin işte... düşünceli bir hali var." "Kendini beğenmişlik faktörünü mü kastediyorsun?"
sordu.

"İşte bu. Aslında oraya gitmezdim. Açıkçası." Bir kahkaha attım ve kızarıklığımı gizlemek için Atlas'ımdaki notlara bakmaya başladım.

"Öğretmenler öğrencilere el kaldırmaya cesaret edemezler," dedi Sofia sessizce. "Buraya geldiğimde kurallar kitabını okudum-" "Tabii ki yaptın," diye çıkıştı Diego ve kız ona bir Devam etmeden önce yaramazca sırıttı.

"Bu çizgiyi aşan herhangi bir öğretmen sadece kovulmakla kalmaz, Göksel Konsey tarafından güçten düşürülür. Tüm Solaria'daki rütbeleri sökülür. Düşünebiliyor musunuz?" Ürperdi ve kollarında gerçek tüyler diken diken oldu.

"Belki yapabilirim, daha fazla alçalabileceğimizi sanmıyorum," dedim yarım bir omuz silkmeyle.

Sofia ciddiyetle başını salladı. "Hayır Darcy, durum düşündüğünden de kötü. Bütün Fae dünyası sana sırtını döner."

Tory, "Ben de Darcy'ye katılıyorum," diye söze girdi. "Bu şimdiden çok tanıdık geliyor."

Sofia tekrar başını salladı. "İnan bana, eğer güçten utansaydın, bu okulda bir yerin olmazdı. En alttan başlayarak yükselmeniz, en zayıf Fae'lerin bile saygısını kazanmaya çalışmanız gerekirdi-"

"Evet!" Yıkayıcı yuvarlak masanın ortasına doğru geri adım atarak odadakilere seslendi. "Hepinizin eşleşmesini ve Atlas'larınızdaki notları kullanarak birbirinizin hayat çizgilerini el falına bakmanızı istiyorum. Eğer yarın ölmeye mahkûm olduğunuzu keşfederseniz,

lütfen feryatlarınızı koridora taşıyın, ben gelip sizi teselli edeceğim."

Tory'ye döndüm ve onun yüzünde de benimkiyle aynı iğrenmiş ifadeyi buldum. "Koridorda Washer tarafından teselli edilmektense yarın ölmeyi tercih ederim." Fısıldadım ve Tory, Washer'ın tekrar umutla bize bakmasına neden olan bir kahkaha attı.

Onu görmezden geldik ve Tory elimi tutarak avucumun üst kısmı boyunca kıvrılan çizgiyi takip etmeye başladı.

O çalışırken gözlerim odanın karşı duvarındaki büyük duvar resmine kaydı. Zodyak takımyıldızları, her birini işaretleyen dönen isimlerle gümüş sıçramalarla güzelce boyanmıştı. Balık, Koç, Terazi, Aslan, Oğlak, Boğa. Her bir yıldızı birbirine bağlayan düz çizgiler, aralarında oluşturdukları şekilleri vurguluyordu.
Duvar resmini her kim yaptıysa inanılmaz derecede yetenekliydi ve belli belirsiz Astrum'un kendisinin yapıp yapmadığını merak ettim. Bu düşünceyle kalbim göğsümde daha da ağırlaştı ve kaşlarımı çatarak Tory'ye baktım.

"Astrum'un bilmemizi istediği şeyi çözebileceğimizi düşünüyor musun?"

Gözlerini avucumdan ayırmadı ama sözlerimi düşünürken kaşları derin bir şekilde çatıldı. "Muhtemelen hayır."

"Tory," diye bastırdım ve o da alaycı bir sırıtışla başını kaldırdı. "Belki de kartı Orion'a göstermeliyim. Ne anlama geldiğini bilebilir."

Tory bunu bir an düşündükten sonra başını salladı. "Ona tam olarak güvenmiyorum ama beni Mirasçılar'dan kurtardıktan sonra

ona yüzde bir oranında ısındı." "Tamam,
yapacağım."

Yaşam çizgilerini bir süre daha inceledik ve Tory ile benim bu konuda endişelenmemizi gerektirecek pek bir şey yokmuş gibi görünüyordu, ancak Washer'in her an gerçekleşebileceğini belirttiği endişe verici miktarda 'potansiyel ölüm' vardı. Bildiğim iyi oldu.

"Şimdi işleri karıştıralım," dedi Washer hevesle. "Yeniden eşleşeceksiniz ve sonra aşk repliklerinizi yorumlayacaksınız." İnsanları farklı koltuklara yönlendirmeye başladı ve beni Kylie ile eşleştirdiğinde kalbim dramatik bir şekilde çöktü.

Mükemmel.

Eşyalarımı aldım, Jillian'ın boşalan sandalyesine oturmak için ilerledim, o da Tory'nin yanındaki benimkini almak için yöneldi. Kylie sanki kuduz taşıyormuşum gibi benden uzaklaştı, üst dudağı geriye kıvrıldı. Washer'a dönerken eli havaya kalktı. "Efendim! Erkek arkadaşımın tahtını çalmaya çalışmayan biriyle yeniden eşleşmek istiyorum."

"Şimdi, medeni ol canım." Aramıza baktı. "Çok hoş bir çift oldunuz." Bizi uzun uzun süzdüğünde içim çalkalandı ve Kylie'nin de ondan uzaklaştığını hissettim.

"Tam bir sürüngen," diye fısıldadım o uzaklaştığında, en azından bu tamamen dayanılmaz hale gelmeden sınıfı atlatmayı umuyordum.

Bir an suratını asarak bana baktı, sonra nihayet başını salladı. "Evet, bunu doğru anladın." Elimi tuttu, ters çevirdi ve aşk çizgisini inceledi, tırnakları tenimi çimdikledi.

Aramızdaki sessizlik o kadar rahatsız edici bir hal aldı ki onu bozmak zorunda kaldım. "Demek sen bir Medusa'sın-"

"Ve?" diye savunmaya geçti ve ben içimi çektim, artık bundan vazgeçmiştim.

"Ve daha önce kafasından yılan çıkaran bir kız görmemiştim, hepsi bu."

"Eminim keşke yapabilseydim de o korkunç kel bölgeyi kapatabilseydim diyorsundur," dedi hemen ve kaşlarımı çatarak elimi pençelerinden çektim.

"Neden benden bu kadar nefret ediyorsun?" Bana bu şekilde davranmaya devam etmesine öfkelenerek fısıltıyla bağırdım. Kalpsiz erkek arkadaşı tarafından saçlarımın kesilmesi yetmemiş miydi? Üstelik her şeyi filme de almıştı.

"Sen Sethy'nin tahtı için bir tehditsin," dedi gözleri parlayarak ve omuzları dikleşerek.

"Onun tahtını istemiyorum," dedim Solaria'ya geldiğimden beri birinci kez.

Washer, "El değiştirelim," diye seslendi ve Kylie'nin elini tuttum. Avucunu görebilmem için parmaklarını isteksizce açtı ama okumaya çalışmak için konsantre olamadım.

"Fae'lerin kendi kavgalarını verdiklerini sanırdım," dedim, damarlarımda öfkeli bir enerji yanarken kararlı bir şekilde eline bakarak.

"Ben kendi savaşımı veriyorum. Onun gözlerini senden uzak tutmak için savaşıyorum," diye ağzından kaçırdı, sonra sanki bunu söylemek istememiş gibi dondu kaldı.

Ona baktım, hâlâ Seth'in beni önemsediğini düşünmesine şaşırmıştım. Ya da hiç umursamadığını. "O rol yaptı

saçımı kesti ve sen bunu kaydettin. Senin için bir tehdit olduğumu nasıl düşünebilirsin?"

Gözlerini kırpıştırdı ve bir an için ağlayacağını sandım. "Çünkü çok güzelsin ve ne zaman bir odaya girsen sana bakıyor. Ve sen orada olmadığında da yaptığı o iğrenç saç bileziğine bakmadan duramıyor. Ona boyun eğmeni istiyor, ama biraz şansı olsa ikisini de yapar ve seni de kolunun altına alırdı," neredeyse hepsini dişlerinin arasından söyledi ve bunu yaparken parlak kırmızıya döndü. Gözyaşları yanaklarından aşağı süzüldü ve oturduğu yerden fırlayıp odadan kaçarken ben tam bir şok içinde kaldım.

Birden Washer'ın ne kadar yakınımda durduğunu fark ettim ve gücünün havaya yayıldığını hissettim. Onun acısından, üzüntüsünden beslenmiş ve hepsini benim duymam, kendisinin de ziyafet çekmesi için ortaya dökmüştü. Bu okuldaki herkes bir sonraki lanet olası et parçası için mi avlanıyordu?

Onun peşinden kapıya doğru koştu ve Jillian'ın arkalarından koşarak adını söylemesi sadece yarım saniye sürdü.

Söyledikleri aklımı başımdan aldı ve onun tamamen kandırılmış olduğu sonucuna vardım.

"Ha! Gönderildi. Kylie çıldıracak." Tyler FaeBook'a bir şey göndermeyi bitirirken gülmeye başladı. Bir ping sesi bana etiketlendiğimi söyledi ve ekranımdaki bildirime dokunurken kendimi yaklaşan bir depreme hazırlamak için nefes aldım.

Tyler Corbin: Yıkayıcı, @Kylie Major'ın iki doğrusunu ve bir yalanını emdikten sonra Büyük bir Meltdown'a tanık oldu Ağız.

Gerçek: Darcy Vega @Seth Capella'nın ağzını sulandırıyor Gerçek: Hepimiz onu bileziği koklarken gördük (kimse

seni suçluyor, kardeşim)

Yalan: Aslında kolunun altında bir Vega Twin olmazdı, ama bir ya da iki kez çarşafının altına bir tane alabilirdi.

#majorfail #suckedbyasiren #majorenvy

"Piç kurusu," diye nefes aldım kahkahalar odanın içinde çınlarken. Kafamı kaldırdığımda Tyler'ın omzundaki bir kıvrıma masaj yapıyormuş gibi davranırken bana sırıttığını gördüm.

Öfke bir dalga halinde göğsüme çarptı. "Seth Capella-" Ding!

Ekranıma baktım ve Seth'in Tyler'ın gönderisine cevap verdiğini gördüm. Varisler nadiren birilerinin gönderilerine cevap verdiği için bu da bir şey ifade ediyordu.

Seth Capella: Eğlenceli bir oyun. Hadi tersine çevirelim ve iki yalan bir gerçek oynayalım @Tyler Corbin.

Annen hayatımın en güzel yatağıydı.

Baban ikincisiydi.

Bir dahaki sefere seni gördüğümde yüzün duvara çarpacak.

Sen.

(ipucu: anne ve babanız yatakta berbattır).

Sözlerinin ardındaki öfkeyi hissettiğimde kalbim yerinden çıkacakmış gibi çarpıyordu. Tyler, Atlas'ını masanın üzerine bırakıp gözlerini kırpmadan ona bakarken bembeyaz kesildi.

Sonunda ders bittiğinde, odadan kaçıp Aer Tower'a döndüğüm için çok mutluydum. Gün nihayet sona ermişti ve bütün akşam arkadaşlarımla odamda tembellik etmek ve biraz Elemental büyü çalışmak dışında hiçbir şey yapmamaya niyetliydim.

Küre'nin etrafındaki dairesel patika boyunca yürürken Atlas'ıma bir bildirim düştü. Günümü mahvetmek için tasarlanmış başka bir FaeBook gönderisinden başka bir şey olmayacağından emin olduğum için yarı yarıya görmezden gelmek istedim. Ama merakıma yenik düştüm ve beni bekleyen resmi bir mesajla karşılaştım.

İrtibatınız bu akşam saat 7'de
Profesör Orion.

Yüzüme küçük bir gülümseme yayıldı ve diğerleri görmeden hemen sakladım, yüz hatlarımı hayal kırıklığı şeklinde yeniden düzenledim. "Görünüşe göre bütün gece takılamayacağım.
Orion irtibatımı yeniden planladı."

"Ona kartı gösterebilirsin," diye hatırlattı Tory. "Belki bir şeyler biliyordur."

"Bunun iyi bir fikir olduğuna emin misin?" Diego kararsızca sordu.

"Onlara daha önce yardım etti," dedi Sofia. "Ayrıca, yapabileceği en kötü şey bunu reddetmek olur ve o zaman sen de aynı

pozisyonu zaten."

Diego omuz silkerek, "Sanırım bu doğru," dedi ve Sofia'ya doğru kayarak kolunu onun omuzlarına doladı. Sofia ona doğru eğildi ve Diego saçlarını karıştırırken pembenin pastel bir tonuna büründü. İkisi balodan beri bir şey tanımlamamışlardı ve Diego'nun ona resmen çıkma teklif edecek cesareti bulup bulamayacağını merak ediyordum.

Tory onların etrafından dolanarak yanıma geldi ve gözlerini arkalarına devirdi. Güneş çoktan ufukta alçalmış ve kampüsü loş bir kehribar rengine bürümüştü. Burcum bugünün derin ve ölümsüz bir aşkın başlangıcı olacağını söylemişti ve bu Akademi'ye olan aşkımı kastettiğini hissediyordum. Burası acımasız Fae'lerle dolu olabilirdi ve her köşede tehlike kol geziyor olabilirdi ama aynı zamanda şimdiye kadar bulunduğum en harika, büyü bağlayıcı yerdi. Ve kendimi evimde gibi hissetmeye başlamıştım.

***

Akşam yedi ve Orion tahmin edilebileceği gibi geç kalmıştı. Bunu açıklamak için ofisine giderken topuklarımı bile sürüyordum, ama hala gelmemişti.

İçimi çektim, birkaç dakika daha geçerken pes etmenin eşiğine gelmiştim. Kapısında açtığım delik şimdi onarılmıştı ve masanın da sağlam olup olmadığını merak ediyordum. Bu hafta sonu Cumartesi cezamı dört gözle beklemiyordum. Orion öğrencileri her ne şekilde disipline ediyorsa, bunun hiç de eğlenceli olmadığını hayal ediyordum.

Hepsi. Bir keresinde burada bedensel cezanın tamamen yasal olduğunu söylememiş miydi? Lanet olsun, umarım öyle değildir.

Vazgeçip Jüpiter Salonu'nun koridorlarında kaşlarımı çatarak geri döndüğümde saat neredeyse yarım olmuştu. Astrum'un kartı cebimde bir delik açıyordu ve Orion'a bunu sormayı çok istiyordum. Diğer şeylerin yanı sıra. Ve tamam, belki de onu görmek için yüzde yarım hevesliydim. Beni ona çeken şeyin ne olduğunu bilmiyordum. Belli ki yakışıklıydı. Yüzünüze tokat atacak kadar seksi. Ayrıca çoğu zaman büyük bir pislikti. Ama bu iki şey tehlikeli bir kombinasyon olma eğilimindeydi ve ben kesinlikle bunun için bir enayiydim.

Küre'nin etrafındaki kıvrımlı patikayı takip ederek binadan çıktım, temiz gece havası tenime değiyordu. Diğerlerinin ben ayrıldığımda olduğu gibi hâlâ Diego'nun odasında takılıp takılmayacağını merak ederken sessizliği içime çekerek ilerledim.

Seth'in sesi kulaklarıma çarptı: "Bakın kim değilmiş?"

Onu, Kylie ve kurt sürüsünden bir grupla birlikte bir fenerin ışığı altında dururken gördüğümde kanım dondu. Aralarında yerde kanlı bir suratla Tyler Corbin yatıyordu, burnu bir tarafa doğru eğilmişti ve elini kaldırmış, alevleri avucunun içine alan genci tutmaya çalışıyordu.

İlerlememi engellemek için patika boyunca yayıldıklarında kendimi far ışığında kalmış bir geyik gibi hissederek olduğum yerde durdum.

Seth güzel yüz hatlarını saran bir sırıtışla grubun başına geçti. "Bu kraliçe değil

Solaria. O benim aşkımın nesnesi değil ve mavi saçlı bir kız da değil."

Kylie onun sözleri karşısında göğsünü kabarttı ve ben kaşlarımı çatarak gözlerimi Tyler'a diktim. Bu duruma kendisi sebep olmuş olabilirdi ama yine de ona acıyordum; bir aslan sürüsü tarafından parçalanmak üzere olan bir yaban domuzuydu.

"Onu rahat bırakın," dedim Seth'e. Korku beni şiddetle ele geçirirken ellerim titremeye başlamıştı.

"İstediğini aldı," diye hırladı Seth. "Tıpkı senin yaptığın gibi Vega." Gözleri donmuş iki göl gibiydi ve bana doğru bir adım daha atarken geri çekilme dürtüsüyle savaştım.

"Hey kurtlar?" diye seslendi sürüsüne, onları öne çağırmak için başını salladı.

Kylie geçmelerine izin vermek için kenara çekildi ve grup Seth'in etrafını sararak kollarına, boynuna sokuldu. Bana aç bir şekilde gülümsedi ve arkadaşlarının sırtını mıncıkladı. "Kim ava gitmek ister?"

Kurtlar ellerini ağızlarına götürerek gökyüzüne doğru ulumaya başladığında içimi korku kapladı. Seth ileri atıldı ve öfkeyle ellerimi kaldırıp avuçlarıma büyü çektim. Ateş parıldadı ve tüm enerjimi ona akıtarak vahşi bir dalga halinde içimden dışarı fırlattım. Kontrolden çıktı, devasa bir alev sanki benzinle beslenmiş gibi onlara doğru patladı.

Seth kollarını havaya kaldırdı ve parıldayan mavi bir kalkan onun ve arkadaşlarının etrafında yaylanarak ateşi dokunduğu anda eritti. Bir duman tabakasının ardında hepsini gözden kaybettim, çarpan kalbim göğüs kafesime çarpıyordu.

Delici bir uluma havayı yırttı ve Seth'in devasa beyaz formu dumanın içinden fırlayarak beni çığlık çığlığa bıraktı. Kaçtım. Yapılacak tek mantıklı şey buydu. Eğitimli değildim. Aynı anda bu kadar çok kişiyle savaşamazdım ama lanet olası bir Kurtadam'ı alt edebilir miydim?

Hiç şansın yok!

Aniden sağa döndüm, çene sesleri kulağıma tehlikeli bir şekilde yaklaşıyordu. En yakın binaya doğru koştum, yarı yarıya Venüs Kütüphanesi'ne düştüm ve ilk koridordan aşağı koştum.

Kapılar arkamdan çarparak açıldı ve ağır pençelerin sesi mağara gibi odanın içinden geçerken lanet ettim. "Bay Capella!" diye bağırdı kütüphaneci. "Oyunlarınızı dışarıda oynayın, burada sizin oyunlarınıza ihtiyacı olmayan eski metinler var.

salyaları akıyor. Vega kızını arıyorsanız, şu tarafa gitti. Ama lütfen avınıza Fae formlarında devam edin."

Kütüphanenin arka tarafına doğru aceleyle ilerlerken kütüphaneciye zihnimden milyonlarca isim saydım. Avına devam mı edeceksin? Seni kaltak!

İleride bir acil çıkış parladı ve barı iterek oraya doğru koşarken içimde umut ışıldadı.

Bir alarm zili çaldı ve ulumalar havayı paramparça ederken panik içimi parçaladı.

"Fae formunda!" diye yalvardı kütüphaneci ama itaat etmediklerini anlamak için duymam gereken tek şey pençe sesleriydi.

Çimenlere doğru koştum, sola döndüm ve gölgelerin içine doğru yuvarlandım, yarı kör bir şekilde

bir sonraki bina. Elimi Mars Laboratuvarlarının arka duvarında gezdirdim, umutsuzca içeri girmenin bir yolunu arıyordum.

"Awoooo! Yakala onu Sethy!" Kylie'nin sesi ve kahkahası peşimden geliyordu ve kurtlardan birine bindiğini hissediyordum.

Elim taştan başka bir şey kazımadı ve hızımı tekrar artırdım, ancak boşa harcadığım her saniye beni yakalanmaya daha da yaklaştırdı.

Hadi, içeri girmenin bir yolu olmalı. Lütfen, lütfen.

Yeterince hızlı değildim. Ve içeri girmenin bir yolu yoktu. Kaçacak yer yoktu.

Bir el aniden ortaya çıktı ve beni hemen önümdeki bir kapıya doğru sürükledi. Mutlak karanlığa gömüldüm ve bir avuç ağzıma kapanmadan hemen önce boğazımı ısıran bir çığlık attım. Kapı sessizce kapanırken sert bir bedene doğru sürüklendim, sırtım onların önüne dönüktü.

Tarçın kokusu karnımdaki ateşi körükledi ve yardımıma kimin geldiğini fark ettiğimde kaskatı kesildim.

"Kesinlikle sessiz," diye kulağıma üfledi ve ben de elinin karşısında başımı salladım.

"Şuraya bak," Kylie'nin sesi kapının ötesinde boğuklaştı ve ağzım kurudu.

Orion'a doğru geri çekildim, kapının bulunmasını beklerken zorlukla nefes alıyordum. Kurtların beni onun kollarından koparıp parçalamasını. Profesör olsun ya da olmasın, dişlerini bana geçirmeye kararlılarsa bütün bir kurt sürüsüyle başa çıkamayacağı kesindi.

Ağır pençelerin sesi binanın ötesine doğru gürültüyle ilerliyordu ve kalbim kafesteki bir tavşanınki gibi atıyordu, o kadar gürültülüydü ki duymalarından korktum. Orion gelişmiş duyularıyla muhtemelen duyabilirdi. Ama kurtlar beni henüz bulamamıştı, bu iyi bir şey olmalıydı.

Göğsünün ve karnının sırtımla birleştiği yerde tenim sıcaktan karıncalandı. Gözlerimi kapattım, düşüncelerimin neden saklandığımdan başka bir şey olmamasını istedim.

Kylie hayal kırıklığıyla, "Burada değil," diye iç geçirdi. "Jüpiter Salonu'nun yakınını dene." Sürünün sesleri uzaklaştı ve Orion avucunu ağzımdan çekerken nefesim ciğerlerimden titreyerek düştü.

Hareket etmeye hazırlanırken bacaklarımdaki kaslar seğirdi ama Orion'un eli aniden belime dolandı ve ileri adım atmamı engelledi. Kalbim yasak bir melodiyle atmaya başladı ve ben olduğum yerde donup kaldım.

Birbirimize sifonu çekmiştik. Ve bunun ne kadar samimi olduğunu ancak artık hayatımdan endişe etmediğim için fark ettim. Yine de tekrar hareket etmeye çalışmadım ve o da yapmadı. Nefesimi mi tutuyordum yoksa hava ciğerlerimde sıkışmış ve dışarı çıkmayı mı reddediyordu emin değildim.

Bana tutunmasının en mantıklı nedeni beni ısırmak üzere olmasıydı. Beni bir Varis'le yüzleşmekten kurtarmıştı, sanırım ona borçluydum. Diğer sebep ise... oh kahretsin diğer sebep...

Parmakları tişörtümle kemerim arasında tenimi buldu ve sıcaklık karnımda çılgınca bir girdap oluşturarak vücudumun en derin bölgelerine doğru ilerledi.

Yani kurallara aykırı.

Taşınmalıyım. Ama ben kalmak istiyorum.

Nefesini saçlarımda hissettim, sıcaklığı, arzuyu. İçgüdülerim beni istediğini söylüyordu ama bu tamamen delilikti. Yine de daha iyi bir neden bulamadım. Düşüncelerimi bulanıklaştırdı ve ahlakımı yıprattı. O benim öğretmenimdi. Biri bizi böyle görürse işini kaybedeceğini biliyordum. Belki daha fazlasını. Ve belki ben de Zodiac'taki yerimi kaybedebilirdim.

Yürü, Darcy, yürü!

Arkamı döndüm, kararlılığımı bulmaya çalışıyordum ama kolu yerinde kaldı, onun yerine sırtıma uzandı. Parmakları bir top şeklinde kıvrılmış, beni yakınında tutuyor, kaçmama izin vermiyordu. Karanlıktı ama koridorun ilerisinde, solumuzda kalan bir kapıdan bir parça ışık sızıyordu. Sadece görmeye yetecek kadar.

Ona bakarsam, sanırım milyonlarca kızgın parçaya ayrılacağım.

Ama eğer yapmazsam, sorumun cevabını onun gözlerinde asla göremeyeceğim.

Bakışlarımı zorla onunkilerle buluşturdum ve gözlerindeki sert bakışla büyünün bozulduğunu, paramparça olduğunu hissettim. Yüzü taş gibi, uzak bir şeye dönüştü. Boğazı düğümlendi ve beni sertçe geri itti.

"Gittiler, hadi kımılda," diye homurdandı ve aniden yükselen sesle içimde bir sarsıntı yarattı.

Geri çekildim, öfkem artmaya başladığında ona baktım. Ben hiçbir şey yapmamıştım. Lanet kolunu bana dolayan oydu.

Kesinlikle kıçını ona dayadın. Belki tek bir saniye için ama hepsi bu! "Efendim-"

"Sakın cevap vermeye kalkma," diye hırladı ve kapıyı iterek açtı. "KIMILDA!"

Çimlere doğru koştum, kendime ve ona öfkeliydim. Bu aptal akademiye. Tazıların kovaladığı bir tilki gibi beni buraya sürüklediği için Seth'e.

Gözyaşlarım boğazımı, gözlerimi yakıyordu ama odama kilitlenip kimsenin onları görme şansı olmadan hiçbir şekilde düşmeyeceklerdi. Ve o zaman bile onları yutmamın daha iyi olacağını biliyordum, bir gün hepsini boğana kadar başka bir gözyaşının akmasına asla izin vermeyecektim. Bir Siren beni şimdi bulsa, içimden akıp giden tüm bu duyguları emerek bir gün geçirirdi.

"Hangi cehenneme gittiğini sanıyorsun sen?" Orion tersledi ve omzumun üzerinden kapı aralığında duran ona bakarken omurgam dikleşti. Gömlek ve şık bir pantolon giymişti ama saçları şüpheli bir şekilde nemliydi, bu da yakın zamanda duş aldığını gösteriyordu.

Ellerimi kaldırdım ve sorusu karşısında tamamen şaşırmış bir ifadeyle ona baktım. "Odama geri mi döneyim?"

"Tamamlamamız gereken bir İrtibat oturumu var."

"Sen de gelmemiştin," dedim, birdenbire yaramaz bir öğrenciymişim gibi davranmasına inanamayarak. O kıçtan kasığa sarılmayı kesinlikle o başlatmıştı, pislik!

"Pitball antrenmanı bitti. Ayrıca şu anda buradayım, değil mi? Bu da gelmiş sayılır." Arkasını döndü

Beni takip etmemi bekliyormuş gibi çimlerin üzerinden Jüpiter Salonu'na doğru ilerledi.

"Bu sayılmaz. Hem Mars Laboratuvarları'nın arkasında gizlenerek ne yapıyordun?"

Ses tonuma kaşlarını kaldırarak omzunun üzerinden arkasına baktı. Kalbim tekledi ama beklediğim azarlama gelmedi. "Gizlenmiyordum Bayan Vega, kargaşayı kontrol etmeye geldim. Şimdi beni sorgulamanız bittiyse, gidelim."

Onun çılgın ruh hali değişimleri karşısında hem öfkeli hem de telaşlı bir şekilde olduğum yerde kaldım. "Gelmiyorum," diye tısladım, ne kadar sessiz söylersem söyleyeyim beni duyacağını biliyordum. Ters yöne dönüp kollarımı kavuşturarak patikaya doğru yürüdüm, Seth tekrar ortaya çıkmadan önce odama dönmek istiyordum.

Çevremdeki bir karaltı beni bir saniye geç uyardı, Orion ayaklarımı yerden kesip beni omzunun üzerinden fırlattı. Telaşla bağırdım ve içgüdüsel olarak elimi sırtına vurdum. "Bırak beni! Delirdin mi sen?!" Başka bir öğretmenin duymasını umuyordum ama beni lambaların tam ışığı altında patikaya doğru yürütürken, görülmekle ilgili bir endişesi olmadığını hissettim. Ama bu kurallara aykırı değil miydi?

"Profesör Orion beni hemen yere indir!" Yanaklarım alev alev yanarken talep ettim. En azından okul eteğimin yerine kot pantolon giyecek kadar ileri görüşlüydüm. Yoksa şu anda bu durum yüz kat daha utanç verici olurdu.

"İyi akşamlar, Profesör. Bir öğrenciyle küçük bir sorun mu yaşıyorsunuz?" Müdür Nova'nın sesi önümden geliyordu ve ağzım hayretle açık kaldı.

"Endişelenecek bir şey yok, sadece Bayan Vega İrtibat'ı atladı." "Onu yakaladığınızı gördüğüme sevindim." Nova dudak büktü,

ikinci bir bakış atmadan yanımızdan geçip gidiyor.

Korkuyla nefesim kesildi ve Orion kısık bir kahkaha attı. "Yürüyeceğim, tamam mı? Sadece beni yere bırak," diye emrettim.

Birkaç dakika sonra ofisine girene ve beni masasının önündeki koltuğa bırakana kadar başka bir şey söylemedi.

Saçlarımın sağa sola savrulan uçlarını düzleştirdim ve derinden sarsıldım. Orion genişçe esnedi, masanın diğer tarafındaki Ottomon'una doğru eğildi ve Bourbon'unu çıkarıp kendine bir bardak doldurdu.

Titremelerini engellemek için parmaklarımı birbirine geçirdim ve öfke, hayal kırıklığı ve mutlak utanç karışımı bir duyguyla ona baktım. Beş dakika önce ellerini üzerimde gezdirip sonra da bir düşman askeri gibi bana sırtını dönerek ne haltlar karıştırdığını söylemesini talep etmek istedim. Ama dudaklarım bir türlü ayrılmıyordu. Ses tellerim kilitlenmişti, bu yüzden sadece baktım ve muhtemelen alamayacağım bir açıklama bekledim.

Orion doldurduğu ölçünün çoğunu içerken memnuniyetle içini çekti ve bardağı masasına bıraktı. "Sanırım en iyisi Nymph'in durumu hakkında

Solaria. Geçen gün dersim bitmeden sınıftan çıkarıldınız, bu yüzden sizi yakalayacağım."

Farkında olmadığım bir kişilik bozukluğu olup olmadığını merak ederek gözlerimi kıstım. Beş saniye içinde volkanik sıcaktan buzul soğuğuna dönmüştü ve görünüşe göre her şeyi unutmuştu.

"Efendim..." Bunu gerçekten bir yanıt alacak şekilde nasıl ifade edeceğimi bilemediğimden başladım.

"Bayan Vega?" diye sordu, yüz ifadesi tamamen masumdu, sanki ne söyleyeceğimi bilmiyormuş gibiydi.

Son anda taktiğimi değiştirdim ve bu konuya yaklaşmak için başka bir yolum olduğunu fark ettim. "Fae'lerin diğer insanların kavgalarına müdahale etmemesi gerektiğini sanıyordum."

Sakalını kaşıdı ve sonra omuz silkti. "O bir kurt sürüsüydü. Bu farklı."

"Öyle mi?" Gözlerimi kısmıştım. En azından cevap verdi.

"Profesörünüz olarak sizi korumak benim görevim." Profesörü sanki bir şey anlatmak istermiş gibi yüksek sesle söyledi.

Kolunu yukarı kaldırdı, Aslan burcunun kırmızı dövmesini kaşırken alnı kırıştı. "Yani periler," dedi kararlı bir şekilde ve bunun benim sorularımın sonu olduğunu hissettim.

İçimi çektim, koltuğuma geri otururken teslim olmuştum. Belki aramızda bir an için yasak bir bağ oluşmuştu ama kural kuraldı. Ve görünüşe göre şimdi o da bu kurallara uyuyordu.

"Kampüste herkesin uyanık olması gerekiyor. Etrafta tek başına dolaşmamalısın. Eğer bir Su Perisi senin gibi güçlü bir Fae'nin büyüsünü emerse, bu tüm Solaria için felaket olabilir."

Dehşet içime işledi. "Eminim yapabileceğin bir şey vardır? Kampüse girmelerini engelleyemez misin?"

"Elbette koruma büyülerimiz var ama Nymph'in içeri nasıl girdiği FIB için hâlâ bir muamma. Bu da tekrar saldırmayacağından emin olamayacağımız anlamına geliyor."

Omurgamdan aşağı bir korku damlası yuvarlandı ve başımı salladım.

"Bundan sonra sen ve kız kardeşin kampüste en az bir öğrenciyle birlikte dolaşacaksınız, özellikle de hava karardıktan sonra, anladınız mı?"

"Elbette," diye kabul ettim, buna seve seve uyacaktım. Bir Nymph ortaya çıkarsa hazırlıksız yakalanmak istemiyordum. Bu fikir korkunçtu.

Burbonunun son damlasını da içti ve saatine baktı. "Pekâlâ, seansın sonuna geldik."

"Dalga mı geçiyorsun benimle?" Nefes aldım.

"Saat sekiz," dedi omuz silkerek ve ayağa kalktı. "Hayır -

bekle." Ben de ayağa kalktım, cebime uzandım ve Astrum'un kartını çıkarıyor.

Masasının üzerine koyduğumda kaşlarını çattı, ona doğru iterken kalbim deli gibi çarpıyordu. "Astrum bunu bana ve Tory'ye verdi ve ben de merak ettim... belki ne anlama geldiğini biliyorsundur. Hiçbir zaman aynı fikirde olmadığınızı söyledi ama bilmiyorum, belki de yanılıyorumdur?"

Kartı masadan alıp incelerken Orion'un dudakları keskin bir çizgiye dönüştü. "Astrum beni ve ailemi hiçbir zaman fazla düşünmedi," diye mırıldandı, çoğunlukla kendi kendine.

"Neden böyle oldu?" Gözleri kartta yazılı mesaja sabitlenmişken nazikçe sordum.

"Zodiac'tayken bana o öğretti. O bir kraliyetçiydi ve ben de onlara dıştan karşıydım. Ve diğer şeylerin yanı sıra kendi inançlarım yüzünden de benden nefret ediyordu."

"Oh," diye fısıldadım, başımı sallayarak.

Orion karttan başını kaldırdı, görünüşe göre sersemlemişti. Kaşlarını öyle bir çattı ki, arkasına saklandığı tüm o sert katmanların altında derin bir acının gizlendiğini anladım. Masanın etrafından dolaşarak kartı bana doğru uzattı. "Bunun ne anlama geldiğini bilmiyorum. Ve cevap aramanızı isteyeceği kişinin ben olduğumdan da şüpheliyim."

Ben karta uzanıp parmaklarından çekerken bana yakın durdu. "Neyi söylemiyorsun?" Bir şeyler sakladığından emin olarak sordum. Sanki sadece varlığı bile ciğerlerimdeki havayı emebilecekmiş gibi göğsümde bir gerginlik oluştu.

Yakınına eğildi, nefesi lezzetli bir burbon ve tehlike kokteyliydi. "Söylemediğim pek çok şey var ve bunun iyi bir nedeni var. Ama sana şunu söyleyeyim... Hayatımın çoğunu Vahşi Kral'dan ve onunla ilişkili olan herkesten nefret ederek geçirdim. Buraya ilk geldiğinizde siz ve kız kardeşiniz de dahil." Gözleri beni parçalamakla tehdit eden gölgelerle titreşiyordu. "Ama uzun zaman önce öğrendim ki kan

bir insanı tanımlamaz, bu yüzden sizi bu kadar çabuk yargılamamalıydım. Sahip olduğunuz unvanı taşıdığınız için şanssızsınız. Ve birçok nedenden ötürü ikinize de asla boyun eğmem. Ama kötü insanlar değilsiniz. Bununla birlikte..." Gözleri bende gezinirken, gözleriyle çizdiği çizgi boyunca bir fermuarın açıldığı hissine kapıldım. "Darius ve diğer Varislerin Solaria tahtına oturmasını sağlamak için ne gerekiyorsa yapacağım. Ve bu yemini asla hafife almamanızı tavsiye ederim."

Perşembe akşamı Sofia'yla birlikte Ignis'in ortak salonunda oturmuş, çeşitli etkinlik derecelerinde Zorlama'ya karşı savunma alıştırmaları yapıyordum. Konsantre olduğum sürece saldırılara karşı zihinsel bir kalkan oluşturma sanatında ustalaşmıştım. Ama dikkatim dağıldığında, savunmamı aşan komutlar verebiliyordu. En azından bana karşı nazikti; sadece beni her zorladığında koluma bir çizgi çekmemi talep ediyordu. Şimdiye kadar ön kolumda dokuz çizgi vardı, her defasında savunmamı aştığı için bir tane.

Bir yandan su sihrimle buz küpleri yaratırken bir yandan da onun komutlarını yerine getirmeye çalışıyordum ve bu iki işe konsantre olmak sinir bozucu derecede zordu.

Onları koymak için kullandığım bardağın etrafındaki buzu çalkaladım ve tekrar odaklanmaya çalışırken bir nefes bıraktım. Sofia bana sırıtmamaya çalışıyor ve başarısız oluyordu. Savunmamı her aştığında bundan zevk aldığını biliyordum ama eğlencesini ona çok görmemeliydim. Ayrıca, yardıma ihtiyacım vardı ve

En azından beni masanın üzerinde dans ettirmiyordu ya da herkes için soyunmuyordu.

Kapılar açıldı ve siyah giyinmiş altı FIB ajanı Profesör Orion ile birlikte odaya girerken etrafıma bakındım.

"Herkes sussun!" diye bağırarak odayı sessizliğe boğdu. "Profesör Astrum'un öldürülmesi ve Darius Acrux'un odasındaki yangınla ilgili soruşturmanın bir parçası olarak, FIB herkesin odasını arayacaktır. Bu isteğe bağlı değil. Mızmızlanmanızı duymak istemiyorum. Kulaklarıma ulaşan her şikâyet için on Ev Puanı kesilecektir - ve benim kulaklarım çok iyi işitir. Şu andan itibaren hiçbiriniz odalarınız aranana kadar odalarınıza dönmeyeceksiniz. İkinci bir emre kadar burada, ortak salonda kalacaksınız. Sorusu olan?"

Marguerite ayağa kalktı. "Efendim, bana neden böyle davranıldığını anlamıyorum-"

Orion ona doğru bir rüzgâr estirdi ve onu yükseldiği kanepenin arkasından uçurup kanepenin uzak tarafındaki kıçının üzerine düşürdü. Kız şaşkınlıkla çığlık atarken bir kahkaha tufanı koptu.

"Güzel. O zaman soru yok. Ajanlar Bay Acrux'un odasını son bir kez kontrol ettikten sonra aramalar başlayacak." Orion ajanlara merdivenlere yönelmelerini işaret etti ve zihnim panikle dönmeye başladı. Kalbim göğsümde dengesiz bir ritimle çarpıyordu, avuçlarım kaygandı ve kafamın arkasındaki küçük bir ses hiç de yardımcı olmayan bir şekilde hayır, hayır, hayır, hayır, hayır, hayır diye bağırıyordu!

Eğer odamı ararlarsa o paraları ve hançeri bulacaklardı. İkisine de sahip olmamı, yangını çıkardığım için yakalanmamı içermeyecek şekilde açıklamamın hiçbir yolu yoktu. Ve son derece kızgın bir Ejderha pisliği tarafından öldürülmek, akşamım için hayal ettiğim şey değildi. Kesinlikle hayır. Bir plana ihtiyacım vardı. Ve hızlı.

"Sanırım biraz daha motive edici bir şeyler denemeliyiz," dedim Sofia'ya, Orion'dan ve sanki beni hiç ilgilendirmiyorlarmış gibi hâlâ odada duran iki ajandan gözümü kaçırarak.

"Oh?"

"Evet, neden beni dondurucu suyla ıslanmaya zorlamıyorsun ve ben de bununla savaşıp savaşamayacağımı görmüyorum?"

"Emin misin?" diye tereddütle sordu ama denemek için biraz istekli olduğunu söyleyebilirdim.

"Neden olmasın?" Muhtemelen paniğimi gizleyen bir sırıtışla söyledim. Umarım. "Biraz suyun ne zararı olabilir ki zaten?"

Sofia kaşlarını çattı, belli ki Mirasçılar'ın geçen gece bana yaptıklarını düşünüyordu ama o yumuşayana kadar cesaretlendirici bir şekilde gülümsedim.

"Tamam o zaman. Kendinizi dondurucu soğuk suyla ıslatın."

Emri üzerimden geçti ve kendimi ondan korumak için hiçbir girişimde bulunmadım. Kollarım anında havaya kalktı ve başımın üzerinden aşağıya doğru akan bir su seli yarattım.

Suyun buz gibi öpücüğüyle bir çığlık atarak ayağa fırladım ve dişlerim bir anda takırdamaya başladı. Odadaki her kafa bana doğru döndü ve ben tökezleyerek

Sofia özürler gevelemeye başladığında çalıştığımız masa. Kendi hatam olduğunu mırıldanarak onu başından savdım.

Şimdi de A sınıfı oyunculuk yetenekleri.

"Lanet olsun, çok soğuk!" diye haykırdım.

"Bayan Vega, orada neler oluyor?" Orion talep etti.

Hiç tereddüt etmeden ona doğru yöneldim, buz gibi su üniformamı vücuduma yapıştırırken titriyordum. Beyaz gömlek şeffaflaşmıştı ve altımda bir su birikintisi oluşuyordu.

"Efendim, lütfen gidip üstümü değiştirebilir miyim?" Ona yalvaran bir bakış atarak sordum.

"Ateş Elementi'ne hükmediyorsun, eminim kendini kurutabilirsin," dedi kesin bir ifadeyle.

Lanet olsun.

Yavaşça başımı salladım. Bu iş çok daha utanç verici bir hal almak üzereydi ama olması gerekiyordu. Ateş büyümü çağırdım ve su üniformamdan buharlaşmaya başlayana kadar cildimi ısıtmasına izin verdim.

Orion bana görüyormuş gibi görünen sert bir gülümseme sundu ve ben de uyguladığım gücü artırmadan önce gülümsedim.

Önce gömleğim tutuştu ve uzun çoraplarım da onu takip edince çığlık attım. Alevlerin beni yakmasını engelleyecek kadar kontrolüm vardı ama sanki kontrolüm yokmuş gibi çığlık attım.

"Ay aşkına!" Orion kendi büyüsüyle beni tekrar suya batırmadan önce haykırdı.

Kendimi yine bir başkasının su büyüsünün merhametinde bulduğum için kalbim bir an için dehşetle çarparken nefesim kesildi ama Orion selin başlamasını olduğu gibi durdurdu. Gömleğimin ön kısmında bir delik açılmıştı ve eteğimin kenarı kararmış bir sentetik yapışkan topağı gibiydi.

"Belki de üstünü değiştirmesine izin vermelisin," diye mırıldandı bana en yakın olan ajan. Bana dostça bir gülümseme sundu ve ben de birazcık yüzümü buruşturarak ona karşılık verdim. Lanet olsun, gerektiğinde iyi bir oyuncuydum.

"Peki," diye tersledi Orion, belli ki benim zor durumdaki genç kız rolümü ajan kadar sevmemişti. "Yolu gösterin Bayan Vega."

Bana önden gitmemi işaret etti ve ben de onun önünde koşturarak odama doğru ilerledim. Orion sabırsızca içini çekerken anahtarı yere düşürüp özür diler gibi yaptım.

"Aramaya yardım etmem gerekiyor, hemen harekete geçin." "Tamam. Kusura bakmayın." Kapının kilidini açmayı başardım ve
içeri girdim, gömleğimin kalan düğmelerini de çözdüm.

Orion beni içeri kadar takip etmek için hareketlendi ve ben de ona kaşlarımı kaldırdım. "Ben üzerimi değiştirirken siz de buraya mı geliyorsunuz efendim?" diye sordum. Gömleğimin düğmeleri çoktan açılmıştı ve beni daha fazla görmesinin bir öğretmen için oldukça kötü bir görüntü olacağını tahmin ediyordum. Kişisel alanımdan geri adım atarken gözlerini bana dikti.

Aramızdaki kapıyı kapatmadan önce, "Acele et," dedi.

Odanın içinde koştum ve yatağımı kaldırarak Darius'un odasından aldığım paraları ve hançeri ortaya çıkardım. Yatağımın yanındaki çekmeceden hızla siyah bir çorap kaptım ve pencereye gidip açmadan önce hepsini içine tıkıştırdım.

Derin bir nefes aldım ve çorabı derimin yüzeyine çekerken tüm dikkatimi sihrime odakladım. Havanın gücünü çağırdım ve çorabı pencereden dışarı fırlattım, bir esintiyle yakaladım ve Ignis Evi'nin dışında yere indirdim. Ardından, toprağın gücünü kullanarak tüm dikkatimi siyah çorabın etrafındaki toprağa yönelttim ve etrafındaki her şeyin ve her şeyin büyümesi için yalvardım. Ateş Toprakları boyunca büyüyen kahverengi otlar kalınlaştı ve zulamı saklamak için uzadı ve çorap ve içindekiler saklandıkça gürleyen kalbim biraz sakinleşti.

Elimden geldiğince hızlı bir şekilde, harap olmuş üniformamı üzerimden çıkardım ve bir çift tozluk ve gri bir kazak giydim.

"Neden bu kadar uzun sürdü?" Orion dışarıdan seslendi ve ben de ayaklarımı spor ayakkabılarımın içine soktum.

"Geliyorum!" Geri seslendim.

Bakışlarım hala kapımın arkasında asılı duran, geçen geceden kalma siyah cekete takıldı ve onu elime alırken sırıttım.

Kapı açıldı ve oldukça kızgın görünen bir Orion'la yüz yüze geldim.

"Ben de tam bunu alıyordum," diye açıkladım ceketini ona uzatırken.

Bir an için kaşlarını çattı, sonra geçen gece beni havuzdan çıkardıktan sonra üzerime örttüğünü açıkça hatırladı.

"Yani... teşekkürler, sanırım," diye ekledim koridora adım atıp kapımı tekrar kapatırken.

Orion ceketi benden aldı ve ses tonum karşısında kaşlarını kaldırdı. "Tahmin mi ediyorsun?"

"Beni sudan çıkardınız, bunun için size minnettarım. Ama o şerefsizlere cinayete teşebbüsten sadece birkaç hafta ceza verdiniz... bu yüzden size minnettarlığımı sunamıyorum. Sadakatinin nerede yattığı belli." Ondan uzaklaşırken omuz silktim ama o Vampir hızıyla hareket etti ve beni durdurmak için bileğimi yakaladı.

"Senin ve kız kardeşinin buralarda pek arkadaşı yok. Bunun nedenini merak ediyorsanız, belki de tutumunuz hakkında biraz düşünmelisiniz" diye uyardı.

Tatlı tatlı gülümseyerek ona yaklaştım. "Tavsiyeniz için teşekkürler Profesör, ama daha önce kimsenin bizi kollamasına ihtiyacımız olmadı, o yüzden şimdi bunu beklemeye başlamayacağım."

Elinden kurtuldum ve arkamı döndüm. Gitmeme izin verdi ama başka bir şey söylemek için can attığı belliydi. Ortak salona dönene kadar normal nefes almaya ve kalp atışlarımı yavaşlatmaya odaklanarak yoluma devam ettim. İhtiyacım olan son şey, Profesör Huysuz Vampir'in zulayı alamadan beni yakalamasıydı.

Diğer ajanlar Darius'un tahrip edilmiş odasındaki son incelemelerinden döndüler ve Orion da dahil olmak üzere tüm grup odaları aramaya başlamak için üst kata çıktı.

Sofia bir Kardinal Büyüsü ödevi üzerinde çalışmaya başladı ve ben de saniyelerin geçip gitmesine izin verirken ilgileniyormuş gibi yaptım. FaeBook akışımda gezinirken Caleb Altair'in gizli Pegasus fetişinden bahseden birkaç gönderi fark edince sırıttım. Ona karşı planlarımız şekillenmeye başlamıştı. Sofia bu küçük söylentiyi Pegasus sürüsü arasında yaymaya başlamıştı ve biz de fırsat buldukça A.S.S. aracılığıyla bu söylentinin alevlerini körüklüyorduk.

On beş dakika geçtikten sonra ayağa kalktım.

"Pluto Ofislerinde beni bekleyen bir paket olduğunu şimdi fark ettim," dedim gelişigüzel. "Aklıma gelmişken gidip alayım bari."

"Seninle yürümemi ister misin?" Sofia teklif etti ve Varislerin geçen gece yaptıklarından sonra kampüste tek başıma dolaşmam konusunda biraz endişeli olduğunu söyleyebilirim.

"İyi olacağım," dedim, onu tekrar koltuğuna oturtarak. "Bana en kötü ne yapabilirler ki zaten?"

Sofia bana bir listeye başlamak üzereymiş gibi baktı ve ben çıkışa yönelirken omuz silktim.

Gözden kaybolur kaybolmaz Ateş Bölgesi'ne açılan kapıya doğru koşmaya başladım ve tekrar dışarı çıktığımda hızımı yavaşlatmak için kendimi zorladım. Ignis Evi'nin etrafından olabildiğince rahat bir şekilde dolandım ve penceremin baktığı binanın arka tarafındaki araziye giden patikanın dışına çıktım.

Sırtımı Ignis House'un serin, cam duvarına yaslayıp çalınan eşyalarımın saklandığı yere doğru bakarken tereddüt ettim. Vücudumdaki her sinir ileri atılıp onu kapmam için yalvarıyordu ama itaat etmeyi reddettim.

Sinirlerimin beni alt etmesine izin vermeyecek kadar çok zor durumda kalmıştım. Takip edilmediğimden emin olmam gerekiyordu. Kimsenin beni izlemediğini bilmem gerekiyordu.

Atlas'ımı çantamdan çıkardım ve sanki dünyada hiçbir şey umurumda değilmiş gibi FaeBook gönderileri arasında gezinmeye başladım.

Birkaç dakika bekledim ve tam vazgeçip ganimetlerimi almak için harekete geçmek üzereydim ki omurgamdan aşağı bir karıncalanma geçti. Birdenbire birinin beni izlediğine dair çok gerçek bir inanca kapıldım.

Rahatsızlığımın kaynağını bulmak için etrafıma bakma dürtüsüne direndim ve FaeBook akışında gezinmeye devam ettim. Bugün ilgimi çekecek pek bir şey yoktu, kız arkadaşını aldatan bir dünyalı öğrenci hakkında birkaç dedikodu. Astrum'un ölümüyle ilgili bazı komplo teorileri. Odasındaki yangından sonra Darius'u neşelendirmek için bir yol bulmaya adanmış bir grup fark ettim. Ona bir parti vereceklermiş gibi görünüyordu... ve görünüşe bakılırsa büyük olasılıkla ona bir seks partisi de sunacaklardı.

Tiksintiyle alay ettim. Sanırım onun eğlencesini uzun süre mahvetmeyi bekleyemezdim ama en azından istediğim zaman öfkeyle patladığı o fotoğrafa bakabilirdim.

Sert bir rüzgar üzerime doğru esti ve saçlarım geriye savrulduğunda şaşkınlıkla irkildim.

Ay bir anlığına karardı.

Gökyüzünden bana doğru dalışa geçen altın Ejderha'yı gördüğümde kalbim panik içinde yerinden fırladı ve sırtımı Ignis Evi'nin duvarına yaslayarak korkudan neredeyse Atlas'ımı düşürüyordum.

Darius önüme indiğinde yüz hatlarımı mümkün olduğunca nötr tutmaya çalıştım, yer onun ağırlığının altında sarsılıyordu.

Boğazından derin bir hırıltı çıktı ve sürüngen kafasını çevirdi, böylece kocaman, altın rengi bir göz beni inceleyebildi.

Kalın kalın yutkundum, devasa vücuduna huşu içinde baktım. Üzerimde yükseliyor, ona bakmak için başımı geriye doğru eğmeye zorluyordu. Bu canavarın güzelliğini, ay ışığının pullarında parıldamasını ve gözlerinin evcilleşmemiş bir güçle parıldamasını takdir etmekten kendimi alamadım.

Ağzından bir şey tükürdü ve bedeni Fae formuna geri dönerken bir tomar malzemeye baktım.

Karşımda çırılçıplak dururken, "Allah aşkına," diye küfrettim. Tekrar. "İstediğin yere inebilirdin, neden mallarını bana göstermeyi seçtin?"

Darius ilerlerken bana sırıttı, görünüşe göre vücudunun sergilenmesinden en ufak bir utanç duymuyordu.
Öyle olması gerekmiyordu, yontulmuş kasları ve omuzları bana dokun diye bağırıyordu. Teni bronzlaşmış ve dövmeleriyle öpüşüyordu ve ona bakmak bile vücudumdaki ısının yükselmesine neden oluyordu.

Kötü Tory. O ahmağa öyle bakma. Yiyecek kadar iyi görünebilir ama hazımsızlık yapacağından emin olabilirsin.

"Neden burada takılıyorsun?" diye sordu yere düşürdüğü kıyafetlerini toplamak için eğilirken. Bakışlarını üzerimde sabit tutarak pantolonunun içine girdi.

"Pisliklerden uzakta biraz zaman geçirmenin tadını çıkarıyordum ama bunu resmi olarak bitmiş sayabiliriz."

Darius tişörtünü silkti, o güzel vücudu örttü ve bana ondan başka bir yere bakmam için zihin açıklığı sağladı.

"Sanki benim hakkımda bir şeyler okuyormuşsun gibi görünüyor," diye karşı çıktı ve elimde sallanan Atlas'ımı işaret etti.

Ekrana baktım ve partiyi düzenleyen kızlar tarafından paylaşılmış bir fotoğrafını gördüm. Bir fotoğraf çekimi için poz vermiş gibi görünüyordu ve üzerinde tişörtü olmadan bir köprünün üzerinden özlemle bakıyordu.

"Evet, beni yakaladın. Gizli fangirl tam burada. Fotoğraflarına bakıp durmayı, rüya gibi vücudunu hayal etmeyi ve düzgün bir kişiliğe sahip olsaydın nasıl olurdu diye düşünmeyi seviyorum."

Bu yorumların hiçbirinde doğruluk payı yok.

Darius bu söze karşılık olarak gülümsedi ve benim alt çenem neredeyse spor ayakkabılarıma çarpacaktı. Ya da en azından bu etkileşimin başlangıcında kaltak suratını dinlendirme sanatını mükemmelleştirmemiş ve süper yapıştırıcıyla yerine yapıştırmamış olsaydım olurdu.

Gökyüzüne baktı ve yağmur olup olmadığını kontrol ediyormuş gibi bir elini uzattı.

"Burada fazla oyalanma Roxy," dedi, benim için o sinir bozucu lakabı kullanarak. "Tekrar boğulma tehlikesi atlatmanı istemeyiz."

Benden uzaklaşıp eve doğru yürürken ona kaşlarımı çatarak baktım; yatak odasından çalınan eşyaların bulunduğu çorabı gizleyen çalı çırpı yığınının yanından geçerken kalbim küt küt atıyordu.

Darius yanından geçerken tereddüt bile etmedi ve ben de sonunda onu almak için ilerlemeden önce içeride kaybolmasını bekledim. Hepsini çantamın dibine tıkıştırdım ve Aer House'a doğru yola koyuldum.

Geç oluyordu ama sorun değildi; Darcy'nin odasındaki çalıntı mal zulasını taşımak için gecenin karanlığına ihtiyacımız olacaktı.

Tepeye tırmanırken, o karıncalanma hissi yine omurgam boyunca ilerledi ve arkamda birinin olduğundan emin olarak durakladım.

Spor ayakkabımı yeniden bağlıyormuş gibi yaparak yere çöktüm ve saçlarımdan bir perdenin arkasından Ignis House'a doğru baktım.

Pistte gizlenen Darius'u fark etmem uzun sürmedi. Belli belirsiz gölgelere karışmaya çalışıyordu ama dolunayın ışığı altında geniş gövdesini Ateş Toprakları'nın açık, kayalık arazisinde saklamak oldukça imkânsızdı.

Ne yaptığını merak ettiğimde kalbim biraz çarpmaya başladı. Ignis House'a daha yeni gelmişti ve birkaç dakika önce içeri girmeye niyetli görünüyordu. Sanki benim uzaklaşmamı beklemişti ve şimdi de beni takip ediyordu.

Bu düşünce tüylerimi diken diken etti. Beni dışarıda hazineyi geri alırken görmediğinden emindim çünkü ondan çaldığımı anlasaydı çoktan benimle yüzleşirdi. Yani beni takip etmek için başka bir nedeni olmalıydı. Ben yalnız yürürken. Karanlıkta. Gece vakti.

Bana bir saldırı daha düzenlemesine izin vermeyeceğim.

Tam önümde yol ikiye ayrılıyordu; biri Küre'ye, diğeri Aer House'a gidiyordu. Onu gerçek hedefime götüremeyecektim ve Hava Bölgesi'nin açık çayırları onu kaybetmeme yardımcı olmayacaktı, bu yüzden doğrulurken Küre'ye doğru döndüm.

Çantamdan kulaklıklarımı çıkardım ve kulağıma taktım ama koşmaya başlamadan önce müziği açmadım. Ejderha pisliğinin en yüksek hızıma yetişip yetişemeyeceğini merak ederek koşmak istedim ama bunun şüpheli görüneceğine karar verdim.

Koşarken bir daha arkama bakmadım ama beni takip ettiğini hissedebiliyordum, vücudumdaki bakışları neredeyse fiziksel bir his gibiydi.

Küre ileride belirdi ve doğruca içeri daldım. İçerisi oldukça boştu ama birkaç öğrenci geç saatlere kadar

akşam yemeği ya da arkadaşlarla bir kahve ve bir dilim kekin tadını çıkarmak.

Buraya gelmek için bir bahanem olsun diye önünden geçerken donmuş buz soğutucusundan bir şişe su aldım ve odanın uzak tarafındaki çıkışa doğru ilerledim. Dışarı çıkmadan önce omzumun üzerinden baktım ve Darius'un odanın içinde adım attığını gördüm. Kısa bir an için bakışlarını yakaladım ve sonra tekrar karanlığa karıştım.

Çıkışın sağına ve Mars Laboratuarlarını çevreleyen gölgelere doğru koştum, duvara ulaşır ulaşmaz sırtımı duvara dayadım ve tuğladaki bir kemerin arkasına saklandım.

Darius dışarı adımını atar atmaz Küre'ye döndüm ve hareketsiz kaldı, kaşlarını çatarak etrafına bakındı. Gölgelerin arasında sessizce beklerken kendi kendime sırıttım. Polisleri ve birkaç güvenlik görevlisini bir kereden fazla atlatmıştım ve Darius Acrux'un pek de zorlanmayacağından emindim.

Sağa sola baktı, nereye gittiğimi anlamaya çalışırken nefesinin altında küfrediyordu.

"Roxy Vega'yı gördünüz mü?" diye çıkıştı Jüpiter Salonu yönünden gelen bir grup kıza.

"Hayır," diye cevap verdiler, kendilerinden başka bir şey isterse diye oyalanıyorlardı.

Darius sinirli bir şekilde hırladı ve diğer tarafa yöneldi, gölgeleri ararken bana yaklaştı.

O yanımdan geçip Dünya Gözlemevi'ne doğru ilerlerken, ben de duvar boyunca kaydım ve binanın en ucuna ulaşana kadar ilerlemeye devam ettim. Ağlayan Orman'ın ötesinde

Ama ağaçlara ulaşmadan önce başka bir patikadan ve uzun bir çimenlikten geçmem gerekiyordu.

Darius'un ya da başka birinin beni görecek kadar yakın olup olmadığını anlamak için etrafıma bakındıktan sonra koşmaya başladım. Ağaçlara doğru koşarken kalbim hızla çarpıyordu ve ağaçların altındaki karanlığa ulaşmadan önce iki devasa gövdenin arasından geçtim.

Burada resmi bir patika yoktu ama ağaçların derinliklerinde bir patikaya gelene kadar koşmaya devam ettim. Toprak yolda kısa bir süre durdum ve takip seslerini dinlerken nefesimi tuttum. Beni sessizlik karşıladı ve Aer House'a doğru dönerken kendi kendime sırıttım. Darius benim için her ne planladıysa, hayal kırıklığına uğrayacaktı.

Tekrar koşmaya başladım ve Aer Tower'a varana kadar hızımı kesmedim. İçeri girmem için kilide bir hava büyüsü fırlattım ve Darcy'nin odasına giden kıvrımlı merdivenleri koşarak çıktım.

Kapıyı çaldım ve kocaman gözlerle açtı. Neden burada olduğumu sormasını beklemeden içeri girdim.

"Bir şey mi oldu?" diye sordu endişeyle, sanki bana bir şey yapıldığını anlamayı bekliyormuş gibi bana bakıyordu.

"Henüz değil," dedim. "Ama Orion az önce bir grup FIB ajanıyla Ignis Evi'ne geldi ve Astrum'un ölümüyle ilgili kanıt bulmak için her odayı aramaya başladı. Oradaki işleri biter bitmez diğer evleri de aramaya başlayacaklar, o yüzden Darius'un altınlarını hemen taşımamız gerekiyor."

"Oh, kahretsin. Tamam," diye kabul etti Darcy. "Ama bununla ne halt edeceğiz?"

"Gömmek sanırım?" Başka bir fikrim olmadığı için teklif ettim.

Dizlerimin üzerine çöktüm ve altınları yatağının altından çıkarmaya başladım, büyük spor çantasının içini kontrol ettim ve tek bir bozuk para bile kaçırmadığımdan iki kat emin oldum. Darcy de hepsini kontrol etti ve her parçanın elimizde olduğundan emin olduktan sonra tekrar kapıya doğru ilerledik.

"Ben gidip dışarıda kimsenin olup olmadığını kontrol edeceğim," dedi. "Eğer varsa Atlas'ınıza bir mesaj göndereceğim. Eğer yoksa iki dakika arkamdan takip edin."

"Tamam." Ağır çantayı omuzlarıma aldım ve onun koridorda kaybolmasını bekledim.

İki dakika saydım ama mesaj gelmedi, ben de peşinden çıktım. Çantayı itip ses çıkarmamaya dikkat ederek parmak uçlarımla merdiven boşluğundan aşağı indim. Sonunda aşağıya indiğimde Darcy'yi kapının yanındaki gölgelerde beni beklerken buldum.

Dışarı çıktık ve kuzeye, Ağlayan Orman'a doğru ilerledik. Etrafımızdaki ağaçlar sık ve uğursuzdu, dalları yumuşak bir esintiyle fısıldıyordu ve bu da derimi endişeyle ürpertiyordu.

"Bence onu buraya gömelim," dedim. "Gerekirse tekrar bulmak için bir tür işaret koyabiliriz ama en azından bu şekilde bulunursa kimse bizimle bir ilgisi olduğunu kanıtlayamaz."

"İyi plan," diye onayladı Darcy. "Bak, ağaçların arasından patikadan uzaklaşan birkaç hayvan izi var. Eğer biz

Onları takip edin, muhtemelen bizi ormanın kalbine götüreceklerdir."

Ağaçların arasına doğru ilerlerken ve patikanın dışına çıkarken onu takip ettim. Yeterince uzaklaştığımızdan emin olunca durdu ve ben de ağır hazine torbasını aramızdan yere bıraktım.

"Şimdi ne olacak?" Nefes aldım. Toprak Elementi derslerimiz şimdiye kadar hep büyümenin gücüyle ilgiliydi. Çiçekler ve sarmaşıklar yaratmış, hatta ağaçları yeni uzuvlar çıkarmaya teşvik etmiştik ama henüz gerçek toprakla ilgili hiçbir şey yapmamıştık. Büyü ile ayaklarımızla toprakta bir çukur kazma gücümüz olduğunu hayal ediyordum ama nereden başlayacağımızdan emin değildim.

Darcy, "Bir delik açmayı deneyelim ve ne olacağını görelim," diye önerdi.

Daha iyi bir fikrim yoktu, bu yüzden onu takip ettim ve ellerimi ayaklarımızın yanındaki toprağa doğrulttum. Zihnimde bir delik hayal ettim, toprak hazinemiz için mükemmel bir saklanma yeri oluşturmak üzere ayrılıyordu...

Hiçbir şey.

Darcy konsantrasyon içinde dişlerini o kadar sıkıyordu ki sanki bir damarı patlayacakmış gibi görünüyordu.

Dizlerimin üzerine çöktüm ve bunun yerine daha iyi çalışıp çalışmayacağını görmek için avuçlarımı yere düz bir şekilde bastırdım.

Hafif bir titreme etrafımdaki toprağa akan büyünün yolunu işaret etti ama hiçbir delik görünmedi ve bir kürek olmadan bunu yapmak için gerçekten mücadele edecektik.

"Kahretsin," diye küfretti Darcy. "Onu göle atabilir miyiz?"

Tüm bu güzel hazinenin gölün dibine batması fikrine karşı çıktım. "Sirenler onu tekrar bulabilir," diye düşündüm ama bir yandan da bu zor kazanılmış ödülden bu kadar kolay ayrılmaya dayanamadığım için reddediyordum.

"O zaman kazmaya başlasak iyi olacak," dedi Darcy, teslim olmuş bir sesle.

Başımı sallayarak onayladım ve etrafımdaki toprağı eşelemeye başladım.

Darcy de bana katıldı ve ben de toprak sihrimi bu iş için kullanmaya devam ettim. Bazen kopardığım toprak yığını beklediğimden daha büyük oluyordu ve büyümün istediğim her şeyi yapmadığı açık olsa da bana biraz yardımcı olup olmadığını merak ediyordum.

Darcy yanımda ağır ağır nefes alıyordu ve ter, saçlarımı sayısız kez yüzümden uzaklaştırdığım çamur lekeleriyle birlikte alnımı kaplıyordu.

Burada işimiz bittiğinde nasıl görüneceğimi ancak Tanrı bilirdi ama bunu işimiz tamamlandıktan sonra düşünmem gerekecekti. Çukurun henüz yarısı kazılmıştı ve hazineyi daha içine koymamız gerekiyordu.

Görevimize o kadar dalmıştım ki, ne yaptığımızı saklamak için çok geç olana kadar yaklaşan ayak seslerini bile fark etmedim.

"Kutsal guacamole, majesteleri!" Geraldine haykırdı ve Darcy korku içinde ciyakladı.

"Kahretsin Geraldine! İnsanlara böyle sinsice yaklaşma!" Onun gelişiyle kalp atışlarım hızlanırken havladım.

"Noel Baba aşkına, tangayla güneşlenirken neyin peşindesin?" diye sordu, gözleri kocaman ve vahşiydi.

Buna karşılık gülmekten kendimi alamadım. Zaten bizi suçüstü yakalamıştı. İtiraf edip en iyisini ummaktan başka seçeneğimiz yoktu.

"Seni bu işe bulaştırmak istemezdim Geraldine," dedim yavaşça. "Ama sanırım sırrımız konusunda sana güvenmek zorundayım."

Darcy bana "bundan emin misin?" der gibi bir bakış attı ama ben sadece umutla omuz silkebildim.

Geraldine, "Sırlarınızı saklama onuru, bugüne kadar elde ettiğim en büyük ödül olurdu," diye haykırdı. "Bunu mezara kadar götüreceğim. Askıda işkence görsem de, aç farelere canlı canlı yedirilsem de, bir haftalık et suyu fıçısında kaynatılsam da, yumruklarla dövülsem de-"

Darcy onu durdurmak için, "Anladık Geraldine, sana güvenebiliriz," dedi. "Gecenin bir yarısı burada ne yapıyorsun?"

"Sadece sihrimi tazeliyordum," diye açıkladı, bir sepet dolusu mor çiçeği bize doğru sallarken bir yandan da merakla yarı kazılmış deliğimize bakıyordu. "Ben Cerberus Tarikatı'ndanım. Büyümüzü yenilemek için daha çok kurtboğan olarak bildiğiniz akonit yememiz gerekiyor. Ben de tam taze malzeme topluyordum ki bunu gece yapmak daha kolay. Gerçi diğer tüm Tarikatlar için ölümcül derecede zehirlidir, o yüzden atıştırmak yok! Ne yapıyorsun?"

"Sanırım Darius Acrux'un odasındaki küçük yangını duymuşsundur?" Ona sessizce sordum, her ihtimale karşı etrafıma bakındım.

ormanda daha fazla gece gezgini yoktu. "Şey, bu biraz... bendim."

"Kuyruğumu çek ve bana Bayan Bıyık de!" diye haykırdı. "Yani bu onun altını mı?"

"Evet."

Darcy, "Ve FIB ya da öğretmenler öğrenmeden önce bunu gömmemiz gerekiyor," diye ekledi.

"Başka yere bakmayın! Geraldine Grus, Solaria tahtının gerçek varislerinin sağlam bir dostu ve güvenilir bir koruyucusudur. Sizin skandalınız benim skandalım, sizin savaşınız benim savaşım ve sizin düşmanınız benim düşmanımdır. Darius Acrux sana yaptıkları için öbür dünyanın kızgın çukurlarında yanmalı. Eğer o yanıyor olsaydı ve ben de Cerberus formumda olsaydım, alevleri idrarımla bile söndüremezdim. Lütfen toprak büyülerimle size yardımcı olmama izin verin, majesteleri."

"Lütfen yap," diye yalvardım o bir adım öne çıkarken.

Geraldine ellerini kaldırarak büyüsüne emir verdi ve yere derin bir çukur açıldı. Ganimet torbasını kaptı ve sanki hiç ağırlığı yokmuş gibi deliğin içine fırlattı.

"Vay be Geraldine, ne kadar da kaslısın," diye yorum yaptım.

"Teşekkür ederim," dedi ay ışığında kızararak. "Boş zamanlarımda Pitball sahasında oyalanmayı severim. Bir gün sizi bu sporla tanıştırmak benim için büyük bir zevk olacaktır."

Darcy heyecanla, "Bunu çok isterim," dedi.

Geraldine heyecanla, "Bu sadece kurbağanın pijaması olabilir," diye ciyakladı. "Acaba siz de gelip

Bu Pazar bir sonraki maçta beni izler misin? Eğer izlerseniz elmas kaplı çoraplarınızı yere sereceğimi biliyorum!"

"Bu bir randevu," diye kabul ettim. Burada kıçımızı kurtardığı için ona borcumu ödemek için her şeyi yapardım.

Çorabı çantamdan çıkardım ve içindeki bozuk paraları alıp onları da deliğe attım. Hançeri deliğin üzerinde tutarken, sahip olduğu o garip varlık onu bırakmamam için bana yalvardı ve durakladım.

"Ne bekliyorsun?" Darcy tısladı.

Bıçağı gevşetmek yerine daha sıkı kavradım.

Neden atmak zorundayım ki? Hoşuma gitti, artık benim... Onu saklamak istiyorum.

Yavaşça nefes verdim, tüm içgüdülerim hançeri elimde tutmak gibi çılgınca bir fikre karşı savaşıyordu. Hançeri kimin çaldığına dair bir soruşturma yürütülürken çalıntı bir hançerle dolaşmanın kesinlikle berbat bir fikir olduğunu bilecek kadar başım belaya girmişti. Başımı şiddetle salladım, hançeri elimde tutma isteğimden sıyrıldım ve onu çantanın üstüne fırlattım.

Bu şey gerçekten garip.

Geraldine elini kaldırdı ve bir hareket dalgasıyla toprak çalınan hazinenin üzerini örttü ve zemin onun üzerinde düzleşti. O noktada pembe ve altın rengi çiçeklerin açmasını teşvik etti ve ben de gerektiğinde tekrar bulabilmek için Atlas'ımdaki haritada bulunduğumuz yere bir iğne bıraktım.

Kendimizi bir grup korsan gibi hissederek, "X işareti yeri gösteriyor," diye şaka yaptım.

Darcy bir kahkaha attı.

Suç mahallinden uzaklaşırken hepimiz birbirimize sırıttık ve Geraldine sihriyle uzanıp giysilerimizdeki ve bedenlerimizdeki her kir zerresini temizledi. Tırnaklarımın altındaki kiri bile çıkarmayı başardı ve ben onun gücüne hayran kaldım.

Patikaya geri dönerken sessiz kaldık ve ay ışığının üzerimize döküldüğü bir açıklıkta durduk.

"Bu sırrı üçümüz arasında saklayacağız," diye tekrarladım, Geraldine'in Göt Kulübü'nün geri kalanına yaptıklarımızı anlatmak gibi bir fikri olabilir diye.

"Dostluğumuzun kutsallığı üzerine yemin ederim ki bu konuda tek bir kelime bile etmeyeceğim," diye ciddiyetle kabul etti.

Bize sadakatini tamamen sunan bu garip kıza gülümsemekten kendimi alamadım. Onu zaman zaman rahatsız edici ve düpedüz sinir bozucu buluyordum ama o konuşurken bu sözlerdeki gerçekliği hissetmekten kendimi alamıyordum. Biz arkadaştık. Gecenin bir yarısı buluşup ormanın derinliklerine sırlarını gömen ve bunlardan kimseye bahsetmeyen türden. Birbirlerinin motivasyonlarına güvenen ve ne olursa olsun en kötü davranışlarını affeden türden.

"Uzun ve güzel bir dostluğa," diye yemin ettim, elimi aramızda tutarak.

Darcy elini benimkinin üzerine koyarak, "Arkadaşlığa," diye onayladı.

"Arkadaşlık," diye onayladı Geraldine, gözyaşlarının gelişini haber veren bir koklamayla yığını tamamladı.

Yollarımızı ayırıp kendi evlerimize dönmeden önce birbirimize son bir kez komplocu bir şekilde gülümsedik. Akşamımı bir ormanın ortasında kanıtları gömerek geçirmeyi beklemiyordum. Ama bir geceyi geçirmenin en kötü yolu da bu değildi.

FIB son iki saattir Aer Tower'ı arıyordu ve benim altımdaki kattan gelen gürültü ve takırtılardan bu koridoru kontrol etmelerinin uzun sürmeyeceğini sezmiştim.

Tory ve ben dün gece altınları ormanda saklamış olsak da, bir parçasını kaçırmış olabiliriz diye yatağımın altına bakmaya devam ettim. Akademi'de kalmaya karar verdikten sonra bir Varis'ten hırsızlık yaptığımız için kovulmak tam da bizim şansımıza olacaktı. Yorgunluktan ölüyordum ama en azından bu sabah arayacakları ilk yer benim koridorum değildi. Şafaktan önce gelmiş olmalılar.

"Oda aramaları! Kapılarınızı açın ve koridorda bekleyin!" Francesca'nın kuledeki sesini tanıdım ve kalbim yerinden çıkacak gibi oldu. Bir süre uyumaya çalıştım ama FIB'in buraya doğru geldiğini bilirken bu imkânsızdı.

Kapıma doğru ilerledim, omuzlarımı geriye çektim ve dışarı çıkarken yüz ifademi kayıtsızlığa dönüştürdüm.

siyah şort ve yelekten oluşan pijamalarımla odaya girdim. Suçlu değilim, o zaman neden kendimi suçlu gibi hissediyorum?

Kapımın açılmasına izin verdim ve sırtımı kapının yanındaki duvara dayadım. Francesca ve FIB'den bir ekip, Orion'un önderliğinde koridor boyunca yürüyordu. Yüzünde kalbimin biraz daha sert çarpmasına neden olan vahşi bir ifade vardı. Ona en yakın oda açık değildi ve hemen oraya doğru yürüyüp yumruğunu tahtaya vurdu. Odasındaki kız hakkında pek bir şey bilmiyordum, sadece Kylie ile birkaç kez takıldığını görmüştüm.

"Dışarı!" diye bağırdı ve cebinden tuhaf görünümlü bir anahtar çıkardı. Ucunda birden fazla çatal bulunan ince, gümüş bir şey. Anahtarı kilide soktu ve kapıyı açtığı anda bir kız ciyakladı.

Bir çocuk pantolonunu çekiştirerek odadan fırladı ve FIB'in etrafından dolanıp gözden kaybolurken kahkahalarla gülüyordu. Kız bir saniye sonra göğsüne bir çarşaf sararak ortaya çıktı.

"Beş dakikaya ihtiyacım var!" diye bağırdı Orion'a. Ama Orion avucundan çıkardığı bir havayla onu yolundan iterek odasına girdi. Francesca birimleri diğer odalara yönlendirirken bir FIB üyesi de onun peşinden gitti.

Diego koridorun sonundaki odasından çıktı ve kaşlarını çatarak bana baktı. "İyi misin?" diye mırıldandı ve ben de başımı sallayarak ona şakacı bir göz devirme hareketi yaptım. Atlas'ını çıkarıp bir şeye dokundu ve bir saniye sonra benimki pingledi. Arkama yaslandım

komodinimden aldım ve Diego'nun bana FaeBook'tan gönderdiği özel mesajı okudum.

Diego:
FML.
Bundan sonra The Orb'da kahvaltı etmek ister misin?

Gülümseyerek bir cevap yazdım.

Darcy:
Tabii, yolda Mars Laboratuvarı'na da uğramam gerek.

Mesajı gönderirken başımı kaldırdım ve Diego bana sorgulayan bir bakış attı. Biraz araştırma yapmış ve saçlarımın yeniden uzaması için ihtiyacım olan malzemelerin laboratuarlardaki stok odalarında tutulduğunu keşfetmiştim. Saçımı işaret ettim ve açıklama olarak başka bir yanıt verdim.

Darcy:
Operasyon: Saç Onarımı.
Göreviniz, eğer kabul ederseniz, ben bazı malzemeleri ödünç alırken öğretmenlere göz kulak olmak.

Diego bir cevap yazarken bir kahkaha attı.

Diego:
Ödünç almak mı?

Darcy:

;)

Biri Atlas'ı ellerimden çekip alınca irkildim ve başımı kaldırdığımda Orion'u kişisel alanımda buldum. "Komik bir şey mi var Bayan Vega?" diye sordu hafifçe.

Yüzümdeki gülümsemeyi silemiyor gibiydim, bu yüzden dudağımı ısırarak onu gizlemeye çalıştım. Sorusuna cevap olarak başımı salladım. Gözlerini mesajlarıma dikti ve bu da eğlencemi bastırmaya yetti.

"Hey." Elinden geri aldım ve gözleri karanlık gölgelerle titreşti. Neden her zaman özel hayatıma burnunu sokuyordu?

"Odanızda kaçak mal var mı?" diye sordu. "Hayır efendim,"

dedim dürüstçe, o sırada bir FIB üyesi

içeri daldı ve eşyalarımı karıştırmaya başladı. "Henüz

değil zaten," diye mırıldandı sadece benim

duyabileceğim şekilde,

sonra yan odaya doğru yürüdü.

Etrafımda onu izlerken bir sırıtışla savaştım. Beni buna siz zorladınız Profesör.

Parmaklarımı Atlas'ımın etrafına kilitledim, Orion'un odalara girip çıkmasını izliyordum, kaşları konsantrasyonla çatılmıştı. Ne düşünüyordu?

"Ah - ver şunu bana!" Diego'nun sesi dikkatimi çekti ve onu bir FIB ajanının kollarından tahta bir kutuyla güreşirken gördüm. Kutuyu göğsüne bastırdı ve Orion hücum eden bir gergedan hızıyla ona doğru geldi.

Bir elini kaldırıp Diego'yu duvara çarparak ayaklarından kaldıran bir hava kuvveti gönderdiğinde nefesim kesildi. Kutu yere çarptı ve diğer öğrenciler izlemek için bir araya toplanırken etrafımda kahkahalar koptu. Diego'ya böyle saldırdığı için dehşete düşmüş bir halde yardım etmek için öne atıldım.

"Bırak onu!" Orion'un kolunu yakalayıp geriye doğru çektim ve o da beni ayaklarımdan savurup koridorun aşağısına doğru uçuran bir hava fırlattı. Sadece daha çok gülen birkaç öğrencinin bacaklarına çarptım. Hiçbiri kalkmama yardım etmek için elini uzatmadı.

Dişlerimi sıktım, kendimi ayağa kaldırdım ve onlara doğru yürüdüm.

Diego kurtulmak için duvarı tekmelerken Orion kutuyu yerden aldı.

"Dokunma ona seni pislik! O benim büyükanneme aitti!" Diego kükredi ama Orion onu duymazdan gelerek kutuyu tüm gücüyle duvara çarptı ve şaşkınlıktan midemin bulanmasına neden oldu. Yüzlerce kırık parçaya ayrıldı ve enkazın arasında Diego'nun yaşlı bir kadının kolunun altına sıkıştırılmış bir sürü fotoğrafı vardı. Hepsinin arasında Orion'un hemen yerden kaptığı kırmızı bir günlük vardı.

"Bırak beni! Tu eres un pedazo de mierda, Vampiro escoria!" Diego duvarları titreterek böğürdü. Onu hiç bu kadar kızgın görmemiştim ve az önce söylediği her ne haltsa, lütfen aşağı inebilir miyim efendim olmadığını hissettim.

"Bunu tercüme etmek isteyen var mı?" Orion kitabın ilk sayfasını çevirerek koridora sordu. "Gerçi ses tonunuz sizi şimdiden cezaya çarptırmak için yeterli, Bay Polaris."

Diego'nun gözleri cehennem ateşiyle parlıyordu ve Orion'a şimdiye kadar kimsenin gözlerinde görmediğim bir nefretle bakıyordu. "Tercüme mi istiyorsun? Sana boktan Vampir pisliği dedim, çünkü sen tam olarak busun."

"Diego," diye soludum, bakışlarımla buluştuğunda yüz ifademle ona durması için yalvardım. Orion'a döndüğünde öfkesi eridi ve yerini çaresizlik aldı.

Orion yüksek sesle boğazını temizlerken, "Okuma," diye yalvardı.

"Efendim," dedim kararlı bir şekilde, bu sefer biraz daha temkinli bir şekilde ona doğru yürürken.

"Oh iyi ki İngilizce." Orion zalimce gülümsedi.

"Sadece dil pratiği yapmak için günlük yazıları yazıyorum, hepsi bu," diye homurdandı Diego. "Okumanıza gerek yok!"

"Önce Eylül," dedi Orion yüksek sesle. "Uyanış'ı beklediğimden de iyi buldum. Sanırım ilk arkadaşımı edinmiş olabilirim-" Etkili olması için durakladı ve diğer öğrencilerden kahkahalar yükseldi. FIB'den birkaç kişi bile katıldı. Diego'yu bu şekilde aşağıladığı için midem çalkalandı ve öfkem içimi yaktı.

Francesca kapı aralığına yaslanmış, sevimli bir masal anlattığını düşündüren bir ifadeyle Orion'u izliyordu.

Orion karanlık bir şekilde sırıtarak birkaç sayfa daha karıştırdı. "Üçüncü Eylül." Soğuk ve sert bir intikam alıyordu.

Diego onu aşağıladığı için özür diledi ama onu duvara sıkıştırıp en değerli eşyasını kırmak yeterli değil miydi? "Sanırım Pegasus Tarikatı'ndan birine ilgi duymaya başlıyorum. Gökyüzünde süzülüşü ve ardında ışıltılı izler bırakışı mı? Ya da belki de Fae formundayken bile ışıltının o çekici gözlerinde kalmasıdır. Sofia Cygnus kalbimi çarptırmaktan daha fazlasını yapıyor-"

"Lance," diye kıkırdadı Francesca en nazik uyarılarla. Bunun asıl nedeninin işine devam etmek istemesi olduğunu düşündüm.

Orion, Diego'ya bakarken sırıtarak, "Tam da iyi kısmına geliyoruz," dedi. "Yoksa beni durduracak mısın?" Ses tonunda bir meydan okuma vardı ve onun gerçekten karşılık vermesini istediği hissine kapıldım.

Diego daha çok çabaladı, ellerine hava doldurdu ama bu Orion'un bağlarını çözmeye yetmedi.

"Hayır mı? O zaman devam edeyim." Sayfaya baktı, bir sonraki satırı sessizce okurken kaşları havaya kalktı.

O daha yüksek sesle okuyamadan, Orion'a ve bu Akademi'deki herkese böylesine acımasız, affetmez zorbalar oldukları için öfkeyle ilerledim.

"Kes şunu!" Ağzını açtığında bağırdım.

Büyü damarlarımda dolaşıyor, daha önce deneyimlemediğim bir şekilde birbirine dolanıyordu. Ellerimden sarmaşıklar fışkırdı ve en koyu mavinin ateşi öfkeyle yanan bir çizgi halinde ellerimden aşağı süzüldü. Orion hemen bir elini uzatarak havadaki oksijeni çekti ve alevleri söndürdü. Dişlerimi sıktım, sarmaşıkların onu sarmasını diledim.

onları uzak tutmak için havayı ustalıkla kullandı. Büyük bir kararlılıkla bir tanesini boğazına kilitlemeyi başardım ve onu geriye doğru savurarak yere çarpmasını sağladım.

Şok kalbimi sarstığında ve büyümün bir dalga halinde ölmesine neden olduğunda sarmaşıklar bir anda uzaklaştı. Diego bir iniltiyle yere düştü, kırılan kutusunun parçalarını topladı ve fotoğrafları cebine doldurdu.

Orion dik otururken hâlâ günlüğe tutunuyor ve başının arkasını ovuşturuyordu. Çekinerek öne doğru ilerledim ve önünde çömeldim. Elimi uzatıp kitabı elinden aldığımda boğazımı hararetli bir yumru yaktı ve sözsüz bir şekilde arkamdan Diego'ya uzattım. Gözlerini kırpmadan bana bakan Orion'dan bakışlarımı ayıramıyordum.

FIB tekrar harekete geçti ve aramalarına devam ederken öğrencilere yollarından çekilmelerini emretti.

Orion'un ağzı bir köşeden yukarı doğru çekildi ve gamzesi yanağını deldi. "Ben de bunu yapmanı umuyordum," dedi alçak bir sesle.

Şaşkınlıkla kaşlarımı çattım, buna ne diyeceğimi bilemiyordum. "Az önce sana saldırdım," dedim inanamayarak. "Burada cezamı bekliyorum."

Ayağa kalkmak için hamle yaptım ve o da bileğimi yakaladı, benim momentumumu kullanarak kendine yardım etti. İyi olup olmadığını görmek için Diego'ya baktım ve gururunun vücudundan daha fazla incindiğini söyleyebilirim.

Orion aniden elini saçlarımın kısa uçlarına doladı ve beni öne doğru sürükleyip dişlerini boğazıma geçirirken korkuyla irkildim. Tepki veremeyecek kadar yavaştım ve büyüm anında etkisiz hale geldi. Kollarında gevşediğimde vahşi bir ses çıkardı ve derin bir ürperti kemiklerimi sardı.

İnsanlar sanki bu tamamen normal bir olaymış gibi bize doğru bakmıyordu bile. Caleb'ın Tory'nin bileği yerine boynunu ısırdığını görmeye alışmaya başlamış olsam da, hiçbir şey bir canavarın çenesinde olmakla kıyaslanamazdı.

Diego odasına geri dönüp kapıyı tekmeleyerek kapatırken kendi kendine İspanyolca bir şeyler mırıldanıyordu.

Sağ ol dostum.

Orion'un kolu belime sıkıca sarıldı ve acı geçip yerini çok daha lezzetli bir şeye bırakırken gözlerim kapandı. Ve kesinlikle, kesinlikle yasak. Koluna tutundum ve kasları parmaklarımın altında esneyerek dudaklarımdan yumuşak, zar zor algılanabilen bir inilti çıkardı. Isırığı derinleşti ve beni duymuş olması gerektiğini bilsem de bunu bir acı iniltisi sanması için dua ettim.

Bunu sevmedim. Bunu sevmedim. Bunu sevmedim.

Kendime bunu söylemeye devam edersem, damarlarımın kıvılcımlanmasını ve başımın dönmesini kesinlikle durdurabilirdim.

Sonunda dişlerini çıkardı ama ağzı boynumda uygun olandan bir saniye daha uzun süre kaldı. Dudakları sadece bir an için ısırığa doğru bastırdı.

Milisaniye ama varlığımın her köşesinde hissettim, sanki yer ayaklarımın altından kayıp gitmişti.

Geri adım attı ve ben de az önce aramızda geçen çılgın güç oyununu anlamaya çalıştım.

Başparmağıyla ağzının kenarını sildi ve bir gülümseme sakladığını hissettim. "Cumartesi günü benimle cezan olduğunu unutma." Öylece yürüyüp gitti ve ben uzun saniyeler boyunca kıpırdamadım.

Sonunda arkamı döndüğümde koridorun boşaldığını gördüm. Son FIB de eli boş dönüyordu ama Francesca'nın Orion'u beklerken çıkışta oyalandığını gördüm. Onlar uzaklaşırken Orion da ona katıldı ve Francesca'nın omzunu onun omzuna sürtüşünü ya da elini sahiplenici bir şekilde onun koluna kaydırışını gözden kaçırmadım.

İçimdeki derin, hayvani bir içgüdü üst dudağımın bir canavar gibi hırlayacakmışım gibi geriye kıvrılmasına neden oldu.

Yanı başımda çarpan bir kapı sesi beni o tuhaf duygudan kopardı ve Diego'nun koyu yeşil paltosunu çekiştirerek geri döndüğünü gördüm. "Hâlâ Mars Laboratuvarları'na gidiyor muyuz?" diye homurdandı, bere şapkasını yüzünü buruşturarak düzeltti.

Onun için kendimi tehlikeye attıktan sonra beni Orion'un dişlerine terk ettiği için ona karşı bir kızgınlık hissettim. "İdare edebilirim," diye mırıldandım.

Derin bir iç çekti. "Üzgünüm kızım," dedi nazikçe, yaklaşarak. "Bazen çıldırıyorum. Orion'la arama bir süreliğine mesafe koymanın en iyisi olduğunu biliyordum. Seni bırakıp kaçmak istememiştim. Yaptığın şey için teşekkürler." Beni dürttü ve ben de küçük bir gülümseme yarattım.

göğsünü kaldırarak. "Hadi, bunu çözmene yardım ederek telafi etmeme izin ver." Başımı okşayarak saçlarımı karıştırdı - ki saçlarımın şu anki halini düşününce bunun pek bir anlamı yoktu. Ama bunun değişmek üzere olabileceğini fark ettiğimde ruh halim bir mil kadar aydınlandı.

"O zaman yakında gidelim." Işıldadım.

Diego pijamalarımı göstererek, "Üzerine kalın bir şeyler giy, dışarıda yağmur yağıyor," dedi.

"Tabii, bana iki dakika ver."

Güldü. "Ne yaptıklarını gördüğünde bundan daha uzun sürecek. Hazır olduğunda kapıyı çal."

Odasına geri döndü ve ben de panik içinde hızla kapımdan çıktım. Evin tamamen darmadağın olduğunu görünce ağzım açık kaldı. Çekmecelerimin içindekiler dışarı çıkarılmış, kıyafetlerim gardıroptan gelişigüzel çıkarılmış, yatak ters çevrilmişti.

Kaşlarımı çattım ve eşyalarımı çekmecelerime geri yerleştirdim. Diz çöktüm ve komodin çekmecemi çıkardım.

Havayı içime çektim, içinde sakladığım birkaç eşyayı karıştırdım ama orada değildi. Astrum'un kartı gitmişti.

Kalbim sanki suyun altında duyuyormuşum gibi kulaklarımda ağır ağır çarpıyordu.

Francesca bunu zaten biliyordu, neden o ya da ajanları alsın ki?

Belki de iki kez kontrol etmeleri gerekiyordur. Ama o zaman neden bana söylemediler?

Şüpheli olduğunu düşünselerdi elbette sorgulanırdım.

"Ölüm," omurgamı buzdan bir sütuna dönüştüren bir ses üzerime yuvarlandı. Yerde diz çöktüğüm yerden başımı kaldırdığımda Seth'i kapının girişinde Astrum'un kartını parmaklarının arasında döndürürken buldum. "Bu kartın ne anlama geldiğini biliyor musun?" diye sordu yavaşça, sanki yemeğiyle oynuyormuş gibi. Gücümü Orion'un üzerinde serbest bıraktıktan ve o da benim kaynağımdan içtikten sonra, Seth'le savaşmayı deneyecek durumda bile değildim. Yardım için bağırmak anlamsız ve aşağılayıcıydı. Bu yüzden ayağa kalktım ve ellerimin titremesine izin vermemeye çalışarak onunla yüzleştim.

Sorusuna cevap vermedim ama o yine de devam etti.

"Son," diye mırıldandı. "Son." Odama adım attı, aurası havayı zehirle dolduruyordu. "Sence bu bizim hakkımızda?" Astrum'un yazısını ilk kez görüyormuş gibi yaparak kartı ters çevirdi. Ama koridordaki kargaşa sürerken kartı odamdan çaldıysa, okumaya da vakti olmuştur. "Bir hata yaptım ve artık zamanım doldu. Gölge beni keşfetti ve onların gazabından kaçmam için hiçbir umut yok. Aradığın cevaplar Aslan ve Terazi burçları arasında saklı. Alevlere güvenme. Tahtına sahip çık." Son sözleri sanki dünyaya bir lanetmiş gibi söyledi. "Bana bunu kimin yazdığını söyle."

Onun zorlaması çok güçlüydü ve ben tamamen engellemek için hazırlıksızdım. Kendimi tutmaya bile çalışamadan isim dudaklarımdan döküldü. "Profesör Astrum."

Seth bunu bir an düşündü. "Yani bu Gölge bir öğretmeni mi öldürdü? Çok kötü biri olmalı." Yaklaştı ve ben geri çekilme içgüdüsüyle savaştım, beni korkmuş görmesine izin vermeyi reddettim. "Ama kimse benden daha kötü değil," dedi kurt gibi bir hırıltıyla ve kalbimi yerinden oynattı.

"Ne istiyorsun?" Düzgün bir sesle sordum, karta uzandım ama onu başımın üzerine kaldırarak ulaşamayacağım bir yere koydu.

Piç kurusu.

Dudaklarını büzdü. "Bir öpücük. Onu geri almanın bedeli bu."

"Dilimi kesmeyi tercih ederim," diye tükürdüm.

Karanlık bir şekilde güldü. "Bu utanç verici olurdu. Onu tekrar sarılmış olarak hissetmeyi dört gözle bekliyordum."

"Kandırılıyorsun," dedim ve bir kez daha kartı almak için hamle yaptım ama o kadar uzundu ki elini kaldırıp benden uzak tuttu.

Ellerim yumruk oldu ve onu odamdan çıkarmanın ve bu süreçte o kartı ondan almanın bir yolunu bulmaya çalıştım.

"Hadi, küçük bir öpücük. Sana saçını bile geri veririm." Bileğini çevirerek mavi saç örgüsüyle benimle alay etti.

Öfke içimi asit gibi yaktı. "Senin derdin ne?" Tersledim. "Neden seni öpmemi istiyorsun?"

Gözlerindeki sert duvar bir parça alçaldı ve elini bırakarak kartı parmaklarının arasında çevirdi.

uzman becerisi. "Belki de tüm bu gerilimi ortadan kaldırmak için ihtiyacımız olan şey makyajlı sekstir," dedi şehvetli bir gülümsemeyle.

Karta baktım, ona doğru hamle yapmanın anlamsız olduğunu biliyordum. Yani gerçekten tek bir seçeneğim vardı.

"Defol." Ona sırtımı döndüm; Solaria'da yapılabilecek en büyük hakaretlerden biriydi bu. Boğazının derinliklerinde hırladı, saf kurt.

Korku omurgamı kavradı. Gözlerimi kapattım, kendimi açık bir hedef olarak sunmuş olmama rağmen hareket etmemeye, kaçmamaya, hiçbir şey yapmamaya kendimi zorladım.

"Benim evimde yaşıyorsun, bebeğim. Bu seni benim sürümün bir parçası yapar. Ve ben de senin Alfa'nım."

"Ben hiçbir sürünün parçası değilim. O yüzden git alfa-siktir kendini," diye tısladım, beni bile şaşırtan kelimeleri söylerken sesim bir parça titriyordu.

Kolumdan tutup beni yüzüne bakmaya zorladı. Gözleri tehlikeyle parlıyordu ve bana dik dik bakarken boğazım korkuyla düğümlendi.

"Sen sürüyü seçmezsin, sürü seni seçer. Ve bu duvarların içinde olduğun ve ben sana sürüme katıldığını söylediğim sürece, benim kurt hiyerarşime uyacaksın. Eğer fark etmediysen, sen en alttasın bebeğim. Yani Alfan ulu derse, ne kadar yüksek sesle diye soracaksın."

Elimi çektim ve aynı hareketle kartı elinden kaptım. Eteğimin arkasına doğru sıkıştırdım ve kaşları havaya kalktı.

"Bu bir davet mi?" Sırıttı ve ben ellerimi temkinli bir şekilde kaldırdım, içime korku damlıyordu.

"Eğer bana dokunursan sahip olduğum tüm enerjiyi sana savururum," diye fısıldadım, sesim korkudan kaybolmuştu.

Lütfen bana dokunma, fazla gücüm kalmadı.

Kaşları sertçe birbirine çarptı. "Sadece şaka yapıyorum, Darcy." Yüz ifademi inceledi ve bir adım geri çekildi, yüz hatları çarpıldı.

"Senin ve aşağılık arkadaşlarının neler yapabileceğini bilmiyorum." Kapıyı işaret ettim. "Defol. Dışarı."

Tekrar geri çekildi. "Bilmece ne anlama geliyor? Hangi cevapları arıyorsunuz?"

"Bu seni ilgilendirmez."

"Seni tekrar zorlayabilirim," dedi ama bu fikre pek sıcak bakmıyor gibiydi.

Zorlanmak istemediğim için dişlerimi sıktım ama gönüllü olarak bilgi vermek de aynı anlama geliyordu. "Solaria'ya geldiğimizden beri binlerce sorumuz var," dedim ses tonum suçlayıcı bir şekilde. Çünkü bu dünyada hiçbir şey bilmediğimizi biliyordu ve o ve arkadaşları hâlâ istemediğimiz bir taht için bizi yok etmeye çalışıyordu. "Astrum herhangi bir şeyden bahsediyor olabilir."

"Aslan ve Terazi," diye mırıldandı bir elini saçlarında gezdirirken. "Astrum, Darius ve Orion'dan bahsediyorsa sonsuza dek karanlıkta kalacaksın. Sorularınızı yanıtladıkları gün cehennemin donduğu gündür."

Odamda aç bir kurt olduğu gerçeğinden bir anlığına uzaklaşarak kaşlarımı çattım. "Orion benim İrtibat Subayım, bana geçmişimi anlatmak zorunda."

"Pfft," diye soğuk bir şekilde güldü. "Gerçekten sana her şeyi anlattığını mı düşünüyorsun?" Sesini alçaltarak daha yakına eğildi. "Darius'la ne haltlar karıştırdıklarını ben bile bilmiyorum. Yalanları o kadar derin ki arkadaşlarını bile karanlıkta bırakıyorlar." Bu gerçek onu derinden üzmüş gibi boynunun arkasını ovuşturarak alçak, köpekçe bir inilti çıkardı. Konuşmaya devam ettiğinde şaşırdım ve şu anda gerçekten bana içini dökmeye çalışıp çalışmadığını merak ettim.

Kibirli pislik.

"Yani beni yanlış anlamayın, Darius'u seviyorum. Ama bazen yüzüme karşı yalan söylediğini biliyorum. O ve Orion neyin peşindeyse, bu tamamen günah."

"Seth?"

Bana baktı, sanki en iyi arkadaşmışız gibi gülümsüyordu ve ben bunun için yüzünü parçalamak istedim. "Evet, bebeğim?"

"Odamdan defol git. Ve bir daha buraya gelme."

Dilini yanağına bastırdı, kapıya doğru ilerledi ve bileğinin etrafındaki mavi saç bandını okşadı. Ondan o kadar nefret ediyordum ki içim acıyordu. Benim yaramı taşıyor, tüm okulun görmesi için onu sallıyordu. Yaramı tekrar dikebilecek gibi değildim ama yine de geri istiyordum.

"Yakında görüşürüz, zayıf çocuk." Uzaklaştı ve içimdeki korku nihayet yerini rahatlamaya bırakırken ciğerlerimden kesik kesik bir nefes çıktı. Bir an duvara yaslanıp nefesimi tuttum ve konuşmayı zihnimde tekrar canlandırdım. Belki kazanmamıştım ama kaybetmemiştim de.

Kendimi hareket edecek kadar güçlü hissettiğimde kapıyı kapattım ve banyoya yöneldim. Hızlıca duş aldım ve üniformamı giydim, lacivert ceketimin üzerine siyah bir yağmurluk geçirdim. Botlarımı giydim ve parmaklarım kapı kolunun üzerinde gezinirken kapıya yöneldim.

Orada değil, sadece yürü.

Çenemi kaldırdım ve dışarı çıktım, Diego'nun odasına doğru yürüdüm ve kapıyı çaldım. Bir saniye sonra kapıyı açtı ve Atlas'ından bana kasvetli bir müzik sesi geldi. Müziği kapattı, benden sonra salona adım atarken depresif görünüyordu.

Kahvaltı şimdiye kadar Küre'de hazır olurdu ve Tory ile orada buluşup geçirdiğim çılgın birkaç saati ona anlatmak istiyordum. Ve bu Tarot kartıyla ilgili yeni teorileri tartışmak istiyordum. Astrum'un cevaplar için bizi Darius ve Orion'a yönlendirmesi doğru görünmüyordu. İkisinden de ne kadar hoşlanmadığını açıkça belirtmişti.

Diego'yla birlikte yağmurun altında kuleden çıkarken aklım başımdan gitti. Kapüşonumu çektim ve Diego da aynısını yaptı, Mars Laboratuarlarına doğru ilerlerken sessizce beni takip etti.

Yağmur taş patikadan yukarı sıçradı ve Ağlayan Orman'ı kesen patikaya ulaştığımızda patikanın çamurlu bir bataklığa dönüştüğünü gördük. Diego ellerini ceplerine sokmuş ve gözlerini yere dikmiş bir şekilde çamurda ilerlerken ben parmak uçlarımla kenarlarından geçtim.

"İyi misin?" Çamurun üzerinde dikkatli bir yol açmak için ağaçların çıkıntılı köklerini kullanarak ona seslendim. Ayağım birden fazla kez kaydı ama mucizevi bir şekilde kıçımın üstüne düşmedim.

"Evet," dedi asık suratla.

"Emin misin?" Açılıp açılmayacağını görmek için ona umutlu bir bakış atarak bastırdım.

Ağır ağır ofladı. "Bu o Vampir," diye homurdandı. "Orion'un canı cehenneme, kim olduğunu sanıyor bu?"

Kalbim göğsümde garip bir şekilde çarptı ve yağmur damlaları yanaklarımı süslerken göz kırparak yukarıdaki gölgeye baktım. "O kadar da kötü biri değil."

"Ciddi misin sen?" diye tersledi.

"Yani, o tam bir pislik ama... Sanırım bu onun öğretme tarzı."

"Darcy Vega lütfen bana az önce büyükannemin oyma biblo kutusunu kıran adamı savunmadığını söyle." Gözlerini kırpıştırdı ve bir an için gözlerinde yaşların yüzdüğünden emin oldum.

"Oh Diego, özür dilerim, öyle demek istemedim." O patikanın göbeğinde, ayak bileğine kadar çamura batmış bir halde dururken, ben bir kökün üzerinde tehlikeli bir şekilde dengede duruyordum.

Ağır ağır kokladı ve botlarımı temiz tutmaktan vazgeçerek kökten çamura düştüm ve ona doğru ezilerek ilerledim.

Tekrar burnunu çekti. "Ayakkabıların mahvoluyor," diye mırıldandı.

"Sorun değil," dedim. "Bana yeni bir çift alabilirsin," diye takıldım ve o da bir kahkaha attı.

"Gerçekten Fae oluyorsun, güzelim." Omzumu itti ve ben de küçük bir kahkaha attım.

"Bana büyükannenden bahseder misin? Fotoğraftaki kadın o muydu?"

Başını salladı. "Büyükannem," dedi kalın bir sesle. "Dünyada beni gerçekten önemseyen tek kişi oydu, biliyor musun?"

Kaşlarımı çatarak kolunu ovuşturdum, yağmur gölgelikten üzerimize yağarken havada rutubet kokusu yükseliyordu.

"Öyle miydi?" Nazikçe sordum.

"Geçen yıl öldü," diye boğuk bir sesle konuştu. "Şimdi yapayalnızım." "Bir ailen olduğunu sanıyordum," dedim yumuşak gözlerine bakarak,

Soluk gözlü.

"Biliyorum, sadece benimle gurur duymuyorlar. Beni buraya değerimi kanıtlamam için gönderdiler. Ve ben onları hayal kırıklığına uğratıyormuşum gibi hissediyorum." "Başarısız olmuyorsun," diye söz verdim. "Buraya geleli sadece birkaç gün oldu. haftalar, daha ne yapabilirsin?"

"Henüz tarikatımı bile almadım," diye mırıldandı.

"Benim de yok." Omzunu dürttüm ve o da

Gülümse.

"Sanırım sen de benim kadar işe yaramazsın, ha?" diye alay etti. "Ama daha önce Orion'un kıçını tekmeleyişine bakılırsa, burada gayet iyi olacağını söyleyebilirim. Sen buraya aitsin. Ben sadece... uyumsuz biriyim."

"Hepimiz uyumsuzuz," dedim tekrar yürümeye başladığımızda, su birikintilerinde ilerlerken. "Buradaki her birinci sınıf öğrencisi kendi yolunu bulmaya çalışıyor. Senin iyi bir kalbin var Diego. Bu buraya uyum sağlayamayacağın anlamına gelmez. Bence buranın birkaç iyi kalbe ihtiyacı var."

Diego elimi tuttu ve ağzım bir açılıp bir kapandı. Ne yapacağımı bilemediğim için öylece bıraktım, buz gibi parmaklarım onunkilerin sıcaklığıyla sarmaş dolaştı.

Tamam, bu garip.

Ağaçların arasından çıkarken, kapüşonumu düzeltiyormuş gibi yaparak elimi çektim. Mars Laboratuvarları'na yaklaştıkça garip bir sessizlik çöktü ama yaklaştıkça aklım elimdeki göreve daha çok kaymaya başladı.

Yağmur şiddetini artırdıkça öğrenciler Küre'nin sığınağına kaçışıyordu ve ben de laboratuvarlara doğru adımlarımı hızlandırdım, kırmızı tuğlalı binaya girerken başımı eğdim.

Duvarlar kan turuncusuna boyanmıştı ve üzerlerine Mars gezegeninin duvar resimleri çizilmişti. Bu malzemeleri tam olarak nerede bulmam gerektiği hakkında hiçbir fikrim olmadığını hemen fark ettim ve bunu öğrenmenin tek bir yolu vardı.

Diego duvarlardaki sanat eserlerine hayranlıkla bakmaya başladığında Atlas'ımı çantamdan çıkardım. Özel e-posta servisine yöneldim ve Orion'a bir mesaj gönderdim.

Darcy:

Hızlı bir soru... Mars Laboratuvarındayım. Belirli bir takım malzemeleri nerede bulabileceğim konusunda bana küçük bir ipucu verebilir misiniz?

Atlas'ımı kaldırmaya gittim, o cevap verene kadar bir süreliğine Küre'ye gitmemiz gerekip gerekmeyeceğini merak ediyordum, ama daha önce

Çantama dokunduğumda bile bir bildirim belirdi.

Orion'dan bekleyen bir mesaj bulduğumda aptalca bir sırıtış yanaklarımı ısırdı. Nam-ı diğer Lance. Ki ona seslenmeyi hayal bile edemezdim.

Lance:
Kat 3
Laboratuvar 306
6633211

Uçları hala mavi mi olacak?

Son satırı birkaç kez tekrar okudum, bunu bana neden sorduğunu ve neden umursadığını bilmiyordum. Cevap verecek vaktim olmadığından Atlas'ı çantama tıkıştırdım ve koşarak Diego'nun yanına gittim, kolundan tutup onu merdivenlere doğru çektim.

Üçüncü kata çıktık ve kapıdaki bir pencereden sahilin temiz olup olmadığını kontrol ettim.

"Tamam, sen gözcülük yap. Bu tarafa yönelen olursa bana mesaj at," dedim. "Biri neden burada olduğunu sorarsa birini beklediğini söyle."

"Tamam," diye kabul etti Diego, Aer Tower'dan ayrıldığımızda olduğundan çok daha mutlu görünüyordu. "İyi şanslar."

Başımı salladım, uzun koridora adım atıp koridor boyunca rahat bir tempoda yürürken kalbim deli gibi çarpıyordu. Paltom hâlâ ıslaktı ve ben ilerlerken arkamda bir su birikintisi bırakıyordu.

Ben de aceleyle fermuarını açtım ve 306 numaralı odaya yaklaşırken çantama tıkıştırdım.

Saçımın uçlarını tekrar maviye mi boyayacağım?

Saçıma yeniden renk vermek için okula boya siparişi vermek bir yana, saçımı yeniden uzatmayı bile düşünmemiştim. Bana geçmişi hatırlatması için bu şekilde yaptırmıştım. Bir daha asla kimseye güvenmemek için. Ama bugünlerde bu hatırlatmaya gerçekten ihtiyacım var mıydı?

Uzun tezgahların sıralandığı laboratuvarı buldum. Kapı kilitli değildi ama içeri adımımı atar atmaz masasında oturan bir profesör gördüm. Uyuduğunu fark etmeden önce beni azarlamasını bekleyerek donakaldım. Sandalyesinde uyuklarken başını arkaya doğru eğmişti ve horlarken bıyıkları dalgalanıyordu.

Bakışlarım arkasındaki metal kapıya kilitlendi.

Koşabilirdim, kaçabilirdim. Ama buraya kadar gelmiştim zaten. Boş ver.

Cesaretimi topladım ve odanın içinde olabildiğince sessizce ilerledim. Masanın yanından geçtim, kapıya yaklaşırken adrenalin pompalıyordu. Bir anahtar koduyla kilitlenmişti ve Atlas'ımı çıkarıp bana verdiği numarayı tuşlarken sessizce Orion'a teşekkür ettim.

Alçak bir bip sesi açıldı ve panik içinde omzumun üzerinden baktım.

Profesör yüksek sesle horladı ve ben bir iç çekerek aceleyle odaya girdim. Raflar ve raflar dolusu malzeme, iksir ve büyülü eşya önümde uzanıyordu ama neyse ki her sıranın altında etiketlerle alfabetik olarak sıralanmışlardı.

İlk reyona doğru ilerledim ve As'ın başında birkaç kavanoz Kova Aytaşı buldum. Elmas gibi parlıyorlardı ve Seth Capella'dan intikamımın ilk aşamasını gerçekleştirmek için tam da ihtiyacım olan şeyi bulmanın heyecanıyla kalbim yerinden fırlayacak gibiydi. Taşlardan birini aldım ve yüzümde geniş bir sırıtışla cebe attım. Bu sabah onunla karşılaştıktan sonra ondan intikam almaya iki kat daha hazırdım.

Listemi kontrol ettim ve ilk maddeyi aramaya koyuldum: üç pul biber kabuğu kurusu.

Yerini bulmam uzun sürmedi. Ağaç kabuğu küçük bir küvetin içindeydi ve birkaç tanesini dikkatlice bir peçeteye sarıp çantama attım. Birkaç koridor boyunca ilerleyip sedef ararken içimde bir heyecan dans etti. Kazıntıların geldiği büyük yumuşakça kabuklarının yanında küçük kaplar buldum. Saksılardan birini poşete koydum ve bir sonraki koridora geçerek son parçamı aramaya başladım: iki inçlik sarı bir kristal.

Y bölümünü ve C'yi aradım ama hiçbir iz göremedim. Tam pes etmek üzereyken bir parıltı gözüme çarptı. Bir pencerenin karanlık bir odaya baktığı odanın uzak ucuna yöneldim, ama içinde bir şey parıldıyor gibiydi.

Yanımdaki kırmızı düğmenin üzerinde ışıklar yazıyordu, ben de düğmeye bastım ve önümde beliren güzel manzara karşısında ağzım açık kaldı. Önümde uzun, boru şeklinde bir oda uzanıyordu ve uzun masaların üzerinde, çeşitli küvetlerden, kavanozlardan ve cam tüplerden büyüyor gibi görünen yüzlerce ve yüzlerce kristal vardı. Her

Güneşin altındaki renkler, eşsiz renk tonlarıyla ayrılarak bana parıldadı.

Ağır kapıyı açıp içeri adımımı attığımda heyecandan içim içime sığmıyordu. Buz gibi bir rüzgâr üzerimden geçti ve koridorlardan birinden geçip parıldayan sarı kristallerin olduğu bölüme doğru aceleyle yürürken nefesim kesildi. Hepsi kavanozların içindeydi, bazıları küme halindeydi ve diğerleri o kadar büyüktü ki kendi başlarına büyük cam fıçılara bölünmüşlerdi.

Sıranın sonunda bir ölçüm çubuğu duruyordu, ben de onu kaptım ve sarılar kümesinin arasında iki inçlik bir kristal aradım. Bir tane bulduğumda, onu kavanozundan çıkardım ve güzelliğine hayran kalarak avucumun içinde çevirdim.

Atlas'ım yüksek sesle pırıldadı ve midem sertçe sıkıştı. Diego'dan bir uyarı bulmayı umarak kaptım ama onun yerine Orion'dan başka bir mesaj geldi.

Lance:

Belki bu sefer yeşil? Gerçi "Yeşil" bir takma ad olarak pek akılda kalıcı değil.

Bu gerilim beni öldürüyor.

Tabletimi kristalin yanına koyarken bir kahkaha attım. Ölçüm çubuğunu yerine koydum ve aceleyle odanın sonuna gittim. Kapıdan çıktım, arkamdan kapattım ve ışığı söndürdüm.

Adımlarımı hızlandırarak bir sonraki kapıya doğru ilerledim ama daha kapıya varmadan kapı açıldı. Kalbim çılgınca çarptı ve Profesör odaya girerken arkasına atladım.

Genişçe esnedi, koridorda ilerledi ve kendi kendine mırıldandı. Kapıyı kapanmadan önce yakaladım, dışarı fırlarken adrenalinim yükseldi ve ardından laboratuvara doğru koşmaya başladım.

Kapıyı iterek koridora açtım, gözlerim koridorun en ucunda duran Diego'nunkilerle kilitlendi.

Sırıttım ve çantamı zafer kazanmış bir edayla ona doğru salladım. Bu akşamki derslerimden sonra doğruca odama dönecek, iksiri hazırlayacak ve yeniden kendim olacaktım!

Paltomun daha önce oluşturduğu su birikintisine çarptığımda ayağım altımdan kaydı ve geriye doğru düşüp popom yere çarptığında kalbim boğazıma kaçtı.

"Ah," diye inledim, kendimi yukarı ittim ve Diego'yu beni yukarı çekmek için orada buldum.

"İyi misin?" diye sordu gülmeye başlayarak.

"Evet." Kıçımı ovuşturdum, ağrıyan bileğimi sallarken topallayarak ilerledim ve o anda hiçbir şeyin keyfimi kaçırmasına izin vermedim. "Bana göz kulak olduğun için teşekkürler."

"Sorun değil," dedi neşeyle. "Bir dahaki sefere gözcüye ihtiyacım olduğunda kime soracağımı biliyorum."

"Dürüst olmak gerekirse, Tory bu tür konularda muhtemelen daha güvenli bir bahis."

Diego birkaç kahkaha daha atarak, "Olamaz, düşüp neredeyse bacağını kırana kadar harika gidiyordun," diye alay etti.

"Sorun da bu zaten," diye kıkırdadım. "Ne zaman etkileyici bir şey yapmaya kalksam, kendimi hep kıçımın üstünde buluyorum."

ATEŞ ELEMENTALİ dersim, aşırı gösterişli alevler ve kontrolden çıkmış cehennemlerin bir başka felaket kombinasyonu olmuştu. Özellikle de ders için gerekli olan koruyucu kıyafeti giyerken, bir türlü kontrolümü sağlayamıyordum.

Bu konuda Profesör Pyro ile konuşmaya çalıştım. Hatta ona kıyafet olmadan çalıştığımda çok daha fazla kontrol sahibi olduğumu bile söyledim ama teorimi saçmalık olarak nitelendirip her şeyin kafamda olduğunu söyleyerek reddetti. Ayrıca Darius'la bir kez daha pratik yapmadığım için bana yirmi Ev Puanı vermişti. Ateş Varisi buna karşılık olarak sırıtmış, açık bir meydan okumayla kaslarını bana doğru esnetmişti; ben ona kaşlarımı çatarken söylediği sözler hafızamda çınlıyordu.

Onun yerine Caleb'dan yardım istemeyi düşündüm. O da Ateş Elementi'ne sahipti ve birincil gücü bu olmasa da bana yardım edebilecek durumdaydı. Ancak zaman zaman diğer Varislerden biraz daha az iğrenç görünse de, ona hala güvenmiyordum. Ve bana öyle geliyordu ki

yalvarsam bile Darius'un bana yardım etme kararını baltalamak. Ki bunu kesinlikle yapmazdım.

Bu yüzden her akşam koşularımdan sonra tek başıma pratik yapmak gibi çileden çıkarıcı bir seçenekle baş başa kaldım. Ateş Arenası'ndaki her koşumu alev geçirmez kıyafet yerine koşu kıyafetlerimi giyerek bitiriyordum ve bunu yaptığımda güçlerimle kesinlikle daha fazlasını yapmayı başarıyordum. Alevlerin boyutunu kontrol edebiliyor ve hatta temel yönlerde hareket etmelerini sağlayabiliyordum. Ancak Profesör Pyro bunun kıyafetimle bir ilgisi olduğuna inanmadı ve daha çok sahne korkusuyla ilgili olduğunu iddia etti. Diğer tüm derslerimde istikrarlı bir şekilde ilerlediğim gerçeği olmasaydı ona inanabilirdim.

Ne demek istediğimi kanıtlamak için Darcy, Sofia ve Diego'dan akşam yemeğinden sonra Ateş Arenası'nda bana katılmalarını istedim, böylece onlara yaptığım iyileştirmeleri gösterebilecek ve deli olmadığımı teyit etmelerini sağlayabilecektim. Darcy de Ateş büyüsüyle ilgili benzer sorunlar yaşıyordu ve onun da kıyafet olmadan alevlerini kullanmayı denemesini istedim. Belki de bir şeyler bulmuştum.

Bunu yapmak için zamanım olduğundan emin olmak için akşam koşusuna erken çıktım ve Water Territory'de kulaklığımı takıp kalp atış hızımı yükselterek koştum.

Burada koşmayı seviyordum. Chicago'dayken her yer arka sokaklar ve beton ormanıydı. Her fırsatta arabalardan, yayalardan ve çöp kutularından kaçıyordum. Akademi arazisinde bir Pegasus sürüsüne, süzülen bir Griffin'e ya da parıldayan bir şelaleye rastlama olasılığım daha yüksekti. Burası güzelliğin ötesindeydi ve dört bölge arasındaki farklılıklar her zaman nefesimi kesiyordu.

Küçük bir köprünün üzerinden geçip gölün etrafında dönmeye başladım, tepenin ayaklarımın altında yükselmesiyle nefesimi ayarladım.

Tepenin zirvesine ulaştığımda omurgamda bir karıncalanma oldu ve önümdeki ağaçların arasından bir Nemean Aslanı sıçrayınca tökezleyerek durdum.

Devasa aslan heyecanla kükreyip yelesini salladıktan sonra patikanın diğer tarafındaki ağaçların arasına dalınca nefesim ciğerlerime kaçtı. Öğrenci belli ki güçlü bacaklarını Düzen formunda uzatmanın keyfini çıkarıyordu ve ben de şaşkınlıkla arkalarından bakakaldım.

Kahretsin, buna alışabileceğimi hiç sanmıyorum.

"Etrafına daha fazla dikkat etmelisin," diye seslendi Darius ve döndüğümde onu dünyada gidecek başka bir yeri yokmuş gibi bir ağaca yaslanmış halde buldum. Göğsünde Ignis sembolü olan çamur lekeli bir spor kıyafeti giyiyordu, bu yüzden Pitball antrenmanında olduğunu tahmin ettim, ancak bu aniden burada görünmesini açıklamıyordu.

Bu onu koşarken gördüğüm ilk sefer değildi ve beni takip ettiği hissine kapılmaya başlamıştım. Bunu yapma nedeni iyi bir şey olamazdı, bu yüzden bu hafta her gece rotamı değiştirdim ama yine de onunla karşılaşmaya devam ettim.

Diğer Mirasçıların her an bir tuzak kurma ihtimaline karşı etrafıma bakındım ama onlardan hiçbir iz yoktu. Kulaklığımdaki müziğin ağır basları onu duymamı engelliyormuş gibi omuz silkerek kulaklarımı işaret ettim ve koşmaya devam ettim.

Beni takip etmek için herhangi bir hamle yapmadı ama ben yine de hızımı artırdım ve ana yoldan dönüp Küre'ye doğru ilerlemeye başladım. Şu anda ihtiyacım olan son şey bir Varis'le kafa kafaya gelmekti. Onları gizlice alt etmek için her şeyi yapardım ama onlarla doğrudan yüzleşmeye hazır değildim... henüz.

Küre'ye geri döndüm ve Su büyümü kullanarak tenimdeki ve kıyafetlerimdeki teri ve sıçrayan çamuru temizlerken yavaşladım. Profesör Washer geçen hafta bize bunu nasıl yapacağımızı öğretmişti ve 'her küçük kuytu köşeye' ulaşma tanımı ağzıma kusmama neden olsa da, bunun çok kullanışlı bir sihir olduğunu kabul etmek zorundaydım.

Kulaklıktan en sevdiğim parçalardan biri çaldı ve The Orb'a girerken kendi kendime gülümsedim, All The Small Things kulaklarımda çınlarken dikkatimi şarkıya verdim.

Nereye gittiğime bakmadan kapıdan içeri adımımı attım ve sert bir bedene çarptım.

"Özür dilerim," diye mırıldandım, geri çekildim ve Profesör Orion'un yüzünde hiç de eğlenmemiş bir ifadeyle bana baktığını görmek için başımı kaldırdım. Onun da üzerinde çamura bulanmış bir spor kıyafeti vardı ve hayal meyal onun Pitball koçu olduğunu hatırladım.

"Ben de Mavi'nin sakar ikiz olduğunu düşünüyordum," dedi kuru bir sesle.

"Sadece biraz karıştırayım dedim," diye omuz silkerek cevap verdim ve kulaklıklarımdan birini kulağımdan çıkarıp

Onu düzgünce duy.

"Sanırım birbirinizden tahmin edilebileceği gibi farklı olmanızı tercih ederim," dedi ve benden uzaklaşmak için bir hamle yaptı. Kollarını geriye doğru itti ve bakışlarım ön kolunda yükselen Leo'nun kırmızı sembolüne takıldı. Aslında bir dövme gibi görünmüyordu, daha çok bir marka gibiydi.

"Darius bir Aslan değil mi?" Hızlıca sordum, o uzaklaşmadan önce dikkatini çektim. Ağzım her zaman benimle birlikte kaçardı ve görünüşe göre Bay Huysuz'un en iyi ölüm bakışı bile beni geri adım attırmaya yetmiyordu. Ama eğer aralarındaki bağlantı Astrum'un mesajının ne anlama geldiğini bulmamıza yardımcı olacaksa, o zaman onu kızdırmaya değerdi.

"Boş zamanımda Bay Acrux'un burcunu sizinle tartışmakla neden ilgileneyim ki?" diye sordu küçümseyerek.

"Çünkü sen bir Terazi burcusun," dedim. "Ve sonsuza dek en iyi arkadaş dövmeleriniz var, bunun biraz tuhaf olduğunu düşündüm."

Orion'un sıkılmış ifadesi kaşlarını çatarak beni geri çekilmem konusunda kesin bir dille uyardı ama cevabını beklerken çenemi kaldırdım. Az önce bir pitbull ile arenaya adım atmış olabilirdim ama şimdi geri çekilemezdim.

"Belki de başkalarının bedenlerini incelediğin kadar ders çalışmaya da zaman ayırırsan, sınıfıma ayak uydurmakta bu kadar zorlanmayabilirsin," diye önerdi.

Ben cevap veremeden arkasını döndü ve uzaklaştı. Daralmış gözlerle gidişini izledim. Darius'la aralarında garip bir şeyler oluyordu ve bunun ben ve kız kardeşimle ilgili olduğunu hissediyordum.

"Majesteleri! Aralarından seçim yapabilmeniz için masaya çeşitli yemekler getirdik!" Angelica seslendi.

Bir başka hevesli Ass üyesi beni odanın ortasındaki masamıza doğru işaret edince döndüm ve kraliyet unvanlarını bırakmalarını sıkıca hatırlatarak hepsini selamlamak için ilerledim. Tekrar.

Sofia, Diego ve Darcy'nin de yemeğe doğru giderken sohbet ettiklerini görünce gülümsedim ve kalabalığın arasından sıyrılarak onlara katıldım, Ass Club'ın ortasındaki sandalyelere oturduk.

"İyi bir koşu yaptın mı?" Darcy sırıtarak sordu. "Evet. Bir dahaki sefere hepiniz bana katılmalısınız," dedim.

"İğrenç," diye yorumladı Sofia. "Düzen formumda egzersiz yapmayı ya da hiç yapmamayı tercih ederim."

"Evet, gerçekten koşmak için yaratılmamışım. Ya da herhangi bir fiziksel aktivite için," diye ekledi Diego, beresini sanki uçup gittiğini hayal ediyormuş gibi biraz daha aşağı çekerek.

Onlara gözlerimi devirdim. "Siz kaybedersiniz."

Geraldine belirdi ve yanımdaki koltuğa oturdu. Bana tabağındaki pizzadan bir dilim uzatırken ona içtenlikle gülümsedim. O da göğsünde toprak sembolü olan beyaz bir Pitball forması giyiyordu ama üzerindeki kiri temizlemek için zaman ayırmıştı.

Peynirli güzellikten bir ısırık alırken sandalyeme geri yaslandım.

"Orion'la dövmesi hakkında konuştuğunuzu duydum," dedi o da yemeye başlarken. "Ben de merakımdan dövmeye daha yakından bakmak için onu takip ettim."

"Şu haline bak Geraldine, seni tamamen yoldan çıkardığımı düşünmeye başlıyorum," diye takıldım.

Biraz kızardı ama devam etti. "Darius Acrux'un eşleşen bir tane olduğunu söylediğini mi duydum?"

"Öyle," diye kabul ettim. "Ve ikisini birlikte takılırken gördüm." Omuz silktim, kulağa yılın komplo teorisi gibi gelmiyordu ama içimden bir şeylerin peşinde olduklarını biliyordum.

Darcy konuşmamıza kulak misafiri oldu ve tartışmamıza katılmak için eğildi.

"Bir şey mi biliyorsun?" diye sordu, belli ki Geraldine'in patlayacakmış gibi göründüğünü fark etmişti.

"Vallahi, sanırım biliyorum. Dövmene ve bana anlattıklarına bakılırsa... Yani, sıcak, yapışkan yulaflı kekler, bunu düşündüğüme bile inanamıyorum ama..."

"Ama..?" Ben ısrar ettim.

"Görünüşe göre bir koruma bağı kurmuşlar," dedi dramatik bir şekilde, sanki on dört yavru kediye hamile olduğunu yeni haber vermiş gibi kocaman gözlerle etrafımıza bakarak.

"Üzgünüm Geraldine ama bu konuda biraz daha açıklama yapmamız gerekecek," dedim ve Darcy kıkırdadı.

"Ah, elbette. Koruma bağı, iki ruhu birbirine bağlayan eski bir büyü parçasıdır. Geçmiş nesillerde, benim ailemin üyeleri sizinkilerin koruyucuları olarak seçildi," diye gururla ekledi.

"Vay canına," dedi Darcy, çünkü Geraldine'in istediği yanıt açıkça buydu.

Koltuğumda biraz kıpırdandım. Ruhum başkasınınkine bağlı olmamaktan son derece memnundu, çok teşekkür ederim. Geraldine açıklamasına devam etmek için komplocu bir şekilde öne doğru eğildi ve kendini bize bağlamak için bir öneride bulunmadığına sevindim.

"Aslında büyü, ruhlarını birbirine bağlayarak ikisini kaynaştırmak için kullanılıyor. Amacı, önemli bir kişinin, diğer bir deyişle vasinin - bu durumda Darius'un - hayatını, vasinin - Orion'un - her zaman onunla tehlike arasına girmesini sağlayarak korumaktır. Yani aslında, eğer Darius saldırıya uğrarsa, Orion bunu hissedecek ve yardımına koşmakla yükümlü olacaktır. Hatta gardiyanların yaralandıklarında acılarını hissedebildikleri ve onları korumak ve iyileştirmek için büyülerinin son damlasına kadar kullandıkları söylenir."

"Yani bir vasi vasisi için ölür mü?" Darcy, sesi fısıltıya dönüşerek sordu.

"Kesinlikle, eğer koğuşlarının hayatını kurtarmak için gerekliyse.

Görünüşe göre bu bağ, koruyucuyu koruyucu yapmaktan daha fazlasını yapıyor. Aynı zamanda ikisini birbirine çekiyor, ayrı çok fazla zaman geçirirlerse ruhları birbirlerinin arkadaşlığı için ağrıyor. Çok yoğun olması gerekiyor. Yine de oldukça modası geçmiş bir uygulama. Yıllar önce, güçlü aileler insanları kendi istekleri dışında vasileri olmaya zorlardı. Bu yüzden bunu engellemek için kanunlar çıkarıldı. Artık bir vasinin bu görevi üstlenmek için gönüllü olması ve vasisine bağlanmadan önce çeşitli değerlendirmeleri ve denemeleri tamamlaması gerekiyor. Orion çok önemsemeli

Darius'un böyle bir rolü kabul etmesi çok derin. Büyü yapıldıktan sonra geri alınabilecek bir şey değil bu; koruyucu olmak ömür boyu sürecek. İkisinden birini bu bağdan ancak ölüm kurtarabilir."

"Yani Darius da en az Orion kadar buna bağlı mı?" Darcy alt tonda sordu.

Geraldine ciddiyetle başını salladı. "Oh kutsal pop-tarts! Şeytana bak!" diye mırıldandı omzumun üzerinden bakarak.

Döndüğümde Darius'un yanında Seth, Max ve Caleb'le birlikte odaya girdiğini gördüm. Hâlâ kirli Pitball formaları içindeydiler ve bu formalar her zamankinden daha fazla dikkat çekiyordu ve bu formaların içinde ne kadar iyi göründüklerini inkâr edemezdim. Caleb'in tişörtü bir omzundan yırtılmıştı ve bakışlarım tişörtün açıkta bıraktığı göğüs kaslarına takıldı. Birkaç kız onların dikkatini çekmeye çalışmak için seslendi, birkaçı da el sallayıp ıslık çaldı. Varisler sanki onlara borçluymuş gibi ilgiyi üzerlerine çektiler ve ben de herkesle birlikte bakmamaya çalıştım.

Dikkatlerini çekmemeyi umarak kalın bir şekilde yutkundum.

Max'in gözleri bize kaydı ve yolumuzu gösterdiğinde sustum.

Diğerleri de onun bakışlarını takip edip dördü kalabalık odayı yararak bize doğru gelirken Darcy, "Lanet olsun," diye nefes aldı.

Öğrenciler onlar hareket ettikçe kenara çekildi, hatta birkaçı onlara yaklaşmak için sandalyelerinden sıçradı.

A.S.S.'ler etrafımızı sarmışlardı; bazıları ayakta duruyor, bazıları da büyü yapacakmış gibi ellerini kaldırıyorlardı. I

gösterdikleri dayanışmadan dolayı kendimi güvende hissetmeliydim ama bunun gerçekten bir şey ifade etmediğini biliyordum. Fae'ler kendi konumları için savaşmak zorundaydı, eğer Varisler teke tek bize karşı gelirse kimse müdahale etmezdi.

"Hey, küçük Vegas," dedi Max, dördü birden yanımıza geldiğinde. Bana şarkı büyüsü yaptığından beri onu neredeyse hiç görmemiştim ve sırrını bildiğim için benden kaçtığını ummaya başlamıştım. Görünüşe göre öyle değilmiş.

"Ne istiyorsun?" Soğuk bir şekilde sordum.

"Sadece en sevdiğimiz ikizleri kontrol ediyorduk," diye mırıldandı Seth, saçlarımı okşamak için öne doğru uzanırken. Elini tokatlayarak kendimden uzaklaştırdım ve ona ters ters baktım. "Belki ben de kendime bir Tory bileziği yapmalıyım."

Herkes ne olacağını görmek için beklerken Küre'nin etrafına sessizlik çökmüştü.

Bakışlarım Caleb'a kaydı ve hafifçe gülümsedi ki bu pek de güven verici değildi çünkü ona zerre kadar güvenmiyordum.

"Belki de geçen gece dansta yeterince açık olamadık," diye homurdandı Max grubun önüne doğru ilerlerken. "Ama bu, burayı terk etmeniz için nazik bir uyarıydı. Belki de işler kızışmadan önce bunu dikkate almalısınız."

"Kızıştırmak mı?" Darcy talep etti. "Nasıl tırmandırabilirler ki?"

"Eminim ikinizin de grupla paylaşmak istediğiniz daha fazla korkunuz vardır," diye mırıldandı ve Siren güçlerini bize karşı kullanırken büyüsünün çekimini hissedebiliyordum.

İçimde bir sıcaklık ve güven havuzu oluştu, dudaklarımda

yumuşak bir gülümseme belirdi. Max nazikti, iyi bir dinleyiciydi, neden

korkularımla başa çıkmama yardım etmesine izin vermek istemez miydim?

Max muzaffer bir edayla sırıttı ve bir sandalye kaptı, bana doğru eğilirken sandalyeyi ters çevirerek üzerine oturdu.

"Bana seni o arabada boğulmaya terk eden erkek arkadaşından bahset," diye ısrar etti ve yanağıma dokunmak için uzandı. "Ona da V-kartını verdin mi?"

Nehrin dibine batışımı hatırladığımda içimi bir korku titremesi kapladı. Ama V-kartı tahmini konusunda yanılmıştı. Bekaretimi tamamen farklı bir pisliğe vermiştim.

"Hayır," diye nefes aldım. "Ben yapmadım."

"Gruba kimin yaptığını söylemek ister misin?" Max sırıtarak sordu, gücü beni kalın kordonlarla sarmış ve bırakmayı reddediyordu. Beni çeken korkunun yerine, damarlarımda şehvetin yükseldiğini hissettim ve karanlık bir odanın, dolaşan ellerin anısıyla etim ısındı-

Olamaz, seni psikopat pislik!

Tüm irademi hediyesinin çekimine karşı koymaya zorladım ve yumruğum bu dangalağa karşı barındırdığım her santim öfkeyle patladı. Parmak eklemlerim doğrudan boğazının ortasına çarptı. Max acı dolu bir çığlık atarak sandalyeden düştü ve sandalyeyle birlikte yere çakıldı. Siren büyüsü bozulmuştu ve yarım saniye sonra ayağa kalkmıştım, ellerimde alevler canlanmıştı.

Diğer Varislere yarım bir bakış attım ama onlar sadece şaşkınlıkla baktılar. Bu Max'le benim aramdaydı ve onlar bir kez olsun bu işe karışmayacaklardı.

"Seni çılgın sürtük," diye hırıldadı Max, sesi acıyla boğulmuştu.

"Ben çılgın bir kaltağım," diye kabul ettim, ona ters ters bakarak. "Ve eğer o berbat Siren saçmalığını bir daha üzerimde denersen, ne kadar kaltak olabileceğimi göreceksin."

Bir lanet tısladı ve avucunu kaldırarak bana bir su dalgası fırlattı. Ellerimdeki ateşi serbest bırakarak darbeye bir güç seli gönderdim ve iki Element aramızdaki boşlukta çarpışarak bir buhar tıslamasıyla birbirini yok etti.

Max geriye doğru sıçradı, ikinci bir darbe hazırlıyordu ve adrenalin uzuvlarıma yayıldı. Burada rakipsizdim ve o da bunu biliyordu.

Onunla büyüyle dövüşemeyebilirdim ama şehrin en boktan yerinde büyümüştüm ve köşeye sıkışmış bir sokak kedisi gibi nasıl dövüşüleceğini kesinlikle biliyordum.

Bana bir büyü daha yapamadan taşaklarına bir tekme attım.

Max erkekliğini tutarak iki büklüm olurken bir küfür savurdu. Onunla alçak sesle konuşmak için eğildim.

"Dudaklarımdan daha fazla sır çıkarmaya çalışmak konusunda uzun uzun düşünürdüm," diye tısladım. "Çünkü sakladıklarımın bazıları bana ait değil."

Bana bakarken gözleri şaşkınlıkla açıldı. "Eğer

Song'ken söylediklerimi birine söylersen-

Heceleyeceğim o zaman-"

Beni herhangi bir şeyle tehdit edemeden sözünü kestim, sesim alçak ve soğuktu. "Sonrasında bana ne yaptığının bir önemi kalmayacak. Sırrın ortaya çıkacak. Sanırım tam da sülük güçlerini kendine saklamayı kabul etmek üzereydin."

Max kaşlarını çatarak tek kolunun üzerinde doğrulmaya çalışırken, hayalarındaki acının hafiflediği belliydi.

"Peki," diye tükürdü, sanki kalkacakmış gibi ama ben gerçekten ne demek istediğimi anladığından emin olmak istedim.

Darcy cesaretle haykırırken avuçlarımı Max'e doğru kaldırdım ve ona doğru bir hava dalgası gönderdim. Hava dalgası onu yakaladı ve havaya uçarak odanın diğer ucuna benden uzağa yuvarlanmasına neden oldu.

Kendine gelmesini ve tekrar üzerime gelmesini beklemedim. Darcy'nin koluna girdim ve dönüp çıkışa doğru yöneldik. Diego, Sofia, Geraldine, Angelica ve A.S.S.'nin geri kalanı ayağa kalktı ve biz uzaklaşırken etrafımızda toplandı. Darcy kolunu benimkiyle birleştirdi ve dışarı çıktığımızda muzaffer bir edayla sırıttı.

"Bu da bize bir puan daha kazandırdı," dedi alçak bir sesle. "Ve adam iyi hissettirdi."

Biz daha fazla uzaklaşamadan Caleb kalabalığın arasından fırladı ve önümde durdu. Çantasını yanımızda yere bıraktı ve bir elini, dikkatleri esneyen pazusuna çekecek ve tamamen tesadüfi görünmeyecek şekilde buklelerinin arasından geçirdi.

"Biraz konuşabilir miyiz tatlım?" diye sordu, sanki az önce arkadaşlarından biriyle kafa kafaya çarpışmamışım gibi.

zirveye çıkar.

"Neden?" Sordum, ses tonum düşmanca değildi.

"Bu buz kraliçesi rolüyle kalbimi kırıyorsun," diye alay etti, kişisel alanıma girerek.

"Eğer beni ısıracaksan, o zaman devam et. Yemeğinle oynamak çok itici."

"Isırmak yok. Sadece gel ve benimle konuş," dedi ve yavru köpek gözlerini bana çevirdi ve lanet olsun ki Caleb Altair yalvarırken çok sevimli görünmüyordu.

Darcy'ye baktım ve gözlerinin heyecanla parladığını görünce şaşırdım. "Sorun değil," dedi. "Biraz yalnız kalmak istersen seni burada bekleyebiliriz."

Neredeyse ona neden bize eziyet eden pisliklerden biriyle yalnız kalmak istediğimi düşündüğünü soracaktım ama bakışları benimkinden Caleb'ın yerdeki çantasına kaydı ve bunun Terra Varisi'nden intikam almak için beklediğimiz fırsat olabileceğini fark ettim. Ve ben de dikkat dağıtıcı olabilirdim.

"Peki," dedim, yenilmiş bir şekilde iç geçirerek.

Caleb sanki gününü güzelleştirmişim gibi gülümseyerek elimi tuttu ve beni peşinden sürükleyerek Küre'nin yanından dolaştırdı, çantasını yere bıraktı.

Beni binanın arka tarafında yalnız kalana kadar çekti, batan güneşin ışığı altın yüzeyinde turuncu renkte parlıyordu.

Görülmediğimizden emin olur olmaz belimden yakaladı ve beni bronz yapıya doğru itti.

Koşum sayesinde tayt ve spor sütyeni giymiştim, bu yüzden elleri karnımdaki çıplak tene sıcak geliyordu.

"Ne yapıyorsun?" O daha fazla yaklaşamadan ben sordum.

"Beni tekrar öpmen için seni ikna etmeyi umuyorum," diye mırıldandı ve ses tonundaki güvenle nabzım hızlandı.

"Pek olası değil," dedim küçümseyerek.

Caleb ona işkence ediyormuşum gibi inledi ve ben de kendimi tutamayıp biraz gülümsedim. "Max'e yumruk attığına inanamıyorum," dedi.

"Tabii ki söyledim, hıyarlık yapıyordu. Ve ona mastürbasyon yapması için seks hayatımın detaylarını vermeyeceğim."

Caleb bana biraz daha yaklaşarak, "Sen tam bir baş belasısın Tory," diye şaka yaptı. "O sınıfta seninle yaptığım şeyi insanların öğrenmesinden mi korkuyordun?" Yanağıma dokunmak için elini uzattı ama ben onun sert bakışlarının cazibesine kapılmamak için kendimi zor tuttum.

"Biri benim berbat bir erkek zevkim olduğunu öğrenirse çok utanç verici olur," diye cevap verdim.

Caleb karanlık bir şekilde kıkırdadı ve omurgamdan küçük bir ürperti geçti ama bunu kabul etmeyi reddettim.

"Max'in sırrını bana söyleyecek misin o zaman?" diye sordu konuyu değiştirerek.

Ona biraz kaşlarımı çattım. Kalabalığın çıkardığı gürültü yüzünden Max'le olan etkileşimimin bir kısmının gizli kaldığını düşünmüştüm ama Caleb belli ki Vampir kulaklarını kullanarak beni dinlemişti.

"Biliyor musun, o da senin gibi Pegasus'lardan hoşlanıyor," diye takıldım ve Caleb'in lacivert gözlerinde bu sataşma karşısında yanıp sönen öfkeyi gördüğümde içimden bir memnuniyet heyecanı geçti.

"Bu söylenti tam bir saçmalık," diye tersledi ve gülümsemem genişledi.

"Dokunaklı," diye takıldım.

Caleb umursamadığını gösteren göz kamaştırıcı bir gülümsemeyle bana bakmadan önce bir nefes verdi ama ben bunun ne olduğunu anlayabiliyordum.

"Yani Max'in sırrını bana söylemeyecek misin?" diye üsteledi. "Senden zorla alabilirim, biliyorsun."

"Eminim yapabilirsin. Ya da ona kendin sorabilirsin." Omuz silktim.

Max'in sırrını neden sakladığımdan tam olarak emin değildim, çünkü bunu açıklamanın Solaria'ya bir bütün olarak zarar verebileceğini söylediğinde ondaki dürüstlüğü görmüştüm. Her ne kadar bu krallığı yönetme sorumluluğunu üstlenmek istemesem de, Nimflere karşı bir avantaj sağlamak da istemiyordum.

Caleb bunu düşünmüş gibiydi ve sanırım arkadaşına olan sadakati merakına galip geldi çünkü konuyu kapattı.

"Şarkıyla Hapsedilmekten nasıl keyif aldın?" diye sordu muzipçe.

"En sevmediğim insanlardan biriyle vakit geçirmek için gecenin bir yarısı yatağımdan kalkmaya zorlanmak mı? Daha iyi akşamlarım olmuştu," dedim kuru bir sesle.

"Evet ama onunla öpüştün," dedi sırıtarak.

Gözlerimi devirdim ve bunu bir yanıtla onurlandırmadım.

"Peki bana kimin daha iyi öpüştüğünü söyleyecek misin?"

itti, o kadar yakınına eğildi ki nefesi benimkine karıştı.

"Hmm." Düşünüyormuş gibi yaparken dudağımı ısırdım ve Caleb'ın gözlerini aydınlatan açlık nabzımı hızlandırdı. "İkiniz de gerçekten göze çarpmıyorsunuz, bu yüzden söylemesi zor."

Caleb dilini yanağına bastırarak onu yemlememi engellemeye çalıştı. "Belki de bir hatırlatıcıya ihtiyacın vardır?"

İleri doğru hareket etti ama ben arkamı döndüm, böylece ağzı dudaklarım yerine yanağıma çarptı.

"Bunun için beni gerçekten uğraştıracaksın, değil mi?" diye hırlarken ağzı boynuma doğru kaydı ve tenim onun altında parladı.

Ama onun ve arkadaşlarının bize çektirdiği onca şeyden sonra paçayı kurtarmasına izin vermeye hazır değildim. Cezalandırılması gerekiyordu ve Darcy'ye ona karşı planlarımızı ilerletmek için yeterince zaman verdiğimi umuyordum.

Kalbimin hızını bastırmak için boğazımı temizledim ve onu geri ittim.

"Aslında bu gece yapacak işlerim var, o yüzden sorularınız bittiyse ve beni ısırmayacaksanız ben gidiyorum."

Elinden kurtulduğumda Caleb şaşkınlıkla bana baktı.

Ondan uzaklaştım ve arkadaşlarımı tekrar bulmak için Küre'nin etrafına döndüm.

"Beni öldürüyorsun, bunu biliyorsun değil mi?" diye seslendi arkamdan.

"Eminim bu hayal kırıklığını atlatmana yardımcı olacak hoş bir Pegasus kızı bulabilirsin," diye cevap verdim ona dönüp bakma zahmetine girmeden.

Darcy ve diğerlerinin yanına döndüğümde bana komplocu bir tavırla sırıttı. Caleb'ın çantası sanki yokluğunda hiçbir şey olmamış gibi bıraktığı yerde duruyordu.

Yürümeye başladık ve o çantayı alırken ben de ona baktım. Bakışları bana sabitlenmişti ve o benim gidişimi izlerken ona sırıttım. Konu ona gelince ateşle oynadığımı biliyordum ama kendime engel olamıyordum.

Kulak misafiri olmayacağından emin olmak için ondan yeterince uzaklaştığımızda, beklentiyle Darcy'ye döndüm.

"Yani?"

"Atlas'ını aldım. Caleb Altair az önce FaeBook'ta Pegasus'u takdir eden bir sürü gruba katıldı," dedi sırıtarak. "Ayrıca kampüsteki bazı Pegasus kızlarına da birkaç müstehcen mesaj gönderdi."

Dudaklarımdan heyecanlı bir kahkaha döküldü ve kız kardeşime beşlik çaktım. "İşimiz bittiğinde o pislikler neye uğradıklarını şaşıracaklar."

***

Odama döndüğümde saat epeyce geç olmuştu ama Max'in boğazına yumruğu indirdiğimden beri dudaklarımdan tatmin olmuş bir gülümseme eksik olmamıştı.

Atlas'ımda bulduğum bir çalma listesinden seçtiğim neşeli müzikleri dinlerken bir yandan da son online alışveriş siparişlerimi sıralayarak kendimi eğlendiriyordum. Arada bir dans edip şarkı söylüyordum ve bunu yaparken yüzümdeki kendini beğenmiş gülümsemeyi engelleyemiyordum. Çalma listesini bir Pegasus'un hazırladığını tahmin ediyordum ve o anki ruh halime çok uygundu çünkü Max Rigel'i tüm arkadaşlarının önünde yendikten sonra mutluluğun her tonunu yaşıyordum.

Elbette, bu etkileşimin sonuçlarına yakında katlanacağımdan emindim ama onu bir kez olsun gerçekten küçük düşürdüğümü bilmek için bana atacağı her şeye değerdi.

Hava yine değişkenlik gösteriyordu ve bu gece aptalca bir neme dönüşmüştü. Penceremi açtım, küçük bir şort ve ince bir yelek giydim ama yine de kendimi plajdaki bir kutup ayısından daha sıcak hissediyordum.

Sofia'nın bir çalışma seansı için bana katılmasını bekliyordum ama geç kalıyordu. Yine de internetten yaptığım son alışverişlerimi gözden geçirecek kadar mutluydum. Darcy bağımlılığım olduğunu düşünüyor gibiydi ve bir kutu dantelli iç çamaşırını karıştırırken haklı olabileceğini düşünmeye başlamıştım. Ama umurumda değildi, daha önce hiç harcanabilir bir gelirim olmamıştı ve bize verilen burs aptalca cömertti. Bir hobi olarak plastik kaslarımı sonuna kadar esnetmeyi umursamıyordum.

Taylor Swift'in benden silkelenmemi istemeye başladığı ve dansımı hızlandırdığım sırada kapım gürültüyle çalındı.

Sofia'yı içeri çağırırken hareket ediyordu.

"Tam zamanında geldin," dedim kutudan kırmızı bir sutyen alırken. "Diego bunun içinde sana bayılırdı."

Yüzümü ona döndüm ve kapımda arkadaşım yerine düşünceli bir Ejderha pisliğiyle karşılaşınca ağzım açık kaldı. Garip bir şekilde, az önce büyükannesinin üzerine işemişim gibi kaşlarını çatmak yerine onu eğlendiriyormuşum gibi bana gülümsüyordu ama bu garip dostane görüntüye güvenmeyecektim.

Dans etmeyi anında bıraktım ve sütyeni kutuya geri attım.

"Benim yüzümden dans etmeyi bırakma," diye ısrar etti Darius, gözleri kanımı kaynatacak şekilde şortumun üzerinde geziniyordu.

"Ne istiyorsun?" Talep ettim.

"Bu kadar büyük bir Taylor Swift hayranı olduğunu bilmiyordum," dedi, sanki buranın sahibiymiş gibi kapı çerçevesine yaslanarak. Sanırım yüce Ev Kaptanı olarak öyle olduğunu düşünüyordu.

Taylor bir kez daha "Nefret edenler nefret edecek, nefret, nefret, nefret, nefret" diye bağırdı ve ben başımı eğerek ona baktım. "Benim de katıldığım çok iyi noktalara değindi."

"Sana yakışıyor," dedi. "Ne yakışıyor?" diye sordum.

"Gülümsemek."

Cevap olarak kaşlarımı çattım. "Çok sık görmemiş olman şaşırtıcı değil." Atlas'ıma hafifçe vurdum ve

Kollarımı kavuştururken müzik çalıyordu. "Yine de asıl soruma dönelim: Ne istiyorsun?"

Darius bir nefes verdi ve odadaki yeni tona alışırken gözlerindeki eğlence kayboldu.

"Seni ve kız kardeşini Göksel Konsey ile tanışmanız için ailemin evindeki partiye davet ediyorum," dedi.

Ona bir kaşımı kaldırdım ve bana altın rengi yazılarla damgalanmış kalın bir zarf uzatırken can alıcı noktayı bekledim.

"Hayır, teşekkürler," diye cevap verdim, kabul etmedim ve kapıyı yüzüne kapattım.

Botu eşiğin üzerine düştü ve kapı eşikten sekti. Bu pislikler neden bunun sorun olmadığını düşünüyordu?

"Bu reddedebileceğin türden bir davet değil," dedi dişlerini sıkarak.

"Katılmıyorum," dedim kuru bir sesle. Onun evinde bir gece geçirmek kulağa cehennemin çok özel bir tadı gibi geliyordu ve benim bu tadı tatmaya hiç niyetim yoktu.

"Sana hayır diyebileceğini düşündüren ne?" diye hırladı. "Gelecek Cumartesi gecesi. Saat altıda gelip seni alacağım. Güzel bir şeyler giy." Şortuma ve dar gömleğime onaylamayan gözlerle baktı ve davetiyeyi ayaklarımın dibine fırlatarak uzaklaşırken ona bir kaşımı kaldırdım. Dans hareketlerimi izlerken kıyafetimden bu kadar nefret ediyor gibi görünmüyordu.

"Evet, bu benim için işe yaramayacak," diye seslendim ve davetiyeyi yere bıraktım. "Ama istediğin zaman buraya gelmekten çekinme.

Gelecek hafta sonu istediğiniz zaman, ben zaten burada olmayacağım."

Kapıyı kapattım ve yatağıma yöneldim, müziğimin neşeli ritmi yeniden başladığında Atlas'ımı tekrar tıklatarak uzandım. Kulaklığımı taktım ve yeni ruh halime uygun eski tarz Eminem'i seçip hızımdaki değişikliğe sırıtarak taktım.

Kapı açılmadan ve Darius tüm testosteronu ve esneyen kaslarıyla tekrar içeri girmeden önce yarım saniyeliğine yumuşak yatağa uzandım. Ama ilk kez ondan korkmuyordum; bu onun kazanamayacağı bir tartışmaydı. Bana ne yaparsa yapsın onun aptal partisine gitmeyecektim.

Onu fark etmemiş gibi davrandım ve bana saldırmaya başladığında sesi açtım ve sesi Eminem'in gerçek Slim Shady'nin lütfen ayağa kalkmasını önermesiyle kayboldu.

Kalbim biraz daha sert çarpıyordu ama onu zorla görmezden gelirken bunu da görmezden geldim.

Yaklaşık beş saniye boyunca, içinde kaybolabileceğim kadar derin bir kaş çatmayla tepemde dikilen bir buçuk metrelik kas yığını yokmuş gibi davrandıktan sonra, bir su seli bana çarptı.

Darius kulaklıklarımı çıkarıp bir kenara fırlattığında irkildim ve bağırdım.

"Bana karşı çok ince bir buz üzerinde yürüyorsun Roxy," diye hırladı. "Beni zorlamaya devam edersen gerçekten pişman olacaksın."

"Canın cehenneme," diye tükürdüm. "Haftanın her günü bana bok gibi davranıyorsun, daha fazlasını yapmakla tehdit etsen ne fark eder? Aptal partine gitmemi mi istiyorsun? O zaman

beni bulup tekme tokat oraya sürüklemen gerekecek ve ben de bütün geceyi sırf bu yüzden seni utandırarak geçireceğim. Anne ve Baba Acrux'un hakkımda ne düşündüğü umurumda değil zaten."

Darius bileğimi kavradı ve yüzüme hırlayabilmek için beni dik bir şekilde sürükledi.

"Bu son uyarın."

"Uzak dur, pislik," diye tısladım. "Bana şimdiye kadar yaptığından daha fazlasını yapamazsın. Ve küçük dostun Orion seni azarladığından beri beni tekrar boğmaya çalışmadığını fark ettim, bu yüzden beni gerçekten öldürmeye iznin olmadığını tahmin ediyorum."

Kolumdaki tutuşu acı verici bir şekilde sıkılaştı ve fark etmesini engelleyecek kadar çabuk irkilmemi dizginleyemedim. Beni aniden bıraktı ve ben de kolumu göğsüme doğru çekerek acıyı dindirmek için masaj yapma dürtüsüyle savaştım.

"Tabii ki seni öldürmeyeceğim," diye mırıldandı ve ben de alay ederek karşılık verdim. Demek ki aşmayacağı bir sınırı vardı ve o da cinayetti. Bunu bilmek harika. Daha yumuşak bir tonda devam etmeden önce uzun bir iç geçirdi. "Benimle kendi isteğinle gelmen için ne yapmam gerekiyor?"

Gözlerimi ona diktim. "Yardıma ihtiyacım olduğunda odana geldiğimde senden alıntı yapmak gerekirse; sana yardım etmemi istiyorsan, beni zorlaman gerekecek. Ukalalığımı ya da crop top ve deri ceket tercihimi kontrol edemeyeceğinden emin olduğum için, bu konudaki işbirliğimi kabul edilebilir bulacağın bir seviyede zorlayabileceğinden şüpheliyim, bu yüzden vazgeçmeni öneririm."

Darius bir an merakla bana baktı ve yüz hatlarında yarattığı fark neredeyse nefes kesiciydi. Daha önce bana kaşlarını çatmaktan başka bir şeyle baktığından emin değildim. Gerçekten de yıkıcı derecede yakışıklıydı. Yüzünün her santimi taştan oyulmuş gibi görünüyordu, tüm güçlü çizgiler ve mükemmel açılar. Kalbim bir an için düzensiz bir şekilde çarptı ve ona karşı hissettiğim hain cazibe parıltısını yuttum, kendimi sıkıca inkar ettim.

"O zaman bir takasa ne dersin?" diye önerdi, sesini alçaltarak ve bir sırrı paylaşıyormuşuz gibi bana yaklaşarak. "Eğer sen ve kız kardeşin bu partiye kendi isteğinizle gelir, babamla iyi geçinir, güzel bir elbise giyer ve medeni biriymişsiniz gibi davranmaya çalışırsanız, dediğim gibi size ders veririm."

Önerisi karşısında o kadar şaşırmıştım ki birkaç saniye boyunca sadece ona bakabildim.

"Ve sana... iyi davranacağıma söz veriyorum," diye ekledi, sessizliğimi şaşkınlık yerine tereddüt olarak okudu. "Sadece o gece için."

"Nasıl yapılacağını bildiğinden şüpheliyim," diye cevap verdim, üzerime yapışmış ıslak gömleğimi çekiştirerek. Kuru bir yatakta uyumak istiyorsam bu gece Darcy'ye dayatmam gerekecekti.

Darius dudaklarını büzdü ve bana doğru uzandı. Tekrar sinirlenmesini bekleyerek bir adım geri attım ama onun yerine parmakları karnıma yapışan sırılsıklam kumaşın üzerinde gezinerek suyu tekrar karnımdan çıkardı.

Gömlek. Kalbim onun dokunuşuna tepki olarak biraz çırpındı ve berbat erkek zevkime milyonuncu kez lanet ettim.

Giysilerimden, saçlarımdan ve yatağımdan her damla su çıkarılırken sessizce onu izledim, ta ki aramızda bir sıvı topu havada asılı kalana kadar. Darius onu banyoma yönlendirdi ve ben de lavaboya düşüp giderde kaybolmasını izledim.

"Gördün mü, iyi davranabiliyorum," dedi sanki bana bir iyilik yapmış gibi, oysa ikimiz de en başta beni ıslatanın kendisi olduğunu biliyorduk. Elini belimden çekti ve aramızdaki temas noktası koptuğunda hissettiğim acıyı görmezden geldim.

"Acrux Baba'yı etkilemeyi gerçekten önemsiyor olmalısın," diye mırıldandım, sırf kendime yapacak bir şey vermek için uzun saçlarımı parmaklarımın arasında dolaştırırken.

Darius cevap olarak kayıtsız bir ses çıkardı ve tahminimin yanlış olduğunu anladım.

"Ya da onu hayal kırıklığına uğratmaktan gerçekten bu kadar korkuyorsun," diye ekledim.

Darius'un koyu renk gözleri yarım saniyeliğine derin bir duyguyla parladı ama sonra tekrar bastırdı.

"Ailem hakkında hiçbir şey bilmiyorsun," diye homurdandı, içindeki öfke kaybolduğu kadar çabuk yükselmişti.

"Eğer onlar da senin gibiyse, belli ki bir avuç pisliktirler."

Sıcak bir güç dalgası bana çarptı ve Darius öne doğru fırlayıp eğilirken beni duvara çarptı.

gözlerimin içine dik dik bakmak için.

"Bunu bir daha söyle," diye meydan okudu, sesindeki tehdit açıktı.

Kalbim korkuyla çarpıyordu ama daha önce haklı olduğumu biliyordum. Beni öldüremezdi. Ve onun saçmalıklarına boyun eğmek zorundaymışım gibi hissetmekten bıkmıştım. Bana eziyet etmeye kararlıysa, tamam, bu konuda yapabileceğim bir şey yoktu. Ama beni kırmasına izin vermeyecektim.

"En azından nereden aldığını biliyorum," diye nefes aldım.

Gözleri Ejderha formunun sürüngen yarıklarıyla parladı, Bana ters ters bakarken gözleri bir an için altın rengine döndü. "Siktir git." Geldiği gibi hızla gitti, gücü beni serbest bıraktı, böylece o odamdan çıkarken ben duvara yaslanmış halde kaldım.

Birkaç saniye boyunca hareket edemedim, kalbim hızla çarptı ve korkum damarlarımda dolaştı ama kendimi onu kapıya kadar takip etmeye zorladım. Onu durdurmak için seslendiğimde neredeyse koridorun sonuna gelmişti.

"Yarın akşam yemeğinden sonra seninle Ateş Arenası'nda buluşacağım. Eğer sözünde durur ve sihrimi kullanmama yardım edersen aptal partine gelirim ve hatta güzel bir kızmışım gibi güzel bir elbise giyerim."

Darius durdu ve omzunun üzerinden şaşkınlıkla bana baktı.

"Öylece mi?"

Omuz silktim. "Belki de diğer yarısının nasıl yaşadığını görmek istiyorumdur," diye takıldım.

Bir an için gerçekten eğlenmiş gibi göründü ama hayal görüyor olmalıydım. "Senin için elbise getirteceğim." Darius ona kendi başıma giyinme konusunda gayet yetenekli olduğumu söyleyemeden uzaklaştı ve ben de kapıyı kapatırken gözlerimi devirdim.

Görünüşe göre önümüzdeki Cumartesi akşamı şeytanla yemek yiyeceğiz.

Atlas'ımın üzerinde şıngırdayan rüzgâr çanlarının sesiyle uyandım ve yatağımdan fırladığımda içime neşe doldu.

Bugün o gün!

Odamda, pencerenin önünde sabah güneşinin ışığında duran şişeye doğru koşarken kalbim heyecanla yerinden fırladı. Sarı kristal, sıvının dibinde yüzdüğü yerde parlak bir ışıltı yayıyordu. Tıpkı talimatlarda söylendiği gibi tamamen berraklaşmıştı. Yaşasın!

Atlas'ımdaki yıldız haritasını kullanarak Kuzey Yıldızı'na doğru yöneldim ve şişeyle birlikte yere oturup sakinleştirici bir nefes aldım. Şişenin kapağını açtığımda ve burnuma cennet gibi tatlı bir şeyin kokusu ulaştığında bunun işe yaraması için tüm kalbimle dua ettim.

Burada bir şey yok.

Ağzıma attım ve nefis tadından çok memnun kaldım, durmadan önce küçük bir lokma yuttum. Tarifi yanlış yapmış olma ve yanlışlıkla kendimi zehirleme riskini almak istemedim.

Saçlarıma dokunmak için uzandım, umut içimde parlayan bir yıldız gibi yanıyordu.

Hadi ama. Lütfen büyü.

Beklerken gözlerim yaşardı, saçlarımı çekiştirerek uzaması için yalvardım. "Uzat lanet olası."

Parmaklarımı başımın arkasındaki kel bölgenin üzerinde gezdirdim ve gözyaşlarım daha keskin bir şekilde yandı, düşmekle tehdit etti.

Yumuşak, tatlı saçlar avucumun içine itildi ve başımın her yerinde yeni bir inç uzarken benden bir heyecan çığlığı kaçtı.

"Evet!" Ayağa kalktım, şişeyi ağzıma götürdüm ve hepsini boğazımdan aşağı boşalttım.

Banyoya koştum, kapıyı kırarak açtım ve aynaya bakmak için aceleyle lavaboya gittim. Çeneme, sonra boynuma ve omuzlarıma kadar uzamıştı bile.

Sevinç çığlıkları attım ve parmaklarımı koyu renkli, ipeksi buklelerimde gezdirirken olduğum yerde koşmaya başladım. Sırtıma kadar uzanıyordu, hatta belki de daha önce sahip olduğumdan biraz daha uzundu. Parmaklarımın etrafına doladım ve kel bölgeler olup olmadığını kontrol etmek için altına uzandım. Hiçbir şey yoktu. Yeniden bir bütündüm. Ve kendimi hiç olmadığım kadar güçlü hissediyordum.

Kalbimde kükreyen bir ateşle aceleyle odama geri döndüm.

Atlas'ımı elime aldım ve yüzümde geniş bir gülümsemeyle burcuma dokundum. Bugün Orion'la birlikte cezaya katlanmak zorunda kalmıştım ama bu bile keyfimi kaçırmaya yetmemişti.

Günaydın İkizler.

Yıldızlar gününüz hakkında konuştu!

Bugün kendinizi bir Terazi'nin merhametine kalmış bulacaksınız, ama içiniz rahat olsun, Teraziler yaptıkları her şeyde adil olma eğilimindedirler. Burçlarınızın doğal itme ve çekme gücünü takip ederseniz

gün çok daha sorunsuz akacak. Ancak dikkatli olun,

Merkür önümüzdeki haftalarda gerilemeye yaklaştıkça yıldızlar daha değişken hissediyor. Basit bir yazı tura atışı gününüzü daha iyi ya da çok daha kötü hale getirebilir.

Rüzgarın hangi yönden eseceğine sizin eylemleriniz karar verecektir.

Tamam, bu kulağa oldukça olumlu geliyordu. Gülümseme hâlâ yüzümdeydi ve günün geri kalanında yıldızların onu orada tutmasını sağlayacaktım.

Cezamın başlaması için Orion'la Jüpiter Salonu'nda buluşmama çok kalmadı - lütfen dayak atmayın!

- Ben de öncesinde kahvaltı etmek için aceleyle The Orb'a gittim.

Kampüs huzurlu bir sessizlik içindeydi, tek ses cıvıl cıvıl şafak korosu ve rüzgârda yaprakların hışırtısıydı. Gölgeler tepemde yer değiştirdi ve elimi gözlerime götürerek şafağın ışığı altında yelken açan bir grup Harpy'yi görmek için yukarı baktım.

Daha önce hiç değişmiş hallerini görmemiştim ve güzelliklerine hayran kalmıştım. Kuşa benzeyen özellikleri dışında, hala çoğunlukla Fae'ye benziyorlardı. Kanatları, doğan güneşte pembe renkte parlayan gümüşi bir renk tonuna sahipti. Vücutları bronz ve bakır zırhlarla kaplıydı ve ayakları keskin pençelere dönüşmüştü.

Havada takla atıp dönerlerken kahkahalar onlardan aşağıya doğru yayılıyordu ve bir an için onları izlerken büyülenmiştim. Annem onların tarikatına mensuptu. Ve onları gökyüzünde oynarken görmek, benim de onlardan biri olabileceğimi ummama neden oldu. Onun kanı damarlarımda akıyordu ama babamınki de öyle. Bir Hydra. Düşüncesi bile tüylerimi ürpertiyordu. Jurassic Park'taki bir figüran gibi kampüste dolaşan elli başlı dev bir canavar olmayı kesinlikle istemiyordum. Hayır, teşekkürler.

The Orb'a girdiğimde, mekanı tahmin edilebileceği gibi Boş. Geraldine bile bu kadar erken kalkıp bize her zamanki kahvaltı ziyafetini hazırlamamıştı. Gerçi bunun nedeni muhtemelen Tory'nin hafta sonları sabah dokuzdan önce kimseye yüzünü göstermediğini nihayet anlamış olmasıydı. O bile nadiren olurdu.

Her zamanki gibi hazır ve nazır bekleyen pırıl pırıl hamur işleri ve mısır gevreği fıçılarından oluşan tertemiz büfeye yöneldim. Akademi'de fakülte dışında tek bir personel bile görmediğim için bu tür işlerin sihirle mi yapıldığını merak ettim.

Kendime bir kruvasan ve bir fincan kahve aldım, geniş odaya göz gezdirdim ve nereye oturacağımı düşündüm. Pastamdan büyük bir ısırık alırken gözlerim Mirasçılar'ın kavisli kırmızı kanepesine takıldı.

Orada
oturamam.
Oturabilir
miyim?

Beni istila eden vızıltının etkisiyle masaların arasından geçtim ve kendimi önünde dururken buldum. I

Yalnız olup olmadığımı kontrol etmek için etrafıma bir göz attıktan sonra kahvemi masanın üzerine koyarak masanın ortasına çöktüm. Goldilocks'un üç ayının evinde hissettiğini hayal ettiğim aynı heyecanı hissettim ve birkaç kırıntı iki yanımdaki koltuklara dökülürken içimden bir kıkırdama geçti.

Bakışlarım sürekli kapıya kayıyordu. Ateşle oynadığımı biliyordum; Mirasçılar bugün benimle cezalıydı ve başlamadan önce mutlaka kahvaltı edeceklerdi. Ama onlara meydan okumak duramayacağım kadar iyi hissettiriyordu.

Kruvasanımın son lokmasını da yuttuktan sonra kahvemi elime aldım ve biraz fazla aceleyle kendime doğru çektim, pelüş yüzeye (ve biraz da dizlerime) sıçrattım.

Lanet olsun.

Ayağa kalktım, birkaç peçete almak için kahvaltı masasına dönüyordum ki kapı açıldı. Rüzgar gibi hareket ettim, en yakın sandalyeye çöktüm, dört Varis birbiri ardına içeri girerken kalbim çılgınca çarpıyordu.

Kahve lekeli kanepeye bakmayı reddettim, bunun yerine başımı onlardan uzağa eğerek ve saçlarım aramızda bir perde oluşturarak içkimi bitirmeye odaklandım.

"Bana bir pan au chocolat getir, Max," dedi Seth, koltuğuna çöküp hemen ayağa kalkmadan önce. "Ergh! Ne oluyor lan?"

"Ne?" Darius ona katılmak için hareket ederken esneyerek sordu. "Biri koltuğuma kahve döktü."

Haha enayi.

Max kahvaltı masasına doğru yöneldi, bana doğru bir bakış fırlattı, kaşları çatıldı. Ama neyse ki tek kelime etmedi.

"Gözaltında bize katılacak olanın kız kardeşin olduğunu sanıyordum?" Caleb aniden kulağıma mırıldandı ve ben telaşla irkildim. Boynuma doğru eğildi, boğazıma erişebilmek için saçlarımı uzaklaştırdı. Dudakları hafifçe tenime değdi ve dehşet içinde irkildim.

"Ben Tory değilim," diye ağzımdan kaçırdım, onu geri ittim ve aynı hareketle yerimden sıçradım. Kız kardeşime her zaman bu kadar yakından dokunur mu?

Caleb alnında bir kırışıkla bana baktı. "Bunun bir şaka olması mı gerekiyor?" Şakacı bir şekilde sırıttı ama ben başımı salladım, tüm Varislerin bana baktığını hissediyordum.

Seth nemli pantolonunun arkasını ovuşturdu ve gözlerini kısarak bana doğru yürüdü. "Sana kim yardım etti?" diye hırladı, sesi sıcaklıktan yoksundu.

Elim kahve fincanımın etrafında sıkıca kenetlenmiş bir şekilde yerimde durdum. "Ben kendime yardım ettim. Bir kütüphane kitabını okuyabilirim, Seth. Bu roket bilimi değil."

Dolgun saçlarıma bakarken gözleri daha da keskin yarıklara dönüştü. Kahveyi yavaşça dudaklarıma götürdüm ve ne kadar korktuğumu belli etmemeye çalışarak bir yudum aldım. Ama bu his, onun ifadesine karşılık kalbimden dökülen şarkı kadar güçlü değildi.

Çünkü ben kazanmıştım. Ve bileğindeki mavi saç kuyruğu dünkü kadar anlamlı değildi.

Bakışları elimdeki kahve fincanına kaydı ve kalbim yerinden çıkacak gibi oldu. Dudaklarında karanlık bir sırıtış belirdi ve kollarını kavuşturdu. "Hey çocuklar, görünüşe göre bu Vega bu sabah tahtı deniyordu." Bir adım daha yaklaştı ve diğer Varislerin gölgeleri içeri çekildi.

Gözlerim onların arasında gidip gelirken ağzım kurudu, korku bedenimi sardı.

"Kanepemize mi oturdun?" Max sanki çok daha kötü bir şey yapmışım gibi sordu.

Kendimi durduramadan, "Sende değil," diye ağzımdan kaçırdım.

Grup daha da yaklaştı ve ensemdeki tüyler diken diken oldu.

Kahretsin, kahretsin, kahretsin. Ayı ailesini kızdırmamalıydım. Bu hikayenin orijinal versiyonunda Goldilocks kesinlikle yenmişti.

"Aslında tatlım, buranın sahibi biziz," dedi Caleb. "Göksel Aileler burayı finanse etmeseydi burası bir hiç olurdu."

Max kulağıma yaklaşarak "Özür dile," diye fısıldadı ama Siren güçlerini bana karşı kullanmadı.

Dudaklarımı birbirine bastırdım, söylemeyi reddettim. Eğer söylersem, teslim olmuş olurdum. Güç gösterilerine boyun eğmiş olurdum. Ve bunun sonuçlarına katlansam bile, yerimde durmalıydım.

Lütfen bir daha saçımı alma.

Darius avucundaki küçük bir alev küresiyle oynadı. "Orion sana neden ceza verdi, Gwendalina?"

Elindeki büyünün bükülüp kıvranmasını izleyerek isme öfkeyle baktım.

"Bu benimle onun arasında."

"Oohh Orion'la olan sırlar," diye alay etti Seth. "Ona her zaman sik beni bakışları atardın. Bir öğretmen için bacaklarını açmaya çalıştığın için başın belada mı bebeğim? Sanırım öğrenciler ilgilenmiyor, sen de başka bir yere bakmak zorunda kaldın. Daha sonra tüm detayları ona soracağımdan emin olabilirsin."

Sözlerindeki zehir damarlarıma işledi ve ben de cesaretimi toplayarak onun acımasız sorusuna bir yanıt aramaya koyuldum. "Sanırım aramızdaki fark bu Seth. Biri bana senin seks hayatınla ilgili ayrıntılar verseydi öğleden sonrayı kusarak geçirirdim. Ama sen benimkiyle çok ilgileniyor gibisin." Seth'in sinirine dokunduğunu bildiğim tek hakarete kilitlendiğimde kalbim düzensiz bir şekilde çarpıyordu. Tyler'ın Seth'in benimle ilgilendiğini ima ettiği için yediği dayak, bunun onu ne kadar rahatsız ettiğinin açık bir göstergesiydi. Bu tartışmadan yara almadan çıkamayacağımı bilsem de, bu Akademi'den sağ çıkmanın tek yolunun yerimde durmak olduğunu da biliyordum. Ayrıca, saçlarımla yeniden bir araya geldikten sonra bugün hâlâ dünyanın zirvesinde kalmaya kararlıydım. Ne olursa olsun.

"Belki de bu yüzden buradadır," diye söylendi Max ve ben döndüm.

kaşlarını çatarak ona baktı. "Böylece Orion onları tekrar yayabilir."

"Canın cehenneme," diye tısladım, kan derimin her santimine çarpıyordu.

"Geri çekil," dedi Darius, beni şaşırtarak. "Orion Vahşi Kral'ın kızına el kaldırmaz. O bundan daha klas biri."

Caleb omzunu Darius'un omzuna çarptı. "İkinizin küçük dostlar olduğunuzu unutmuşum."

"Biz küçük dostlar değiliz," dedi Darius kesin bir ifadeyle ama Caleb arkasını döndüğünde gülümsedi.

"Hayır, kesinlikle değiliz Bay Acrux," Orion'un sesi odayı böldü ve grup onu aramak için dağıldı. Üzerinde tişört ve kot pantolonla kapının girişinde duruyordu, rahat kıyafetleri ve genç görünümüyle bizden biri gibi görünüyordu. Bizden ne kadar büyük olduğunu merak ettim; birkaç yıldan fazla olamazdı. "Özellikle de beni Jüpiter Salonu'nda beklettiğinizden beri. Hepiniz gününüze fazladan iki saat daha eklediniz, bu da akşam yemeği için kalan artıkları yemeye gittiğinizde güneşin çoktan batmış olacağı anlamına geliyor."

"Tanrı aşkına," diye homurdandı Max ve kalbim biraz sıkıştı.

Kahretsin, neden bu gün keyfimi kaçırmaya çalışıyor?

Darius saatini kontrol etti ve kaşlarını çatarak Orion'a baktı. "Hayatında ilk kez zamanında gelmek için bugünü mü seçtin?"

"Evet," dedi Orion karanlık bir sırıtışla. "Senin için sakladığım çok şey var ve başlamak için sabırsızlanıyorum." Kaşlarını çatarak bana baktı. "Kız kardeşin nerede?" diye sertçe sordu.

"Burada mı?" Dedim ve kaşları daha da çatıldı. "Bir elimi saçıma attım. Ben Darcy, efendim."

"Oh," diye fısıldadı, boğazı düğümlendi. "Peki, beni takip et." Midemi düğümleyen karanlık bir gülümsemeyle kapıdan çıktı.

Max kabaca yanımdan geçti, ardından Seth diğer omzumu itti. Dangalaklar.

Takip ederken aramızda birkaç metre bıraktım, giderken kahve fincanımı bir masanın üzerine bıraktım, kanepe olayından gerçekten kurtulup kurtulamayacağımı merak ediyordum.

Orion grubun önünde hızlı adımlarla ilerleyerek Ağlayan Orman'a doğru yol aldı. Varislerin etrafındaki kaygısız havaya bakılırsa, yenilip ormanda ölüme terk edilmeyeceğimizi varsaymıştım.

Ağaçların arasına doğru ilerlerken biraz rahatladım ve Varisler bana aldırış etmedi. Orion Uluyan Çayır'a kadar bir yol açtı ve bir dizi küreğin önünde durduğunda kaşlarımı çattım. Yüzünü bize döndü, gözleri kötü bir şey yapmak üzere olduğunu gösteren o sırıtışlardan biriyle parlıyordu. "Cezanızın ilk yarısı çayırda sekiz ayak derinliğinde bir çukur kazarak geçecek."

Kalbim rahatsız edici bir şekilde sıkıştı. O gerçek miydi? Cılız kollarım ve küçük boyumla ağır işlerde çalışacak yapıda değildim.

Caleb bir kürek kaptı ve Orion o gitmeden önce küreğin ucundan tuttu. "Çukuru ekip olarak kazacaksınız, Altair."

Caleb inledi. "Tarikatımızın tek başına daha iyi çalıştığını biliyorsun." "Ejderhalar da öyle ve Darius'un şikâyet ettiğini duymadım.

Şimdi işe koyulun. Sihir yok." Orion kollarını kavuşturdu, yüz ifadesi soru sorma zamanının geçtiğini söylüyordu.

Darius'a gelişigüzel bir şekilde ilk ismiyle hitap etmesine kaşlarımı kaldırdım. Ve ona bir kürek uzattığında, Darius

Hatta ona teşekkür bile etti. Geraldine'in onlar hakkındaki teorisi doğru gibi görünüyordu. Onlar küçük dostlardan çok daha fazlasıydı. Kollarındaki o izlerle birbirlerine bağlanmışlardı.

Darius diğer adamlarla birlikte uzaklaştı ve ben de küreğimi almak için ilerledim. Orion küreği aldı ve bana doğru uzattı. Ben küreği almadan önce elimi yakaladı, başparmağını avucumun içinde gezdirdi ve içime bir ürperti gönderdi. Aynı işlemi diğer eli için de tekrarladı ve işaret parmağını dudaklarına götürdü. "Bu cildinin sürtünmesini durduracak," diye fısıldadı.

Küreği bana uzatıp kenara çekilirken şaşkınlıkla ona baktım.

"Teşekkür ederim," dedim şaşkınlıkla, onun yanından geçip yüksek otların ve rengârenk çayır çiçeklerinin arasından Varislere doğru yürürken. Dördü bir çember oluşturmuş ve çukuru kazmaya başlamışlardı bile.

Yaklaştıkça göğsüm sıkışıyor, her an başlarını kaldırıp bana küfretmelerini bekliyordum. Ancak fırlatılan küfür değildi, çamur dolu bir kürek önüme uçtu ve tam suratıma bir tokat attı.

"Ah!" diye bağırdım, hepsi kahkahalarla kükrerken çamur tükürdüm. "Pislikler."

"DÜŞ VE BANA 50 SETH CAPELLA VER!" Orion Gümbürdedi ve gözlerimdeki çamuru sildim, onu tarladaki bir vampirden çok bir cankurtarana uygun görünen yüksek bir sandalyeye tırmanırken gördüm.

Kim koydu onu oraya?

Çembere katıldığımda Seth şınav setini yarılamıştı bile, bileğimden bir bant çıkarıp düğümlerken çamurla benek benek olmuş yeni saçlarımı geriye doğru çekiyordum. Kendimi Caleb ve Darius'un arasına yerleştirdim, diğer ikisinden olabildiğince uzak olmak istiyordum. Darius ve Caleb pek de iyi sayılmazlardı ama ikisi de ne saçımı kesen ne de en derin korkumu dudaklarımdan çekip alan adamdı.

Darius bir makine gibi çalışıyor, ağırlığını küreğe veriyor ve daha derine kazmak için çizmesini kenara vuruyordu. Ben de onun tarzını taklit etmeye çalıştım, küreği toprağın olabildiğince derinine sokmaya çalıştım ve arkamdaki toprağı bir yığın haline getirdim.

Birlikte çalıştıkları için benim yığınım diğerlerininkinden fark edilir derecede daha küçüktü, zaten topraktan derin bir dilim alıyorlardı.

Kısa süre sonra nefesimi tutmak zorunda kaldım, alnımdaki ter ve çamuru silerken çaresizce suya ihtiyaç duydum.

"Vega!" Orion beni çağırdı ve küreği yere bıraktığım için minnettar oldum. Başımdan birkaç metre yukarıda oturduğu yüksek metal sandalyesine doğru yürürken biraz başım dönüyordu. Sandalyenin üzerinde büyük bir şemsiye ve elinde de yanında getirdiği anlaşılan bir kahve şişesi vardı. Atlas'ını dizine dayamıştı ve çamur lekeli tenime parlak bir gülümsemeyle bakarken sabahının tadını çıkarıyor gibi görünüyordu. Sihri sayesinde en azından ellerim su toplamamıştı.

"Su." Orion elini salladı ve su önümde havada toplanarak parıldayan bir küreye dönüştü. Orion suyu fırlattı.

Bana bir fincan uzattı ve ben de son anda yakaladım. Su bir sıçramayla doğrudan içine düştü ve ben de açgözlülükle kana kana içtim,

"Bu kayırmacılıktır, efendim!" Caleb aradı.

"Haklısın, ne kadar kabayım!" Orion bir elini kaldırarak karşılık verdi ve tüm varislerin üzerine sağanak bir şelale döküldü. Max bir horoz gibi ötüyor, göğsünü yumrukluyor, görünüşe göre sağanak yağış tarafından teşvik ediliyordu. Diğerleri su üzerlerine düşmeye devam ettikçe pek de mutlu görünmüyorlardı.

Boğazımdan bir kahkaha fırladı ve Orion bana göz kırptı. "Küçük bir sorun yaşıyorum Bayan Vega."

"Neyle efendim?"

"Seni kız kardeşinden ayrı tutuyorum," dedi alçak bir sesle, hâlâ Mirasçılar'ın üzerinde estirdiği fırtınadan sadece benim duyabildiğimi hayal ediyordum. "Ve soruma hiç cevap vermedin. Mavi mi yeşil mi?"

Dudaklarımda bir gülümseme belirdi ve omuz silktim, bu soru üzerine onu daha fazla merakta bırakmaya karar vererek gruba katılmak üzere geri döndüm.

"Gün batımına kadar bir cevap istiyorum," diye seslendi arkamdan ve sırıtışım daha da büyüdü.

Asla olmayacak, Profesör İki Kişilik.

Orion'un sağanak yağmuru yerel bir sağanağa dönüşürken ona doğru ilerledim. Isınmış tenimi serinletirken ve giysilerimi kaplayan çamuru yıkarken iç çektim. Küreğimi almak için eğildim ama Darius önce davranıp küreği aldı ve Seth'e fırlattı. Seth de Max'e fırlattı ve o da

Caleb'a verdi. Almak için ileri atıldım ve Caleb kahkahalar atarak topu kafamın üzerinden Darius'a fırlattı.

"Tanrı aşkına," diye homurdandım, kollarımı kavuştururken onların oyununa kanmamıştım.

Darius bana uzattı ve ben de almak için hamle yaptım. Parmaklarımı ucuna doladım ve beni kendisine doğru çekmek için sertçe çekti. Ayağım çamurda kaydı ve birinin ayağı beni bitirmek için önüme fırladı. Büyük bir gürültüyle sırt üstü yere düştüm ve etrafımda kahkahalar çınladı.

"BANA ELLI ALTAIR VER!" Orion böğürünce bana çelme takanın Caleb olduğunu tahmin ettim. Yüzümü buruşturarak ayağa kalktım ve çamurlu ellerimi kotuma sildim.

"Tam bir Pitball koçu oldu. Sadece biraz eğlenceliydi," diye mırıldandı Caleb, yağmurun altından çıktı ve setini yapmak için aşağı indi. Hızlı bir tempoyla aşağı yukarı hareket ederken kaslı kollarının kabarıklığını fark etmeden edemedim. Küreğimi toprağa saplarken içimden kendimi azarlayarak arkamı döndüm. Su çamurun kaymasını kolaylaştırdı ve rahatlayarak omzumun üzerinden kocaman bir kepçe attım.

"Argh!" Caleb ağladı ve ben de yükü onun üzerine boşalttığımı fark ettiğimde nefes nefese kaldım.

Ayağa fırladı, ağzı bir sırıtışa dönüştü ve ben de onun gülümsemesini yansıtırken kalbim bir parça yavaşladı. "Dikkat etsen iyi olur Vega," dedi yanımdan geçerken ama diğer Mirasçıların bana doğru savurduğu iğrençlikten eser yoktu.

"Yağmur damlaları başıma düşmeye devam ediyor," diye şarkı söyledi Seth, beyaz gömleği kaslı vücudunu ortaya çıkarmak için tamamen şeffaflaşmıştı "Ama bu gözlerimin yakında

ağlamak bana göre değil. Çünkü şikayet ederek yağmuru asla durduramayacağım-"

"Kapa şu lanet çeneni!" Orion bağırdı. "Burada konsantre olmaya çalışıyorum."

"Yine porno mu izliyorsunuz efendim?" Seth ona sırıtarak baktı. "Evet, annen son baskıdan bu yana kendini gerçekten geliştirmiş."

Hiç vakit kaybetmeden cevap verdi ve boğazımdan bir kahkaha koparken Seth'in yüzü kaşlarını çattı.

"Kim sürekli porno izliyor biliyor musun?" Max yontulmuş.

"Sen mi?" diye cevap verdi diğer üç adam hep bir ağızdan.

Hepsi kahkahalara boğuldu ve ben de onlara katılma isteğimle savaştım.

"Çok komik," dedi Max kuru bir sesle. "Washer'ı kastetmiştim. Geçen gün bir tanesini ovmak için sınıftan kaçtı."

"Yalancı," diye güldü Darius, ben burnumu kırıştırırken. "Psh," Caleb Darius'a el salladı. "Benim bile

Su büyüsü, ama ne zaman onların bölgesine gitsem Washer'ın porno izlediğini duyuyorum. Bu adamın şehvet bağımlılığı var, yemin ederim."

"Buna inanıyorum," dedim kendi kendime ama herkes bana döndü, sanki sohbetlerine katılmaya cüret ettiğime inanamıyorlarmış gibi kaşlarını kaldırdılar. Saçımın bir tutamını kulağımın arkasına sıkıştırdım ve onların bakışları altında kendimi garip hissettim.

"Öyle mi, nasıl olur?" Caleb bana şaşkın bir bakış atarak sordu.

"Tarot dersimi devraldı," dedim, hepsinin bana

bakmasından biraz rahatsızlık duyarak. "Ama biz

Kartları bile okurken, herkesi pençeleyebilmek için bize el falı baktırdı."

"Yok artık," diye güldü Caleb. "Kızlar için kötü oldu."

"Sadece onlar için değil, kardeşim," dedi Darius.

"Kızları gördün mü?
Su elementi dersi için erkeklerin giymesi gereken kıyafetler mi? O ucube oraya her gittiğimde aletimi görmek istiyor."

"Biliyorum ve mayolar kızların üzerinde daha dekolte olabilir miydi?" Gözlerimi devirerek söyledim.

Darius bana "Bunu onun önünde söyleme yoksa bir yolunu bulur," diye şaka yaptı ve ben de biraz gergin bir şekilde güldüm.

Lanet olsun, Ejderha ilk defa benimle eşitmişim gibi konuşuyor.

Seth'in etkileşimimizi ters ters bakarak izlediğini fark ettim. Orion'a bir bakış attıktan sonra çalışmaya devam etti, bileğindeki saç örgüsünün görüntüsü beni tekrar gerdi.

Çukur kazıldığında öğlen olmuştu ve sekiz metrelik bir çukurun dibinde, ayak bileğimize kadar çamura batmış, iliklerimize kadar ıslanmış ve çok yorgun bir şekilde duruyorduk. En azından ben yorgundum. Son birkaç saat içinde birçok kez ayağım kaymış, her tarafım pislik içinde kalmıştı ama ben üzerime düşeni yapmıştım. Ağrıyan kollarım bunun bir kanıtıydı.

"Pekâlâ, umarım hepiniz sabahınızdan benim kadar keyif almışsınızdır," diye seslendi Orion bize. "Kalk bakalım."

Caleb altından yukarı doğru spiral çizen ince bir toprak platform yarattı, böylece tepeden atlayabilecekti. Max avuçlarından çıkardığı bir hava patlamasıyla kendini yukarı itti ve Darius

Ateşle çukurun duvarına bir yol açarak yukarıya doğru bir geçit oluşturdu. Seth de kendini havayla dışarı itti ve beşi de bana bakıp umutla beklerken parmaklarımı birbirine sürttüm, ağzım kurudu. Darius'un yolunu kullanabileceğimi biliyordum ama bunu kendim yapmak ve yetkinliğimi kanıtlamak istedim.

Max kıs kıs gülerek yanındaki Darius'a dirsek attı ve o da sırıttı.

Hava güçlerimi kontrol etmekte gittikçe daha iyi oluyordum ve bana doğru bakan dört alaycı yüzü engellemek için gözlerimi kapattığımda, vücudumdaki hava basıncını hissettim ve ellerimden dışarı ittim.

Yüksek bir hızla tepeye doğru fırladım ve zafer içimde yükseldi. Nişan almayı unuttuğumu bir kalp atışı kadar geç fark ettim ve tüm gücümle Seth'e çarparak onu yere düşürdüm. Şok içinde bana baktı ve ben de yanaklarım alev alev yanarken ondan sıyrıldım. Biri bana elini uzattı ve başımı kaldırıp baktığımda Darius'u orada buldum.

"Zavallı çaba," dedi sırıtarak ve beni ayağa kaldırırken isteksizce elini tuttum.

Orion gözlerinde bir eğlence titreşimiyle bize baktı ve Caleb'i işaret etti. "Altair, şu deliği doldur."

Caleb bir adım öne çıktı, etrafındaki toprak yığınlarını eline aldı ve hepsini sabahtan beri kazdığımız çukura doğru itti. Yine de, grubumuz arasında gezinirken ve Varislerden birkaçının bugün bana birkaç kez gerçek bir insan gibi davrandığını düşündüğümde, her şeye rağmen boşa gitmediğini merak ettim.

Orion bizi kampüsün merkezine ve Jüpiter Salonu'na kadar götürdü. İçeri girdik ve onu avludan geçerek büyük bir mermer kemerin ötesindeki merdiven boşluğuna kadar takip ettik. Birkaç katı hızlı bir tempoyla tırmandı ve biz de peşinden koştuk, kısa süre sonra uzun bir koridora vardık ve tavandaki bir kapağın altında durduk.

Orion ayağa fırladı, sekmeyi yakaladı, bunu yaparken gömleği yukarı kalktı ve bana sıkılaşmış karın kaslarını gösterdi. Yanaklarım sıcacık kızardı ve karnımda bir arzu belirdi. Seth'in bakışlarının da onun üzerinde olduğunu fark ettim ve her iki tarafa da açıkça sallandığını fark ettiğimde sadece hafifçe şaşırdım.

Yüzümün kızardığını gizlemek için Orion'a döndüğümde, pencere kenarındaki minderli koltuğun üzerinde bir sıra metal mala ve büyük siyah eldivenler gördüm. Ne yapmak üzere olduğumuzu anlamaya çalışırken kaşlarımı çattım.

Orion bir merdiven indirdi ve ben yukarıdaki bulutlara baktım, rüzgârın sesi tepemde uğulduyordu.

Biz ona bakarken "Yukarı," diye talimat verdi. Malaları ve kalın eldivenleri Varislere uzattı, onlar da önden giderek çatıda gözden kayboldular.

"Sırılsıklam olmuşsun," dedi gözleri vücudumda gezinirken. Bana bir mala ve bir çift eldiven uzatırken dilimi çalıştıramadan başımı sallayarak cevap verdim. "Hava Elementleri dersinde sana kendini kurulamayı öğretmediler mi?"

"Hayır, efendim."

Çok davetkâr görünüyordu, ifadesi beni içine çekiyordu ve gözleri göğsümde dönen bir ateşi aydınlatıyordu.

"İşe yaramaz. O zaman yukarı çık," dedi ve ben de merdivene doğru ilerleyerek ilk basamağı tuttum.

Orion arkamdan yaklaştı ve parmakları belime dokundu, zar zor fark ediliyordu ama her yerde hissediyordum. Sırtımda tüylerim diken diken oldu ve omurgamda ilahi bir ürperti yayıldı. Isıtılmış hava giysilerimin altından geçerek onları neredeyse anında kuruttu.

"Teşekkür ederim," diye fısıldadım bugün ikinci kez. Ona ne oldu böyle?

Ellerimin iki yanındaki merdiveni tuttu. "Yukarı," diye yanağıma doğru nefes aldı ve sıcak balmumu her iki bacağımdan aşağı akarak hareket etmemi neredeyse imkânsız hale getirdi. Ama bir şekilde bunu başardım.

Ambara tırmandım, Jüpiter Salonu'nun tepesine vardığımda nefesim kesildi. Çatı kırmızı kiremitlerle kaplıydı, iki yanımda hafif bir eğimle alçalıyor ve aşağıda dik bir inişe doğru uzanıyordu. Orion yanıma atladı ve beni çatının diğer ucuna, Mirasçıların bir araya toplandığı ve suratsızca baktıkları yere doğru çevirdi.

Fayansların üzerinde çimentoya benzeyen kalın, gri bir madde vardı.

"Geçen gün buraya adını vermeyeceğim bir Griffin geldi," diye duyurdu Orion. "Sarhoş ve Emir formundaydı. Görünüşe göre az önce yediği her neyse onunla aynı fikirde değilmiş." "Aman Tanrım," diye nefes aldım, pisliğin ne olduğunu fark ederek. "Griffin boku cidden iğrenç," diye devam etti Orion parlak bir şekilde.

"Kaya gibi sert kurur ve size yanık, lekeli bir görünüm verebilir.

Cildinize bulaşırsa günlerce mor kızarıklık olur."

Varisler hemen eldivenlerini giymeye başladılar, kollarını kavuşturup başını sallayan Max hariç. "Bunu yapmayacağım. Hassas bir cildim var. Bu pisliğe dokunan herkesten on kat daha fazla isilik olurum."

Kulaklarım diken diken oldu. Görmek isteyeceğim bir şeye benziyor.

Arkadaşları gülmeye başladı ve Orion ona yorgun bir bakış attı.

"Eğer reddederseniz, gelecek hafta Starlight Akademisi'ne karşı oynayacağınız maçı unutabilirsiniz."

"Ama efendim! Babam maçı izlemeye geliyor," diye yakındı Max.

"Öyleyse temizlen," diye homurdandı Orion ve ses tonu içimde bir ürperti yarattı. Sert ses tonunu bana yöneltmediği zamanlar çok ateşliydi.

Max eldivenlerini giydi, Griffin dışkısından oluşan bir yığının yanına diz çöküp yontmaya başlarken nefesinin altından küfürler mırıldandı. Bir topaktan kurtulduğu anda havaya çürüyen lahana gibi hastalıklı bir koku yayıldı.

Caleb eğilip öğürdü ve Orion burnunu kırıştırdı. Orion

yüzünü kapatarak, "Rüzgar aşağı Altair," diye teşvik etti. Çatının diğer ucuna doğru yürürken.

Caleb gömleğini burnunun üzerine kadar çekti ve rüzgârın kendisinden uzakta esmesi için pozisyon değiştirdi. Kendi kaka yığınımın yanına diz çöktüm ve malamla kiremitlerden kazımaya başlarken bir iç çektim.

Çok geçmeden kendi gömleğimi yukarı kaldırıp burnumu kapatmak zorunda kaldım, daha fazla şey parçalandıkça koku çok fazla gelmeye başlamıştı. Kimse bakmazken, Tory ve benim Max'ten intikam almak için kullanabileceğimizi umarak bir parçasını cebime attım. Bir şekilde her tarafına bulaştırabildiğimizi düşünsenize, o güzelim yüzü benek benek ve mosmor olurdu...

Orion birkaç büyük kova temin etti ve birini Caleb ile paylaşarak doldurduk, Max ise kovaları Ağlayan Orman'a boşaltmak için ileri geri taşıma görevini üstlendi.

Güneş gökyüzünde alçalırken ve ben yemek ve sıcak bir duş hayalleri kurmaya başlamışken, Darius'un tembellik ettiğini, Orion'la birlikte çatının en ucunda oturduğunu fark ettim. Sırtları bize dönüktü ve alçak sesle sohbet ediyorlardı. Arada sırada kahkahaları bize doğru geliyordu. Caleb ve Seth başlarını kaldırıp onlara bakıyor, sonra da işlerine geri dönüyorlardı.

Max ormana yaptığı son geziden sonra yeniden ortaya çıktı, havanın gücünü kullanarak yerden yükseldi ve hepimizin üzerinde süzülerek biraz zaman harcadı.

Orion Darius'la konuşmaya daldığı için bunu fark edemedi ve diğer Varisler de bunu çalışmayı bırakmaları için bir işaret olarak algıladı. İşime odaklandım, onlara sırtımı döndüm ve Orion'un bu tutukluluğa yakında son vereceğini umdum. Güneşin ufka ulaşması bugün her zamankinden daha uzun sürüyor gibiydi.

"Hey şeftaliler," dedi Max, kovayı yanıma bırakıp beni zıplatarak. "Seni buraya getiren sebep neydi?

Yine mi gözaltı?"

Caleb yanıma çökerek, "Söylemedi," diye cevap verdi.

Max elini omzuma koydu ve ben panikle kendimi savunmak için avucumu kaldırdım. Sihir daha parmak uçlarıma dokunmadan, onun etkisi beni ele geçirdi ve iliklerime kadar güven ve sükûnet seli gönderdi.

"Yani?" Max bastırdı.

"Orion'un ofisinden yıldız tozu çaldım," diye nefes aldım ve ilgisini çektiği belli olan Seth'in yaklaştığını fark ettim. Saçlarını başının üstünde bir düğümle bağlamıştı ve bu da elmacık kemiklerinin jilet gibi keskin açılarını ortaya çıkarıyordu.

"Stardust?" Seth sordu. "Ne için?"

"Eve dönecektik," sözleri dudaklarımdan döküldü ve küçük bir iç ses bunu açığa vurduğum için bana bağırdı.

Üçü birlikte bakıştılar ve Seth'in yüzüne hesapçı bir ifade yerleşti. Avucunu kaldırarak havada çizgiler çizdi ve garip bir damlama hissi içimi kapladı.

Max sırıtarak, çatının kenarında oturdukları için yüzleri hâlâ bize dönük olan Orion ve Darius'a baktı.

"Hey Profesör Dickshit!" Max bağırdı ve ne Orion ne de Darius onu duymadıkları için cevap vermeyince aklım karıştı.

"Mükemmel," dedi Seth soğuk bir sesle. "Bırak onu, Max."

"Dostum, Orion tam orada," diye tısladı Caleb, Max beni bırakırken başını sallayarak.

Gücünün baskısı göğsümden yavaşça çekildi ve onun yerine korku beni buldu. Seth beni ayağa kaldırdı ve vücudunun yarattığı kafesin içine çekti.

"Çek ellerini üzerimden," diye hırladım ve parmak uçlarıma büyü çektim. Ateş parladı ve saf bir adrenalin anında kollarını kavradım, etini yaktım. Seth dişlerini gıcırdatarak beni çatının kenarına doğru çekti ve bırakmayı reddetti. "Neden gitmedin?" diye sordu, gözlerinde neredeyse korkuya benzeyen bir şey parlıyordu.

"Kesin şunu!" Max'in kahkahası kulaklarıma çarparken tersledim. Caleb herkesin arasına baktı, çenesi gerilmişti ve kaşları çatılmıştı.

Yanık ten kokusu burnuma kadar geliyordu ama Seth vahşiydi, beni bırakmayı reddederken gözleri parlıyordu. "Neden?!" Beni Max'in kollarına itti ve bana dokunduğu anda tekrar ellerine yapıştım.

"Neden?" Max kulağımın dibinde tekrarlarken gücü dilimin etrafına dolandı ve istedikleri cevabı vermemi sağladı.

"Çünkü burası evimiz gibi hissettiriyor. Biz buraya aitiz."

"Biliyordum." Seth bana suçlayıcı bir parmak fırlattı. "Tahtı istiyorlar."

Üç Varis de aniden havada geriye doğru uçmaya başladı ve çatının kenarından aşağıya fırladıklarında şaşkınlıkla nefes nefese kaldım. Düşmek yerine baş aşağı döndüler ve sanki ayak bileklerinden tutulmuş gibi aşağıdaki uçurumun üzerinde sallanmaya başladılar.

Orion yanımdan hışımla geçti, kollarını sıvamıştı ve yüz ifadesi öfke dolu bir çukura dönüşmüştü. "Arkamdan lanet olası bir sessizlik büyüsü mü yaptın? Okuldan atılmak mı istiyorsun?!" diye kükredi.

Darius yanıma yaklaştı, ellerini ceplerine soktu ve gergin bir ifadeyle arkadaşlarına baktı.

"CEVAP VER!" Orion böğürdü ve kampüsteki öğrencilerin aşağıdaki patikanın üzerinde sallanan Mirasçıları işaret ettiklerini gördüm.

"Hayır efendim," diye hep bir ağızdan konuştular.

Seth'in saçları erkek topuzundan kurtulmuş ve rüzgârda uçuşmaya başlamıştı. Saçlarını tutmaya çalıştı ama Orion'un rüzgârın şiddetini artırarak onu daha da fırtınalı bir rüzgârın içine soktuğundan emindim.

"Bu Göksel Varisler mi?" diye aşağıdan bir ses bana ulaştı, ardından kahkahalar ve soluklar geldi.

FaeBook'un şu anda havaya uçtuğunu hayal ettim ve göğsümü bir baloncuk doldurdu, tehditkar davranışlarından duyduğum endişenin yerini aldı.

Öğrenciler fotoğraf çekmeye başlarken Max öfkeyle yere baktı. "Demek istediğinizi anlattınız Profesör. Bırakın bizi."

"Peki," diye homurdandı Orion, bir el salladı ve büyüsü onları serbest bıraktı.

Yere doğru düştüklerinde şok içinde soluk soluğa kaldım, kalbim deli gibi çarparak kenara koştum.

Seth kendini baş aşağı çevirerek bir meleğin zarafetiyle ayaklarının üzerine hafifçe inerken, Max havada dönerek büyülü bir esintiyle izleyenlere bir gösteri yaptı. Caleb kendini bir toprak sütunun üzerinde yakaladı, patikaya inmek için basamaklar oluşturdu ve orada duran öğrenciler için bir selam verdi.

Hayran kitleleri onları alkışlayıp kıkırdarken dudaklarımı büzdüm.

"Kahretsin," diye mırıldandı Orion, yanıma doğru ilerlerken. "En azından bir tanesinin patlayacağını umuyordum." Şaka yapıp yapmadığını bilmiyordum ama Darius bir kahkaha attı. Görünüşe göre öyleydi.

"Onlar dokunulmaz," diye fısıldadım, ellerim sıkı yumruklar halinde kıvrılırken gözlerimi aşağıdaki gruptan ayıramıyordum.

"Kimse dokunulmaz değildir," dedi Orion, kalbimin derinliklerine işleyen gürleyen bir ses tonuyla. "Sadece basacak doğru düğmeleri bulmalısın, Mavi." Sesini gizli bir fısıltıya indirdi ve yakınıma eğildi. "Yoksa Yeşil mi?"

Orion'la cezasını tamamladıktan sonra Darius'la buluşacağım Ateş Arenası'na doğru büyümüş çayırın içinden bir yol açarken dizlerimin etrafındaki uzun otlarla Hava Bölgesi boyunca GÜNEYE DOĞRU KOŞTUM.

Şarkı listemin son bölümüne ulaşmıştım ve ritim beni depar atmaya itmişti, yokuş aşağı koşarken uzun saçlarım rüzgârda arkamdan savruluyordu, son görünmüştü.

Yeni bir P.B.'ye çok yakındım, sadece bu tempoyu sürdürmem gerekiyordu ve on km rekorumu kıracaktım.

Darius'un gerçekten gelip gelmeyeceğini merak ediyordum. Ben ve Darcy'nin süslü partisine katılmamız konusunda oldukça kararlı görünüyordu ama aynı zamanda benimle buluşma konusunda o kadar çok yalan söylemişti ki onun sözüne güvenmiyordum.

Ateş Bölgesine geçtim ve zemin düzleşti, spor ayakkabılarımın altında daha da sertleşti. Hızımı son bir kez daha artırarak Ateş Arenası'na doğru depar attım ve on yedi saniye kala dışarıdaki çakılların üzerinde kayarak durdum.

Zafer çığlıkları attım, kazandığım için kendi kendime gülümsedim ve kalp atış hızım yavaşlarken vücudumdaki ter ve kiri temizlemek için su sihrimi kullanmak için bir an ayırdım.

Bir hareket bulanıklığı bana doğru fırladı ve Caleb Altair yanımda belirdiğinde nefesim kesildi, elini altın buklelerinde gezdiriyor ve bana en iyi arkadaşıymışım gibi sırıtıyordu.

"Yine de beni yenemezsin, değil mi?" Caleb ellerini kot pantolonunun ceplerine sokarak kayıtsızca sordu. "Kan emici güçlerini kullanmasaydın yenebilirdim," dedim. Nefesimi tutarken biraz soluyarak cevap verdim.

"Ama süper güçlerim elimdeyken neden onları kullanmayayım ki?" diye dalga geçti.

Kendime rağmen gülümsedim. Caleb'in asalak bir ahmak olsa bile karşı konulması zor bir çekiciliği vardı.

"Dur tahmin edeyim, beni ısırmaya mı geldin?" Dişlerinden kurtulduğum birkaç günün tadını çıkarmıştım ama bunun uzun sürmeyeceğini biliyordum. Partinin olduğu gece havuzda başıma gelenlerden dolayı biraz suçlu hissediyor olabilirdi ama beni sonsuza kadar rahat bırakmayacaktı.

"Hayır. Geçen gece senin sefaletine katılmamın bedeli olarak diğer Varislerden faydalanıyordum, bu yüzden şu anda hâlâ Seth'in gücüyle doluyum," dediğinde şaşkınlığımı gizleyemedim.

"Madem ceza istiyorsun, o zaman cezayı benim vermem gerekmez mi?" Ona kaşlarımı kaldırarak sordum. Onunla ilgili planlarımıza çoktan başlamış olduğumuz gerçeğinden bahsetmeye gerek yoktu.

Caleb karanlık bir şekilde gülümsedi. "Aklında ne olduğuna bağlı, tatlım. Belki de senin cezalandırma yöntemin hoşuma gider."

Biraz daha yaklaştım, ağzımı onunkine yaklaştırıp sesimi alçaltırken onun tatlı kokusunu içime çektim. "Ama eğer hoşuna gidiyorsa, bu sana bir ders vermeyecek, değil mi?"

Etrafından dolandım ve Arena'ya doğru ilerlemeye başladım.

Yürürken etrafımda kırmızı çiçekler canlandı ve onun sihir gösterisine gülümsememek için dudağımı ısırdım.

"Ben pek çiçek seven bir kız değilim," dedim ona dönüp bakmadan, yine de onunla biraz alay etme isteğime karşı koyamadım. "Belki de bir Pegasus onları daha çok sever?"

"Lanet olası bir Pegasus istemiyorum," dedi sesinde bunun onu ne kadar kızdırdığını anlamamı sağlayacak kadar sert bir tonla.

Güldüm ve yürümeye devam ettim.

"O zaman bana neyi sevdiğini söyle," diye seslendi arkamdan. "Yağ ve motor dumanı," diye cevap verdim.

Arena'ya girmeden hemen önce arkama baktım ve onun bana sanki üstesinden gelmek istediği bir meydan okumaymışım gibi sırıttığını gördüm.

"Yine de ödeme yapmanız gerekiyor," diye uyardım.

"Sen nasıl istersen, tatlım." Emrinin hızıyla benden uzaklaşmadan önce gamzeleriyle tamamlanmış göz kamaştırıcı bir gülümsemeyle bana parladı.

Ateş Varisi ile görüşmem için Arena'ya girerken gözlerimi deviriyordum. İçimden bir ses bu görüşmenin öncekinden çok daha az eğlenceli olacağını söylüyordu.

Üzerimi değiştirmeden doğrudan soyunma odalarına girdim ve geniş, kumlu sahaya çıktım.

Sürpriz bir şekilde, Darius çoktan oradaydı, bir grup hayranını etrafına toplayan bir gösteride sihrini kullanırken etrafında dörtnala koşan ateşli bir at sürüsü vardı.

Yaklaştım, beş ata ilgiyle baktım ve her biri arasındaki farkları fark ettim. Büyüyü bu şekilde şekillendirirken bireysel ayrıntıları korumanın ne kadar zor olduğunu biliyordum ve etkilenmeden edemedim: Aynı anda iki farklı temel şekil bile oluşturamıyordum. Yine de gücümü kontrol altına almama yardımcı olması için onunla bunun farklı olacağını umuyordum. Eğer bunu çözebilirsem, Pyro öğrendiklerimi Darcy'ye de aktarmamı istiyordu, bu yüzden bu dersten en iyi şekilde yararlanmam iki kat önemliydi.

Darius yaklaştığımı fark etti ve bana doğru bir el hareketi yaparak atların bana doğru dörtnala koşmasını sağladı.

Yavaşlamadıklarında irkildim, son anda kendimi korumak için önüme sudan kaba bir kalkan fırlattım.

Atlar kalkana çarpıp cızırdayarak yok olurken, Darius onları tutmayı bıraktı ve

sihir dağıldı. Onu izleyen öğrenci kalabalığı heyecanla alkışladı.

"Üzerini değiştirmeyecek misin?" diye sordu bana doğru yürürken, tayt ve sporcu sütyeni kombinasyonuma bakarak.

Başımı salladım. "O kıyafet ateş büyümü tamamen bozuyor. Bu şekilde onu daha iyi kontrol edebiliyorum," dedim, bu noktada geri adım atmayı reddederek.

Darius omuz silkti. "Kontrolünü kaybedersen derini riske atacak olan sensin," diye uyardı. Ders için verilen dar gri kıyafeti giymişti ve kaslı vücuduna nasıl yapıştığına bakmamaya çalıştım.

"Sihrim bana zarar vermez," diye karşı çıktım.

"Sen ne dersen de. Olursa seni iyileştirmemi bekleme."

"Hayır, yanarak ölmeme izin vermeni beklerdim," diyerek ona güvence verdim, ses tonum düzdü.

Darius kendisi hakkındaki bu değerlendirmeden pek hoşlanmamış gibi kaşlarını çattı ama varsayımımı sorgulayacak bir şey söylemedi. "Başlamaya hazır mısın?"

Başımı salladım, ancak bunun ne anlama geldiği konusunda hiçbir fikrim yoktu.

Kendisini hâlâ dünyanın en ilginç şeyiymiş gibi izleyen toplanmış öğrencilere bir bakış attı.

"Hadi gel." Darius onu takip etmem için bana işaret etti ve ben de arenanın kimsenin antrenman yapmadığı uzak tarafına geçerken ona ayak uydurdum. Diğer

Öğrenciler ipucunu almış ve dağılmış gibiydi, ancak küçük bir kız grubunun yavaşça arkamızdan geldiğini fark ettim.

"Bay Popüler olmak güzel olmalı," diye yorum yaptım.

Darius, bu konudaki hisleri hakkında bana hiçbir fikir vermeyecek şekilde homurdandı. "Sen ve kız kardeşin kendi payınıza düşen ilgiyi görüyorsunuz."

"Kampüsteki parlak yeni oyuncaklar biziz," diye akıl yürüttüm. "Yakında herkesin bizden sıkılacağına şüphe yok. Benim genel kişiliğim çoğu insan için oldukça itici."

"Fark etmiştim," diye cevap verdi Darius ama ses tonu düşmanca olmaktan çok alaycıydı, bu yüzden görmezden geldim. "Büyü rezervlerin ne durumda?" diye sordu durarak. "Ellerim seninle dolu mu olacak yoksa az mı kaldı?"

"Ben her zaman ele avuca sığmam," dedim meydan okurcasına ve bakışları sanki buna karşılık ne söyleyeceğinden emin değilmiş gibi üzerimde gezindi.

"Bunun doğru olup olmadığını öğrenelim, olur mu?" Darius elini bana doğru uzattı ve ben de bir an için şüpheyle baktım. Profesör Pyro bana güçlerimizi birleştirmek istiyorsak fiziksel teması sürdürmemiz gerektiğini açıklamıştı ama benim bu konuda birkaç çekincem vardı.

Yavaşça elini tutmak için uzandım, parmaklarını elimin etrafında kıvırıp tamamen sarmadan önce avucum tam onunkinin içine sığdı.

Bir sonraki adımda ne yapacağımı söylemesini beklerken teninin tenime değme hissine karşı dudağımı ısırdım.

"Sadece gücünün kuyusuna konsantre ol," diye mırıldandı. "Göğsünün içinde bir havuz olduğunu hayal et ve ben

sihrimi onunla birleşmeye zorlayacağım. Bunu hissettiğinde elimi sık."

"Tamam," diye kabul ettim.

"Gözlerinizi kapatırsanız yardımcı olur," diye ekledi.

Ona şüpheli bir bakış attım ama o kendi tavsiyesine uymuş ve görmemek için gözlerini kapatmıştı. Bir an için gözümün önünde değilken yüzünü inceleme dürtüsüne karşı koyamadım ve ancak göğsümde kendi sihrimle ilgisi olmayan garip bir karıncalanma hissettiğimde baktığımı fark ettim.

Gözlerimi kapattım ve yeni duyuma odaklanırken parmaklarını sıktım. Onun büyüsünün benimkine değdiğini hissedebiliyordum ve bu da içimde bir şeylerin tatminle yanmasına neden oluyordu.

"Beni içeri almaya çalış," dedi. "Sen yapamazsan ben zorlayabilirim ama büyülerimiz uyum içinde olursa birlikte daha iyi çalışırız."

"Bunu nasıl yapabilirim?" diye sordum. Onun büyüsünü kendiminkinden ayrı bir varlık olarak hissedebiliyordum, güçlerimiz birbirinin etrafında dans ediyordu ama birleşmiyorlardı.

"Bana güvenmek zorundasın," dedi yumuşak bir sesle.

Boğazımı temizledim, bunu bir yanıtla gerekçelendirmeye zahmet etmedim. Tavuk kümesindeki bir tilkiye güvenmeyi tercih ederim.

Birkaç dakika daha bu şekilde durduk ve onun büyüsünün benimkiyle birleşmesi için bir yol bulmaya çalıştım ama işe yaramadı.

"O zaman zorlaman gerekecek," dedim sonunda. "Çünkü sana güveniyormuş gibi bile yapamam."

"En azından karşılık vermemeye çalış," diye mırıldandı,

bunu yapamadığım gerçeğinden rahatsız olmuş görünüyordu.

Ama ne bekliyordu ki? Bana yaptığı onca şeyden sonra onun büyüsünü kollarımı açarak karşılayacak değildim.

Onun büyüsünün dokunuşu benimkiyle birlikte daha da güçlendi, ta ki benimkini boğmaya çalışarak tiksindirici ve ezici olana kadar. Buna karşılık, kendi gücüm daha da güçlendi, onun koymaya çalıştığı sınırlara karşı savaşırken içimde daha parlak bir şekilde yandı. Profesör Pyro'nun gücümü bu şekilde yönlendirdiğini fark ettim: kaba kuvvetle. Bu da Darius'un bunu bilerek farklı yapmaya çalıştığı anlamına geliyordu, sanki daha keyifli hale getirmeyi önemsiyormuş gibi. Ama bu fikir o kadar saçmaydı ki hemen bir kenara ittim. Hiç şüphe yok ki sadece büyüm üzerinde tam kontrol sahibi olmak istiyordu, böylece beni aşağılamak ya da başka bir şey için kullanabilecekti.

"Benimle mücadele etmeyi bırak," diye emretti, elimi sıkıca kavradı.

"Bu benim doğama aykırı gibi geliyor," diye mırıldandım.

"Güç paylaşımı dünyadaki en doğal şeydir. Birine güvendiğinizde," diye karşı çıktı. "Ama bu çok samimi bir şey, yeni biriyle olmak her zaman garip hissettirir. Özellikle de onları pek önemsemiyorsanız."

Bu ifade karşısında homurdandım. Evet, Darius Acrux'u pek sevmezdim, ben de tam olarak böyle söylerdim.

"Dövüşmeyi bırakacak mısın yoksa kapıları kırıp atacak mıyım?" diye sordu gücünün kuvveti tekrar artarken.

"I..." Büyümün etrafındaki kalkanları yumuşatmaya çalışırken konsantrasyon içinde kaşlarımı çattım. Bu benim yapabileceğimden daha zordu.

düşündüm, gücüm açıkça kendini açmak istemiyordu ama sonunda başardım.

Darius'un gücü benimkinin içine kaydı ve ham enerjisi beni doldururken nefesim kesildi. Kaslarım gerildi ve sırtım istemsizce kamburlaştı. Pyro gücünü benimkine bastırdığında, kendi sihrimle karşılaştırıldığında onun fırçasını bile zar zor fark etmiştim. Ama Darius'un gücü derimin altında sürünen ve kendi içimdeki yaratığa sokulan canlı bir canavar gibiydi. Onun içimdeki varlığından habersiz olma şansım yoktu.

Buna alıştıkça nefes alışım ağırlaştı, enerji omurgamdan aşağı hızla aktı ve Darius'un elini kavrayışım sıkılaştı.

Gözlerim irkilerek açıldı ve ona bakmaktan kendimi alamadım. Aramızdaki temas noktası aynı anda hem çok fazlaymış hem de yeterli değilmiş gibi hissettiriyordu. Başparmağını elimin arkasında gezdirdi ve karşılık olarak kolumda bir elektrik oluştu.

"Böyle mi hissetmem gerekiyor?" Nefes aldım.

Darius'un dudakları aralandı ve konuşmadan önce gözleri bir süre üzerimde gezindi. "İkimiz de inanılmaz derecede güçlüyüz," diyerek sözünü kesti. "Güç, gücü arzular."

Buna karşılık bir şeyler söylemek istedim ama içimdeki sihir bir çıkışa duyduğu çaresiz ihtiyaçla alevlendi ve tenimin sınırlarını zorlarken nefesim kesildi.

Darius'un bakışları bana bakarken karardı, boğazını temizlemeden önce gözleri bir an için ağzıma kaydı.

"Bir ateş topu yaratmaya çalışın," dedi.

Bunu hemen yaptım, bu büyünün bir kısmını kullanmanın verdiği rahatlama kolumu kontrol altına almadan önce bir an titremesine neden oldu.

Darius'un büyüsü benimkiyle birlikte yüzüyordu ve alevleri mükemmel bir küre şekline sokarken onun iradesinin bana güç verdiğini hissedebiliyordum.

Biraz övgü bekleyerek Darius'a baktım ama bunun aptalca bir beklenti olduğunu hemen fark ettim.

"Daha büyük," diye emretti, bana bakmadan.

İtaat ettim ve küreyi küçük bir araba boyutuna kadar büyüttüm. "Daha küçük."

Yine bana söyleneni yaptım.

"Kare. Üçgen. Dikdörtgen. Daha küçük. Daha büyük-" Her komut verdiğinde ona odaklandım ve ateş istediğimi yaptı.

Gittikçe daha fazla görevi tamamlarken sırıtmamak için dudağımı ısırdım ve birleşik sihrimiz benden alevli bir coşku izi bırakarak aktı. Gücümü kullanmaktan aldığım en yoğun hazdı ve bunun onunkiyle birleşmesinden kaynaklandığını biliyordum.

Farklı boyutlarda sayısız şekil oluşturduğumda, aynı anda birden fazla şekil oluşturmamı sağladı. Sonra şekillerini değiştirmemi, hareket ettirmemi, birleştirmemi ve tekrar ayırmamı istedi. Bana verdiği emirlerle başım dönüyordu ama saf irade gücüyle ayak uydurmayı başardım.

Kanalize ettiğim enerjiyle uzuvlarım neredeyse titriyordu ve aniden elimi bırakarak dur dedi.

Tenim onunki olmadan garip bir şekilde soğuk hissetti ve elime yapacak başka bir şey vermek için kollarımı kavuşturdum.

Darius performansım hakkında herhangi bir yorum yapmadan bana baktı. "Tükenmiş hissediyor musun?" diye sordu. "Durman gerekiyor mu?"

İçimdeki güç kuyusuna uzandım ama eskisinden farklı bir şey hissedemedim. "Hayır. Ben iyiyim," dedim omuz silkerek.

Darius gözlerini bana dikti. "Gücün azalıyorsa yalan söylemene gerek yok," dedi. "Eğer kabul edersen gücünün tükenmiş olmasından faydalanmayacağım."

Ona gözlerimi devirdim ve bizden birkaç metre ötede devasa bir ateş topu yarattım. Alevler tenimi ısıttı ve onlara gülümsedim.

"Hâlâ iyi," diye ona güvence verdim.

"Peki. Yine de takviyeye ihtiyacım var," diye mırıldandı sinirli bir şekilde, dönüp benden uzaklaşmadan önce.

"Seni yaktım mı?" Beni davet etmemiş olmasına rağmen onu takip ederken alay ettim.

"Hayır ama gücümün azaldığını hissedebiliyorum. Zaten sihir ödünç vermek onu kullanmaktan daha zor," dedi küçümseyerek.

"Ohhh, bu her şeyi açıklıyor o zaman," dedim, ses tonum alay ettiğimi anlamasını sağlayacak kadar sahteydi.

Darius arenanın kenarında bekleyen spor çantasına uzandı ve yanına oturdu. Kucağına avuç dolusu altın sikke aldı ve bir şişe sudan uzun bir yudum alırken sırtını duvara yasladı.

Yanına oturdum ve başka bir şey söylemeden göz ucuyla bana baktı.

"Demek korsan altınlarını yangından kurtarmayı başardın?" Parmaklarının arasından birkaç sikke geçirirken masumca sordum.

"Ne yazık ki hayır. Daha fazlası için eve gitmem gerekti," diye mırıldandı.

"Ah, ne güzel, bir sürü paran varmış demek ki," dedim ve uzanıp kucağından bir bozuk para kaptım.

Göğsünden derin bir hırıltı yayılırken eli bir anda uzandı ve bileğimi yakaladı. İçimi bir korku kapladı ama kaşlarımı kaldırıp ona bakarken bunu kabul etmeyi reddettim.

"Az önce bana hırladın mı?"

"Neden beni yemlemekte ısrar ediyorsun?" diye sordu, sesi alçaktı, beni acımasızca kavrıyordu.

"Neden bu kadar kolaylaştırıyorsun?" Parayı tekrar kucağına attım ve o da beni serbest bıraktı.

Ben de ona karşılık verince duruşu biraz gevşedi ve bir şeyi fark ettiğimde dudaklarımda küçük bir gülümseme belirdi.

"O hazine senin için çok şey ifade ediyor, ha? Bu kadar çok şey kaybetmek gerçekten berbat olmalı."

"Kazalar olur." Omuz silkti, bu sefer yemi yutmayı reddetti.

"Tam olarak nasıl? Kokulu mumlarınızı ipek pijamalarınıza çok yakın mı bıraktınız?" diye sordum.

Ona yangınla ilgili sorular sorarak aptallık sınırlarını zorladığımı biliyordum ama bu olayın onu ne kadar etkilediğini ilk elden duymak istiyordum. Ve doğru miktarda dürtme ile, bu konuda açılmasını sağlayabilirdim.

"Aslında saç maşamı bağlama ekipmanıma çok yaklaştırmışım. Yağ o aletleri cehennem gibi yanıcı yapıyor."

Buna gülmemek için kendimi yeterince hızlı tutamadım ve onun da ağzı eğlenceyle seğirdi.

Yüz ifademi hızla düzelttim ve asıl konuya döndüm. "En azından tüm o ponçik kıyafetlerin yandı, bu, seni daha az pislik gibi gösterecek yeni bir gardırop satın alman için iyi bir fırsat."

"Her bulut," dedi sakince. Bu alaycı üslubun ondan bir tepki almayacağı açıktı, ben de konuyu kapatmaya karar verdim.

Çileden çıkarıcı bir şekilde, yangını gerçekten bir kazaya bağlıyor gibiydi ve eğer durum buysa, o zaman onun için her şey çok kolaydı. Aklımda ona bu konuda daha fazla acı çektirmenin yolları dönüp duruyordu. Belki hazineyi bir şekilde ona karşı kullanabilirdim? Hazineyi sahiplendiği çok açıktı. Eğer bir kısmının çalındığını fark ederse, bunun onu çılgına çevireceğinden emindim. Zihnimin derinliklerinde bir plan oluşmaya başlamıştı ama yüzümdeki suçluluk ifadesini görmemesi için daha sonra üzerinde çalışmak üzere orada tuttum.

"Tekrar gitmeye hazır mısın?" Darius altını spor çantasına geri koyarken sordu.

Ayağa kalkarken ona "Beklediğimiz ben değildim," diye hatırlattım.

Bana elini uzattı ve yarım saniyeliğine beni ayağa kaldırırken kibarlık yaptığını düşündüm ama beni bırakmadı ve bir an sonra büyüsünün fırçasının içime aktığını hissettim.

Bana bir uyarıda bile bulunmadığı ve gözleri bir anlığına heyecanla parladığı için dudaklarımdan şaşkınlık dolu bir nefes kaçtı. Eğer bu kesinlikle çılgınca bir fikir olmasaydı, neredeyse bundan zevk aldığını düşünecektim. Ve itiraf etmeliyim ki bu biraz heyecan vericiydi.

"Temel şekilleri ve kontrolü öğrendin. Şimdi senden daha karmaşık bir şey yapmanı istiyorum" diye talimat verdi ve bana patronluk taslamaktan hoşlandığını hissettim.

"Ne gibi?"

"Aşina olduğunuz bir şey. Kendi yüzünüz kadar iyi tanıdığınız bir hayvan ya da nesne. Karanlıkta tanıyabileceğin bir şey," diye önerdi.

"Tamam," dedim tereddütle, zihnimde böyle bir şey canlandırmaya çalışarak. İlk başta ne yaratacağımı düşündüm ama bu fikir aklıma geldiğinde bariz bir seçim oldu. "Ben hazırım," diye onayladım.

Boştaki elimi önüme uzattım ve illüzyonumu yaratmak için ihtiyacım olan şeyi çağırmaya çalıştım. Parçaları bir araya gelmeye başladı ama ben onları birleştirmeye çalıştıkça dağıldılar.

"Tekrar," diye emretti Darius.

Bana söyleneni yaptım ama üç denemeden sonra pes etmeye hazırdım. Büyüyü istediğim gibi manipüle edemiyordum.

Darius aniden elimi tutmayı bıraktı ve arkama geçerek avuçlarının arasında belimi yakaladı. Teninin tenime değdiğini hissetmek içimde bir enerji sarsıntısı yarattı ve gerilerek onu tuttuğu yerden çekip çıkarmaya çalıştım.

"Ne yapıyorsun?" Tısladım, tekrar öne doğru kaydım ama o bırakmadı, parmaklarının belimdeki baskısı arttı.

"Büyüyü düzgün bir şekilde yapmak için iki elini de kullanman gerekiyor," dedi, ses tonundan eğlendiği anlaşılıyordu ama yüzünü göremediğim için ifadesini okuyamadım. "Kendini övme."

Ellerini tenimde gezdirirken, parmakları kalça kemiklerime bastırırken ve taytımın bel bandını sıyırırken kalbim daha hızlı çarpıyordu. Bir an için beynim tamamen karıştı ve düşünebildiğim tek şey bana dokunuş şekliydi.

Odağımın her santimini büyüye verdim ve tüm gücümle ellerinin vücudumdaki hissini görmezden gelmeye çalıştım.

Süper ateşli bir pislik. Ne yaptığını çok iyi biliyor.

Uzun bir nefes aldım ve alevleri tekrar ellerimde canlandırdım. Biçimlerine odaklandım ve nasıl görünmelerini istediğimi hayal ettim. Darius'un büyüsü benimkiyle birlikte dans etti ve onun yardımıyla alevleri şekillendirmeyi başardım.

ateşi istediğim şeye dönüştürdüm. Top, ikiye bölünerek ikinci bir tekerleğe dönüştü, ardından şasi, sele ve gidon canlandı ve avuçlarımın içinde şık bir süper bisiklet oturdu.

Bir süre ona baktım, tam olarak ne yapmayı başardığımı anladığımda içimden bir kahkaha kaçtı.

"Bunlardan birine binebilir misin?" Darius omzumun üzerinden işime bakarken merakla sordu.

Bir kahkaha attım. "Bu yetersiz bir ifade. Eğer benden gerçekten kurtulmak istiyorsan bana bir bisiklet ve açık bir yol ver, ben de gideyim."

"Bu... ilginç."

Başka bir yorumda bulunmadı ve ben de kendime onun ne düşündüğünün umurumda olmadığını hatırlattım. Gücümün bir dürtüsüyle bisikleti ellerimden uçurdum ve önümdeki havada hızla ilerlemeye başladım.

Ondan daha fazla güç çektiğimde Darius'un belimdeki tutuşu biraz sıkılaştı ama kendimi tutmaya çalışmadım. Büyümüz içimde yanıyor, bu serbest bırakma için can atıyordu ve bir kez olsun söyleneni yaptığı için lanet bir aptal gibi gülümsüyordum.

Motosikleti başımızın üzerinde keskin bir daire çizecek şekilde döndürdüğümde, Darius öne doğru kaydı, elleri karnımın üzerinden birkaç santim aşağı kayarak parmaklarının uçları bel kemerimin altından geçti.

Bir enerji dalgası çekirdeğimi delip geçerken keskin bir nefes aldım ve konsantrasyonum paramparça oldu, motosikleti parçalayarak etrafımızdaki gökyüzünden küçük alevler yuvarlandı.

Darius ellerinin yeni pozisyonunu koruyarak, "Odaklanman üzerinde çalışmalısın, Roxy," diye alay etti.

Neredeyse tutuşundan kurtulacaktım ama istediğinin bu olduğunu biliyordum. Beni gaza getiriyor, bu durumu kötüye kullanarak beni tahrik etmeye çalışıyordu.

Ama eğer dokunuşuyla büyümü bozabileceğini düşünüyorsa, o zaman iki kişi bu oyunu oynayabilir.

"Belki daha büyük bir şey denemeliyim?" Bana dokunma şeklinden ya da hareketsiz kalmak yerine parmaklarını hareket ettirmesinden bahsetme zevkini ona tattırmadan önerdim. Dokunuşu bel kuşağımın altındaki narin tende dans ediyor, içime bir ısı seli gönderiyor ve içimdeki şehvetli, aşk dolu bir parçanın daha da aşağı kayması için acı çekmesine neden oluyordu ve dikkatimi dağıtmak için dilimi ısırmak zorunda kaldım. Tenimin tepki olarak canlandığı, içimde uyuyan bir canavarı uyandırmış gibi arzuların açığa çıktığı gerçeğini kabul etmeyi reddettim.

"Eğer başarabileceğini düşünüyorsan," dedi yapamayacağımı ima eden bir ses tonuyla.

"Düşündüğünüzden daha fazlasıyla başa çıkabileceğime eminim," diye cevap verdim.

Bu sefer çok daha büyük bir ateş topu yarattım, onu devasa bir kuşun başlangıcı haline getirirken, bizi bağlayan bağdan geçen seferkinden en az dört kat daha fazla enerji çektim.

Darius, ben büyüsünü çekiştirirken keskin nefes alışını gizlemeye çalıştı ve ben de geriye doğru bir adım atarak ona doğru bastırdım, kolları etrafımda sıkılaştı.

Vücudum onunkine doğru geri itilirken ellerinin hareketi durdu, kaslı yapısının hatları kıvrımlarımı şekillendirdi, kıçım kasıklarına doğru itildi. Ateş topunu kocaman bir şahine dönüştürürken onunla oynadığım oyunun dikkatimi dağıtmasına izin vermedim. Bisikletten daha fazla çaba harcadım çünkü şekline o kadar aşina değildim ve çok daha büyüktü. Buna karşılık onu kontrol etmek için Darius'u daha fazla kullanmak zorunda kaldım ve büyüsünü çekerken kalçalarımı kaydırdım, böylece kıçım ona yaslandı.

Bu oyunda iki kişi oynayabilir.

Göğsünde derin bir hırıltı yankılandı ve şahinin tepemde süzülmesini sağlarken memnuniyetle sırıttım. Göz ucuyla küçük hayran kulübünün üyelerinin bize baktığını görebiliyor ve fısıldaştıklarını duyabiliyordum ama onları görmezden geldim; bu oyunu başlatan Darius'tu ve beni yenmesine izin vermeyecektim.

Darius şaşkınlığını çabuk atlattı ve parmakları biraz daha aşağıya inip iç çamaşırımın üst kısmına değerken beni sıkıca tuttu.

Göbeğimde ısı birikti ve kalbim kulaklarımda bir kırıcı gibi gümbürdedi ama vücudumun onunkine verdiği tepkileri gizlemeye çalıştım.

İkinci bir şahin yarattım ve onu ilkiyle birlikte uçması için gönderdim, iki yaratımı korumak için harcadığım çabaya kaşlarımı çatarak baktım. Onları sadece daireler çizerek uçurabiliyordum, hareketleri birbirini yansıtıyordu ama bu daha önce başardığımdan çok daha fazlasıydı ve heyecandan zıplamak istememe neden oluyordu.

Hınzır bir sırıtışla tam da bunu yaptım, ayaklarımın üzerinde zıpladım ve kıçım Darius'un kasıklarına sürtünürken heyecanla alkışladım.

"Siktir," diye mırıldandı ve belimi kavrayışı sıkılaştıkça bana doğru bastıran uyarılmışlığının kanıtını hissettim. Konsantrasyonu bozuldu ve şahinler üstümüzde paramparça oldu.

Tenim sıcaklıkla alevlendi ve enerji vücudumda hızla yayıldı, ellerini tekrar hareket ettirmesi için can atıyordum. Dönüp ağzını ağzıma almak istiyordum. Bedenimde başlattığı işkenceyi sürdürmesini ve bedenimi merhametine teslim etmesini istiyordum.

Darius Acrux'un mükemmel vücudundan faydalanma fantezisine kapılmak için kendime yarım saniye verdim ve ona bakabilmek için başımı sola çevirdim.

Sonsuz karanlık gözleri benimkileri buldu ve bir an için aramızda hiçbir kelime geçmedi, sadece sıcaklık, ihtiyaç ve ağrıyan arzu.

"Darius?" Alt dudağımı ısırarak nefes aldım.

Gözleri ağzıma kaydı ve beni daha da sıkı bir şekilde kendine doğru çekti. Bana duyduğu arzunun her santimetresinin kıçıma baskı yaptığını hissedebiliyordum ve vücudumun bazı kısımlarının bu fanteziye kapılmaktan daha fazlasını yapmak istediği gerçeğini inkar edemezdim. Ancak iğrenç derecede çekici olduğu gerçeği, onu tamamen itici yapan şeylerin hiçbirini değiştirmiyordu.

"Mmm?" Bana doğru eğildi, dudaklarımız arasında birkaç milimetreden fazla bir mesafe kalmamışken nefeslerimiz birbirine karıştı.

O anda onunla birlikte asılı kaldım, parmak uçlarımı çenesini kaplayan koyu renkli kirli sakalın üzerinde gezdirmek için uzandım. Bu canavarla oynarken içimden karanlık bir heyecan geçti, onun içindeki tehlike, daha iyi bir anlayışa sahip olsaydım gerçekten olmaması gereken bir şekilde beni çağırıyordu.

"Kendini övme." Elinden kurtuldum ve Ateş Arenası'nda ondan uzaklaştım.

Arkama bakmadım ama gittiğim süre boyunca gözlerinin üzerimde olduğunu ve beni teşvik ettiğini hissedebiliyordum. Şimdiye kadar reddedilme deneyimi yaşayıp yaşamadığını merak ediyordum ve bir şekilde bundan gerçekten şüpheliydim. Bu fikir beni yemek masasına kadar mutlu bir dans yapmaya itti.

"Cumartesi günü saat altıda, babam ve diğer Meclis Üyeleriyle birlikte vereceğimiz partiden önce gelip sizi ve kız kardeşinizi odanızdan alacağım," diye seslendi. "Elbiseleriniz o sabah gelecek."

"Sen nasıl istersen," dedim arkama bakmadan.

Doğruca dışarı çıktım ve Darcy ve diğerleriyle geç bir akşam yemeği için buluşacağım The Orb'a doğru ilerlemeye başladım. Darius'la antrenmanımın nasıl geçtiği konusunda onlara ne söyleyeceğimden pek emin değildim ama yüzümdeki bok yiyici sırıtış muhtemelen her şeyi anlatıyordu.

PAZARTESİ GECESİ Dünya Gözlemevi'ndeki ilk Astroloji Dersimizdi. Ve saat sekize kadar başlamadı. İrtibat sırasında Orion masasında karşımda oturup Su Perisi anatomisini daha detaylı anlatmaya çalışırken dikkatim dağılmıştı ve ben o dudakların boynumdan başka yerlerde nasıl hissettireceğini merak etmemeye çalışıyordum.

Eminim öpücüklerinin tadı burbon ve güç gibidir.

"Bayan Vega?"

Gözlerimi kırpıştırdım ve Orion oturduğu yerden kalkarken kendimi son kirli hayalimden kurtardım.

"Zaman doldu," diye yanıtladı sorgulayan yüz ifademi. "Bu gece vaktimi boşa harcamadığım için çok memnunum. Çok dikkatli dinliyordun." Daralan gözleri bana bunun alaycı olduğunu söyledi ve ben de ona özür dileyen bir sırıtış attım. Yine de eğlenmiştim.

Çantamı topladım, keşke odama dönüp duş alabilsem ve bu üniformayı üzerimden çıkarabilsem diye düşündüm. Ama ders başladığında aldığım e-postaya göre

Zaman çizelgeme ek olarak, mesai saatleri dışındaki derslere bile Zodiac üniforması giymiş olarak gelmemiz gerekiyordu.

"Seninle evine kadar yürüyeceğim," dedi Orion. "Ve belki yolda bana son bir saatini tam olarak ne düşünerek geçirdiğini söyleyebilirsin." Sırıtarak kapıya doğru yürüdü ve ben de kalbim pıt pıt atarak onu odanın diğer ucuna kadar takip ettim.

"Hayır teşekkürler, artık Astroloji var efendim," dedim ve hayallerim hakkında kesinlikle başka bir şey söylemedim. Bunlar asla gün ışığına çıkamaz.

"O zaman seni Dünya Gözlemevi'ne götüreyim." Orion koridora çıktı ve ben onu takip ederken beni bekledi.

Ona kaşlarımı çattım. "Sanırım on dakikalık bir yürüyüşü tek başıma yapabilirim."

"Zaten o yöne doğru gidiyorum, bari birlikte gidelim." Orion yola koyuldu ve ben de gözlerimi devirmekle savaşarak onun yanına düştüm.

Jüpiter Salonu'nun ötesindeki patikaya yöneldik ve Dünya Gözlemevi'ne doğru dönerken ağzımdan bir esneme çıktı. Öğrenciler Küre'den çıkıp evlerine dönüyorlardı ama ben kıskanmadım. Uzun bir gün geçirmiş olmama rağmen, ilk Astroloji dersime katılacağım için heyecanlıydım. Hesaplaşma'yı geçtikten sonra programımızın daha da dolacağı söyleniyordu. Ya da geçersek. Tanrım, umarım geçeriz. Her şeye rağmen Chicago'ya geri dönebiliriz. Darius'un altını bile bu konuda daha iyi hissetmemi sağlamıyor.

Boş zamanımın çoğunu sınava hazırlanmak için Tory ve diğerleriyle Element büyüsü çalışarak geçirdim. Orion hâlâ bize sınıfta pratik bir şeyler öğretmeyi reddediyordu ve pratik derslerle ilgili belirsiz vaatlerinin gerçekten gerçekleşip gerçekleşmeyeceğini merak ediyordum.

Mükemmel bir sessizlik içinde yürürken ona bir bakış attım ve bunu şaşırtıcı bir şekilde garip bulmadım. Gözlerinin derinliğini, omuzlarının hafifçe gerildiğini ve parmaklarının hafifçe büküldüğünü fark ettim.

"Bir pusu mu bekliyorsun?" Dalga geçtim ve bana doğru baktı, ifadesi ölümcül derecede ciddiydi.

"Her zaman bir pusu beklemelisiniz, Bayan Vega."

"Oh," diye nefes aldım, muhtemelen haklı olduğunu düşünerek

Fae dünyasının devam etme şeklini düşününce. Akademi'nin duvarlarının ötesinde bir yerde yaşamanın nasıl bir şey olabileceğini hiç düşünmemiştim. Dışarısı da burası kadar boğaz kesici olur muydu?

"Darcy!" Sofia'nın sesi dikkatimi çekti ve onu ileride Diego ile birlikte gözlemevinin dışında dururken gördüm. Beni yanına çağırdı ve ben de yürümeyi bırakıp veda etmek için Orion'a baktım. O da bana döndü ve orada gerekenden çok daha uzun süre öylece dururken aramızda garip bir enerji geçti.

Neden vedalaşmak için duruyoruz ki? Neden şimdi çekip gitmiyorum?

Başını yarı eğdi, sonra hızla uzaklaştı ve geldiğimiz yöne doğru gözden kayboldu.

Yani bu tarafa doğru gelmiyordu. Bunu biliyordum. Onun bu rahat takibi belli ki bir Nymph'in büyülerime girmesinden duyduğu endişeyle ilgiliydi.

"Daaarccccyy!" Sofia şarkı söyledi ve ben onlara döndüğümde onu Diego'nun sırtında kollarını sallarken buldum.

Şaşkınlıkla bir kahkaha attım ve onlara katılmak için acele ettim.

Diego sırıtarak Sofia'yı bıraktı. "Seni buraya Orion mu getirdi?" diye sordu şaşkınlıkla.

"Er-" Ben başladım ama Sofia etrafımda dans etti, saçlarımı karıştırdı ve kıkırdadı. Bir an için teni elmas gibi parıldıyor gibiydi. Tuhaftı.

"Darcy onu çok seviyor. Yüzüne baksana."

"Neyin var senin? Ve parlıyor musun?" Kulaktan kulağa gülümseyerek birkaç kez daireler çizerken ona baktım.

"Hissetmiyor musun?" diye iç geçirdi ve bana huzurla gülümserken durdu.

"Um...hayır?" Gülmeye başlayarak söyledim.

Sofia tekrar dönmeye başladı, eteği kalçalarının etrafında dönüyordu.

Diego yaklaştı. "Gün batımından hemen önce bir gökkuşağının içinden uçtu. O zamandan beri böyle."

"Bu yüzden mi yemeğe gelmedi?" Gülerek sordum. "Evet,"

dedi Diego. "Pegasusların hepsi
gökkuşağı suyu."

"Hey çocuklar!" Tory koşarak yanımıza geldi, kot pantolon ve mavi bir bluz giymişti. Üniformalarımıza şaşkınlıkla baktı. "Oh, üstümüzü değiştirmeyecek miydik?"

"Hayır," dedim alaycı bir ses tonuyla. "E-postayı okumadın mı?"

Tory giysilerini işaret etti. "E-postayı okumuş gibi mi görünüyorum Darcy?"

Gülmeye başladım. "Umalım da Profesör pisliğin teki olmasın," dedim ona bunun pek olası olmadığını gösteren bir bakış atarak.

Sınıfın bizden önce gözlemevine girdiğini gördüm ve onlara katılmak için hareket ettik. Heybetli bina parlak oniks taşından inşa edilmişti ve tepesindeki devasa siyah metal kubbeye kadar uzanıyordu. İçeriye doğru ilerlerken kalbim heyecanla çarptı ve büyük bir asansörün bizi beklediği alçak ışıklı bir avluya vardık. Birinin çağrı düğmesine basmasıyla kapılar açıldı ve elli kadar birinci sınıf öğrencisi devasa alana doluştu.

Dudaklarını büzerek herkesin üniformasına bakan Tory'nin yanına ayak sürüyerek girdim.

"Belki de gidip üstümü değiştirmeliydim, geçen gün gözaltı sesin cehennem gibiydi," diye kulağıma fısıldadı.

"Artık çok geç," dedim omuz silkerek.

Kapılar tekrar açıldı ve hepimiz binanın tepesindeki devasa kubbeye çıktık. Sandalyelerden oluşan bir çember, tam ortasındaki sahneyi çevreliyordu ve oturma alanı sahneye doğru eğimliydi. Sahnenin üzerinde, çatının en tepesindeki bir deliğe doğru açılı duran devasa bronz bir teleskop ve yanında iki adet minderli kadife koltuk vardı.

Herkesin üzerine ürpertici bir sessizlik çöktü ve oturmak için hareket ettiğimizde içimde bir beklenti oluştu.

Arka sırada Tory'nin yanındaki sandalyeye çöktüm ve tam Atlas'ımı çıkarırken kör edici bir spot ışığı ikimizin üzerine düştü. Elimi kaldırıp gözlerimi kapattım ve sert ışığa karşı gözlerimi kıstım.

"Vega İkizleri aramızda! Onların ihtişamı önünde eğilin!" güçlü bir kadın sesi odada çınladı.

"Olamaz," diye nefes aldı Tory ve kalbim tehlikeli bir havai fişek gibi patladı.

Harika.

Gözlerim parlayan ışığa alıştığında, ilk olarak dik dik bakan bir öğrenci denizi ve Tyler Corbin'in Atlas'ının her şeyi kaydetmek için havaya kalktığını gördüm. İkinci olarak, Uyanışımızı yöneten Profesör'ün sandalyelerin arasından sahneye doğru ilerlediğini gördüm. Uzun kuzguni saçları beline kadar iniyordu ve keskin yüz hatları ona belli belirsiz bir kuş görünümü veriyordu.

Sahneye yerleştirilmiş pelüş sandalyeleri işaret etti. "Gelin kızlar, ayağa kalkın. Odanın ortasında hak ettiğiniz yeri alın."

"Biz iyiyiz aslında," diye seslendi Tory ona. "Saçmalama,

hemen buraya gel." Gözleri döndü

Volkanik, sesi korkunç derecede sert ve pazarlığa yer bırakmıyordu.

Tory ve ben ayağa kalktık ve eğimli zeminden sahneye doğru inerken üzerimizdeki tüm gözler yüzünden tenim karıncalandı.

Vardığımızda "Ben Profesör Zenith," diye anons etti ve uzun, koyu renkli elbisesinin eteğini çekerek reverans yaptı.

Elbise. "Mütevazı öğretmeniniz ve Yüce Egemen Topluluğun gururlu sponsoru."

Oh adamım, sanırım bir pisliği bir Kıç'a tercih ederdim. Şimdi herkes bize bakıyor.

Dik durdu, her birimizin kolunu kavradı ve bizi sıkıca koltuklara doğru yönlendirdi. Beni sıkıca koltuğa yerleştirirken tırnakları derime batıyordu.

"Bağışlayın, biraz fazla heyecanlıyım" diye fısıldadı, tekrar uzaklaşırken gözleri üzerimizde geziniyordu. İnsanların bize düpedüz nefret dolu bakışlarla baktığı, bazılarının kıs kıs güldüğü, bazılarının ise birbirlerine fısıldadığı odaya döndü.

Zenith teleskobun arkasına geçip bir süre sonra kocaman bir sepetle geri döndüğünde yanaklarım yandı ve sandalyemde beceriksizce kıpırdandım. Sepeti ayaklarımızın dibine yerleştirdi ve üstünü açarak bir şişe şampanyayla birlikte çilek, peynir ve ekmekten oluşan koca bir pikniği ortaya çıkardı.

"Lütfen, buyurun," diye teşvik etti ve sınıfın önünde durmak üzere hareket ederken tekrar eğildi.

Etrafımızdan birkaç alay sesi yükselirken bir topun içine kıvrılıp ortadan kaybolmak istedim. Ama Zenith duyduysa bile belli etmedi.

Şampanya mantarının gürültülü patlaması bir klakson sesi gibi duyuldu ve Tory iki kadehi doldururken omuz silkti. "Zaten herkes bu yüzden bizden nefret ediyor," diye mırıldandı bana. "O yüzden biz de bir şeyler içebiliriz."

Bir kahkaha attım, bana uzattığı bardağı kabul ettim ve hızla içtim.

"Şimdi," dedi Zenith derin bir ses tonuyla, gözleri gölgelenirken elini önünde salladı. Oda bir anda karardı, böylece tek görebildiğim o ve avuçlarında tuttuğu büyünün soluk mavi ışıltısıydı. Sanki sınıfta başka kimse yokmuş gibi doğrudan Tory ve benimle konuştu.

"Bugün kızlar, size Yıldız Bağları'nı öğretmek benim için bir onur olacak." Ellerine güzel bir ışık tutuşturdu ve ışık yayıldı, yükseldikçe yükseldi. Benim ve Tory'nin sandalyeleri yatmaya başladı ve odadaki uğultu bana bunun diğer herkesin koltuklarına da olduğunu söyledi.

Kubbeli çatı sihirle canlandı, tavan sonsuz bir gece göğüne dönüştü.

"Takımyıldızlar Fae doğasıyla ilgili her şeyi tanımlar," diye açıkladı Zenith ve sınıfın dikkatinin artık bizim üzerimizde olmamasına sevindim.

Yıldızların arasında gümüşi çizgiler belirdi, düzenlemeleri işaretledi ve girdaplı el yazısı her birini adlandırdı. "Önce Zodyak takımyıldızları," dedi Zenith kalbimi hızlandıran bir ses tonuyla. Biraz fazla hevesli olabilirdi ama kesinlikle nasıl ilgi uyandıracağını biliyordu. Takımyıldızlar teker teker üzerimizde parladı ve ağzım hayranlıkla aralandı. Çok güzeldi, inanılmaz şekiller oluşturmak için iç içe geçen benekli bir ışık denizi.

Yengeç ve Boğa burçları arasında yer alan İkizler burcunun ikizlerini seçtim.

"Bazı Yıldız Burçları günlük yaşamda Fae'lerin çatışmasına neden olsa da, tüm burçların dostluk ve ilişki kurması mümkündür. Ancak, bir Yıldız Bağı çok önemli bir şeydir.

Gerçekten de normal bir bağlantıdan çok daha güçlü olan özel bir bağlantı." Yıldızlar biraz kayboldu ve ders notlarımız gümüşi yazılarla tuvalin üzerinde belirdi.

Üç Tür Yıldız Bağı:
Nebula Müttefikleri
Elysian Dostları
Astral Düşmanlar

Kelimeleri okuduğumda kaşlarım kalktı, merakım daha da arttı.

Zenith açıklamaya başladı: "Nebula Müttefikleriniz Yıldız Bağları arasında en bol bulunanlardır ama yine de son derece özeldirler. Onlar neredeyse ilk temas noktasından itibaren sizi anlıyormuş gibi görünen arkadaşlardır. Enerjinizi yükselten ve hayatta sizin için daima en iyisini isteyen kişilerdir. Nebula Müttefikleri bulabileceğiniz en derin arkadaş türleridir. Birini bulduğunuzu anlamak için aranızdaki bağı değerlendirmeniz yeterlidir." Takımyıldızlar tekrar odak noktasına geldi ve kelimeler kayboldu. Tory'yi düşündüm ve bu bağın bizim için de geçerli olup olmadığını, ikiz olmamızın buna otomatik olarak sahip olduğumuz anlamına gelip gelmediğini merak ettim.

"Bir Nebula Müttefiki, her ikiniz de Kozmik Takvim'in aynı koşulları altında doğduğunuzda ortaya çıkar," diye devam etti Zenith ve görüntü Kova ve Akrep yıldız burçlarını odak noktasına getirmek üzere yukarıya kaydı. "Örneğin, eğer bir Kova ve Akrep burcunun her ikisi de sekizinci evlerinde Jüpiter ile doğmuşlarsa, Nebula Müttefikleri olarak bir Yıldız Bağı oluşturabilirler. Şuna eğilimli olacaksınız

Bu insanlara yönelirsiniz, onların ruh akrabası olduklarını hissedersiniz. Ve bir kez hayatınıza girdiklerinde, bir daha çıkmaları pek olası değildir."

"Ev nedir?" Tory bana mırıldandı ama Zenith onu duymuş olacak ki soruya hemen atladı.

"Zodyak takımyıldızları aralarında göksel bir saat oluşturur, Bayan Vega." Gökyüzü üzerimizde değişti ve Zodyak sembollerini bir daire içinde gösterdi. Aralarında bir iç halka oluşturan on iki kutu vardı. "Gezegenler, güneş ve ay sürekli hareket halindedir ve döngülerini gerçekleştirirken on iki ev arasında gidip gelirler. Doğduğunuzda bu göksel varlıkların tam konumlarını keşfetmek için sadece doğumunuzun belirli bir saatine, tarihine ve yılına ihtiyacınız var."

"Bize doğum zamanımız hiç söylenmedi ve biz zaten Değişkenlerdik, bu yüzden muhtemelen kesin olarak bilmenin bir yolu yok. Aklıma gelmişken doğum günümüz bile yanlış olabilir," dedim ve Zenith havayı içine çekti.

"Ama benim tatlı prenseslerim, benim sizin sadık takipçiniz olduğumu unutuyorsunuz. Elbette hayatlarınızın bu varoluş düzleminde başladığı anı tam olarak ezberledim. Kraliyet hamileliği boyunca her birinizin geldiği milisaniyeye kadar yıldızların haritasını çıkardım."

"Aman Tanrım," diye fısıldadı Tory ve ben boynumu eğip odadaki Zenith'i görmeye çalışırken gülmemek için kendimi zor tuttum. O kadar karanlıktı ki, tek seçebildiğim bizden birkaç metre ötede kayan bir gölgeydi.

Daha da yaklaşarak aramıza eğildi. "Roxanya Vega, Haziran'ın on birinde gece yarısını tam üç dakika on bir saniye geçe doğan ilk bebek oldu." Bana doğru yaklaştı. "Ve Gwendalina da gece yarısını on bir dakika üç saniye geçe doğan ikinci bebekti. Bu sayıların ne kadar güçlü olduğu hakkında bir fikrin var mı? Üç ve on bir evrendeki en güçlü sayılardır ve ikiniz de bu sayılar göksel DNA'nıza kazınmış olarak doğdunuz."

"Yani bu... iyi mi?" Doğum günümüzün fani dünyada olduğu gibi aynı olmasına sevinerek sordum. Öz ailemizin soyadını benimsemeyi umursamıyordum ama bundan fazlası çok fazla değişiklik gibi geliyordu. Daha önce olduğum kişiyi kaybetmek istemiyordum.

"İyi doğru kelime değil. İnanılmaz, akıl almaz, açıklanamaz. Çünkü hepsi bu değil. Yakınından bile geçmiyor. Güneş İkizler Evini yönetir, kızlar. Güneş sistemindeki en güçlü göksel varlık." Ellerini koltuklarımızın arkasına dayadı, sanki kendini dengeliyormuş gibi. "Yıldızlar adına, hangi Tarikat olarak ortaya çıkacağınızı öğrenmenin heyecanıyla kendimden geçiyorum. Bunu ben bile tahmin edemiyorum." Uzaklaştı ve sözleri karşısında ağzımın kuruduğunu fark ettim. Güçlü olduğumuzu biliyordum ama bazen güçlerimizi kullanmadığımız için okuldaki en zayıf Fae bizmişiz gibi hissediyordum. Birden, bunu başardığımızda, hesaba katılması gereken bir güç olacağımızı anladım. O zaman Varisler bize dokunmaya cesaret edemezler.

"Şimdi derse dönelim," diye seslendi Zenith ve birkaç homurtu kulaklarıma ulaştı. Şöyle kelimeler

'kayırmacılık' ve 'Vega fahişeleri' bunlar arasındaydı. İkincisi kesinlikle Kylie'den gelmişti.

Gökyüzünün görüntüsü bir kez daha değişti ve tavana tekrar bakarken kızgınlığımı zorla uzaklaştırdım.

"Elysian Eşleri tüm Yıldız Bağları arasında en öngörülemez olanlardır," diye başladı Zenith. "Bir Elysian Eşi sizin mutlak mükemmel eşinizdir. Diğer yarınız, ruh eşiniz, ikiz aleviniz, tek gerçek aşkınız. Pek çok ismi vardır. Ama Solaria'da biz buna böyle diyoruz. Elysian Eşiniz bu dünyada bir yerde size Yıldız Bağıyla bağlıdır. Ve eğer birbirinizle temas ederseniz, Zodyak sizi dönen bir tekerleğe bağlı bir ipin iki ucu gibi birbirine çekecektir. Ve birlikte ne kadar çok zaman geçirirseniz, manyetik olarak ve kaçınılmaz bir şekilde birbirinize doğru o kadar çok çekilirsiniz. Ama..." Sözünü yarıda kesti ve gökyüzü üzerimizde kan kırmızısına dönerken kalbim daha sert çarpmaya başladı. İki yıldız tavanın karşıt uçlarından gökyüzüne doğru yelken açmış, çarpışma rotasında birbirlerine doğru ilerliyorlardı. "Yıldızlar sizi test edecek. Birbirinizle ne kadar uzun süre birlikte olursanız, evren o kadar değişken hale gelecektir. Ve eğer yıldızların size sunduğu tüm testleri geçerseniz, İlahi An'ınız size sunulacak."

"Bu sabah duşta İlahi Bir An yaşadım," diye seslendi Tyler.

"Sessiz ol, seni küstah çocuk!" Zenith onu tersledi, ben de bir kıkırdamayı bastırdım. "Senin İlahi Anın, senin ve Elysian Eşin arasındaki kaderin belirlendiği andır. İkiniz de gece gökyüzünün altına çağrılacaksınız ve bağınızı sonsuza dek mühürleme seçeneği sunulacak. Eğer siz

Birlikte kalmayı seçerseniz, aşkınız üzerinize damgalanacak ve irislerinizin etrafında gümüşten bir halka oluşturacak. Ama eğer ayrılmayı seçerseniz..."

Üzerimizdeki gökyüzünde yıldızlar çarpıştı ve ateşli bir gösteri sınıfın üzerine yağıyor gibiydi. Alevler üzerimize yuvarlanırken irkildim ve bazı insanlar çığlık attı, ancak başımıza ulaşmadan söndüler. "Yıldız çarpı işareti alacaksınız ve gözbebeklerinizin etrafında siyah bir halka oluşacak, bu da aşkınızın yıldızlar tarafından lanetlendiğini gösterecek. O günden itibaren evrendeki her göksel varlık size karşı çalışacak ve sizi ayırmaya zorlayacak."

Bunun üzerine ağzım açık kaldı.

"İlahi An'dan önce ne tür testler olacak?" Kylie sordu. "Benim ve Sethy'ninki muhtemelen her an gelebilir ve ben hazırlıklı olmak istiyorum."

"Seth Capella?" Profesör Zenith onun adını bir pislikmiş gibi söyleyerek sordu.

"Evet," dedi Kylie heyecanla.

"Ha," diye alay etti Zenith. "Eğer böyle bir olay size doğru geliyorsa, o zaman sizi aydınlatamam. Yıldızlar tarafından verilen hiçbir sınav aynı değildir. Birinizin diğerini ölümün kendisinden kurtarması gerekebilir ya da belki de baştan çıkarma, diğer yarınızı sizden uzaklaştırmak için tasarlanmış başka bir kadın şeklinde gelecektir."

Odanın öbür ucunda Kylie'nin gözlerini üzerimde hissettim, en ince yarıklara kadar daralmıştı. "Belki de son sınavım çoktan başlamıştır," diye yüksek sesle Jillian'a fısıldadı ve ben gözlerimi devirdim.

"Pek çok kişi aktif olarak Cennet Eşlerini arıyor olsa da, pek çoğu aramıyor," dedi Zenith karanlık bir sesle. "Bazıları için risk çok yüksek, bazıları içinse bu bir kan bağı meselesi. Kişi Elysian Eşini seçemez. Dolayısıyla, eğer bir Fae aynı Tarikattan çocuklar üretmeyi umuyorsa, ne pahasına olursa olsun Eşinden kaçınabilir. Evren böyle şeylere önem vermediği için aynı Tarikattan olma olasılıkları düşüktür, ancak bir kez bulunduklarında karşı koymak imkansız olacaktır."

"Onları bulduğunuzu nasıl anlarsınız?" Sofia utangaç bir şekilde sordu.

"Aşkınız bir Süpernova şiddetiyle yanacak," diye yanıtladı Zenith. "Onlara tüm açıklamaların ötesinde çekileceksin, derinin o kadar derinlerine inecekler ki orada olmadıkları bir zamanı asla hatırlamayacaksın. Ama tutku aldatıcı olabilir. Aslında Yıldız Burcunuzla cinsel kimyası uyuşan bir Nebula Müttefiki bulmuşken, aradığınız kişiyi bulduğunuzu düşünebilirsiniz."

Bir kız, arkadaşlarından biriyle kıkırdayarak, "Umarım Max Rigel ile Elysian Mates olurum," diye fısıldadı.

"Ben de öyle," diye ekledi odanın diğer tarafından bir adam. "Sessizlik!" Zenith talep etti. "Şimdi konumuza geçiyoruz
Final Star Bond. Astral Düşmanlar."

İçimi bir ürperti kapladı ve loş ışıkta Tory'ye baktım, ikimiz de açıkça aynı şeyi düşünüyorduk. Yıldızlara Bağlı düşmanlarımız varsa, o da Varislerdir.

"Bir Astral Düşman her iki taraf arasında yoğun bir nefret bağı oluşturur. Nadir olmalarına rağmen

Herkes bir tanesine sahiptir, bazıları ise birkaç tanesine sahip olacak kadar şanssızdır. Astral Düşmanlar genellikle sizin doğanızla şiddetle çatışan bir Yıldız Burcundan olurlar. Bunun da ötesinde, doğum haritaları sizinkine birçok yönden zıt olacaktır. Eğer siz gece doğduysanız, onlar gündüz doğmuş olacaklardır. Siz ruhsal enerjinizi güneşten alıyorsanız, onlar aydan alacaktır. Aydınlık ve karanlık, gece ve gündüz. Astral Düşmanlar arasındaki çarpışmalar genellikle ölümle sonuçlanır.
Ne yazık ki, Elysian Eşlerinin aksine, biriniz yok olana kadar sizinle tekrar tekrar çatışmak zorundadırlar. Bu yüzden eğer bir tanesine sahipseniz, dikkatli olun."

Varislerin Tory'yi öldürmeye ne kadar yaklaştıklarını düşündükçe içimi bir korku kapladı. Gerçekten de sonu felaketle bitene kadar tekrar tekrar çatışmaya mahkûm olan bu dört ahmağa bağlı olabilir miydik?

Umarım değildir.

Dersin geri kalanını sandalyelerimizde dik oturarak ve Atlaslarımız üzerinde Doğum Haritalarımızı çalışarak geçirdik. Zenith, Tory ve benimle uğraşırken, doğduğunuzda belirli gezegenlerin farklı evlerde olmasının ne anlama geldiğini açıklarken diğer öğrencilere neredeyse hiç dikkat etmedi. Özellikle de bizim için sürekli şampanya kadehleri doldururken (ama ben kimdim ki bedava bir içkiyi geri çevireyim?) her şeyi anlamak çok zordu.

Dersi bitirdiğinde başım dönüyordu ve asansörle avluya geri döndük, Gözlemevi'nin ötesindeki patikaya doğru ilerledik.

Kylie ileride hararetli bir şekilde konuşuyordu ve sesi dikkatimi çekti. "Eşimi bu kadar genç yaşta bulmuş olmam inanılmaz. Sethy ve ben muhtemelen yakında düğünü planlamaya başlayacağız."

"Ama Kurtadam Tarikatı'ndan biriyle evlenmesi gerekmiyor mu?" Jillian ona sordu.

"Hayır Jillian," diye tersledi Kylie. "Ailesini hayatım boyunca tanıdım. Yan komşusu olarak büyüdüm. Annesi zaten aileden sayılır. Sethy'nin kendi tarikatından biriyle evlenmemesi umurunda olmazdı. Birbirimize aşığız, mutlu olmamızı isterdi."

Sesleri uzaklaştı ve vedalaşmak için durduğumuzda Tory'nin gözlerini devirdiğini gördüm.

"Sabah görüşürüz. Hava Bölgesine dönerken Astral Düşmanlara dikkat edin," diye seslendi Tory, Sofia'yla birlikte Diego ve benden uzaklaşırken gülerek.

Sofia gökkuşağı yüksekliğinden inmiş gibi görünüyordu, genişçe esnedi ve bize uykulu gözlerle el salladı.

Diego ve ben Ağlayan Orman'a doğru yola çıktık ve yürürken öğrendiklerimiz üzerine kafa yordum. Ağaçlara yaklaştığımızda Atlas'ımdaki el fenerini kullanmak için çantama uzandım. Ateş büyümü kontrol altına alana ya da öğrencilerin sık sık yaptığı ışık kürelerini nasıl yaratacağımı öğrenene kadar, eski moda teknolojiye güvenmekten mutluydum.

"Kahretsin," diye yemin ettim çantamda bulamayınca.

"Ne?" Diego durduğumuzda sordu.

Hayal kırıklığı içinde iç çektim. "Geri dönmeliyim, Atlas'ımı unuttum."

"Oh chica, eğer vidalı olmasaydı kafanı kaybedecektin."

Ona eğik bir gülümseme verdim ve omzuna vurdum. "Yarın görüşürüz, tamam mı?"

"Ben de seninle geleceğim," dedi omzunun üzerinden karanlık ormana bakarak. "Kampüste tek başına olmak güvenli değil."

Bir grup öğrenci yanımızdan geçip giderken neşeyle sohbet ediyorlardı.

"Sorun değil, etrafta hâlâ bir sürü insan var. Ayrıca FIB daha birkaç gün önce Akademi'nin her yerinde geziniyordu, muhtemelen hâlâ bir yerlerde pusuya yatmış bizi izliyorlardır."

Kaşlarını çattı ama sonunda başını salladı. "Sadece hızlı ol, tamam mı? Durmak yok."

Kabul ettim ve ormana doğru giderken el sallayarak veda etti. Dünya Gözlemevi'ne doğru koşmaya başladım ve kısa süre içinde kapıdan geçip avluya girdim. Asansöre yöneldim, çağırmak için düğmeye bastım ve Zenith'in hâlâ sınıfta olup olmadığını merak ettim. Eğer oradaysa onun aşırı dalkavukluğuyla tekrar yüzleşmek zorunda kalacaktım ve tek yapmak istediğim Aer Tower'a geri dönüp Hesaplaşma'ya hazırlanmak için biraz büyü çalışmaktı.

En iyi zamanlarda bile ilgi odağı olmaktan hoşlanmazdım ve Geraldine'in yöntemlerine alışmış olsam da, bunu diğer tüm öğrencilerin önünde bir öğretmenden kesinlikle istemiyordum. Bir dahaki sefere Astroloji dersinde en arka sıraya oturacak ve yerimden kıpırdamayacaktım. Ve Tory'nin de aynı şekilde hissedeceğini hayal ediyordum.

Kapılar sürgüyle açıldı ve labrador büyüklüğünde devasa bir kartal, bronz tüylerden oluşan bir yelpaze halinde başımın üzerinden hızla geçerek dışarı fırladı. Panikle eğildim, kalbim göğüs kafesime çarpıyordu ve dönüp pençelerinde ten rengi bir el çantasıyla kapıdan süzülüşünü izledim.

Sanırım bu Zenith.

Asansöre yöneldim, gözlemevine çıkarken kalbim yavaşlıyor ve boğazımdan bir kahkaha yükseliyordu. Burası hiç sıkıcı olmuyor.

En üst kata vardım ve odaya çıktım.
Kapılar arkamdan kapanarak asansörün ışığını söndürdü ve böylece karanlığa gömüldüm. Elim duvarda gezinirken bir ışık düğmesi aradım ama bulamadım.

Gözlerim alıştığında çatının ortasındaki dairesel delikten süzülen ay ışığını görebiliyordum. Sahne belli belirsiz gümüşi bir parıltıyla aydınlanmıştı ve ben de sandalyelerin ilk sırasını bulup aralarından geçerek oraya doğru ilerledim.

Bir şeye takılıp tökezledim ve kendimi bir sandalyenin arkasına sıkıştırıp daha dikkatli bir şekilde ön sıraya doğru ilerlerken küfrettim. Oturduğum yere yöneldim, elimi koltuğun üzerinde gezdirdim ve Atlas'ımı bir minderin kenarına sıkışmış halde buldum. Feneri açmak için ekrana dokundum ama elektrik kesilmişti. İç çekerek çantama tıkıştırdım.

Lanet olsun. Sanırım şans yıldızım bugün parlamıyor.

Asansörün kapıları açıldı ve ben kaskatı kesilerek asansörden dışarı ışık sızan gözlemevinin tepesine baktım.

"Alo?" Kalbim boğazıma tırmanarak seslendim. İçinde kimse yoktu. Belki de elektrik düğmesini ararken arama düğmesine basmıştım...

Bir ses kanımı dondurdu ve kapılar kapanmadan hemen önce asansörün duvarlarında titrek bir gölge belirdi. Beyaz hayaletler gözlerimin önünde süzülürken karanlık bir kez daha hâkim oldu. Gözlerimi kırpıştırarak onları temizlemeye çalıştım ve olabildiğince hızlı bir şekilde oradan çıkmak için acele ettim.

Koridorun yarısına kadar gelmiştim ki arkamdan korkunç, hırıltılı, tıkırtılı bir ses geldi. Dehşet damarlarımı tırmaladı ve kalbimi parçaladı. Nymph!

Gücümün kuyusu kalın bir pelerinle örtülmüş gibiydi ve onu derimin yüzeyine çekmenin gittikçe zorlaştığını fark ettim. Korku beni içten dışa doğru yuttu. Elimden geldiğince hızlı koştum, asansöre doğru hızlandım ve aynı anda parmak uçlarıma büyü yapmayı başardım.

Kulaklarıma korkunç derecede yakın bir emme, tıklama sesi geldi ve kapıları açmak için çağrı düğmesine bastım.

Hadi, hadi, hadi.

Arkamı döndüm, ellerimi kaldırdım, sahip olduğum her şeyle savaşmaya hazırdım. Kapılar arkamdan kayarak açıldı ve arka duvara doğru tökezledim. Asansörün yaydığı ışığın kenarlarında bir gölge belirdi, devasa ve ürkütücüydü, içime bir korku sarmalı gönderdi.

Orion'un dersini düşündüm, tavsiyeleri bir anda kafamda yuvarlandı. Eğer savaşamıyorsan, kaç. Sıçradım

İleri doğru, parmağımı zemin katın düğmesine sokup tekrar tekrar vurarak.

Vücudumdan toplayabildiğim tüm büyüyü fırlattım ve sarmaşıklar kapı boyunca uzanarak kapılar kapanırken yaratığın bana giden yolunu kesti.

Gücüm neredeyse tamamen hareketsiz kalmıştı. İçten dışa doğru zayıflamıştım.

Dizlerimin üzerine çöktüm, büyümden geriye kalanları tutmaya çalışırken korku içinde nefes nefese kaldım. Üstümdeki ışıklar titredi ve asansör kapılarının kapanma sesi kulaklarımı okşadı.

Alçalmaya başladığında dudaklarımdan bir iç çekiş koptu ve gücümün kontrolünü yeniden ele geçirdim. Beni bir balon gibi doldurdu ve sonra damarlarıma geri aktı.

En alt kattaki kapılar yeniden açıldı ve biri hemen attığım sarmaşıkları parçaladı. Hemen yanıma geldi ve beni kollarına çekti.

"Ne oldu?" Orion havladı, beni daha da yaklaştırırken gözleri çaresizdi.

"Yukarıda bir Su Perisi var," diye nefes nefese kaldım, beni dik tutarken kollarına yapıştım.

Yüzü soldu ve gözlerinde korku parladı; onu ilk kez bu kadar korkmuş görüyordum. Beni asansörden dışarı çıkardı ve duvara yasladı. "Burada kal," diye homurdanarak asansöre geri döndü.

"Bekle!" Nefes nefese kaldım ama ben onu durduramadan kapılar kapandı. Güvenli değildi. Yardım çağırmamız gerekiyordu.

Aklımı başıma toplayıp gözlemevinden dışarı koştum ve seslenebileceğim kadar yakın birini aradım. Her şey sessizdi ve ben daha kimi arayacağımı düşünemeden, Orion bir hareket bulanıklığıyla yanıma geri döndü.

"Yukarıda hiçbir şey yok," diye homurdandı ve ona dönüp başımı salladım.

"Yanılıyorsun," diye nefes aldım, kollarımı vücuduma sararak. "Hissettim."

Orion bana sert bir bakış attıktan sonra kaşlarını çatarak Gözlemevi'nin tepesine baktı. Görüş açısını takip ettim ve ne düşündüğünü anladım.

"Çatıdan mı çıktı?" Fısıldadım, iliklerime kadar üşüyerek her iki yöne doğru giden patikaya bir aşağı bir yukarı baktım.

O şey Astrum'un öldürülmesinden beri kampüste miydi, yoksa Zodiac'ın savunmasını aşmanın bir yolunu yine bulmuş muydu?

Orion Atlas'ını çıkardı ve hoparlöre dokunarak birini aradı. Nova açtı ve o da aceleyle olanları anlatmaya başladı.

"Aman Tanrım," diye nefesi kesildi Nova'nın. "Hemen FIB'yi arayıp onu avlamaları için bir ekip göndereceğim. Bize katılmadan önce Bayan Vega'yı odasına geri götür."

"Evet hanımefendi," dedi ve telefonu kapatıp kolumdan tutarak beni aniden korkutucu bir hızla sürüklemeye başladı.

"Hey," diye itiraz ettim, ondan kurtulmaya çalıştım ama bırakmadı. "Canımı acıtıyorsun," diye tersledim, parmaklarını acı içinde koluma battıkları yerden çıkarmaya çalışıyordum.

Tutuşunu gevşetmek yerine daha da sıkılaştırdı.

"Kampüste sizi eğlence olsun diye mi takip ettiğimi sanıyorsunuz Bayan Vega?" diye bağırdı ve kalbim yerinden çıkacak gibi oldu.

"Ne?" Onun deli gibi hızlı adımlarına ayak uydurmak için koşmaya başlamak zorunda kaldığımda ağzımdan kaçırdım.

Ağlayan Orman'a girene ve mekanın ürpertici sessizliği her taraftan bastırana kadar cevap vermedi. Beni bir fenerin kehribar rengi ışığının altında durdurdu ve ceketimin yakalarından tutarak kendine doğru çekti.

"Efendim!" Bağırdım, onu durdurmak için çaresizlik içinde parmak uçlarıma büyü çektim.

"Sana hiçbir yere yalnız gitmemeni söylemiştim, özellikle de hava karardıktan sonra."

Sesi karnımda derin ve zonklayan bir ateşi tutuşturdu ve öfkeyle ona baktım. "Çekil üstümden." Avuçlarımın içine hava attım ve birkaç adım geriye itildi. Mükemmel şekillendirilmiş saçlarından bir tutam düştü ve yavaşça yerine itti, yüzü ölümcül bir şekilde kaşlarını çatmıştı.

Bir anda üzerime koştu ve beni omzunun üzerinden atıp kollarını bacaklarıma dolayarak patika boyunca korkunç bir hızla ilerlerken neredeyse ciğerlerimdeki hava boşalacaktı.

Birkaç dakika içinde beni tekrar yere indirdi ve tökezleyerek geri çekildim, bir duvara çarptım ve destek için ona tutundum. Etrafıma baktığımda Aer Tower'ın dışında olduğumu fark ettim, tepemizdeki rüzgar türbinleri rüzgarda inliyordu.

"Kampüste çiftler halinde dolaşmaya başlayın yoksa size özel bir eskort atarım," diye bağırdı.

Ne kadar sinirlendiğine inanamıyordum. "Yaptığının bu olduğunu sanıyordum. Beni her yerde takip ediyorsun ve Nymph'in güçlerimi ele geçirmesini istemediğini zaten açıkça belirtmiştin."

"Aynen öyle, evlat."

"Bana çocuk deme." Duvarı ittim, içimi öfke kapladı. "Bu Akademi bana bir lise öğrencisi gibi üniforma giydiriyor olabilir ama ben on sekiz yaşındayım ve hayatımın çoğunda kendi başımın çaresine baktım. Sence orada yanımda bir arkadaşım olsaydı farklı olur muydu? Biz birinci sınıfız. Nimflerle savaşmak için eğitilmedik."

Orion sözlerimi sindirirken çenesi titriyordu. Sonunda başını salladı, gözleri kuleye bakmak için hareket etti. Uzaktan bir uluma sesi duyuldu ve omzunun üzerinden baktı. "Av başladı, gidip onlara katılmalıyım."

"Dikkatli ol," diye fısıldadım.

Kaşlarını çatarak bana baktı ve bir an için gözlerinden kırık ve çaresiz bir şey parladı. Gözlerini sertçe kırpıştırdı ve ifadesi şiddetli bir kaş çatmaya dönüştü. "Bana öyle bakmayı kes," diye hırladı ve ben onun korkunç ses tonundan geri çekilme dürtüsüyle savaştım.

"Ne gibi?"

"Biliyor musun," diye tersledi. "Ben senin öğretmeninim."

"Biliyorum," diye karşı çıktım, önerdiği şey karşısında dehşete düşmüştüm.

Onu ne kadar çok istediğimi bir şekilde okuyabildiğini.

"Öyle mi?" diye bir adım öne çıktı.

Başımı sıkıca salladım ama vücudumun mesajı aldığından emin değildim çünkü ona sarılıp veda öpücüğü vermek istiyordum. Bu kesinlikle çılgıncaydı. Ama bir su perisinin peşinden koşup gitmesi, geri dönmeyeceği fikrinden korkmama neden oldu.

"O zaman bana öyle bakmayı kes."

Utanç bir tsunami gibi içime aktı ama utancımı bir kenara iterek onunla savaştım. Çünkü beni uygunsuz davranmakla suçlamaya nasıl cüret ederdi? Geçen gün de ellerini üzerimde gezdirmiş ve bunun için de bana bağırmıştı. Onun saçmalıklarından bıkmıştım. Bu yüzden bir adım öne çıktım ve ellerim titremeye başlarken gözlerinin içine baktım. "O zaman arkana bakmayı bırak, Lance."

Arkamı döndüğümde yüzünde şaşkın bir ifadeyle yanından ayrıldım ve kapının üzerindeki sembolü havaya kaldırdım. Kapı büyük bir gürültüyle açıldı ve arkama bile bakmadan kapıyı çarparak içeri daldım.

Açık penceremin önünde oturmuş, yukarıdaki kalın bulutlardan çiseleyen yağmur her şeyi ıslatırken görebildiğim kadarıyla dışarıya bakıyordum. Saat sabahın beşiydi ve vücudumun her zerresi bu erken girişimi protesto ediyordu ama son planım bunun yapılmasını gerektiriyordu.

Darius'un odası son birkaç gün içinde bakım ekibi tarafından onarılmıştı ve dün gece bir duyuru yapılarak yeni parlak duvarlarının boyası kuruduktan sonra yarın sabah Ignis Evi'ne döneceği bildirilmişti.

Planımı uygulamak istiyorsam bunu şimdi yapmalıydım.

Dün gece Darcy'ye Nymph saldırısı girişiminden sonra dışarı çıkmak konusunda biraz gergindim ama FIB ve öğretmenler yakın zamana kadar arazinin her santimini taramışlardı ve o şeyin ya çoktan yakalandığından ya da tekrar derinlere saklandığından emindim.

Soğuk rüzgâr etrafımda eserken titredim ve penceremi kapattım. Bu havada dışarı çıkmak için can atmıyordum ama en azından dışarıda başka kimsenin olmayacağı anlamına geliyordu.

Bir ping sesi dikkatimi Atlas'ıma çekti ve burcuma göz atmak için onu açtım.

Günaydın İkizler.
Yıldızlar gününüz hakkında konuştu!
Bugün iki yarili bir gün olacak, büyük yükselisler ve çalkantili düsüslerle karsilasacaksiniz. Bir Kova burcuyla karşılaşmaya dikkat edin.
Bugün onların gazabı kaçınılmaz ve fırtınayı başınız dik bir şekilde atlatmanız gerekecek. Bir Balık burcu size başka engeller çıkarabilir ancak bu engellerle başa çıkma şekliniz bu etkileşimin sonucunu belirleyecektir.
Yine de yüreğinizi korumaya çalışın, eğer sebat etmeyi başarırsanız bugün planlarınız bir araya gelebilir.

Süper olumsuz tahminlere kaşlarımı çattım. O zaman bugün tam bir fırtına olacak gibi görünüyor. Ve eğer bir Kova gazabını üzerime salacaksa, o zaman bugün Seth'i göreceğimi hissediyordum. Çok güzel.

Son online teslimatlarımın bir parçası olarak gelen kalın siyah ceketi üzerime geçirdim ve eldivenleri de eklemeden önce fermuarını çeneme kadar çektim. Satın aldığım su geçirmez botlar ayağımı sıcak ve rahat tutuyordu ve gardırobuma son eklediklerime bakıp sırıtmaktan kendimi alamıyordum. Eylül ayı sona ermek üzereydi ve

Kış yaklaştıkça, en sevmediğim mevsimi atlatmak için daha sıcak tutan kıyafetlere giderek daha fazla bel bağlayacağımı biliyordum. Kapımın yanında kışlık kıyafetlerden oluşan büyük bir kutu, onları daha sonra Darcy'ye de teslim etmemi bekliyordu. O bu online alışveriş işine benim kadar girmemişti ve onun için alışveriş yapmama izin vererek beni şımarttığını biliyordum.

Atlas'ımı ceketimin büyük ceplerinden birine soktum ve odamdan çıkmadan önce ışıkları kapattım. Geraldine Toprak Elementleri dersimizde bana biraz ders vermişti ve toprağı taşımayla ilgili temel bilgileri kavramıştım, bu yüzden onsuz da bu işin üstesinden gelebileceğimden oldukça emindim. Ondan tekrar bu işe karışmasını istemedim; istesem bana yardım etmekten çekinmeyeceğini biliyordum ama bu oynadığımız bir oyun değildi. Yasaları çiğnemiştim ve bu okuldaki en kindar pisliklerden biriyle karşı karşıyaydım. Ne kadar az şey yaparsa o kadar iyiydi. Benim yüzümden başının belaya girmesini istemedim.

Karanlıkta Ignis Evi'nden sıvıştım ve arazide yürüyerek Ağlayan Orman'a gittim. Dondurucu kar yağışı sel gibi üzerime geliyordu ve diğer öğrencilerin kötü havaya karşı kullandığını gördüğüm kalkanları taklit etmeye çalışırken hava ve su büyülerimle oynadım. Bazen yağmuru uzak tutarak, bazen de iki katı kuvvetle yüzüme çarpmasını sağlayarak farklı seviyelerde başarı elde ettim. Gelecek hafta Element derslerimde bu konuda eğitim almak için zihnime bir not düştüm.

Karanlık ağaçların altına doğru ilerledim ve gömülü hazinenin yerini bulmak için Atlas'ımdaki işaretleyiciyi kullanmak zorunda kaldım.

Yürürken etrafıma bakınıp duruyordum, ağaçların içindeki gölgeler beni geriyor ve üzerimdeki gözlerin hissi tüylerimi diken diken ediyordu.

En azından Chicago'da bir işe yaramadığım zamanlarda yolumu aydınlatacak sokak lambalarına ve beni gizleyecek duvarlara güvenebiliyordum. Bu yerde yalnız olduğumdan asla tam olarak emin olamazdım. Daha temkinli bir insan muhtemelen pes ederdi. Ama ben her zaman inatçı olmuşumdur.

Gömülü hazinenin bulunduğu yere ulaştım ve etrafıma dikkatlice bakındım. Ağaçlar sessizdi, sadece tepemdeki yaprakların üzerindeki yağmurun pıtırtıları ve rüzgârdaki dalların gıcırtısı bana ulaşıyordu.

Bir kararlılık dalgasıyla dizlerimin üzerine çöktüm ve toprağa bir delik açabilmek için toprak büyümü hızla çektim. Büyüyü daha hassas bir şekilde yönlendirebilmek için eldivenlerimi çıkarmak zorunda kaldım ve yaptığım iş hâlâ Geraldine'inki kadar pürüzsüz değildi. Toprakla çalışmak diğer Elementlerden farklıydı; o benim irademe aynı şekilde bağlanmayı sevmiyordu. Yaşayan bir şeydi ve ondan en iyi sonuçları almak için ona karşı değil, onunla birlikte çalışmam gerekiyordu.

Hazineyi çevreleyen bitkilerin köklerini toprağı kenara çekmek için kullandım ve elimden geldiğince nazikçe daha fazlasını yüzeye çıkardım. Büyü konusunda pek çok açıdan hâlâ kör bir enstrümandım ama toprağı, altımdaki altın parıltısını ortaya çıkaracak kadar yönlendirmeyi başardım.

Deliğe uzandım ve bir avuç dolusu para ile birkaç parça mücevher çıkardım. Çok fazla bir şeye ihtiyacım yoktu; sadece bir Ejderha'nın canına okumaya yetecek kadar.

İkinci bir avuç daha aldım ve tam elimi geri çekecektim ki delikten tanıdık bir enerji sesi yankılandı ve parmaklarım hançerin soğuk kabzasına değdi.

Parmak uçlarım bıçağa dokunduğunda bıçak neredeyse tanıyarak mırıldanıyor gibiydi ve onu kendime mal etme arzusuyla doluydum.

Tereddüt ettim. O bıçakta tuhaf bir şeyler vardı. İlk bakışta göründüğünden kesinlikle daha fazlası vardı. Bir varlığı, arzuları vardı.

Onu arkamda bırakmak istemiştim ama elimi topraktan çektiğimde hançer yumruğumda sıkılıydı.

Şaşkınlıkla göz kırptım.

Neden almayayım ki? Planlarımın bir parçası olarak kullanabilirim...

Dilimi şaklattım ve hançeri cebime soktum. Diğer hazineyle birlikte onu da almayı planlamamıştım ama yine de kullanabilirdim.

Toprağı hazinenin geri kalanının üzerine geri çektim ve üzerinde yeni çiçeklerin açmasını teşvik ettim. Giysilerimdeki kiri temizleyecek kadar kontrolüm yoktu ama ben dönmeden önce yağmurun bunu halledeceğinden emindim.

Eldivenlerimi tekrar giydim ve gri bulutlar biraz daha hafiflemeye başlarken Ağlayan Orman'dan geri dönmeye başladım. Onların ötesinde bir yerde, güneş

yaklaşıyordu ve kendimi hem bugünkü derslerime hem de Darius'la ilgili planlarıma hazırlamam gerekiyordu.

Aklım hafta sonunda Varisler ve aileleriyle birlikte katılacağımız partideydi. Göksel Konsey'den ne bekleyeceğimizi bilmek zordu ama oğullarından gördüğümüz pek de sıcak olmayan karşılamadan sonra, sıcak ve samimi bir kutlama için büyük umutlar beslemiyordum.

Patikaya geri döndüğümde ağaçların arasından alçak bir uluma sesi duydum ve kalbim yerinden çıkacakmış gibi atarken kıpırdamadan durdum. İhtiyacım olan son şey, burada yalnızken Seth'in sürü arkadaşlarından biriyle karşılaşmaktı.

Bir an kıpırdamadan durup dikkatle dinledim, ta ki karşı yönden gelen ikinci bir uluma ilkiyle birleşene kadar.

İyi değil.

Boğazımdaki yumruyu yuttum ve patikadan sola döndüm, ilerlerken kapüşonumu yukarı çektim.

Koşu kıyafetlerimi giymiş olmayı dileyerek hızlı bir tempo tutturdum. Eğer onsuz koşmaya başlarsam gerçekten şüpheli görünürdüm ve kimsenin burada ne yaptığımı merak etmesi riskini almak istemedim...

Paraları aldım ve her ihtimale karşı ceketimin fermuarını tekrar çekmeden önce ceketimin içindeki gizli bir cebe yerleştirdim. Hançer orada saklanamayacak kadar büyüktü, bu yüzden onu cebimde bıraktım ve kimsenin fark etmemesini umdum. O şeyi neden aldığımı bir kez daha düşündüm ama artık bu konuda pek bir şey yapamazdım.

Kurtlar önümde bir yerlerde uluyordu ve arkamda daha fazla uluma başlayıp beni tekrar harekete geçirmeden önce tereddüt ettim. Etrafımı sardıklarına dair korkunç bir his vardı içimde ama bu konuda yapabileceğim hiçbir şey yoktu.

Paltomu üzerime çektim, ağaçların arasında onlardan bir iz ararken kalbim biraz daha hızlı çarpıyordu.

Gözüme bir hareket çarptı ve sola doğru döndüm, siyah bir kurt gövdelerin arasından fırlayıp gözden kayboldu.

Dudağımı çiğnedim. Ormanın kenarı yakındı. Koşarsam birkaç dakika içinde varabilirdim.

Omzumun üzerinden baktım. Ormanın derinliklerinden daha fazla uluma sesi geldi ve kocaman beyaz bir kurt arkamdaki patikadan hızla geçti.

Koştum.

Çamurda son sürat ilerlerken botlarıma lanet ettim, keşke koşu ayakkabılarımı giyseydim diye düşündüm. Ama fark etmedi, yola çıktığımda hala rüzgar kadar hızlıydım ve patika bana yardımcı olmak için yokuş aşağı kıvrıldı.

Rüzgâr kapüşonumu geriye savurdu ve sulu kar yüzüme çarptı. Buna karşı gözlerimi kıstım ve yoluma devam ettim.

Ulumaların tonu değişmiş, sürü kovalamacayı sürdürürken heyecanlı havlamalar onların böğürmelerine karışmıştı.

Nefesimin altında yemin ettim, ormanın kenarı önümde belirmeye başlamıştı. Gürleyen pençelerin sesi arkamdan yaklaşıyordu. Başımı kaldırıp bir göz attım.

omzunda gördü ve peşindeki altı devasa hayvanı fark etti, kürkleri kahverengi ve grilerin karışımıydı.

Beyaz kurt nerede?

Kalbim o kadar hızlı atıyordu ki göğsümden dışarı doğru bir yol açmaya çalıştığından emindim.

Tekrar önüme baktım, ekstra bir hız için derinlere daldım. Başaramayacaktım.

Beyaz kurt saldırmadan yarım saniye önce ağaçların kenarına ulaştım.

Pençeleri göğsüme çarptı ve onun altında sırtüstü yere yığıldım, muazzam ağırlığı beni çamura gömdü.

Acı omurgamda alevlendi ve korkuyla haykırdım.

Üzerime uyguladığı ağırlığın altında hırıldadım, sürünün geri kalanı heyecanla havlayıp uluyarak etrafımda dönerken onun altından kurtulmaya çalıştım.

"Çekil üstümden, seni pislik," diye hırlayarak onu geri itmeye çalıştım. Ellerimdeki çamur onun yumuşak, beyaz kürkünü lekeledi ve beni uyarmak için derin bir hırıltı çıkardı.

Bunun Seth olduğunu, beni çamura saplayanın vahşi bir canavar değil, gerçekten bir adam olduğunu biliyordum ama o hırlama sesiyle kalbim parçalandı ve korku beni bir anlığına felç etti.

Seth öne doğru eğildi, dişlerini yüzüme doğru gösterdi ve ben geri çekildim, çamur saçlarımdan kafa derime kadar ıslandı.

Dilinin ıslak pedi yüzümün ortasına doğru ilerledi ve ben tiksintiyle sıçradım.

Beyaz kurt Fae formuna geri dönmeden önce başını bana doğru eğdi. Beni yere sabitleyen ağırlık azaldı ve kendimi çıplak, çok eğlenmiş bir Seth Capella'nın kucağında toprakta buldum.

"Bakın gecenin köründe bölgeme ne gelmiş," diye heyecanla mırıldandı. "Yine sürümle bir gezintiye çıkmayı mı umuyordun bebeğim?"

"Senin melez sürünle hiçbir şey yapmak istemiyorum," diye tersledim.

Seth'in gözleri ses tonumdaki meydan okumayla parladı ve bana doğru eğildi, beni yerimde tutmak için kalçalarını benimkilere bastırdı.

"Aletin ceketimin her yerinde," diye tısladım. "Biraz sınırlarını öğren."

Seth bana, "Benim bölgemde dolaşmaya gelen sensin," diye hatırlattı. "Belki de sınırlara saygı duymayı öğrenmesi gereken sensin."

"Peki. Bırak gideyim ve senin aptal ormanından çıkayım," dedim, beni çamura devirerek tatmin olacağını umarak.

Uzandı ve saçımın bir tutamını parmaklarının arasına aldı. "Birbiriyle uyumlu bir set istediğimi söylemiştim," diye düşündü ve saçlarımı yüzüne değdirebilmek için bana doğru eğildi.

Kız kardeşime yaptıklarından dolayı içimde bir öfke kabardı ve onu üzerimden atmaya çalışırken ellerimi göğsüne çarparak öne doğru yükselirken ona bir küfür savurdum.

Beklediğimden daha hızlı tepki verdi, saçlarımı avuçlarının arasına aldı ve yüzümü çamura bastıracak şekilde başımı yana doğru salladı.

"Cumartesi günkü parti için sana tek parça halinde ihtiyacımız olduğu için şanslısın," diye homurdandı.

Ben cevap veremeden tekrar dev bir beyaz kurda dönüştü ve ağırlığı beni bir kez daha ezdi. Hırladı, dişleri açık bir tehditle yanağıma sürtündü ve üzerimden kalkmadan önce vücudumda bir titreme yarattı.

Geriye doğru çabaladım ama daha ayağa kalkmaya çalışamadan bacağını kaldırdı ve buharlı bir idrar izi bacaklarımın üzerinden aktı.

"Senin derdin ne be?" Çığlık attım, tiksintiyle ona tekme attım.

Ayağa kalkmaya çalıştım ama bana tekrar çarparak beni yere düşürdü. Sürünün geri kalanı etrafımda dönmeye başladı, erkekler de bacaklarını üzerime doğru kaldırdı ve kıyafetlerim kurt sidiği tabakasıyla kaplanırken sıcaklık vücudumu pençeledi.

Pis kokusu etrafımda yükseliyor, boğazıma takılıyor ve gözlerimi yaşartıyordu. İşleri biter bitmez Seth havlayarak emretti ve hepsi dönüp ağaçlara doğru koşarak uzaklaştılar, beni çamur, yağmur ve sidik içinde bıraktılar.

***

Ignis Evi'nin ortak salonuna çamur içinde ve kurt sidiği kokarak geri dönme aşağılanmasına katlanmak zorunda kaldıktan sonra, kendimi temizliğe yakın hissetmeden önce bir saatten fazla duş aldım. Cildimi pembeleşene kadar fırçaladım ve giydiğim her şeyi bir ateş büyüsü patlamasıyla yaktım, bu da öfkemi biraz olsun dindirmeye yardımcı oldu.

FaeBook, Seth ve sürüsünün bana yaptıklarıyla ilgili yazılarla doluydu, bu yüzden bir kez daha tüm Akademi'nin alay konusuydum. Beni gözyaşlarına boğulmaktan alıkoyan tek şey, duş alırken ayaklarımın dibinde duran küçük altın para ve mücevher yığını ve Darcy'nin Kurtadam pisliğine karşı çoktan bir plan hazırlamış olduğu bilgisiydi.

Madeni paraların ve mücevherlerin çoğunun artık plastik bir poşete sarılı olarak banyomdaki tuvaletin arkasındaki rezervuarda yeni bir evi vardı.

Seth ve diğer varislerle birlikte katılmam gereken lanet partiyi düşünüp duruyordum. Aklımın bir köşesinde bu aptalca şeyden vazgeçmek vardı ama Darius'la bir anlaşma yapmıştım ve o da sözünü tutmuştu. Eğer bana ateş büyüsü öğretmeye devam etmesini istiyorsam, sözüme sadık kalmalıydım.

Vücudumdaki sidiği temizlemek için duşta geçirdiğim uzun süre, kahvaltıyı kaçırdığım ve ilk dersime de geç kalmaya tehlikeli bir şekilde yakın olduğum anlamına geliyordu ama planlarımı harekete geçirmek için Ev Puanlarını riske atmaya karar verdim.

Saçımı bir omzumun üzerinden ördüm ve yerine sabitlemek için gereğinden fazla saç tokası kullandım.

Okul üniformamı düzelttim ve Darius'un beş altınını küçük bir heyecanla cebime attım. Sonra hançere bakarken tereddüt ettim, hançerden yayılan garip enerji onu yanıma almamı istiyor gibiydi. Hançeri cebime yerleştirdim, kapıya doğru bir adım attım ve sonra durdum.

Neden lanet bir psikopat gibi cebimde bir hançerle derslere gitmek üzereyim?

Başımı salladım ve hançeri cebimden çıkarıp yatağımın çarşafının altına koydum. Aptal şey onu almak için geri gelmemi istiyor gibiydi ama bu dürtüyü bir ürpertiyle uzaklaştırdım. Cansız bir nesne tarafından manipüle edilmeyecektim.

Sekize beş kala odamdan çıktım ve kalbim küt küt atarken yüz hatlarımda kararlı bir ifadeyle üst kata yöneldim. Varisler hâlâ bizi itip kakıyor olabilirdi ama ben her fırsatta onları zayıflatmak için elimden gelen her şeyi yapmayı planlıyordum. Ve bu planın birinci aşaması küçük bir haneye tecavüzü gerektiriyordu.

Ignis Evi'nin en üst katına çıktım ve derse geç kalmış olabilecek herhangi birinin sesini dinlerken tereddüt ettim. Burada yakalanırsam diye belli belirsiz bir hikâye uydurmuştum; bir sonraki Ateş Elementi seansımızı sormak için Darius'u aradığımı iddia edecektim. En iyi kılıf bu değildi. Yarın sabaha kadar eve dönmeyecekken neden şimdi onu arıyordum ki? Neden

Ders başlamadan üç dakika önce gelebilir miydim? Neden ona Atlas'ımdan bir mesaj göndermedim? Ama delikleri olan bir kapak hikayesi hiç olmamasından daha iyiydi ve zaten buna ihtiyacım olmayacağından emindim.

Önce koridorun sonundaki Darius'un odasına yöneldim, belki gerçekten dönmüştür diye kapıyı usulca çaldım.

Yanıt gelmeyince hızla dizlerimin üzerine çöktüm, saç örgümden tokaları çıkardım ve kilidin içine soktum. Odasına son girişimden aşinaydım, bu yüzden hızlıca devre dışı bıraktım ve yüksek bir klik sesi zaferimi işaret etti.

Kapı sessizce açıldı ve taze boya kokusuyla karşılaştım. Tadilatı yepyeni bir televizyon, lüks mobilyalar ve bol miktarda altın süslemeyle tamamlanmıştı. Yeni yatağının üzerinde Acrux yazan altın bir yatak başlığı vardı.

Hayal kırıklığı içinde kaşlarımı çattım, görünüşe göre intikamım onun sınıf atlamasıyla sonuçlanmıştı. Dolgun yastıkları ve tereyağı kadar yumuşak görünen koyu gri çarşafları olan süper kral yatakta yok ettiğim şeyler yüzünden uykusunun kaçacağından gerçekten şüpheliydim.

Şöminesinin önünde şimdi siyah bir ateşlik duruyordu ve ben bu ekleme karşısında eğlenerek homurdandım.

Her ne kadar yeni süslü odasını ikinci kez ateşe vermek istesem de, bununla ilgili soruşturmanın çok daha kapsamlı olacağını ve bu riske değmeyeceğini düşündüm.

Pelüş yeni halısının üzerinde parmak uçlarımla yürüdüm ve cebimden kalın, altın sikkelerden birini çıkardım. Sikkenin yüzündeki erimiş ejderha başını fark ettim ve gömülü hazineden bu sikkeyi çıkarmış olduğum gerçeğine sırıttım.

İçime yayılan bir adrenalin heyecanıyla parayı yastığının üzerine koydum ve parıldadığı yerde, olmasını istediğim büyük bir 'biri hazinenizi çaldı' mesajı gibi onunla alay etmeye hazırdım.

Hızla geri çekildim, kapısını çekerek kapattım ve iyi çalışılmış hareketlerle yeniden kilitledim. Birinci aşama tamamlandı.

Sonra koridor boyunca soldaki son kapıya yöneldim, kalbim beklentinin ritmiyle neşeli bir melodi tutturmuştu. O kilidi de çabucak açtım ve içeri süzüldüm.

Milton Hubert'in evim dediği harabeye bakarken burnumu kırıştırdım. Kirli giysi yığınları, sırtları bükülmüş halde açık duran üst üste yığılmış kitaplar ve havada dolaşan yıkanmamış genç erkeklerin kötü kokusu vardı.

Odası Darius'unki kadar büyük değildi ama yine de benimkinin iki katı büyüklüğündeydi. Sanırım Darius'un ekibinin bir parçası olmak bir üst sınıfa geçmenin avantajlarını da beraberinde getiriyordu. Ne yazık ki dostlukları sarsıntılı bir döneme girecekti.

İlerlerken nefesimi tuttum, çöp yığınlarından herhangi birini rahatsız etmemeye dikkat ettim, bunun aslında organize bir kaos biçimi olması ve farkı fark etmesi ihtimaline karşı. Gerçi bundan çok şüpheliydim. Çift kişilik yatağa uzandım ve bir avuç dolusu bozuk parayı hızla onun yatağının altına ittim.

düz durduğundan emin ol ki fark etmesin.

Hızla geri çekildim ve kapıyı tekrar kilitledim.

İkinci aşama için başarı.

Saç tokalarımı örgüme geri soktum ve merdiven boşluğuna yöneldim, giderken Atlas'ımdaki saati kontrol ettim. Şimdiden beş dakika gecikmiştim ama günün ilk dersi Kardinal Büyüsü'ydü, yani Orion'un henüz orada olmama ihtimali yüksekti.

Evden hızla çıktım ve Jüpiter Salonu'na giden patikadan yukarı çıktım.

Uzun binaya yaklaştığımda Orion'un kapılara yaklaştığını gördüm. Kapıyı açtı ve ben de onun önünde içeri daldım.

"İyi kesiyorsunuz Bayan Vega," dedi, neyse ki sesi ilk kez çok kızgın çıkmıyordu.

"Yine de senden önce geldim," dedim ve merdivenleri hızla çıkarken omzumun üzerinden küstah bir gülümseme gönderdim.

Sınıfa kadar koştum ve Orion sınıfa girmeden beş saniye önce Darcy'nin yanındaki sandalyeme çöktüm, sanki dünyada hiçbir şey umurunda değilmiş ve kendi dersine on beş dakika geç kalmamış gibi elindeki kahveyi yudumluyordu. Eğer isteseydi vampir hızını kullanarak buraya zamanında gelebileceğini düşündüm ama belli ki geç kalmayı tercih etmişti.

"Bunu sen mi yaptın?" Darcy kelimeleri elinin arkasına saklayarak nefes aldı.

Cevap olarak genişçe gülümsedim ama Orion'un bizi izlediğini fark ettiğim için cevap vermedim.

"Sınıfla paylaşmak istediğiniz bir şey var mı Bayan Vega?" Orion, o kaynar sıcak kahveyi üzerimize fırlatmasına yarım saniye bile kalmadığına sizi inandıran ses tonuyla yumuşak bir şekilde sordu.

Gülümsememi tamamen yok edemesem de ısırarak bastırdım ve başımı ona doğru salladım.

Gözleri kuşkuyla kısıldı ama hemen vazgeçti ve herkesin görebilmesi için bugünkü dersin başlığını yazdığı tahtaya döndü.

SIZ ARKADAŞ DEĞILSINIZ.

Darcy'ye bir kaşımı kaldırdım ve o da bir kahkaha attı. Pislik olma sanatı üzerine bir ders daha alacakmışız gibi görünüyordu ve Atlas'ımı açtım, bugün neyimizin eksik olduğunu öğrenmeye hazırdım.

***

Tarot dersi Profesör Astrum olmadan garip geliyordu ama Washer'ın derse girmesi daha da kötüydü. Bugün giydiği deri pantolonun bağcıklı fermuarı o kadar dardı ki şişkinlik yapıyordu. Pantolonu, likralı olup olmadığını merak etmeme neden olacak şekilde vücuduna yapışan beyaz bir gömlekle kombinlemişti. Gömleğini görebiliyordum.

göğüs uçları görünüyordu ve düğmelerin yarısını iliklemeyi unutmuş gibiydi.

Milyon kere ewww.

"Bugün yükünü boşaltmak isteyen var mı?" Sınıf içeri girerken Washer sordu. "Biraz güçsüzüm, o yüzden ihtiyaç duyduğunuzda gelip üzerime boşaltmaktan çekinmeyin. Isırmayacağıma söz veriyorum... tabii gerçekten kibarca sormazsanız."

Teklifinin ardından göz kırpması tüylerimi diken diken etti ve ona bakmak zorunda kalmamak için dikkatimi Atlas'ımı ve Tarot destemi çantamdan çıkarmaya verdim.

Bizi kartları okumaya başlattı ve sonra sınıfta dolaşmaya başladı, insanların omuzlarının üzerinden bakarak çalışmalarını kontrol etti ve giderken sihirlerini sifonlamak için onlara sürtündü. Neyse ki odanın uzak tarafından başladı da biz de şimdilik onun dikkatinden kurtulduk.

Darcy desteyi karıştırdı, bir tanesini seçmem için kartları yelpaze şeklinde uzatırken gözleri merakla parlıyordu.

Elimi kartların üzerinde salladım ve birini almak için yoğun bir istek duydum. Daha önce kartlar arasından seçim yaparken hiç bu kadar emin olmamıştım ve kartı ilgiyle çekip ne olduğunu görmek için ters çevirdim.

Astrum'un ölmeden önce bizim için bıraktığı kartı gördüğümde dudaklarım aralandı.

"Bunu destene mi koymak istedin?" Darcy'ye kaşlarımı çatarak sordum.

"Hayır," diye yanıtladı şaşkınlıkla. "Yani, daha önce orada değildi, bundan eminim. Güverteyi bile çıkarmamıştım!"

Aramızdaki masanın üzerine koydum ve arkasındaki gizemli kelimelere milyonuncu kez baktım.

Bir hata yaptım ve artık zamanım doldu.
Gölge beni keşfetti ve onların gazabından kaçmam için hiçbir umut yok.
Aradığınız cevaplar Aslan ve Terazi burçları arasında gizli.
Alevlere güvenme.
Tahtına sahip çık.
- Düşen Yıldız

Aslan ve Terazi burçlarıyla ilgili kelimeleri okuduğumda, sanki bir el çenemin altına konmuş ve onu kaldırmış gibi başım otomatik olarak yukarı kalktı. Gözlerim, Aslan ve Terazi burçlarının yan yana oturduğu masanın arkasındaki duvarda takımyıldızların girdaplı tasarımına takıldı. Duvara daha yakından baktığımda, aslında Astrum'un eşyalarını saklamak için kullandığını tahmin ettiğim küçük çekmecelerle kaplı olduğunu fark ettim.

Sağıma baktım ve Darcy'nin de aynı şeye baktığını gördüm.

"Yani kartın Darius ve Orion'dan bahsetmediği hissine kapılıyorum," diye nefes aldı.

Başımı salladım ve Tyler'ın masasının üzerine doğru eğilmiş, kıçını havaya kaldırarak çizdiği kartı inceleyen Washer'a baktım.

"Beni fark edecekse masaya vur," diye nefes aldım ve kendimi koltuğumdan kaldırdım.

Diego ve Sofia da ayağa kalktığımda etraflarına baktılar ve uzaklaşmamı izlerken bir parmağımı dudaklarıma bastırdım.

Sınıfın çoğu işleriyle o kadar meşguldü ki benim sıranın etrafından duvara doğru kaydığımı fark etmediler. Parmak uçlarım karıncalanıyordu ve Astrum'un öldüğü gece, Ölüm kartını keşfetmeden hemen önce hissettiğim küçük çekişin aynısını büyümde hissedebiliyordum. Çekmeye çalıştım ama sanki çektiğim şey sıkışmış gibiydi.

Duvara doğru ilerleyip parmaklarımı duvarda gezdirmeden önce Washer'a bir kez daha baktım. Leo ve Libra arasındaki küçük çekmece ilk açma girişimime direndi ama ben biraz sihir uygulayınca kilit beni tanımış gibi tıklayarak açıldı.

Kalbim yerinden fırladı ve Darcy yumruğunu masaya vurduğu anda çekmecedekileri hızla kaptım.

Döndüm, çekmeceyi arkamdan kapattım ve Washer mavi gözlerini bana çevirdiğinde iki kartı arkama sakladım.

"Neden yerinizden kalktınız Bayan Vega?" diye sordu merakla, deri pantolonunun gıcırtısı, gıcırtısı, gıcırtısıyla noktalanan birkaç adım atarak bana doğru.

"Ben sadece..." Zihnim allak bullak oldu ve o anda aklıma kıçımı kurtaracak tek bir olası şey geldi ama bunu düşünmek bile içimde kusma isteği uyandırdı. Astrum'un çekmecesinden bir şey aldığımı fark etmesi riskini göze alamazdım, bu yüzden

o. "Duygusal yükümü hafifletme teklifini kabul etmek için..." İçten içe ürperdim ve Darcy onun arkasından tiksintiyle burnunu kırıştırdı.

"Gerçekten mi?" Washer mırıldandı, dili dudaklarının arasından dışarı fırladı, sanki havadaki duygularımı şimdiden tadabiliyormuş gibiydi.

"Evet," diye kabul ettim, sesim hissettiğim kadar hevessiz çıkıyordu.

"Sıkıntılı görünüyorsun, zavallı kuzum. Neden bunu daha özel bir yerde halletmiyoruz? Hadi dolaba geçelim." Ela saçlarını savurdu ve odanın uzak köşesindeki küçük kapıya doğru gıcırdayarak ilerledi, belli ki benim de onu takip etmemi bekliyordu.

Koşarak Darcy'nin yanına döndüm ve çekmeceden aldığım kartları yüzümü buruşturarak elden geçirdim. "Bu sefer bize anlaşılmaz saçmalıklardan daha fazlasını bırakmış olsa iyi olur," diye homurdandım.

"İyi şanslar," diye cevap verdi, gözleri açık dolap kapağına kayarken yüzündeki dehşeti engelleyemedi.

"Haydi Bayan Vega, sizin için özel bir ikram hazırladım!" Washer dolaptan seslendi ve onu içeri kadar takip ederken ürperdim.

Her türlü fal aletinin bulunduğu raflarla kaplı metrelerce karelik küpün içine adımımı attığımda Washer genişçe gülümsedi.

"Bunun için gerçekten bir dolabın içinde olmamız gerektiğine emin misin?" Sınıf kapısına dönüp bakarak sordum.

"Böyle şeyler için biraz mahremiyete sahip olmak çok daha güzel," dedi Washer, ya rahatsızlığımı görmezden gelerek ya da

fark ettim.

Tam ona fikrimi değiştirdiğimi söyleyecektim ki Siren yeteneğinin çağrısı beni kendine çekti. Tedirginlik hissi üzerimden kayıp gitti ve kendimi Washer'a doğru eski bir dostmuş gibi yürürken buldum.

Washer elime uzanarak, "Kendini kötü hissediyorsan, bazı heyecan verici anıları yeniden yaşamak bana her zaman iyi gelmiştir," dedi.

Aldı ve ben sarkık saçlarına bakarken gücü arttı, aniden daha iyi görebilmek için gözlerinden uzaklaştırmak istedim.

Parmaklarım tam da bunu yapıp alnında gezinirken hafifçe inledi.

"O zaman şu eğlenceli anılardan bazılarına bir göz atalım, seni neşelendirir," diye ısrar etti Washer ve şehvet uzuvlarım boyunca süzülerek beni tam olarak istediği şeye doğru yönlendirdi.

Anılarımı sanki atıştırmalık bir şeylermiş gibi sıralarken nefesim kesildi.

Neyse ki kısa bir bakışmadan sonra beni serbest bıraktı ve ben kollarımı göğsümün üzerinde savunmacı bir şekilde kavuştururken şehvet geri çekildi.

"Tut tut tut," dedi Washer bilmiş bir gülümsemeyle. "Bay Altair bir sınıfta Kaynak'ına el sürmemesi gerektiğini bilmeli."

Dudaklarım aralandı, kelimeler boğazımda düğümlendi. Caleb'la takıldığımı kimseye söylememiştim ve bunun böyle kalmasını istemiştim.

Washer bana göz kırparak, "Bizim küçük sırrımız," dedi.

Bana dolabın dışını gösterdi ve ben de kendimi ihlal edilmiş hissederek kaçtım. Darcy'nin yanına çöktüm ve bana bakarken gözleri büyüdü.

"Ne yaptı?" diye tısladı.

"Ben... o...." Az önce yaptığı şeyden o kadar iğrenmiştim ki bunu anlatacak kelime bile bulamıyordum.

Darcy, Sofia ve Diego endişeyle bana bakıyor, bir açıklama bekliyorlardı ve ben de onlara bir açıklama yaparken bakışlarımı masaya indirdim.

"Erkeklerle bir şeyler yaptığım anılarıma baktı," diye açıkladım, ürpermeden daha fazlasını söyleyemiyordum.

"Ne?" Darcy öfkeyle sordu.

"Sapık!" Diego haykırdı ve Sofia dehşet içinde bir elini ağzına kapattı.

Washer bize doğru baktı ve ben onun tekrar buraya gelmesini istemediğim için kendimi kamburlaştırdım.

"Merak etme," dedim umursamaz bir tavırla, her ne kadar bir yanım top gibi kıvrılıp ölmek istese de. "Çekmecede ne vardı?"

Darcy'nin ağzı ince bir çizgiye dönüştü ama belli ki Washer'ın da dikkatini çektiğimizi fark etti ve bıraktı. Bana göstermek için gizlice iki şey uzattı. Biri ellili yaşlarında bir adamın fotoğrafıydı. Saplı bıyığı, kel kafası vardı ve yaşına ve şık gri takım elbisesine rağmen kesinlikle yırtık pırtık görünüyordu. İkincisi Astrum'un destesinden bir başka karttı; bize eskiden öz annemize ait olduğunu söylediği deste.

Kartın üzerindeki resmi inceledim. Papa'ya benzeyen, kırmızı bir cübbe ve altın bir başlık giymiş, bir sandalyede oturan ve elinde altın bir asa tutan bir adam gösteriyordu. Kartın alt kısmında Hierophant yazıyordu.

"Bu ne anlama geliyordu?" Darcy Atlas'ında kartın anlamını bulmaya çalışarak sordu

O daha bulamadan Sofia cevabı verdi. "Hierophant gelenek ve görenek anlamına gelir. Evlilik ya da anlaşmanın işareti olabileceği gibi, tavsiye veren, yardım eden ya da öğrenmeye yardımcı olan bir öğretmen ya da danışman anlamına da gelebilir," dedi.

Darcy, "Bu sonuncusu kesinlikle yardımcı olacaktır," diye ekledi. "Birinin bize bazı cevaplar vermesini sağlayabiliriz."

Anlaştık. Kartı ters çevirdim ve Astrum'un dönen gümüş yazısıyla yazılmış kelimeleri bir kez daha buldum.

Ona dört yıl önce Clara Orion'a ne olduğunu sor.

"Sanırım bu adamı kastediyor," dedim parmağımı fotoğrafa vurarak.

Darcy incelemek için kaldırdı ama üzerinde ne bir kelime, ne bir isim, ne de bu adamın kim olduğunu anlamamızı sağlayacak bir şey vardı. Diğerlerine de gösterdi ama ikisi de omuz silkti, belli ki onlar da kim olduğu hakkında hiçbir fikirleri yoktu.

"Sizce Clara Orion'un Profesör Orion'la bir ilgisi var mı?" Sofia merakla sordu.

"Sorabiliriz, sanırım..." Bunun herhangi bir cevapla sonuçlanıp sonuçlanmayacağını merak ederek kaşlarımı çattım.

Darcy, "Herhalde bize hiçbir şey söylemez," diye mırıldandı. "Bana asla doğru dürüst cevap vermez."

Bunun ne anlama geldiğini merak ederek kaşlarımı çattım ama o detay vermeden hızlıca devam etti.

"Sadece bir fotoğraftan rastgele bir adamın izini nasıl sürebiliriz?" Darcy öfkeyle sordu, kartı ve fotoğrafı bir kenara koydu.

Diego ihtiyatla, "Belki de yapmamalısın," dedi. "Astrum'un bildiği şeyler onun ölümüne neden oldu. Belki de en iyisi onun sırlarının peşinden gitmemen."

"Haklı," diye onayladı Sofia, gözleri endişeyle parlıyordu.

"Zaten bir önemi yok," dedim omuz silkerek. "Elimizde başka bir şey yok, yani bu adam her an odaya girip çıkmazsa, onu bulma umudumuz yok."

Darcy cevap vermek için ağzını açmıştı ki kapı açıldı.

Kalbim şaşkınlıkla yerinden fırladı ve hepimiz başımızı kaldırıp gizemli adamın bize bakmasını bekledik. Onun yerine Kylie Major tuvalet molasından yeni dönüyordu.

Gerginlik üzerimizden akıp giderken hepimiz toplu bir kahkaha attık.

Tekrar Darcy'nin yüzüne döndüm. "Kader onu bize teslim etmeye karar vermezse, sanırım bu iş burada biter."

***

Günün son dersinde, çok heyecan verici bir teslimatın geldiğini ve onu almak için doğruca Pluto Ofislerine gittiğimizi söyleyen bir mesaj aldım.

Gizlice paketlenmiş siyah kutuyla Dünya Toprakları'na doğru aceleyle ilerledik ve yapmak üzere olduğumuz şeye yüksek sesle gülme isteğimle savaşmak zorunda kaldım.

Darcy yanımda Cheshire Kedisi gibi sırıtıyordu ve benim de sırıttığımdan emindim.

Terra House'a yaklaştıkça ana patikadan ayrılıp ağaçların arasına girdik. Burada ağaçlar Ağlayan Orman'daki kadar sık değildi ama devasa çamlar ve dev kızılağaçlar nefesimi kesen görkemli bir güzelliğe sahipti. Dünya Toprakları'ndaki her şey yeşil, gür ve güzeldi. Kır çiçekleri ve çam kokuları havada asılı duruyordu ve baktığım her yerde her çeşit bitki canlanıyordu.

Buraya birkaç gün önce Geraldine ile birlikte nereye gitmemiz gerektiğini anlamak için gelmiştik, bu yüzden Terra House'un bulunduğu devasa tepenin etrafında dönerken yol tanıdıktı.

Ev yeraltında olduğu için yatak odalarının her birinin tavanında tepenin kenarlarına oyulmuş ve gökyüzüne bakan birer pencere bulunuyordu.

Caleb'in odası tepenin en üst noktasındaydı, bu yüzden içerideki öğrenciler tarafından görülmediğimizden emin olarak diğer pencereler arasında dikkatlice ilerledik.

Dünya Evi Kaptanı hala Pitball antrenmanındayken buraya gelmeyi umuyorduk ama Plüton Ofislerinde kuyruk vardı ve paketimizi almak beklenenden uzun sürmüştü, bu yüzden çoktan dönmüş olma ihtimali vardı.

Pencereye yaklaştığımızda ellerimizin ve dizlerimizin üzerine çöktük ve sürünerek pencereye doğru ilerledik. Kocaman yuvarlak pencere bronz bir çerçeveyle dörde bölünmüştü ve her biri ayrı ayrı açılıyordu.

Pencerenin kenarına doğru kıpırdanıp Caleb Altair'in evim dediği lüks alana bakarken Darcy'ye sırıttım. Sanki bir hobbit deliğinin çatı katından bir bebeği olmuş gibiydi.

Cebimden bir tornavida çıkardım ve hızla en yakın pencereyi açmaya koyuldum. Bir tık sesi duyup parmaklarımı çerçeveye sıkıştırdığım anda Caleb'ın odasının kapısı açıldı ve o içeri girerken ikimiz de irkildik.

Darcy'nin eli ön koluma indi, Caleb kirli bir Pitball takımıyla alana girdiğinde tutuşu sıkılaştı. Spor çantasını yere attı ve tişörtünü çıkarmadan önce Atlas'ını masasının üzerine bıraktı.

Buraya Caleb Altair'i soyunurken gözetlemek gibi bir niyetle gelmemiştim ama parmaklarım pencereyi bir aralık açık tutmaya takılı kaldığından, pantolonunu indirirken bu konuda fazla seçeneğim yoktu.

Darcy odayı geçip kendi banyosuna yönelirken yanımda kahkahalarla güldü ve bize

Kapıyı kapatmadan önce kıçını kontrol etmek için bolca fırsatım oldu. Duşun başlama sesi bize ulaştı ve ben biraz rahatladım.

"Pislik tugayının bir parçası olabilir ama bu adam aptalca seksi," diye mırıldandım.

"Buna hiç şüphe yok," diye onayladı Darcy.

"O zaman onun gününü mahvetmeye devam edelim mi?" Sırıtarak sordum.

"Kesinlikle."

Pencereyi sıkıca kavradım ve kilidi açmak için tornavidayı kullanmadan önce bir santim açmayı başardım. Sonuna kadar açtığımda, Fae'lerin kapı ve pencerelerine daha iyi kilitler taktırmayı düşünmeleri gerektiğini düşünmeden edemedim. İnsanları korkutup kendilerinden uzaklaştırmakla o kadar ilgileniyorlardı ki, temel güvenlik akıllarına bile gelmiyordu.

En azından planlarımızın uygulanmasını kolaylaştırıyor.

Darcy kutuyu hızla açtı ve kutuyu çıkardığında devasa şişme şişeyi gördüğümde boğazımdan kopmak üzere olan kahkahayı bastırdım.

Onu odasına asarken genişçe gülümsedi ve şişirebilmem için tapasını açtı. O sıkıca tutarken, parmaklarımı deliğe bastırdım ve hava büyüsünü içine yönlendirdim, birkaç saniye içinde devasa şeyi şişirdim. Darcy havayı içeride tutmak için kapağı yerine oturttu ve canavar şeyi doğruca Caleb'in yatağının üzerine bıraktı.

Pencereden geri çekildi ve ben de gülme arzuma karşı tüm gücümle savaşarak pencereyi hızla kapattım.

Her ne kadar bu işin nasıl sonuçlanacağını görmek için yanıp tutuşsam da burada oyalanmak aptalca olurdu, bu yüzden hemen ayağa kalktık ve Terra House'un çimenli çatısından aşağı doğru koşmaya başladık.

Darcy, biz ağaçların arasında saklanırken, kanıtları yok etmek için kara kutuyu bir ateş büyüsü patlamasıyla yaktı.

The Orb'a geri dönene kadar hızımızı kesmedik ve köşedeki kanepeye çöküp o kadar çok güldük ki ağlamaya başladık. Umarım Caleb duşun tadını çıkarıyordur, çünkü çıktığında büyük bir şok yaşayacaktı.

Sıcak su cildimde gezinirken başımı arkaya doğru eğdim, annemin bana gönderdiği pahalı şampuanla yıkarken parmaklarımı kıvırcık saçlarımda gezdirdim. Bana bu kadar çok bakım ürünü göndermesinden şikayetçiydim ama yine de hepsini kullanıyordum, bu yüzden beni itiraf etmek istediğimden daha iyi tanıdığını tahmin ediyordum.

Pitball antrenmanının kirini vücudumdan temizlemeyi bitirdiğimde aklım Tory Vega'ya döndü. Diğer Varisler onu neredeyse boğduğundan beri onu hâlâ ısırmamıştım ve şu anda Darius'un gücüyle dolup taşıyordum. Dün gece King's Hollow'da Ejderha formuna geri döndükten hemen sonra onu hazırlıksız yakalamıştım ve çıplaklığı durumu biraz garipleştirse de bu onu gafil avlamam için en kolay fırsattı.

Seth içlerinde en kolay alt edileni olmuştu; sürekli burnunu sokması bir anlık Vampir hızıyla başımı çevirdiğimde büyüsünden uzun bir içki içmekle ödüllendirilmem anlamına geliyordu. Şimdi ben de

Öfkemizi her birinden çıkardığımıza göre, aramızda daha fazla kötü duyguya gerek kalmadan yolumuza devam edebilirdik. Bu, cezamızın ikinci haftasının nihayet sona erdiği gerçeğiyle birleştiğinde, tekrar normale dönebileceğimiz anlamına geliyordu. Dün gece uzun zamandır ilk kez hep birlikte gerçekten gülmüştük ve kardeşlerimle ilişkimin yeniden rayına oturmasından çok memnundum.

Ama artık bu iş bittiğine göre, Tory'yi serbest bırakmaya devam edemeyeceğimi biliyordum. Kaynağımdan tekrar içme zamanım gelmişti ve bunu yapmanın onu kendime kazanmak için harcadığım sıkı çalışmayı geri almayacağını ummak zorundaydım.

Aptal değildim, bana güvenmediğini ve beni arkadaş olarak istemesi için hiçbir neden olmadığını biliyordum. Ama ilişkimizin henüz keşfetmeye bile başlamadığımız diğer yönünü yeniden düşünmeye açık olabileceğini umuyordum.

Onunla sınıfta yalnız kaldığım o öğleden sonrayı hatırlarken gözlerimi kapattım. Öpücüğünün tadı, vücudunun bana verdiği his, kıyafetlerinin altında yatan şeyin görüntüsü, dudaklarından çıkardığım zevk iniltileri... Bunları düşünmek bile beni sertleştiriyordu ve bu fanteziyi biraz daha sürdürmeyi düşündüm. Ama Tory Vega'nın üzerinde mastürbasyon yapmak istemiyordum. Onun vücudunun benimkinin altında kıvrandığını hissetmek istiyordum.

Hayal kırıklığı içinde homurdanarak kadranı soğuğa çevirdim ve dondurucu sel uyarılmamı azaltınca nefesim kesildi.

Dışarı çıkıp bir havlu almadan önce olabildiğince uzun süre tahammül ettim ve belime bağlamadan önce saçlarımdan geçirdim.

Tuvaletimden odama yöneldim ve lanet yatağımın ortasında duran gerçek boyutlu şişme Pegasus seks bebeğini gördüğümde durdum.

Dudağım öfkeyle geri kıvrıldı. Biri bunu buraya nasıl sokmuştu? Ve bu aptal dedikodu neden hâlâ benim hakkımda dolaşıyordu? Gülüp geçmeye, görmezden gelmeye çalışmıştım ama artık çok ileri gitmişti.

Gökkuşağı çizgili, açık göt deliği olan uçan ata doğru koştum ve onu kapıya doğru ittim.

"Kim yaptı bunu?!" Bütün Ev'in beni duyabileceğinden emin olarak bağırdım. Ben onların lanet olası Kaptanıydım ve bir Göksel Varis. Birileri benim Evimde bu pislikten paçayı sıyırabileceklerini mi düşündü?

O kadar sinirlenmiştim ki Vampir gücümü kullanarak kapımı tekmeleyip açtım ve ahşabın kilidin etrafında parçalanmasına ve o şeyin menteşelerinden yarıya kadar koparak dışarıdaki açık koridora düşmesine neden oldum. Ne diye bağırdığımı öğrenmek için bir kalabalık toplanmıştı bile ve onlara hırladım, aptal seks oyuncağını odamdan çıkarmaya çalışmak için geri dönmeden önce dişlerimi gösterdim.

"Bunun iyi bir fikir olduğunu düşünen her kimse, cezanın hayatta kalacağın bir şey olmasını istiyorsan ortaya çıksa iyi olur!" Bağırdım, devasa şeyi odamdan çıkarmaya çalışırken sıcaklık boynumu tırmalıyordu ama

Işıltılı kanatları kapının diğer tarafına takılıyordu. Plastik canavarla yüz yüzeydim, at gibi ağzı istekli bir "O" şeklinde büzülmüştü ve umarım bir sapığın aletini içine sokmasını bekliyordu.

Kalabalık gittikçe büyüyor, daha fazla insan bağırış çağırışın ne olduğunu görmeye geliyordu ve umarım aralarında bir yerlerde, onlara ne kadar büyük bir cehennem yaşatacağımı anlayan birileri küçük kedi çizmelerinin içinde titriyordu.

Plastik Pegasus'u odama geri iterken bir dizi küfür savurdum ve arkasından dışarı çıkarmak için arkasına geçtim.

Sentetik kıldan yapılmış bir kuyruk, açık göt deliğinin hemen üzerinden dışarı çıkıyordu ve onu kişisel alanımdan çıkarmak için iğrenç oyuncakla mücadele ederken parmaklarımın arasına dolanıyordu.

Ağırlığımı sapkın şişmeye verirken öfkeyle hırladım ve şişme aniden yerinden çıkarak koridora fırladı.

Ev üyelerimden bazılarının fotoğraf çektiğini ve sanki bu bir şekilde eğlenceliymiş gibi beni filme aldığını fark ettiğimde hırlayarak peşinden gittim.

"Bunu hanginizin yaptığını öğrendiğimde, sizi solucanların yemesi için pörsümüş bir kabuk olarak bırakarak, gücünüzün ve kanınızın her damlasını kurutacağım!" Kendimi tamamen kaybederek kükredim.

Şişirilmiş Pegasus'a doğru tekrar koştum, onu koridorun sonundaki kapıdan geçmeye zorlamak istedim ama

bir kez daha sıkışmış.

Küfretmeye başladım, ağırlığımı ona doğru ittim ve kollarımı arka ayaklarına dolayarak bana destek olmasını sağladım.

İleriye doğru ittiğimde havlumdaki tehlikeli düğüm çözüldü ve lanet şey ayaklarımın dibine düşerek beni çırılçıplak bıraktı.

Birkaç kez daha ittim, kapıdan geçirmeyi başaramayınca öfkeyle hırladım.

Onu dışarı çıkarmaya çalışmaktan vazgeçip yok etmeye karar verdiğimde, kendimi kaybedip dişlerimi plastik canavara geçirerek haykırdım.

O şey yüksek bir hızla sönerken tiz bir ıslık sesi boşluğu doldurdu; içindeki hava dışarı fırlayıp yere batarken ışıltılı kanatları güçsüzce çırpınıyordu.

Kısa bir an için zaferle sırıttım ve sonra beni izleyen pislik kalabalığına geri döndüm.

"Bu saçmalığı kimin yaptığını öğrendiğimde, hiç doğmamış olmayı dileyecekler!" Onlara dişlerimi gösterdim ve benden geri çekildiklerinde sadece belli belirsiz tatmin oldum. Birileri beni küçük düşürmek ve düşmanlaştırmak için elinden geleni yapıyordu ama onları bulup ne kadar güçlü olduğumu göstermem an meselesiydi. Sonra da onlara saygı dersi verecektim.

Havlumu almadan odama geri döndüm ve kırık kapımı sürükleyerek yerine yerleştirdim, onu tutmak için boşluklardan sarmaşıklar saran bir toprak büyüsü patlamasıyla sabitledim.

Öfkemi dizginlemeye çalıştım ama yumruğumu duvara vurmaktan kendimi alamadım, tuğla parçaları ve toz yatağımın üzerine döküldü.

Parmaklarımı saçlarımın arasına soktum, bir yandan tedirgin nefes alış verişimi sakinleştirmeye çalışırken bir yandan da sarı buklelerimi koparma dürtüsüne karşı savaştım.

Vücudumu sarsan titremeler yavaşlamaya başladığında gözlerimi kapattım, derin nefes alıp verdim.

Atlas'ımdan bir ping sesi geldi ve bu kötü ruh halini kırabilecek iyi haberlerle benimle iletişime geçen biri olduğunu umarak masama doğru yürüdüm.

Kaşlarımı çatarak elime aldım ve bir FaeBook gönderisinde etiketlendiğimi gördüm. Bağlantıya tıklarken dudaklarımı büzdüm.

Aşırı müstehcen bir randevu teklifini okumak ya da takipçi kulübümden bazılarının benimle ilgili paylaştığı resimleri görmek, ne kadar delicesine çekici olduğumu anlatmak aslında şu anda verimli olabilirdi. Egomun biraz okşanması havasındaydım. Ama gönderiyi açtığımda bulduğum şey bu değildi.

Tyler Corbin: Caleb Altair bu akşam küçük kirli sırrını halka açıkladı. #somelikeithorseystyle #rideemcowboy #secretsout #pullonmytailbaby #gettingsomepegasass

Bunu, havlum düştükten sonra koridorda kollarımı iğrenç seks oyuncağının ortasına sarıp onu koridordan geçirmeye çalışırken çektiğim bir video izledi.

kapı aralığında. Küfrediyordum, homurdanıyordum ve genel olarak o lanet şeyi gerçekten beceriyor gibi görünüyordum.

İçimde şimdiye kadar bildiğim her şeyden daha güçlü bir öfke büyürken, birkaç uzun saniye boyunca tamamen suskun bir şekilde ona baktım.

Atlas elimde paramparça oldu ve tam bir öfke beni tüketirken iyi bir önlem için onu duvara fırlattım.

Bundan sorumlu olan kişiyi bulur ve bunu ona ödetirdim.

Gecenin karanlığında sıcaklık iyice düşmüştü ve ben dizlerimi göğsüme çekerek yorganımın sıcaklığında bir süre daha kaldım, yanaklarımda daimi bir gülümseme vardı. Yağmur bir kasırga şiddetiyle pencereme vuruyordu ve ilk derste Hava Elementleri dersim olduğunu bilerek titredim. Etrafımdaki havayı ısıtmayı ya da fırtınanın bana dokunmasını engellemeyi başaramazsam, önümde hava koşullarıyla mücadele edeceğim uzun bir kış varmış gibi görünüyordu.

Atlas'ımdaki FaeBook akışında geziniyordum ki bu bazen Rus Ruleti oynamak gibi bir şeydi. Bu silahtaki mermi genellikle benim ya da Tory'nin aleyhine yapılan en son acımasız şakaydı. Nimf saldırısından sonra, kraliyet hazretlerinin (yani benim) kaçacak kadar hızlı olmamasını dileyen çok komik birkaç şaka olmuştu. Ama şimdi Caleb ve Pegasus fetişi hakkında dolaşan vahşi söylentilerin yanında bu önemsiz kalıyordu.

Dün gece odasına yerleştirdiğimiz 'Pegasex' bebeğini gerçekten beceriyormuş gibi görünen bir videosu viral olduktan sonra, öğrencilerin konuştuğu başka bir şey yoktu. Deneseydik bile daha iyi planlayamazdık. Hızla FaeBook'taki her şakanın can alıcı noktası haline geliyordu. Ve okuduğum her durum, kendini beğenmiş gülümsememi daha da genişletiyordu.

Altair'de korna için korna var!

Bitirdiğinde, göz kırptı mı?

Bir aygır mı yoksa kısrak mı tercih edersin, Caleb? (bir arkadaş için soruyor)

Sadece Pegasus'tan mı hoşlanıyorsun Altair, Centaur kuzenim bekar olduğu için mi?

Kısa süre içinde kendimi yataktan sürükleyerek çıkardım, içim içime sığmıyordu. Haha enayi! Artık tüm Akademi'nin size gülmesinin nasıl bir his olduğunu biliyorsunuz.

Duş aldıktan sonra üniformamı giydim, montumu üstüne geçirdim ve fermuarını çektim. Saçlarımı yüksek bir at kuyruğu yaptım, son birkaç haftada Hava Elementleri dersinde saçlarımı açık bırakmanın çaylakça bir hata olduğunu öğrenmiştim. Orion'un ısrarlı sorularını düşünerek bir süre daha parmaklarımı saçlarımda gezdirdim. Mavi mi yeşil mi? Ona hâlâ cevap vermemiştim.

Artık daha az önemli görünüyordu. Seth'in saçımı alması, mavinin neyi temsil ettiğinin nihai hatırlatıcısı olmuştu. Bu güven zaten uzun zamandır vermediğim bir şeydi.

Belki onu günışığı sarısına boyarım ve bana belalı biri olduğumu hatırlatır.

Odamdan çıktım ve kampüs boyunca yağan sağanak yağmurun içinden geçerek Küre'ye doğru yol aldım. Mevsimlerin değişmesini seviyordum ama bu yağmur Sonbahar'ı tercih etmeme rağmen biraz fazlaydı.

The Orb'a adımımı attığımda bir şeylerin ters gittiğini hemen anladım. Varislerin kanepesinin yanında bir kargaşa çıkmıştı ama etraflarında kümelenmiş kalabalık insan grubu neler olup bittiğini görmemi imkânsız kılıyordu.

Korku kalbime işledi ve Tory, Sofia ve Diego'yu aramak için odayı hızlıca taradım ama onları göremedim.

"Emrin nedir, amigo?" Seth'in sesi çınladı ve kalabalıktan birkaç kişi güldü.

Diego'nun yanıtını duyduğumda omurgam öfkeyle karıncalandı. "Henüz bilmiyorum. Hey - onu bana geri ver!"

Bir el havaya kalktı ve ondan Diego'nun beresinin sarktığını gördüm.

Çenemi tuttum, şu anda aslan dövüşündeki bir kedi yavrusu kadar işe yaramaz olduğumu biliyordum ama onun yalnız kalmasına izin vermeyecektim.

"Majesteleri, müdahale etmemelisiniz!" Geraldine dikkatimi çekmek için sandalyesine tırmanıp masasının üzerine atlayarak bana seslendi.

Kalabalığı yararak ilerlerken onu görmezden geldim ve insanlar hastalıklıymışım gibi benden uzaklaştı.

Bu okulu yöneten dört acımasız yaratığın avlarını güttüğü grubun önüne ulaştım.
Diego dizlerinin üzerine çökmüş, gömleğini üzerinden çıkarmış ve omuzları titriyordu. Seth sehpanın üzerinde durmuş, bereyi başının üzerinde sallandırırken Max koltuğunun kenarına tünemiş, gözleri bir yırtıcınınki gibi kısılmıştı. Darius kanepenin en uzak ucuna uzanmış, Seth ve Diego'nun etkileşimini gönülsüz bir eğlenceyle izliyordu ama Caleb'i göremedim.

"Hey!" diye bağırdım ama kalabalığın gürültüsünden beni duymadılar. İleri doğru adım atmak için hareketlendim ama bir kol omuzlarıma dolandı ve kendimi Caleb'in kollarının arasında buldum. "Tory mi Darcy mi?" diye yakınıma eğildi, derin nefes alıyordu. "Farklı şampuan. Sen Darcy'sin."

"Bırak beni." Tutuşundan kurtulmaya çalıştım ama beni sıkıca tuttu.

"Bugün gerçekten kötü bir ruh halindeyim tatlım, bu yüzden karşılık vermesen iyi olur," diye homurdandı Caleb ve ona yaptığımız şeyin gerçekliği sert ve hızlı bir şekilde battı. Tory ve benim onu küçük düşürdüğümüzü öğrenirse, ölmekten beter olurduk.

Seth masadan indi, pahalı botları Diego'nun önünde yere çarpıyordu.

"Bunu neden yapıyor?" Caleb'e yalvardım ve Vampir beni kendine daha sıkı çekti, kulağıma konuştu.

"Küçük arkadaşın başlattı."

"Yapmaz," diye ısrar ettim, kalbim göğsümde öfkeyle sallanırken tekrar kurtulmaya çalıştım. Büyü kullanmakta tereddüt ettim,

dördünün gazabını üzerime çekmekten korkuyordum. Ama bir şey yapmazsam, Seth'in Diego'ya ne yapacağını kim bilebilirdi?

Seth, Diego'nun şapkasını taktı ve arkadaşımın gözleri cinayetle parladı.

"Dövüş benimle." Seth etrafındaki havayı kullanarak Diego'yu başını eğmeye zorladı. Arkadaşımın omuzları büyünün saldırısına karşı gerildi. "Dövüşmek istiyordun, chico, şimdi işte burada. Bir Fae gibi dövüş benimle."

"O ne yaptı?" Caleb'a sordum.

"Seth ona boyun eğmesini söyledi ama o eğmedi. Onun kralı olmadığını söyledi. İşte senin takipçilerinin başına gelen bu," diye hırladı, eli çenemi kavrayacak şekilde yukarı kaydı ve Seth'in Diego'nun kaburgalarına keskin bir tekme atmasını izlemem için bana açı verdi.

Diego darbeden dolayı hırıltılı bir şekilde yan tarafını tutarken, Seth etrafından dolaşarak ayağını sırtına koydu.

"Kesin şunu!" Bağırdım ama Seth duyduysa bile beni görmezden geldi.

Seth Diego'yu boynundan tutup sehpanın üzerine fırlatırken Darius sanki başka bir yerde olması gerekiyormuş gibi saatine baktı. Çevredeki öğrencilerden bir oohh korosu duyuldu. Max ayağa kalktı, Diego'nun kendisine bir hakaret savurmasını ve ona basmak için bir bahane vermesini umuyormuş gibi ağırlığını ayaktan ayağa kaydırdı.

"Benimle Fae gibi dövüşmeyecek misin?" Seth, sırtı bana dönük olacak şekilde Diego'nun üzerine eğilerek hırladı. "O zaman benimle işe yaramaz bir ölümlü gibi dövüş."

Kalabalıktan bir kahkaha yükseldi ve birisi "Ölümlüyü öldür, ölümlüyü öldür, ölümlüyü öldür" diye bir slogan atmaya

başladı.

ölümlü!"

Diego avuçlarını kaldırdı ve Seth'in saçları yaptığı hafif büyünün etkisiyle hafif bir esintiyle dans etti.

"İşe yaramaz." Seth parmak eklemlerini Diego'nun karnına geçirdi ve ben kendimi kaybettim.

Bunun bana neye mal olacağını biliyordum ama parmaklarımı omzumun üzerinden geçirerek uçlarından buz gibi soğuk su akıttım. Caleb'in irkilmesine yetecek kadar çünkü bu onu daha da kızdırmak için iyi bir zaman gibi görünmüyordu. Tutuşu gevşer gevşemez sarsılarak elinden kurtuldum.

Diego'ya tekrar vurmak için ileri atıldığımda Seth'in koluna uzandım. O kadar sert geri savurdu ki dirseği yüzüme çarptı. Acı elmacık kemiğimde patladı ve geriye doğru tökezlerken yıldızları gördüm. Kahretsin!

Seth'in kaşları beni orada bulunca şaşkınlıkla kalktı ve boğazından yumuşak bir inilti kaçtı.

"Ona bir ders ver Sethy." Biri beni ona doğru itti ve Kylie olduğunu anlamak için bakmama gerek kalmadı.

Göz ucuyla Diego'nun masadan kalkıp gömleğini yerden kaptığını ve tekrar üzerine geçirdiğini gördüm. Yine de bakışlarımı önümdeki şeytandan alamıyordum, gözlerinin keskinliği içime kadar işliyordu. Seth bir adım öne çıktı ve ben de ellerimi kaldırdım, çaresizlik içinde ellerimi tutmak için uçlarına büyü çektim.

Elimdeki her şeyle seninle savaşacağım.

"Sınıfına git lan!" Orion'un sesi aniden odayı doldurdu. "Hepiniz geç kaldınız. Ve sıfıra ulaştığımda bu odada duran her Fae'den on puan alacağım. On, dokuz, sekiz-"

Seth kalbimin derinliklerine bir korku tohumu eken bir gülümsemeyle, "Burada işimiz bitmedi bile," dedi.

Odanın yarısı boşalmıştı bile ve Tory aniden koşarak yanıma geldi, gözleri bulanıktı, yanaklarında yağmur lekeleri vardı. "Ne oldu böyle?"

Kalabalığın geri kalanı kapıya doğru koştu ve Tory, Diego ve benim dışımda çıkışa en son yönelenler Mirasçılar oldu. Seth'in kapının yanındaki aynada yansımasını kontrol ettiğini gördüm, gitmek için acelesi yok gibiydi.

Orion öfkeli bir boğanın tüm hızıyla odanın içinde ilerledi. Seth ne olduğunu anlayamadan Orion yüzünü aynaya çarptı ve ben nefes nefese kaldım. Sağ kolunu polis tarzında arkasından çekerken başını olduğu yerde tuttu.

"Argh!" Orion bileğindeki saç örgüsünü sıyırıp tekmelenmiş bir köpek gibi inleyene kadar koluna daha fazla baskı uygulayınca Seth kükredi. "Gösteriş yapmandan bıktım Capella. Bu Akademi onaylı okul kıyafeti değil." Seth kırılan burnunu tedavi ederken, o da kafasındaki bereyi çekip aldı.

"Bu da ne?!" diye Orion'a tükürdü ve kalbim onun dayak yediğini görmenin heyecanıyla yerinden fırladı.

Arkadaşları Küre'nin dışında oyalanırken Darius, Orion'a hareketlerini sorguluyormuş gibi kaşlarını kaldırarak baktı.

"Aer'den on puan," diye hırladı Orion, eli kaçak malın etrafında kenetlenmiş halde kapıyı işaret ederek.

Seth ona doğru yaklaştı, sanki tam bir kurda dönüşmek üzereymiş gibi derinden hırlıyordu. Ona bakarken içim sıkıca düğümlendi.

Aralarında.

"Yirmi," diye tısladı Orion, tehditkâr bir duruşa geçerek. "Ve eğer Tarikat'ının kontrolünü kaybetmeye cüret edersen bir otuz daha, Capella."

Seth ona birkaç saniye ters ters baktıktan sonra geri çekildi ve elini yüzünden çekerek yeni iyileşmiş burnunu gösterdi. Diğer Varislerin peşinden Küre'den çıkmadan önce elinin tersiyle kanı sildi.

Orion bakışlarını bize doğru çevirdi ve Tory yüksek sesle

küfretti. "Aer'den yirmi, Ignis'ten on puan. Çık dışarı." O kapıyı işaret etti ve aceleyle kapıya doğru yöneldik. Çıkarken omzumun üzerinden uzun bir bakış attım ve Orion'un Diego'nun şapkasının yanındaki mavi saç bandını cebe attığını gördüm.

Gözleri kısa bir an için benimkilerle buluştu, anlamadığım bir şiddetle parlıyordu. Ama Tory kolumu çekiştirince arkamı döndüm ve o bakışın yoğunluğunu merak etmemeye çalıştım.

Darius ve Caleb hâlâ dışarıda duruyorlardı ama Max ve Seth derse gitmiş gibi görünüyordu. Küre'den çıkarken ikisine dikkatle baktım.

"Hey Altair!" Tyler Corbin, Ateş Toprakları'na giden yolun sonundan Caleb'a el sallıyordu, etrafı bir grup arkadaşıyla çevriliydi. Aralarında Sofia'yı gördüm ve kaşlarım havaya kalktı.

Varisler, iki buz gibi bakış fırlatan tek bir canavar gibi ona döndüler.

"Ne?" Caleb homurdandı.

"Bu seni tahrik ediyor mu?" Tyler ve arkadaşları hızla kıyafetlerini çıkardılar ve ışıltılı Pegasus formlarına bürünerek arkalarını döndüler ve ona popolarını salladılar.

Bacaklarını tekmeleyip paltolarındaki parıltıları silkelediklerinde Tory ve ben kahkahalara boğulduk.

"Sizi orospu çocukları!" Caleb kükreyerek Vampir hızıyla onlara doğru koşmaya başladı.

Sekiz tanesi de kanatlarını açıp kendilerini gökyüzüne fırlatarak uzaklaştı. Darius arkadaşına yardım etmek için ileri atıldı ve giderken giysilerini yırttı. Saniyeler içinde, içinde uykuda yatan devasa, altın ejderha patlayarak var oldu ve güçlü bir kükremeyle gökyüzüne fırladı.

Kanatlarının güçlü vuruşuyla saçlarım geriye çekilirken kalbim deli gibi çarpıyordu. Pegasusların rengârenk kuyruklarına doğru bir ateş püskürdü ama onların parıldayan bedenleri çoktan bulutların arasında kaybolmuştu. Hayatın için kaç Sofia, seni asi!

Caleb çimlere doğru koştu, Darius'u yaya olarak takip etti ve giderken saçlarındaki parıltıları silkeleyerek gökyüzüne küfürler savurdu.

Tory ve ben sonunda kahkahalarımızı dizginlemeyi başardığımızda, Diego'nun orada karamsar bir şekilde durduğunu ve uzaklara baktığını fark ettim.

Tory bana garip bir bakış attıktan sonra gözleri yanağıma kaydı. "Kahretsin, iyi misin?" diye kaşlarını çattı.

Başparmağımı elmacık kemiğime sürtmek için uzandım ve neden olduğu keskin acıdan irkildim. "Evet, ben iyiyim."

"Darcy," dedi Diego, çaresizlik içinde bana bakarak. "Çok üzgünüm. Bu işe karışmamalıydın."

Başımı salladım ve ona sarılmak için ilerledim. "Benim geldiğim yerde insanlar arkadaşları yaralanırken kenarda durmazlar."

"Geldiğin yerin sesini sevdim." Omzuma doğru söyledi ve ben de kısa bir gülümsemeyle geri çekildim.

Tory bir elini kalçasına koyarak mırıldandı. "Bu köpeğin bir iki çivi indirmeye ihtiyacı var. Keşke canını acıtacak şekilde nasıl vuracağımızı bulabilsek."

"Sikine ne dersin?" Diego teklif etti ve gülmeye başladık.

"O Kova Ay Taşı hala bende-" Ben başladım. "Şimdi

fazladan geç kaldın," diye bağırdı Orion, The
Elinde dumanı tüten bir fincan kahve ile Orb.

"Sen de öylesin," diye karşılık verdim ve dönüp Jüpiter Salonu yönündeki patikaya doğru ilerlemeden önce sırıttığından neredeyse emindim.

"Şapkamı ne zaman geri alacağım?" Diego arkasından seslendi ve Orion orta parmağıyla cevap verdi. Bir kahkaha attım ve Diego bana ters ters baktı ama yeterince dikkat etmemiştim. Bakışlarım Orion'un poposunda takılı kalmıştı ve sonunda arkamı döndüğümde Tory bana sert bir bakış attı.

"Hadi ama, öğretmene bakmayı bırak, derse gitmemiz gerekiyor," dedi, ben inkar etmeye çalışırken kıkırdayarak.

Hava Bölgesine doğru ilerledik ve Diego topuklarını sürüyerek yürümeye başladı. Sanki beresini orada bulmayı umuyormuş gibi elini koyu renk buklelerinin arasında gezdirip duruyordu.

"Bu şapkayı gerçekten seviyorsun," dedim nazikçe ve o da sertçe başını salladı.

"Büyükannem bunu benim için örmüştü..." Cümlesini tamamlayamadı ve Tory'yle birlikte kaşlarımızı çatarak durduk ve tamamen yenilmiş bir ifadeyle başını öne eğdi. Doğudaki uçuruma doğru uzanan düzlükte duruyorduk. Aer Kulesi solumuzda dimdik duruyordu; okyanustan güçlü bir şekilde esen rüzgâr türbinlerin çılgınca dönmesine neden oluyordu.

Diego derin bir iç çekti.

"Hadi Diego. O kadar da kötü değil." Tory ayakkabısının burnuyla Diego'nun ayağını dürttü - bu onun dilinde şefkat demekti.

Bir elimi koluna koydum. "Seni ezmelerine izin veremezsin."

"Evet, sanırım," diye iç geçirdi. Onu böyle görmek, içimde ona yeniden sarılma isteği uyandırdı. "Sanırım bu dersi atlayacağım." Ellerini ceplerine sokarak başını kaldırdı. "Sizler çok güçlüsünüz, onlara nasıl katlanıyorsunuz bilmiyorum."

Biz itiraz edemeden, başını öne eğerek Aer Tower'a doğru yöneldi. Gidişini üzüntü ve öfkeyle içim kan ağlayarak izledim. Seth son birkaç gündür zalimliğini artırmıştı. Ormanın ortasında kız kardeşimin üzerine işemesi ve Diego'yu dövmesi beni hedef aldığı zamankinden daha fazla sinirlendirmişti. Ondan intikamımızı almanın zamanı gelmişti. Bugün.

Tory ile birlikte Hava Koyu'na doğru yola çıktık ve uçurumun duvarına oyulmuş basamaklardan aşağı inerek Element Sınıfı'nın yapıldığı sahile kadar yürüdük. Kum ayakların altında kayıyor, altın rengi asılı duran fırtınanın loş ışığı altında bulanık bir kahverengiye dönüşüyordu. Koy rüzgârdan daha korunaklı olmasına rağmen, artık dalgalara daha yakındık ve deniz spreyi sis gibi üzerimize geliyordu.

Profesör Perseus her zamanki gibi telaşlıydı, sınıfı kontrol altında tutmaya çalışırken rastgele emirler yağdırıyordu. Rüzgârda sürekli yer değiştiren ela saçları olan zayıf bir adamdı.

Max bir yosun parçasıyla bir kızı kovalıyordu ve onu belinden yakaladığında kız sevinçle çığlık attı. Diğer birkaçı sahilde dolaşırken, birkaçı da denize girmeye hazırlanıyormuş gibi görünüyordu.

"Lütfen, herkes!" Perseus seslendi, sesi rüzgârda kaybolmuştu.

Seth bir kayanın üzerine tünemişti, Orion'un saldırısı yüzünden ruh hali açıkça bozulmuştu ve parmaklarının bileğinde, saçımın olduğu yerde durduğunu fark ettim. Onu izlerken içimden tatlı bir adalet duygusu aktı.

Perseus ellerini çırptı. "Eğer hepimiz toplanabilseydik-" Max yosunu kıza fırlattı ama kız eğildi ve yosun Perseus'un suratına bir tokat gibi çarptı. Perseus yosunu sıyırdı ve yosun eline yapıştığı için elinden atmaya çalıştı. "Ah zahmet."

Seth'in Aer House'dan gelen kurtları etrafında toplanmış, ellerine sokulup pati atıyorlardı. Onları el sallayarak uzaklaştırdı,

Çenesini parmak eklemlerine dayadı ama etrafını sarmaya devam ettiler, hatta kızlardan biri yüzünü yaladı.

Kylie'nin izledikçe daha da kızardığını fark ettim ama müdahale etmedi. Konu sürüsüne geldiğinde onu kendi haline bırakması gerektiğini tahmin ettim.

Tory ve ben Perseus'a doğru yola çıktık, görünüşe göre bugün öğrenmeye hevesli olan tek kişilerdik. Varislere karşı kendimizi gerçekten savunabilmemiz için güçlerimizi kullanmak bir numaralı önceliğimizdi. Seth'in Diego ile karşılaşmasından sonra, içimde kopan fırtınayı tüm gücümle serbest bırakmaya hazırdım.

"Ah, güzel kızlar," dedi Perseus, öğretecek birini bulduğu için mutlu görünüyordu. "Bugün rüzgâr kalkanlarına odaklanacağız. Pek çok amaç için kullanılabilirler, ancak diğer Fae'lerin büyüsünü püskürtmek belki de en önemlisidir. Ben şahsen onları yağmuru uzak tutmak için kullanmayı seviyorum." Kıkırdadı.

Yağmur damlaları saçlarımda toplanırken ve buz gibi damlacıklar boynumdan aşağı süzülürken bu özel beceriyi öğrenmeye hevesli bir şekilde gülümsedim.

"İkiniz de enerjinizi denizde serbest bırakma konusunda harika iş çıkardınız. Bu biraz daha rafine bir teknik, bu yüzden o derin güç kuyusunu kontrol altında tutmanız gerekecek.
Ancak bir kez ustalaştığınızda, bu becerinin nefes almak kadar kolay olduğunu göreceksiniz."

"Sıcak hava da yapabilir miyiz?" Tory sordu. "Nemli ve soğuk olmaktan bıktım."

"Her şey zamanında, her şey zamanında." Başını salladı ve ellerini kaldırdı. "Şimdi her şeyden önce benimkinin

şeklini hissetmeni istiyorum."

"Eminim biliyorsundur!" Max koşarak yanından geçerken seslendi, yosun oyununa devam ediyordu.

Perseus nefesinin altında mırıldandı ve sonra bize bir kez daha parlak bir gülümseme verdi. "Tamam, hisset bakalım."

Uzandım ve parmaklarımı kendi etrafına ördüğü kalkanın üzerine sürdüm. Hafif bir basınçla parmaklarımı geri itti. "Bu yağmuru uzak tutmak için yeterli, ama daha sıkı bir kalkan böyle hissettiriyor."

"Dikkat et, gittikçe sertleşiyor!" Max yanımızdan hızla geçti ve ben gülmemeye çalıştım. Lanet balık çocuk.

Perseus yaramazlar hakkında bir şeyler mırıldandı ve kalkanı tekrar hissetmemizi işaret etti. Parmaklarımı görünmez bariyerin üzerinde gezdirdim ve bu sefer neredeyse katı bir hal almıştı, bir güç alanı gibi elimi geri itiyordu.

"Evet, bunu istiyorum," dedim hevesle ve Perseus güldü.

"Sıcak havayla dolu bir yerde yaşayacağım," dedi Tory hüzünle.

Perseus bize etrafımızdaki havayı nasıl dışarı iteceğimizi öğretti ve ben de güçlerim üzerinde daha fazla kontrol sahibi olmanın nasıl bir his olduğuna hayret ettim. Rüzgâr sürekli bir akış halinde benden uzaklaşırken tenim karıncalandı ama odağımı her kaybettiğimde kekeledi ve öldü. Yağmur tekrar üzerime yağmaya başladı ve başımın üzerinde bir gök gürültüsü patlarken gözlerimi kısarak saldırıya karşı koydum.

"Ay yi yi yi!" Max soyunurken bir Apaçi savaşçısı gibi bağırdı, son giysilerini çıkardığında Siren formu çoktan yerine oturmuştu.

"Bay Rigel, bu bir Hava sınıfı!" Max suya girerken Perseus seslendi, pulları denizle buluştuğunda lacivert ve en koyu yeşil renkte parlıyordu.

Dalgaların altında kayboldu ve Perseus yorgun bir şekilde iç çekti.

"Tamam kızlar, sizi pratik yapmanız için yalnız bırakayım, ben şu lolipopçulardan birkaçını toplayayım." O uzaklaşırken ben de Tory ile yüzleştim ve kalkanlarımızı oluşturmaya başladık.

Gözlerim, etrafına uyuyan köpekler gibi yığılmış olan Seth'e kaymaya devam etti.

"Neyin var Sethy bebeğim?" Kylie gruba yaklaşırken biraz temkinli görünüyordu.

Seth bize doğru baktı ve başını sallayarak onu uyardı.

"Seni ne neşelendirir?" Başını bir yana eğdi ve altın rengi saçları nemden parlarken onun da kalkanlara tutunamadığını fark ettim.

Seth ayağa kalktı, çantasını silkti ve ona cevap vermeden Tory ile bana doğru ilerledi.

"Olamaz." Tory'yi dürttüm ve omuzları sertleşerek döndü.

Etrafımdaki havayı kullandım, yapabildiğim kadar güçlü bir kalkan yaptım ve tüm gücümle ona tutundum.

Önümüzde durdu, kollarını kavuşturdu, bizi izlerken kasları gerildi. "Darcy." Beni işaret etti. "Buraya gel." Bizi ayıran iki ayak boyunca bana işaret etti ama tabii ki hareket etmedim.

"Darcy olduğumu nereden biliyorsun?" Soğuk bir şekilde sordum. "Artık mavim yok."

"Saçında yok." Yüzüme baktı ve Tory daha da yaklaştı.

"Yanağın morarmış," diye açıkladı Tory ve ben de dokunmak için elimi otomatik olarak kaldırdım, deri parmaklarımın altında zonkluyordu. Kalkanıma olan odağımı kaybettim ve Seth ileri atıldı.

"Hayır." Kendimi savunmak için bir kolumu havaya kaldırdım, panik artarken herhangi bir büyünün var olmasını istedim. Sarmaşıklar boğazına dolanıp sıkıca kapandı ama o gelmekten vazgeçmedi ve yüzümdeki morluğa dokunmak için uzandı. Sarsılarak uzaklaştım ama başparmağının yüzümde kaymasını engellemek için çok geç kalmıştım.

Sıcaklık tenime yayıldı ve ne yaptığını anladığımda keskin bir nefes aldım. Kafa karışıklığı içimi sarstı. Onu iyileştirmişti.

Boynunun etrafındaki sarmaşıkları kavradı ve kendi toprak armağanlarıyla onları koparırken boğuk bir ses çıkardı.

Tory ellerini savunurcasına kaldırarak aramıza baktı. "İyi misin?" diye sordu bana.

"Evet," dedim şaşkın bir ifadeyle, sonra Seth'e baktım. "Bunu neden yaptın?" Bu garip hareketten tuhaf bir şekilde etkilenerek sordum.

"Benim kavgam Diego ile oldu. Fae'den Fae'ye." Omuzlarını kamburlaştırdı, bir şeyden rahatsız olmuş gibiydi. "Ve ayrıca, ben - lanet olsun -" Sanki devam etmesini engellemeye çalışıyormuş gibi homurdandı. "Gah." Arkasını dönüp kumsal boyunca yürüdü, giderken vücudu titriyordu. O

Değişmeye hazır görünüyordu ve o ve ekibinin geri kalanı soyunmaya başladığında şaşırmadım.

"Sınıfın geri kalanında hepiniz Fae formlarınızda kalabilirseniz!" Profesör Perseus yalvardı ama kurtlar kıyafetlerini çıkarmaya devam etti.

"Sethy, Vegas'la konuşarak ne yapıyordun?" Kylie, sürüsü tarafından boğulmamışken kollarını boynuna dolamak için aceleyle öne atılarak sordu. Seth yüzüne doğru gürleyen bir havlama sesi çıkarınca Kylie geriye doğru savruldu ve ayağı ıslak bir kayaya takıldı. Neredeyse düşüyordu ama son anda dengesini yeniden sağladı.

Seth öne doğru sıçradı, devasa beyaz formuna büründü ve kumda kocaman pençe izleri bırakarak kumsalda ilerlemeye başladı. Sürüsü onun peşinden koşarken uludu ve beni bir şok aldı.

"Aer'den beş puan!" Perseus seslendi ama sesi bir kez daha rüzgârda kayboldu.

Tory sessizce, "Kötü bir ruh hali içinde," dedi.

Başımı salladım. "Bu geceden sonra çok daha kötü bir ruh halinde olacak."

Tory'nin dudaklarında bir sırıtış belirdi. "Sadece dikkatli ol."

"Bu işi berbat etme demek." Kaşlarımı kaldırdım ve o da bir kahkaha attı.

"Hiç de değil, sana inanıyorum." Bana alaycı bir sırıtış attı.

"Güzel. Çünkü bu başarısız olmayacağım bir görev, Tor."

***

Akşam yemeğinden bu yana Seth'in odasına giden koridorda üç kez öylesine dolaşmıştım. Küre'de kurt sürüsüyle birlikte şehre gideceğini söylediğini duymuştum ve bu sözünü yerine getirmesini bekleyip duruyordum.

Çoğu insan Cuma gecesi için dışarı çıktığından kule sessizdi. Etrafta çok az tanık olacağından intikam planları için mükemmel bir zamandı.

Merdivenlerden bir kez daha çıkarken, kurt sürüsünden kaslı bir adamın Seth'in katının dışında bana dik dik baktığını gördüm. Geri dönemezdim, bu yüzden onu geçtim ve sanki gitmeye niyetlendiğim yer orasıymış gibi merdivenlerden ortak salona yöneldim. Kahretsin, neden gitmiyorlar?

Büyük oda ilk kez boştu ve genellikle zamanımı geçirdiğim bir yer olmasa da, Bay Uzun ve Korkutucu alt kattaki koridoru boşaltana kadar buna mecbur olduğumu düşündüm.

En uzak pencerenin yanındaki büyük gri koltuğa yöneldim ve içine çöktüm.

Diego yemekte yüzünü göstermemişti ve koltuğa kıvrılıp denize bakarken acaba gidip onu ziyaret etsem mi diye düşündüm. Ama belki de biraz yalnız kalmaya ihtiyacı vardı. Ayrıca, alt kattaki kas fabrikasının hareketlerimi izlemesi ihtimaline karşı en azından bir süre burada kalmalıydım.

Dalgalı denizi seyrederken toprak sihrimi uyguladım, kolum boyunca küçük bir sıra çiçek yetiştirdim.

sandalye. Rüzgâr camı dövüyordu, ötesinde vahşi ve kaotik bir dünya vardı.

Kulağıma kurt sürüsünün gelişini haber veren miyavlamalar ve iniltiler çalındı ve kalbim yerinden çıkacak gibi oldu. Bacaklarımı göğsüme doğru kıvırarak koltuğumda daha da alçaldım. Sandalyem manzaraya baktığı için, pencereye gelmedikleri sürece kimse burada olduğumu anlamayacaktı. Kulak misafiri olmak için mükemmel bir konumdaydım ve bu gece ne zaman dışarı çıkmayı planladıklarını duyabileceğimi umuyordum.

Bir kız usulca, "Gel ve otur, Alfa," dedi.

"Tamam Ashanti," dedi suratı asık bir şekilde ve ben de gözlerimi devirmekle savaştım. Hayatınız çok mu zor, Prens Mükemmel? Tüm okulu yönetmek ve diğer herkesin hayatını cehenneme çevirmek zor olmalı.

"Ne yapabiliriz?" diye sordu bir adam, sesi acıdan ağıt yakar gibi alçak bir feryada dönüşüyordu.

"Hiçbir şey," diye iç geçirdi Seth. "Artık çok geç."

"Ne için çok geç?" Ashanti yatıştırıcı bir şekilde sordu.

Seth uyarı gibi gelen bir hırıltı çıkardı. Ashanti, "Affet beni,

sadece seni neşelendirmek istemiştim," dedi.

ihtiyatla.

"Hiçbir şey yapamaz," diye tısladı Seth.

Kurtlar tekrar sızlanmaya başladı ve ben başımı salladım. Bu sürü işi berbattı. Herkese kendisinden aşağılarmış gibi davranmasına şaşmamalı. Farklı bir şey bilmiyordu. Bu onu hiçbir şekilde mazur göstermezdi.

Keşke onu sürüsünden koparabilsem, dışlanmanın nasıl bir şey olduğunu deneyimlemesini sağlayabilsem.

"Hadi dışarı çıkalım. Kafanı dağıtmış olursun," diye teşvik etti bir erkek sesi.

"Hayır, fikrimi değiştirdim," diye homurdandı Seth. "Dışarı çıkmak istemiyorum."

Lanet olsun.

Planlarımızı bozduğu için sinirlenerek dişlerimi sıktım. Ve şimdi onlar gidene kadar burada sıkışıp kalmıştım.

Kurtlar Seth'i daha iyi hissettirmek için iltifat yağmuruna tutmaya başlarken ben de kalkıp kapıdan çıksam mı diye düşündüm. Ama zaten çok uzun süredir burada oturuyordum. Onları kasıtlı olarak dinlediğimi düşüneceklerdi.

"Belki bu seni daha iyi hissettirir," diye mırıldandı Ashanti.

Bir saniye sonra Seth alçak sesle bir zevk iniltisi çıkardı ve ben kalbim göğsümün duvarlarında pır pır ederek sustum.

Tanrım, neler oluyor?

Fermuarların yuvarlandığını ve sürünün birkaçından daha yumuşak, nefes nefese inlemeler duyarken sandalyemde daha sıkı kıvrıldım.

"Bu daha mı iyi Alfa?" Ashanti içini çekti ve o da tekrar inledi.

Lanet olsun, buradan çıkmam lazım!

Oturduğum yerin etrafına bir göz attım ve Seth'in ateşin önündeki koltuğunun etrafını saran kurtları gördüm. Tamamen ona odaklanmışlardı ve kucağının üzerinde bir kızın başının aşağı yukarı hareket ettiğini gördüm. Aman Tanrım.

Ortak salon ben ve sürü dışında boştu ama içeri herhangi biri girebilirdi. Hiç umursuyor gibi görünmüyorlardı. Gruptaki başka bir kız öpmek için eğildi

Bir adam omuzlarına masaj yaparken Seth. Birkaçı daha onun karşısında kendi üçlü sekslerini başlatıyordu, böylece o da izleyebiliyordu.

Kesin bir karar vererek başımı salladım. Kalbim küt küt atarken sandalyemden kaydım ve kaçmaya başladım. Orada öylece oturup bunları dinleyemezdim.

Kimse beni fark etmemiş gibiydi ve merdiven boşluğuna süzülüp nefesimi bırakırken şanslı yıldızlarıma şükrettim.

Aceleyle odama döndüm, içeri girip sırtımı kapıya dayadığımda ağzım kurumuştu.

Şimdi ne olacak?

Gözlerim masama takıldı ve görevimden vazgeçip akşamı yeni çizimler yaparak geçirmeyi düşündüm. Ama tam bunu düşünürken, bakışlarım defterimin üzerine koyduğum parıldayan beyaz taşa takıldı. Kova Ay Taşı.

Hepsi yukarıda birbirini beceriyor, belki de şimdi iyi bir fırsattır?

Atlas'ımı aldım, masaya oturdum ve geçen gün Venüs Kütüphanesi'ne döndüğümde aldığım ekran görüntüsünü buldum.

Kova Aytaşı:

Genellikle 'uluyan taş' olarak anılır. Kova Aytaşı, insanları kendine çeken büyülü bir sinyal yayar. Kurt adam pireleri ona. Taş basit bir toprak büyüsüyle kullanılabilir ve bitlerin çoğuna aynı anda yoğun bir çağrı gönderir.

Gereksinimler:

Bir Kova Ay Taşı

Hedeflenen konakçıdan bir Kurt Adam Kılı (insandan veya kurt formu)

Toprak Büyüsü Özü

Kurt sürüsünün dikkati iyice dağılmışken, Seth'in odasına gizlice girmek için iyi bir zaman olduğunu düşündüm. Birkaç saç tokası kaptım ve cebime doldurdum, aceleyle üst kata çıkarken kalbim gergin bir şekilde atıyordu. Tory buna hazırlanmak için bana kilit açma becerilerini öğretmişti ve hazır olduğumdan emindim.

Koridoruna döndüğümde adımlarımı hızlandırdım, ortak salondan inleme sesleri geliyordu.

Geçitten aşağı inerken, sadece tek bir kapısı olduğunu fark ettim ve bu işi çok daha kolay hale getirdi. Adrenalin kanımı hızlandırırken ve Tory'nin profesyonel tavsiyesi kulaklarımda çınlarken kapıya doğru yürüdüm: "Kapı kolunu denemeden kilidi açmaya başlama. İnsanların kapılarını kilitlemeden bırakacak kadar aptal olmadıklarına inanarak çok fazla değerli saniye harcadım."

Omuz silkerek, her ihtimale karşı kolu çevirdim - evet! Kapı açıldı ve odasına girerken hınzırca sırıttım.

O. Öyleydi. Çok büyüktü.

Tüm kat ona verilmişti ve odada üç büyük yatak olduğu için kurt sürüsünü de tahmin ettim. Odanın

En büyüğü de kırmızı saten çarşaflarla örtülü kalbinde oturuyordu. Siyah duvarları ve gotik fenerleriyle bir genelev havası vardı. Sol duvardaki büyük kapılar muhtemelen banyoya açılıyordu ve karşı duvarda, iki yanına ağır görünümlü kırmızı perdeler çekilmiş kocaman bir pencereden başka bir şey yoktu.

Aceleyle yatağa doğru ilerledim ve yastığın üzerinde Seth'in saçına dair bir iz aradım.

Tertemizdi.

İçimi çektim, yastıkların yerini değiştirdim ve ihtiyacım olan şeyi aradım. Ama burada uyuyan o kadar çok insan vardı ki, birkaç saç teli bulsam bile bunların ona ait olduğundan emin olamazdım. Kahretsin, bu planladığım gibi gitmiyor.

Koridorda kıkırdamalar duyuldu ve donakaldım. Bir panik dalgasıyla yatağın yanındaki dolaba daldım, tam o sırada sürü odaya yayıldı.

Çıtalı kapıdan dışarıyı görebiliyordum ve artık burada sıkışıp kaldığımı fark ettiğimde nefesim kesildi. Toplam on kişiydiler ve hepsi Seth'in etrafında toplanmış, kıyafetlerini vücudundan çıkarıyorlardı. Dilini Ashanti'nin ağzına sokarken bir yandan da uzanıp en yakındaki adamın göğsünü okşadı. Daha önce gördüğüm iri yarı kas yığınıydı, saçları kısa kesilmişti ve gözleri koyu yeşildi. Sürünün geri kalanı kıyafetlerini çıkarıp ortadaki yatağa uzandı, birbirlerini öpüp okşadı.

Aman Tanrım, bu seks partisi devam ederken burada kalmak zorundayım.

dışarıda oynar.

Dolap kapısı orta yatağın hemen yanındaydı ve görünmeden kaçma şansım yoktu.

Seth, Ashanti ve Kaslı Adam'ı yatağa çekti ve yatağın ortasına doğru ilerlerken sürü etrafından ayrıldı. Ashanti'yi altına itti ve kalçalarının güçlü bir hamlesiyle onu sahiplenirken gözlerimi alamadım.

Yanaklarım sıcaktan yanıyordu ve seks sesleri kulaklarımda yankılanırken dolabın içine doğru ilerledim. Sürüden daha fazlası inliyordu, önümde kıvranan uzuvlar ve çıplak etlerden oluşan bir deniz uzanıyordu.

Seth'in hareketleri güçlü ve baskındı, kalçalarını her itişinde Ashanti'den çaresiz bir çığlık yükseliyordu. Yanlarına çektiği kaslı erkek, Seth'i ve kızı öpmek arasında gidip geliyordu. Hiçbir yerde doğum kontrol yöntemine dair bir iz olmadığının farkındaydım ve bu düzenli bir olaysa bunun nasıl mümkün olduğunu merak ediyordum.

Birkaç dakika daha geçti ve yere çömelip yüzümü dizlerime gömdüm. Çıplak bir kıç dolap kapısına çarptığında neredeyse bir şaşkınlık çığlığı atacaktım. Seth başka bir kızı dolabın kapısına sıkıştırmıştı ve ben de telaşla paltoların arasına dalarak ayağa fırladım.

Onu kapıya doğru tutarak tekrar tekrar içine sokarken gözleri parlıyordu. Normalde sert olan yüzü, başının sağ tarafında bir yere bakarken zevk maskesine bürünmüştü. Ama yüzünün açısı sanki bana bakıyormuş gibiydi ve etrafımdaki paltolara sarılırken kalbim üç kat hızlandı.

Gözlerimi kapattım, yüzümü deri cekete bastırırken yüksek sesli homurtuları ve etin ete çarpmasını engellemeye çalıştım. Sonunda başka bir yere gittiklerinde, tüm kalbimle buraya gelmemiş olmayı dileyerek başımı kaldırdım.

"Duş zamanı!" diye seslendi biri ve kahkahalar yükseldi. Ayak sesleri odanın diğer ucundan geliyordu ve ben aceleyle ilerleyip çıtaların arasından bakarken içimde umut ışıldıyordu.

Tüm grup banyoya yöneldi ve kapı arkalarından kapandı, ardından düşen suyun sesi havaya karıştı. Kapının arkasından daha fazla inilti ve zevk çığlıkları yükseliyordu ve ben bir hareket dalgasıyla kapıdan dışarıya doğru ittim, çıkışa doğru bir çizgi çizdim.

Saçı başka bir gün alırdım. Sonra da lanet ay taşını dikerdim. Şimdi oyalanacak zaman değildi.

Bir ses içime girdiğinde kapının kolunu tuttum.

"Darcy Vega," diye bağırdı Seth ve ben kaskatı kesildim, elim yerinde kalırken ve kalbim milyonlarca keskin parçaya ayrılırken bir santim bile kıpırdamadım.

Yaklaştığını hissettim ve döndüm, sırtımı kapıya dayadım, gazabıyla yüzleşmekten başka seçeneğim olmadığını biliyordum. Sırılsıklamdı, bana doğru yaklaşırken uyarılmışlığı tüm çıplaklığıyla ortadaydı. "Odamda ne halt ediyorsun?"

Kesinlikle cevap veremeyerek başımı salladım. Gözlerim otomatik olarak vücudunun parlayan kaslarında gezindi ve sonra bakışlarıyla buluşmak için tekrar yukarı fırladı. Korku, damarlarımda bir yılan gibi kıvrılan canlı bir şeydi.

Yerden birkaç boksör donu kaptı, onları çekiştirerek giydi ve ben rahat bir nefes aldım.

Seth kaşlarını çattı ve yırtıcı bir hayvan gibi yaklaştı. "Açıkla. Şimdi."

Hareket etmeye devam etti, ellerini iki yanıma koydu ve korkutucu bir bakışla burnunun dibine baktı. Vücudu suyla parıldıyor, vücudundaki her kas belirginleşiyordu.

Boğazımı temizledim, bundan nasıl kurtulacağımdan emin değildim. Ama aklıma gelen tek şeyi söyledim.

"Beni iyileştirdiğin için sana teşekkür etmeye geldim," diye nefes aldım, ıslak saçlarından kollarıma nem damlarken ağzım aşırı derecede kurudu. "Senin- senin- olduğunu fark etmemiştim." Başımla, ahlaksız seslerin hâlâ bize ulaştığı banyo kapısını işaret ettim.

"Demek kendini içeri aldın," diye hırladı ve kalbimi bir titreme sardı.

"Kapıyı çaldığımda cevap vermedin ve kapı açıktı." Masumca omuz silktim ve beni incelerken alt dudağını çiğnedi. Birkaç kişiyi becerdiği görüntüsü zihnime lazerle kazınmıştı ve yüzümün her yerine de basılmaması için dua ettim.

Boğazından kısık bir inilti çıkardı, sonra eğilip boynuma sokuldu. Dehşet içinde kaskatı kesildim, onu geri ittim ve usulca inledi.

"Ne halt ediyorsun sen?" Ellerimi omuzlarına bastırmaya devam ettim, nemli teninin sıcaklığı avuçlarıma çarpıyordu.

Başını öne eğdi, o anda kurt gibi bir hali vardı. "Bir sorunumuz var," dedi, sesinde karanlık bir gerilim vardı. Ellerimi itti ve tekrar boynuma sokuldu, dilinin ucunu kulağıma kadar götürdü.

"Kes şunu!" Onu tekrar ittim ve yaralı bir köpek yavrusu gibi geri çekildi, adım atmaya başladı.

Önümde bir ileri bir geri sallanırken titrediğimi fark ettim, kafası karışmış ve çaresiz görünüyordu. Kaçmalı mıydım yoksa savaşmalı mıydım emin değildim. Ama davranışlarından, bana açılmak üzere olduğuna dair garip bir his vardı içimde. Bu yüzden kaçmak, bedava cephaneyi reddetmek gibi geldi.

Sürüden birkaçı yeniden ortaya çıktı, yataklardan birine çöktü, seks şenliklerine devam ederken beni fark etmemiş gibi görünüyorlardı. Seth de önümde volta atan bir aslan gibi hareket ederken onlara aldırış etmedi.

Belki de bana açılmayacaktı.

"Gitmeliyim," dedim, iki adam her santimini ovarken, sıkarken ve yalarken en yakın yatağa yayılmış kızı görmezden gelemedim. Isı omurgamdan aşağı ve yukarı yükseldi ve bu sözleri yerine getirmek için kapı kolunu tekrar kavradım.

Seth bileğimi tutarak, "Bekle," diye ısrar etti. Elimi çektim ama tekrar nefes alma alanıma girdi, uyarılmışlığı kalçama batıyordu.

"Geri çekil." Onu tekrar ittim ve bir kez daha volta atmaya başlarken dişlerini göstererek hırladı. Kendimi vahşi bir köpek tarafından köşeye sıkıştırılmış gibi hissediyordum ve ne yapacağıma dair hiçbir fikrim yoktu.

"Bir şeyi anlaman gerek," diyerek sesini alçalttı, adımlarını durdurdu ve bakışlarıyla beni sabitledi.

Yavaşça başımı salladım, elim hala B planı kaçış yolu olarak arkamdaki kola kilitliydi.

Kal ve dinle, sonra da kaç git.

"Seni sürümün bir parçası yaptım," diye tükürdü, kendine kızgın görünüyordu. "Bunu yapmak istememiştim tabii ki." Ben anlamayarak kaşlarımı çatarken o daha da yaklaştı.

"Hayır, değilim," dedim kararlılıkla. "Ve bunun için Tanrı'ya şükürler olsun." Tekrar homurdandı ve ben de kendimi kapıya yasladım.

"Sana bir Omega olduğunu söylemiştim," dedi.

"Hatırladın mı?" Başımı salladım. "Ama bu demek değil ki-"

"Ben de öyle olduğunu düşünmemiştim ama şimdi içgüdülerim allak bullak oldu bebeğim." Bir elini saçlarında gezdirdi.

Yanımızdaki duvara bir üçlü çarptı ve ben telaşla sıçradım. Hayır. Ben çıktım.

Kapıyı sürükleyerek açtım, koridora daldım ve kaçarken titredim.

Seth bileğimi özgürlüğe kavuşmadan yakaladı ve ben de sertçe arkamı dönerek avucumu yüzüne çarptım.

"Bana dokunma," dedim ama beni bedenine çekerken bileğimdeki tutuşu sertleşti.

Ellerini sırtımda gezdirdi ve parmakları tehlikeli bir şekilde popoma yaklaştığında sarsıldım.

"O pis pençelerini hemen üzerimden çek," diye hırladım.

"Dinle bebeğim, bunu durduramam. Ben bir Alfa'yım. Ve görüyorsun

Orada neler oluyor?"

Sertçe başımı salladım, sakin kalmaya çalışırken kollarından geri çekildim.

"Bu işi böyle yürütüyoruz. Beni memnun etmek istiyorlar çünkü yetkili benim. Ama sen sürünün en altındasın, en yeni üyesin. Seni inisiye etmek zorundayım," dedi ve sanki kendini durdurmak istermiş gibi yarısını dişlerinin arasından söyledi.

Onun Aer House'a çarpık bir şekilde kabul edilişini düşündüm ve başımı öfkeyle salladım. "Sürünüzde olmak istemiyorum. Ve kabul edilmeyeceğim. Bu ne anlama geliyorsa artık."

"Bu benim içime işlemiş." Göğsünün ortasını yumrukladı ve ben gözlerimi kıstım.

"Benim içime işlemedi, o yüzden şansına küs." Gözlerim saçlarına kaydı ve kaçmadan önce bir şekilde birkaç tanesini koparıp koparamayacağımı merak ettim.

"Sürüdeki en zayıfları yerlerini bulana kadar korumak zorundayım," dedi alçak bir sesle. "Bugün seni bu yüzden iyileştirdim. Konumunu bulmalısın ki ben de böyle hissetmeyi bırakabileyim."

"İstifa ediyorum," dedim kararlılıkla. "Senin oyununu oynamayacağım, Seth. Seninle ya da sürünle hiçbir şey yapmak istemiyorum."

Beni kendine çekerek tekrar inledi. "Lütfen sadece... bir saniyeliğine rahatla. Sana zarar vermeyeceğim."

Aramızdaki mesafeyi kapatmaya çalışırken elimi göğsüne koydum ama sonra bakışlarım saçlarına takıldı. İçim düğümlendi ve omuzlarım sertleşti ama buna birkaç saniye katlanabilseydim, belki...

Vücudumun gevşemesine izin vermek ve kendi kişisel işkencecimin kollarını bana dolamasına izin vermek için sahip olduğum her şeyi aldım. Açgözlülükle beni mıncıkladı, dudakları şakağıma sürtündü, sonra nefes nefese bir inilti çıkarırken tehlikeli bir şekilde ağzıma yaklaştı. "Ya beni memnun edeceksin ya da bana meydan okuyacaksın bebeğim. Memnun etmek daha kolay."

Ürperdim, ama sanırım daha yakına eğildiğinde bunu bir zevk titremesi olarak algıladı. Beni tekrar öpmesi fikri boğazımı asit gibi yaktı. Ama birkaç saniye daha öpebileceğini düşünmesine izin verecektim.

Beni kendine doğru çekti, böylece vücudunun her sert açısını hissettim. Ellerimi omuzlarına doladım, çaresiz bir iniltiyle beni daha da yakınına çekerken onu teşvik etme şeklinden nefret ediyordum.

Saçlarına uzandım, parmaklarımı saçlarına doladım ve sertçe çektim. Heyecanla nefesini tuttu ve sert uzunluğunu karnıma bastırarak bana sürtünürken tenim ürperdi.

"Sadece bir gece," diye yalvardı, ağzını ağzıma fazla yaklaştırmasın diye başımı arkaya yatırırken. "Tek gereken bu. Sonra seni unutabilirim, sen sadece alttan beslenen bir Omega olacaksın."

"Bununla ilgili tek bir sorun var, Seth..." Fısıldadım. "Ne?"

diye sordu nefes nefese.

Saçlarını öyle sert çektim ki boynu geriye savruldu ve dövülmüş bir köpek gibi havladı. Parmaklarımın arasından birkaç saç teli kurtuldu ve onu bir rüzgarla zorla ittim.

Havaya. Tökezleyerek karşı duvara çarptı ve şaşkınlıkla bana baktı.

"Seni bir kez becermektense hayatım boyunca bir daha hiç seks yapmamayı tercih ederim." Onu sersemlemiş ve kafası tamamen karışmış bir halde bırakarak uzaklaştım.

Koridora çıkıp aşağıya doğru koşarken saçları parmaklarımın arasında kenetlenmişti. Hızımı koşuya çevirip odama dalarken ve kapıyı arkamdan çarparken kalbimde bir zafer şarkısı çalıyordu. Kapıyı sıkıca kilitledim ve kollarımı ovuşturarak onun ellerini üzerimde hissetmekten kurtulmaya çalıştım. Ick.

Masaya yöneldim, ay taşını saçla birlikte yerleştirdim ve Atlas'ımdaki talimatları okudum.

Umarım bu, onu almak için katlandığım şeye değer.

O kurt piçinin kokusunu hâlâ kıyafetlerimde hissetmeme rağmen ağzımda bir gülümseme belirdi. Her şey planladığım gibi gitmemişti ama her şeyi berbat da etmemiştim. Yani görev tamamlanmıştı.

Sonbahar partisinde ona yaptıklarımdan sonra DARCY beni ASLA memnun edemeyecekti. Böyle olmaması gerekiyordu. Vega İkizleri'nden birini yok ettiğim için kendimi dünyanın en tepesinde hissetmem gerekiyordu. Ama şimdi onu bir şekilde sürüme katmıştım. Onu lanet bir Omega yapmıştım. Bu yüzden ona bağlıydım ve içgüdülerim bana onun peşinden gitmemi ve az önce yaptığı şey için ona haddini bildirmemi söylüyordu.

Ya beni memnun et ya da bana meydan oku, bebeğim. Hadi ama. Bu gidiyor
beni çıldırtacaksın.

Odamdaki yataklardan birinde oturuyordum ve paketimin buharı tükeniyordu. Latisha boxerımı tekrar çekiştirmeye çalışırken onu ittim.

"Hiç havamda değilim!" Ben tersledim ve o da inleyerek benden uzaklaştı.

"Hadi ama Alfa, tüm eğlenceyi kaçırıyorsun," dedi Frank, çıplak kalçası benimkine değecek şekilde yanıma çökerek. Kolumu ovmaya başladı ve çenesini omzuma dayadı.

"Hayır Frank....no," dedim yarım ağızla o beni öpmeye çalışırken. Onu geri ittim ama Latisha Alice'i elinden tutup çekiştirerek yeniden ortaya çıktı. Alice çenemi tutmak için uzandığında ağzım küçük bir gülümsemeye dönüştü. Betalarımdan biriydi ve beni nasıl memnun edeceğini her zaman herkesten daha iyi bilirdi.

Frank'i kenara itti ve yerine oturdu, boynumu öpmek için eğildi, yaklaşmak için saçlarımı okşadı. Latisha diğer tarafıma oturdu ve her ikisi de boynuma sokulup yalayıp ısırırken aptalca bir sırıtış ağzımı daha da genişletti, omurgamdan aşağı lezzetli ürpertiler gönderdi.

Belki de şu anda Darcy'ye ihtiyacım yoktur.

Yatağa geri döndüm, bir şey beni gıdıklarken başımı kaşımak için eğildim. Bu hissi bir kenara iterek, Alice'in üzerime binen iri göğüslerine odaklandım ve dilimi onun sivri meme ucunda gezdirmek için eğildim.
Aç bir inilti çıkardı ama boynum kaşınmaya başlayınca konsantrasyonumu kaybettim. Başımın arkasını yokladım ama tekrar Alice'e doğru ilerlediğimde, derim sanki minik ayaklar yukarı aşağı koşuyormuş gibi sürünmeye başladı.

"Argh." Alice'i üzerimden ittim ve o da yatağa yığıldı. Kulağımı, sırtımı ve başımı tekrar kaşıdım. "Lanet olsun."

"Neyin var senin?" Alice yüzünü buruşturdu ve içimde bir utanç parıltısı belirdi.

Ben onun Alfa'sıyım, bana öyle bakamaz!

"Hiçbir şey," diye tersledim, üzerine atladım ve dikkatini dağıtmak için ağzımı onunkine dayadım. Bu sırada gözleri

Kapandım, uyluğumun arkasını kaşımak için uzandım, orada da ateşli bir kaşıntı başladı.

Ne oluyor lan? Lanet temizlikçi kadın yine ucuz çamaşır suyu mu kullandı? Ona daha kaç kere söylemem gerekiyor? Premium yıkama, günde bir kez.

Latisha bir elini sırtımda gezdirdi ve beni bu kaşıntılı kötülükten kurtarmasını umarak keskin tırnaklarına doğru eğildim.

"Ah! Pire pire!" Latisha çığlık attı ve ben de telaşla ayağa fırladım.

"Nerede?" Alice'e baktım ve o da bana işaret etti. "Orada!" Yuvarlanarak kendini yataktan attı ve sürümün geri kalanı benden uzaklaşmaya başladı.

Başımı salladım ama o korkunç kaşıntı yeniden başladı ve yumruklarımı sıkarak kaşımayı reddettim. Herkes kıyafetlerini çekiştirmeye başladı ve boğazımdan bir sızlanma kaçtı. "Hey, bekle-"

"Seni seviyorum Alfa ama vizelerimden önce pirelenemem!" Frank kapıya doğru koşarak seslendi.

"Benim pirem yok!" Sürümden daha fazlası onun peşinden koşarken bağırdım.

Kafa derimdeki kaşıntı çok fazla oldu ve bir elimi kaldırıp rahatlama iniltisiyle tırnaklarımı başımda gezdirdim.

"Gördün mü! Uzaklaş!" Latisha gömleğini çekti, odanın yarısını çoktan geçmişti.

"Bu doğru değil!" Kükredim. "Ben senin Alfa'nım!" Kaşıntı daha da derinleştikçe kaşınmayı durduramıyordum ve kendimi tırmalayarak derime kırmızı çizgiler çiziyordum.

Sürümün geri kalanı odayı boşalttı ve ben bir hırıltı çıkardım, kaşıntı çıldırtıcı hale geldikçe vücudumu yırttım.

"Geri dön," dedim zayıfça, beni terk ettiklerinde boğazımdan bir inilti çıktı. Sessizlik çınlarken ve kapı yavaşça kapanırken göğsümü bir boşluk doldurdu.

Yalnız kalamam. Yalnız olmaktan nefret ediyorum.

Başımı arkaya attım ve uludum, kederli ses odamı doldurdu ve Aer Tower'a kadar ulaştı. Ama sürümden tek bir kişi bile cevap vermedi.

DARIUS beni ve Darcy'yi cehennemden gelen parti için saat altıda almaya karar verdiği için, Cumartesi öğleden sonra koşumdan doğruca odama gidip, The Orb'da akşam yemeği yemek için hiç zamanım olmadan hazırlanmaktan başka seçeneğim yoktu.
Ölümlüler dünyasında kıt kanaat geçindikten sonra yemek yememek benim için oldukça hassas bir konuydu ve Darius'a bir mesaj göndererek bu şeyde besleneceğimizden emin olmayı çoktan düşünmüştüm. Sonunda buna karşı çıkmaya karar verdim. Bu gece kibar davranacağıma söz vermiştim ve sözüme sadık kalmaya çalışacaktım. Zengin insanların da yemek yemesi gerekiyordu, bu yüzden aç kalmayacağımdan emindim.

Ancak yapmayacağım tek şey, benim için teslim ettiği elbiseyi giymekti.

Lacivert bir kurdeleyle bağlanmış ve gümüş yıldızlarla süslenmiş gülünç derecede süslü siyah bir kutu, Darcy ve benim giymem için karar verdiği elbiseleri içeren açılmamış bir şekilde yatağımın üzerinde duruyordu. Bunun olmayacağı konusunda tüm kalbimizle anlaşmıştık. Kapağın altına bile bakmamıştım. Gerçi ben

her baktığımda merakın içimi kemirdiğini itiraf etmek zorundaydım. Ama bu konuda taviz vermeyecektim. Bu partiye kendim olarak katılacaktım ve başka bir şey gibi giyinip kuşanıp ortalıkta dolaşmayacaktım.

Ayrıca, kendi param ve üzerimde oldukça iyi durduğunu itiraf etmekte sakınca görmediğim bir elbisem vardı. Gece mavisiydi ve yere düşmeden önce tüm doğru yerlerinden vücuduma yapışıyordu. Boynuma kadar geliyordu ama omurgamın alt kısmına kadar tamamen sırtsızdı. Onunla eşleştirdiğim dört inçlik stilettolar beni altı ayağa yaklaştırdı, bu da Mirasçılar'ın bu gece bana o kadar da tepeden bakmayacağı anlamına geliyordu, ancak platform giymediğim sürece onların yüksek boylarıyla asla boy ölçüşemeyecektim.

Gözlerimi gölgelendirmiş, siyah eyeliner çekmiş ve koyu kırmızı bir rujla tamamlamıştım. Göksel Konsey bu gece itip kakabilecekleri bir çift masum kızla karşılaşmayacaktı. Ben savaş için giyinmiştim ve kendimi korumaya hazırdım.

Kendinize bunu söylemeye devam edin, belki gerçek olur.

Atlas'ımı elime aldım ve Darcy'ye bir mesaj gönderdim. Geç kalıyordu ve Darius'un her an burada olması gerekiyordu. Yola çıktığını söylemek için geri mesaj attı ve beklerken Atlas'ımı çantama attım.

Kapı çalındı ve ben kaskatı kesildim, kapıyı açabilmek için ayağa kalktım.

Darius dışarıda, kendisi için özel olarak dikilmiş gibi görünen siyah smokiniyle duruyordu. Tam oturmuştu ve

Bakışlarım onun üzerinde gezinirken ağzım kurudu. Koyu renk saçları geriye doğru taranmıştı ve çenesini kaplayan kaba kirli sakallar parmaklarımı üzerinde gezdirmem için can atıyordu.

Hayır, hayır, hayır. Kötü Tory.

"Darcy henüz gelmedi," dedim selamlamak yerine.

"Bunu görebiliyorum," diye cevap verdi.

Kendimi onun haksız yakışıklılığının büyüsüne kaptırmadan önce ondan uzaklaşıp duvarda asılı duran aynaya yöneldim ve hiç de gerekli olmayan bir kat daha ruj sürdüm.

Kapının yanında durdu, çerçeveye yaslanarak beni izledi. "Sana gönderdiğim elbiseyi giymemişsin."

"Bana söyleneni yapma eğiliminde olmadığımı fark etmen için iyi bir zaman olabilir," dedim küçümseyerek.

"Sanırım bunu daha çok sevdim."

Bakışları tenimde sıcaklığın yükselmesine neden olacak şekilde üzerimde gezinirken şaşkınlıkla dönüp ona baktım.

"Hatalı olduğunu kabul edebildiğini bilmek güzel," dedim. "Yani gerçekten de kibar olma sözüne sadık kalacak mısın?"

Darius bana yüzünü daha önce hiç görmediğim bir şekilde değiştiren bir gülümseme attı. "Öyleyim. Yine de bana aşık olmamaya çalış, yarın birbirimizle kavga etmeye geri döndüğümüzde işleri garipleştirebilir."

Bununla alay ettim ve tam Atlas'ım çaldığında rujumu çantama attım.

Darcy:

Orb'un orada Orion'a rastladım. Bizimle geleceğini ve burada buluşmamız gerektiğini söyledi.

Şaşkınlıkla bir kaşımı kaldırdım ve hızlıca bir yanıt verdim.

Tory:

Tamam, seni onun huysuz suratından kurtarmak için orada olacağım.

En kısa zamanda x

"Darcy bizimle The Orb'da buluşacağını söylüyor. Senin kankana rastlamış ve o da bu geceyi senden ayrı geçirmeye dayanamadığını, bu yüzden peşine takıldığını söylemiş. Umarım bu parti sıkıcı olmaz, çünkü bir öğretmeni davet etmek sefahat beklentilerimi gerçekten düşürdü," dedim odamdan çıkıp kapıyı arkamdan kilitlerken.

Darius bana kolunu uzatarak, "Dürüst olmak gerekirse, Lance'in bu sefahati azaltmaktan çok artırma ihtimali var," dedi.

"Ooo Lance'in bir ön adı var. Bunu kullanmamı ister mi yoksa bu sadece onun onuruna dövme yaptıranlara verilen özel bir hak mı?" Parmaklarımı Darius'un ön koluna dokundurarak sordum, orada Terazi markasının süslü takım elbisesinin altındaki tenine oturduğunu biliyordum. Yine de kolunu tutmadım ve yardım almadan koridorda yürümeye başladım.

"O dövmenin onun için olduğunu düşündüren nedir?" Darius hızlı adımlar atmama rağmen kolayca benimle aynı hizaya gelerek sordu.

"Bu bir sır mı? Herkesin onun senin Koruyucun olduğunu ve aranızda küçük bir ruh bağı olduğunu bildiğini sanıyordum."

"Bunu sana kim söyledi?" Darius, sesi bir oktav düşerek sordu.

"Az önce yaptın." Ona bir gülümseme gönderdim ve o da bana kaşlarını çattı. "Bu kadar çabuk mu iyi davranıyorsun?"

Ortak salona vardığımızda uzun bir nefes verdi ama cevap vermedi. Bir sürü göz bize doğru döndü. Sanırım ikimizin aniden birlikte takılması oldukça tuhaftı.

Sol tarafımızda, Milton Hubert'in kendisine isimsiz olarak teslim ettiğim yeni, gösterişli bir altın saat taktığını fark ettim. Bunun için maaşıma büyük bir darbe vurulmuştu ama planım gerçekleşirse karşılığını almaya değeceğini düşünmüştüm. Ayrıca, param azalırsa diye Ağlayan Orman'da gömülü bir yığın hazinem vardı.

Milton'ın masasının önünden geçerken, Darius'un küçük çetesi başlarını kaldırdı ve liderleri yaklaşırken bir grup mirket gibi başlarını salladı.

"Hey dostum," dedi Milton, Darius'a genişçe gülümseyerek.

Gruptakilerin çoğu selam vererek, ona iyi akşamlar dileyerek ve bana ilgiyle bakarak canlandı. Darius'un hayran kulübüyle işinin bitmesini beklerken pek bir şey söylemedim ama saati fark ettiğinde kendi kendime gülümsedim. I

Bunun değerini hemen anlayacağına güveniyordum ve kaşlarının birbirine yaklaşma şekli bana anladığını düşündürdü. Milton, tüm dünyanın görmesi için gösterişli yeni biblosunu sergilerken tamamen kayıtsızdı.

Çok da belli etmeden esneme numarası yaptım ve Darius dikkatini hayran kulübünden tekrar bana çekti.

"Üzgünüm," dedi. "Gidelim mi?"

Özür dileme sesi karşısında neredeyse dilim tutulacaktı ve bir elini omurgamın dibindeki çıplak tene koyarak beni kapıya doğru yönlendirirken kaşlarımı kaldırarak karşılık verebildim.

Tam o anda Marguerite üç arkadaşıyla birlikte odaya girdi ve eski erkek arkadaşıyla beni birlikte çıkarken gördüğünde yüzü mutlak bir dehşet maskesine dönüştü.

"Bu da ne böyle?" diye sordu, kızıl saçlarını omzunun üzerinden öyle bir savurdu ki, arkadaşının gözüne çarptı.

Darius cevap vermeden kıza doğru tembelce bir bakış attı ve beni harekete geçirmek için elinin sırtıma yaptığı baskıyı artırdı. Artık bana dokunmaması için öne doğru bir adım attım ve çıkış yolumuzu kapatan öfkeli kıza rağmen kapıya doğru ilerlemeye başladım.

Marguerite beni yakmak istiyormuş gibi görünüyordu, eli gerçekten bunu düşünüyormuş gibi yarı havadaydı.
Darius bu hareketi fark etti ve bir kolunu omuzlarıma attı, ben de hemen omuz silktim.

"Ben senin kavalyen değilim, dostum," diye hatırlattım ona, sesimi alçaltma zahmetine girmeden.

"Eğer insanlar bizi birlikte çift gibi davranırken görürlerse sana daha kolay zaman ayırırlar," dedi, bana o kadar yakın duruyordu ki vücudunun sıcaklığını benimkinden bir kalp atışı uzakta hissedebiliyordum.

"Ben de zor durumdaki bir genç kız değilim," diye ekledim. Haftanın diğer günlerinde de beyaz atlı prens gibi davranmıyordu, o yüzden bu davranışı neden bu kadar ileri götürdüğünden gerçekten emin değildim.

Varis beni açıkça onun olarak işaretlemişken Marguerite saldırmayı daha iyi düşünüyor gibiydi ama gözlerindeki bakış beni bir daha yalnız gördüğünde ondan ciddi bir bok yiyeceğimi söylüyordu. Yanından geçerken ona alaycı bir sırıtma fırlattım çünkü ne olacaktı ki? Nasıl olsa benim peşimde olduğu belliydi, o halde neden devam etmesine izin vermeyeyim?

"Ayrıca, yarın her zamanki haline geri dönecek ve herkesi benden nefret etmeye teşvik edeceksin, öyleyse rol yapmanın ne anlamı var?" diye sordum.

Bu sözüme bir cevap gelmedi ve sessizce çıkışa doğru yöneldik. Sürpriz bir şekilde Darius öne çıktı ve kapıyı benim için açtı. Görünüşe göre bu pislik istediği zaman cazibesini kullanabiliyordu. Bu da beni onun hangi versiyonunun rol yaptığını merak etmeye itti. Yaptığı tüm o korkunç şeyleri konumunu korumak ve gücünü kanıtlamak için mi yapıyordu? Yoksa işine geldiği zaman tatlılığını konuşturuyor muydu? Onu okumak o kadar zordu ki, hangi versiyonun gerçek olduğu konusunda hiçbir fikrim yoktu.

onu. Ama sanırım bir geceliğine de olsa, onda gerçekten de birkaç parça dürüstlük olduğu fantezisine kapılabilirdim.

"Tavsiyemi dinlemeyeceğinden şüphem yok," dedi yavaşça. "Ama babamla benimle konuştuğunuz gibi konuşmamanızı tavsiye ederim."

"Pfft, ne yapacak ki?" Ben sordum. "Beni boğmaya mı çalışacak?

Kimse o kadar sapkın değildir, değil mi?"

Darius aniden elimi tuttu ve beni kendine doğru çekti. Kalbim kaburgalarıma çarptı ve elimi geri çekmeye çalıştım ama o bırakmadı. Küre hemen önümüzdeydi ama Darcy ile buluşmaya devam etmeme izin vermek yerine beni tuttu.

"Bunu yapmamı kim istedi sanıyorsun?" diye sordu, sesi tehlikeli bir şekilde alçaktı. "Seni uyarıyorum, onu zorlama. O Solaria'daki en güçlü Fae'lerden biridir ve her zaman istediğini alır. Sadece uygun olduğunda başınızı sallayın, lütfen ve teşekkür ederim deyin ve ukalalığınızın sizi ele geçirmesine izin vermeyin. Bunu sana kendi çıkarım için söylemiyorum."

Uzun bir süre karanlık gözlerine baktım, bu konuda samimi olduğunu hissediyordum ama nedenini bir türlü anlayamıyordum. Babasının beni dövmeye karar vermesi onun için ne fark ederdi ki? Zaten istediği de bu değil miydi?

Çok da umurumda değilmiş gibi omuz silktim. "O yaparsa ben de yaparım."

Darius'un omuzları rahatladığına yemin edebileceğim bir şekilde bir parça sarktı ve bana tekrar yol gösterdi. Beni hemen bırakmayınca elimi onunkinden çektim. Bu yeni, muhtemelen hoş Darius'tan hoşlanmamıştım. Eğer dikkatli olmazsam onun oyununa kanabilirdim.

Küre'ye yaklaştığımızda Darcy'yi fark ettim ve "Az önce söylediklerin yanlıştı" diye ekledim. O da beni görünce el salladı ve bana katılmak için Orion'dan uzaklaştı. Kan kırmızısı elbisesi askılı bir askıyla tutturulmuş ve ayaklarına kadar sıyrılmıştı, bu da onu ya bir kırmızı halıya ya da Göksel Varisler ve onların şüpheli ebeveynlerinden oluşan bir idam mangasına çıkmaya hazırmış gibi gösteriyordu.

"Hangi kısmı?" Darius sordu.

"Solaria'daki en güçlü Fae'lerden biri olmasıyla ilgili kısım. Çünkü artık öyle değil, değil mi?" Bilerek sırıttım ve Darcy'ye katılmak için ondan uzaklaştım.

"Her şey yolunda mı?" diye sordu bana, Darius'a doğru bir bakış fırlatarak.

Seth, Caleb ve Max bize yaklaşırken, "Bunu neden kabul ettiğimizi bana tekrar hatırlatır mısınız?" diye sordum.

Hepsi de smokin giyiyordu ve birden kendimi gerçekten boyumu aşmış gibi hissettim. Bu ben değildim. Süslü partiler ve şampanya kokteylleri, motorları güçlendirmekten ve durgun su barlarında dans etmekten milyonlarca kilometre uzaktaydı. Bu adamlar haftanın herhangi bir günü olduğu kadar rahat görünüyorlardı. Onlar dünyanın krallarıydı ve onlara bakan herkes bunu biliyordu. Ama bu onları ne yapıyordu?

Biz mi? Onların dünyasına adım atmak üzereydik ve gerçekten bizim için bir yer olduğunu düşünmüyordum.

Darcy, "Kaçmak için hâlâ vaktimiz var," diye şaka yapınca gülmekten kendimi alamadım.

Max eski dostlarmışız gibi geniş bir gülümsemeyle "İyi akşamlar hanımlar," dedi.

"Merhaba," diye cevap verdim, dostça görünme zahmetine girmeden. Darcy ona o kadarını bile vermedi.

Seth'e baktım, geçen gün üzerime işediği gerçeğiyle ilgili bir şaka yapmasını bekliyordum ama elini selamlamak için Darius'un kolunda gezdirmeden önce sadece hoş bir gülümseme sundu. Bunu bir kucaklaşmayla takip etti, ben etkileşimi eğlenerek izlerken kısa bir an için Darius'un boynuna sokuldu. Darius da bunu anlayışla karşıladı, ayrıldıklarında Seth'in sırtını sıvazladı ve ona sıcak bir gülümseme sundu. Seth'in kendini oldukça fazla kaşıdığı gerçeğini gözden kaçırmadım ve Darcy ile bilmiş bir gülümseme alışverişinde bulundum.

Bize gerçekten yaklaşan tek kişi Caleb oldu. Darcy'nin yanağına bir öpücük kondurunca sakinleşti ve aynısını yapmak için bana döndü. Beni öperken ağzı benimkinin köşesine değdi ve şaşkın gülümsememi gizlemek için dudağımı ısırdım. Geri çekilmeden önce ağzını boynuma götürdü ve beni ısırmasını bekleyerek donakaldım ama sadece dudaklarını tenime değdirdi ve omurgam boyunca bir enerji karıncalanmasına neden oldu.

"Bu gece çok lezzetli görünüyorsun tatlım," diye mırıldandı geri çekilirken, sanki paylaşıyormuşuz gibi gülümseyerek

büyük bir sır.

Diğer Varislerin bizi izlediğini hissedebiliyordum ve onlara doğru bakmadan boğazımdaki yumruyu yuttum. Bakışlarım, Caleb bana dokunduğunda nabzımdaki titremeyi duymuş gibi hissettiren düz bir bakışla bana bakan Orion'a takıldı. Kendi smokininin içinde tuhaf bir şekilde evinde gibi görünüyordu, hepsi aynı şekilde giyindiği için gençliği Varislerin yanında daha da belirginleşmişti. Hepimiz üniformalarımızı giyerken onu takım elbiseyle görmeye alışkındım ama o grubumuzun içinde hiç de yabancılık çekmiyordu. Onu normal bir adam olarak düşünmek garipti. Dikkatimi ondan ayırdım ve bir elini buklelerinin arasına sokan Caleb'e tekrar baktım.

O uzaklaşırken Darcy'ye doğru bir adım attım ve o da bana suçlayıcı bir kaş kaldırdı.

Beni bir kitap gibi okuyabiliyor. Özellikle de tahmin edilebileceği gibi kötü rutinlere düştüğümde.

Masumca omuz silktim ve o da bana gözlerini devirdi.

Anlaşıldı. Bu gece kendimi o güzel pislikle karıştırmayacağım. Muhtemelen.

"Herkes gitmeye hazır mı?" Orion cebinden ipek bir kese çıkararak ve içinden bir avuç yıldız tozu alarak sordu.

Başımı salladım, birbirimize yaklaşırken parıldayan yıldız tozlarına ilgiyle baktım.

Varisler etrafımızı sardı ve ben de bu işe kalkıştığımız için deli olup olmadığımızı düşünmek zorunda kaldım. Kampüsten ayrıldığımızda düşmanlarımız tarafından kuşatılmış olacaktık ve kaderimizi onlara emanet edecektik. Darcy'nin gözlerindeki bakış bana onun

Aynı şeyi düşünüyorduk ama fikrimizi değiştiremeden Orion yıldız tozunu üzerimize fırlattı.

Karnım guruldadı, dünya döndü ve midemdekileri Küre'nin dışında yere bıraktığım izlenimine kapıldım. Etrafımızda yıldızlar canlandı ve sanki aynı anda hem bir yerde hem de hiçbir yerde, kozmosun içinde süzülüyorduk. Ortaya çıktıkları gibi aniden yıldızlar göz kırparak yok oldular ve yer bir kez daha ayaklarımın altında cisimleşirken serin gece havası tenimi okşadı.

İnce topuklu ayakkabılarımla bir adım öne tökezledim ve Darius beni sabitlemek için kolumdan tuttu.

Elim, kavrayışımın altında esneyen pazusuna indi ve ona bakarken dudağımı ısırdım, kendimi durduramadan ona teşekkür ettim.

"Sorun değil," dedi, artık ona ihtiyacım olmamasına rağmen hâlâ bana tutunuyordu.

"Özür dilerim!" Darcy arkamdan soluk soluğa bağırdı ve ben de döndüğümde onu Orion'un kucağından ayaklarımızın dibindeki çakılların üzerinde çırpınırken buldum.

"Her zamanki gibi tahmin edilebileceği gibi beceriksizsin Mavi," dedi Orion ama ses tonu gerçekten kızgın olmaktan çok alaycıydı. Sanırım bu gece içindeki huysuzluğu o kadar da dışa vurmuyordu. Ayağa kalktı, pantolonundaki tozu temizlemek için büyü yaptı ve gülmemek için dudağımı ısırdım.

Darcy'nin yanakları kıpkırmızı kesildi ve Varisler buna karşılık kahkahalarını bastıramadılar.

Yıldız tozunun bizi nereye götürdüğünü görmek için etrafıma bakındım ve devasa bir gotik binanın önümde yayıldığını gördüm.

Biz. Bir evden çok bir kaplıca oteline ya da müzeye benziyordu; tonozlu pencereler geniş araziye bakıyordu ve sütunlar şimdiye kadar gördüğüm en büyük kapının iki yanında duruyordu.
Yapının her iki ucunda, düz çatılarını kaplayan taş korkuluklar ile yapının geri kalanının üzerinde yükselen iki kule vardı.

Çatı boyunca, batan güneşin siluetinde, görmeyen gözlerle bize bakan sayısız taş ejderha vardı. Mermer bir sundurma binanın önünü çevreliyordu, basamaklar cilalanmıştı ve gökyüzünün turuncu ışıltısını ona geri yansıtıyordu.

"Senin evine gideceğimizi sanıyordum?" Darius'a kaşlarımı çatarak sordum.

Ben bizden uzaklaşan devasa binaya bakarken o da benim bakışlarımı takip etti ve geldiğimizden beri ilk kez binaya gerçekten bakıyor gibiydi.

"Burası benim evim," dedi kaşlarını çatarak, ne demek istediğimi anlamamış gibi.

"Kapa çeneni," diye nefes aldım otomatik olarak. Buckingham Sarayı'nı televizyonda görmüştüm ve burası üç tanesini barındırabilecek gibi görünüyordu.

Darius'un dudakları sanki inanmayışım çok komikmiş ama belli etmek istemiyormuş gibi kıpırdadı.

Caleb diğer tarafıma geçerek, "Eğer bundan hoşlandıysan bir ara gelip evimi görmelisin," diye teklif etti. "Bir zindanımız ve her şeyimiz var."

"Burası bir ev değil, bir kale; burada küçük bir orduyu rahatlıkla barındırabilirsin," diye karşı çıktım.

zindan yorumu çünkü bunu kast edip etmediğini bilmeme imkân yoktu.

Darius ve Caleb, yetiştirilme tarzlarını haykıran bir bakış attılar ve ben de yüzümdeki şaşkınlık ifadesini silerken omurgamı dikleştirdim. Buraya kolezyumdaki lanet olası bir turist gibi şaşkın ve ağzı açık bir şekilde girmeyecektim.

Devasa kapıya doğru yürümeye başladığımızda Caleb, "Teknik olarak senin evin bundan daha büyük zaten," dedi.

"Ne?" Şaşkınlıkla sordum.

Caleb, "Belli ki Saray, Göksel Mülkler'den daha büyük," diye ekledi. Mirasımızda bizi bekleyen paradan daha fazlası olduğu gerçeğini hiç düşünmemiştim. Yine de böyle bir yerde yaşama fikri gülünç ötesiydi.

Max, Caleb'e bize mirasımızı hatırlatmasından hoşlanmamış gibi karanlık bir bakış attı ama ben hatırlattığı için memnundum. Buraya şehrin en boktan yerinden gelen iki züğürt kız olduğumuzu düşünerek giremezdim, taçlarımıza sahip çıkmaya hiç niyetimiz olmasa bile uzun zamandır kayıp olan Prenseslerin rollerine bürünmeliydik. Eğer bunu yapmazsak, bu insanların bizi canlı canlı yiyeceğini hissediyordum.

Darcy ile birlikte yürüyebilmek için iki Varis'ten uzaklaştım. Bu işte birlikteydik ve bu duvarların içinde bizi ne bekliyorsa, onunla birleşik bir cephe olarak yüzleşecektik.

Merdivenleri çıkmadan önce kız kardeşimle 'lanet olsun bu adamlar iğrenç derecede zengin' şokunu somutlaştıran bir bakış alışverişinde bulunduk.

Yaklaştığımızda devasa kapı içeri doğru sallandı ve yetişkin bir Ejderhayı içine alabileceğinden emin olduğum devasa giriş holüne baktım. Ve som altından ejderha başlı kapı tokmağına baktığımda, tam olarak bunun söz konusu olduğunu tahmin ettim.

İçerisi genişti ve beyaza boyanmıştı; kapı kollarından aydınlatma armatürlerine ve önümüzde uzanan geniş merdivenin trabzanlarına kadar her şey altın süslemeliydi. Ve bunun da som altın olduğundan kesinlikle emindim.

Bizim için kapıyı açan hizmetkârlar eğildiler ve biz içeri adım atarken ve topuklu ayakkabılarım mermer zeminde tıkırdarken o pozisyonda kaldılar.

Gri saçlı ve düzgün bıyıklı, şık giyimli bir beyefendi gölgelerin arasından çıktı ve merdivenlerin dibinde durarak bize sert bir selam verdi.

Bu bir uşak mı? Gerçek insanların gerçekten uşakları var mı?

"Yüce Lord Lionel Acrux ve Leydi Catalina Acrux," diye anons etti ve dikkatimi, sanki kraliyet ailesindenmiş gibi merdivenlerden inmeye başlayan çift çekti. Sanırım bu dünyada öyle sayılırlardı.

Baba Acrux kolunda karısıyla merdivenlerden indi ve göğsüne taktığı madalyalarla tamamlanmış tertemiz mavi takım elbisesiyle tüm dikkatimi üzerine çekti. Sarı saçları mükemmel bir şekilde şekillendirilmişti ve gözümü yüzünün güçlü hatlarına çekti. Darius'a benziyordu ama açıları daha keskin, daha yırtıcı görünüyordu. O bir

Kocaman bir adamdı, en az Darius kadar uzun boyluydu, geniş gövdesi de aynı şekilde kaslarla doluydu. Beni değerlendirirken bakışlarını benimkilere dikti ve ben de çenemi yukarıda tutarak ona karşılık verdim.

Tam bakışlarının yoğunluğundan dizlerimin titremeye başlayacağını düşünürken, dikkatini Darcy'yi incelemeye yöneltti ve beni serbest bıraktı.

Yavaş bir nefes aldım ve Darius'un annesine baktım.

Kutsal sahte memeler!

Anne Acrux şaşırtıcı derecede güzeldi ve mükemmel bir şekilde bir araya getirilmişti, soluk pembe elbisesi çok fazla dekolte ortaya çıkaran bir tatlım yaka ile kesilmişti. Başka tarafa bakmak gerçekten zordu. Oldukça iyi bir göğüs dekoltesine sahip olduğumu düşünüyordum ama onun kıvrımlı ihtişamının yanında yüzü olan bir krep gibiydim. Elbisesinin kenarlarında gerçek çiçekler açmış, kocasının kıyafetini tamamlamak için yapraklarını mavinin çeşitli tonlarında açıp kapatmıştı ve bunun Toprak Elementi'ne sahip olduğu anlamına geldiğini tahmin ettim, ancak daha önce büyünün bu kadar güzel ve anlamsız bir şekilde kullanıldığını hiç görmemiştim. Yüzü, güzelliğini vurgulamak için doğru miktarda makyajla boyanmıştı. Darius'un koyu renk saçlarına, bronz tenine ve koyu kahverengi gözlerine sahipti ve kocasının koluna kol şekerinin tanımı gibi asılmıştı. Odadaki erkekler pek de belli etmeden onu süzüyorlardı ama onları suçlayamazdım. Hatta ben bile ondan hoşlanıyordum.

Kâhyanın yapacak daha çok işi olduğu belliydi.
bizi Yüce Lorduna ve Leydisine duyurmak için öne çıktı.

"Size Göksel Varisleri, Max Rigel, Seth Capella, Caleb Altair ve Usta Acrux'u takdim edebilir miyim?" dedi.

Varislerin hepsi Acrux'ları selamlamak için öne doğru ilerledi ve her biri Baba Acrux'un önünde başlarını eğerken şaşkınlığımı bastırdım. Anne Acrux havadan öpücükler sundu ve kucakladı, bu da Mirasçıları bir anlığına göğüslerine doğru çekti. Seth kenara çekilirken sırıttı ve en son Darius yaklaştı.

Babası ona zar zor bir bakış attı ve annesi ona sarılmadı ama bir elini yanağına dokundurdu.

"Seni görmek ne güzel, Darius canım," diye mırıldandı, sesi boğucuydu ve aslında oğlunu görmekten pek memnun olmuşa benzemiyordu.

"Seni özledim anne," diye cevap verdi Darius, sesi bana bile otomatik pilottaymış gibi geliyordu.

"Lance Orion," diye anons etti uşak ve bize en son hitap etmesinin kasıtlı olduğu izlenimine kapıldım.

Orion, Akrüklere yaklaşırken Varislerden biraz daha alçak sesle eğildi.

"İyi akşamlar amca, teyze," dedi resmi bir şekilde ve kaşlarımı çattım. Bildiğim kadarıyla Darius'un ailesiyle bir akrabalığı yoktu.

Anne Acrux'un göğüslerinin plastik mükemmelliği karşısında fazladan beş saniye ile ödüllendirildi ve onu serbest bırakırken gülümsemesinin zoraki bir nitelik kazandığından neredeyse emindim.

"Bayanlar Roxanya ve Gwendalina Vega," diye anons etti uşak en son, bizi öne doğru işaret ederek.

"Tory ve Darcy aslında," dedim öne doğru bir adım atmadan ve kesinlikle eğilmeyeceğimi de söyledim. Bu an cesaretimizin sınandığı bir sınavdı ve ben korkutulup boyun eğdirilmeyi reddediyordum.

Baba Acrux ses tonuma kaşlarını kaldırdı ve Darius'un bana ters ters baktığını hissedebiliyordum ama sadece gözlerini tuttum.

Başka kimse konuşmak istemeyince Darcy, "Bunlar bizim birlikte büyüdüğümüz isimler," diye ekledi. "Ve onlara oldukça düşkünüz."

"Ölümlü isimleri mi?" Lionel bunu eğlenceli ya da iğrenç bulmuş gibi dudaklarını bükerek sordu, hangisi olduğunu söylemek zordu. "Saçmalık, kayıp Vega ikizleri Kral tarafından kendilerine verilen isimlerden başka bir isimle anılamazlar."

"Kral'ın biraz çatlak biri olduğunu duydum," dedim hafifçe. "Belki de onun yaptıklarına göre yaşamamak daha iyidir. Ama madem bize bu isimlerle hitap etme fikri hoşuna gidiyor, o zaman neden sana Barry demiyorum, bakalım hoşuna gidecek mi?"

Sessizlik kulakları sağır edercesine çınladı ve giriş salonundaki tüm gözlerin üzerimde olduğunu hissedebiliyordum ama sadece tatlı tatlı gülümsedim ve ne olacağını görmek için bekledim. Darcy yanımda dimdik durarak bu canavarlar odasına karşı birleşik bir cephe oluşturdu ve ben de kız kardeşimin yanında yaşama şansına sahip olduğum için sonsuza dek minnettar kaldım.

Anne Acrux bir kahkaha attı ve kocasının kolunu sıkarak gerilimi azalttı.

Lionel bize daha çok dişlerini gösteriyormuş gibi bir gülümseme attı ama ondan da bir kahkaha sesi geldi, sanki hepimiz sadece şakalaşıyormuşuz ve aslında bir sidik yarışına girmiyormuşuz gibi.

Varisler, sanki üstlerinden gelen en ufak bir iteklemede hizaya girmeye programlanmışlar gibi kahkahalara anında katıldılar.

Lionel nezaketle, "Tory ve Darcy olsun o zaman," dedi, ama Darcy derken bilerek bana bakıyordu ve bunun tersi de geçerliydi. İlk sınavı atlattığım için sevinerek bunu görmezden geldim. Bu uzun bir gece olacaktı.

"Belki de seni Konsey'in geri kalanıyla yapacağın toplantıyla baş başa bırakmalıyız," diye mırıldandı Catalina ve Orion'un kolunu mükemmel bakımlı avuçlarının arasına aldı.

"Evet, onları bekletmemeliyiz," diye onayladı Lionel.

"Gel Lance, onlar beklerken beni eğlendirebilirsin. Konuşma işi," dedi Catalina, Orion'u daha sıkı kavrayarak ve vücudunu onunkine bastırarak.

Orion onu uzaklaştırmadan önce başını Lionel'a doğru eğdi ve ben de Kardinal Sihir Profesörümüzün Akrux'lara küçük bir evcil hayvan gibi reverans yapmasına ne anlam verdiğini görmek için Darcy'ye baktım. Gözleri biraz genişledi ve benim dudaklarım da karşılık olarak seğirdi. Evet, şu anda kesinlikle çılgın kasabanın tam ortasındaydık. İçinden geçmekten başka çıkış yolu yoktu.

"Gelin," diye talimat verdi Lionel, egemenliğini göstermek için tasarlandığını bildiğim bir şekilde hepimize sırtını dönerek. Başka bir Fae'ye sırtını dönmenin genellikle ne kadar iyi sonuç verdiğini öğrenmiştim ama Varislerden hiçbiri buna gözünü bile kırpmadı

Bu sefer açıkça onun altındaki sıralamadaki yerlerini kabul ediyorlardı. Büyük merdivene yöneldi ve bizi takip etmemiz için bıraktı.

Darius bana doğru ilerledi ve bana başka bir seçenek bırakmadan koluma girdi.

Max, Darcy'yi sahiplenerek Lionel'ın peşine taktı ve Seth ile Caleb de onları takip etti.

Darius beni bir an için geride tuttu, uşak ve diğer hizmetkârlar söyleyeceklerini duymasın diye kulağıma doğru konuşmak için eğildi.

"Kendine dikkat et Roxy," diye homurdandı, nefesi tenimde dans ediyordu.

Yüzümü ona doğru çevirdim, karanlık gözlerine bakarken yanağım kısa bir süreliğine onunkine değdi. Orada ne bulduğumdan emin değildim ama bakışlarımdaki meydan okuma karşısında kolumdaki tutuşu sıkılaştı.

"Sağır mısın, Darius?" Nefes aldım. "Bu benim adım değil."

Merdivenlere doğru ilerlerken onu omuz silkmeye çalıştım ama beni bırakmayı reddetti, onun yerine yanımda yürüdü.

Kabullenmek için dişlerimi sıktım. Kolumu tuttuğu yerden çekip olay çıkarmayacaktım ama babasına ya da Göksel Konsey'in geri kalanına da boyun eğmeyecektim.

Geniş merdivenin tepesinde Lionel bizi sola yönlendirdi ve onu pelüş kırmızı bir halı ve altın çerçeveler içinde asılı devasa tablolarla kaplı büyük bir koridor boyunca takip ettik. Her şey çok görkemli ve gösterişliydi, bir evden çok bir müzeyi andırıyordu ve nasıl bir şey olduğunu merak ettim.

böyle bir yerde büyümek. Darius'un avucunda bir oyuncakla koridorlarda dolaşmasını hayal edemiyordum.

Uşak bir şekilde buraya bizden önce gelmişti ve biz yaklaşırken çift kapının önünde bekliyordu. Kapıları bizim için bir güzel açtı.

"Yüce Lord Tiberius Rigel, Yüce Leydi Antonia Capella ve Yüce Leydi Melinda Altair," dedi içeri girmemiz için kenara çekilirken.

Vardığımız oda gösterişli bir salondu. Herhangi bir amacı yokmuş gibi görünen bir oda.
Duvarlar kalın kitapların bulunduğu kitap raflarıyla kaplıydı, koyu yeşil perdeler, uzakta parıldayan bir gölün bulunduğu geniş ve bakımlı araziye bakan yere kadar uzanan pencerelerin yanında asılıydı.

Sağ tarafımızdaki duvarın büyük bir kısmını kaplayan devasa şöminenin ortasında bir ateş yanıyordu, ancak oda ateşten dolayı sıcak hissetmiyordu. Ateşin önünde geniş bir daire şeklinde yerleştirilmiş altı adet pelüş, krem rengi sandalye vardı ama kimse oturmuyordu.

Diğer Göksel Konsey Üyeleri odanın solunda ayakta duruyorlardı ve her biri çocuklarının gelişiyle birlikte onları selamlamak için bıraktıkları içkilerini yudumluyorlardı.

Diğer Varisler ailelerine doğru ilerlerken Darius beni tutmaya devam etti ve ben de onları ilgiyle izledim.

Max'in babası Tiberius, oğlunun mohawk'ı yerine saçları kısa kesilmiş olsa da, neredeyse onun ikizi gibiydi. "Oğluma iyice bir bakayım!" diye coşkulu bir şekilde kucaklaştılar ve ben yardım edemedim ama

Song- Spelled olduğumda Max'in zihninde neler gördüğümü hatırlıyorum. Bu adam onu üvey annesinin gazabından koruyordu. Bir piç olmasına ve daha kolay bir kenara atılabilecek olmasına rağmen Max'in bu pozisyonda kalması için mücadele etmişti. Su Varisi'ne karşı özel hislerime rağmen, babasıyla paylaştığı sevgiyi takdir etmekten kendimi alamadım.

Seth'in annesi Antonia tam bir kurt adamdı, oğlunun üzerine atladı ve geniş bir gülümsemeyle ona sokulurken ellerini saçlarında gezdirdi. Hatta kurt gibi öpmek için dilini yanağından içeri soktu ve ben de buna neredeyse gülecektim. Saçları, ateş ışığını yakalayan bakırla beneklenmiş kızıl kahverengiydi ve gözleri soluk griydi ve zeki bir kurnazlıkla parlıyordu.

Caleb'in annesi Melinda oğluna geniş geniş gülümsedi. Melinda oğlunun altın rengi buklelerini paylaşıyordu ve bacaklarını saran beyaz elbisesiyle ellili yılların pin up kızlarına benziyordu. Caleb'in yanağına bir öpücük kondurdu ve teninde pembe bir ruj izi bıraktıktan sonra sevgiyle sildi.

Görünüşe göre Darius'un babasından gördüğü kayıtsızlık tüm Göksel Konsey'in paylaştığı bir özellik değildi. Bunun, bu toplantının tam bir felaket olmaması için bir şans olduğu anlamına gelebileceğini umuyordum.

Lionel doğruca ateşin yanındaki sandalyeye yöneldi, kıçı minderlere değdiği anda uşak kehribar rengi sıvıyla dolu kristal bir bardağı eline tutuşturdu.

Meclis Üyeleri oğullarını selamladıktan sonra bakışlarını bize çevirdiler. Darcy yanımda durmak için hareket etti ve

Onlar yaklaşırken biz sağlam durduk.

"Hangisi Roxanya, hangisi Gwendalina?" Melinda Altair titredi. "İkiniz de tıpatıp birbirinize benziyorsunuz."

"İkizlerde olur böyle şeyler," diye cevap verdim, düz ses tonuna karşı tatlı bir gülümsemeyle.

Melinda sesimdeki ısırığa hiç aldırmamış gibi gülümsedi ve kendimi ona biraz ısınırken buldum.

"Onlar ölümlü isimleriyle anılıyorlar anne," diye ekledi Caleb, böylece tüm bu karmaşayı tekrar yaşamak zorunda kalmayacaktık. "Darcy kırmızı, Tory mavi."

"Kayıp Vegas'la yeniden bir araya gelmek büyük bir zevk," diye gürledi Tiberius ve elini Darcy'ye uzattı.

Tokalaşırken kibarca gülümsedi. "Ben de memnun oldum," diye cevap verdi.

Sonra elimi tuttu ve bir an için Siren yeteneklerinin çağrısına kapıldım. Aslında onları benim üzerimde kullanmıyordu ama sadece dokunuşu bile tüm sırlarımı ona dökmek istemem için yeterliydi.

Elimi temkinli bir şekilde geri çektim ve bana akıllıca bir seçim olduğunu söyleyen bir gülümseme verdi.

Şaşırtıcı olmayan bir şekilde, Seth'in annesi ellerini kollarımızda gezdirerek, saçlarımıza dokunarak, yumuşak tenimizle ilgili iltifatlar mırıldanarak ve genel olarak beni çiğneme oyuncağı gibi hissettirerek aşırı dokunsal davrandı. Dokunuşları nazik olsa da, sanki onlar aracılığıyla egemenliğini iddia ediyormuş gibi hissettiren bir şey vardı. Bunun Kurt Adam Alfa için oldukça doğru bir değerlendirme olduğunu tahmin ettim ve kibarca kendimi onun elinden kurtardım.

"Devam edelim mi?" Lionel ateşin yanındaki sandalyesinden seslendi. "Akşam yaklaşıyor ve katılmamız gereken bir parti var."

Melinda Altair şaka yapıyormuş gibi kıkırdadı ama ses tonu bana öyle bir izlenim vermedi.

Darius bizi ateşin yanına götürdü ve ikimizi sağdaki sandalyelere doğru yönlendirdi. Diğer Konsey Üyeleri kalan üç koltuğa oturdular ve oğulları da onların arkasında metanetle durmaya başladılar.

"İçecek bir şey alır mısınız hanımlar?" diye sordu uşak ve odadaki diğer herkese bir şekilde içecek vermeyi başardığını fark ettim.

"Elbette. Bir tekila alacağım," dedim, daha klas bir şey seçme zahmetine girmeden. Ben buydum ve bunun için özür dilemeyecektim.

Darcy, "Ben bir rom ve kola alayım," diye rica etti.

Lionel bizi sanki yemek isteyebileceği bir şeymişiz gibi değerlendiriyordu ve ben de buna uygun olarak omurgamı düzelttim.

Bir an sonra elimde kristal bir bardak belirdi ve içkiyi bir dikişte deviriverdim çünkü neden olmasındı ki? Cesaretimi artırmak için kullanabileceğimden oldukça emindim.

Sekiz çift çok güçlü göz bize sabitlenmişti ve eğer bu odadaki insanlar bize zarar vermek istiyorlarsa, o zaman gerçekten boku yemiş olduğumuzu fark ettim.
Ölüden daha ölü. Mezarın ötesinde. Bu düşünce garip bir şekilde güven vericiydi. Burada, onların insafına kalmıştık, Joey'in barında alıştığım sidikli su versiyonundan farksızmış gibi süslü tekilalarını içiyorduk ve hala

Nefes almak. Bizden bir şey istiyorlardı. Henüz ne olduğundan emin değildim ama bize zarar vermeyecekleri açıktı... şimdilik.

"Sizi tekrar aramızda görmek büyük bir zevk," dedi Tiberius içtenlikle. "Max bana Akademi'ye çok iyi uyum sağladığınızı ve birlikte çok eğlenmeye başladığınızı söyledi."

"Böyle mi söyledi?" Darcy sert bir tavırla sordu ve Max babasının arkasından hafifçe sırıttı.

Melinda nazikçe, "Sanırım ölümlüler arasında yaşadıktan sonra buradaki her şey sana çok tuhaf geliyor olmalı," dedi.

"Büyük bir alışma süreci oldu," diye çekindim. "Ama sanırım artık alışmaya başladık."

"Duyduğuma göre ateş elementini kontrol etmek için oğlumun yardımına ihtiyacın varmış," diye ekledi Lionel biraz alaycı bir tavırla, hangimizin Darius'tan ders aldığını anlamaya çalışırken kız kardeşimle benim aramıza bakıyordu.

"Evet, Darius çok yardımcı oldu," diye kabul ettim, alaycılığımı gizleme zahmetine girmeden.

"Seni sadece zaman geçirmek için becerdiğini hatırladığın ve evlilikle ilgili herhangi bir fikre kapılmadığın sürece, eminim sorun olmayacaktır."

"Pardon, ne dedin?" İçkimi bir dikişte boşalttığım için çok memnundum, çünkü boşaltmasaydım şık takım elbisesinin her tarafına tükürebilirdim.

"Sadece Darius'un nişanlı olduğunu anladığınızdan emin olmak istedim. Onun hakkında hayali düşüncelere kapılırsan yazık olur." Lionel uzun bir süre beni izledi.

Bardağından bir yudum içti ve ben de açık bir hakaret olmayan bir şey söylemek için çırpındım. Neyse ki Darcy arkamı kolladı.

"Bu fikre nereden kapıldınız bilmiyorum ama Tory'nin Darius'a karşı en ufak bir ilgisi yok. Sevgili geliniyle birlikte gün batımına doğru yola çıkabilir ve seni temin ederim ki Tory bunu en ufak bir şekilde bile düşünmeyecektir," dedi, sesi sakarin tatlılığındaydı.

Darius'un görünüşe göre bu konuşmaya ekleyecek bir şeyi yoktu ama çenesi bir dişini kıracak kadar sert bir şekilde sıkılıyordu.

"İşaretleri yanlış okuduysam özür dilerim." Lionel omuz silkti ve ellerini iki yana açtı.

"Sorun değil," diye mırıldandım ama gerçekten öyle değildi ve bunu sadece beni sinirlendirmek için söylediğinden emindim. Ya da belki de gerçekten oğluyla yattığımdan şüpheleniyor ve bunu bize söylemeye çalışıyordu. Her iki durumda da, bu fikir karşısında yüzümü buruşturduğumu gizleme zahmetine girmedim ve Darius da bu konuda oldukça kızgın görünüyordu.

Lionel, "Partide nişanlısıyla tanışma şerefine nail olacaksınız," diye ekledi. "Mildred özellikle uçakla geldi, böylece birlikte kaliteli zaman geçirebilecekler. İşler planlandığı gibi giderse önümüzdeki dönem Zodiac'a transfer bile olabilir."

Caleb bir kahkaha attı ve annesi elini ona doğru savurarak azarlamak için koluna hafifçe vurdu, ancak kendisi de oldukça eğlenmiş görünüyordu. Seth de gülmemek için neredeyse dilini ısıracakmış gibi görünüyordu. Darcy'yle bakıştık, Ağlayan Orman'da Mirasçılar Darius'la evlenmek zorunda olduğu için dalga

geçerken kulak misafiri olduğum konuşmayı hatırladım.

Çirkin kuzen. Bu yılan çukurundan çıktığımızda onun ne kadar çirkin olduğunu öğrenmek için sabırsızlanıyordum.

Öte yandan Darius hiç eğlenmiş görünmüyordu ve ateş püskürten dev bir sürüngene dönüşmek üzereymiş gibi bir hali vardı. Max ona doğru uzandı, elini kolunda gezdirdi ve Darius hafifçe gevşedi. Siren'in öfkesinin bir kısmını ondan aldığını tahmin ediyordum ve bu jest karşısında biraz şaşırmıştım.

"Söyleyin bakalım kızlar," diye sordu Antonia Capella. "İddianız hakkında çok düşündünüz mü?"

En azından bu odada biri doğrudan konuya giriyor.

Darcy, "Bunu gerçekten çok fazla düşünmedik," dedi. "Gerçek gibi bile görünmüyor. Yine de buraya girip kendimizi tahta oturtmak gibi bir planımız yok."

Meclis Üyelerinin hepsi buna karşılık olarak kara kara güldü. "Bunu yapmakta biraz zorlanacağınızı tahmin ediyorum.

istedin," diye yorum yaptı Tiberius ve neredeyse nazik görünüyordu ama orada bir tehdit vardı. Bu adamlar ve kadınlar boş tahtı koruyorlardı ve ölümlüler dünyasında büyümüş iki kızın tahta oturmasına izin vermeye hiç niyetleri yoktu.

"İstemiyoruz ki," diye tersledim, kızgınlığım biraz taşmıştı. "Biz sadece Akademi'deki zamanımızı tamamlamak, sihrimizi nasıl kullanacağımızı öğrenmek ve mirasımıza sahip çıkmak istiyoruz - maddi türden. Boş tahtın sende kalabilir."

"Öylece mi?" Melinda kahverengi bir kavis çizerek sordu.

"Aynen böyle," diye onayladım ve Darcy de başını salladı. "Mükemmel. O zaman bu toplantı doğal bir şekilde
Sonuç. Gidip partiye katılmalıyız." Lionel ayağa kalktı ve ben daha ne yaptığını anlayamadan odadan çıktı.

Diğer Meclis Üyeleri de ayrıldı ve Varisler de onların peşinden gitti.

Onları takip etmek için ayağa kalktık ve Caleb bir an için bana yaklaştı, parmak uçları kolumu okşadı.

"Eğlenceliydi, değil mi?" diye alay etti. "Gidip içecek bir şeyler bulalım mı?"

"Bu bana iyi bir fikir gibi geliyor."

Lionel ve diğer Göksel Konsey Üyelerini uzun ve dolambaçlı koridorlardan takip ederek giriş salonuna girdik ve insanlarla dolup taşan devasa bir balo salonuna ulaştık. Bütün bir duvarı kaplayan inanılmaz bir goblende kırmızı, altın, yeşil ve en koyu mavi renklerde dört dev ejderha resmedilmişti ve hepsi de hazine dağlarının üzerinde oturuyordu. Etraflarında ateş dönüyordu ve ortalarında, alt kısmında kalın harflerle Acrux Hanesi damgası bulunan devasa bir arma vardı.

Oda, koyu renkli ahşap döşemeleri ve tavana yayılan üç etkileyici kristal avizesiyle evin geri kalanı kadar gösterişliydi. Salonun en ucunda, tamamen altından yapılmış enstrümanları tıngırdatan bir yaylı çalgılar dörtlüsü vardı. Kalbimin düzensiz atışına uyan karanlık ve uğursuz bir ritimle melodilerini çalıyorlardı.

Partiye katılanların şıklığı haddinden fazlaydı; taktıkları mücevherler ve biblolar neredeyse göz kamaştırıyordu. Gözler

Kâhya Lionel ve diğer Konsey Üyelerinin, ardından Varislerin ve son olarak da bizim geldiğimizi anons ederken yolumuza döndü.

Odadaki herkes alkışladı ve kayıp Vega İkizlerini iyice görebilmek için boyunlarını uzattı. Alkışları güçlü olsa da yüz ifadeleri hesaplayıcı ve değerlendiriciydi. Fısıldaşmalar oldu ve alnımda ter damlaları oluşmaya başladı. Henüz hiçbiri bizimle tek kelime konuşmamış olsa da kendimi avcıların önünde sergilenen bir geyik gibi hissediyordum. Ama o gözler her şeyi anlatıyordu. Biz bir tehdittik.

Biri odadaki herkesten daha yüksek sesle alkışladı, kalabalığın arasından ilerledi ve geniş omuzlarıyla kalabalığı ikiye böldü. Adam kaslı adımlarla öne doğru ilerlerken ağzım açık kaldı ve içimden tanıma duygusu geçti. Saplı bıyığı, kel kafası ve iri cüssesinden Astrum'un bize hediye ettiği fotoğraftaki adam olduğu anlaşılıyordu. Tory'ye baktım ve o da bana umutlu bir bakış attı.

"Bravo!" diye bağırdı coşkuyla. "İyi gösteri! Harika form!"

Bir çift manken gibi orada öylece dikilmemize karşılık bu çok cömertçe bir davranıştı ama kalabalığın geri kalanı alkışlamayı bırakıp birbirleriyle hareketli sohbetlere dalmışken o alkışlamaya devam etti.

Meclis Üyeleri, Varislerle birlikte dağıldılar ve herkesle selamlaşmak, ellerini sıkmak ve birkaç dakika sohbet etmek gibi alışılmış bir rutine girdiler.

Coşkulu alkışçının etrafında birkaç kişi daha toplandı, bize hevesle gülümsüyorlardı ve A.S.S. bize doğru baktığında hissettiğim aynı garip duyguya kapıldım.

Adam bizi selamlamak için öne doğru yürüdü ve tam kucağımıza düştüğüne inanamadım.

"Kullandığım dili bağışlayın majesteleri ama üzümlerimi olgunlaştırın ve bana Talulah deyin, ikinizle de tanışmak benim için büyük bir onur." Elini uzattı ve bu adamın kimle akraba olduğunu anladığımda bir kahkaha attım.

"Geraldine Grus'u tanıyor olma ihtimaliniz var mı?" diye sordum ve o da başıyla onayladı.

"Kızım bana seninle ilgili her şeyi anlattı - her şeyi. Ama Tanrım, brambles! Nerede benim terbiyem? Benim tam bir çürük ağız olduğumu ve size henüz adımı bile vermediğim için çok kaba olduğumu düşünüyor olmalısınız." Eğilerek selam verdi, elleri iki yanında havada dönüyordu ve bacakları bileklerinden çaprazdı. Bu kadar garip bir şekilde eğilmesi oldukça etkileyiciydi. İnsanlar gülmeye ve mırıldanmaya başlayınca kalbim rahatsızlıkla çarptı. Ellerimin arkasından ve kulaklarımın içine söylenen çirkin laflara karşı koymak için bir sonraki sözlerimi yüksek sesle söyledim. "Geraldine, Akademi'de bize nezaket gösteren birkaç kişiden biridir, Bay Grus. Onu tanıdığımız için çok minnettarız."

"Ah benim tuzlu sultaniye üzümlerim, ne büyük bir iltifat." Kıpkırmızı oldu, elini kocaman kare çenesinin altına götürdü. "Lütfen, lütfen beni affedin majesteleri. Ağzım yine benimle birlikte kaçtı. Kendimden utanıyorum.

İkinizin önünde bu kadar kaba konuşmak. Benim adım Hamish Grus ama müstehcen davranışlarıma karşılık olarak bana istediğiniz ismi takmaktan çekinmeyin." Arkadaşları arkasından içtenlikle güldüler ama kaba bir şekilde değil. Her biri kendini tanıtarak yaklaştı ve neredeyse kalabalığın geri kalanından aldığımız bakışlar kadar rahatsız edici olan çirkin iltifatlar denizinde sürüklendik.

"Buruşuk salatalıklar, beni affedin. Sizi konuşturmakla ne kadar kabalık ettim. Lütfen odanızdaki turunuza devam edin, sizi çok fazla rahatsız ettik." Hamish tekrar eğilerek diğer kralcıları uzaklaştırdı ve bizi neredeyse nefes nefese bıraktı.

"En azından burada bizim tarafımızda olan birkaç kişi var," dedi Tory ve ben de başımı sallayarak birkaç kadeh şampanya kaptım, bir garson yanımızdan geçerken bizim için zar zor durdu.

Tory'ye bardaklardan birini uzatırken, "Umarım daha sonra ona bilmem ne hakkında soru sorma şansımız olur," diye fısıldadım.

Tory içkisini yudumlarken başını salladı. "Bu partiyle ilgili tek iyi şey bu."

Orion'un hızlı adımlarla kalabalığın arasından geçtiğini ve Lionel'in karısı Catalina'nın onu arar gibi etrafına bakındığını gördüm. Yanımızdan geçip gitti, yoluna devam etmeden önce başını salladı ve gözlerim içgüdüsel olarak poposuna kaydı.

Belki de bu partiyle ilgili iki iyi şey vardır.

Tory, "Lionel çok çekici birine benziyor," diye yorum yaptı.

Başımı salladım, odanın diğer ucundaki Lionel'ı aradım ve onun da bana baktığını gördüm. Erimiş bakışları karşısında kalbim yerinden fırlayacak gibi oldu ve kendimi onunla göz teması kurmaya zorlayarak içkimden hızlıca bir yudum aldım. Bu oldukça zordu ve gözlerim onun bakışlarının yoğunluğu altında eriyecekmiş gibi hissediyordu.

Biri onun önünden geçti ve geçtikleri anda o yok oldu. Lanet bir hayalet gibi.

"Evet," diye kabul ettim. "Eminim o da harika sarılıyordur."

Tory hınzırca bir kahkaha attı ve bizden aktif olarak kaçıyor gibi görünen garsona hüzünle baktı.

"Kızlar." Bir heyecan dalgası eşliğinde sıcak bir el sırtıma kaydı. Max kollarını ikimize de dolayarak bizi daha da yakınlaştırdı ve gücünün bizi ele geçirdiğinin farkında olsam da kanıma pompaladığı beklenti görmezden gelinemeyecek kadar iyiydi. "Hadi biraz eğlenelim."

Bizi balo salonundan geçirdi ve sadece sigara içme odası olarak tanımlayabileceğim alçak ışıklı bir odaya açılan bir kapıdan geçirdi. Gerçekten de insanlar hâlâ böyle şeyler kullanıyor mu? Görünüşe göre yapıyorlardı çünkü en yakın masanın üzerindeki altın kül tablasında bir sürü puro izmariti duruyordu ve havada yoğun bir tütün kokusu vardı. Mekânın etrafında kan kırmızısı koltuklar ve onların sağında büyük meşe bir yazı masasının yanında Darius duruyordu. Masanın üzerinde bir votka şişesinin önünde bir sıra içki dizilmişti ve Max beni serbest bıraktığında kalbim daha da hızlı atmaya başladı.

Darius bir shot aldı ve geri devirdi, yuttuktan sonra memnun bir ah çekti. İki tane daha aldı, Tory ve bana doğru uzattı ama ikimiz de kıpırdamadık.

"Sanırım içkilerimi daha az gölgeli bir odadan alacağım, teşekkürler," dedim başımı sallayarak.

"Evet, tecavüz teklifini reddedeceğim." Tory boş boş gülümsedi ve Darius alay etti.

Darius sırıtarak, "Sanki yatağıma girmen için sana ilaç vermem gerekecekmiş gibi," dedi.

"Hayal kurmaya devam et, Ejderha çocuk." Bir elini kalçasına koydu ve ben de sırıttım.

Çıkmak için döndüğümüzde Seth ve Caleb'in odaya girdiğini gördük. İlerleyip çıkış yolumuzu kapattıklarında kalbim yerinden çıkacak gibi oldu.

"İyi akşamlar," dedi Caleb, etrafımızda dolanırken gözleri Tory'nin üzerindeydi.

Seth kulağının arkasını kaşıdı ve ben gülmemek için dudağımı ısırdım.

"Bir tane de bana ver." Etrafımızda dolaştı, masadan bir shot kaptığı gibi daha güçlü bir şekilde kaşındı. Bir tane yuttu, sonra bir tane daha yuttu ve gömleğinin arkasını karıştırıp tekrar başını kaşımaya başladı.

"Neyin var senin dostum?" Seth kolunun altını tırmıklamaya başlayınca Max kaşlarını çattı.

"Hiçbir şey," diye tükürdü, sonra kendini çok sert kaşıdığı için bir mızıltı çıkardı. Tory hıçkırarak güldüğünde neredeyse kendimi kaybediyordum.

Darius alaycı bir gülümsemeyle, "Neredeyse pire varmış gibi görünüyorsun," deyince Seth derin bir hırıltı çıkardı.

"Benim pirem yok," diye hırladı ve sonunda boğazımdan kopup gelen kahkahaya engel olamadım. Döndü, gözleri

yarıklara kadar keskinleşti, ama hiçbir şey söylemedi.

"Mildred dışarıda," diye konuştu Caleb Darius'a. "Görünüşe göre Sindirella'nın balkabağı arabası gibi giyinmiş."

Darius'un omuzları sertleşti ve bir içki daha aldı. "Hayatımı sikeyim."

"Bu senin değerli nişanlın mı?" Ayrılmaya hazırlanırken kapıya yaklaştığımızda Tory sordu.

Darius'un dudakları büzüldü ama cevap vermedi.

"Bu konuda biraz alıngan," diye Caleb bize alaycı bir şekilde fısıldadı. "Ben alıngan değilim," diye havladı Darius ve Caleb bir adım geri çekildi.
ama hâlâ sırıtıyordu.

"Bu ikna ediciydi," diye mırıldandım ve Tory kıkırdadı.

Canavarın dört çift gözü de bize çarptı ve ben bunu gitmemiz için bir işaret olarak aldım. Kapının kolunu yakaladım ama biz kaçamadan kapı tekrar ardına kadar açıldı.

"Seni burada koşuştururken gördüğümü sandım kocacığım!" Canlı turuncu bir elbise giymiş bir kız odaya girdi ve ben de onun yüksek boyuna ve neredeyse Mirasçılar'ınkiyle aynı genişlikteki omuzlarına bakmak zorunda kaldım. Dişleri alt çenesinden biraz çıkıktı ve gözleri tek bir noktaya odaklanmadan geziniyor gibiydi. Saçları kocaman kahverengi bir bukleydi ve tepesine pembe bir fiyonk takılmıştı, göz farının şiddetli parlak tonuyla mükemmel bir uyum içindeydi.

Tory ve benim aramda kâğıttan yapılmışız gibi yürüdü, Darius'a giden yolu çizerken dirsekleriyle bizi kenara itti.

"Mildred," dedi sertçe, müstakbel gelini ona uzanırken gözleri karardı.

Mildred öpmek için eğildiğinde Caleb, Seth ve Max kıs kıs güldüler ve Darius ancak son saniyede avucunu Mildred'in alnına koyup yüksek sesle alkışlayarak onu durdurmayı başardı.

"Düğünden önce olmaz," dedi sertçe ve ben de sessiz bir kahkaha krizine girmiş, yan tarafını tutmakta olan Tory'ye baktım. Göğsümden çıkmaya çalışan kıkırdamayı bastırmaya çalıştım ama serbest kaldı ve Mildred aç bir hayvan gibi üzerimize çullandı.

"Bunlar Vega İkizleri olmalı," dedi soğuk bir sesle. "Zamanını benim kıçımı koklayarak harcama. Babam kendini düğün gecemize sakladığını söylüyor."

Max kahkahalarla kükredi ve Mildred dolu bir silah gibi ona dönerek tam göğsüne sapladı. Max'in gülümsemesi, Mildred ona bir sonraki yemeğiymiş gibi bakarken kayboldu. "Sen neye gülüyorsun, seni aşırı büyümüş denizyıldızı?" diye sordu, gözleri kıpkırmızı parlıyor ve gözbebekleri yarıklara dönüşüyordu. "Daha önce senden daha büyük lokmalar yedim, bu yüzden beni kışkırtma çünkü deniz ürünlerine bayılırım."

Max elini uzatıp Milly'nin çıplak koluna koydu ve parmakları kıllı bir beni okşarken hafifçe kaydırdı. "Sakin ol Milly, sadece biraz eğleniyoruz. Darius'un nişanlısını tanımak istiyoruz. Neden sen de bir şansını denemiyorsun?" Caleb'e başıyla işaret etti, o da hemen bir tane alıp Mildred'in içmesi için uzattı.

"Babam içki içmenin göğsümde kıl çıkaracağını söylüyor," diyerek reddetti.

"Bunun için çok geç," dedi Seth nefesinin altından ve diğerleri gülmeye başladı.

İçimde bir sempati düğümü oluştu ama Mildred onların alaylarını umursamıyor gibiydi. Hınzır bir sırıtışla Seth'e doğru bir adım attı ve Seth'in gülümsemesi kayboldu. "Bunda yanlış olan ne peki Seth Capella? Kızlarını kıllı seviyorsun, değil mi?"

Seth cevap olarak aval aval ona baktı. "Bu da ne demek oluyor?"

"Sen it kakası seviyorsun," diye cevap verdi, çenesini öne doğru uzattı ve çenesinden birkaç kıl çıktığını fark ettim.

Seth homurdandı, bir adım öne çıkarken karnını kaşıyordu. "Ben kızları Order formundayken becermem, aptal."

"Belki değil ama sen biliyorsun, değil mi Caleb Altair?" Mildred'in üzerine yürüdü ve şimdi Mildred'e gerçekten ısınmaya başlamıştım. Gösteriye hazırlandım, kollarımı kavuşturup gülümseyerek devam etmesini bekledim. "Kız kardeşimin erkek arkadaşının kuzeni senin Pegasus popolarından hoşlandığını söyledi. Hatta Aurora Akademi'ye Pegasex şişme bir bebeği becerdiğin bir video göndermiş ve bir gün içinde viral olmuş."

Caleb'ın ağzı açık kaldı ve yüzü dehşet içinde soldu. "Ben onu becermedim!"

"Videoyu izlemedim ama herkes bana içinde ne olduğunu söyledi. Neden seni plastik bir atı becerirken görmek isteyeyim ki?" Omuz silkti ve gözlerinde hiç nezaket olmadan Tory ve bana döndü.

Oh, kahretsin.

"Her zaman orada öylece durup aptal aptal bakar mısın? Ben de senin

Solaria tahtına meydan okumak mı?"

"Aslında biz sadece mirasımızı istiyoruz-" Tory başladı ama Mildred bariton sesiyle yüksek sesle onun üzerine konuştu.

"Bu partide bulunmanızın tek sebebinin, Darius ve ben tahttaki haklı yerimize yükseldikten sonra biz Ejderhaların siz kemikli bedenleri nasıl kürdan olarak kullanacağımız konusunda herkesin gülmek istemesi olduğunun farkında mısınız?" Daha da yaklaştı, başı eğikti ve ağzı alaycı bir ifadeye bürünmüştü. "Neden bir çift emir almaz, koca memeli havai kafaya boyun eğsinler ki?"

Göğsümde öfke çiçekleri açarken dişlerim birbirine kenetlendi. Caleb, "Büyük memeli kısmından hoşlanıyorum," diye mırıldandı ve
Seth ona yumruk attı.

"Biz havai değiliz-" diye başladım, diğer iki şeyi gerçekten inkâr edemeyeceğimi düşünerek - kahretsin. "Ve bu partide olmamızın tek nedeni Darius'un karşılığında Tory'ye yardım ediyor olması. Kısasa kısas."

"Darius senin memelerin için asla dövmesini vermez!" diye bağırdı, burun deliklerinden dumanlar fışkırıyordu.

Tory bir kahkaha patlattı ama ben Mildred'in ses tonundaki tehlikeyi sezdim ve Profesör Perseus'un bize öğrettiği şeyi aceleyle kullanarak etrafımızda bir hava kalkanı oluşturdum. Mildred'in açık ağzından ateş fışkırdı ve kalkanın üzerinden güçlü bir kırmızı ve altın rengi kıvılcım gösterisiyle saptı. Mildred öfkeyle homurdandıktan sonra hışımla yanımızdan geçip odadan çıkarken kalbim deli gibi çarpıyordu. Kapıyı duvarı sarsan bir gürültüyle çarptı ve omuzlarım rahatlayarak düştü.

"İyi düşünmüşsün," dedi Tory nefes nefese.

Darius bir sandalyeye çöktü ve başını ellerinin arasına aldı. Arkadaşları onun etrafında toplanmış, alaycı ifadeleri kaybolmuştu. Seth Darius'un yanağına sokuldu ve Max uzanıp parmaklarını Darius'un elinin arkasına bastırırken Caleb onun önünde bir ileri bir geri volta atmaya başladı.

Ayrılmak için doğru zaman olduğunu hissettim ve ikimiz de tek kelime etmeden odadan çıktık. Ben hevesle bir kadeh daha şampanya ararken kalabalığın kenarında oyalanarak uzaklaştık. Bu geceyi atlatmanın bir yolu varsa, o da alkolle başlayıp holle bitmesiydi.

"Bu parti çok sıkıcı, ha?" Sesin geldiği yöne döndüğümde yanımızda otuzlu yaşlarının başında olduğunu tahmin ettiğim bir adam buldum. Şık bir takım elbise giymişti, üst düğmesi açıktı ve parlak bronz saçları şık bir şekilde arkaya taranmıştı. Gözleri bakır rengi beneklerle parlıyordu ve bize verdiği gülümseme bütün gece gördüğüm en dostça gülümsemeydi.

"Sizi tanıyor muyuz?" Şüpheli bir şekilde kaşlarımı çattım.

"Henüz değil," dedi elindeki şampanya kadehinden bir yudum alarak. "İstiyor musun?" Sesi pürüzsüzdü, baştan çıkarıcı değildi ama yine de davetkârdı.

"Hayır diyeceğim," dedi Tory.

"Kulağa doğru geliyor," diye mırıldandı ve yardım edemedim ama kalabalıktan ne kadar kopuk olduğunu, hiçbir yerde olmadan nasıl havada asılı durduğunu fark ettim. Tıpkı bizim gibi. "İyi eğlenceler o zaman."

Gitmemizi işaret etti ama Tory ve ben bakıştık, aramızda bir süre daha kalmaya karar verdik.

"Adın ne senin?" Tory sordu, sesi bu kez biraz daha sıcaktı.

"Gustav Vulpecula."

"Ne güzel bir isim," dedim alaycı bir sırıtışla ve o da bana parlak dişli bir gülümseme fırlattı.

"İşte bu. Nesiller boyu babadan oğula aktarıldı. Ama bir sır öğrenmek ister misiniz?" Daha yakına eğildi ve gözlerindeki muziplik Tory ve benim de eğilmemize neden oldu. "Bundan nefret ediyorum. Bu yüzden çoğu insan bana Gus der." Geri adım atarak göz kırptı.

"Seni bu kudretli Ejderha evine getiren nedir?" Tory kuru bir sesle sordu ve Gus kıkırdadı.

Omzundan bir şey indirerek döndü ve elinde büyük bir fotoğraf makinesi buldum. "Balodan önce Leydi ve Lord Acrux'un yeni portrelerini çektim. Gece bitmeden hepiniz birer tane alacaksınız." Gözleri üzerimizde gezindi. "Belki siz değilsiniz, ha? Siz ikiniz ve Konsey Üyeleri arasında küçük bir gerginlik olduğunu duydum."

"Bunu sana kim söyledi?" Ben sordum.

Gözlerini devirdi. "Oda, Bayan Vega. Sadece etrafa bakmam ve hepsinin size nasıl baktığını görmem yeterli."

"Haklısın. Bizden nefret ettiklerine eminim ama etmiyormuş gibi davranıyorlar. Ben Darcy," diye elimi uzattım. "Bu da Tory."

Başını salladı ve ellerimizi kısaca sıktı. "En azından burada görünmezim, sizin gibi keskin bakışlara maruz kalmak istemezdim." Bir bakış fırlattı

omzunun üzerinden çıktığımız kapıya baktı. "Varisler içeride mi?"

"Evet," diye gözlerini devirdi Tory. "Her zamanki sik kafalı halleri."

Ona hızlıca baktım, destekçileriyle dolu bir odada onlar hakkında konuşup konuşmaması gerektiğinden emin değildim.

Gus ciddi bir ifadeyle aramıza baktı, yaklaştı ve sesini alçalttı. "Onlarla bu şekilde konuşmuyorsun, değil mi? Bu tür bir güce sahip insanlara ne söylediğine dikkat etmelisin."

"Genelde onlar başlatır," dedim dudaklarımı birbirine bastırarak. Bu konuyu tartışmak istemiyordum ama kendimizi savunmadan bu yabancının hakkımızda varsayımlarda bulunmasına da izin vermeyecektim.

"Sonbahar partisindeki gibi mi?" diye ölüm sessizliğinde fısıldadı ve ben havayı içime çektim.

"Bunu biliyor muydun?" Tory bir tutam saçını kulağının arkasına sıkıştırarak sordu.

"Tabii ki. O okulda yaklaşık iki bin çocuk var. Elbette, Ling Astrum'un öldürülmesi nedeniyle baş sayfa yerine sadece üçüncü sayfa haberi oldu ama yine de..." Başını salladı, yüzünde üzgün bir ifade vardı. "İkiniz de değirmenden geçtiniz. Saçlarınızı gerçekten kestiler mi?" diye sordu bana, inanmaz bir ifadeyle dolgun buklelerime bakarak. "Ya da belki o kısmı abartmışlardır?"

"Hayır," dedim asık suratla. "Seth yaptı. Sonra da saçımı bir ödül olarak bileğine taktı."

"O yapmadı," dedi Gus şok içinde. "Sana nasıl bu kadar yaklaşabildi?"

"Onu aptalca öptüm" diye fısıldarken utanarak kollarıma sarıldım.

"Seth bütün hafta iyi davrandı," diye ekledi Tory. "Sanki Darcy'yi gerçekten önemsiyormuş gibi. Tıpkı onlar gibi kötü niyetliydi."

"Lanet olası yıldızlar," dedi Gus nefesinin altında. "Yani seni boğmaya mı çalıştılar?" diye sordu Tory'ye dehşet içinde ve o da sertçe başını salladı.

"Lunar Leisure'da; beni havuza atlamaya zorladılar, sonra da yüzeyi dondurdular. Profesör Orion beni çıkarmak zorunda kaldı."

Gus kısık bir ıslık çaldı. "Cehennemdeymişsin gibi geliyor. Özür dilerim." Sempatik bir şekilde kaşlarını çattı. O gece hakkında konuşmaya başladık ve bu konuyu açmak iyi hissettirdi. Tory ve ben bile o zamandan beri bu konu hakkında konuşmamıştık. Ve en azından birkaç kişinin bizim tarafımızda olduğunu hissetmeye başlamıştım.

Orion yaklaşan bir fırtına gibi kalabalığın arasından fırladı ve Tory ile benim kollarımızı yakaladı.

"Ne yapıyorsun?" Elimi kurtarmaya çalışırken nefes nefese kaldım.

Dişlerini Gus'a doğru gösterdi, gözleri öfkeyle parlıyordu. "Siktir git buradan."

Gus köpek gibi havladı ve kalabalığın arasına dalarak bir anda gözden kayboldu.

"Kahretsin," diye tısladı Orion, insanlar bize doğru bakarken etrafına göz gezdiriyordu. Bizi daha yakına çekti, gözleri aramızda gidip geliyordu ve yüz ifadesi karşısında kalbim göğsümde şiddetle çarpıyordu.

"Bu adam bir Teumessian Tilkisi ve lanet olası bir muhabir," diye tısladı.

"Bir muhabir mi?" Telaş içinde yankılandım.

"Evet ve Tarikat yeteneklerini senin üzerinde kullandı. Tilkiler sinsidir, savunmanızın altına girer, sizinle arkadaş olur ve sonra dudaklarınızdan gerçeği çekip alırlar. Lionel neden buna izin vermenin iyi bir fikir olduğunu düşündü..." Sözünü yarıda kesti, omzunun üzerinden baktı ve bizi odanın köşesine doğru çekti. "Kahretsin, Lionel sana tuzak kurdu. Lanet olsun. O adama ne söyledin?"

Tory dehşet içinde, "Ona Sonbahar partisinin olduğu geceyi anlattık," dedi.

Orion sertçe başını salladı. "Bunların çoğu zaten sızdırıldı, bu yüzden seninle ilgili daha kötü bir şey bulamadığı için şanslı yıldızlarını saysan iyi edersin. Eğer başka biri o geceyi ya da Akademi'de geçirdiğin zamanı sormaya başlarsa hemen kaç, anladın mı?"

İkimiz de başımızı salladık ve o da kollarını sıvayıp arkasını döndü.

Kolundan tuttum. "Nereye gidiyorsun?"

Bana nabzımı hızlandıran karanlık bir gülümseme verdi. "Tilki avı." Kalabalığın içine doğru fırladı ve saçlarım onun hızıyla öne doğru çekildi.

"Kahretsin, bu insanlardan nefret ediyorum," diye tısladı Tory ve ben kaşlarımı çatarak başımı salladım.

"Kendimizi diğer Emirlere karşı savunmayı ne kadar çabuk öğrenirsek o kadar iyi olur."

"Tahılsız granola, bu şampanya baloncukları içimden geçiyor. Banyo ne tarafta?" Hamish

Grus gür sesiyle balo salonunun ilerisinde belirerek seslendi.

"Peşinden gidelim ve bu partiyi değerli kılalım," diye fısıldadım ve Tory başını salladı, onun da aynı şeyi düşündüğü belliydi.

"Onu tuvaletin dışında köşeye sıkıştıracağız," dedi.

Birisi Hamish'e bir kapıdan geçip geniş bir koridor boyunca yol tarif ederken biz de peşinden koştuk. Biz takip ederken geri çekildik ve Hamish ilerledi, ilerlerken kendi kendine mırıldandı. Kısa süre sonra bir kapıdan döndü ve içeriden papalık kokusu yayıldı.

Bir Pegasus'u bütün olarak yiyor gibi görünen bir Ejderha resminin altında durduk, sarı bacakları canavarın çenesinden dışarı çıkıyordu.

Güzelmiş.

Hamish yeniden ortaya çıktı ve o yaklaşırken tabloya hayranlıkla bakıyormuş gibi yaptık.

"Vay canına, Kraliyet Varisleri ile tek başıma bir görüşme. Bugün yıldızlar üzerimde nasıl da parlıyor." Eğilerek selam verdi ve biz de nazikçe gülümseyerek sabırla gösterisinin bitmesini bekledik.

"Çok güzel bir parça, değil mi?" Tory çenesini resme doğru salladı ve Hamish resme baktı, gözleri kararmıştı.

"Bu Solarian Tarikatları için iğrenç bir hakaret. Ejderhalar diğerlerinden daha iyi değildir, sadece öyle olduklarını düşünmeyi severler." Daha da yaklaşarak parmağını öfkeyle resme doğru salladı. "Bana sorarsanız onlar bir avuç kaygan wangadoodle."

Az önce söylediklerinden tiksinerek ağzını kapattı. "Beni bağışlayın majesteleri, normalde bu kadar çenem düşük değildir ama konu eşitlik olunca çok sinirleniyorum." Yumruğunu salladı.

"Gerçekten bizi gücendirmiyorsun," diye söz verdim. "Ve sana tamamen katılıyorum." Resme bakınca yüzümü buruşturdum. "Eğer tüm Ejderhalar böyleyse, onlarla hiçbir şey yapmak istemiyorum."

"Profesör Orion Darius'la çok yakın görünüyor," dedi Tory havalı bir şekilde ve ben Hamish'in tepkisini yakından değerlendirdim.

Dudaklarını büzerek sertçe başını salladı. "O boz gherkin ve ailesi her zaman Acrux'larla yakın çalışmışlardır." Kaşları keskin bir şekilde birbirine çatıldı. "Ne yazık ki bu ilişki her zaman Orionların lehine işlemiyor." Üzüntüyle iç geçirdi ve bilmek istediğimiz şeye yaklaştığımızı hissettim.

"Bay Grus... Clara Orion adında birini tanıyor musunuz?" Çekinerek sordum.

Omurgası dikleşti ve koridorda bir aşağı bir yukarı baktı. "Sos topları, bu ismi nereden duydun?"

"Sadece okuldaki öğrencilerden birinden," dedi Tory hızla ve Hamish yavaşça başını salladı.

Büyük bıyığını düzeltti, ne söyleyeceğine karar verir gibi görünürken dudakları seğiriyordu. "Bu tamamen gizli bir konu ama krallığımın gerçek yöneticileri sizler olduğunuz için bu konuda bildiklerimi size açıklayacağım. Anlayacağınız, zavallı anneniz ve babanız öldürüldükten sonra, Kraliyet Muhafızı olarak yeteneklerimi FIB'de daha iyi kullandım. Onlara katıldım.

ama onlar için çalıştığım son dava dört yıl önceydi..." Rahatsız bir şekilde kıpırdandı ve tekrar koridorda bir aşağı bir yukarı baktı. "Clara Orion adında genç bir kadının kaybolmasıydı."

"Onu buldun mu?" Nefes aldım.

Başını salladı, yüzünde ciddi bir ifade vardı. "Hayır, ben araştırmamı sürdürürken işler gerçekten de çok şaibeli bir hal aldı. Araştırmalarım beni Acrux'ların kapısına kadar götürdü. En son burada canlı olarak görülmüş, görüyorsunuz, tam da bu evde."

Kalbim kulaklarımda gümbürdedi ve midemde soğuk bir buz topu oluştu.

"Evinin daha kapsamlı bir şekilde aranması ve Lionel'in Clara'nın o gece neden eve gelmediği konusunda daha fazla bilgi vermesi için baskı yaptım. Ama o ve Clara'nın annesi Stella'dan hiçbir şey öğrenemedim. Aileleri arasındaki bağ çok sağlam. Stella bile kendi kızı hakkında bilgi vermeye yanaşmadı. Aslında Clara'nın kaybından dolayı yıkılmış görünen tek kişi kardeşi Lance Orion'du."

Orion'a duyduğum sempati kalbimi sızlattı.
Kız kardeşine her ne olduysa, korkunç bir şey olduğunu hissediyordum.

Hamish koridor boyunca balo salonuna doğru göz gezdirdi. "Korkarım Acrux'ların buranın her yerinde kulakları var," dedi uğursuzca. "Gelin, partiye dönelim." Koridorda ilerledi ve Tory ile ben de peşinden gittik.

Aklımda sorular dönüp duruyordu ama balo salonuna geri adım attığımız anda kalabalık üzerimize çullandı. Sahte iltifat yağmuruna tutulduk ve akbabalar sonunda et parçalarını alırken iki ayrı yöne sürüklendik.

Gülümsemelerinin ardında beni tedirgin eden hesapçı bir parıltı vardı. İçlerinden birinin Acrux'lar için Clara Orion'la ilgili kötü sırlar saklayıp saklamadığını merak ettim.

Daha önce eğlenceden çok kurallar, onur, saygı ve görünüşü korumakla ilgili bir partiye katıldığımı hiç düşünmemiştim... kısacası çok sıkıcıydı. Solaria'yı yönetmek için gereken buysa, tahtla hiçbir ilgim olmadığından iki kat emindim.

Meclis Üyelerinin hepsi, şu ya da bu şekilde kendi gündemlerini dayatma sürecinde olan sözde parti müdavimleri tarafından köşeye sıkıştırılmıştı. Vergiler, toprak mülkiyeti, Cerberus avlanma hakları ve hatta yasak olmasına rağmen ölümlü köleler edinme arzusundan yakınan, özellikle kurnaz görünümlü bir piç kurusu gibi konular hakkında konuşmalar yakaladım. Gösterişli bir şekilde dekore edilmiş odada ilerlerken ona ekstra geniş bir alan bıraktım.

Birden fazla hevesli erkek ya da kadın bana yaklaşmaya çalıştı. Bazıları Vega İkizleri'nin geri dönmesinden duydukları sevinci dile getirirken, diğerleri beni ölçüp biçiyor gibiydi. Hiçbirinin beni bir dakikadan fazla sohbetin içine çekmesine izin vermedim.

birkaç dakika. Artık partideki dost canlısı görünen adamın aslında haber peşinde koşan bir muhabir olduğunu bildiğimize göre, başka bir tuzağa düşme riskini göze alamazdım.

Caleb'in annesi Melinda, odanın diğer ucundan gözlerini bana dikmişti. Yakışıklı oğluyla sohbet ediyordu ve bana doğru fırlattığı bakışlardan sohbetin konusunun ne olduğunu bildiğimden oldukça emindim.

Yaylı çalgılar dörtlüsü güzel, klasik bir müzik çaldı ve çiftler mükemmel senkronize hareketlerle dans pistinde döndüler. Harika görünüyorlardı ama loş ışıklandırma ve gümbür gümbür bas seslerinin eksikliği bu gece dans etme fikrini aklımdan çıkardı.

Garsonlar, uzanmış kollarına tünemiş gümüş tepsilerle, hiçbir şekilde gerçek bir yemek sayılmayan her türlü süslü ısırık büyüklüğünde yiyecek parçalarını sergileyerek odanın etrafında dolaştılar. Birkaç tanesini denemiştim ama tatları o kadar zengin ve baskındı ki daha fazla yememeye karar vermiştim. Midem acınacak derecede boştu ve ayrılmadan önce bir şeyler yemiş olmayı diledim. Zengin insanlar bazı şeyler söz konusu olduğunda doğru fikirlere sahip olabilirlerdi ama yemekten nasıl zevk alacaklarını bilmiyorlardı.

Bir garson yanımdan geçerken dördüncü şampanya flütümü kaptım, tek seferde içtim ve karnımdaki gazlı partiye katkıda bulundum. Doğru yaptıkları tek şey alkoldü ve bana bunu sağlamak için bu kadar çaba sarf etmişken içmeyi reddetmek benim için kabalık olurdu.

Darius gelmeden önce bana yaklaştığını hissettim ve gölgesi üzerime düşerken ona doğru döndüm.

"Daha önce bir partide bu kadar sıkılmış görünen birini gördüğümden emin değilim," diye mırıldandı, sözlerinin taşınmaması için bana yaklaştı. Kokusu etrafımı sardı; duman, sedir ve tehlike, ya da basitçe söylemek gerekirse, benim özel türümün cazibesi. Bunun etkilerine karşı savaştım ve bakışlarımı ondan çevirip odayı tekrar inceledim.

"Daha sıkıcı bir partiye gittiğimi hiç sanmıyorum," diye karşı çıktım. Gerçi bu tam olarak doğru değildi. Göksel Konsey'i iş başında görmek ve isimlere bazı yüzler eklemek kesinlikle ilginçti ama bu, Fae seçkinleri hakkında gerçek bir şeyler öğrenmenin en iyi yolu gibi görünmüyordu. Biraz bizim yararımıza sahnelenmiş ama katılan herkesten çok Konsey üyelerine uygun bir prodüksiyon gibi geldi.

"Diğer yarısının nasıl yaşadığını görmek istiyordun. Artık biliyorsun, korkunç derecede sıkıcı."

Dudaklarımda bir gülümseme belirdi. "Kim korkutucu diyor?" Alay ettim. "Burada maskeni Akademi'de olduğundan daha sıkı takıyorsun."

Darius'un gözleri biraz karardı. "Bunun bir maske olduğunu kim söyledi?" diye sordu. "Ben bunun için doğdum. Ben buyum, hep böyle olacağım."

Ona biraz daha yaklaştım, kulağına konuşmak için parmak uçlarıma bastım. "Bu bana son derece sıkıcı geliyor," diye nefes aldım. "Tüm bunlara isyan etmeyi hiç istemedin mi?"

Darius bakışlarımı yakaladı ve gözlerinin derinliklerinde ateş yanıyor gibiydi. "Her zaman," diye cevap verdi, sesi alçaktı

Hırıltı.

Ona komplocu bir şekilde gülümsedim. "Kanıtla," diye meydan okudum.

Darius doğruldu, bakışları Baba Acrux'a takılana kadar odaya baktı ve ifadesindeki yaramazlık ortaya çıktı. Lionel bakışlarında kalbimi endişeyle çarptıracak kadar büyük bir gayretle etkileşimimizi izliyordu. Acrux ailesinin reisinde tüm içgüdülerimi harekete geçiren bir şey vardı.

"Dans etmek ister misin?" Darius sordu, ses tonu resmi ayarına geri dönmüştü.

Eli omurgamın dibindeki çıplak teni okşadı ve ben onları bastıramadan midemde kelebekler uçuşmaya başladı.

"Benimle daha önce de dans etmiştin, Darius," dedim yavaşça, bir barın karanlık dans pistinde birbirimize sürtünerek geçirdiğimiz sarhoş geceyi hatırlatarak. Göz alıcı çiftler dans pistinde birbirleriyle mükemmel bir uyum içinde ilerlerken, "Ve hiç de öyle görünmüyor," diye belirttim.

"Hareketleri biliyorum," diye cevap verdi. "Ve sen de çabuk öğreniyorsun."

Ondan gelen neredeyse övgü dolu sözlere göz kırptım ve sonra gülüp geçtim. "Ama seninle dans etmek istemiyorum," dedim ve ondan uzaklaşıp tekrar kalabalığın arasına karıştım.

Yürürken sırtım parmaklarıyla teması kaybetmenin yasını tuttu ve gözlerinin beni takip ettiğini hissedebiliyordum ama yapmadım.

Geriye bak. Darius Acrux gerçekten tatmamam gereken bir zehir markasıydı.

Odanın uzak tarafında, daha fazla içeceğin bulunduğu bir masa gördüm ve onlara doğru bir adım attım.

Lezzetli bir kadeh şampanya daha kaptım ve büyük bir yudum aldım.

"Daha önce bir kızın Darius'tan bu şekilde kurtulduğunu gördüğümü sanmıyorum," diye eğlenen bir ses geldi arkamdan ve köşedeki masada oturan bir adamın bana baktığını görmekdöndüm

Dağınık bir şekilde kıvrılmış koyu renk saçları vardı, sanki onu evcilleştirme çabalarından kurtulmuş gibi görünüyordu. Yeşil gözleri ölçülü bir kahkahayla parlıyordu ve güçlü yüz hatlarına bakmaktan kendimi alamıyordum; neredeyse tanıdık geliyordu ama onunla daha önce hiç tanışmadığıma emindim.

"Ejderhalar bile her zaman kendi istediklerini elde edemezler," dedim ona yaklaşarak.

Görünüşe göre bu söylenmesi gereken doğru şeydi çünkü buna karşılık olarak genişçe gülümsedi.

"Ejderhaların nesi bu kadar harika ki zaten, değil mi?" diye sordu, ancak bunu söylerken duruşuna garip bir gerginlik geldi.

"Kim öfke kontrolü sorunları olan yaşlı bir kertenkele olmak ister ki?" Ben şaka yaptım. "Sanırım ben tavşan değiştiren olmayı tercih ederdim - en azından tavşanlar sevimli."

"Pek de tavşanvari bir havanız yok," diye cevap verdi yüzünü aydınlatan bir gülümsemeyle.

"Bunun bir iltifat olup olmadığından emin değilim."

"Öyle. Gerçi bir tavşan tam da ihtiyacımız olan türden bir hükümdar olabilir; tüm bu yırtıcı hayvanlardan kurtulmak için."

"Belki de bu yüzden bu süslü yiyecekleri kabul edemiyorum. Benim seviyemdeki biri için uygun değil... Gerçi havuç yerine bir sandviç arıyorum," dedim hüzünle.

Bir kahkaha attı. "Evet, şenliklere katılmadan önce bir pizza yedim. Zaten sadece bir saat kadar kalmam gerekiyordu... yüzümü göstermem, arkada oturmam, duygusal tetikleyicilerden kaçınmam..."

Bu garip ifadeyi detaylandırmak istemiyor gibiydi, bu yüzden onu zorlamadım ama tek yapacağı buysa neden geldiğini merak ettim.

"Aslında hiç gelmek istemiyordum, o yüzden belki burada seninle saklanabilirim?" İçkimin kalanını bitirdim ve ona yaklaşırken bardağımı masaya bıraktım. Hamish dışında, bu partide tanıştığım ve en azından yarı yarıya samimi görünen ilk kişiydi.

"Elbette. Tüm eğlenceyi kaçırmak senin için sorun olmayacaksa," dedi. "Özür dilerim ama Roxanya'yla mı yoksa Gwendalina'yla mı konuşuyorum? Sizi ayırt etmek biraz zor."

Bu aptal isimler karşısında gözlerimi devirdim. "Sanırım aslında Roxanya olarak biliniyordum ama benim adım Tory."

"Kraliyet adını geri almadın mı?" diye sordu şaşkınlıkla.

"Kraliyete ait hiçbir şeyi geri almadım. Gerçi miras zamanı geldiğinde paraya hayır demeyeceğim. Bana adını da vermedin," diye sordum.

"Bilmiyor musun?" diye sordu şaşkınlıkla.

"Pardon dostum, sen ünlü müsün? Hayranın olmayan biriyle tanışmak kötü bir şey olmalı o zaman," diye takıldım.

Bir kahkaha attı. "Ben Xavier," dedi. "Ejderha'nın küçük kardeşi."

"Oh," dedim. Bu, hoş bir sohbet gibi görünen şeyin hızlı bir sonuydu. "Aslında... Ben gitsem iyi olacak... ortama karışsam falan." Geri çekilmeye başladım, kalabalığın içinde Darcy'yi arıyordum. Onu odanın uzak bir köşesinde, Hamish ve birkaç arkadaşıyla sohbet ederken gördüm. Yüzündeki gülümseme yeterince samimiydi, bu yüzden en azından kurtarılmaya ihtiyacı olmadığından emindim.

"Ondan gerçekten hoşlanmıyorsun, değil mi?" Xavier şaşkınlıkla sordu.

"Kim?" Masumca sordum.

"Darius," dedi, bakışları omzumun üzerinden geçerken.

"Burası ona hakaret ettiğim ve onun hemen arkamda olduğu kısım.

değil mi?"

Xavier'in gözleri eğlenceyle parladı ve başını salladı.

Hayal kırıklığına uğratmak benden uzak olsun.

"Bu durumda, onun kinci, kendini beğenmiş bir dangalak olduğunu ve sopasını kıçından çıkarıp daha sık gevşemesi gerektiğini düşünüyorum," dedim.

"Bu akşam kibar olduğumuzu sanıyordum?" Darius arkamdan mırıldandı ve ne kadar yakın olduğunu görünce irkildim.

"İyi davranacağını söylemiştin. Ben böyle bir söz vermedim," diye belirttim, bana doğru hareket ederken ona bakmak için döndüm.

yan. Gerçi şimdi düşündüm de, belki de öyleydim... Sindirim sistemimde meydana gelen şampanya tekila kokteyli, davranışlarıma olduğu kadar hafızama da zarar veriyordu.

Xavier'le birbirlerine bu kadar yakın olduklarına göre kardeş oldukları çok açıktı ama Xavier Darius kadar gergin görünmüyordu. Ama Xavier'in yapısı çok daha az yığılmış olsa da aynı çeneyi ve aynı rengi paylaşıyorlardı.

Darius, "Xavier'i gülümsetiyorsun, bu yüzden seni bu seferlik affedeceğim," dedi.

"Zavallı Tory açlıktan ölüyor," dedi Xavier, ama kardeşinin sözleri karşısında gülümsemesi biraz azaldı. "Belki ben bu partiden ayrılırken ona yiyecek güzel bir şeyler bulabilirsin."

Bakışlarını takip ettim ve Lionel'ın bize doğru baktığını fark ettim. Bir şeyden memnun görünmüyordu ve Xavier aceleyle ayağa kalktı.

"Sizinle tanıştığıma memnun oldum," dedim.

"Sen de, Tory. Sonra görüşürüz, Darius." Xavier sandalyesini yerine oturttu ve hızla odadan çıktı.

Birlikte yalnız kaldığımızda Darius'a baktım. Görünüşe göre bu özel Varis'ten kaçma çabalarım bu gece başarısız olmaya mahkumdu.

Darius omzumun üzerinden baktı ve yüzü kaşlarını çattı. Bakışlarını takip ettim ve nişanlısı Mildred'in yüzünde kaşlarını gür bir çizgiyle birleştiren bir çatık kaşla kalabalığın arasından bize doğru hızla geldiğini gördüm.

"Hadi o zaman," dedi Darius aceleyle ve Xavier'in odadan çıkardığı kapıya doğru ilerledi.

"Nereye?" Şaşkınlıkla sordum. Parti tüm hızıyla devam ediyordu ve oradan ayrılmamamız gerektiğinden oldukça emindim. Kuralları pek umursadığım söylenemezdi ama beni buraya getirmek için bu kadar zahmete girmişken, yine beni gizlice kaçırması garip gelmişti. Ayrıca dişlek gelini gelip kaslı kollarıyla beni ortadan ikiye ayırmaya çalışmadan önce ondan uzaklaşmak benim için muhtemelen iyi bir fikirdi.

"Xavier gerçek yemek istediğini söyledi," dedi Darius imalı bir şekilde ve benim takip ettiğimden emin olma zahmetine girmeden dışarı çıktı.

Tereddüt ettim. Onunla bir yere gitmeyi gerçekten istemiyordum ama ona karşı hissettiğim çekimi de inkâr edemezdim.

Şampanya muhtemelen buna yardımcı olmuyor.

Midem sabırsızca guruldadı ve taleplerine boyun eğerken iç çektim. Dışarı çıkarken bir kadeh şampanya daha kaptım ve arkasından aceleyle gitmeden önce bir dikişte içtim. Eğer bu kararı benim yerime alkol verecekse, en azından bolca tükettiğimden emin olabilirdim. Çıkarken Darcy'ye baktım ama Hamish'in söylediği bir şeye gülüyordu ve beni fark etmedi. Öte yandan Mildred cinayet işlemeye hazır gibi görünüyordu ve beni gözüne kestirmiş bir şekilde dans pistinde ilerlemeye başladığında aceleyle odadan çıktım.

Darius beni her köşesinde yaldızlı süslemeler olan koridorlara götürdü. Ejderhalar altınlarını gerçekten seviyorlardı ve

Belli ki bolca yedekleri varmış.

Darius dar bir koridora açılan kapıyı açıp beni içeri götürürken, "Xavier'i neşelendirdiğin için teşekkür ederim," dedi.

Neyse ki Mildred'in bize yetiştiğine dair bir işaret yoktu ve onu kaybettiğimizi ummak zorundaydım. Biz yürürken tepsi taşıyan birkaç servis elemanı yanımızdan geçip gitti ve meşhur Acrux Varisi'ni gördüklerinde başlarını eğdiler.

"Neden neşelenmeye ihtiyacı vardı?" Merakla sordum. "Bir nedeni yok."

Gözlerimi onun arkasına yuvarladım.

Uzun koridorun sonunda başka bir kapıyı açtı ve şampanya kadehlerini yeniden dolduran ve daha fazla süslü ısırık büyüklüğünde yiyecek parçaları hazırlayan hareketli personelle dolu büyük bir mutfağa adım attık.

Darius çılgınlığın etrafından dolaştı ve ben de kimsenin yoluna çıkmamaya dikkat ederek onu takip ettim.

Kremalı puflardan oluşan bir tepsi üzerinde çalışan bir kadına yaklaştı ve ona bir şey sormak için eğildi. Kadın anında yaptığı işi bıraktı ve başıyla selam vererek uzaklaştı.

Darius onu takip etmemi işaret etti ve ben de dişlerimi sıkarak neden onunla buraya geldiğimi düşündüm. İçki başımı döndürüyordu ve görünüşe göre muhakeme yeteneğimi de etkiliyordu.

Beni bir kapıdan geçirerek, uzak pencerenin yanında birkaç yumuşak sandalyenin ve alanın ortasında küçük bir masanın bulunduğu karanlık bir odaya götürdü.

Darius sandalyelere yöneldi ama ben onu görmezden gelerek masanın üzerine tünedim.

"Hiç sana söyleneni yapar mısın?" diye sordu, onu takip etmeyi bıraktığımı fark ederek.

"Hayır. İnsanlara ne yapmaları gerektiğini söylemeyi hiç bıraktın mı?" diye sordum.

"Sanırım Hesaplaşma'da başarısız olduğunda senin ukalalığını özleyeceğim," diye mırıldandı.

Bunu bir yanıtla doğrulamadım.

Siyah ceketini çıkardı ve ben de bakışlarımı başka yöne çevirmeden önce beyaz gömleğini takdirle inceledim. Darius Acrux'un aptalca seksi görünüşünün büyüsüne kapılmama gerek yoktu. Darius ceketini en yakın sandalyeye fırlattı ve yanımda durmak için hareket etti. Gözlerini üzerimde hissedebiliyordum ama dikkatimi odaya verdim, havasız giysiler içindeki yaşlı adamların ve gökyüzünde süzülen ejderhaların portrelerini inceledim. Seçtikleri dekor sıkıcı bir şekilde birbirini tekrarlıyordu.

Kapı açıldı ve mutfak görevlisi elindeki iki tabakla içeri girdi.

Benimkini kabul ederken ona gülümsedim. "Teşekkürler," dedim ve odadan çıkmadan önce sanki ona tokat atmışım gibi bana baktı.

"Bu da neydi şimdi?" Sandviçimden bir ısırık almadan önce sordum.

Vay canına, bu çok iyi.

"Hizmet işleri genellikle önemsiz miktarda büyüye sahip Fae'ler tarafından alınır," dedi Darius, ben ele geçirilmiş bir kadın gibi yerken. "Yaptıkları iş için onlara teşekkür etmek

Güneşin bir papatyaya açtığı için teşekkür etmesi gibi. Sadece bizim evimizde bir pozisyona sahip olmak bile hayatta beklediklerinin ötesinde bir şey."

Durakladım, yemeğimin tadı birden ağzımda is gibi kaldı. Elbette kendilerinden daha düşük gelirli insanlara böyle bakıyorlardı. Onlar seçkinlerdi, en tepedeydiler, neden altlarındakilere teşekkür etmek için zaman harcasınlardı ki?

Eğer ölümlüler dünyasında karşılaşsaydık bana hiç bakmazdı... ve o benim varlığımı fark etmemiş gibi davranırken ben onu soyup soğana çeviririrdim.

Yemeğimin son birkaç lokmasını sessizce yedim ve bitirir bitirmez tabağı yanıma koydum.

"Artık partiye geri dönmek istiyorum," dedim soğuk bir şekilde.

Darius elini bile sürmediği sandviçinin üzerinden bana baktı.

"Hizmetçilere işlerini yaptıkları için teşekkür etmediğim için mi?" diye sordu zorlukla gizlenmiş bir alaycılıkla.

"Çünkü siz de buradaki herkes gibi sıkıcı bir şekilde tahmin edilebilirsiniz. Hepiniz hayattan zevk almaktan çok başkalarının ne düşündüğü ve ne gördüğü ile ilgileniyorsunuz. Birinin odadaki en güçlü ya da en güçsüz Fae olması neyi değiştirir ki? Nasıl eğleneceğini bile bilmeyen bir adamla dikilip durmaktansa, güçsüz bir hiç kimseyle hayatımın en güzel zamanını geçirmeyi tercih ederim." Omuz silkip ayağa kalktım, balo salonuna geri dönmek niyetindeydim ama Darius bir adım öne çıktı ve sandviçini masaya bırakırken beni masaya sıkıştırdı.

"Sana bir şey göstermek istiyorum," dedi, sesi her zamankinden biraz daha alçaldı ve bir ürperti yarattı.

omurgamdan aşağı akıyor.

"Ne?" diye sordum. diye

sordum.

"Göster dedim, söyle değil. Benimle gelmek zorundasın."

Merak içimi kemirdi ve şampanya beni pervasızlığa itti. Ne de olsa iyi davranacağına söz vermişti, neden olmasındı? Her ne kadar uyuklama partisine geri dönmek istediğimi söylemiş olsam da, aslında istemiyordum. Seçme şansım olsaydı, Akademi'ye geri dönerdim.

"Aletini tekrar çıkarmak üzere olmasan iyi edersin," diye uyardım. "Çünkü hoşuma gitmeyecek kadar çok şey gördüm senden."

"Bence gayet hoşuna gitti," diye karşılık verdi ve ses tonuyla yanaklarımı dolduran sıcaklık, konuyla ilgili daha fazla tartışma çıkarmamı engelledi.

Bana biraz daha yaklaştı ve ben de eğilme dürtüsüne karşı savaştım.

"Hadi o zaman, beni merakta bırakma," diye talepte bulundum, ancak kafamın arkasındaki küçük bir ses bu ifadeyle başka bir şeyi mi kastettiğimi merak etti.

Darius'un ağzı bir tarafa bağlandı ve başını odanın diğer tarafındaki başka bir kapıya doğru eğdi.

Malikânenin içinden büyük bir avluya doğru ilerlerken onu takip ettim ve kapıyı açıp karanlık bir merdivenden yeraltı odası olması gereken bir yere indim.

Ona temkinli bir şekilde baktım ama bu noktada, eğer yapacak olsaydı bana çoktan saldırmış olacağından emindim. Darius Acrux pek çok şey olabilirdi ama görünüşe göre o bir erkekti.

Sözünün eriydi; bu gece bana iyi davranacağına söz vermişti ve bunu yerine getiriyordu. Yine de gözümü saatten ayırmamam gerekiyordu, gece yarısı Külkedisi büyüsü bozulabilir ve tekrar göt şeklinde bir balkabağına dönüşebilirdi.

İnerken ışıklar otomatik olarak yandı ve merdivenlerin dibinde başka bir kapı açtı ve beni yeraltı otoparkına götürdü.

Akla gelebilecek her marka ve modelden gösterişli spor arabaların sırasına baktım ama yanlarında durmadı, bunun yerine beni otoparkın en ucuna götürdü.

Süper motosikletlerin dizilişini gördüğümde dudaklarımda bir gülümseme belirdi. Hepsi en üst sınıf, ultra şık, ultra güzel hız makineleriydi. Adrenalinin cazibesi beni çağırırken parmaklarım onlara dokunma arzusuyla karıncalandı.

"Ata binebileceğini söylemiştin," dedi Darius bana içten bir gülümsemeyle. "Ben de belki koleksiyonumu görmek istersin diye düşündüm."

Kahretsin, 'koleksiyonum' deyişi, haklılığını yüzüne vurmak istememe neden oldu ama motosikletlere bakarken gözlerinde yanan ateşi kaçırmadım. Bu iyi bildiğim bir tutkuydu. O da benim gibi baştan çıkarıcı biriydi.

"Üzerlerinde herhangi bir değişiklik yaptınız mı?" Parmaklarımı en yakındaki kırmızı güzelliğin eyerinde gezdirmek için uzanarak sordum.

Neye baktığımı bilmiyormuşum gibi küçümseyici bir tavırla, "Bunlar birinci sınıf," dedi. "Modifiyeye ihtiyaçları yok."

Alaycı bir şekilde homurdandım. Yani güzel hız makinelerine binmeyi seviyordu ama nasıl çalışacaklarını bilmiyordu. "Güzel çocuk ellerini nasıl kirleteceğini bilmez," diye alay ettim.

"Belki alışkın olduğunuz türden motosikletlerin daha iyi performans göstermesi için üzerinde çalışılması gerekebilir ama bu tür bir kalite herhangi bir ekstra gerektirmez. Ayrıca, bunu yapsalar bile benim için yapması için birine para verebilirim."

"Tabii ki yapabilirsin. Ama konumuz bu değil." Ve sürmeye alışık olduğum motosikletler konusunda yanılıyordu. Koleksiyonunda son altı ay içinde bindiğim dört model gördüm. Diğerleri biraz zaman ve bir iki aletle kolayca benim olabilirdi. Gerçi bunu ona söyleme ihtiyacı hissetmedim.

"Bir tur atmak ister misin?" diye teklif etti. "Sözde yeteneğini benimkine karşı test edebilirsin; arazinin batısında bir pist var."

Bu teklif karşısında gözlerim fal taşı gibi açıldı. Akademi'ye geldiğimden beri ata binmeyi özlemiştim ve yakın zamanda tekrar dışarı çıkabileceğimi düşünmüyordum. Ama bunun benim için ne kadar önemli olduğunu bilmesini istediğimden emin değildim.

Varislerin şimdiye kadar benimle ilgili edindikleri diğer tüm bilgiler bir şekilde bana karşı çarpıtılmıştı ve bunu da benden almaya çalışmalarını istemiyordum.

"Buna uygun giyinmedim," dedim yavaşça, ama dürüst olmak gerekirse, yola çıkmam için gereken buysa, elbisemi belime düğümlemekte bir sakınca görmüyordum.

"Çıkarmak istersen sana gömleğimi ödünç verebilirim," diye cevap verdi.

"Bunun için ikimizin de kıyafetlerimizin çoğunu çıkarması gerekir." Aramızda havada asılı duran bir cüret vardı ve ben buna daha fazla karşı koyamayacağımdan korkuyordum.

Sıradaki bisikletlere baktım, hangisini seçeceğime karar vermeye çalışırken kalbim biraz daha hızlı atıyordu.

Dürüst olmak gerekirse binemeyecek kadar sarhoştum, ancak sandviç fazla alkolün bir kısmını temizliyordu ve başım biraz daha az dönüyordu... Yine de iyi bir fikir olmazdı.

"Neden ölümlülerin dünyasında sahip oldukları bisikletlerin aynısı sizde de var?" Tertemiz makinelerin arasında dolaşmaya başladığımda sordum. Bazı rozetler farklıydı, Yamaharpy, Sphinxzuki, Hondusa, Harley Dragonson gibi isimler okudum ve dudaklarımdaki gülümsemeyi tutamadım ama gerçek motosikletler kesinlikle ölümlü modellerdi.

"Dünyamız ile ölümlüler dünyası arasında, bu gibi her türlü ürünü ithal ettiğimiz birkaç kalıcı yarık var. İthalatçılar bir tür şaka olarak isimleri değiştirmeyi seviyorlar ama ürünlerimizin çoğu Tayvan ya da Çin'den doğrudan Solaria'ya geliyor," diye açıkladı Darius.

"Neden?" Ben sordum. "Fae'ler kendi bisikletlerini ve arabalarını icat edemezler mi?"

"Sanırım yapabiliriz... ama neden zahmet edelim ki? Zamanımızı değerlendirmek için daha iyi şeylerimiz var ve

ölümlüler bizim kişisel mal tedarikçilerimiz gibi. İş yaptıkları Fae'ler ithal ettiğimiz her şey için en iyi fiyatları zorlamayı bile başarıyor. Hiçbir Fae satıcısı arzu ettiğimiz şeyleri bu kadar ucuza üretemez." Darius kollarını kavuşturup arkasına yaslandı ve yeşil bisikletinin selesine tüneyerek benim keşif gezimi izledi.

"Yani gücünüzle ölümlüleri istismar mı ediyorsunuz?" diye sordum.

"Gücümüzü onlardan istediğimizi almak için kullanırız," diye kabul etti. "Tıpkı diğer Fae'lere yaptığımız gibi."

Bu konuda haklıydı; Fae'ler kendi türlerine karşı da aynı derecede pislik gibiydiler.

Açılıp kapanan bir kapının sesi dikkatimizi tekrar eve çıkan merdiven boşluğuna çekti ve Lionel Acrux park alanına doğru ilerlerken ikimiz de etrafımıza bakındık.

Darius anında doğruldu ve suçluluk duygusuyla babasına bakarken kollarını açtı.

"Sana partide kalmanı söylediğimi sanıyordum, Darius?" Lionel yaklaşırken sesini alçaltarak sordu.

Darius cevap vermeden önce başını biraz eğdi. "Sadece gösteriyordum-"

"Vega'nın kızını becereceksen en azından bunu kendi zamanında yap. Bu gece sorumlulukların öncelikli olmalı."

Bu, oğluyla yatmak istediğimi ikinci kez ima edişiydi ve benimle bu şekilde konuşma hakkına sahip olduğunu düşünmesi karşısında tüylerim diken diken oldu.

Bu. Daha önce kendimi savunamayacak kadar telaşlıydım ama bu ikinci küçümseyici yorum aynı şok faktörüne sahip değildi ve dilimi gevşetmek için yeterince içmiştim.

"Her şeyden önce, iğrenç. Darius'un pantolonuma girmesine izin vermektense pantolonumda karıncalar olmasını tercih ederim," diye tersledim. "İkincisi, benim hakkımda böyle konuşabileceğini sana düşündüren nedir? Ben bir insanım, değerli oğlun kuzeniyle evlenmek zorunda kalır kalmaz kullanıp atacağın bir oyuncak değil."

Lionel Acrux bana sanki o uyurken mısır gevreğine işemiş ve saçlarına dökmüşüm gibi bakıyordu. Gözlerindeki öfke, gözbebekleri için bir yarıkla tamamlanan zümrüt yeşili bir renge dönüşerek noktalandı.

"Asil kanın yüzünden sürünerek gelip benimle istediğin gibi konuşabileceğini mi sanıyorsun?" diye tısladı. "Kiminle konuştuğunu sanıyorsun sen?"

Daralmış gözlerle onu inceledim, tepelere doğru çığlık atarak kaçma dürtüsüyle savaşırken omuzlarımı geriye ittim ve bunun yerine yerimde durdum.

"Sanırım pahalı bir takım elbiseye sarınmış, üstünlük kompleksi olan büyük boy bir iguanayla konuşuyorum. Ama tüm bu saçmalıkların altında emin olmak zor," diye hırladım.

Lionel boğazının arkasından kısık bir sesle hırladı, Ejderha gözleri ölümcül bir niyetle bana kilitlenirken istikrarlı bir şekilde ilerliyordu. Paniğe kapıldım ama bir mucize eseri ya da belki de sadece korkunun beni felç etmesiyle yerimde kalmayı başardım.

Darius aramıza bir adım attı. "Sana söyledim baba, onlar tamamen medeniyetsizler. Doğru düzgün bir evleri olduğunu bile sanmıyorum.

ölümlüler dünyasında eğitim görüyorlar ve saygı duymayı asla öğrenemediler-"

"Misafirlerimizin yanına dön, Darius," diye tısladı Lionel ve sesindeki soğuk öfke dilimin damağıma yapışmasına neden oldu.

Darius bir şey söylemek için ağzını açtı ve sonra tekrar kapattı. Bana baktı, gözleri öfkeyle parlıyordu ve muhtemelen başka bir şey de vardı ama adını koymaya cesaret edemedim.

Geri adım atmaya başladı, babasının beni tekrar net bir şekilde görebilmesi için kenara çekildi ama kaşları çatıldı ve onun yerine yerinde kaldı.

"Bırak gitsin baba. Nasıl olsa Hesaplaşma'da başarısız olacak ve bir skandal riskine girmenin anlamı yok-"

"Sana gitmeni söylemiştim, evlat," diye hırladı Lionel. "Roxanya ve benim konuşmamız gerek."

Darius yine tereddüt etti ve sonra başını salladı. "O buna değmez."

Lionel'ın dudaklarından gerçek bir hırıltı çıktı ve ben yarı yarıya kaçmayı düşündüm.

İki Acrux adamı yerlerinde durdular ve aralarında neler olduğunu anlamaya çalışırken nefesimi tuttum. Hemen fark ettiğim bir şey varsa o da Darius'un babası hakkındaki uyarısını dinlemem gerektiğiydi çünkü az önce bu koca boğaya kırmızı bir paçavra sallamıştım.

"Hayır, değil," diye kabul etti Lionel sonunda, bakışları oğlunun üzerinde daralmıştı. "Ve görünen o ki, onu arayan tek kişi o değil.

saygı dersi için. Benimle gel."

Döndü ve garajdan geçerek eve çıkan merdivenlere doğru ilerledi. Darius birkaç adım arkasından geldi, omuzları gergin ve gözleri yerdeydi. Bana dönüp bakmadı ve beni otoparkta yalnız bıraktılar.

Kapının kapanma sesi tekrar bana ulaştığında, bisikletlerden birine yaslandım ve kalbimin çılgınca atışını sakinleştirmeye odaklanmaya çalıştım.

Park yeri soğuktu ve partiye geri dönmek için kendimi toparlamaya çalışırken kollarımı kendime doladım. Kesin olan bir şey vardı ki, o da partinin geri kalanını görünürdeki her Dragon'dan kaçarak geçirecektim.

Evin geniş koridorlarında dolaşıp bir çıkış yolu aradım. Biraz temiz havaya ihtiyacım vardı. Tory'yi bulamıyordum ve beni krallıklarını nasıl yönetebileceğim ve Göksel Konsey'in uğruna çalıştığı her şeyi nasıl yok edebileceğim konusunda sorgulayan insanlarla bir dakika daha geçirmek cehennemin özel bir türüydü.

Kaçış arayışımı sürdürürken, kendimi Hotel California'da, sonsuz güzellikteki koridorlarda sağa sola dönüyormuşum gibi hissettim. İstediğiniz zaman çıkış yapabilirsiniz ama asla ayrılamazsınız.

Tanrı aşkına çıkış nerede???

"-Eğer bir kez olsun uygun şekilde davranmayı öğrenseydin, bu döngüyü devam ettirmek zorunda kalmazdık, değil mi?"

Lionel'in sesi içime bir korku notası saldı ve hiç şüphesiz onun evinin koridorlarında dolaşmamam gerektiğini biliyordum.

Büyük bir ejderha heykelinin yanındaki gölgeli bir oyuğa daldım - tabii ki - ve kendimi arkaya doğru sıkıştırdım

o. Girintide bir parça toz bile yoktu ve temizlik personelinin verimliliğine hayret etmek zorunda kaldım.

Lionel koridorun karşısındaki bir kapıdan çıktı ve ben kalbim boğazımda, ejderhanın dönen kuyruğundaki bir boşluktan baktım.

Kollarını sıvadı, manşetlerini bağladı ve üzerlerinde kan lekeleri gördüğümde içim çalkalandı. İzleri fark edince "Tanrı aşkına," diye hırladı. "Şimdi benim de gidip üstümü değiştirmem gerekiyor!" diye kükreyerek odaya geri döndü, sonra da koridorda hışımla ilerleyip bir merdivene saptı, adeta ateş püskürüyordu.

Lionel'ın gerçekten gittiğinden emin olmak için bir dakika boyunca orada kaldığımda kalbim göğüs kafesime çarptı, nefesim kesildi. Gittiğinden emin olduğumda, kaçmaya çalışmak için öne doğru kıpırdandım. Kapı yeniden açıldı ve Orion ile Darius odadan çıkarken dudaklarım aralanarak hızla geri çekildim.

Darius nazikçe, "İç," dedi ama Orion başını salladı.

"Ben iyiyim, bu gece çok az alçı yaptım. Partiye geri dönmelisin. Dönmezsen kendini yine burada bulacaksın."

Darius Orion'un omzuna vurdu, "Özür dilerim-" diye başladı ama Orion onun sözünü kesti.

"Yapma. Sana her elini sürdüğünde yanında olacağım. Onu her zaman durduramam ama yanında olacağım."

"Olmak zorunda değilsin," diye içini çekti Darius.

"Neyse o," dedi Orion, sonra sesini alçalttı. "Ve bu sonsuza dek sürmeyecek. Yakında gölgeleri kendin kullanabileceksin."

Kaşlarımı çattım, ne demek istediğinden emin değildim ama başını sallayan Darius'u neşelendirmişe benziyordu.

Darius, "Hadi," dedi ama Orion başını salladı.

"Biraz hava alacağım. Kalabalıktan hoşlanmadığımı biliyorsun." "Ben de, şansına kimse seni kalabalıkta durmaya zorlamıyor.

onların ortasında."

Orion kaşlarını çatarak bir elini Darius'un omzuna koydu. "Bir gün tüm bu mülk senin olacak. Umarım er ya da geç, ha?"

Darius bir elini ensesinde gezdirerek ondan uzaklaştı. "Bir dahaki sefere babam beni dövdüğünde bunu hatırlayacağım." Orion'un cevap vermesine izin vermedi, koridorda adım adım ilerledi, babasının geçerken kullandığı merdivene dikkatle baktı.

Orion orada öylece dururken nefesimi tuttum, midem düğüm düğüm olmuştu. Lionel, Darius'u mu yenmişti? Bu korkunç bir şeydi. Ve neden bu olay olduğunda Orion sık sık oradaymış gibi geliyordu?

Debriyajım kolumun altından kaydı ve yere çarptığında yumuşak bir alkış sesi duyuldu, onu geri alırken kalbim paramparça oldu. Belki normal bir insan bunu duymazdı ama bir Vampir? Hiç şansı yoktu.

"Kim var orada?" Orion hırladı, ses tonunda ölümcül bir uyarı vardı. "Hemen dışarı çık."

Onun zorlaması vücudumdaki tüm kaslara hükmetti ve sanki biri boynuma bir tasma bağlayıp çekmiş gibi saklandığım yerden fırladım. Onu kimin dinlediğini anladığında gözleri büyüdü ve ben de onu ısırdım.

alt dudağıma bastırarak, son beş dakikadır neden taştan bir ejderhanın arkasında sıkışmış olabileceğime dair bir neden bulmaya çalıştım. Hayır; dünyada bunu gerektirecek hiçbir neden yoktu.

Gözleri fokur fokur yanıyordu ve çenesi öfkeyle titriyordu.

"Merhaba benim parlayan yıldızım!" diye bir kadın sesi yükseldi. "Solaria'da Vega İkizlerinden biriyle burada ne yapıyorsun?"

Bakışlarım koridorda ellili yaşlarında olması gereken şık bir kadına kaydı. Çenesine doğru sivrilen koyu renk saçları vardı. Cildi nemliydi ve giydiği siyah elbise zarif ama aynı zamanda seksiydi. Yüksek topuklu ayakkabılarının üzerinde bize doğru yürüyordu ve bunun tek bir anlamı olabilirdi. O da bir Vampirdi.

Başını eğmiş, gözlerini gezdirerek önümde durduğunda kalbim yerinden çıkacak gibi oldu. Topuklu ayakkabılarımla bile benden bir santim daha uzundu ve bu ona burnunun ucuyla bana bakma avantajı sağlıyordu. "Merhaba güzel kız, ben Stella."

"Darcy," dedim, yüzümün önünde derin derin nefes alırken rahatsızlığımı belli etmemeye çalışarak.

"Mmmmm," diye mırıldandı. "Tüm bu güç." Dişlerini gösterdi. "Sadece küçük bir tat..."

"Hey - bekle!" Panik içinde avuçlarımı kaldırdım, onunla savaşmaya hazırlanırken ellerimde sihir gümbürdüyordu.

Orion bir kalp atışı içinde yanımdaydı, kolu sahiplenici bir şekilde belime dolanmıştı. "O benim Kaynağım, Stella," diye hırladı, kendi dişlerini ona doğru göstererek.

"Aman Tanrım, seni son gördüğümden beri çok meşgulsün bebeğim," diye alay etti. Erkek bebek mi?

Boynuma tekrar bakarken dudaklarını yaladı ve ben de bir adım geri çekildim. "Bir annenin kendi oğlunun Kaynağını paylaşması ne korkunç bir suç olur. Kendi etimden ve kanımdan böyle bir şey isteyebileceğimi düşünmek ne kadar bencilce." Saçlarıyla oynadı, dudaklarını bükerek onu yönlendirmeye çalıştı. Ama işe yaradığı hissine kapılmadım.

"Başlama," dedi yorgun bir sesle. "Burada ne işin var senin?"

"Ben de aynı şeyi senden isteyebilirim." Gözleri bana kaydı ve biraz daha yaklaşırken hafifçe sallandı.

"Sarhoşsun," diye iç geçirdi Orion. "Partiye geri dön."

"Biraz daha kalmamın sakıncası yok, değil mi melek?" diye sordu ve ben Orion'un kollarından sıyrıldım. "Aslında siz ikiniz kalın, benim gitmem gereken bir yer var. Her neyse." Özellikle: burası dışında herhangi bir yer. Yürümeye başladım ama Orion bileğimi yakaladı ve beni kalçasına doğru çekti.

Beni olduğum yerde sıkıca tutarken, telaş içinde ona baktım. Stella dudaklarını yaladı, gülerken başını salladı. "Tekrar yap. Ama bu sefer daha ileri gitmesine izin ver. Avlanmayı seviyorum."

"Partiye geri dön," dedi Orion zorla, sesi vücudunda yankılanarak benimkine kadar ulaştı.

Stella dramatik bir şekilde iç çekerek etrafımızda dönmeye başladı. "Oh Lance, çok hayal kırıklığı yaratıyorsun. Benimle arkadaşlık etmekten hoşlanan bir çocuğum olmasını özlüyorum. Clara-"

"Sakın onun adını ağzına alma," diye tükürdü Orion. "Bu hakkını uzun zaman önce kaybettin."

Stella mırıldandı, hâlâ etrafımızda dönüyor, elbisemi çekiştiriyor, elimi tutmaya çalışıyordu, ama Orion onu uzaklaştırmaya devam etti. "Babanı özlüyorum. O çok eğlenceliydi. Her zaman kovalar, avlanır, oynardı. Sen o sıkıcı Akademi'de öğretmen olduğundan beri çok sıkıcısın." Orion'un yüzünü okşamak için eğildi ve Orion ona izin vermek zorunda kaldı, yoksa beni bırakacaktı.

Gözleri bana kaydı. "Armut dibine düşermiş melek. Senin damarlarında Vahşi Kral'ın kanı dolaştığı gibi, benim küçük oğlumun damarlarında da bir yırtıcının kanı dolaşıyor. Eğer bu kadar çok kurala ve sonuca bağlı olmasaydı, o güzel boynunu bu evin her yerinde kovalar ve seni yakaladığında kuruturdu."

"Kes şunu," diye tersledim, öfkem göğsümde yükseliyordu. Bana yapılan muameleden nefret ediyordum. Kedilerin pençesindeki bir fare gibiydim. Buradan defolup gitmek istiyordum. Orion'dan "Bırak gideyim," diye talepte bulundum ama göğsünden gelen alçak bir ses bana itaat etmeye niyeti olmadığını söyledi.

Stella hevesle başını salladı. "Evet, bırak gitsin, bırak koşsun." Dişlerini birbirine geçirdi ve aniden olduğum yerde kalmamın daha iyi olacağını fark ettim. Bir elimle Orion'un gömleğine tutundum ve diğer elimle avucumu ona doğrulttum. "Git. Uzaklaş. Yoksa ben seni yaparım." Aldığım alkol miktarı

dilimi gevşetiyordu ve içimdeki Fae'yi kucakladığım için kendimle gurur duyuyordum.

Bana aval aval baktı, geri adım attı ve şok içinde kalbini tuttu. Hâlâ sallanıyordu ama Orion onun sarhoş olduğunu düşünüyor gibi görünse de üzerinde alkol kokusu alamıyordum. "Vahşi Kral'ın kızının benimle böyle konuşmasına izin mi vereceksin?" diye sordu.

Orion ona ters ters baktı. "Onu ben kontrol etmiyorum, canı ne isterse onu söyleyebilir."

"Gah! Ne çocuk yetiştirmişim. Seni her gün Clara ile değiştirirdim."

Orion sertleşti, kolunu bana doladığı yerde titremeye başladı. "Ve seni babamla gözümü kırpmadan takas ederdim."

Gözleri gece gölgesi gibi parladı, sonra gözyaşlarıyla ışıldadı. Kalın, ıslak damlacıklar yanaklarından aşağı sıçradı. "Nasıl böyle bir şey söylersin? Senin için yaptığım onca şeyden sonra beni nasıl böyle incitebilirsin?" Ses tonu melodramatik bir yalvarışa dönüşmüştü ve bu saçmalıkla uğraşmak zorunda kaldığı için Orion'a acımak zorunda kaldım.

Orion hiçbir şey söylemedi ve Stella neredeyse feryat ederek devam etti. "Baban bu yüzden gitti, yetiştirdiği oğluna katlanamadı. Çok umut vaat ediyordun. Ama kendi kalbinin peşinden gitmek zorundaydın ve bu süreçte onun kalbini kırdın. Bu yüzden kendini öldürdü."

"O kendini öldürmedi. Çocuk gibi davranmayı bırak," dedi Orion soğuk bir şekilde ve ses tonundan bunun alışık olduğu bir oyun olduğu anlaşılıyordu.
Sanki ilişkilerindeki ebeveyn oymuş gibi.

"Öyle de olabilirdi!" diye haykırdı ve gözyaşları içinde koridorda ilerlemeye başladı.

Orion uzun bir nefes verdi. "Bunu görmek zorunda kaldığınız için üzgünüm. Onun... bazı sorunları var."

"O iyi mi?" Hıçkırıkları bize geri dönerken nasıl hissedeceğimi bilemeden nefes aldım.

"Hepsi bir oyun. Sakın kanma. Etkilendiğini gördüğü anda pençelerini geçirecek ve asla bırakmayacak."

Hâlâ sıkıca sarılmış olan ellerine baktım. Yanı başındaydım ve vücudunun yakıcı sıcaklığı benimkine sızıyordu. "Bırakmamaktan bahsetmişken." Kaşlarımı kaldırdım ve beni serbest bıraktı, ancak geri çekilmeden önce kendimi yarım saniye boyunca ona karşı oyalanırken buldum.

Omzumun üzerinden baktım ve işaret ettim. "Çıkış yolu bu mu?"

Yüzü şeytani bir gülümsemeye dönüştü. "Bir şey unutmuyor musun Mavi?"

"Err." Omuz silktim. "Hayır mı?"

"Neden o heykelin arkasında saklanıyordun?"

Kollarımı kavuşturdum. "Beni hiçbir şeyle bırakmadın. Bildiğiniz gibi karanlık köşelere sıkışmayı severim."

Boğazından bir kahkaha patladı ve ben de karşılık olarak sırıttım.

Benim için bir nokta.

"Hadi, sana çıkış yolunu göstereyim, sen de bana asıl hikâyeyi yürürken anlatırsın." Yanıma geldi, hareket etmemi sağlamak için bir elini sırtıma koydu ve omurgamın tabanından beyaz sıcak kıvılcımların uçmasına neden oldu. I

Kolu belime dolanıp orada kaldığında neredeyse nefesim kesiliyordu.

Ben bir şey söylemeyince "Ee?" diye sordu.

"Lionel'i duydum ve evinde bir düşman casusu gibi dolaşırken bulunmak istemediğime karar verdim."

"İyi karar," diye yorum yaptı. "Ve sanırım hepimizin neden o odada olduğunu anladın?" diye sordu karanlık bir şekilde.

Gözlerimi altımızdaki parlak ahşap zemine indirdim. "Evet," diye fısıldadım.

"Yani Lionel'in oğluna nasıl davrandığını biliyorsun?"

Başımı salladım, içim rahatsız edici bir şekilde sıkılıyordu. "Darius'un bize nasıl davrandığını ben de biliyorum," diye mırıldandım.

Orion uzun bir süre sessiz kaldı, düşünüyor gibiydi. "Darius sadece doğru olduğunu düşündüğü şeyi yapıyor."

"Bu mazeret değil-"

"Biliyorum," dedi sertçe ve sonra içini çekti. "Varisler hakkında konuşmayalım. Haftanın çoğu günü başımı ağrıtıyorlar."

Başımı salladım ve üzerimize sessizlik çöktü, sanki hava kalınlaşıyor ve nefes almak zorlaşıyordu. Tek hissedebildiğim belimdeki eliydi ve tek koklayabildiğim tarçın ve erkeksi misk kokusuydu.

Bir an için orada onunla yan yana yürümek çok doğal gelmişti. Ama köşeyi döndüğümüz anda beni bıraktı ve büyü bozuldu. O benim öğretmenimdi ve gerçekten de bundan daha fazlası yoktu. Okuldaki kızların yarısı sınıfta Profesör Orion'a bayılırdı. Ama o bakma, dokunma türünden bir adamdı. Hangi

kötücül yakışıklılığı hesaba katılmadan önce bile onu cazip kılıyordu.

"Yani... annen ilginç birine benziyor," dedim hafifçe ve bana sert bir bakış fırlattı.

"Bu kibarlık. O kara kalpli bir kadın ve size ondan uzak durmanızı tavsiye ederim. Ağzından çıkan her şey manipüle etmek için uydurulmuş bir yalan olma eğilimindedir."

"Baban hakkında söyledikleri-"

"Dediğim gibi, bu doğru değil. Babam büyülü bir kazada öldü. Ben bilirdim. Olay olduğunda oradaydım."

"Ah," diye nefes aldım, kalbim onun için parçalanıyordu. İki ebeveynimi kaybetmiş ve bir anne ya da babanın kucağını hiç tanımamış olabilirdim ama hiçbir zaman onların yasını tutacak kadar büyümemiştim. "Bu korkunç, çok üzgünüm."

Orion uzun bir nefes aldı. "Bu geçmişte kaldı. Ben de orada bırakma eğilimindeyim."

İnanılmaz bir avluya bakan, boydan boya pencerelerle kaplı uzun bir salona ulaştık. Avlunun ortasında, dibinde mavi ışıklarla aydınlatılmış, pırıl pırıl parlayan dikdörtgen bir havuz uzanıyordu. Orion kapıyı açtı ve ben de onu bu güzel yere kadar takip ettim. Her duvar saksı ağaçlarıyla kaplıydı ve sarmaşıklar duvarlara tırmanıyordu, hepsi de altın peri ışıklarıyla vurgulanıyordu. Havuzun sağında sıra sıra birkaç şezlong, solunda ise barbekü ile birlikte havuz kenarında bir bar vardı.

"Burası çok saçma," diye yarı gülerek her şeyi anladım.

Orion bara doğru ilerlerken bana sırıtarak karşılık verdi, arkasına eğildi. "Hanımefendi ne ister?" diye sordu.

Acruxes'un kahyasını çok iyi taklit eden resmi bir ses tonuyla. Kıkırdayarak aceleyle barın önündeki tabureye oturdum ve elimdekini yere bırakarak serin esintinin yanan boynuma değmesinin tadını çıkardım.

"Hmm... bir Manhattan?" Alay ettim ve o da başını eğdi.

"Korkarım saçmalıklarımız yeni bitti, beyaz bir Manhattan'a ne dersin?
içinde küçük bir şemsiye olan şarap spritzer?"

Güldüm, içkimi hazırlayıp kendine bir ölçü burbon koyarken hevesle başımı salladım.

Bardağı bana uzattı ve ben de almak için barın diğer ucuna doğru eğildim. Bardağı tuttuğumda bırakmadı ve ben de kirpiklerimin altından nedenini sorgulayarak ona baktım.

"Bu gece ne kadar güzel göründüğünü söylemiş miydim Darcy?"

Darcy.

Benim adımı söylemişti. Hem de ilk kez. Peki o söylediğinde neden bir isimden çok daha fazlası gibi geliyordu? Sanki bir ok fırlatmış ve ok aynı anda içimde bir yara açmıştı.

Lanet olsun. Bu adamı unutmam gerekiyordu. Neden kendimi ona bu kadar kaptırmıştım?

Ulaşılamazdı, olan buydu. Her zaman sahip olamayacağımız şeyleri isteriz ve Profesör Orion sınırların dışındaydı. Bu kadar basit. Ve o kaslar. Ve sakal. Ve kara gözler. Ve gamzesi. Ama hepsi buydu.

"Bunu ilk kez duyuyorum Profesör," diye fısıldadım, sesimi daha fazla yükseltemedim.

"Yapma bunu," diye homurdanarak içkiyi bıraktı.

Elinde burbonuyla barın etrafında dolaşırken merakla ona baktım. Benimkinin yanındaki tabureye oturdu, kolunu bana dayadı.

"Ne yapmak?" Yüzümü havuza dönüp spritzer'ımdan bir yudum alarak sordum. Dilimde köpürdü ve göğsümde derin bir sıcaklık hissi uyandırdı.

"Biliyor musun?"

"Çok küstahsın, Orion. Senin kaotik düşünce tarzının gerçekte olduğumdan çok daha fazla farkında olduğumu düşünüyorsun." Göz ucuyla onu izleyerek içkimi tekrar yudumladım.

Kendi içkisinden bir yudum aldı ve tanıdık burbon kokusu üzerime sinerek duyularımı karıncalandırdı. Bu bir tetikleyici haline gelmeye başlamıştı, sanki ofisine girdiğimde şişenin tıpasını açmış ve ağzında tadına bakmak istememe neden olmuştu. Sonra bu, öpüştüğümüzde dişlerinin dilime değip değmeyeceğini merak etmeme yol açtı ve bu her zaman onu zihinsel olarak soymama, sonra o kasların gömleğin altında nasıl göründüğünü hayal etmeme yol açtı...

"Senin için bir şeyim var," dedi ve karanlık fantezimden gözümü kırpıştırarak döndüm.

"Öyle mi?"

Başını salladı, iç cebine uzandı ve mavi saç tutamımı çıkardı. Kalbim yerinden fırlayacak gibi oldu ve boğuk bir ses çıkardım. Ona uzandım ve o da bileğime taktı.

Elimi avucunun içinde tuttu, gözleri kısık bir şekilde saç bandında kaldı. "Bilmeni isterim ki

Hazır olduğunuzda bunu kendiniz geri alacaktınız. Ama yine de onu senin için geri almaktan büyük zevk aldım."

Tam bir şok içinde ona baktım, ne diyeceğimi bilemiyordum, dilim düğümlenmişti. "Ama Fae'ler diğer Fae'ler için savaşmazlar," diye ağzımdan kaçırdım, o gün yaptıklarının Seth'ten bunu geri almak için olmasına tamamen şaşırmıştım. Benim için. Ve başka hiçbir şey için.

İçkisini bitirdi ve bardağı bardağın üzerine bırakarak ayağa kalktı. Söylediklerime cevap vermedi ve kıyafetlerini çıkarmaya başladığında ne olduğunu bile zar zor hatırladım.

"Ee, ne yapıyorsun?" Ceketini çıkarıp ayakkabılarını tekmeleyerek çoraplarını çıkarırken yarı güldüm. Aman Tanrım.

"Partilerden nefret ederim ama yüzmeyi severim." Gömleğinin düğmelerini çözmeye başladı ve sırtı bana dönük olmasına rağmen, gömleğini ipek bir çarşaf gibi yere bıraktığında hâlâ büyülenmiştim. Gözlerim teninden aşağıya, kaslarının sırtının alt kısmına ters bir v harfi çizdiği ve bel kemerinin altında kaybolduğu yere doğru kaydı. Omuzları bronzlaşmış ve cennet gibi genişti, ellerimle tüm bu kasları keşfetmeyi arzuluyordum.

Pantolonunu indirdi ve siyah boxer'ından başka bir şey giymeden havuzun kenarına geldiğinde ağzım daha da ıslandı.

Sıcaklık karnımda bir dalga oluşturdu ve arzu beni ele geçirirken kalçalarımı birbirine kenetledim. Sonra öne doğru eğildi.

Bir profesyonel gibi suya daldı, yüzeyin altında tam bir zarafetle kayboldu.

Şarabımın sonunu bitirdim, kadehi yere bıraktım ve küçük şemsiyeyi parmaklarımın arasında döndürdüm. Orion yeniden ortaya çıkmayınca içimi rahatsız edici bir his kapladı.

Şemsiyeyi bıraktım ve aceleyle havuzun kenarına gidip onu aramaya başladım. Onu hiçbir yerde göremiyordum ve aradan geçen süreyi düşününce kalbim hızla çarpmaya başladı. Bir dakika mı, iki mi?

Diz çöktüm, kenara doğru daha da eğildim.

Bekle bir saniye, onun hava gücü var, belki de bu-

Tam altımda yüzeyi yararak kolumdan tuttu ve beni havuza sürükledi. Beni havuzun en derin yerine doğru çekerken attığım çığlık su tarafından yutuldu.

Göğsüm şimdiden şişmeye başlamıştı ve beni bu kadar hızlı altına çekmesinin paniğiyle zar zor nefes alabildim. Aniden beni arkamdan itti ve dizlerimin üzerine çöktüm, hava bir şekilde etrafımda serbestçe akıyordu. Kendimi havuzun duvarına sihirle oyulmuş büyük, dikdörtgen bir hava cebinde bulduğumda tam bir huşu içinde yukarı baktım. Dik durdum, nefesimi tutarken sırılsıklam saçlarımı gözlerimden uzaklaştırdım.

Üstümde dalgalanan suya, yüzeyden yansıyan mavi havuz ışıklarına bakarken boşlukta yalnızdım. Sırılsıklam olmuştum ve aşağı inerken topuklarımı kaybetmiştim,

Ama umurumda değildi, parti zaten berbattı ve bu an, bulaşmış makyaj ve nemli kıyafetlerle mahvedilemeyecek kadar inanılmazdı.

Sağ tarafımdaki pırıl pırıl suya baktım, tam o sırada sudan bir gölge çıktı. Orion su duvarının içinden sanki yer üstünde yürüyormuş gibi kolaylıkla geçti.

"Bu harika," diye güldüm, sesim yankılanarak bana geri döndü.

"Seni havuzun dibine sürüklediğim için kızgın değilsin o zaman?" diye takıldı.

"Bu onu telafi ediyor," dedim eğik bir gülümsemeyle, yaptığı güzel büyüyü işaret ederek.

Umarım bir gün ben de böyle şeyler yapabilirim.

Parlayan teni dikkatimi çekti ve etinin her santimini keşfetme ihtiyacının esiri oldum. Vücudu içimde uzun zamandır bilmediğim bir acıya neden oldu.
Eski sevgilim ona bekaretimi verdikten sonra beni terk ettiğinden beri erkeklerle takılmaktan başka bir şey yapmamıştım. Daha ileri gitme arzusu bir daha hiç yükselmemişti. Orion'a kadar. Ve hayatım boyunca hiç kimseyi onu istediğim gibi istememiştim.

Sakalı parti için daha da kısa kesilmişti, çenesinin güçlü kesimini ve yanağındaki o ilahi gamzeyi ortaya çıkarıyordu. Beni buraya tek başıma getirmiş, dünyadan soyutlamıştı. Ve bakışlarındaki alevli yoğunluk, belki de bir geceliğine öğretmen rolünü bırakıp onun da bana ilgi duyduğunu itiraf edeceğini ummama neden oldu.

Üstümüze baktı ve kaşları ağır ağır çatıldı. "Yukarıda birlikte olamamamız için binlerce neden var."

Kalın bir şekilde yutkundum, sözlerine karşılık olarak tüylerim diken diken oldu. Sırtımı havuzun serin fayanslarına dayadım ve tüylerim daha da diken diken oldu, vücudumda bir ürperti uyandırdı.

"O kadar çok kurala bağlıyım ki gecenizin geri kalanını size bunları anlatarak harcayabilirim," dedi.

"Atlayın o zaman efendim." Göğsümde bir heyecan dans ederken ağzımın etrafında bir gülümseme oynaştı.

Yaklaştı ve ellerini iki yanımda duvara dayadı. "Bence beyefendilerin ve profesörlerin zamanı geçti, öyle değil mi?"

Dudaklarımdan bir cevap gelmedi, ama bedenim ona uzanıp bu her şeyi tüketen aşk ilk başladığından beri en çok hayalini kurduğum şeyi yaptığımda bunu ona verdi. Parmaklarımı çenesindeki kirli sakalın üzerinde gezdirdim, başparmağımı yanağındaki gamzenin üzerine koydum ve tenindeki küçük perçini hissettim.

Aramızdaki mesafe aniden çok fazlaymış gibi geldi; hava açıkta kalan bedenimin üzerinden hızla geçerek beni iliklerime kadar ürpertiyordu. Ellerinin sıcaklığına, karnının ve göğsünün kırmızı sıcak baskısına ihtiyacım vardı.

"Lance," diye nefes aldım ve bakışlarıyla karşılaştığımda göz bebekleri büyüdü.

Aramızdaki boşluğu yuttu ve ağzı benimkine çarparken saf günahı deneyimledim. Bu

Barut ateşle buluştu ve sonuç beni içten dışa yakan, her şeyi tüketen bir alev oldu.

Kendime dair en ufak bir farkındalığım kalmış olsaydı yüzümü kızartacak çaresiz bir ses çıktı. Ama bana tüm gücüyle çarpması için tek gereken buydu, bacaklarımı beline öyle hızlı doladı ki başım döndü.

Ellerim sonunda en derin arzusuna kavuştu ve tüm o muhteşem altın teninin düzlüklerinde dolaştı. Ama sadece kaslarının esnekliğini hissetmek yeterli değildi, daha fazlasına ihtiyacım vardı ve bunu onun güzel kabuğunu tırmalayarak, etin ve kemiğin altından geçip daha derinlere inmek isteyerek elde ettim.

Daha fazlasına ihtiyacım var.

Ellerinden biri saçlarıma dolandı, çenemi geriye yatırmak için çekiştirdi ve dudaklarımdan bir zevk iniltisi daha çıkardı. Yuttu, dili ağzımın içine battı ve kalbimin daha önce hiç atmadığı bir ritim bulmasını sağladı.

Sanki beni öpmeye izni yokmuş ama öpmezse ölecekmiş gibi öptü. Eşit bir arzuyla kendimi ona doladım, vücudumdaki sihir kuyusu taştı ve damarlarımı doldurdu. İçimde derin ve bilinmeyen bir enerji uğulduyor, tenimin kenarlarına doğru çekiliyordu. Orion da bunu hissediyor gibiydi çünkü kollarımdaki tüyler diken diken oldu ve tenimizin birleştiği her yerde statik enerji çatırdadı.

Şimdiye kadar hissettiğim en derin ve en cinsel arzuya kendimi tamamen kaptırmıştım.

Eli elbisemin yırtmacını buldu ve parmakları çıplak bacağımın üzerinde gezinerek nefesimin kesilmesine neden oldu. Ateş omurgamdan aşağıya doğru yükseldi ancak kalçamı kavrayıp sıktığında tekrar yukarı sıçradı.

Aramızda çok az giysi varken, bacaklarımın arasına bastıran uyarılmışlığının her santimini hissettim ve bu öpücüğün ne kadar ileri gideceğini merak etmeye başladım. Parmaklarım saçlarının ucuna doğru kayarken ona doğru bastırdım ve düşüncelerim tekrar dağıldı. İhtiyaçtan başka hiçbir şeyle dolu olmayan gürleyen bir hırıltı çıkardı ve eli aramızda yer değiştirdi, külotumun üstünü bulana kadar elbisemin altında daha derinde dolaştı. Parmakları oradaki hassas teni okşarken ve iç çamaşırımın çizgisini sıyırırken neredeyse aklımı kaybediyordum. Bana verebileceğini bildiğim coşku vaadini yerine getirmek için elini yaklaştırmaya çalışırken sırtım kamburlaştı.

Bunun yerine elini serbest bıraktı ve ağır bir nefesle kalçama koydu. Sahip olduğum her şeyimi aldı, ama parmakları vücudumun gösteriyi yönetmeye çalışan bölgesinden sıkıca uzaktayken, biraz daha net düşünebilirdim.

Neredeyse benimle aynı anda geri çekildi ve o öpücüğün kalıcı hislerini her yerde hissettiğimde sertçe yutkundum. Ağzım karıncalandı ve yanaklarım onun kirli sakalının çiziklerinden acıdı. Uyluk kaslarım hala beline sıkıca bağlı oldukları yerde zonkluyor ve kalbim ağzıyla teması kaybettiği için kanıyor gibiydi.

Nefessiz ve sessiz kaldık, sanki üzerimizde bekleyen gerçeklik bizi parçalamayacakmış gibi birbirimize baktık.

Ama ben de en az onun kadar biliyordum ki, bu tek seferlik bir şeydi. Şimdi tek yapmam gereken vücudumu buna ikna etmekti.

Bacaklarımı ondan ayırdım, aşağı inerken ellerimi omuzlarına dayadım. Bir an beni sabitledi ve sonra aramızdaki hava değişti. Gözleri karardı ve ne düşündüğünü anlamam için konuşmasına gerek kalmadı. Etrafımızda bir yemin asılı kaldı. Bu bir daha asla olmayacak.

Konuşmak için ağzını açtı ama ben ondan önce konuştum, sonsuz sessizliğe mahkûm edilmek istemiyordum. Bu büyülü yeri geride bıraktığımız anda ne olacağını zaten biliyordum, bana söylenmesine gerek yoktu. "Hadi gidelim."

"İstersen biraz daha kalabiliriz." Yüzünde yaralı bir adamın ifadesi vardı ama vücudunda yatan acı her neyse, onu asla benim iyileştiremeyeceğimi biliyordum.

Başımı salladım ve çenemi kaldırarak havuzun yüzeyine baktım. "Hayır, bence artık gerçekliğe dönmeliyiz." Ne kadar uzun kalırsam, ayrılmak o kadar zor olacak.

"Seni buraya getirdiğim için bana kızgın mısın?" diye sordu ve alnında gergin bir çizgi oluşurken gözlerinin yoğunluğuna dalarak aşağı bakmak zorunda kaldım.

"Hayır."

Parmaklarını çenemde gezdirmek için uzandı, tüy gibi hafifti. "Nasıl olması gerektiğini biliyorsun."

Başımı salladım ve iki mıknatısı birbirinden ayırmak gibi hissettiren dokunuşundan uzaklaştım. "Biliyorum."

Havuzun dibinde olan, havuzun dibinde kalır.

"Hadi o zaman, Mavi." Elini uzattı.

Titreyerek nefes aldım ve elimi onun elinin içine koydum. "Sanırım artık bana böyle hitap etmesen daha iyi olur." Islak saçımın bir tutamını çekiştirdim. "Zaten mavi değil."

Gözlerinde gölgelerle bana baktı ama yine de başını salladı. Beni de peşinden sürükleyerek havuza adım attı ve ben de büyülü duvarı itmeden önce bir nefes aldım. Arkamdan çekildiğini hissettim, su bir daha asla var olmayacak o özel alanı dolduruyordu.

Elimi tuttuğu yerden çektim, yüzeye doğru yüzdüm ve yüzeye ulaştığımda nefes aldım. Havuzun kenarına kadar yüzdüm, kendimi fayansların üzerine çektim ve gece havası etrafımda eserken titredim.

Orion bir saniye sonra yeniden ortaya çıktı ve ayakkabılarımı yanıma koyduktan sonra kendini dışarı atıp ayağa kalktı. Ben de ayağa kalktım, kollarımı göğsümde kavuşturdum ve sıcak havayı parmak uçlarıma ulaştırmaya çalıştım. Fırtınada ateş yakmaya çalışmak gibiydi, çıra oradaydı ama alev almıyordu.

"İşte," dedi Orion sertçe, yaklaştı ve avucunu açtı. Sıcak hava etrafımı sardı ve kendi giysilerini toplayıp birkaç saniye içinde kururken beni bu havanın içinde bıraktı. O giyinmeye başladığında ben arkamı döndüm, içime bir ağırlık çökmüştü. Mutlu bir rüyadan daha karanlık bir gerçekliğe adım atmıştım ve uykuya geri dönmeyi çok istiyordum.

Elbisem kurudu ve saçlarım gevşek bukleler halinde etrafıma döküldü. Orion'un çoktan kurutmuş olması gereken ayakkabılarımı giydim ve bardan debriyajımı almak için harekete geçtim,

cep aynasını çıkarıp makyajımı kontrol ettim. Mucizevi bir şekilde iyi görünüyordum. Maskaram su geçirmezdi ve şu anda ne kadar değerli olduğunu kanıtlıyordu. Çantamdaki pudrayı kullanarak geri kalanını rötuşladım ve yerine koydum. Bileğimdeki nemli saç bandına kalbim sıkışarak baktım, sonra onu bileğimden kaydırıp çantama soktum.

Bir nefes aldım ve daha fazla erteleyemeyeceğimi bildiğim için Orion'a döndüm. Tamamen giyinikti, sırtı bana dönüktü ve elleri cebindeydi.

"Kız kardeşim burayı çok severdi," diyerek beni şaşırttı.

Onun yanına geçtim ve güzel avluya baktım. "Öyle mi?"

"Buraya çocukken gelirdik. O zamanlar her şey çok basitti. Dünyada iyilikten başka bir şey görmezdik."

"Ona ne oldu?" Ona bir bakış atarak nazikçe sordum.

Kaşları çatılmıştı ve gözlerindeki karanlık tüm gücüyle geri dönmüştü. Uzun bir süre cevap vermedi. "Bazı kötü insanlara yakalandı."

"Acrux'lar mı?" Tahmin ettim ve Orion havuzdan ayrıldığımızdan beri ilk kez bana baktı.

"Bela aramaya gitmeyin, Bayan Vega." Ses tonu resmiydi ve böyle olacağını zaten bildiğimi düşününce ne kadar incindiğimi fark ettim. Hiçbir şey söylemedim ve o da kısık bir nefes verdi. "Onu görmek ister misiniz?"

"Clara?" diye sordum ve bana hayalet gibi bir gülümseme vererek başını salladı. "Evet, çok isterim."

Cam kapılara doğru yöneldi ve ben de onu içeriye kadar takip ettim, içeriyi ısıtan sıcak havanın tadını çıkardım. Sanki bu evin duvarlarının arkasında sürekli bir ateş yanıyordu, sanki bir volkanın göbeğindeydik.

Orion önümde yürüdü, büyük koridorlarda ilerlerken arkasına hiç bakmadı, aramızdaki tek ses topuklarımın tıkırtısı ve onun ayak sesleriydi.

Çok geçmeden Lionel'ın daha önce kaybolduğu merdivenin altında durdu ve üzerime derin bir baskı çöktü. Bir üst kata çıkan duvar boyunca fotoğraflar sıralanmıştı. Orion merdivenlerden yukarı doğru yürüdü ve bir tanesini kancasından çıkardı. Onu takip ettim ve altın çerçevesi içindeki resmi bana uzattı.

Resmi fotoğrafa bakarken parmaklarım beklenti dolu bir enerjiyle karıncalandı. Bu evin önündeki geniş verandanın basamaklarında çekilmiş bir grup portresiydi. Dört Akrux ortada duruyordu ve görünüşüne bakılırsa Darius'un on beş yaşlarında olduğunu tahmin ediyordum. Sollarında diğer Konsey Üyeleri ve Varisler önlerinde duruyordu. Tanımadığım birkaç kişi daha onların arkasında kümelenmişti.

Sağ taraflarında Orion'un annesi Stella, onun yanında da sıkılmış görünen Orion vardı; şu an olduğundan sadece birkaç yaş daha genç olabilirdi. Onun yanında ela saçlı, çarpıcı yüz hatlarına sahip bir kız vardı ve Orion öne eğilip onu göstermeden önce bile kim olduğu belliydi. Kız kardeşine yaslanmıştı ve yüzünde hayatında hiçbir şeyin yolunda gitmediğini gösteren sakin bir gülümseme vardı.

"Bu onun... kaybolduğu geceydi," dedi sertçe, gözleri bir anıyla parlıyordu. Dehşet içinde ona baktım, bakışlarındaki kırık ifadeyle kalbim acıyla çarptı.

"Ona ne oldu? Partiden birlikte ayrılmadınız mı?"

Orion'un ağzı sıkıca kapandı ve bana daha fazla bir şey söylemeyeceğini hissettim. Ama bu bir şeyler bildiği anlamına geliyordu.

"Lance?" Fısıldadım ve bunun üzerine daha dik bir şekilde ayağa kalktı.

"Eğer sana Mavi diyemiyorsam, sen de bana öyle demeyeceksin." Resmi kaptı ve duvara geri koydu. Bununla ilgili bir şey, bu gece verdiğimiz diğer sözlerden daha derindi. Ama belki de bana taktığı lakapla ilgili hissettiği şey buydu.

"Partiye geri dön," diye iç geçirdi, bakışları sıkıca resim üzerindeydi. Ben cevap veremeden başı seğirdi ve merdivenlerden yukarı baktı, bir şey duyduğu belli olduğu için yüzü değişmişti.

"Ne oldu?" diye sordum ama başını salladı.

"Git," diye homurdandı ve merdivenlerden yukarı fırlayarak köşede kayboldu.

Orada öylece durdum, aniden terk edilmenin şokuyla biraz sarsıldım ama hemen kendime geldim ve bir basamak yukarı tırmanarak duvardaki resmi tekrar aldım. Aynı yakıcı enerji içime doldu ve ellerim kendiliğinden hareket ediyor gibiydi. Resmi ters çevirdim ve arka camını kaldırdım.

Bir şekilde orada olacağını bildiğim şeyi keşfettiğimde kalbim heyecanla çarptı. Astrum'un Tarot kartlarından biri, bir tahtın üzerinde oturan boynuzlu kırmızı bir canavarla birlikte altında yatıyordu. Altında Şeytan yazıyordu ve arkasındaki yazıyı okumak için çevirdiğimde içimi bir korku kapladı.

Sizi gölgeleyen canavarı hafife almayın.
O, sizin ve diğerlerinin yaşamlarına hükmeden nihai güçtür.
Yalanlarına dikkat edin.
Sorunuzun cevabı Ay'da açıklanacak.
tutulma.
Ama gerçeği bulurken, gölgelerin seni ele geçirmesine izin verme.
Sen.
- Düşen Yıldız

Göğsüm daraldı ve resmi yeniden düzenleyip duvara yerleştirmeden önce aceleyle kartı cebime attım.

Dönüp aşağıya indim ve korkudan tüylerim diken diken olmuş bir halde partiye doğru yürümeye başladım. Tory'yi bulup ona bu kartı göstermem gerekiyordu. Ay tutulmasına sadece bir hafta kalmıştı ve Hesaplaşma ile aynı zamana denk geliyordu. Yani o gün bizi ne bekliyorsa, ona hazır olmalıydık.

Merdivenleri hızla çıkarken düşüncelerim karmakarışıktı, Darcy'yi yalnız bırakmıştım ve onu bir daha gördüğümde her şeyin normale döneceğini biliyordum. Normalden kastım, onun yanında olduğum her an içimde alevlenen özlem ateşini bastırıyor olacağım ve o da benim ona herkes gibi davranan pislik bir öğretmen olduğumu düşünmeye devam edecekti: bir bok parçası.

Sahanlıkta yuvarlandım, duyduklarıma odaklandım ve mavi saçlı kızı kafamdan uzaklaştırmaya çalıştım. O artık mavi değil, salak. Uyan ve gülleri kokla. Bunun olması hiç gerekmiyordu.

Lionel'ın odasına yaklaşırken yavaşladım ve tamamen sessiz kaldım. Kimsenin oraya girmesine izin yoktu. Dayak yemedikleri ya da becerilmedikleri sürece. Erkeklerin şansına, Lionel'ın zevkleri kesinlikle kadınlara göreydi.

Üst kulağıma ulaşan sesler içimi sızlattı. Birbirlerini becerdikleri benim için yeni bir şey değildi ama yine de tüylerimi diken diken ediyordu.

Annemin baştan çıkarıcı mırıltılı sesini duymamak için kulaklarıma bıçak saplamak istedim ama Darcy'yle merdivenlerde dururken Lionel'ın söylediklerini duyduğum için orada kaldım. "Güneş tutulmasına sadece bir hafta kaldı."

Kalbim dengesiz bir ritimle çarpıyordu ve Lionel beni burada bulursa bunun bana neye mal olacağını biliyordum. Ama beni oğluna bağlarken hesaba katmadığı tek şey, onu her şeyden korumam gerektiğiydi. Sadist piç babası da dahil. Yani burada durup Lionel Amca'nın annemi tırnaklamasını dinlemek onu korumama yardımcı olacaksa, yapmam gereken tam da buydu.

"Geçen sefer kötü bir seçim yaptık," Lionel'ın sert sesini, o sesi hafızamdan silmeye çalışmak için gözlerimi kapatmama neden olan bir zevk homurtusu izledi. Sözleri, göğsümde onun ölmesini ve kanlar içinde ayaklarımın dibine serilmesini isteyen öfkeli bir yaratığı uyandırdı. Ve sözümü unutma, o günün geldiğini göreceğim, Lionel.

"Lance'i kullanmalıydık," dedi Stella acı acı. Ona anne demeyi çok uzun zaman önce bırakmıştım. Anneler çocuklarına bakarlardı ve o bu konuda değersiz olduğunu kanıtlamıştı. Sesindeki küçümseme bugünlerde beni ne kadar az önemsediğini gösteriyordu. Zodiac'a kaydolmadan önce bir zamanlar onun doğan güneşiydim, şimdi ise sadece ara sıra tekmelediği bir köpektim. Beni artık neden sevmediğine dair bir pişmanlık duyduğumdan değil. Eğer ölmemi isteseydi, ona inat hayatta kalırdım. Diğer sebeplerin yanı sıra.

"Gerçekten öyle demek istemedin," diye hırladı Lionel. "Bir işe yarıyor ve en azından bugünlerde şikayet etmeden amacını yerine getiriyor. Oğlum her fırsatta benimle kavga ediyor."

İkisi de sessizliğe gömüldü ve yatak başlığının güm güm güm sesleri kafamın içinde yankılandı.

Stella heyecanla kıkırdadı. "Sen çok kötü bir adamsın. Bir Fae'ye nasıl haddini bildireceğini biliyorsun, değil mi Lion?"

Arghhhhh.

Daha fazla ağır nefes alıp verme ve duvara vurma bunu izledi ve annemin seks maceralarına kulak misafiri olup bilgi edinmeye gerçekten değip değmeyeceğini ya da sadece kendime iyi bir neden olmadan işkence edip etmediğimi merak ettim.

Ay tutulmasıyla ilgili şüphelendiğim şeyi gerçekten planlıyorlar mıydı, yoksa sadece eski günleri mi konuşuyorlardı? Bilmek zorundaydım. Çünkü eğer bunu tekrar yapacaklarsa, başımız büyük beladaydı.

"Aynı hataları bir daha yapmayacağım, bu sefer doğru Fae'yi seçeceğiz," diye homurdandı Lionel. Patlamalar ve inlemeler kreşendoya dönüştü ve yeterince dinlediğimi düşünerek odadan hışımla çıktım. Acrux malikânesinin koridorlarından balo salonuna doğru hızla ilerlerken kalbim acıyla çarpıyordu.

Yaklaşan ay tutulmasıyla birlikte bunun gerçekleşeceğinden korkuyordum. Ama şimdi doğrulandı, bu korku bir hastalık gibi yayıldı ve kemiklerimi kemirdi.

Bu tekrar olamaz.

Aklıma Clara'nın yüzü geldi; burnundaki çiller, çekik gülümsemesi, omuzlarının aldığı şekil

Ölmeden hemen önce titriyordu.

Balo salonunun kapısına ulaştığımda boğazımda bir öfke yükseldi. Durdum, bir elimi duvara dayadım ve onu kaybetmenin verdiği öfke, panik ve kederle savaşmaya çalıştım. O berbat gecenin acısıyla. Zamanda geriye doğru pençelerimle ilerlemek ve tüm bunların olmasını engellemek istedim. Daha iyi kararlar verirdim. Lionel'in kafasını, beni oğlunu korumaya zorlayan bu bağı üzerime yerleştirmeden önce koparırdım. Clara'yı çektiği acılardan ve onu tüketen gölgelerden kurtaracaktım.

Beynim kafatasımın içinde takırdadı ve dişlerim ölümcül noktalara kadar keskinleşti, bunun sorumlularını öldürmem için bana yalvardı.

Düzgün bir nefes aldım ve kapıdan içeri doğru ilerleyerek balo salonunda Darius'u aramaya başladım. Önce Darcy'yi buldum ve bakışlarım birkaç saniye boyunca ondan ayrılmadı. Grus ve kendini beğenmiş kralcı arkadaşlarıyla konuşuyordu ve omurgam tedirginlikle diken diken oldu.

Vahşi Kral'ın kızını öptün seni moron.

Çenemi sımsıkı sıkarken şakağımda bir damar atmaya başladı. Günaha boyun eğmiştim ve ona bir daha asla elimi sürmemeye yemin etsem de yaptığım şeyi geri alamazdım. Terazi içgüdülerim hayal kırıklığına uğramış bir ebeveyn gibi bana bağırıyor, ona bir umut ışığı sunup hemen ardından onu söndürerek adaletsiz davrandığımı söylüyordu. İçimdeki pusulanın terazisi iyice şaşmıştı ve teraziyi tekrar düzeltmenin tek yolu bu işi başlamadan bitirmekti. Ama bir şey içime işledi ve beni

İçimde dönen bir bıçak gibi olduğunu kabul ediyorum. Tamam, belki onu hemen unutamam. Ama eninde sonunda onu dışarı atacağım.

Sonunda gözlerimi başka bir yere kaydırdım ve Darius'u odanın karşısında buldum. Diğer Varislerle birlikte dururken ifadesi mesafeliydi, gözlerinin içinde bir savaş vardı. Sanki beni hissetmiş gibi bakışları bana doğru kaydı ve ben de onu çağırmak için başımı salladım.

Bana katılmak için uzaklaşmadan önce arkadaşlarına tek kelime etmedi ve gergin bir sessizlik içinde balo salonundan çıkıp koridorda ilerlemeye başladık. Kısa süre sonra onu boş bir salona yönlendirdim ve bir koltuğa oturttum.

Ayakta kaldı, ağzı düzleşmişti. "Neler oluyor?"

"Yine oluyor," diye homurdandım. "Az önce babanla annemin ay tutulması hakkında konuştuklarına kulak misafiri oldum." Birbirlerini becerdikleri kısmı atlamıştım. Darius babasının karısına sadık bir adam olmadığını çok iyi biliyordu ama bunun bahsetmeye değer olduğunu düşünmedim. Darius zaten yeterince zor bir gece geçirmişti.

Çenesi öfkeyle titriyordu ve uzun bir süre gözlerini kapattı. "Kimi seçtiler?" diye sordu sonunda ve ben başımı salladım.

"Henüz seçim yapmamışlar gibi görünüyordu."

Darius volta atmaya başladı, avuçlarında kıvranan toplar halinde ateşi çekerken elleri esniyordu. "Bu gece gittikçe daha da güzelleşiyor," diye mırıldandı. "Sence bu sefer gerçekten başarılı olma şansları var mı?"

Bunu düşündüm. "Bunu söylemek imkânsız. Geçen sefer olanlardan sonra, bunu bir daha asla denemek istemeyeceklerini düşünürdüm." Nefes almanın biraz daha zorlaştığı gergin bir duraklama geçti. Lanet olsun, Clara neden onların dünyasına girmek zorundaydın ki?

Darius yüz ifademi fark edince bir şey söyleyecek oldu ama onun sempatisini kazanmak istemediğim için üzerine atıldım. "Bu sefer başarılı olurlarsa kim bilir nasıl bir cehennem yaratacaklar."

Darius derin bir iç çekti. "Eve daha sık gelmem gerekecek, bakalım babamın bana bir şeyler anlatmasını ya da bana biraz daha güvenmesini sağlayabilecek miyim?"

Ona inanmayan bir bakış attım. "Gerçekten sana açılacağını mı düşünüyorsun? Şimdiye kadar planları konusunda sana güvenme eğilimi göstermedi ve şimdi de senin Tory Vega'nın peşinde olduğunu aklına soktu."

"Onun peşinden gitmiyorum," diye hırladı. "Onu kendinden kurtardım. Yüzüne karşı ona hakaret etti, eğer aralarında durmasaydım kim bilir ona ne yapardı."

Öfke içimi kemiriyordu ve bir Vega'ya karşı yumuşadığı için ona mı yoksa aynı şeyi yaptığım için kendime mi kızdığımı bilmiyordum. Yerimde kalamayacak kadar öfkeli bir şekilde ayağa kalktım. "Belki de ona izin vermeliydin, şimdi sana güvenmemek için daha fazla nedeni var." Bu sözlerin odaya yerleşmesine izin verirken omuzlarım gergin bir şekilde volta atmaya başladım. İşin kötüsü, onları kastetmediğimi biliyordum. Ve bu ciddi bir sorundu.

"Biliyorum," dedi Darius bitkin bir halde, ben volta atarken gözleri beni takip ediyordu. "Bana ne oldu bilmiyorum. O kız damarıma nasıl basacağını çok iyi biliyor. O ve kız kardeşi ne kadar çabuk giderse o kadar iyi."

Boğazım düğümlendi ve odanın sonundaki kitaplığa bakarak yürümeyi bıraktım. "Anlaştık," dedim sessizce. Omzumun üzerinden baktım, Darius kıpırdandı, arkasını döndü ve kaşlarım kalktı. Kahretsin, burada tamamen aynı gemide miyiz? "Belki de kafanla değil de sikinle düşünüyordun."

Darius yere tekme atarak gözlerini benden kaçırdı. "Mesele bu değil. Hâlâ gitmelerine ihtiyacımız var."

Sertçe başımı salladım. Daha önce hiçbir kız beni aptal yerine koyacak kadar başımı döndürmemişti. O öpücüğün Darcy'yle tek seferlik bir şey olduğunu zaten açıkça belirtmiştim. Asla olmayacak bir şey olmalıydı ama işte buradayız.

Bu gece, yıldızların kesinlikle güldüğü uzun bir hatalar dizisiydi. Burcum bugün Venüs tarafından yönetileceğimi söylemişti. Ve bu güneş sistemindeki en azgın gezegendi. Bununla başa çıkmaya hazırlıklı olmalıydım. Zodyak Akademisi'nde bir profesördüm ve beni Vahşi Kral'ın kızının önüne iten Venüs'ü bile savuşturamamıştım.

Merkür de yakında gerilemeye başlayacaktı, belki de kararlarımın karmakarışık olmasının nedeni buydu. Ama bu, odağımı kaybetmem için olabilecek en kötü zamandı. Tehlikede olan çok şey vardı.

Alçak bir hırıltı çıkardım, öfkem arttıkça dişlerim keskinleşiyordu. Bu ikilemi kontrol altına almalıydım. Şimdi. "Onlardan kurtulacağız. Ama Nymph durumu her geçen gün daha da istikrarsızlaşırken nereye gidecekleri konusunda endişeliyim."

Darius başını salladı, kaşları çatıldı. "Ölümlüler dünyasına geri döndüklerinden emin olmamız gerekecek. Nimflerin oraya seyahat etmesinin bir yolu yok, bu yüzden umabileceğimiz kadar güvende olurlar."

"Onlara göz kulak olabileceğimiz bir yerde kalmaları kadar güvenli değil," diye mırıldandım ve bunun Venüs kaynaklı bir yorum olmadığını umdum.

Darius kollarını kavuşturdu, çenesini kararlı bir şekilde ayarladı. "Ne kadar uzun süre kalırlarsa, büyüleri üzerinde o kadar fazla kontrol sahibi olacaklar ve ben ve kardeşlerim için o kadar fazla tehdit oluşturacaklar. Eğer dikkatli olmazsak, tahtta iki saf vahşi prensesle baş başa kalabiliriz ve Nymph'lere bu savaşta dengeleri kendi lehlerine çevirmek için tam da ihtiyaç duydukları dengesizliği verebiliriz."

Buna kıs kıs güldüm. "Yani kalırlarsa seni devirebileceklerini mi düşünüyorsun?" Ona yem attım.

Darius'un gözleri öfkeyle parladı. "Ben öyle demedim. Ama Roxy'nin gücünü hissettim ve neredeyse kendimi onun içinde kaybediyordum. İki saatten fazla bir süre boyunca sürekli güçlü bir ateş büyüsü kullanırken hiç yorulmadı. Onlara karşı dört yıllık tecrübemiz var ama iş kaba kuvvete gelirse zorluk çıkarabilirler. Bunun yerine onlardan şimdi kurtulabileceksek bu aptalca bir risk gibi görünüyor."

İçecek bir şeyler bulma umuduyla boynumu büküp belli belirsiz odaya baktım. Clara'nın ölümünden sonra edindiğim bir alışkanlıktı bu. Günde bir içki o tanıdık ağrıyı kesiyordu. Bazen üç ya da dört tane gerekiyordu. Ama sonunda onu boğuyordum. Bu gece altı gibi geldi.

"Seninle tartışmak istemiyorum," dedim ve Lionel'ın zulası için olası bir yer tespit ettiğimde odanın içinde yürüdüm. Dolabı çekip açtım, kilidini kırdım -bu utanç verici bir şeydi- ve içinde bir şişe Porto şarabı buldum. Pek tercih ettiğim bir içki değildi ama Roma'dayken. Birkaç bardakla birlikte kaptım ve Darius bana çok içtiğini söyleyen o bakışı attı. Ama bunu söylemeyi uzun zaman önce bırakmıştı. Ve bu gece öne çıkıp kendisi de bir bardak aldı.

"Yarın bununla başa çıkabiliriz," dedim kararlı bir şekilde, nektarı boğazıma indirip bu stresi ortadan kaldırmasını dileyerek. "Bu gece yapmam gereken bazı unutmalar var."

Partiye döndüğümden beri Lionel'i de Darius'u da GÖRMEMİŞTİM ve buradan çıkana kadar da böyle devam edeceğini umuyordum.

Bir kadeh şampanyayı yudumlayarak ve dikkat çekmemeye çalışarak balo salonunun kenarlarından dolaştım. Darcy ortalıkta yokken bunu yapmak biraz daha kolaydı; tek başına bir Vega İkizi süslü bir partide sıradan bir kız gibi görünebilirdi.

"Pek eğleniyor gibi görünmüyorsun," diye mırıldandı Caleb kulağıma ve döndüğümde onu yanımda görünce irkildim.

Lanet olası sinsi, hızlı vampir.

"Fae'lerin nasıl parti yapılacağını bilmedikleri izlenimini ediniyorum," dedim, yarı yolda gerçek olan bir esneme numarası yaparak.

"Eminim senin için her şeyi canlandırabilirim," diye mırıldandı.

"Arkadaşlarınızdan birinden bu teklifi aldım ve psikopat babasının bana saldırmasıyla sona erdi. Bu yüzden sanırım

Geç." Uzaklaşmaya başladım ama Caleb kolumdan tuttu ve beni kendisine doğru çekti.

"Üzgünüm tatlım, ama anlaşmamızdaki küçük ertelemeniz sona erdi," dedi büyüyen dişlerini ortaya çıkaran bir sırıtışla.

İtiraz etmek için ağzımı açtım ama Vampir hızını kullanarak beni etrafında döndürdü ve karanlık bir köşede duvara yaslayana kadar bizi hareket ettirdi.

Saçlarımı nazikçe boynumdan uzaklaştırdı ve daha fazla tereddüt etmeden eğildi.

"Bekle," diye nefes aldım, kalbim onun yakınlığından biraz daha hızlı atıyordu.

Etime bir santim kala duraksadı. "Neden?" "Çünkü...

bu çok kolay," dedim hızlıca düşünerek.

Caleb güldü, nefesi tenimin üzerinde dans ediyordu. "Neden bu konuda bir şikayetim olsun ki?"

"Senin büyük, kötü bir yırtıcı olman gerekmiyor mu? Yemeğin için çalışmayı tercih etmez miydin?" Zihnim biraz çılgınca olabilecek ama aynı zamanda bu gece tüm kanımı ve gücümü bedenimde tutmamı sağlayabilecek bir fikirle dönüyordu.

"Devam et," diye teklif etti, lacivert gözlerini aydınlatan ilgiyle bana bakabilmek için geri çekildi.

Onu uzak tutmak için avucumu göğsüne koydum. "Bunu bir oyun haline getirelim. Senden kaçıp saklanacağım. On beş dakika içinde beni bulamazsan bu gece beni ısırmayacaksın."

Dudaklarında bir gülümseme belirdi. "Ama şu anda seni ısırabilirim," dedi. "Oyununu kazandığım için başka ne alacağım?"

"Kaybedeceğinden mi korkuyorsun?" Alay ettim.

Gözleri parladı ve bununla doğru düğmeye bastığımı biliyordum. Tabii ki beni başka bir şekilde yenebileceğini kanıtlama dürtüsüne karşı koyamayacaktı.

"Sadece kaçınılmaz olanı erteliyorsun," diye alay etti. "Göreceğiz bakalım. Ama Vampir hızını kullanamazsın," dedim.

göğsünü dürterek ekledi.

"Pekâlâ," dedi sırıtarak. "Vampir hızı yok." "İki dakika önde başlıyorum."

Caleb'in gülümsemesi genişledi ve ben de gülümsemekten kendimi alamadım. Şampanya damarlarımda vızıldıyordu ve büyüm bu oyunun heyecanıyla cızırdıyordu. Muhtemelen beni yine de yakalayacaktı ama en azından bu şekilde kaçma şansım vardı.

Ayrıca, benim de onun bilmediği bazı numaralarım vardı. Yıllardır polislerden saklanıp gölgeler arasında gizleniyordum; beni bulmak kolay bir iş olmayacaktı.

"O zaman ne bekliyorsun?" Caleb geri adım atarak beni kollarının hapsinden kurtardı. "Kaç."

Kalbim heyecanla yerinden fırladı ve beni fark eden birkaç partiliyi görmezden gelerek dönüp odadan hızla çıkarken dudaklarımdan bir kahkaha döküldü. İnce topuklu ayakkabılarım mermer zeminde yüksek sesle tıkırdayınca yarım saniye durup onları çıkardım ve kaçarken yanımda taşıdım.

Birkaç uzun koridoru koşarak geçtim ve kendimi gecenin serin havasına ve ötesindeki araziye açılan büyük kapının önünde buldum. O tarafa doğru bir adım attım ve sonra durakladım. Bu

gitmemi beklediği yerdi. Sağıma doğru kıvrılan geniş merdiven boşluğuna baktım. Acrux Baba'nın evinin özel odalarında gizlice dolaşmak muhtemelen berbat bir fikirdi ama Caleb'ın bunu yapamayacak kadar korkak olduğumu düşünme ihtimali yüksekti.

Bir çılgınlık dalgasıyla sağa döndüm ve merdivenleri hızla çıktım. Kendimi daha hızlı yukarı çekerken elim altın trabzana değdi. Uzun eteğimi elime aldım ve merdivenlerin tepesinden sola dönerek daha önce Göksel Konsey ile buluşmak için kullandığımız koridora yöneldim.

Sola döndüm, çıkmaz sokağa girdim, döndüm ve sağa döndüm. Koşmaya devam ettim, koridorlarda rastgele dolandıktan sonra bir kapı kolunu yakaladım ve sonuna kadar çektim.

Beni bekleyen büyük bir ofis buldum, havada duman ve sert içki kokusu vardı. Tereddüt ettim ve bir an için koridorlarda bir yerlerden bu tarafa doğru gelen ayak sesleri duyduğuma emin oldum.

Kapıyı hızla arkamdan kapattım ve odaya daldım. Uzak köşede bir başka kapı aralık duruyordu ve başımı içeri eğdim ama sadece eski, deri ciltli kitaplarla dolu küçük bir dolap buldum. Lanetli'yi Yenmek, Gelişmiş Tahminsel Grafik ve Güçlü Bir İradeyi Bağlamak gibi başlıkları vardı.

Geri çekildim ve kapının arkasından gelen ayak sesleri bana ulaştı.

Nefesim göğsümde sıkıştı ve büyük meşe masanın altına eğilmeden önce geniş odada geri geri koştum.

Sırtımı masanın alt tarafına dayadığımda kalbim hızla çarpmaya başladı ve ağır ayak sesleri odaya girdi.

Damarlarımda adrenalin yükselirken dudağımı ısırdım, masanın altındaki boşluğa daha da gömüldüm ve gürleyen kalbimin yavaşlamasını diledim.

Ayak sesleri yaklaştı ve koyu mavi bir takım elbise giymiş bir çift bacak gördüğümde ölümcül bir şekilde hareketsiz kaldım. Bu Caleb değildi; Lionel Acrux'tu ve beni burada fark ederse yapmam gereken bir sürü açıklama olacaktı.

Masanın arkasındaki berjer koltuğa oturdu ve ayak bileklerini saklandığım yerden on santim ötede çaprazlarken kenara çekildim. Parmak eklemlerini kırarken çıkardığı ses sessizliği bozdu ve sinirli bir şekilde ofladı.

"Bitti mi?" diye sordu aniden ve telefonda olduğunu fark etmem bir anımı aldı. "Hayır, bu konuda mazeret istemiyorum, eğer planı uygulayamayacaksan senin yerini almaya hazır bir sürü insan var. Bu gece zaten saygısız bir Varis'le uğraşmak zorunda kaldım ve sizi uyarıyorum, daha fazla başarısızlığa tahammül edecek havada değilim."

Bunu takip eden sessizlikte, cevap veren birinin cılız sesini duyabiliyordum ama hiçbir kelimeyi, hatta karşı taraftakinin bir erkek mi yoksa bir kadın mı olduğunu bile seçemiyordum.

"Bu konuyla öncelikli olarak ilgileneceğine inanıyorum," diye hırladı. "Bir şey bulur bulmaz bana haber ver

bana söylemek için verimli. Ejder Ateşimin gazabını hissetmek istemiyorsanız beni fazla bekletmeyin."

Başımın üstündeki masaya bir şey çarptı ve irkildim, kalbim şiddetle sarsıldı.

Lionel tekrar ayağa kalkmadan önce hırıltıyla karışık uzun bir iç çekti.

Hareket etmedim. Masasının etrafında dolanıp kapıya yöneldiğinde nefes almaya bile cesaret edemedim.

Bir şeylerin olması gerektiği gibi olmadığını hissetmiş gibi eşikte duraksadı ve omurgam boyunca bir korku ürpertisi yayıldı.

Lionel kapıyı sert bir sesle kapatarak gitti ve ben de sonunda alt dudağımı dişlerimin arasındaki tutuşundan kurtardım. Kan çekecek kadar sert ısırmıştım ve kanın metalik tadı ağzımı doldurmuştu.

Oradan uzaklaşmak niyetiyle ilerledim ama kapı tekrar açıldı, bu sefer başka biri içeri girerken açık kaldı.

Masanın altından dışarı bakmak için öne doğru eğildim ve Caleb'ın siyah smokinini ve cilalı siyah ayakkabılarını tanıdığımda içimi bir rahatlama kapladı.

"Bir dakika kaldı," diye mırıldandı ve ben sustum. "Neredeyse kaçıyordun."

Sözleri karşısında kalbim küt küt atmaya başladı. Beni bulduğunu gerçekten biliyor muydu? Yoksa sadece bulduğunu mu umuyordu?

Seçeneklerimi düşünürken sihir parmaklarımda karıncalanıyordu. Eğer gerçekten ondan sadece bir kez daha kaçmak zorunda olsaydım

dakika sonra muhtemelen kaçmalıyım. Hızlıydım ve onun Vampir hızı olmadan muhtemelen bu oyunu kazanacak kadar uzun süre onu geride bırakabilirdim.

Caleb masanın etrafından dolanıp odanın arka tarafına geçti ve ben de ellerimin ve dizlerimin üzerinde öne doğru kaydım. Kapı görüş alanımdaydı ama ayağa kalkarken birkaç değerli saniye kaybedecektim.

Odanın en ucunda, küçük kütüphane alanına açılan kapı hâlâ aralık duruyordu. Hava büyümü çağırdım ve ona doğru bir rüzgâr gönderdim.

Kapı keskin bir sesle kapandı ve Caleb'in dikkati dağıldığı için ayağa fırladım. Çıkışa doğru koştum ve koridora çıktım.

Caleb kovalarken güldü ve ben de kendimi tutamayıp güldüm.

Uzun koridorda hızla ilerledim, mermer zemin çıplak ayaklarıma soğuk geliyordu. Bana doğru yaklaştığını duyabiliyordum ve omzumun üzerinden bir bakış fırlattım.

"Hile yok!" Uzayan dişlerini fark ettiğimde ağladım.

Daha hızlı koşarken güldü ama Vampir hızını kullanmadı.

Bir köşeyi döndüm ve en yakın kapı kolunu yakaladım, içeri yuvarlanırken kapıyı açtım. Kendimi ortasında yuvarlak maun bir masanın bulunduğu küçük bir odada buldum. Masanın ortasında kâğıt desteleri ve kumar fişleri düzgün bir şekilde istiflenmişti ve masanın altına dört sandalye yerleştirilmişti.

Masanın uzak tarafına koştum ve Caleb içeri daldığı sırada kapı ile arama mesafe koydum.

Genişçe gülümsüyordu, altın sarısı saçları, karanlık alanda bana doğru ilerlerken dışarıdaki koridordan gelen ışığı yakalayan bir bukle karmaşasıydı.

Masanın karşı tarafında duraklayarak, "Yakaladım seni tatlım," dedi.

"Pek sayılmaz," diye karşılık verdim. Boştaki elimi en yakındaki sandalyenin arkasına koydum, diğer elimle de stilettolarımı tutuyordum. "Ve zamanınız neredeyse doldu."

Caleb sırıtarak sola doğru bir adım attı ve ben de masayı aramızda tutarak onu gölgeledim.

Karanlık bir kahkaha attı ve benim de kalbim güm güm attı. "Neredeyse seni bulamayacaktım," dedi ve ben onun buna şaşırdı. Masanın etrafında dönmek için her adım attığında onu uzak tutmak için aynısını yaptım.

"Bir dahaki sefere yapmayacaksın," dedim kendimden emin bir şekilde. "Bu ev aptalca büyük. Yanlış bir dönüş yaptım."

Caleb tekrar sola doğru hareket etti, ben de öyle. Kapıya yaklaşıyordum ve ona bakmaktan kendimi alamadım. Caleb fark etti.

"Bir daha kaçmayacaksın," diye hırladı masanın üzerine atılmadan önce.

Çığlık attım, bana doğru atlarken geriye doğru tökezledim. Ayakkabılarımı ona fırlattım ve göğsünden sekerek şaşkınlıkla duraklamasına neden oldu. Bir kahkaha attıktan sonra bana doğru bir hamle yaptı, bir insanın yapabileceğinden çok daha hızlıydı.

Belimden yakaladı ve beni duvar boyunca uzanan ağır bir kitaplığa doğru iterken çığlık attım. Benim

Onu üzerimden itecekmişim gibi ellerimi omuzlarına koydum ama yapmadım.

"Aldatıyorsun," diye nefes aldım kalbim küt

küt atarken. "Sadece biraz," diye itiraf etti.

Başka bir şey söyleyemeden öne doğru eğildi ve beni öptü. Kalbim yerinden fırladı, tenim karıncalandı ve hain bedenim onun isteğine boyun eğdi. Ondan nefret etmem gerekiyordu. Onu üstümden itmem, tokatlamam ve benden uzak durmasını söylemem gerekiyordu.

Onu kesinlikle daha yakına çekmemeliydim, ellerim gömleğinin kumaşını yumrukluyor, dudaklarım dilini kabul etmek için ayrılıyordu.

Dudağımı ısırdığım yerden hala kan tadı alabiliyordum ve belli ki o da alabiliyordu, dudağımdaki yaradan büyümün yumuşak bir şekilde çekildiğini hissettiğimde ondan bir arzu iniltisi kaçtı.

Neden her zaman kötü adamların enayisi oluyorum? Ve neden her zaman bu kadar iyi hissettiriyor?

Öpücüğünün sıcaklığı beni aydınlattı ve onu uzaklaştırma düşüncelerinden vazgeçtim. Zaten ona kalbimi verecek değildim. Sadece bir öpücük... ya da belki iki...

Caleb'ın elleri saçlarımın arasına girdi ve ben de sırtımı dikleştirerek bedenimi onunkine bastırdım.

Saçlarımı sıkıca kavradı ve başımı geriye doğru sürükledi, ağzını boynumda gezdirirken öpüşmemizi kesti, beni ısırma fikriyle alay etti, dişleri etimle flört ediyordu.

Vücudum onun yakınlığıyla alev alev yanıyordu ve onu teşvik ederek inledim. Bunun bitmesini istemiyordum.

olmalı.

Caleb gözlerimin içine bakacak kadar geri çekildi ve bakışlarında gördüğüm sıcaklık ayak parmaklarımın kıvrılmasına neden oldu.

"Başka bir oyun oynamak ister misin, tatlım?" diye sordu, sesi derindi.

"Kazanırsam ne alacağım?" Nefes aldım.

"Bence bu maçın iki kazananı olacak," diye söz verdi.

Bakışlarım açlıkla yüzünde dolaştı ama sonra açık kapıya baktım. Burası öpüşmemiz ya da başka bir şey yapmamız için uygun bir yer değildi.

"Bunu halledebilirim," dedi ve bir elini üzerimden çekip kapıya büyü yaptı. Uzun bir sarmaşık halının üzerinde kıvrılarak kapıyı kapattı ve kilitlemek için kolun etrafına dolandı. Karanlığa gömüldüğümüzde başımızın üzerinde turuncu bir ışık küresi titreşti ve onun çarpıcı yüz hatlarına gölgeler düşürdü. Sonra avucunu tavana doğrulttu ve üzerime bir büyü dalgasının yayıldığını hissettim. "Susturucu baloncuk, böylece geri çekilmek zorunda kalmayacağız," diye açıkladı.

Gözlerinin içine baktım, bunu onunla gerçekten yapıp yapmayacağımı merak ediyordum. Isı vücuduma doğru kıvrılıyor, önümdeki bu canavar için beni arzuyla aydınlatıyordu ve kararımı sorgulama şansım olmadan önce harekete geçmeye karar verdim.

Ağzını kendi ağzımla yakaladım ve gömleğinin düğmelerini açmak için ellerimi kaydırdım.

Beni daha sert öperken sırıttığını hissedebiliyordum, beni kitaplığa yasladı ve dizini itti.

Kalçalarımın arasında.

Gömleğini geniş omuzlarından ittim ve bir an için kaslı gövdesinin mükemmelliğine baktım, ellerimi göğsünde gezdirdim.

Beni daha sert bir şekilde rafa yasladı ve tekrar öptü. Elleri elbisemin ince kumaşının arasından göğüslerimin üzerinde kayıyor ve meme uçlarımın sertleşmesine neden oluyordu.

Avuçlarımı göğsüne koydum ve onu geriye doğru ittim, böylece benim yerime rafa yaslandı ve karanlık bir kahkaha onu terk etti.

"Yetkili olmak ister misin, tatlım?" "Ben
senden daha güçlüyüm," diye takıldım.

Birkaç adım geri atıp ensemdeki düğümü çekiştirirken ses tonumdaki meydan okumayla gözleri parladı. Elbisem vücudumdan yağ gibi döküldü ve ayaklarımın dibinde birikerek beni siyah külotumdan başka bir şeyle bırakmadı.

"Lanet olsun, Tory." Bana aç gözlerle baktı ve ona bakarken alt dudağımı ısırarak tekrar geri adım attım.

"Pantolonunu çıkar," diye emrettim.

Caleb'in gülümsemesi derinleşti ve ayakkabılarını çıkarıp kemerini çözerken gözlerimi tuttu. Onu izlerken parmaklarımı saçlarımın arasından geçirdim, kaslı vücudunu bana daha fazla gösterdikçe nabzım yükseliyordu.

Lacivert boxer'ına kadar indiğinde tekrar bana doğru ilerledi.

Gülümsedim, bana doğru yaklaşırken kalçalarımın arkası oyun masasıyla buluşana kadar geri çekildim.

Bir kalp atışında üzerimdeydi, beni kaldırıp masaya oturturken elleri kalçalarımı kavradı. Ağzı boğazıma yapıştı, kirli sakalları tenimi en lezzetli şekilde sıyırıyordu.

Öpücükleri aşağıya indi, göğsümün kabarıklığına ulaşmadan önce yaka kemiğimin üzerinden geçti. Ağzı meme ucuma geldi, dili meme ucuma değdi ve beni zevkle inletti. Eli diğer göğsümü bulurken, beni yerimde tutmak için diğer avucunu sırtımın alt kısmına yaydı.

Ayak bileklerimi onun etrafında kilitledim, onu daha yakına çektim, böylece külotumun dantelli kumaşından bana sürtünen uyarılmasının tüm uzunluğunu hissedebiliyordum.

Ağzı tekrar benimkini buldu ve göğüslerim kaslı göğsünün sert hatlarına sürtünürken parmaklarımı altın buklelerinin içine soktum.

Kaslarım geriliyor, kalbim çarpıyor ve bedenim ondan daha fazlasını istiyordu.

Parmak uçlarımı göğsünde gezdirdim, boxer'ının kemerine ulaşmadan önce karnının her çıkıntısını hissettim.

Elimi yumuşak kumaşın altına soktum ve parmaklarımı onun sert uzunluğunun etrafına sardım.

Elimi aşağı yukarı hareket ettirmeye başladığımda Caleb dudaklarıma doğru inledi, dokunuşumun onu ne kadar etkilediğini hissettiğimde omurgamda bir karıncalanma oluştu.

Elleri külotumun kenarlarına ulaştı ve ağır nefesi öpüşmemizi keserken külotumu aşağı sıyırdı. Külotumu çıkarması için kıçımı kaldırdım ve o da geri çekildi,

İç çamaşırımı kenara fırlatırken elimi ondan çekmeye zorladı.

Her santimini ortaya çıkaran boxer'ını itmesini izledim ve ağzım arzuyla kurudu.

Vampir hızıyla ileri atıldı, beni kucakladı ve oyun masasında altına yatırırken beni geriye doğru hareket ettirdi. Poker fişleri ve kartlar etrafımıza saçıldı ve dudaklarımdan şaşkın bir kahkaha döküldü.

Beni tekrar öperken sırıttı, dudaklarımı morartacak kadar sertti ama yine de arzumu dizginlemeye yetmedi.

Ellerim omuzlarının kıvrımlarını keşfetti ve göğüs uçlarım etine değecek şekilde sırtımı masadan kaldırdım.

Caleb yer değiştirerek bacaklarımın arasına girdi, gözlerimin içine bakarken öpüşmemiz kısa bir an için kesildi ve kendini içime itti.

İçimi doldururken bir zevk iniltisi çıktı ve başımı arkaya yatırdım, vücudunun benimkiyle birleşme hissini özümserken gözlerim kapandı.

"Siktir," diye nefes aldı Caleb hareket etmeye başladığında, önce yavaşça ama ben onu teşvik ettikçe hızlanarak.

Tırnaklarım omuzlarına batıyordu ve susturma büyüsünü yaptığına sevinmiştim çünkü alt kattaki partide duyulacak kadar gürültü çıkarıyordum.

Caleb beni tekrar öptü ve sonra geri çekildi, bana bakarken avuçlarını başımın iki yanındaki masaya bastırdı. Aramıza uzandım ve göğsünü keşfettim.

Ellerimle bir an oynadıktan sonra onları avucunun içine aldı ve başımın üzerinde sabitledi.

Karanlık bir şekilde gülümseyip hızını artırarak beni kenara doğru iterken onun altında kıvrandım.

Bedenim onun altında esnedi ve sıkılaştı, beni tahrik ederken sırtım kamburlaştı ve etimden bir zevk dalgası çıkarırken haykırdım.

Ben nefesimi tutarken biraz yavaşladı, bileklerimi bıraktı ve boynumu öptü.

Şaha kalkıp onu altıma almadan önce bir süre altında nefes nefese kaldım, böylece onun yerine üstüne oturabildim.

Caleb bana bakarken arzuyla inledi ve ben de hızını tekrar değiştirerek onu doruk noktasına doğru sürdüm.

Ellerinden biri göğsümü okşamak için uzanırken, diğer başparmağını tam da onu istediğim yere, kalçalarımın tepe noktasına bastırdı.

Başımı geriye doğru eğdim, kaslarım tekrar onun etrafında gerilmeye başlarken saçlarım omurgama sürtündü.

Onun da kontrolünü kaybettiğini hissedebiliyordum ve biraz daha hızlı hareket ederken dudağımı ısırdım.

Zevk vücuduma yayıldı ve tam altımda parçalanırken haykırdım, adım dudaklarından döküldü. Göğsüne doğru yığıldım ve parmaklarını saçlarımda gezdirirken güçlü kollarında birkaç uzun saniye boyunca nefes nefese yattım.

"Bunu yapmayı ne kadar çok istediğimi bilemezsin," diye kulağıma üfledi Caleb.

Dudaklarına kısa bir öpücük.

"Bence gayet açık ifade ettin," diye takıldım.

Üzerinden kalkıp kıyafetlerimi yerden aldım ve Caleb beni takip edip aynısını yaparken tekrar üzerime geçirdim.

Pantolonunu tekrar giyerken gözlerini benden ayırmadı ve elbisemi benim için tekrar düzeltmek üzere ilerledi, parmak uçları boynuma değdi ve hassaslaşmış tenimde bir ürperti yarattı.

O kemerini bağlayıp gömleğinin yerini belirlerken ben de parmaklarımı saçlarımda gezdirerek onları evcilleştirmeye çalıştım. Caleb havada bir el salladı ve etrafımızdaki susturma büyüsünün çözüldüğünü hissettim.

Ayaklarımı tekrar stilettolarımın içine soktum ve kıyafetlerimiz üzerimizde, aramızda bir sırla birbirimize bakarak durduk.

Caleb bana doğru ilerlerken, "Seninle oyun oynamayı seviyorum, Tory," dedi.

"Tamamen nefret etmedim," diye itiraf ettim. "Daha... at gibi olmadığım için üzgünüm," diye ekledim kendime engel olamayıp sırıtarak.

"Lanet olası söylenti," diye homurdandı ama az önce yaptıklarımızdan sonra ses tonunda hiç öfke yoktu.

"Duyduğuma göre boynuzlarını sana sokmalarından hoşlanıyormuşsun-" "Kapa çeneni. Az önce sana tam olarak neyi sevdiğimi gösterdim." O
bir kahkaha attı.

"Mmm... Belki bir ara bana tekrar göstermene izin veririm."

Caleb'in gözleri eğlenceyle parıldadı ve yanağımı büyük eliyle yakalayarak beni tekrar öptü. O kadar da

Ama yine de dizlerimin bağı çözüldü. Belki de Varislerden biriyle iyi geçinmek yaptığım en kötü seçim değildi.

"Caleb?" yanımızdaki kapı aralığından sert bir ses geldi ve şaşkınlıkla Caleb'dan uzaklaşırken içime korku düştü.

Darius koridorda duruyordu, kapıyı sabitleyen sarmaşık büyüsü yüzünden yanarak yere düşmüştü. İkimize kaşlarını çatmış bakıyordu ve her zamankinden daha da korkutucu görünüyordu. Bakışları yerdeki kartları ve poker fişlerini, saçlarımın mükemmel olmayan halini inceliyordu ve beş dakika önce gelmediği için sonsuz şükrediyordum.

Caleb beni tuttuğu yerden bırakmadı ama bakışlarında bir miktar kızgınlıkla diğer Varis'e baktı.

Darius'un gitmesi için açık bir talepte bulunarak, "Meşgulüm," dedi.

"Babam ve diğer Konsey Üyeleri biz ayrılmadan önce tüm Varislerle konuşmak istiyorlar. Beni seni aramam için gönderdiler," dedi Darius, arkadaşının kızgınlığını görmezden gelerek. "Kız kardeşin ve Lance zaten dışarıda seni bekliyor," diye ekledi bana, ses tonu umursamazdı.

Caleb içini çekti ve bana bakmak için geri döndü ama ben gözlerimi Darius'tan ayıramadım. Bana doğru baktı, gözlerimle buluştu ve orada bulduğum öfkeden neredeyse irkiliyordum.

"Henüz bitirmedim," dedi Caleb, gözleri üzerimde geziniyordu ama ben hâlâ Darius'un bakışlarına hapsolmuştum.

Darius, "O zaman yemeğinle oynamayı bırak da işine bak," dedi.

Caleb komuta karşılık olarak hırladı ama ağzını boynuma değdirmek için eğildi. Ona karşı koymaya çalışmadım ama gömleğindeki tutuşumu bıraktım, böylece artık onu kendime doğru çekmiyordum.

Caleb, "Buna daha sonra devam edebiliriz, tatlım," diye mırıldandı. "Ama Konsey Üyeleri'yle yüzleşeceksem gücüme ihtiyacım var." Dişleri boynuma kaydı ve beni yerinde tutarken eli saçlarımı itti.

İçimde yatan güç kuyusuna dokunup onu kendine çekerken garip bir emme hissi içimi çekti.

Darius'un bakışları tüm bu süre boyunca bize sabit kaldı ve ben de ona bakmaktan kendimi alamadım. Gözleri yanan iki öfke çukuru gibiydi ve kısa bir süre Caleb'ın bana karşı daha az kötü davranarak onların bir kuralını ihlal edip etmediğini merak ettim.

Caleb dişlerini derimden çekti ve parmaklarını yaranın üzerinde gezdirerek yarayı benim için iyileştirdi. Şaşkınlıkla ona baktım ve o da alaycı bir şekilde gülümsedi.

"Aşağıda görüşürüz tatlım," diye mırıldandı ve beni tekrar öpecekmiş gibi öne doğru eğildi.

Alaycı bir sırıtışla kenara çekildim. "Önce ben seni görürsem olmaz," diye şakacı bir şekilde uyardım.

Karanlık bir şekilde kıkırdadı. "O zaman seni tekrar yakalamak için sabırsızlanıyorum."

Caleb, Darius'a katılmak için hareket etti ve ikisi birlikte dönüp başka bir bakış atmadan koridorda yürümeye başladılar.

Bana.

"Bu da neydi böyle?" Darius ona alt tonda sordu.

"Rahatla, Darius. Sadece bir oyun oynuyorduk. Ve kabul etmelisin ki kazandığım için çok güzel bir ödül aldım."

Darius cevap olarak homurdandı ve ikisi bir köşeyi dönerek beni yalnız bıraktılar.

Diğer tarafa döndüm ve Darcy'yi bulup Acrux Malikânesi'nden uzaklaşmak için merdivenlere doğru yöneldim. Caleb Altair'le takılmak bu gece yapılacaklar listemde yoktu ama şimdiye kadar yaptığım en kötü şey de değildi.

Ellerinin vücudumda bıraktığı hissi hatırladığımda yüzümdeki sırıtışı silmeye çalıştım ve geniş malikâneye doğru yol aldım. Burası cidden çok büyüktü ve Caleb'dan kaçmak için ne kadar uzağa koştuğumu fark etmemiştim. Sonunda merdivenleri bulup dışarı açılan devasa kapıya yönelmeden önce birkaç yanlış dönüş yaptım.

Darcy ve Orion çakıl taşlı yolda durmuş, birbirlerine zıt yönlerden bakıyorlardı.

"Hey," diye seslendim onlara katılmak için hareket ederken, akşamın soğuğuna karşı kollarımı kendime doladım.

Darcy Orion'a baktı, sonra gergin bir ifadeyle bana doğru koştu. Ona soru soran bir kaş kaldırdım ve yanıt olarak yanakları biraz kızardı.

"Nerelerdeydin?" diye sordu, mistik ikiz hisleri karıncalanarak saçlarıma baktı.

"Oh, ben-"

"Kiminle?" diye sordu gözleri büyüyerek.

Orion'a garip bir şekilde baktım ve bizden uzaklaşmadan önce gözlerini devirdi.

"Önemli bir şey değil," dedim Darcy onun cevabını merakla beklerken. "Cidden, sadece biraz eğlenceliydi."

"Sanırım bu eğlencenin bir adı var," diye alay etti.

Yenilgiyle iç çektim, Tory'nin bir başka kötü seçimini daha kabul etmeye hazırdım. "Caleb."

Orion dönüp kaşlarını kaldırarak bana baktı ve ben de lanet olası vampir kulaklarına lanet ettim. Hâlâ beni dinlediğini fark etmeliydim. Meraklı pislik.

"Ama Tory, o bir Varis!" Darcy kendini durduramadan ağzından kaçırdı.

Suçlulukla gözlerimi indirdim ve o da hızlıca daire şeklindeki gözlerini dizginledi ve yargıyı yıktı.

"Yani, anlıyorum, aptalca seksi ve her şeyi var," diye çabucak geçiştirdi. "Ben sadece senin için endişeleniyorum. Ya bir şeylerin peşindeyse?"

Bir kahkaha attım. "Merak etme Darcy, ona aşık olmuyorum. Bu sadece karşılıklı yarar sağlayan bir çılgınlık anıydı."

"Tamam, güzel," dedi rahatlayarak. Sonra sesini alçaltırken gözleri muziplikle parladı. "Nasıldı peki?"

Orion boğazını temizledi ve ben de ona kaşlarımı çattım.

"Etrafımızda yarasa kulaklarını kullanan daha az meraklı Vampir olduğunda sana daha sonra anlatırım," dedim.

Darcy cevap olarak kıkırdadı ve bizi dinlemiyormuş gibi davranma zahmetine bile girmeyen Orion'a baktı.

Dört Varis evden çıkarken sözümüz kesildi ve Caleb'in bana sırıttığını görmek için etrafıma bakındım. Kız kardeşime bakmadan önce kısa bir süreliğine gülümsemesine karşılık verdim.

"Biraz konuşabilir miyiz, Roxy?" Darius bize yaklaşırken sordu. Diğer Varisler yollarına devam ettiler ve yanımızdan geçip Orion'a katılmak üzere yola doğru yürümeye başladılar.

Darcy kararsızca aramızda baktı ve diğerlerinin peşinden aceleyle gitmeden önce ona güven verici bir gülümseme verdim.

"Yani?" Bana kızgın olup olmadığından emin olamadan sordum. Ne de olsa neredeyse gece yarısıydı, yani iyi adam rolü patlamak üzereydi.

Elimi tuttu ve malikâneye bakarken kolumu kendi koluna doladı. Beni de yanına çekerek yürümeye başladı ve içimi bir merak kaplarken ona izin verdim.

"Babamla o şekilde konuşmamalıydın," dedi yavaşça ve ben de savunmaya geçmek için kendimi hazırladım.

"Bana pek fazla seçenek bırakmadı." "Ona ne demiştin?" diye sordu. "Ummm, gerçekten hatırlamıyorum..."

"Sanırım büyük boy bir iguana hakkında bir şeyler söylemiştin," diye söze girdi ve ben bir kahkaha attım.

Darius da gülmemek için kendini zor tuttu ama gülümsemesini gizleyemedi.

"Bunun için seni öldürmediği için şanslısın. Hayatım boyunca kimsenin ona hakaret ettiğini duyduğumu sanmıyorum," diye ekledi.

"Belki de... yüzüne karşı yapmıyorlar," diye araya girdim ve gülümsemesi bir an için genişledi, sonra tekrar kaşlarını çattı.

Darius, arabanın ötesinde duran büyük bir su çeşmesinin yanında bekleyen diğerlerine daha fazla yaklaşamadan beni yavaşlattı. Ona baktım ve kolumu daha sıkı kavrarken gözlerindeki bakış beni kısa sürede kendine çekti.

"Bir daha sakın böyle bir şey yapma," diye uyardı. "Bu sefer dikkatini başka yöne çektim ama ikinci kez senden bu tür bir tavır görmeyecektir."

Küçümseyici bir yorum yapmak istedim ama bana o kadar dikkatle bakıyordu ki sadece başımı salladım. Zaten Lionel Acrux'u bir daha görmeye hiç niyetim yoktu. Ondan gelen başka davetleri de kesinlikle kabul etmeyecektim.

Sanki beni anlamaya çalışıyormuş gibi uzun bir süre bana baktı ve o anlamadan ben gözlerimi indirdim. Darius Acrux'un kafamın içinde olmasını istemiyordum.

Dikkatim, tertemiz beyaz gömleğinin kolundaki koyu kırmızı lekeye takıldı ve onu işaret ettim.

"Kanaman mı var?" diye sordum.

"Hayır," diye sertçe cevap verdikten sonra rahatsız edici lekeye baktı ve su büyüsüyle temizlemek için elini salladı.

"Bu belli ki kandı, o yüzden-" "Hayır

dedim, bırak onu," diye hırladı.

İrkildim ama beni bırakmadı ve kalbim daha hızlı atmaya başladı.

Derin bir iç çekti ve beni bırakmadan önce başını salladı. "Üzgünüm, ben sadece... Artık kanamam yok. Bu bir sorun değil."

"Tamam..." Onunla neden konuştuğumu merak ederek bir adım geri çekildim. Haftalardır bana eziyet eden adam buydu ve bu geceden sonra tekrar pislik moduna geçeceği belliydi. Ama çekincelerime rağmen Darius'un bu hoş versiyonunda beni çeken bir şeyler vardı.

"Hadi, diğerlerine yetişelim ve Akademi'ye geri dönelim," diye ısrar etti ve bana tekrar kolunu uzattı.

Bir an önce içinde yükselen öfke gitmiş gibiydi, bu yüzden koluna girdim ve araba yolundan aşağıya, ailesinden uzağa doğru yürümeye başladık.

"Dikkatli ol," diye takıldım. "Beni yakında serbest bırakmazsan birileri birbirimizden nefret etmediğimizi bile düşünebilir."

Evinin önünü aydınlatan ışığın kenarına kadar geldik ve beni ışığın ötesindeki karanlığa çekti.

"Senden nefret ettiğimi hiç söylemedim," diye mırıldandı, beni kendine doğru çekerken sesi derindi.

Çarpıcı yüzüne baktım, ay ışığı güçlü çenesini vurguluyor ve dikkatimi bir an için ağzına çekiyordu.

"Nefret ettiğin herkes için gerçekten üzülüyorum," diye mırıldandım ve kolumu onun elinden çektim. Bir süre direndi

Sanki beni tutmak istiyordu ama ben biraz daha sert çekince pes etti.

"Sana yaptığım şeyler... kişisel olmadığını biliyorsun, değil mi?" diye sordu.

Birkaç saniye boyunca ona baktım, bu saçmalığa gerçekten inanıp inanmadığını ya da sadece bana satmaya çalıştığı şey olup olmadığını merak ettim. Orada ne gördüğümden tam olarak emin değildim ama bahanelerine kesinlikle inanmamıştım.

"Kendini böyle mi haklı çıkarıyorsun?" Acı bir şekilde sordum, küçük huzur balonumuz artık gecenin soğuk havasında durduğumuz için iyice patlamıştı.

Darius tereddüt etti ve ben de ona küçük bir ağacı devirecek kadar dramatik bir göz devirme hareketi yaptım. Orion'u ve bizi Akademi'ye geri götürecek olan yıldız tozunu aramak için ondan uzaklaştım ama ben kaçamadan parmakları bileğime dolandı.

"O zaman benden nefret mi ediyorsun?" diye sordu sessizce ve garip bir nedenden ötürü bu fikir pek hoşuna gitmemiş gibiydi.

Kendimi sabit bir tonda cevap vermeye zorladım, konuşurken gözlerini tuttum. "Hayır," dedim ve gözlerinden bir rahatlama parıltısı yayıldı, neredeyse beni orada durduruyordu ama ona tüm saçmalıkları için ücretsiz bir geçiş izni verecek kadar kör değildim. "Senden nefret etmem için seni önemsemem gerekir. Ve ben seni hiç umursamıyorum," dedim soğuk bir şekilde.

Elini ikinci kez üstümden çektim ve Darcy ile Orion'a doğru uzaklaştım. Beni takip etmedi ve ben

sevindim. Çünkü içimde bunun bir yalan olabileceğine dair korkunç bir his vardı.

Günaydın İkizler.
Yıldızlar gününüz hakkında konuştu!
Çevrenizdeki birçok insanı bir araya getiren bir etkinlikle, kısa sürede heyecana kapılacaksınız. Ve haklı olarak da, bu kadar çok çaba harcadığınız bir projeden sonra üzerinde çalışıyorsanız, sonunda kendinizi ödülleri toplarken bulacaksınız.
Dikkatli davranırsanız her şey yolunda gidecektir, ancak yanlış bir hareket düşmanlarınızın gazabına uğramanıza neden olabilir.

Atlas'ımı ters çevirirken uykulu bir şekilde inledim, mesajını gerçekten özümsememiştim. Gözlerimi kısarak pencereye doğru baktım ve karanlık gökyüzünün bana baktığını gördüm. Dün geceki partiden sonra başım çatlayacak gibiydi ve Lance'le ilgili birçok rüya görmüştüm.
Profesör Orion, diye kafamdan doğru bir şekilde geçirdim. O öpücüğü unutmam gerekiyordu ama lanet olsun, sanki dudaklarıma kalıcı olarak damgalanmış gibi hissetmiştim.

Parmaklarımı saçlarımda gezdirerek yataktan kalktım. Geç saatlere kadar Tory ile Astrum'un son kartını tartışmıştık. Ama tek çıkarabildiğimiz sonuç, ay tutulmasına yaklaşırken dikkatli olmamız ve sorularımızın o gün gerçekten yanıtlanmasını ummamız gerektiğiydi. Dürüst olmak gerekirse, kartlar bizi deliliğe sürüklemenin bir yolu gibi görünüyordu. Astrum duymamız gereken bir şey biliyorsa, bunu bize söylemek için neden bu karmaşık oyunu kurmuştu? Neden açıkça ifade etmedi?

Kendime geldiğimde olumsuz düşüncelerimi bir kenara ittim ve heyecan kalbimde bir tantana başlattı. Bu kadar erken kalkmamın bir nedeni vardı. Ve bu, sabahın köründe uyanık olmak için düşünebildiğim en iyi nedenlerden biriydi.

Duş alıp kot pantolon ve krem rengi bir kazak giydim ve ilk günden beri dolabımda asılı duran lacivert Pitball ceketimi üzerime geçirdim. Kolları gümüş şeritlerle astarlıydı ve arkasında aynı renkte Zodiac Academy baskısı vardı. Diz çökerek dolabın dibine katladığım montu kenara ittim ve Griffin'in kakasını sardığım kâğıt torbayı çıkardım.

Yanaklarımda geniş bir gülümseme belirdi. Başka bir Varis'i alaşağı etme zamanı.

Çantama tıkıştırdım, omzuma astım ve kapıdan çıkarken Atlas'ımı aldım. Aer Tower'da her şey sessizdi ve merdivenlerden hızla inip çıkışa doğru koşarken beklentim artıyordu. Neyse ki yağmur yağmıyordu ama etrafta yoğun bir sis vardı ve bu da etrafı görmeyi zorlaştırıyordu.

Atlas'ımın ışığıyla Dünya Toprakları'na doğru ilerlerken.

Bunu yapmak beni biraz ürpertmiş olsa da, rotayı Ağlayan Orman'dan geçirdim ve doğrudan kampüsün merkezine giden yolu kestim. The Orb'un yanından koşarak geçtim ve kampüsün kuzey batı köşesine doğru ilerledim. Pitball Stadyumu'na pek yaklaşmamıştım ama birkaç kez görmüş ve ışıl ışıl parlayan dış cephesi dikkatimi çekmişti.

Üzerimde yükseldi; kavisli metal duvarları olan dikdörtgen şeklindeydi. En tepesinde tüm sahayı kaplayan devasa gümüş bir kubbe vardı. Koşarak arka girişe gittim ve Geraldine'i ayarladığımız gibi elinde bir anahtarla beni beklerken buldum.

Önünde yavaşlayıp durduğumda, "Kutsal yağmurluklar, majesteleri," dedi. "Gerçekten de puslu bir sabah."

"Öyle," diye usulca güldüm. "Bunu yaptığın için teşekkür ederim."

"Hiç de değil, size ve Tory'ye yardımcı olmak benim için büyük bir zevk. Dün geceki parti nasıldı? Babam ikinizin de gecenin parıldayan deniz kabukluları olduğunuzu söylüyor."

"Evet, onunla tanışmak harikaydı," dedim içtenlikle.

"İlk başta biraz iyi biri gibi göründüğünü biliyorum. Asi tavırlarım ve ukala ağzımla benim gibi değil. Umarım çok düzgün biri değildir. Sen ve kız kardeşinin benim gibi haylazların arkadaşlığını tercih ettiğinizi biliyorum."

"Hayır... o çok şeydi-" Kendisi hakkında yaptığı çılgınca değerlendirmeye nasıl karşılık vereceğimi bilemiyordum.

"Ah begonyalar!" Geraldine omzumun üzerinden bakarak nefes nefese kaldı. "Günaydın, çok görkemli görünüyorsun.

bu mübarek günde, majesteleri."

Döndüğümde Tory'nin yeni paltosunun kapüşonunu yukarı çekmiş ve kaşlarını çatmış bir şekilde yürüdüğünü gördüm. Kapüşonunu geri itti, kulaklıklarını çıkardı ve titremeye başladı. Uzun bir esnemenin ardından, "Hava soğuk, çok yorgunum ve akşamdan kalmayım ama buna değer," dedi.

Işıldadım. "Bu işi hallettikten sonra kahve içmeye gidebiliriz."

"Hayır, hayır, hayır." Başını iki yana salladı. "Maç bire kadar değil. O yüzden altı saat daha yatacağım."

Güldüm, kapının kilidini açarken Geraldine'e döndüm ve tribünlerin altına açılan karanlık bir koridora girdik. İçime adrenalin doldu ve kendimi Geraldine'in arkasından zıplayarak ilerlerken buldum, o yol gösterirken ışıkları açıyordu.

"Griffin bokunu aldın mı?" Tory bir esnemeyle daha yanıma koşarak sordu.

"Belli ki," dedim ve cebimden çıkarıp ona doğru salladım.

Burnunu kırıştırdı, yüzünü buruşturarak ondan uzaklaştı. "Ufalama işini sen yapabilirsin."

Ben daha itiraz edemeden Geraldine, "Ufalama işini yapmaktan büyük onur duyarım," dedi. "Ayrıca yanımda diğer Varislerden biri için özel bir hediye getirdim." Bize dönüp bakarken gözlerinde karanlık bir parıltı belirdi ve ben heyecanla ciyakladım.

Tory sırıtarak, "Bu pislikleri hedef almayı seviyorum," dedi.

Geraldine'i büyük bir soyunma odasına kadar takip ettik ve o da doğruca uzun bir bankla bölünmüş geniş bir alanın ortasındaki bir sıra dolaba yöneldi. Bir rafta Pitball ceketimle aynı mavi ve gümüş renklerde, her birinin yanında bir soyadı yazan on parlak çanta asılıydı.

"Normalde diğer oyuncuların kitlerine asla erişemezdim. Ama bunlar daha dün teslim edildi. Bugün Starlight Akademisi'ne karşı oynayacağımız maç için yepyeni." Geraldine parmaklarını üzerinde Rigel yazan çantanın üzerinde gezdirirken gözle görülür bir ürperti hissetti. "Kokuyu aldın mı?" diye nefes aldı ve ben de Tory'ye baktım.

"Um...hayır?" Tory söyledi.

"Mirasçıların hayatları parçalanıyor gibi kokuyor," dedi dramatik bir şekilde.

"Oh iyi," diye kıkırdadım ve Griffin kakasıyla birlikte aceleyle ilerledim.

Geraldine cebinden plastik eldivenler çıkardı ve bu işe ne kadar hazırlıklı olduğuna hayran kaldım. "Bunu tek başıma yapmaktan mutluyum."

"Aslında istiyorum," dedim hevesle, bir çift aldım ve Tory diğerini onun elinden aldı.

"Evet, eldiven olduğu sürece ben varım. Bizi buraya sen getirdin Geraldine, çok şey yaptın."

Geraldine'in gözleri bir an için gurur gözyaşlarıyla doldu ve eğilerek çantanın fermuarını açıp Max'in lacivert ve gümüş renkli takımını çıkarmamı izlemek için geri çekildi. Soyadının üzerinde Waterguard yazan büyük bir tişört, bir çift uzun şort, çoraplar ve çelik başlıklı botlardan oluşuyordu. İlk önce

Her bir parçayı ters yüz ettikten sonra katı kaka parçasını çıkardım ve ikiye bölerek bir parçasını Tory'ye uzattım.

Giysilerinin içine sürmeye başladık ve kısa süre içinde her santimini Griffin bokunun ince tozuyla kaplarken çılgınca gülüyorduk. Bu kit onun tüm vücudunu zehirli kakadan dolayı morartacak ve topaklaştıracaktı ve maçı bırakıp gidip onu ıslatmak zorunda kalacaktı.

Kakayı çantaya geri koyduk ve kiti dikkatlice asıp çantasına geri koymadan önce çöpe attım.

İşimiz bittiğinde eldivenlerimizi çıkardık ve hınzırca sırıtarak beşlik çaktık.

"Yüzünü görmek için sabırsızlanıyorum," dedi Tory ve ben heyecanla başımı salladım.

Bir parıltı gözüme çarptı ve Tory'nin omzunun üzerinden baktım, Geraldine'in Caleb'in şortunun ağ kısmına sim sürdüğünü gördüm.

"Geraldine!" Nefesim kesildi. "Bu dahice."

Şortu katlayıp çantanın fermuarını kapatarak gülümsedi. "O aptallar kendilerine neyin çarptığını anlamayacaklar."

"Geraldine Kasırgası onları vurdu," dedim ve çılgınca kahkahalara boğuldu, arada bir homurdanıyordu.

"Alev alev yanan balerinler, bu şimdiye kadar duyduğum en komik şey." Yine homurdandı ve ben de kendimi tutamayıp onun kahkahasına katıldım.

Tory sırıtarak, "Buradan gitsek iyi olacak," dedi ve biz de onun peşinden gittik.

Şafağın gökyüzüne sızmaya başladığını görerek aceleyle stadyumdan çıkarken saldırımızdan geriye hiçbir iz kalmadığından emin olduk.

The Orb'a doğru yöneldik ve içeriden taze pişmiş hamur işlerinin kokusu yükselirken yatağına geri dönmeden önce Tory'yi içeri girmeye ikna ettim.

"Tamam beş dakika," dedi aç bir şekilde, biz boş alanda yürürken.

Geraldine etrafımda dolanıp benim yerime her şeyi yapmaya çalışırken, ben hâlâ sıcak olan tarçınlı kahveyi alıp bir fincana doldurdum.

"Sorun değil Geraldine, gerçekten. Kendim yapmayı tercih ederim," diye söz verdim ve Tory'ye doğru atıldı, kız kardeşimden önce kahve makinesinin altına bir fincan itmeye çalışırken neredeyse kendini haşlıyordu.

Kısa süre sonra odanın ortasındaki her zamanki yerimize oturduk ve bir anda Atlaslarımız yüksek sesle çalmaya başladı. Diğerleri de aynısını yaparken ben kendiminkini çıkardım ve ekrandaki bildirimi okurken kaşlarımı çattım.

Zodiac Akademi'nin adı The Celestial Times!

İçimde yankılanan bir korkuyla düğmeye tıkladım ve tam da korktuğum şeyi buldum. Sitenin ilk sayfasında Gustav Vulpecula'nın Kayıp Mirasçıların Dönüşü başlıklı bir makalesi yer alıyordu ve başında Tory ile benim partide çekildiğimizi hatırlamadığım bir fotoğrafımız vardı. Biz

Ellerimizde içkiler ve üzerimizde genel bir rahatsızlık havasıyla kalabalıktan ayrı durduk.

Vega İkizleri Acrux balo salonuna yapışık doğmuş ve henüz ayrılmamış gibi girdiler. Göksel Konsey'deki herkesle tanışan Roxanya (solda) ve Gwendalina (sağda) isimlerinin aslında Tory ve Darcy olduğunu iddia etti. Çok gülünmüş olsa da, bunun aslında bir şaka olmadığı, ikizlerin artık ısrarla kullandıkları ölümlü isimleri olduğu anlaşıldı. Bununla birlikte, Vega soyadını şikayet etmeden benimsemiş olmaları bazıları için çok şaşırtıcıdır. Bu gerçekten de miraslarının ve dolayısıyla Solarya tahtı üzerindeki hak iddialarının kabulü gibi görünüyor. Yani Zodyak Akademisi'nden mezun olurlarsa Göksel Konsey'de bir kargaşa çıkmasından mı korkmalıyız?

Umarız cevap hayırdır.

İki ikizle yaptığım kapsamlı görüşmede, beni rahatsız eden birkaç şey açıkça ortaya çıktı. Öncelikle Roxanya ('Tory') hem üslup hem de tavır olarak kaba biri. Ona nezaketle kabul edildikleri prestijli akademide geçirdiği zamanı sorduğumda (bariz eğitim ve edep eksikliğine rağmen) bunun yerine Akademi'deki birçok cinsel fetihlerini sıralamaya başladı. Nefesindeki şampanyanın keskinliği üzerimde gezinirken, itiraf etmeliyim ki, bir elini koluma dayayıp baştan çıkarıcı bir şekilde dudaklarını yalarken kızın ruhsal durumu hakkında endişelenmeye başlamıştım.

Zevk sahibi bir adam olmasaydım, onun bu açık gösterisine kanabilirdim. Gözlerinin odada dolaşmasına bakılırsa, o gece birden fazla erkeğin onun oyunlarına kanmış olmasından korkuyorum ve umarım yakında kendisini açıkça rahatsız eden seks bağımlılığı için danışmanlık hizmeti alır.

Sinirlerim biraz gerilmişken, Solarya tahtı için daha uygun bir figür bulma umuduyla ikinci ikize döndüm. Daha sessiz olan Gwendalina ('Darcy') ile yaptığım nazik tartışma ilk başlarda hoşuma gitmişti ancak sorular arasında gözlerinin kayması ve kısa, net cevaplar vermesi için geçen birkaç saniye, zihinsel olarak onu engelleyen bir şeyler olduğu konusunda beni uyardı. Ona karşı sabırlı davrandım ve elimden geldiğince cevaplar almaya çalıştım ama kızın Akademi'de geçirdiği süre boyunca pek çok sanrılı dönem geçirdiği anlaşılıyordu. Geceleri penceresinden kendisine fısıldayan kuzgunlardan ve yatağının altında yaşayan mistik bir dağ tavşanından bahsediyordu. Gwendalina'nın ('Darcy'nin') ağzından çıkan herhangi bir şeye inanmak kısa sürede zorlaştı ve ona Göksel Varislerle olan ilişkisini sorduğumda, ayakkabılarıma salya akıtmaya ve uzaklara bakmaya başladı - şüphesiz sanrılarından birine dalmıştı. Şunu da belirtmek gerekir ki, çılgın hikayeleri devam ederken kız kardeşi elini takım elbisemin arkasına doğru kaydırmaya çalışıyordu ve ben de ona evli bir adam olduğumu sert bir şekilde hatırlatmak zorunda kaldım. Bunun üzerine alay etti ve yıpratıcı saldırılarına devam etti.

Tedirgin edici arkadaşlıklarına kısa bir ara vererek, Göksel Varis Max Rigel ile konuştum ve onlara şunları söyledi: "Vega İkizleri'nden tek istediğimiz Solarya tahtının varisleri olarak konumumuza saygı göstermeleri ve krallığın iyiliği için iddialarını geri çekmeleridir."

Bu alıntıyı Vega İkizleri'ne (oldukça gergin bir şekilde) yanıtlamaları için yönelttiğimde, Roxanya ('Tory') içtiği çok sayıda içkinin etkisiyle tökezleyerek bana cinsel taciz içeren bir yorumda bulunurken, Gwendalina ('Darcy') ne görebildiğim ne de duyabildiğim bir kuzguna sessizce mırıldanarak boş kaldı.

Bir krallık olarak tahtımızda kimi görmek istediğimizi kendimize sormanın zamanı geldi. Dört Göksel Varis, dünyamızdan ve doğamızdan doğan gururlu ve yakışıklı çocuklar mı yoksa Vahşi Kral'dan doğan iki garip ve biraz da tuhaf ikiz mi? Hükümdarlığı sırasında binlerce kişiyi öldüren, kendisinin de birçok yıkıcı akıl hastalığına yakalandığı söylenen ve ölümünden önce krallığımızı dize getiren bir adam.

Tahtı hangi partinin alacağını sadece zaman gösterecek. Ama ben kendi adıma Vega İkizlerinin hepimize bir iyilik yapıp adaylıktan çekilmelerini umuyorum.

Başımı kaldırdım, o pisliğin hakkımızda bu kadar acımasızca yalan söylemesinden dehşete düşmüştüm.

Tory, "Benim seks bağımlılığım yok," diye karşı çıktı ve Atlas'ını yere çarparak başını kaldırdı.

Geraldine sudan çıkmış balık gibi ağzını açıp kapattı. "Ateşli toplar!" Ayağa fırladı. "Babamla konuşacağım ve bu saçmalığı geri çektirmeye çalışacağım! Kraliçelerime bu kadar ağır hakaret edildiği için öfkeliyim." Duruşundaki öfkeyle Küre'den uzaklaştı ve ben kalbim göğsümde sıkışarak Tory'ye baktım.

"Herkes bizim tamamen deli olduğumuzu düşünecek."

"Özür dilerim, bunu bana mı söyledin yoksa omuz?" Tory sordu.

Ben bir kahkaha attım, o da gülümseyerek makaleye baktı ve başını salladı.

"Ne düşündüklerini boş ver," diye homurdandı.

Sertçe başımı salladım. "Haklısın. Önümüzdeki birkaç saat içinde Max Rigel bize karşı gelmenin nasıl bir şey olduğunu tadacak. Eğer bu Vulpecula denen adam da bize düşman olmak istiyorsa. O zaman onu daha çok kandıralım."

Şafağın ışıkları beni takip ederken Ignis House'a geri döndüğümde doğruca en üst kata çıktım. Kulaklığımı boynuma asmak için aşağı kaydırdım ve uyanan birinin sesini dinledim. Birkaç ayak sesi, akan bir duşun tuhaf uğultusu ve beni çevreleyen kapılardan sızan çalar saatin zayıf sesi vardı ama henüz kimse odasından çıkmış gibi görünmüyordu.

Parmak uçlarımda Milton Hubert'in kapısına doğru ilerledim ve cebimden ince bir zarf çıkardım; zarfın içinde, ortasından bir sıra siyah oniks geçen, oldukça tanıdık bir altın yüzük ve gizli bir hayranından gelen bir aşk notu vardı. Notta, maçta şans getirmesi için bugün bu yüzüğü takması isteniyor, ödül olarak da mektubu yazan gizemli kadınla daha sonra birlikte olma sözü veriliyordu. Hatta Darius'un hayran mektubundan bir ipucu almış ve onu bir ruj öpücüğüyle mühürlemiştim.

Ancak notun asıl dehası Sofia'nın ona yapmak için bulduğu büyüdeydi; mektup bir kez açıldığında, alevler içinde patlayıp varlığına dair tüm kanıtları yok etmeden önce tam iki dakika boyunca okunabiliyordu. Çok fazla güce sahip olmayabilirdi ama ustalaşabildiği küçük hileli büyüler beni şimdiden hayrete düşürmüştü.

Sessiz adımlarla kendi odama doğru koşmaya başlamadan önce kapısının altından iterken kendi kendime gülümsedim.

İçeri girdiğimde koşu kıyafetlerimi hızla çıkardım ve duşa girdim. Bugünün düşüncesiyle kalbim adrenalinle çarpıyordu. Max'in herkesin önünde acı çektiğini görmenin zamanı gelmişti ve biraz şansla Darius da benim tuzağıma düşecekti.

Çıktığımda, saçlarımı kurutup şekillendirdiğimde, makyajımı yaptığımda ve yırtık bir kot pantolon giydiğimde, birçok insanın ayağa kalktığını duyabiliyordum.

Kalın çoraplarımı giydim ama odamdan çıkıp ortak salona giderken ayakkabı giymekle uğraşmadım. Geniş ve rahat alana adımımı attığım anda Darius karşımda belirdi.

"Erken kalkmışsın Roxy," diye yorumladı, bakışları sorgulayıcı bir şekilde üzerimde geziniyordu.

"Benim rutinime çok fazla ilgi gösteriyorsun, ahbap," diye cevap verdim tembelce, onu yanımdan uzaklaştırmaya çalışırken. Onunla sohbet etmek istemiyordum, tek istediğim Milton Hubert zavallı kıçını yataktan kaldırır kaldırmaz patlamak üzere olan dramayı en ön sıradan izlemekti.

"Şimdiden bir sonraki fethe mi geçtin? Bu seks bağımlılığını sürdürmek oldukça zor olmalı," diye alay etti, açıkça beni kızdırmayı umuyordu.

Ona doğru eğildim, sedir ve duman kokusu bir an için beni bastırdı. "Asıl zorluk bana ayak uydurabilecek birini bulmak," dedim.

"Şikâyetlerini Caleb'a ileteceğim," diye cevap verdi Darius, ama bunu söylerken çenesi gerilmişti, Caleb'la takılmamın onu benimle alay etmeye çalışmaktan çok daha fazla kızdırdığına inanmamı sağladı.

"Hayır," diye yumuşak bir şekilde cevap verdim. "Benden şikayet yok."

Darius'un bana söyleyecek başka bir şeyi varmış gibi görünüyordu ama ne olduğunu öğrenmek için beklemedim ve odanın köşesindeki kahve makinesine yöneldim. Erken başladığım için bugün beni beslemek için çok fazla kafeine ihtiyacım olacaktı ama buna değeceğinden emindim. Yine de o kadar kolay pes etmedi ve beni odanın diğer ucuna kadar takip etti.

Ona defolup gitmesini söylemek istiyordum, ama beni takip etmesine izin verecek kadar iyi bir ruh halindeydim.

Makineye bir fincan attım ve kaşlarımı kaldırarak Darius'a dönmeden önce bir mocha için düğmeye bastım.

"Yardımcı olabilir miyim?" diye sordum.

"Kahve almak için bekliyorum." "Dur

tahmin edeyim, flat white?"

"Neden böyle söylüyorsun?" diye sordu.

"Çünkü alabileceğiniz en sıkıcı kahve bu. Belki de espresso seviyorsunuzdur.

ama o minicik fincanlardan birini kocaman ellerinde tutma fikrin biraz saçma, o yüzden sanmıyorum." Darius düz beyaz için düğmeye basarken ben makineden kahvemi aldım ve üzerine üç kaşık dolusu şeker ekledim.

"Kahvene bir kova şeker atılmasını tercih ediyorsun çünkü çok tatlısın, öyle mi?" diye alaycı bir şekilde sordu beni izlerken.

"Hayır. Ben şekerimi bir tutam kahve eklenmiş olarak severim çünkü acı severim." Ona sahte bir gülümseme verdim ve uzaklaştım.

Erken başladığım için odayı seçme şansım vardı, bu yüzden Darius ve ekibinin her zaman oturduğu büyük kanepelerin karşısındaki bir koltuğu seçtim, böylece gösteriyi en ön sıradan izleyebilecektim.

Atlas'ımı çıkarıp kulaklığımı taktım ve FaeBook gönderilerine bakmadan gezinmeye başladım. O saçma makaleden alıntı yapan ve paylaşımlarında hem beni hem de Darcy'yi etiketleyen bir sürü insan vardı ama ben omuz silktim ve ayaklarımı karşımdaki sandalyeye uzattım.

Tüm Kurtadamların hafta sonuna kadar Uranüs Revirine giderek pire taramasından geçmeleri için bir duyuru gördüğümde güldüm.

Yavaş ama emin adımlarla, Darius'un küçük hayran grubu çukurlarından çıktı ve kanepede ona katılmak için harekete geçti. Sofia'dan hiç iz yoktu ve sanırım biraz uzanma fırsatını değerlendirmişti. Arada bir gözlerin üzerimde olduğunu hissediyor ve sosyal medya incelememden başımı kaldırıp Darius'un bana baktığını görüyordum.

Bundan hoşlanmadım. Benden ne istiyordu? İyi bir şey olamazdı.

Marguerite iç çamaşırı denilebilecek pijamalarıyla ortaya çıktı ve birkaç arkadaşıyla birlikte Darius'un görüş alanına girdi. Marguerite kızıl saçlarını savururken ve beyin ölümü gerçekleşmiş ahmaklardan birinin yaptığı espriye yüksek sesle gülerken Darius ona gözünü bile kırpmadı.

Performansı kahveme doğru sırıtmama neden oldu, özellikle de Darius tekrar bana bakıp öfkeyle ayağa fırlamasına yetecek kadar uzun süre baktığında.

"Sürdüğü müddetçe tadını çıkar, fahişe," diye hırladı bana, sonra da uzaklaştı.

"Seks bağımlısı, fahişe değil," diye arkasından seslendim. "Ve tıbbi rahatsızlıkları nedeniyle insanlarla alay etmek hiç hoş değil."

Marguerite bana doğru döndü, ben onu kayıtsızca terslerken gözleri öfkeyle parlıyordu.

"Git ve giyin Marguerite," dedi Darius tembelce, Marguerite bir şey yapamadan. "Çığırtkan sesinle buradaki maç öncesi havayı mahvediyorsun."

Eğer bakışlar öldürebilseydi, Marguerite beni kana susamış bir karınca sürüsüne canlı canlı yedirmeden önce bir çivi yatağına saplardı. Ama öldüremedikleri için, sadece yüzünü saçlarıyla aynı pancar rengine dönüştürmeyi başardı ve gözyaşlarına boğulup arkasından arkadaşlarıyla birlikte odadan kaçtı.

Darius'un bana tekrar baktığını hissedebiliyordum ama eğer bir teşekkür bekliyorsa, bu çok uzun bir süre olabilirdi.

geliyor. Beklemeye devam ederken bakışlarımı FaeBook akışıma çevirdim ve onu dikkatle görmezden geldim.

Saatler gibi gelen bir sürenin ardından, tek kaşlı bir kas yığını, gösterişli altın saatinin yanında yeni bir yüzük takarak odaya girdi.

Canlandım, sandalyemde doğruldum ve tüm dikkatimin Milton Hubert'in gelişinde olduğunu belli etmemeye çalıştım.

Dudaklarıma önleyici bir gülümseme geldi ve elimi kaldırdım, böylece onu gizlemek için başparmağımı çiğneyebildim.

Milton kendi kahvesini almak için odaya geçti ve ben bekledim... ve bekledim... ve kahretsin, beklenti beni öldürüyordu ama biraz daha bekledim.

Milton kahvesini topladı, fincanı Darius'un hazinesinden aldığı yüzüğün bulunduğu elinde tutarken gözleriyle odayı taradı. Gizemli kızın onu göreceğini umarak gösteriş yapıyordu. Gizemli kızın, şimdiye kadar karşılaştığım en kısa sigortalı ve bir kasırgaya rakip olacak kadar öfkeli, altı buçuk ayaklı bir Ejderha pisliği olduğunu bilmiyordu. Milton Hubert için neredeyse kötü hissediyordum. Sonra Akademi'deki ilk günümde benim çıplak fotoğraflarımı çekip okulda paylaştığı gerçeğini hatırladım ve acıma duygum rüzgârda savrulup gitti.

Milton, Darius'un hayran kulübüne yöneldi, kıçını kanepede Darius'un karşısındaki koltuğa indirirken hâlâ umutla etrafa bakıyordu.

Hey dedi. Darius sessiz kaldı. Kurnazca davranmalıydım ama artık tamamen bakıyordum ve elimde değildi.

Darius Milton'a kaşlarını hafifçe çattı, kaşları birbirine yaklaştı ve gözleri kısıldı.

"Bunu nereden buldun?" diye sordu ve sesi o kadar alçak ve karanlıktı ki odadaki neredeyse herkes anında sessizliğe gömüldü.

"Ha?" Milton kahvesini dikkatle indirdi, kelimeleri anlamadan Darius'un sesindeki tehdidi fark etti.

Ev Kaptanı yavaşça öne doğru eğilirken bakışlarını avına sabitledi ve Milton'ı ölümcül bir bakışla kıstırırken dirseklerini dizlerine dayadı.

"O yüzük," diye tekrarladı Darius ve Milton'ın altına işemediği için hakkını vermem gerekiyordu.

Boğazını temizledi ve rahatsız edici mücevher parçasına bakarken elini yana yatırdı. "Ben... odamda unutmuşum-"

"Kim tarafından?" Darius hırladı. Hareket etmiyordu. Hem de hiç. Gözlerini bile kırpmıyordu.

Kalbim göğsümde düzensiz bir ritimle çarpmaya başladı, heyecanla şüphesiz korku birbirine karıştı. Bu tuzağın temellerini atarken attığım her adımı gözden geçirmeye başladım. Her şeyi hesaba katmıştım, bunların hiçbirinin izini bana kadar sürmenin bir yolu yoktu. Ama eğer Darius ona kazık atanın Milton olduğuna inanmıyorsa, o zaman alternatif bir şüpheli arayışına girecektir.

Ve gerçekçi olmak gerekirse, bu Akademi'de kaç kişiyi düşmanı olarak sayabilirdi ki? Belki benim ve Darcy'nin böyle bir şey yapacak kadar cesur olduğumuza inanmıyordu ama dün gece babasının gözlerinin içine bakıp ona hakaret etmiştim. I

ona gerçek yüzümü daha sık göstermeye başlamıştım. Beni boğmaya çalıştığında beni yenemediğini görebiliyordu. Bu yüzden belki de böyle bir numara yapmam artık o kadar da zor görünmeyecekti.

"Bilmiyorum," diye nefes aldı Milton, kahvesini masaya bıraktı ve parmaklarını rahatsız edici bir şekilde büktü. "Yine de bir not vardı-"

"Göster bana."

"O... o gitti. Yandı. Bu yüzüğün senin için bir anlamı var mı?"

"Yanıp kül olmadan önce benim odamdaydı," diye hırladı Darius. "Bu da demek oluyor ki biri onu çaldı."

Milton yüzüğü sanki onu haşlamış gibi parmağından çıkardı ve bir bilek hareketiyle Darius'a fırlattı. Darius yüzüğü yakalamak için hiçbir girişimde bulunmadı ve yüzük yere düşmeden önce göğsünden sekti.

Ekibin geri kalanı sudaki kanın kokusunu almış gibiydi ve hepsi ayağa kalkmaya, Milton'dan uzaklaşmaya ve Darius'un arkasında durmaya başladılar.

"Bak dostum, bilmiyordum. Biliyorsun ben asla... Seni seviyorum,
I-"

Darius hızlı bir hareketle ayağa kalktı ve Milton yere düştü. dizlerini önünde yere koydu ve korku vücudunu sararken başını öne eğdi.

Şu anda benim bakıyor olmamın bir önemi yoktu, ortak salondaki herkes bakıyordu ve bir iğne düşse duyabilirdiniz. Kulaklığımı kulağımdan çıkarıp

Milton, sadakat yemini ettiği Varis'in önünde titrerken dudaklarım şaşkınlıkla aralandı.

"O saati nereden aldın?" Darius yavaşça sordu. Milton hızla saatin kemerini çözdü ve onu
Darius'un ayakları da. "Bunu bana biri gönderdi, neden bilmiyorum-"

"Dur tahmin edeyim, not da mı yok? Bir sürü Ejderha altını kazandıktan sonra onu satın almadığına dair bir kanıtın yok mu?" Darius sordu.

Bu sorgulama uzadıkça oda daha da ısınıyordu ve bunun Darius'un öfkesi arttıkça ondan akan ısı olduğunu fark etmem bir anımı aldı.

"Yapmadım, yemin ederim yapmadım-"

"O halde odanızı kontrol etmemin bir sakıncası yoktur." Darius döndü ve merdivenlere doğru ilerledi, öğrenci kalabalığı yolundan çekilmeye çalışıyordu, sanki çekilmezlerse onları canlı canlı yiyecekmiş gibi.

Ayağa kalktım, Ignis Evi'nin diğer öğrencileriyle birlikte Darius'un peşinden sürüklenirken dudaklarımdan sığ nefesler geçiyordu ama kimse onu merdivenlerden yukarı kadar takip etmeye cesaret edemiyordu.

Bakışlarım hala yerde diz çökmüş olan Milton'a kaydı, sanki bir tür dışlanmış ve kimse onunla ilişkilendirilmek istemiyormuş gibi etrafında geniş bir boşluk bırakılmıştı.

En üst kattan büyük bir gürültü geldi ve ardından bir Ejderha kükremesi duyuldu. İrkildim ama sonra herkes irkildi. Darius'un öfkesi elle tutulur bir şeydi, havada kıvrılıyor ve görüş alanındaki herkesi tüketmekle tehdit ediyordu.

Odaya geri döndü ve herkes onun yolundan çekildi.

Yuvarlanan bir sıcak enerji dalgası ortak salonun ortasına çarparak Milton Hubert'e çarptı ve onu duvara fırlatmadan önce boşlukta takla atmasına neden oldu.

Darius dişlerini göstererek ona doğru ilerledi ve gözleri altın sürüngen yarıklarına dönüştü. Gücü havayı yaktı ve birden fazla kişi çıkışa doğru koştu.

"Bu da ne böyle?!" diye bağırdı ve Milton'ın ayaklarının altındaki zemine bir avuç dolusu altın para fırlattı.

Onu duvara sabitleyen ısı kayboldu ve yerini Milton'ın vücudunu saran, onu duvara yapıştıran ve gözlerinin panikten şişmesine neden olan buz aldı.

"Bilmiyorum, yemin ederim bunları daha önce hiç görmedim," diye nefes aldı ve başını tekrar tekrar salladı.

Darius öfkeyle bağırdı, buz kırıldı ve Milton'ın ayaklarının dibine yayılarak düşmesine neden oldu ve karnına sağlam bir tekme indirdi.

"Sen bir yalancı, bir hırsız ve lanet olası bir hainsin!" diye hırladı. "Kendi evimde kendi insanlarıma bile güvenemiyorum! Bugünden itibaren sen bir hiçsin." Darius, sanki öfkesini haklı çıkarmayacakmış gibi Milton'dan uzaklaştı ve bakışlarını diğer öğrencilerin üzerinde gezdirdi. "Bana kalırsa Milton Hubert dışlanmıştır. Bir önemi yok. Bir önemi yok. O hiç var olmadı. Eğer benimle aynı fikirdeyseniz, hepinizin onu aynı şekilde görmenizi öneririm."

Kimse konuşmaya cesaret edemedi ama etrafımdaki herkes başını salladı ve ben bu insanların davranışlarından irkildim. Daha beş dakika önce dostum dedikleri birini dışlamaya o kadar istekliydiler ki. Hepsi de kendilerinden daha büyük, daha kötü, daha kaba bir ahmak onlara bunu söyledi diye.

Darius odada sinsice ilerledi ve bir kez daha herkes öfkesinin bir sonraki kurbanı olmamak için çaresizce yolundan kaçtı.

Sessizlik çöktü ve Milton yerde yattığı yerde inledi. Aslında biraz kötü hissettim; Darius'un kendini kaybedeceğini biliyordum ama bu kadarına hazırlıklı değildim. Suçluluk duygusu içimi burktu ve parmaklarımı rahatsız edici bir şekilde birbirine geçirdim.

Yukarıda büyük bir gürültü duyuldu ve birkaç kişi çığlık attı. Bir sonraki ses, tüm dünyayı yakıp yıkmaya niyetli bir Ejderhanın yankılanan kükremesiydi.

Pencereden dışarı baktım ve Darius'un gökyüzünde devasa bir ateş topu yaratarak döndüğünü gördüm.

Karşımdaki canavarın ham ve dizginlenemez gücü karşısında tüylerim diken diken oldu. Eğer ne yaptığımı öğrenirse, Milton Hubert'e reva gördüğünden daha kötü bir kaderle karşılaşacağımdan emindim. Ama bunun yarattığı korkuya rağmen, onun evim dediği yerden kaçışını izlerken, hayran kulübünün sarsılmaz sadakatine olan inancı iyice sarsılmışken, bunun bana verdiği memnuniyetin ışıltısıyla yıkanmaktan kendimi alamadım.

Çok kötü Darius Acrux, gerçekten kim olduğunu fark etmeliydin.

Bize savaş ilan etmeden önce uğraştığınız şey.

Tory, Diego ve Sofia ile birlikte Pitball stadyumuna doğru yola çıktık. Dünya Toprakları'na giden yolda ilerleyen öğrenci ve profesör deniziyle birlikte ilerledik. Herkes takımımızın lacivert ve gümüş renklerini giymişti ve önümüzde yükselen kubbede bizi nelerin beklediğine dair içimde bir beklenti vardı. Tory büyük boy bir Pitball tişörtünü uyluğunun ortasına kadar sarkacak şekilde düğümleyerek elbise haline getirmişti ve ben de en sevdiğim mavi tulumumun üzerine Pitball ceketimi giymiştim.

Maçla ilgili heyecanıma küçük bir korku dalgası eşlik etti. Tüm vücudu mor bir döküntüyle kaplandığında Max'e ne olacaktı? Oyundan çekilmesi ne kadar sürerdi? Bu fikir içimi çarpık bir memnuniyetle doldurdu. Onun için bu kadar önemli olan bir şeyi kaybetmek, bize yaptıklarının yanında hiçbir şey olmasa bile, ondan intikam almak için mükemmel bir yoldu. Mirasçılardan ne kadar nefret etsem de, asla birini

İntikam. Biz onlar gibi değildik. Ama bir başkasının daha gözden düştüğünü görmeye hazırdım.

"Hey Tory, seks bağımlılığın konusunda sana yardım edecek birine ihtiyacın olursa, FaeBook'tan bana PM at!" diye bağırdı bir adam ve ardından arkadaşlarından şamatalı kahkahalar yükseldi.

"Benim bağımlılığım sadece çekici erkeklerle seks yapmayı içeriyor, bu yüzden hayır teşekkürler!" Tory bağırarak karşılık verdi, ancak omuzları gerildi ve kaşlarımı çattım, bir profesyonel gibi öne çıksa bile bunun onu derinden etkilediğini biliyordum.

Diego adamın kafasının arkasına bakarak nazikçe, "Aldırma ona," dedi.

Arkadaşlarından bir diğeri arkasını döndü, geriye doğru yürüdü ve yüzünü bana çevirdi. "Bak yine bir kuzgunla konuşuyor!" Ona ters ters bakan Diego'yu işaret etti.

Dudaklarımı büzüp Tory'ye baktım, ikimiz de zihinsel olarak bu işe kalkışmayacağımıza karar vermiştik. Görünüşlerine bakılırsa onlar son sınıftı, bu yüzden etrafa büyü saçmaya başlarsak hiç şansımız olmazdı.

Bir gün enayiler.

"Üzgünüm Diego," dedim ama o sadece omuz silkti, bugün daha neşeli görünüyordu. Buna sevindim; hepimiz biraz eğlenmeyi hak ediyorduk.

Devasa arenaya girdik ve öfkem kayboldu, yerini hızla hayranlık aldı. Yukarıdaki parlayan gümüş kubbe yıldızlar gibi ışıldıyor, sahaya ve tribünlere yönlendirilen bir dizi ışıkla parıldıyordu. Öğrenciler sahaya doğru dağılırken biz de itilip kakıldık.

Eğimli koltuklar devasa alanın derinliklerine doğru yayılırken, stadyumun diğer ucundan başka bir kalabalık içeri girdi. Gözlerimi kısarak geniş sahaya baktım, kırmızı ve beyaz giyindikleri için Starlight Akademisi'nden olduklarını düşündüm.

Sahanın kendisi daha önce gördüklerime hiç benzemiyordu. Bir futbol sahası şeklindeydi ama benzerlikler burada sona eriyordu. Her köşede, tepesinde futbol topu büyüklüğünde bir delik bulunan, yaklaşık beş metre yüksekliğinde büyük bir bronz piramit vardı. Sahanın dört köşesindeki çimler Elementlerin renklerine boyanmıştı; mavi, yeşil, kırmızı ve beyaz. Sahanın tam ortasında büyük, dairesel bir bronz plaka ve bunun tam ortasında da neredeyse on fit genişliğinde büyük bir çukur vardı.

"Bu oyun nasıl çalışıyor?" Gürültü patırtı arasında Sofia'ya sordum.

Yanaklarına çizdiği Z ve A harflerini kaldırarak bana heyecanla sırıttı. "İlerledikçe açıklayacağım."

"Bayan Vega ve Bayan Vega! Siz ikiniz! Roxa- Yani Tory ve Darcy!"

Döndüğümüzde Müdür Nova'yı şık bir elbise ve Pitball şapkasıyla öğrenci kalabalığının arasından geçerken bulduk. "Çekilin, çekilin, çekilin." Bu kelimeyi her söylediğinde birine çarpıyordu ve sonunda telaşlı bir gülümsemeyle önümüze geldi. "İkiniz için de Göksel Konsey Üyeleri ve diğer prestijli katılımcılarla birlikte Pitside koltukları ayrıldı."

Tory hemen, "Teşekkürler ama kalsın," dedi.

"Biz arkadaşlarımızla kalacağız." Sofia ve Diego'yu işaret ettim ve Nova onlara her yönden onu hayal kırıklığına uğratmışlar gibi baktı.

"Ah... gerçekten mi?" Nova kaşlarını çattı. "Peki. Eğer mecbursanız onları da yanınızda getirin." Nova bizi merdivenlerden ön sıraya kadar götürürken Sofia heyecanla bir çığlık attı.

Sahaya doğru ilerledik ve çimlerin en ucunda belli belirsiz bir parıltı fark ettim. "Nedir o?" Elimle işaret ettim ve Sofia hemen cevap verdi.

"Bu, kalabalığı yolumuza çıkabilecek herhangi bir haydut büyüsünden korumak için bir güç kalkanı."

"Oh, bu çok rahatlatıcı," dedi Tory, gözlerini çatıya dikip etrafı seyrederken.

Kalabalığın sesi heyecanlı bir sohbetin sürekli vızıltısıydı ve Nova bizi sahanın önündeki ve tam ortasındaki koltuklara götürürken bu ses beni tamamen etkilemişti.

"Bu inanılmaz!" Diego bir çığlık attı ve Sofia'nın koluna girerek birkaç koltuğa yerleştiler. Onların yanına oturmak üzereydik ki Nova ikimizin de kolundan tuttu ve bizi yukarıdaki sıraya doğru çevirdi; sıra kordon altına alınmış ve koyu renkli cam bir korunakla kapatılmıştı. İçinde ellerinde süslü içkileriyle Göksel Konsey Üyeleri oturuyordu. Seth'in annesi Antonia Zodiac Akademisi şapkası, Max'in babası Tiberious ise göğsünde Rigel damgası olan bir ceket giymişti. Lionel ve Catalina Pitball kıyafeti giymeyen tek kişilerdi ve ben de

Onları orada gördüğüme şaşırmıştım. Beni daha az şaşırtan şey ise Lionel'in uşağının elinde bir tepsi buzlu su ve bardaklarla iki adım ötede durmasıydı. Yüz ifadesi resmiydi ama gözleri sürekli sahaya kayıyordu ve acaba Darius'un maçını ailesinden daha mı çok önemsiyordu diye merak ettim.

Nova varlığımızı duyurdu ve hepsi bize baktı, bazıları diğerlerinden daha hevesliydi. En az Lionel kadar. Nova'nın keskin pençeleri kolumu bıraktığında minnettar oldum ve yerime oturabildim.

Sırada ilerledi, kırmızı beyaz Starlight renkleri giymiş, bayrak sallayan kel bir adamın yanına oturdu; onun diğer Akademinin müdürü olduğunu tahmin ettim.

Tribünleri dramatik bir müzik dolduruyor, ağır bir davul havada hızlanan bir ritimle vuruyordu. Kalabalığın üzerindeki ışıklar kararak tamamen sahaya doğru daralırken dizlerim titriyordu.

Duyabildiğim tek şey davul sesi olana kadar davulun sesi gittikçe yükseldi, sonra spot ışıkları sahanın ön ortasına düştü ve ritim tanıdık bir dans şarkısına düştü.

Zodiac Akademi amigo kızlarından oluşan büyük bir grup, minik etekler ve üstlerinde kırpıntılarla, ponponlarını sallayarak, taklalar atarak belirdi. Grubun başında Marguerite'den başkası yoktu ve pudralı makyajları ve iri bebek gözleri arasında Kylie ve Jillian'ı fark ettim.

Onlardan hoşlanmıyor olabilirdim ama gösterileri çok etkileyiciydi. İki kız, mükemmel bir şekilde aşağı yuvarlanmadan önce hava büyüsüyle itilerek neredeyse elli metre havaya fırladılar.

Aşağıda bekleyen grup tarafından yakalanmaya hazır bir şekilde senkronize oldular. Hepsi sahanın karşısına dizildi ve Marguerite çizginin yanından takla atarak geçti; her birini geçtiğinde ponponları mavi ve gümüş alevler içinde patlıyor, kalabalıktan büyük bir kükreme yükseliyordu. Elimde olmadan kendimi alkışlarken ve tezahürat yaparken buldum. Göz kamaştırıcıydılar, sihirleri rutinlerini izlemesi neredeyse inanılmaz kılıyordu.

Marguerite'in tepesinde dengede durduğu, bir bacağını başının üzerine çektiği ve diğer eliyle havaya renkli kıvılcımlar saçtığı devasa bir piramitle son buldular.

Zodyak taraftarlarının coşkulu alkışları arasında sahayı terk ettiler ve Starlight Akademisi öğrencileri bile coşkuyla alkışladı.

Sırada Starlight amigo kızları vardı, kırmızı ve beyaz bir bulanıklık içinde sahaya koştular. Kullandıkları sihir Zodiac takımınınkinden daha yumuşaktı, ancak rutinleri de aynı derecede kaygandı, kızlar her işareti vurdu. Gösteriyi havaya Starlight yazan ve rüzgarla dağılmadan önce birkaç kez parlayan bir kıvılcım yağmuru göndererek bitirdiler.

Tezahürat ekipleri sahanın kenarındaki yerlerine döndü ve davullar bir kez daha çalmaya başlayarak maçın başladığını duyurdu. Stadyumdaki gerilim beni koltuğumda öne doğru oturttu ve tüm duyularımı aynı anda ele geçirdi. Çimin kokusu, kalabalığın heyecanlı mırıldanmaları, havadaki basınç.

Sahanın karşı tarafında sert görünümlü bir kadın belirdi ve Starlight ekibinin on üyesini stadyumun altına açılan bir geçitten yukarı çıkardı. Üzerinde bir

üzerinde beyaz renkte dört Element sembolü bulunan siyah tişört.

Zodiac Akademi öğrencileri alkışladı ama Starlight öğrencileri çılgına döndü, ayağa kalktı ve ellerini birbirine vurarak saf enerjiyle takımlarına haykırdı.

Orion yeraltı geçidinde belirip diğer koçla aynı siyah formayı giyerek takımımızı dışarı çıkarırken karnım sıkıştı. Kaşları gergindi ama yüz ifadesi beklenti doluydu, ağzı o sahada olmayı ne kadar çok sevdiğini anlatacak şekilde kuruluydu.

Gömleğinin kollarında kabaran pazularını ve bacaklarındaki belirgin kasları gördüğümde kalbim çılgınca çarpıyordu.

Bir öğretmeni öptüğüme
inanamıyorum. Kimseye
söyleyemediğime
inanamıyorum.

Bunu bir daha asla yapamayacağıma inanamıyorum.

Sonunda bakışlarımı onun arkasında, Starlight takımının karşısında sıralanan on Zodyak oyuncusuna çevirdim. Dört Varis merkezde yer alıyordu ve onların her iki yanında Darius'un arkadaşı, koyu renk saçları ve sert yüz hatlarıyla Damian Evergile'i ve Seth'in takımından, tişörtünün arkasında Larue soyadını taşıyan güzel Ashanti'yi tanıdım.

İki Bekçi tamamen gümüş renginde giyinmişti; biri A.S.S.'den sarışın Justin Masters, diğeri ise ince dudaklı ve sırtında Badgerville soyadını taşıyan uzun boylu bir kızdı. Ekibin son iki üyesi ise Toprak Sırtlayıcı pozisyonunda oynayan Geraldine'di

(her ne demekse) ve Waterback pozisyonunda Jones adında biri vardı.

Sofia ile konuşmak için eğilerek, "Şimdiden kafam karıştı," dedim.

"Şey," diye heyecanla söze girdi. "Bir takımda on oyuncu var, iki Pit Keeper rakip takımın topları içeri sokmasını engellemek için Pit'i koruyor. Diğer oyuncuları hatırlamanın en kolay yolu, her Elementten iki tane olduğu, birinin diğer takımı toptan uzak tutmak için savunma oynadığı, diğerinin ise topu çukura sokmak için hücum oynadığıdır. Örneğin, her takımda iki Toprak oyuncusu vardır. Toprak sırtlı oyuncumuz Geraldine savunma, Caleb ise Earthraider adı verilen hücum oyuncusu."

"Darius nedir?" Tory öne doğru eğilip Sofia ile konuşurken Sofia onu takımın ortasında gösterdi.

"Ateş savunmasına Ateş Kalkanı denir. Ateş saldırısına ise Ateş Tarafı denir." Eliyle işaret etti. "Damian Evergile oynuyor ama normalde Milton Hubert oynar." Bize onun değiştirilmiş olması gerektiğini söyleyen bir bakış attı ve ben de dudağımı ısırarak sırıttım.

Beyazlar giymiş bir kadın hakem, kolunun altında büyük, metal bir topla sahaya koşarak çıktı.

Tory canlandı. "Oh, bu benim irtibat subayım, Profesör Prestos."

Bacakları şortunun altında derin bir bronzluğa sahipti ve kalabalığa dönüp bakarken, parmaklarını yüksek at kuyruğuna geçirdiğinde ne kadar güzel olduğunu fark ettim.

"İrtibat derslerine bile gidiyor musun?" Alay ettim.

"Çoğunlukla e-posta yoluyla çalışan bir anlaşmamız var. Orion'la denemelisin, bakalım seni onlardan çıkaracak mı?" dedi havalı bir şekilde.

Onun sözleri karşısında ağzım kurudu. "Oh iyi... Bana asla izin vermezdi." Ve ben onları durdurmak istemiyorum.

"Belki de sormalısın."

"Hayır," dedim, onu aşağıya doğru salladım ve o da omuz silkerek maça dönmeye başladı.

Belki de onlardan kurtulmaya çalışmalıyım. Bir dahaki sefere odada yalnız kaldığımızda ne kadar garip olacak? Ve o dünyayı sarsan öpücüğü düşünmekten kendimi nasıl alıkoyacağım?

Aman Tanrım. Bununla başa çıkmaya hazır olsam iyi olur.

Orion ve Starlight koçu el sıkıştılar ve her ikisi de takımlarıyla konuşup bazılarının sırtını sıvazladıktan sonra koşarak bize katılmak üzere koltukların olduğu bölüme giderken içim içimi yedi.

Orion'un gözleri yarım saniye kadar üzerimde kaldıktan sonra ters yöne kayarak midemi paramparça etti. Nova'yla birlikte birkaç koltuk aşağıya oturdu ve ben de derin bir nefes alarak biraz rahatladım.

Prestos iki takımın arasına girdi, ortalarında durdu ve topu aralarına yerleştirdi. Çukur onların yaklaşık yirmi metre ötesindeydi ve ilk kimin gol atacağını merak ederken parmaklarım kıvrıldı. Mirasçılardan nefret etsem de, yine de takımımızın kazandığını görmek istiyordum.

Hadi Zodiac.

Gözüm Max'in üzerindeydi, ayak ayak üstüne attığını, ensesini, karnını ve kalçasını ovuşturduğunu fark ettim. Seth ondan sadece birkaç metre uzaktaydı, saçlarını topuz yapmıştı ve sırtında soyadının üzerinde gümüş renkli Airstriker yazıyordu. Başını kaşımak için bir elini kaldırdı, sonra parmaklarını kıvırıp iki yanında birleştirdi ve bunu yapmayı reddetti. Caleb sahadaki yoğun spot ışıklarının altında parlayan kasıklarını gizlice ovuşturuyordu. Darius ise Milton Hubert'e olan kızgınlığını biraz olsun üzerinden atamamış gibi görünüyordu; çenesini o kadar sıkmıştı ki dişini kırma tehlikesi geçirmiş olmalıydı.

Kıkırdamaya başladım, Tory'yle bakışırken o da dağıldı.

"Takım Kaptanları, öne çıkın!" Prestos talimat verdi ve sesi, takmış olması gereken bir mikrofondan stadyumda yankılandı.

Tüm kalabalığın üzerine gergin bir sessizlik çöktü ve Darius Zodiac'tan ayrılıp uzun boylu, yırtık vücutlu ve koyu yeşil gözlü bir adam onu karşılamak için öne çıkarken tüm vücudum gerginlikle düğümlendi.

Prestos koşarak çukurun kenarına geri döndü ve düdüğünü dudaklarına götürdü. Yukarıda, beş dakikadan geri saymaya hazırlanırken sihirle parıldayan devasa bir zamanlayıcı belirdi - hepsi bu muydu?

Sofia'dan daha fazla bilgi isteyemeden Prestos'un düdüğü öttü ve Darius, Starlight Kaptanı'nın suratına bir yumruk savurdu. Adam yana doğru savrulurken

Tişörtünün arkasında Quentin ismi ve Earthraider pozisyonu yazıyor.

Darius topu almak için hamle yaptığında "Aman Tanrım," diye soluk soluğa kaldım, ancak çenesine doğru bir diz yedim. Darius hazırdı, geri çekildi ve tüm stadyum cesaretle bağırırken bir tekme attı.

Quentin karnına aldığı darbeyle sendeleyerek uzaklaşırken Darius oldukça ağır görünen topu kaptı. Topu alır almaz iki takım ileri atıldı. Geraldine savaşa girecekmiş gibi kükreyerek Yıldızışığı takımının ayaklarının altındaki zemini sihirli bir şekilde yırttı, böylece çılgınca tökezlediler ve Darius'u yakalayamadılar. Dört Bekçi çukurun etrafında toplanırken o da çukura doğru bir hamle yaptı.

"Devam edin!" Orion sağımdan kükredi, etrafımızda daha fazla insan ayağa kalkarken ayağa kalktı.

Darius ilerliyor, Çukur'la arasındaki toprağı yutuyordu. Başaracaktı. Tam önlerindeydi ve Zodyak savunmasının geri kalanı Starlight'ın takım üyelerini sert müdahalelerle, ateş patlamalarıyla, hava akımlarıyla yere seriyordu-

Bir sarmaşık fırlayıp Darius'u bacağından yakaladı ve o düşerken dönerek topu tüm gücüyle gökyüzüne fırlattı. Topu ileriye doğru itmek için bir ateş patlaması gönderdi ve çarpışma rotasındaki bir meteor gibi iki takıma doğru akmasını sağladı.

Seth, hava itiş gücüyle iki takımın üzerine atladı, ancak Starlight Airstriker da aynı fikre sahipti ve uçarak

onun yanına geldi. Birbirlerine çarparak yere sertçe vurdular ve Seth hiç tereddüt etmeden ona vahşi yumruklar atmaya başladı. Dizini onun göğsüne sapladı ve onu yerinde tuttu.

"Dışarıdasın, Cubin!" Prestos bağırdı ve sesi tüm stadyumda yankılandı.

Starlight Airstriker topallayarak sahadan çıktı ve yedek takım üyelerinin oturduğu bir sıraya doğru ilerledi.

Gözlerim maça geri döndü ve Starlight'ın Earthbacker'ı şimdi topa sahipti ve orta sahadaki Pit'e doğru koşuyordu.

Max onu bir su patlamasıyla kenara atmaya çalıştı ama yeterince iyi atamadan tökezleyerek durdu, boynuna yapıştı ve deli gibi ovuşturdu. "Ahhh yanıyor!"

Tory ve ben kahkahalara boğulurken, cildinin şiddetli mor lekelerle lekelenmeye başladığını fark ettim. "Ahhhh!"

"Rigel! Ne oluyor lan?" Orion, Starlight'ın topu çukura soktuğunu duyuran BUZZZZZZZZZZZ diye bağırdı.

Tribünlerin üzerinde Starlight'ın bir sayı attığını gösteren bir skor tabelası yandı ve ardından yanında kırmızı yazılar parladı.

Cubin OUT = -1 puan.

Skorlar sıfıra döndü ve Starlight kalabalığı topluca inledi.

Saat beş dakikaya sıfırlandı ve takımlar dört Elemental köşeye dağılacak şekilde ayrıldı

Bekçiler hâlâ çukuru çalıyordu. "Şimdi ne olacak?" Sofia'ya sordum.

"Şimdi ikinci raunt. Her tur beş dakika sürecek. Bir saat sonra devre arası olacak ve ardından son bir saat daha oynayacaklar. Sadece izleyin, ciddi şekilde gerginleşmek üzere." Sahanın dört köşesini işaret etti. "Her turda oyunda sadece bir top olacak, dört Elemental Mahalleden sahaya rastgele atılacak. Ateş Topu kavurucu derecede sıcaktır, Toprak Topu ciddi derecede ağırdır, Hava Topu hafiftir ve çatıya doğru fırlatılır, Su Topu ise dokunulamayacak kadar soğuktur. Eğer beş dakika dolmadan kimse topu çukura atamazsa - bum!" Elleriyle bir patlama taklidi yaptı ve benim ağzım açık kaldı.

"Vay anasını," diye nefes aldı Tory ve ben de bunu onaylarcasına başımı salladım.

"Top patlamadan hemen önce de dahil olmak üzere oyunun herhangi bir noktasında düşürülürse, takım beş puan kaybeder. Bu yüzden sahadaki herkes topun patlaması halinde yaşanacak sakatlıklara karşı hazırlıklı," diye açıklıyor Sofia.

"Bu delilik," diye nefes aldım.

"Hayır." Diego gözlerinde manik bir parıltıyla sandalyesinden öne doğru eğildi. "Bu Pitball."

Prestos düdüğü dudaklarına götürdüğünde ve ikinci raunt başlamak üzereyken bir ayağımdan diğerine sıçradım. Hamlelerini engellemeye hazırlanırken diğer takımın Su Muhafızına baktım.

Bir kıza göre iriydi ama yine de ondan en az 60 kilo fazlam vardı ve bu avantajımı, top bizim mahallemizdeki Su Deliği'nden dışarı fırlarsa onu yakalamak için kullanacaktım.

Düdük çaldı ve top Hava Deliği'nden fırladı, Seth peşinden sıçrayıp hava büyüsüyle kendini daha yükseğe iterken tepedeki gümüş kubbeye doğru hızla yükseldi.

Koşabildiğim kadar hızlı koşmaya başladım, Starlight Waterback bir süre bana ayak uydurdu, ta ki yüzüne bir dirsek atıp arkamdaki çamurda yuvarlanmasına neden olana kadar.

Gözüm toptaydı ama koşarken şortumun kumaşı bacaklarımın arasına dolanıyordu ve yanma toplarımın üzerinden geçerken aniden iki büklüm oldum.

"Ne halt ediyorsun Rigel?!" Orion sahanın kenarından bağırdı ama ben yanmaktan neredeyse kör olmuştum.

Sol testisimde ağrı var.

Bir an yeni doğmuş bir bebek gibi uluduktan sonra zihnim berraklaştı ve su sihrimi kullanarak şortumun yanığını temizledim. Altıma işemiş gibi görünüyordum ama işe yaradı. Bir an için rahatladığımda, suyu tüm vücudumda gezdirdim ve memnuniyetle iç çektim. Cildimdeki alevleri tamamen söndürmemişti ama kesinlikle rahatlatmıştı.

Kafamı kaldırdığımda Caleb'in kolunun altında hafif bir hava topuyla ve yüzünde kararlı bir hırıltıyla orta sahaya doğru koştuğunu gördüm. Starlight oyuncuları onu durdurmak için yarışıyordu ama oyunda kullanamadığı Vampir hızı olmasa bile bu çocuk doğuştan hızlıydı.

"Onu evine götür Cal!" Çukurun etrafındaki büyüsüz bölgeden dışarı adım atma hatasını yapan Yıldız Işığı Çukuru Bekçisine bir su fıskiyesi fırlatırken kollarımı açarak bağırdım.

Ağır ayak sesleri, Starlight Waterback'in beni yakalamasından üç saniye önce geldiğini duyurdu ve omzunu karnıma atıp ciğerlerimdeki havayı çekerken homurdandım.

Kendimi desteklemek için geri adım attım ama ayağım, yanmayı bastırmaya çalışırken yarattığım kendi lanet su birikintimin çamuruna kaydı.

Botum altımda büküldü, ağırlığı beni anında yerinden oynattı ve onun altında sertçe yere düştüm.

Bir hava patlamasıyla onu üzerimden atmaya niyetliydim ama sırtım yere sıkıca bastırıldığı için

Etimde bir kez daha yanma patlak verdi ve gözlerimin önünde yıldızlar patlarken bağırdım. Büyüme konsantre olamıyordum ve acı veren uzun bir an boyunca beni çamura sabitledi.

Bir düdük çaldı ve ardından en korkunç sözler duyuldu. "Rigel! Dışarıdasın!"

Waterback ben daha ayağa kalkamadan gitmişti ve ben de ayağa kalkmaya çalışırken yüksek sesle küfrettim, derimi yalayan ateşi durdurmak için derimi tekrar suyla doldurdum.

Tam zamanında arkama baktım ve Caleb'in topu ağlara gönderdiğini gördüm ama benim için kaybettiğimiz puan da elenince, puan alamadan berabere kaldık.

Oyuna geri dönmeden önce ikinci bir rauntta oturmak zorunda kaldığım için kıçım sıraya çarptı ama çarptığı anda bağırdım, baskı kıç yanaklarımın cehennem ateşiyle yanmasına neden olduğu için tekrar dik durdum.

Solumdan karanlık bir gölge bana doğru fırladı ve ben gözümü kırpamadan Orion yüzümde belirdi.

"Orada ne haltlar karıştırıyorsun?" diye hırladı ve gömleğimin önünden tutup beni kendisiyle burun buruna getirdi.

"Ah, kahretsin!" Tutuşu sırtımdaki yanmayı artırırken bağırdım. "Biri lanet olası kitime bir şey yapmış!"

Tenimi kaplayan mor yaraları göstermek için tişörtümü kaldırdım ve beni iyileştirmek için uzanmadan önce beni incelerken gözleri kısıldı.

Karnıma bastırdığı avucundan yeşil ışık süzüldü ama işe yaramadı, yanma devam etti.

Orion elini geri çekerken dişlerinin arasından tısladı ve kendi su büyüsünden bir patlamayla elini hızla yıkadı.

"Berbat kokuyorsun," dedi elini sıkarken. "Bu Griffin boku."

"Ne?!" diye bağırdım. Yandığıma şaşmamalı, bu şey neredeyse zehirliydi. "O Starlight pislikleri beni sabote etmiş olmalı!"

"Bunu kanıtlayamadığınız sürece suçlamalarda bulunmaya başlayamazsınız. Bu kızarıklığın tek tedavisi, Uranüs Reviri'nden almanız gereken bir iksirle yıkanmaktır. Seni oyundan alıyorum-"

"Hayır," diye hırladım o aramayı resmileştiremeden. "Babam beni izlemeye geldi." Bakışlarım tribünlere kaydı, babamın gözleri üzerimdeydi ve endişeyle doluydu. Arkasında üvey annem de beni izliyordu ve her ne kadar bunu dünyadan saklasa da başarısız olduğumu görmekten aldığı zevki görebiliyordum. Buna izin veremezdim.

Orion, "Oynamaya devam edeceksen o zaman sineye çekmelisin," dedi. "Kafanı oyuna ver, acıya katlanmaya çalış." En sevdiği slogan hiç bu kadar gerçekçi görünmemişti.

"Ben varım," diye homurdandım, düşüncelerimi sürekli yanan ateşten uzaklaştırmaya çalışarak.

Tam zamanında sahaya dönüp baktığımda şişme bir Pegasus seks oyuncağının Starlight kalabalığının üzerinde süzüldüğünü gördüm.

Yan tarafına Caleb'in adı yazılmıştı ve açık kıçını gösteren bir ok vardı.

Cal da bunu fark etti ve topu kurtarmak için ileri atlayan Darius'a pas verirken hedefini şaşırdı. Parmak uçları topa değdi ama Starlight Airsentry topa bir rüzgâr fırlattı ve top ıslak bir gümbürtüyle yere düştü.

Dudaklarım dehşetle aralandı, çünkü skor tabelasında Zodiac'a -5 sayı ve Starlight seyircisi çılgına döndü.

Darius topu tekrar kaptı ve Seth'e atmayı başardı, o da topu çukura gönderdi ama bu bizi sadece -4'e çıkardı.

"Ne oluyor lan?" Orion inanamayarak mırıldandı.

Oyundan çıkma sürem dolmuştu, bu yüzden başka bir şey söylemeden bir sonraki topu beklemek için sahaya geri döndüm. Kıç yanaklarımın arasına iyice yerleşmiş olan yakıcı acıyı görmezden gelmeye çalışarak bir ayağımdan diğerine geçtim.

Düdük çaldı, Ateş Deliği'nden alevli bir top fırladı ve oyun bir kez daha başladı. Sonuna kadar zorlamam gerekiyordu.

Maçı kocaman gözlerle ve boğazımda düğümlenen kahkahalarla izledim. Varislerin tamamen dağılmasını izlemek günümü güzelleştirmeye yetmiyormuş gibi, Lionel Acrux ve Göksel Konsey'in geri kalanının da aşağılanmaya kurban gidişini ön sıradan izledim. Bu çok iyiydi. Çok şiirseldi.

Ah tatlı adalet.

Ve bu hafif işkence şekli sadece utanç verici olsa da, yine de kendimi tekrar güçlü hissetmem için iyi bir yol kat etti. Bana ve Darcy'ye yaşattıklarından sonra, bu pisliklerin hak ettiği en son şey buydu ve umarım tattıkları karma yemeğinin tadını çıkarıyorlardır.

Darcy'nin dudaklarından kahkahalar döküldü ve ben de onun bakışlarını takip ederek Seth'in kıçını sanki orada bir gelincik kaybetmiş gibi kaşıdığını gördüm. Elimde olmadan ben de kahkahayı patlattım ve buna karşılık olarak Meclis Üyelerinin bana attığı ölümcül bakışları hissedebiliyordum. Yüzleri iyi durumda olanların mükemmel maskeleriydi.

Bugün burada gururlu ebeveynleri canlandırıyorlardı ama duruşlarındaki gerginlik gerçek hikayeyi anlatıyordu. Burada sergilenen gösteriden dolayı utanç duyuyorlardı.
Onlar gibi insanlar için itibar her şeydi ve bir sürü kameraman ve muhabirin önünde, kıymetli Varisleri olay örgüsünü kaybediyordu.

Hızlı ayak sesleri dikkatimi arkamdaki sıraya çekti ve bir an için başımı oyundan çevirdiğimde Washer'ın kalabalığın arasına sıkışmış, Müdür Nova'nın adını çağırdığını gördüm.

Müdür ona ulaştığında sinirli bir şekilde döndü ve kalabalığın arasından sesini duyurmak için bağırarak sözlerinin bana ulaşmasını sağladı.

"Kartlar bana bir imgelem verdi, Müdire Hanım!" dedi aceleyle, sesinde her zamanki şehvet düşkünü ton bu kez yoktu, gözleri şişmiş, beyazları fazlasıyla ortaya çıkmıştı.

Darcy'nin dikkatini ona çekmek için dirsek attım ve o da dinlemek için başını eğdi.

Starlight Akademisi Müdürü merakla etrafına bakınırken Nova onu başından savmaya çalışarak, "Şimdi olmaz Washer," dedi.

"Ama terör, ateş ve ölüm vardı!" Washer ısrar etti, son kelimede sesi titriyordu. "Burası güvenli değil, burası işaretlenmiş-"

"Maçı kaybetmek için bir yol mu arıyorsunuz?" Nova'nın kaşları endişeyle çatılırken Starlight Akademisi Müdürü alay etti. "Sırf Starlight'ın kazanacağını görebiliyorsun diye mi?"

Washer'ın gözleri korkudan çılgına dönmüştü ama Nova'nın yanakları diğer müdürün iması karşısında alevlendi. "Kesinlikle hayır," diye tersledi. "Bugünle ilgili bu şekilde başka hiçbir tahmin yapılmadı ve dürüst olalım, geçmişte çok yanlış tahminler yaptınız, değil mi Profesör Washer? Yeğeninizin doğum gününde bir Nemean Aslanı tarafından yeneceğine inandığınız zamanı hatırlıyor musunuz?"

Washer, "Bu farklıydı," diye yalvardı.

"Ya da Profesör Perseus'a Faeonik Veba'ya yakalanacağını söylediğin zaman? Bir hafta boyunca işe gelmedi!"

"Biliyorum ama-"

"Bunu sizinle maç bittikten sonra konuşacağım, Profesör Washer," dedi kararlı bir şekilde.

"Ama ben-"

"Yeter, dikkatimin daha fazla dağılmasına izin vermeyeceğim," diye emretti.

Washer ona vurmuş gibi geri çekildi ve uzaklaşmaya başlarken bakışları kız kardeşim ve benim üzerimdeydi. Kalabalık onu yutmadan önce bize tek bir kelime mırıldandı ve tüylerim diken diken oldu.

Koş.

Darcy'yle yüklü bir bakış alışverişinde bulundum. "Sence gerçekten bir şeyler biliyor mudur?" Nefes aldım ve burada bir şeylerin korkunç bir şekilde yanlış gitmek üzere olduğuna dair bir işaret aradım.

"Bilmiyorum," dedi yavaşça. "Ama kulağa sık sık yanlış tahminlerde bulunuyormuş gibi geliyor."

Ona omuz silktim. İkimiz de aramızda daha şüpheci olanın ben olduğumu biliyorduk ve Nova hemen kaçma ihtiyacı hissetmediyse belki de endişelenecek bir şey yoktu. Etrafımız bu kadar çok insanla çevriliyken bir şey olma ihtimali neydi ki zaten?

Ben daha fazla düşünemeden, dikkatim Darius'a takıldı; sahayı bir gergedan gibi geçerek diğer takımın bir üyesine öyle sert bir şekilde vurdu ki, bir şeylerin çatırdadığını duydum.

Starlight oyuncusu yerde inlerken nefesim boğazımda düğümlendi, Darius topu ondan kaptı ve bir torpido gücüyle sahanın diğer tarafına fırlattı.

Starlight oyuncusu ayağa kalkmayı başaramayınca zaman sayacı geri saymaya başladı ve Darius arkasına bile bakmadan ondan hızla uzaklaştı. Bunun oyunun bir parçası olduğunu biliyordum ama delicesine acımasızdı. Yine de dürüst olmak gerekirse, hepsinin bu şekilde dövüşmesini izlemek ve kaybederken bile yaydıkları gücü görmek de tamamen ateşliydi.

Darius benden hızla uzaklaşırken kasları şiddetle pompalanıyordu ve ben de kendimi çamura bulanmış ve bu yüzden daha da iyi görünen bacaklarına bakarken buldum.

"Olef dışarıdasın!" Prestos bağırdı ama Starlight oyuncusu hâlâ hareket etmiyordu. Bir çift sağlık görevlisi sahaya koştu ve

ona hızlı bir inceleme yaptı.

"Belim kırıldı!" diye bağırdı içlerinden biri. "Bu uzun bir iyileşme, süresi dolduğunda bir yedek çağırın."

Dudaklarım aralandı, şok içinde bakakaldım ve duyduklarıma inanamadım.

"Az önce Darius'un o adamın belini kırdığını mı söyledi?" İnanamayarak sordum.

"Oynarken aldığın risk budur," dedi Orion yanımdan geçip yerine otururken karanlık bir sesle.

Darcy kaşlarını bana doğru kaldırdı ve ben de bakışlarımı maça çevirdim, tam o sırada Geraldine kıvranan toprak büyüsünün gürültüsüyle sahayı yırtıp Starlight Su Muhafızını ayaklarından düşürdü ve onu topu düşürmeye zorladı. Starlight skorbordunda kocaman bir -5 parladı ve arkadaşımı alkışlamak için heyecanla yerimden sıçradım.

"Yürü be Geraldine!" diye bağırdım ve o da bir şekilde beni duymayı başardığı için bana gülümsedi.

Seth kafasını kaşıyarak dikkatini dağıtırken kendisine atılan topu neredeyse kaçırıyordu. Bir hava büyüsüyle topu yakalamayı başardı ve üzerimizdeki zamanlayıcı on saniyeye inerken Çukura doğru koşmaya başladı.

Kalabalık geri saymaya başladı, "Dokuz! Sekiz! Yedi-"

Seth havaya sıçrayarak büyüsüyle kendini ileriye doğru itti ancak karşı takımdaki iki hava Elementali ona karşı koymak için kendi büyülerini fırlattı.

"Üç! İki-"

Seth dişlerini sıkarak itiş gücüne daha da fazla güç kattı ama zamanı kalmamıştı.

Kollarındaki top saf bir hava patlamasıyla patladı ve başını geriye atarak gökyüzünde yuvarlanmasına neden oldu. Kalabalık hayal kırıklığı içinde oooo çekerken yere sertçe çarptı. Üç saniye boyunca kalbim hiç atmadı, çamurun içindeki yüzükoyun yatan bedenine bakıp ölüp ölmediğini merak ettim.

Seth öksürdü, tam Darius ona elini uzatacakken kendini oturur pozisyona itti. Temizlemek için başını salladı ve kaşlarım saç çizgime kadar yükseldi.

"Bu oyun çılgınca," diye nefes aldı Darcy, gözleri heyecandan kocaman olmuştu.

"Sanırım bayıldım," diye kabul ettim.

"Orada ne haltlar dönüyor?!" Kükredim, saf öfke vücuduma erimiş plastik gibi damlıyordu.

Devre arasıydı ve takım soyunma odasında önümdeki bankta oturuyordu, şimdiden yenilmiş görünüyorlardı. Caleb yüzünü ellerinin arasına saklamış, diğer üç Varis ise "Bir attan sakso mu çektin?" tezahüratlarından sonra onu teselli etmeye çalışıyordu. Kıçına boynuz mu soktular?" sloganları onu stadyumdan kovalamıştı.

Max pütürlü, mor derisini sıvazlıyor, Seth de kafasını kaşıyıp duruyordu.

Kimse bana cevap vermedi. Gerçekten şaşırtıcı.

"Starlight Akademisi ikinci sınıf bir takım. Siz seçkinsiniz. Aileniz çok da zor kazanılmayan paralarını buraya boşuna akıtmıyor!"

Sessizlik.

"CEVAP VER BANA!" Kükredim.

Geraldine Grus bana bakarken titredi. "Acı çeken sosisler, Koç. Daha iyisini yapacağız, eminim yapabiliriz.

eğer hepimiz-"

"Sessiz ol," diye emrettim ve o da itaatkâr bir şekilde başını salladı. Onu işaret ettim. "Orada kıçını yırtarak çalışan tek oyuncu sensin. Ve senin savunma yapıyor olman gerekiyordu, sayı atıyor olman değil." Diğer takım üyelerine ters ters baktım. "Grus sizin bütün boşluğunuzu dolduruyor. Eğer bu maçı kazanamazsanız, sezona ligin dibinde başlayacaksınız ve maçlar bundan sonra daha da zorlaşacak. Starlight'ı bu kadar erken çektiğiniz için şanslıydınız, bu maç çocuk oyuncağı olmalı!"

Mirasçılara tekrar baktım, Max inleyerek vücudunu pençelerken ve Seth elini omzuna koyduğunda Caleb hâlâ başını kaldırmazken çenem gerildi. Darius uzak duvara sanki yemek tabağına sıçmış gibi bakıyordu.

"Siz dördünüz. Kalkın. Şimdi," diye emrettim.

Topuklarını sürüyerek bana doğru ilerlediler ve ben de suratsız görüntülerine karşı başımı salladım.

Caleb'ı çenesinin altından dürterek bana bakmaya zorladım. "Altair, kalabalığın ne düşündüğünü siktir et. Cüce cinlerle ilişkiye girmen umurumda değil, bu saçmalığı sahanın dışında bırak, anladın mı?"

Derin bir nefes aldı ve sonra başını salladı. "Anladım," dedi biraz daha hevesle.

"Rigel." Max'e parmaklarımı şıklattım ve bana yaklaştı, gömleğini kaldırarak vücudunun neredeyse tamamını kaplayan kabarık mor döküntüleri gösterdi.

"Kahretsin, daha da kötüye gidiyor." Alçak bir ıslık çaldım.

"İyileştirmek işe yaramıyor," diye inledi. "Uranüs Reviri'ne gitmem gerekiyor-"

Ekibin geri kalanı gülmeye başladı ve Max başını eğerken onları susturmak için bir bakış attım.

"Karar senin. Seni başka biriyle değiştirebilirim," dedim ve gözlerimin içine bakmasını sağlamak için ensesini avuçladım. "Ama bana yardım et Rigel, eğer kalmayı seçersen ve ilk yarı boyunca az önce tanık olduğum teller üzerindeki bok gibi oynarsan, bu kızarıklığın lanet dönemin geri kalanında sürdüğünden emin olacağım, anladın mı?"

"Evet, efendim. Oynamak istiyorum," diye mırıldandı ve ben de onu serbest bırakarak Seth'i yakasından tutup kendime çektim. Ona diğerlerinden belki yüzde bir daha sert davranıyordum. Ama Blue'nun saçını kesmişti ve ben bunu affedemezdim. Hikayenin sonu.

Elimi erkek topuzunun etrafında dolaştırdım ve alnımı onunkine bastırdım. "Bir sorunumuz mu var, Capella?"

"Hayır," diye homurdandı.

"O zaman neden dört bin kişinin önünde vücudunun her köşesini, her kuytu köşesini, her deliğini kaşıyorsun?" Şakağımın bir yerinde bir damar patlıyordu ve kalbim göğüs kafesime öyle bir şiddetle çarpıyordu ki bu gerçek bir endişeydi. Belki de bu galibiyete onlardan daha çok ihtiyacım vardı. Belki de Solarian Pitball Ligi'nde oynama şansını kaybetmiş bir adamın umutsuz tutkusuyla hareket etmiyorlardı. Ama bana yardım edin, Zodiac Academy Pitball'da oynadığım ya da koçluk yaptığım onca yıl boyunca

Takım olarak hiçbir turnuvada sonuncu olmamıştık. Bu yüzden bu yıl başlamayacaktık.

"Pirelerim var!" Seth ağıt yaktı ve ben de içgüdüsel olarak onu kendimden uzaklaştırdım. Dizlerinin üzerine çöktü ve bacaklarıma yapıştı, görünüşe göre sinir krizinin ortasındaydı. "Sürüm benimle uyumuyor, benimle koşmuyor ya da benimle vakit geçirmiyor ve ben yalnız kalmak istemiyorum. Ve çok kaşınıyor, Profesör!" Çaresizlik içinde bana baktı ve ben de kaşlarımı çatarak onu bacaklarımdan salladım. Bu çok acınası.

"Ayağa kalk. Saygınlığını da yanında getirmeye çalış. Akademi'deki tüm Kurtadamlar gelecek hafta pire bandırılacak. O zamana kadar sineye çek. Rigel'e verdiğim seçeneğin aynısını sana da vereceğim. Var mısın, yok musun?"

Arkadaşlarına baktı, onlardan güç alıyor gibiydi. "Ben varım," diye iç geçirdi. "Daha iyisini yapacağım."

"Güzel." Omzuna aşırı sert bir tokat attım, bu yüzden öne doğru sendeledi ve bunun Darcy ile bir ilgisi olduğu gerçeğini kabul etmemeye çalıştım. Çünkü yoktu, lanet olsun.

"Darius." Ona seslendim ve yüzündeki çatık kaşlar kadar kara çamurla bana doğru ilerledi.

"Aklına ne girdi senin?" Diğerlerine davrandığımdan daha yumuşak bir sesle sordum.

Kocaman omuzlarını silkti ve ben de bir kaşımı kaldırarak rol yapmayı bırakmasını bekledim.

"Lanet olası Milton Hubert," diye tersledi. "Odama girip eşyalarımı çalan ve evimi yakan oydu.

Lanet olası oda yıkıldı. Benim arkadaşım olması gerekiyordu."

Yıldızlar adına, tüm bu sorunlar daha kötü bir zamanda meydana gelmiş olabilir mi?

İçimi çektim. "Emin misin?" Birden Hubert'in bunu yapmış olması halinde, aradığımız boşaltıcı hançerin onda olabileceği aklıma geldi. Ama bütün öğrenci odalarını aramıştım... Nereye saklamış olabilirdi ki? - Kahretsin, şu anda bunu düşünemem.

"Evet," diye hırladı Darius. "Eminim. Adam benim önümde altın yüzüklerden birini takacak kadar küstahlaştı."

"Bu çok aptalca görünüyor," diye yorum yaptım.

"Pek parlak bir kıvılcım sayılmaz." Darius omuz silkti ama dişleri hâlâ sıkılıydı.

"Pekâlâ." Bir elimi omzuna koydum. "Son yarı için bunu bir kenara bırakmanı istiyorum. Eğer istersen, daha sonra ona tam bir Ejderha pisliği gibi davranabilirsin. Hatta çaldığı her şeyi geri aldığımızdan emin olmak için bir alev makinesi getirip bunu yapmana yardım edeceğim. Ama arkadaşlarının şu anda sana ihtiyacı var. Şunlara bir bak." Max'in kızarıklıklarına sanki bir faydası olacakmış gibi ıslak tuvalet kâğıdı yapıştıran Seth'i ve hangi sihri yaparsa yapsın hâlâ kasıklarına yapışmış olan simleri silmeye çalışan Caleb'ı işaret ettim. Acınacak haldeydi.

"Sana ihtiyaçları var, dostum." Darius'u hafifçe salladım ve sonunda bunu anlamış gibi başını salladı. Arkadaşlarına katılmak için hareket etti ve o geldiğinde umutla başlarını kaldırdılar.

"Doğru takım." Dikkatlerini çekmek için ellerimi çırptım. "Oraya gidin ve Starlight Akademisi'ni eskiden olduğu gibi

yapmak için yaratıldınız. En iyiler tarafından eğitildiniz, o yüzden en iyisi olun." Sıraya dizilmiş olanlara baktım. Varisler birbirlerini omuzlarından alkışlayarak sıraya girmişlerdi ama bazıları hâlâ perişan görünüyordu.

Stadyumdaki kalabalıktan tanıdık bir tezahürat yükseldi ve umut göğsümü yaktı. Mükemmel zamanlama!

"Varisleri korkutamazsınız, Varisler umursamaz. Varisleri korkutamazsınız, Varisler umursamaz!"

Ashanti Larue'nin Seth'le arasına mesafe koyduğunu fark etsem de, takımın geri kalanı tezahüratı benimseyerek bir araya geldi ve kollarını omuzlarının üzerinde birleştirerek bir daire oluşturdu. Varisler de kısa süre içinde zıplayarak ve yumruklarını sıkarak tezahürata katıldılar.

Kollarımı kavuşturdum, izlerken sırıttım. Komik olan şey, bu ilahinin duyduğum en büyük yalan olmasıydı. Çünkü onları tanıdığım onca yıl boyunca Göksel Varisler'in bu kadar sarsılmış göründüklerini hiç görmemiştim.

İlk yarı bittiğinde bir araya geldik ve sanki dünyanın krallarıymışız gibi sahaya geri döndük. İçimdeki öfke hâlâ sıcak ve acıydı ama beni tekrar yönetmesine izin veremezdim; onu bu maça kanalize etmeliydim.

On sekiz sayı gerideydik. On sekiz! Daha önce hiç ikinci yarıya bu kadar dezavantajlı girdiğimizi düşünmemiştim. Hatta ikinci yarıya hiç bu kadar dezavantajlı girdiğimizi bile sanmıyordum.

Diğer takım çoktan sahaya dönmüştü. İkinci yarının başlamasına daha on dakika vardı ve bu süreyi kalabalığı coşturmakla geçiriyorlardı.

Sağ tarafımda, Starlight öğrencileri hâlâ Cal'ın bir Pegasus'la takılmasıyla ilgili bir şarkı tutturmuşlardı ve arkadaşıma doğru bakarken dişlerimi sıktım.

Soyunma odasında teslim olduğu zayıflık anı yerini soğuk, sert bir öfkeye bırakmıştı ve

Starlight bakışlarında zehirle duruyor. Şimdi aralarında ileri geri sürüklenen dört büyük şişme Pegasus seks bebeği vardı ve birinin üzerine kendi adımın, diğer ikisinin üzerine de Seth ve Max'in adlarının yazıldığını gördüğümde kaşlarım çatıldı.

Zodiac kalabalığı bir kez daha "Varislerin umurunda değil!" diye kükredi ve o anda bunun lanet olası bir gerçek olmasını diledim. Daha önce hiç bu tür bir alay konusu olmamıştım. Elbette, hepimizin hakkında birden fazla skandal ya da karalayıcı haber yayınlanmıştı ama daha önce hiç bu tür bir hakareti ayakta dinlemek zorunda kalmamıştık.

İnsanları sayısız kez bu tür aşağılamalara maruz bıraktığım aklıma geldi ve yarım saniyeliğine Vega İkizleri ve Lance'in Roxy'yi havuzdan çıkardıktan sonra nasıl göründükleri aklıma geldi. Ama bu aynı şey değildi. Bunu yapmak zorundaydım. Bu Solaria'nın iyiliği içindi ve kafamın içinde bu gerçeği sorgulamaya çalışan küçük sesi bir intikam duygusuyla bastırdım.

Takım arkadaşlarıma bakmak için döndüm ama ben konuşurken gözlerim gerçekten diğer Varisler'deydi.

"Gücün ne durumda? Bu yarıda onları sihrimizle ezmemiz gerekiyor," dedim ve kendi özümü değerlendirmek için özüme uzandım. Maçın başından beri büyü kullanıyor olmama rağmen, içimdeki güç kuyusu hâlâ şiddetle yanıyordu, özellikle de devre arasında soyunma odalarına getirdiğim altın torbasıyla oturduktan sonra.

"Dörtte üçü doldu," diye açıkladı Seth. Kaşınma dürtüsüne karşı savaşırken elleri iki yanında yumruk olmuştu.

Tekrar. Ayın altında koşmaya ihtiyaç duyduğu için devre arasında sihrini yenileyemeyen tek kişiydi ama sırf bu yüzden ilk yarıda çok fazla kullanmaktan hep kaçınırdı.

"Şimdi gidip ihtiyacımı karşılayacağım," dedi Max ve mor etinin acısıyla yüzünü buruşturarak Starlight amigo takımına doğru ilerlemeye başladı.

Caleb, "Ben de doldurmalıyım," diye ekledi, bakışları Vegaslıların oturdukları yerde durup arkadaşlarıyla konuştukları sahanın kenarına kaydı. Yine de hareket etmedi ve Roxy'nin onu sarsılmış görmesini istemediği hissine kapıldım.

"Hadi, şu Starlight pisliklerine kiminle uğraştıklarını gösterelim. Kaynak olarak elinizde kraliyet ailesi var," diye ısrar ettim ve elimi omzuna atarak onu onlara doğru yönlendirdim. Orion çoktan önümüzden gitmişti ve ikizlere yakın bir yere oturmak için güç alanından geçiyordu. Omuzları gerginlikten kaskatı kesilmiş, çenesi kilitlenmiş bir halde dosdoğru karşıya bakıyordu.

Saha boyunca sinsice ilerledik ve Roxy geldiğimizi görünce etrafına bakındı. Dolgun dudaklarını büzdü ama gelişimizin onu rahatsız ettiğine dair başka bir işaret göstermedi. Dişlerimi sıktım, babam ve diğer Konsey Üyelerinin en azından bizden korktuklarını görebilmeleri için irkilmesini diledim ama tabii ki bunu yapmadı. Kız kardeşi onun yanında duruyordu ve bize doğru yönelen küçümseme bakışı içimde bir öfke dalgası yarattı. Bu kızlar kim olduklarını sanıyorlardı?

Daha da kötüsü, Starlight Kaptanı Quentin onlara bizden önce ulaştı ve onlara alaycı bir selam verip dişlerini dökmek istememe neden olan bir gülümseme sundu. İkinci yarı başlar başlamaz bunu yapmaya niyetliydim. Kızların ikisi de Quentin'in söylediği bir şeye güldüler, sanki o şimdiye kadar tanıştıkları en komik salakmış gibi gülümsüyorlardı.

Roxy'nin koyu renk gözleri benimkilere kaydı ve yarım saniyeliğine içimin tam ortasında bir kıpırtı hissettim, çünkü sanki o gülümsemeyi bana yöneltiyor gibiydi. Büyük boy Pitball tişörtünden kalçalarını sıyıran bir elbise dikmişti ve sanki yatağımdan sürünerek çıkmış da onu giymiş gibi görünüyordu. Bu fikir beni olması gerekenden çok daha fazla heyecanlandırdı ama kız kardeşine bir şeyler fısıldamak için döndüğünde gömleğinin arkasında yazan ismin Acrux değil, Grus olduğunu gördüm.

Tabii ki öyle. Çükünle düşünmeyi bırak ve Kafanı oyuna geri sok!

Starlight Kaptanı yaklaştığımızı fark etti ve ortalıkta görünmemeye çalıştı ama koşarak uzaklaşırken ikizlerin ona uzun uzun baktıklarını fark ettim.

"Oyundan keyif alıyor musun, tatlım?" Onlarla konuşabilecek kadar yaklaştığımızda Caleb sordu. Roxy'nin gözlerinin onun üzerinde gezinmesi ve onun bakışlarında bana yönelttiğinden çok daha az nefret olması gözümden kaçmadı. Onu yarı yarıya boğmadığını tahmin ediyordum ama yine de bu beni kızdırmıştı.

"Öyleyiz," diye itiraf etti geniş bir gülümsemeyle. "Geraldine harika değil mi?"

"Evet, o lanet olası kedinin pijaması," diye homurdandım, Cerberus'a gerçekten bir hakaret yöneltebilmeyi diliyordum ama o kız şu anda kıçımızı tamamen yok olmaktan tek başına kurtarıyordu, bu yüzden bunu yapıyormuş gibi bile yapamazdım. O olmasaydı fena halde mahvolurduk.

Gwendalina alaycı bir gülümsemeyle, "Belki de Kaptan o olmalı," diye önerdi.

"Belki de yapmalı," diye yüksek sesle onayladı Lance ve ben de arkadaşıma kaşlarımı çatarak baktım. Pitball söz konusu olduğunda bana sadakat göstermesinin imkânı yoktu. Eğer en iyisi ben değilsem bunu yüzüme söylerdi. Sadece Vegas'ın önünde fikirlerini saklamasını diledim.

Caleb, "Sadece hızlı bir tazelemeye ihtiyacım var," dedi ve Roxy bu söz karşısında irkilmedi bile. Onun kendisini ısırması sanki lanet olası bir rahatsızlıkmış gibi iç geçirdi ve uzun saçlarını omzunun üzerinden çekerek boynuna erişmesini sağladı.

"Acele etseniz iyi olur," diye ekledi. "Devre arasına sadece iki dakika kaldı."

Söylediklerini doğrulamak için tahtaya bir göz attım ve geri dönüp baktığımda Caleb onu kollarının arasına almış, dişlerini boğazına geçirmişti.

Dehşete kapılmış gibi bakma nezaketini bile göstermedi, adam onu yerinde tutarken parmakları adamın saçlarına dolanıyordu. Lanet olası eli kalçasındaydı, gömleğinin eteklerini sıyırıyordu ve bir an için gerçekten kolunu koparmak istedim.

Başımı salladım ve onlardan uzaklaştım. Milton'a duyduğum öfke bugün yaptığım her şeye yansıyordu. Bana böyle bir şey yaptığına inanamıyordum. O benim en sadık takipçilerimden biriydi, bu büyüklükte bir ihanet bir yana, onda en ufak bir meydan okuma bile hissetmemiştim ve bunu aklımdan çıkaramıyordum. Onun kadar sadık birine güvenemeyeceksem kime güvenebilirdim ki?

Bakışlarım annemle babamın oturduğu ikizlerin üzerindeki kutunun üzerinde gezindi ama orada kalmasına izin vermedim. Eğer babamın yüzünde olacağını bildiğim hayal kırıklığı ve hüsran ifadesini görürsem o zaman gerçekten kendimi kaybedebilirdim.

Caleb Roxy'yi serbest bıraktı, kulağına bir şeyler fısıldamak için yakınına eğildi ve ben dişlerimi sıkarken onu kahkahalarla güldürdü. Boynundaki ısırığı iyileştirmek için bir dakikasını ayırdı ve sahaya geri döndük.

"Umarım bu yarıda daha iyisini yaparsınız!" Gwen arkamızdan seslendi. "Daha kötüsünü yapamazsınız, değil mi?" Roxy ekledi ve ben

Onlara saldırmamak için yumruklarımı sıktım. Max sahanın diğer tarafından yaklaşıyordu, az önce boşalttığı heyecanlı enerjinin verdiği gerginlikle Starlight'ın tezahürat ekibi şu anda pek de coşkulu olmayan bir şekilde tezahürat yapıyordu. Bunu gördüğümde yüzümü karanlık bir gülümseme kapladı ve Starlight taraftarlarının, tezahürat ekibinin Su Muhafızımızı pençeleyerek tüm morallerini bozmasını izlemekten hoşlanmadıklarını hayal ettim.

Son dakika geri saymaya başladığında takım iki yanımda sıralandı ve Prestos elinde bir metalle göründü

Başlangıç topu.

Quentin karşımda durdu ve ben de sırıtan yüzüne hırladım. Ona neden Solaria'yı yönetmeye yazgılı olduğumuzu ve onun bir arka su kasabasında orta rütbeli bir pozisyona doğru gittiğini seve seve öğretecektim.

Kalabalık saniyeleri sayıyordu ama ben onları görmezden geldim, tüm dikkatim karşımdaki Takım Kaptanına odaklanmıştı. Bakışlarımı tutmaya çalıştı ama sırıtışı kaydı ve düdük çalmadan bir an önce gözleri endişeyle parladı.

Doğruca ona doğru saldırırken böğürdüm, yumruğumu yüzüne çarpmadan önce yarım vuruşta buza sardım. Dişler eklemlerimle buluştu ve kalabalıktan gelen büyük bir ooooh ile çamura geri atıldı.

Yirmi kiloluk topu kollarıma aldım ve koşmaya başladım, Çukura doğru koşarken önümde bir yay çizerek ateş büyüsü fırlattım.

Rakip takımın her üyesi yoluma atladı ama hücumumun gücü ve ateşimin sıcaklığıyla onları bir kenara ittim.

Çukuru çevreleyen bronz levhaya ulaştığımda iki Starlight Çukuru Bekçisi beni bekliyordu ve büyüsüz bölgeyi geçtiğimde büyüm söndü. Yine de izdiham yaratan bir fil hızıyla koşuyordum ve onlarla çarpıştığımda hiç şansları yoktu, birini sol tarafımda yere düşürdüm ve diğerini de tam topu onun üzerine indirdiğim sırada tekrar Çukura düşürdüm.

Zodiac kalabalığına döndüm ve onlar çılgına dönerken yumruğumu zaferle havaya kaldırdım.

Zaferime zafer katmak için Prestos "Parker, dışarıdasın!" diye bağırdı, çünkü çukura düşürdüğüm Çukur Bekçisi kendini zamanında çukurdan çıkaramamıştı.

Şimdiden iki puan öndeydik ve ihtiyacımız olan her puanı geri almaya kararlıydım. Bu lanet maçı kaybetmeyecektim.

Bir sonraki tur hemen başladı ve alevli top benim bölgemdeki delikten dışarı fırladığında sırıttım. Milton'ın oynamasını yasakladığımda onun yerini alan yedek Ateş Tarafı oyuncumuz Damian topu kapmak için ileri atıldı ve ben de Starlight'tan gelen iki ateş oyuncusuna hücum ettim.

Ateş Kalkanları beni durdurmaya çalıştı ama ona tüm gücümle çarparak çamurda kıç üstü yere düşürdüm. Su Sırtlıları Damian'ı bir su patlamasıyla vurdu ve top Toprak Süvarileri Quentin tarafından kapılmadan önce kollarından fırladı.

Seth önümde, çukura yakın bir yerde koşmaya başladı ve Max de topa doğru hücum ederken benim yanıma geldi.

Bir yeryüzü büyüsü dalgası önümüzdeki zemini yırtarak Max'i bana doğru fırlattı ve ikimizi de yere çarptı. Üzerindeki ağırlığımın baskısı derisindeki yanmayı artırırken Max çığlık attı. Bu Starlight pislikleri onu bu şekilde sabote etmenin bedelini ödeyecekler!

Lance bana küfürler savuruyordu ve ben ayağa fırlayıp tekrar topun peşinden koştum ama artık çok geçti. Yıldız Işığı

attı ve işleri daha da kötüleştirmek için Prestos tekrar Max Out'u duyurdu.

Topallayarak uzaklaşırken dudaklarım dehşetle aralandı ve bir sonraki topun beklentisiyle Ateş Mahallesi'ne geri döndüm.

Tipik olarak buz topu, bir oyuncu eksik olduğumuz Su Deliğinden dışarı fırladı. Waterback'imiz anında Waterguard'ları tarafından ele geçirildi ve onu bayıltacak kadar uzun süre yere sabitledi. Bu arada onların Su Sırtlısı, Çukura doğru koşarken Hava Girişi ve Toprak Sırtlı ile etrafını sarmayı başardı.

Onlara bir ateş patlaması fırlattım, üçünü de kıç üstü yere serdim ama Su Sırtlı bir şekilde topu Ateş Yanı'nın eline tutuşturmayı başardı ve o da bir sonraki nefeste topu evine gönderdi.

Başımı salladım, pozisyonlarımıza devam ederken ve öfkem somut bir şeye dönüşürken neler olduğuna inanamıyordum.

Bir sonraki top Hava Deliğinden dışarı fırladı ama Seth lanet kıçını kaşıyordu ve oyunu kaçırdı. Caleb, Starlight'ın Airstriker'ının önünü kesmek için koştu ve koşarken bir anda parlak bir sarı renkte parlamaya başladı.

"Bakın yine Pegasus kıçının peşinde!" diye bağırdı biri.

Starlight kalabalığı Cal'ın aleyhinde yeni bir slogan atmaya başladı. Altair Pegasex'i seviyor! Boynuz için azıyor! Kalabalıktan ve Caleb'tan tekrar tekrar bu sözler yükseldi.

ona ulaştığında tökezledi, Hava Saldırganı ile mücadele etme şansını kaçırdı ve ona tekrar gol atma fırsatı verdi.

Kalbim ritmini kaybetmiş bir şekilde çarpıyordu, öfkeme hâkim olamıyordum ve içim bu maçı gerçekten kaybedebileceğimiz gibi korkunç bir ihtimalle doluydu.

Maçın sonuna yaklaştıkça Zodiac skoru eşitlemeye yaklaşmayı başardı, ancak kazanmak istiyorlarsa hala gitmeleri gereken bir yol vardı.

Geraldine bir sarmaşık denizi kullanarak Yıldız Işığı Çukuru Bekçilerinin başlarının üzerinden bir top fırlattı. Savunmalarının arasından sıyrılarak büyünün olmadığı bölgeye girdi ve bir tezahürat korosu eşliğinde topu havadan yakaladı. Yerimden fırlamıştım, adrenalinim yükselmiş bir şekilde sayı yapması için bağırıyordum ve o da kulakları sağır eden bir tezahüratla topu Çukura attı.

Tur Starlight'ın on ve Zodiac'ın beş puanıyla sona erdi. Son raunt başlamak üzereydi ama Orion toplanma çağrısı yaparak sırılsıklam, çamurlu ve sıkıntılı görünen takımı sahanın kenarına çekti. Onun etrafında bir hilal şeklinde toplandıklarında kulaklarımı zorladım. Max ağrıyan kollarını ovuştururken içim biraz burkuldu, orada mor yaralar çıkmaya başlamıştı. Kendimi kötü hissetmek istemiyordum ama acı içinde inlerken elimde değildi. Gitmek için oyunu bıraktığını düşünmüştüm.

Ama o acı çekmeye devam ediyordu ve bu da kendimi bok gibi hissetmeme neden oluyordu.

Bunu hak ediyor, lanet olsun.

Geraldine'in gözlerinde ateş vardı ama bitkin görünüyordu, forması çamura bulanmış ve kollarında çürükler parlıyordu. Sofia, oyuncuların maç sırasında devre arası dışında büyülerini yenilemelerine izin verilmediğinden bahsetmişti, bu yüzden sahip oldukları her onsu sahadaki taktikler için saklamaları gerekiyordu.

Orion onlara gergin bir bakış attı. "Beş puan gerideyiz, bunun ne anlama geldiğini biliyorsunuz."

Hepsi başını salladı.

"Kazanmak için ne yapmanız gerekiyorsa yapın. Sana inanıyorum." Orion daha çok Darius'a seslendi ve ardından on kişiyi bir çemberde toplayarak Zodyak seyircilerinin arasına karışan bir tezahürat başlattı, ta ki tüm stadyum bu tezahüratın şiddetiyle sarsılana kadar.

"Zodiac yenilmeyecek! Zodiac sıcağa dayanabilir!"

O kadar akılda kalıcıydı ki kısa sürede ben de katıldım ve tribünlerdeki bir grup da melodiye eşlik etti. Okulumuzu desteklemek için orada bulunan neredeyse her bir öğrenci, profesör ya da veli ritimle birlikte el çırptı. Starlight'ın tezahüratlarını bastıran kulak tırmalayıcı bir kakofoniydi ve Fae'lerin tek bir amaç için bu kadar birleştiğine ilk kez tanık oluyordum.

Zodiac takımı kollarını havaya kaldırıp sahaya koşarak geri dönerken kalbim melodiyle birlikte çarpıyordu. Orion çimin kenarında durmuş, başını eğmiş

alçakta ve elleri ceplerindeydi. Omuzları gergin bir duvar gibiydi ve çenesi taş kesilmişti.

Tory'ye bakarak, "Hadi Zodiac," diye fısıldadım.

"Varislerden nefret ediyorum ama okulumuzun kazanmasını istiyorum," diyerek benim düşüncelerimi yankıladı.

"Ayrıca eğer başarırlarsa Geraldine bundan sonra bir kahraman olacak," dedim heyecanla.

Sofia, sanki tüm oyun uzun ve şiddetli bir kavgadan ibaret değilmiş gibi ciddi bir ifadeyle, "İşler acımasızlaşmak üzere," dedi. "Zodiac'ın kazanmasının ya da berabere kalmasının tek yolu Starlight'ın eksi beş ya da daha fazla sayı alması. Yani rakibin topu düşürmesini sağlamaları ya da takımlarından altısının tur dışı kalmasını sağlamaları gerekiyor."

Tory ellerini dizlerinin üzerinde yumruk yaparak, "Tuğla üzerine sıçayım," diye nefes aldı.

Çaresizce dudağımı çiğneyerek iki ekibin Elemental Kamaralarına doğru ilerledikleri yere baktım. Seth'in gözleri Starlight Airsentry'si Olef'e dikilmişti, elleri ise kaşınmamak için kendini zorlayarak kıvrılmıştı. Max başını iki yana salladı ama ellerini de yanan derisinden uzak tuttu. Darius birini öldürmek üzereymiş gibi görünüyordu ve gözlerini Quentin'e diktiğinden, düdük çaldığı anda ona saldıracağından şüpheleniyordum.

Geraldine saldırmak üzere olan bir boğa gibi topuklarını yere vurdu ve Starlight ekibinde Zodiac'ın gazabına uğramak üzere olan herkese acıdım.

Düdük sesi havayı yardı ve Ateş Deliği'nden bir top fırladı, atmosferde yanarak parladı.

ateşten bir iz, kırmızı sıcak parlıyordu. Yıldız Işığı ona doğru hücum etti, Su Sırtları Ateş Tarafı tarafından ustaca yakalanmadan önce topu soğutmak için bir sıvı patlaması fırlattı.

Dört Varis zemini yiyip bitirerek hızla ilerledi ve Starlight ekibinden dördüne çarparak onları olabildiğince hızlı bir şekilde yere indirmeye çalıştı.

Top, çukura doğru hızla ilerleyen hava forvetlerine atıldı.

"Hayır!" Zodyak Bekçilerine güçlü bir hava fırlattığında kalbim göğsümde çarparak bağırdım.

Badgerville'li kız kenara savruldu ama Justin yerinde durdu, dişlerini sıkarak hava elementaline ateşli bir alev gönderdi. Damian Evergile aynı anda Airstriker'a çarparak topu kaptı ve sahanın diğer ucuna doğru koşmaya başladı.

"Ne yapıyor bu?" Tory'nin nefesi kesildi.

"Topu çukura atamazlar!" Sofia gürültüyü bastırmak için bağırdı. "Tur sona erecek ve bir sayı maçı kazanmak için yeterli değil."

Varisler ve Geraldine rakiplerden beşini yere yatırmaya çalışırken, Starlight ekibinden üçü Damian'ın peşinden yüksek hızda koştu.

"Benson, Tulissa, Quentin, dışarıdasınız!" Prestos anons etti ve Max, Darius ve Seth onları bırakmak için ayağa kalkarken Zodiac çılgınca tezahürat yaptı. Sadece Tulissa sahadan yürüyerek çıkarken, diğer ikisi sedyelerle taşındı.

"Aman Tanrım," diye nefes aldım, önümde cereyan eden vahşet karşısında tamamen sersemlemiştim.

Geraldine'in yere düşürmeye çalıştığı adam ona ağır yumruklar atmaya devam ediyor, onu geriye doğru zorluyordu ve Geraldine her darbe aldığında yüzüm buruşuyordu. Darius yardım etmek için ileri atıldı, hemen ardından Caleb geldi ve Starlight oyuncusunu yerde tutmak için Geraldine'in üzerine atladılar.

Prestos'un düdüğü gürültüyle çaldı ve Zodiac kalabalığından gelen sesle kulak zarlarım neredeyse patlayacaktı. "Avery dışarıdasın!"

Starlight'ın dört oyuncusu dışarıdaydı. Oyunda sadece altı üyeleri kalmıştı ama sahada olabildiğince hızlı tur atan Damian'dan topu almak için var güçleriyle çalışıyorlardı. Yorgun görünüyordu ve Caleb'in yanından koşarak geçerken topu ona fırlattı. Caleb bir hız patlaması yaşadı ve hâlâ peşinde olan Starlight'ın üç üyesinden hızla uzaklaştı.

Caleb takımın geri kalanının dikkatini dağıtırken, Darius ve Seth daha kolay bir av bulmak için Kalecilerine doğru hücum etti. İkisi kaleyi boş bırakarak kaçtı ama Zodiac'ın nasıl bir taktik izlediğini çok iyi biliyorlardı. Takımımız topu çukura atmak istemiyordu, galibiyetlerini garantilemek için iki Starlight oyuncusunu daha oyun dışına itmek istiyorlardı.

Muhafızlar hızlıydı ve bunun final turunda alışık oldukları bir taktik olup olmadığını merak ettim. Darius ve Seth ceylanı kovalayan yırtıcılar gibiydiler, gözlerini iki oyuncudan en yavaş olanına dikmişlerdi. Onunla tüm güçleriyle çarpıştılar ve onu yere düşürdüklerinde korkunç bir çıt sesi havayı doldurdu. Ürkütücü bir şekilde hareketsiz yatıyordu ve birkaç saniye geçtikten sonra Prestos'un düdüğü çaldı. "Ling, oyun dışısın!"

Çocuklar kızın üzerinden indi ve iki sağlık görevlisi kızı yerden kaldırmak için bir sedyeyle sahaya koştu. Oh, kahretsin. "Berabere," diye nefes nefese kaldı Diego. Beş oyuncu dışarıdaydı.

Starlight'ın raundun bitimine bu kadar az kala onu geri getirmesine imkân yoktu. Saat on saniye geri sayıyordu ve Caleb çukura doğru koşarken tüm okul kükredi.

"Hâlâ kazanabiliriz!" Caleb ona doğru koşarken Sofia çığlık attı, ağzında muzaffer bir sırıtış vardı.

Kimse Starlight Airsentry'nin geldiğini görmemişti. Caleb'in yan tarafına öyle bir darbe indirdi ki, Caleb çamura çakıldı ve kolu altında garip bir şekilde büküldü. Caleb onun üzerine düştü, topu kaptı ve bir efor çığlığıyla çukura fırlattı.

Etrafımda mutlak bir dehşetin kolektif nefesi sürüklendi.

Starlight Akademisi, zamanlayıcı sıfıra vurduğunda ve skor tabelası son skorları gösterdiğinde tamamen çılgına döndü.

Zodyak: 5 Yıldız Işığı: 6

Zodiac ekibi çalkalanmış zeminde dizlerinin üzerine çökerken başımı salladım. Orion döndü ve koltuğuna öyle sert bir tekme attı ki koltuk ikiye ayrıldı. Starlight Müdürü yanında zafer dansı yaparken Nova yüzünü ellerinin arasına aldı.

Büyük bir şaşkınlık içinde sahaya baktım.

Lanet olsun, kaybettik.

Takımımızın maçı kaybetmiş olması beni büyük bir hayal kırıklığına uğratmıştı ve bu duygu Geraldine'in sahayı geçerken yüzünde beliren ifadeyle daha da pekişmişti. Gerçekten çok üzgün görünüyordu ve bu çöküşe bizim sebep olduğumuzu bilmek içimde suçluluk duygusu uyandırdı.

Max gömleğini yırtıp çıkardı ve tenindeki mor yaralar tepedeki gümüşi kubbenin ışığı altında parladı. İçim yine suçluluk duygusuyla burkuldu. Cildinde o şey varken oyuna devam edeceğini ve sonunda bu kadar kötü yanacağını düşünmemiştim ama belli ki kalmayı seçmişti. Tam bir ahmak olsa bile kendini adamasından etkilenmiştim.

Darius'un piramitlerden birine tekme atarak topları serbest bırakması büyük bir gürültüyle duyuldu ve bunun Mirasçıları ne kadar üzdüğünden biraz memnun olmaktan kendimi alamadım.

Ayaklarımın dibindeki zeminde hafif bir titreşim gümbürdedi ve başımızın üzerindeki devasa, gümüş kubbe geri çekilmeye başlayıp ötesindeki mavi gökyüzünü görmemizi sağlayınca yukarı baktım.

"Neler oluyor?" diye sordum.

"Kubbe, Pit'in etrafındaki büyüsüz bölgeye ve tribünleri koruyan güç alanına güç veren büyüyü tutuyor," diye açıkladı Sofia. "Maç sonunda onları kapatmak için indiriyorlar. Bu, bakım personelinin sahayı yeniden ayarlamasını ve topları Çukur'dan almasını kolaylaştırıyor."

"Gitmeye hazır mısınız kızlar?" Nova arkamızdan yüksek sesle sordu ve onun pençeli elini omzumda hissettim.

"Nereye gideceksin?" Darcy şaşkınlıkla sordu.

"Ah, söylemeyi unuttum mu? Madalyaları Vega İkizleri'nin takdim etmesinin hoş bir dokunuş olacağını düşündük."

"Ne? Hayır, gerçekten sanmıyorum-" İtiraz etmeye çalıştım ama çoktan ikimizi de sahaya yönlendirmişti ve Starlight Akademisi'nden öğrenciler coşkuyla tezahürat yapıyordu.

Darcy gözüme çarptı ve onun da tüm bu insanların önünde ayağa kalkmaya en az benim kadar hevesli olduğunu söyleyebilirdim ama bunun olmasını engellemek için artık çok geçti.

Etrafıma bakındım ve Lionel cebinden bir kese yıldız tozu çıkarırken Göksel Konsey'in ve eşlerinin onun etrafında toplandığını fark ettim. Belli ki hiçbiri kalıp diğer takımın zaferini izlemek istemiyordu ve bir ışık parlamasıyla sekizi de ortadan kayboldu.

İki ekip alçak bir podyumun iki yanına dizilmiş ve tüm üyeleri artık tamamen iyileşmiş bir şekilde bizi bekliyorlardı.

Varisler bize doğru bakmadılar bile, hayal kırıklığıyla yere çökerken gözleri yerdeydi. Daha önce hiç böyle bir şeyde kaybedip kaybetmediklerini merak ettim ve

olmadıklarına dair güçlü bir his vardı. Bize yaşattıkları aşağılanmanın bir zerresini bile yaşıyorlarsa, buna değdiğinden emindim.

Her ne kadar karşı koysam da bir gülümseme yüzümü kontrol etmek için savaşıyordu. Yarışmaya bir kupa sunarken moron gibi sırıtmamın diğer sınıf arkadaşlarımın hoşuna gitmeyeceğinden emindim ama Seth hayal kırıklığına uğramış üç yaşında bir çocuk gibi ayak parmağını çamura batırırken kendimi durdurmakta oldukça zorlandım.

Nova kibarca alkışladı ve Darcy'nin eline bir zarf tutuşturduktan sonra bana kırmızı bir kurdeleye asılı altın bir madalya verdi. Zarfı endişeyle açan Darcy'ye elini salladı.

"Maçın Fae'si," dedi ve sesi tüm stadyumda çınlarken şaşkınlıkla irkildim. "Geraldine Grus'a gidiyor."

Sonunda gülümsememi serbest bırakabildim ve etrafıma baktığımda Geraldine'in sıradaki yerinden fırladığını gördüm, gözleri duyguyla parlıyordu.

"Ah tatlı soğan topları!" diye nefes nefese bize doğru koştu.

"Tebrikler!" Madalyayı başının üzerine yerleştirirken coşkuyla "Tebrikler" dedim.

Beni kucakladı ve kutlama yaparken ayaklarımı yerden kesti. Darcy de kollarını bize doladı ve Geraldine mutluluk gözyaşlarına boğulurken biz de güldük.

"Ve maçın galiplerini tebrik ediyoruz: Starlight Akademisi!" Nova, Geraldine'den yakın zamanda kurtulacak gibi görünmediğimizde yüksek sesle ekledi.

Starlight'taki kalabalık çılgına döndü, takım coşkulu bir kutlama içinde zıplarken alkışları kulakları sağır etti.

Alçak bir hırıltı dikkatimi çekti ve Darius'un neredeyse dokunacak kadar yakınımda durduğu sağ tarafıma baktım. Çenesi sıkıca kilitlenmiş, omurgası kaskatı kesilmiş ve gözleri öfkeyle yanıyordu. Gözlerimi hızla ondan kaçırdım ama yine de bunun onu üzmesine sevinmekten kendimi alamadım.

Zavallı küçük Darius en sevdiği oyunu kaybetti. Biri sizi boğmaya çalışsa ne kadar kötü hissedeceğinizi hayal edebiliyor musunuz? Acı çektiğimden değil.

Nova, Darcy'ye bir demet çiçek uzattı ve Starlight Airstriker onları almak için ayağa kalkarken bana yeşil kurdeleli bir madalya verdi.

Adam ödüllerini alırken ikimizi de coşkulu bir şekilde kucakladı ve sıraya doğru ilerlerken, yaklaştıkça her birine çiçek ve madalya verirken takım için biraz memnun hissetmekten kendimi alamadım. Göksel Varislerle dolu bir takımı yenmenin hiçbirinin unutamayacağı bir şey olduğunu hayal ettim.

Sıra yanımızdan geçip giderken soğukkanlılığını korumak için mücadele eden yanımdaki Darius'tan yayılan sıcaklığı hissedebiliyordum ama bir daha ona bakmadım.

Bize yaklaşan son Starlight oyuncusu Kaptan Quentin oldu. Darcy'den çiçekleri kabul ederken genişçe gülümsedi ve ona göz kırptı. Madalyayı boynuna taktığımda beni sıkıca kucakladı, eli kazara da olsa kıçımı sıyırdı. Onu gülerek ittim, heyecanı bana onun bir Siren olduğunu düşündürtecek şekilde bulaşıcıydı ama Max'le her zaman olduğu gibi istilacı hissettirmiyordu. Belki de bana herhangi bir duyguyu dayatmaya çalışmadığı, sadece kendi duygularını paylaştığı içindir.

"Neden siz iki kız geri dönüp bu gece Starlight'ta bizimle parti yapmıyorsunuz?" diye teklif etti ve imalı tonunu kaçırmadım.

"Hâlâ biraz dişin kalmışken neden siktirip gitmiyorsun?" Darius biz cevap vermeden önce söyledi.

Ona kaşlarımı çattım ama bakışları Quentin'e kilitlenmişti.

Quentin beni şaşırtarak alaycı bir şekilde güldü. "Bir de Göksel Varislerle karşı karşıya gelmekten endişe ettiğimizi düşünecek olursak," dedi yorumlarını bana ve Darcy'ye yönelterek. "Görünüşe göre o kadar da etkileyici değillermiş. Solaria onların ezik ellerine düşerse çok yazık olur.
Belki de siz ikiniz tacınızı devralma fikrini yeniden gözden geçirmelisiniz?"

Onun bu küstah davranışına güldüm ve Darius'un kendini kaybetmesi için daha ne kadar zaman geçmesi gerektiğini merak ettim.

"Evet," diye şakayla karışık cevap verdim. "Belki de tüm bunlardan sonra taçlarımızı geri almalıyız."

Darcy de uzun saçlarını savurarak güldü. "Evet," diye kabul etti. "Aslında bana bir taç yakışırdı."

Quentin şaşkınlıkla bağırdı, çünkü sıcak bir enerji atışı ona bir yük treni gibi çarptı ve yere yığılmadan önce sahanın yarısına kadar fırlatıldı.

Herhangi bir tepki veremeden, çok sinirlenmiş bir Ejderha Şekil Değiştiren'in yüzüme hırladığını gördüm. Nefesim ciğerlerimde tıkandı ve bana hırlarken ona göz kırptım.

Seth yanımdaki Darcy'ye doğru ilerledi, diğer ikisi arkalarından yaklaşırken yüzü aynı öfkeyle çatılmıştı.

"Bunu tekrar söylemek ister misin?" Darius alçak sesle sordu, sesindeki tehdit içime bir titreme gönderdi.

Darcy elimi tuttu ve neredeyse onu bir adım geri çekecektim ama avuçlarımız buluştuğunda aramızda fırtınalı bir fırtına gibi bir güç kaynağının oluştuğunu hissettim. Bu, Ateş Elementi eğitimi sırasında Darius'la güç paylaşımında bulunduğum zamanki gibi değildi. Benim ve kız kardeşimin büyüsünün birbiriyle birleşmek için herhangi bir teşvike ihtiyacı yoktu. Aynı rahimden doğmuşlardı, birbirlerine güveniyorlardı ve birlikte olmayı arzuluyorlardı.

Ruhumun derinliklerinde bir yerlerde bir savaşçı özgür bırakılmak için haykırıyordu. Tahtta hak iddia etmek istememiştim ama neden etmeyeyim ki? O taht babamıza aitti. Damarlarımız Vahşi Kral'ın kanını taşıyordu ve o anda kendimi oldukça vahşi hissettim.

"Bizi duydun," diye hırladım ona.

"Tabii kaybetmek işitme duyunuzu etkilemediyse?" Darcy ekledi.

"Her şeye rağmen hak iddia etmek istediğini mi söylüyorsun?" Seth şaşkınlıkla karışık bir ses tonuyla sordu.

"Bu bizim hakkımız değil," diye karşı

çıktım karanlık bir sesle. "Bu bizim

doğuştan hakkımız," diye bitirdi Darcy.

Hiçbiri bakışlarını bizden ayırmamasına ve tek kelime etmemesine rağmen, sanki bir şekilde birbirleriyle iletişim kuruyorlarmış gibi dört Varis arasında bir enerji dalgalanması yaşandı.

"Pekâlâ o zaman," dedi Darius karanlık bir sesle. "Eğer bunu istiyorsan, bunun için savaşman gerekecek."

"Ve ona sahip çıkmak için çukurdan sürünerek çıkın," diye

ekledi Max. "Sonra da her gün onu korumak için

çabalayın," diye homurdandı Caleb. "Hazır olsan iyi

edersin," diye tısladı Seth.

Darius ve Seth o kadar hızlı hareket ettiler ki tepki verecek zamanımız bile olmadı. İkimiz de boştaki ellerimizi havaya kaldırdık ve birleşik gücümüz dört Elementi de birleştirmeyi başaran bir enerji dalgası halinde bizden fırladı.

Dört Varis bizden uzağa fırlatıldı ve sahanın uzak tarafındaki zemine çakıldıklarında tüm stadyum şaşkın bir sessizliğe büründü.

Bir an için hiçbiri kıpırdamadı ve Darcy ile ben podyumdan inerek onlara doğru ilerledik, hala el ele, tenimizin altında kıvranan ham güçle.

Biz ilerledikçe yakınlardaki herkes dağıldı, tribünlerdeki bazı kişiler bile güç alanı düştüğü ve onları serbest bırakabileceğimiz büyüden koruyacak hiçbir şey olmadığı için dönmeye ve geri çekilmeye başladı.

Varisler ayağa kalktı ve bir an için birlikte hareket ederek bize baktılar. Max ve Caleb geri çekildi ve bir an için nedenini anlayamadım, ta ki Seth ve Darius açık ellerinde güçle bize doğru yürüyene kadar. Bu Fae yöntemiydi, teke tek ve Darius'un bakışları bana kilitlendiğinde ne beklediğini biliyordum.

Kız kardeşimle bakıştık ve ellerimiz ayrılırken o da başıyla onayladı. Kendi gücüm içimdeki kuyuya geri yuvarlandı ve Darius ilerlerken onu kontrol etmek için tekrar savaştım.

Savaşta büyü kullanmayı tartıştığımız tek bir dersimiz bile olmamıştı ama Darius'un bunu hiç umursamadığından hiç şüphem yoktu.

Parmaklarını bana doğru salladı ve ejderha başlı bir ateş topu açık çeneleriyle bana doğru fırladı.

Dişlerimi sıktım, su çağırdım ve ona doğru bir tufan fırlattım, ejderhayı ıslattım ve sel onu gizlerken Darius'u gözden kaybettim. Ben daha ne yapacağıma karar veremeden Darius sağanak yağmurun içinden sıçradı ve kendi su büyüsüyle korunarak benimkini bir gelgit gibi ayırdı.

Bana doğru buzdan yapılmış bir cirit fırlattı ve geri sıçrarken çığlık attım, ondan kaçmak için mücadele ederken ayağım takıldı ve sırtüstü çamura düştüm.

Seth'in yarattığı girdabın içine sürüklenirken Darcy'ye bir an göz attım ve kalbim panikle yerinden fırladı.

Darius hızla bana doğru ilerledi ve ben de parmaklarımı iki yanımdaki toprağa sokarak onu bağlamak için sarmaşıkları topraktan yukarı doğru yönlendirdim. Yüzlerce sarmaşık etrafımda sürünüyordu.

Onu avuçlarının içine almaya çalışıyorlardı ama etiyle buluşur buluşmaz yakıldılar.

Darcy yanımda bir yığın halinde düşüp Seth'in büyülü kasırgasından belirsiz bir şekilde fırladığında kenara yuvarlandım ve ayağa kalkmaya çalıştım. Hırıltılı bir öksürük çıkardı ama aynı hareketle bir elini kaldırarak Kurt Adam'ı bir ateş topunun içine çekti. Daha fazla zarar veremeden Seth alevin oksijenini çaldı ve anında söndürdü.

Darcy'nin elini tutup onu ayağa kaldırırken Darius'u yavaşlatmak için ona bir su dalgası daha fırlattım.

Seth'e daha fazla su yöneltirken bana umutsuz bir bakış fırlattı ama Seth kendini sudan korumak için topraktan bir duvar oluşturdu.

Darius elinin şiddetli bir hareketiyle su saldırımı tekrar kırdı ve ikisi de köşeye sıkışmış bir avcı gibi bize doğru ilerlediler.

Geri geri gittim ama ayağım bir çukurun kenarından kaydı ve sadece kız kardeşimi tutmam düşmemi engelledi.

Aşağıya baktığımda altımda açılan çukuru gördüm; çukurun derinliklerinde gölgelerle birlikte sayısız top duruyordu.

"Size bize isteyerek boyun eğme şansı verdik!" Darius tüm stadyumun duyabileceği kadar yüksek sesle bağırdı. "Ama görünüşe göre öğrenmeden önce diz çökmeniz gerekiyor!"

O ve Seth aynı anda ellerini bize doğru uzattılar ve buz gibi bir su patlamadan önce kendimi savunacak fırsatım olmadı.

Seth Darcy'ye bir hava fırlattığında göğsüme çarptı.

Bir çığlıkla geriye düştük, düştük, düştük, sonra sıçradık. Çukurun dibindeki kalın çamura sırt üstü düştüğümde ciğerlerimdeki hava boşaldı. Acı vücudumda alevlendi ve arkamızdaki stadyum tezahürat ve kahkahalara boğulurken gözlerimden yaşlar süzüldü.

Darcy yanımda inledi ve gözlerim karanlık alana alışırken gözlerimi kırptım.

"Oradan çıkmak istiyorsan, büyümüzü kullanarak savaşman gerekecek," diye seslendi Seth, yanında Darius olduğu halde üstümüzdeki deliğin üzerinde dururken. "İkiniz kadar güçlü biri için bu kolay olmalı."

O ve Darius üzerimizdeki deliğin çatısına büyü yapmaya başladığında panik uzuvlarıma yayıldı.
Bizi kapana kıstırmak için tepemize büyüler yerleştirdiklerinde parıldayan renkler havayı aydınlattı ve ayağa kalkmaya çabalarken ürperdim.

Durmalarını beklerken Darcy kolunu benimkine değdirecek kadar yaklaştı.

Sonunda işlerini bitirdiklerinde Max ve Caleb yanlarında durmak için hareket ettiler, dört Varis bize bakıyordu, bir bütün olmuşlardı.

Max bize tükürdü ve ben irkildim ama tükürük tomarı üzerimizdeki büyülü kalkana çarpıp yavaşça aşağıya kaydı. "Sonra görüşürüz, küçük Vegas," diye mırıldandı dönüp uzaklaşmadan önce.

Seth ardından geldi ve Caleb da onu takip etmeden önce bir an göz göze geldik. Darius en uzun süre oyalandı, çenesi

üzerimizde durdu. Bakışlarını yavaşça indirdi, dönüp bizi Çukura bırakmadan önce başını eğdi.

Çamur ve rutubetle çevrili çukurda titriyor, parlak gökyüzüne bakıyor ve stadyumun dört bir yanından yükselen toplu kahkaha ve tezahüratları dinliyordum.

Varislerin üzerine kurduğu güç alanına elimizden geldiğince çok büyü fırlatarak çıkmaya çalıştık. Ama işe yaramadı.

Ahmaklar! Neden onlar için üzülmüştüm ki? Sıralamanın en altında kaldığımız sürece bizimle ne kadar ileri gittikleri umurlarında değildi. Ama onların saçmalıklarına katlanmaktan bıkmıştım. Buradan çıktığımızda, hayatlarını mahvetmeyi kişisel görevim haline getirecektim.

"Biliyor musun, tahtı gerçekten almalıyız," dedim acı bir şekilde, bir taş fırlatarak yumuşak toprakta sekip bir Pitball'a çarpmasını sağladım.

"Evet, bu yüzlerindeki sırıtmayı sonsuza dek silerdi," dedi Tory ve güç alanına ateş gönderdi. Isı yayılıyordu ve ben de gözlerimi siper ederek ona yardım etmek üzere kendi ateşimi yönlendirmek için bir elimi kaldırdım. Hava bir anda

Çok geçmeden alevleri söndürmek ve başka bir taktik düşünmek zorunda kaldık.

Tribünlerden bir kez daha "Varislerin umurunda değil!" sesleri yükselmeye başladı ve ben dişlerimi sıktım.

Bağrışmalar ve kahkahalar birbirine karıştı ve ben kaşlarımı çatarak gökyüzüne baktım. Kimsenin bize yardıma gelme ihtimali yoktu.

Bu Darius, Seth ve bizim aramızdaydı. Fae'ye karşı Fae.

Bir Pitball alıp güç alanına doğru fırlattım ve büyülü bariyere çarpmasını sağladım. Bariyerden sekti ve çamura çarparak bir santim içine battı.

Bir tantana başladı ve binlerce insanın hareket sesleri herkesin ayrıldığını işaret ediyordu.

Hayır, hayır, hayır! Burada bir delikteki fareler gibi kalacağız.

"Pislikler." Tory bir Pitball'a tekme attı, ardından top ağır toprak toplardan biri olduğu için küfretti. Ayağını salladı ve Mirasçılara kelime dağarcığındaki tüm kötü isimleri saydı - ki bu çok fazlaydı.

Uzaktan gelen tiz bir çığlık kalbimi titretti ve kaşlarımı çatarak dikkatle dinledim ama kalabalık konuşmaya ve müzik çalmaya devam ediyordu. Güç alanını bir kez daha yumruklamaya hazırlanırken ellerimde bir hava fırtınası toplayarak nefesimi verdim. Tory bir ateş topu hazırlıyordu ve onu serbest bırakmaya hazır olduğunu işaret etmek için başını salladı.

Çığlıklar stadyumda yankılandı ve ellerimdeki hava söndü.

"Ne oluyor be?" Kalbim çılgınca çarparken Tory nefes aldı.

"Geri geri geri!" Nova'nın sesi çok yakından geliyordu. "Hey - merhaba?! Orada neler oluyor?!"

Benim sesim duvarlarda yankılandı ve hiçbir cevap gelmedi.

Acaba tırmanıp kafamı dışarı çıkarabilir miyim diye düşünerek çukurun kavisli kenarına doğru koştum. Tory de bana katıldı ama yukarıda kaos patlak verince ikimiz de donup kaldık. Ayak sesleri, bağırarak emir veren insanlar, yüzlerce ayak sahayı dövüyordu. Daha fazla çığlık kulak zarımı tırmaladı ve ciğerlerim sıkıştı.

"Neler oluyor?" Nefes nefese kaldım ama Tory başını salladı, verecek bir cevabı yoktu.

"Bana bir destek ver," dedim ve hemen başını salladı, eğildi ve ellerini birleştirdi. Avuçlarının içine girdim ve o da beni bir hava akımıyla çukurun tepesine doğru itti. Kendimi yakalamak için kenar boyunca sarmaşıklar attım, gelişigüzel bir şekilde onlara tutunup tutunmaya çalıştım. Varislerin büyüsünün tehlikeli enerjisine fazla yaklaşmadan başımı dışarıyı görebilecek kadar kaldırdım.

Çukurun yanından hızla geçen bir ayak sürüsü görüşümü engelledi. "Hey!" diye bağırdım, birinin dikkatini çekmeye çalışıyordum ama herkes bana bakamayacak kadar telaşlı görünüyordu. İnsanlar sağda solda Tarikat formlarına bürünüyordu ve kanatları olanlar kaçmak için çaresizce gökyüzüne doğru havalanıyordu.

Sarmaşıklara daha fazla tutunamadım ve ıslak bir gümbürtüyle yere düştüm. Washer'ın uyarısı aklımdan geçti ve korku damarlarımda dans ederken parmak uçlarıma büyü çektim.

"Neler oluyor?" Tory ellerinde alevler titrerken sordu.

"Bilmiyorum, herkes panikliyor."

Bir Griffin tepemizden sıçrayıp birkaç güçlü kanat çırpışıyla gökyüzüne doğru havalanınca ikimiz de irkildik.

"Tahliye edin! Emirlerinize geçin - yaklaşmalarına izin vermeyin!" Nova bağırdı.

Üzerimizde bir ateş topu patladı ve panik kalbimi sararak nefes almamı zorlaştırdı. "Buradan çıkmamız gerek."

"Sihrimiz birlikte daha güçlüydü." Tory elimi tuttu ve gücünün keskin dalgası benimkini de içine aldı. "Hazır mısın?"

Başımı salladım ve boştaki ellerimizi kaldırdık. Havayı parmak uçlarıma çektim, güçlü bir fırtına etrafımızda döndü ve saçlarımızı dallar halinde savurdu. Tory'nin elindeki ateş, ısının yoğunluğuyla mavi renkte parladı ve hep birlikte kalkanın üzerine patlamayı bıraktık. Ortasına çarptı ve üzerinde bir renk dalgası yarattı ama kalkan pes etmedi.

"Kahretsin!" Tory tersledi.

"Tekrar," diye cesaretlendirdim ama kalın bir karanlık cebi yukarıdaki güç alanından sızıp bizi gölgesinde yutarken nefesim kesildi. Canlı bir şey gibi hareket ediyor, kalınlaşan bulut garip bir enerjiyle çatırdıyordu.

Adrenalin damarlarımda dolaşıyor, kaslarım geriliyor ve beni koşmaya zorluyordu. Ama gidecek hiçbir yer yoktu.

Korkunç bir gıcırtı, emme sesi havayı doldurdu ve en kötü kabusum gerçek oldu.

"Tory- bu bir Nimf! Akademi saldırı altında olmalı," diye haykırdım, korkunç gücünün boğucu hissi içime yerleşmişti.

"Sorun yok, Varislerin bariyerini geçemez," diye nefes aldı ama Çukur'un en uzak köşesine kadar geri geri giderken bu konuda pek emin görünmüyordu.

Gölge güç alanına doğru yayıldı ve dokunduğu yerde ışıklar parladı. Dehşet verici bir anda, havadaki büyüyü hareketsiz hale getirebildiğini fark ettim.

Kalkan tekledi ve tüyler ürpertici derecede korkunç bir şey karanlığın içinden düştü. Su Perisi önümüze düştü, inanılmaz derecede uzundu, vücudu uzun uzuvlardan, tırtıklı dişlerden ve kıvrık boynuzlardan oluşan bükülmüş, boğumlu bir düğümdü. Sondaj parmakları bize doğru uzandı ve korku tüm gücüyle içime çöktü.

"Buradan çıkmalıyız!" Çığlık attım, Tory'nin kolunu tuttum ve etkisinin tüm gücü sihrimizi emip enerjimizi her saniye tüketirken tökezledim. Gücümüzü kilitlediği anda mahvolmuştuk.

Yanımda Tory'yle birlikte çukurun uzak ucuna doğru tırmandım, son gücümü kullanarak sarmaşıkları var ettim ve kendimizi daha yükseğe çektim.

Bir şey bileğime sürtündü ve ben de kararlılıkla bir çığlık atarak sertçe tekmeledim. Daha sıkı kıvrıldı

Ayağıma dolandı ve geriye doğru savrulurken bir çığlık attım. Tory kenardan atladı, kolumu yakaladı ve tüm gücüyle geriye doğru çekti.

Göğüs kafesimi tırmalayan korkuyla ona sarıldım. Kafama bir buz mızrağı fırlattı ve arkamdan gelen bir çığlık beni irkiltti.

Su perisi beni bıraktı ve ben de rahatlamış bir şekilde kaçmaya başladım. Tory beni dik tuttu ve tökezleyerek ilerledik. Üç adım bile atamadan durdu ve ben de ona çarpmamak için sendeleyerek uzaklaştım.

Önümüzde uzanan çalkantılı sahayı, Düzen ve Fae formlarının karışımıyla yanımızdan geçen kaotik kalabalığı gördüğümde vücudumdaki her sinir ucunu dehşet sarmıştı. Her çıkışta Nimfler vardı, dimdik duruyor, herkesin kaçış yollarını kapatıyorlardı. Gölgeli yaratıkları, zayıflamış halleriyle üzerlerine inmeden önce etraflarını saran Fae'leri hareketsiz bırakan çıngıraklı çağrılarını yayınlarken hayalet gibiydiler.

Starlight ve Zodiac'tan öğrenciler kötücül güçlerinin kurbanı olurken etraflarında kırmızı, beyaz, mavi ve gümüş gömleklerden oluşan bir deniz oluştu.

"Aman Tanrım," diye nefes aldım, stadyumun etrafındaki canavarları saydıkça saydım. Sahanın kenarlarında birkaç tane, çukurda bir tane ve tribünlerde sayılamayacak kadar çok. Otuz...kırk? Daha fazla mı?

Bir grup Harpy arı gibi tribünlere üşüştü ve güvenli bir mesafeden Nymph'lere güçlü büyü patlamaları gönderdi.

Bir uluma havayı yararak geçti ve Seth'i tam önümüzdeki merdivenlerin tepesinde, ellerini ağzının etrafında kavuştururken gördüm. Uluması yüzlerce öğrenci tarafından yankılandı ve Kurtadamlar düzen formlarına büründüler, devasa yaratıklar Nymph'lere saldırmak için koridorlara hücum ettiler. Dişlerinin kaba kuvvetine güvenerek ağaca benzeyen yaratıkların üzerine daldılar ve onları parçaladılar.

Kalabalığın arasında arkadaşlarımızı aradım, Orion'u. Ama kabaran kalabalığın içinde onları göremedim. Çıkışlardan birinin önünde bir Su Perisi dizlerinin üzerine çöktüğünde, dışarı çıkmak için o tarafa yönelen öğrencilerden oluşan bir izdiham, kaçmak için kısa sürede birbirlerini ezdi.

Boğazım sıkıştı, ciğerlerim daha da sıkıştı. Şok beni yerimde tutuyordu ama hareket etmem gerektiğini biliyordum. Ve sadece hareket etmek değil, savaşmak zorundaydım.

Arkamızdan gelen bir Su Perisi'nin büyüsünün tıkırtılı, hırıltılı çekimi beni sendeletti, güç damarlarıma dolanırken ellerimi kaldırdım.

Yaratık kendini çukurdan dışarı sürüklüyordu ve ben de ellerimden bir su püskürterek onu geri çekilmeye zorladım. Tory aceleyle ileri atıldı ve suyu dondurarak iğrenç yaratığın üzerine akıttı ve onu çukurun dibinde tuttu.

"Tory!" Bir Su Perisi kalabalığın arasından fırlayıp onun ötesine geçerken soluğum kesildi; yaklaşmak için öğrencileri kenara iterken alev alev yanan kırmızı gözleri ona kilitlenmiş gibiydi. Kolları havaya kalkmış, bükülmüş, çatallı parmakları saldırmaya hazırdı ve çıngıraklı çığlığı etrafını saran Fae'leri felç etmişti.

Uzuvlarım zayıflarken ve içim boşalırken dehşet beni boğmakla tehdit ediyordu. Sadece yaklaşmaları yeterliydi ve işimiz bitmişti. Artık ne Akademi, ne Varisler, ne rüyalar, ne de tahtlar vardı. Artık Lance Orion yoktu.

Tory'ye doğru koştum, elini tuttum ve o güçlü enerjinin aramızda dolaşmasını sağladım. Derimin kenarlarında titreşti ve vücudumdan patlarken elimi tam zamanında kaldırdım. Tory'nin büyüsü benimkiyle birleşerek ateş ve sudan oluşan sıkı bir sarmala dönüştü. Su perisine çarparak onu durdurdu. Ama bu yeterli değildi.

Saldırıya devam ederken, onu uzak tutmak için umutsuzca bağırdım. Ama Su Perisi'nin gücü üzerime çöktü ve dizlerim hızla zayıfladı. İçimi çekiştirerek büyümü durdurdu ve kaçmak için döndüğümüzde bunu imkânsız buldum. Bacaklarım neredeyse iflas ediyordu ve Tory de aynı büyünün etkisi altına girince öfkeyle inledi.

Etraftaki öğrenciler dağılmış, bizi korkunç canavarla baş başa bırakmışlardı. Büyü gücümü kemiklerimin iliklerine kadar hissetmiştim.

Korku iliklerime kadar işledi ve panik beni ele geçirmekle tehdit etti.

Burada bu şekilde ölemeyiz!

Kükreyen bir kükreme stadyumun temellerini sarstı ve devasa bir canavar yukarıdan aşağı süzülerek üzerimize kalın bir gölge düşürdü. Ejderha'nın ağzından cehennem ateşi yağıyordu ve bir anda o muhteşem altın canavarın Darius olduğunu fark ettim. İçimi bir umut dalgası doldurdu.

yere doğru alçaldı ve sahadaki üç Nimf'in üzerine öfkeli bir alev saldı.

Sert bir şekilde yan yatarak bize doğru gelirken, Orion sırtından sıçradı ve önümüzde duran Nymph'in üzerine düşerek parlak bir hançeri omurgasına sapladı.

Yaradan siyah gölgeler fışkırdı ve yaratık onun altında titreyip ölürken korkunç bir inilti çıkardı.

Darius büyük bir gürültüyle dört ayak üzerine düştü, kanatlarını geri çekti ve en yakın çıkıştaki Nymph'lerden birinin etrafında dönerek bedenini alevler içinde tüketen bir ateş spirali saldı. Ateşin sıcaklığı yanaklarımı yuvarladı ve duman duyularımı karıncalandırdı.

Öğrenciler çıkışa doğru koşarken bir grup Pegasus onların ötesine geçti. Aralarında Sofia'yı gördüm ve tam da üzerine ışıltılı bir parıltı vurup güzel bir uçan at olarak gökyüzüne havalanmadan önce içim rahatladı. Beklediğim gibi özgürlük için yarışmak yerine, o ve diğer Pegasuslar mükemmel bir düzen içinde dönerek tribünlerdeki bir Su Perisi'ni hedef aldılar ve onu kalın bir parıltı bulutuyla kör ettiler. Teker teker sırayla arka toynaklarını perinin kafasına vurup tekmelediler ve sonra tekrar dönüp aynı şeyi yaptılar.

Üç Nimf daha sahaya çıktı ve Orion onları geride tutmak için üzerlerine bir hava duvarı gönderdi. Topuklarını sıkarken kasları gerildi ve Tory ile ben de ona katılmak için büyük bir enerji duvarı oluşturduk. Hemen hissettim

Yaratıkların gücü büyümüzü bastırmak için savaşıyordu ve bunun uzun süre devam edemeyeceğini biliyordu.

"Duvarı tutun!" Orion kalkanının gücünü bırakarak ve Vampir hızıyla onlara doğru koşarak emretti.
Hava gücümüzün itici gücünü kullanarak en soldaki Nymph'e doğru dalışa geçip kılıcını kalbinin derinliklerine sapladığında kalbim yerinden çıkacak gibi oldu. Kulak zarlarımı tırmalayan korkunç bir çığlık attı, yere yuvarlandı ve duman ve tozdan başka bir şeye dönüşmedi.

Darius öfkeyle kükredi ve ben de dönüp derin bir ürpertinin omurgasından aşağı yuvarlanışını ve kuyruğunun ölümcül bir hamleyle dışarı fırlayışını izledim. Tribünlerdeki koltuklar, ölümcül uzantı onların ve birkaç Nimf'in arasından bir yol açarken parçalandı. Benim ve Tory'nin gücüyle hâlâ geride tutulan iki Nymph'i yutan dönen bir ateş çemberi saldı ve ardından memnuniyetle dişlerini birbirine geçirdi.

Yerlerini almak için dört kişi daha sahaya indi, içlerinden biri Orion'un elinden bıçağı alıp çamurun üzerinde sektirdi.

"Lance!" Aynı anda iki Nimf'in güçlü saldırısı altında dizlerinin üzerine çökerken panik içinde bağırdım. Bizi korumak için son bir gayretle etrafımızda dönen bir rüzgâr kalkanı oluştururken bir elini bize doğru uzattı.

Bir Su Perisi Orion'a doğru ilerleyip aşağı uzanarak sondalı parmaklarıyla göğsünü hedeflerken, çaresiz bir panikle "Hayır," diye bağırdım. Kendimi durduramadan hareket ettim, yardım etmek için çaresizce ona doğru koştum. I

Elimdeki son sihir parçasına tutunmayı başarmıştım ve bu yeterli olacaktı.

Orion ölümün eşiğindeydi ve ben bunun olmasına izin veremezdim. Varlığımın her zerresi onu kurtarmam için bana yalvarıyordu.

Darius, Orion'u da patlamanın içinde yakalamadan Nymph'lere saldıramadığı için tepesinde dalgalanan güçlü bir ateş patlaması yarattı.

Orion öne doğru eğildi, ellerini yere dayadı ve içimde bir şey değişti. Yakıcı bir enerji milyonlarca yıldızın sıcaklığıyla içimi doldurdu ve çekirdeğime işledi. Kürek kemiklerimde dalgalanan bir his oluşurken, bedenim sanki bu enerjinin gücüyle yerden kalkacakmış gibi hissetti.

Su Perisi ileri atıldı, jilet gibi keskin pençelerini Orion'un kalbine saplamaya hazırdı ve onu ölümden sadece birkaç saniyenin ayırdığını biliyordum.

Saf bir öfke çığlığıyla ellerimi havaya kaldırdım ve içimdeki ateşli enerjinin yanmasına izin verdim. Vücudumdan bir ateş hattı, en keskin mavi ve en koyu kırmızıdan oluşan kıvranan, kanatlı bir yaratık gibi patladı. Nimf'i tam göğsünden vurdu ve canavar gözlerimin önünde siyah bir duman sarmalına dönüşmeden önce feryatları tüm stadyumda yankılandı.

Bunun ne anlama geldiğini bilmiyordum, tek bildiğim onu serbest bırakmadan duramayacağımdı. Bu canavar yaratıkların her biri ayaklarımın dibinde ölene kadar.

İçimdeki ateşli devin kontrolü ele almasına izin verdim ve Orion'un yakınındaki Nimfleri dönen bir ölüm cehennemine sarmasını istedim. Ateş sönerken parçalandılar ve arkalarından gökyüzüne doğru siyah dumanlar yükseldi.

Orion'a doğru koştum ve onu ayağa kaldırdım, iyi olduğuna emin olmak istercesine kollarını mıncıkladım.

"O ateş de neydi öyle?" diye sordu inanamayarak, gözleri huşu içinde üzerimde geziniyordu.

Başımı salladım. "Bana söyleyebileceğini umuyordum."

Tory'yi aradım ama göremedim. Kalabalığın daha fazlası sahaya dökülmüştü ve nedenini bir periler duvarı merdivenlerden aşağı doğru yürürken anladım, kollarını büyülerini hareketsiz kılmak için uzatmışlardı.

Max tribünlerin tepesindeydi ve yanında Caleb vardı, ikisi bir grup Fae'yle savaşıyordu ve aralarında büyü çarpışıyordu. Onların Fae olmadıklarını anladığımda dehşet kanıma karıştı. Onlar Fae formuna bürünmüş Nimflerdi, çaldıkları büyü haydutça ama güçlüydü, Max ve Caleb'i vurmaya çalışırken stadyumda devasa delikler açıyorlardı. Ölümden bir yanlış hamle uzaktaydılar ama dönüp yanımda Orion'la engebeli zeminde koşmaya başladığımda artık onlara odaklanamıyordum.

Serseri bir büyü patlaması gökyüzüne doğru fırladı ve açık çatının kenarına çarptı. Büyük bir metal levha yapıdan yuvarlanırken inleme ve yırtılma sesleri kulaklarımı tırmaladı.

Üzerimize doğru düşerken boğazımdan bir çığlık koptu. İçgüdüsel olarak, içimdeki havayı dışarı çıkmaya zorladım.

Perseus bana öğretmişti ve Orion elimi tuttu, enerjisi bir anda damarlarıma doldu. Etrafımızdaki kalkanı dışarı itti, sağlam, kırılmaz bir duvar gibi hissettirdi. Ama öyle miydi?!

İrkildim, Orion'un gömleğine tutundum ve devasa panel kulak tırmalayan bir gümbürtüyle kalkanımın tepesine çarparken sertçe irkildim. Her iki yanımıza düşmeden önce ikiye ayrıldı ve ben şok içinde Orion'a baktım.

Yarım saniye boyunca bana baktı, ağzı açık kaldı. "Bana güvendiğin için şanslısın," diye homurdandı ve kaşlarım havaya kalktı. Güveniyor muyum?

Orion vampir hızıyla beni çıkışa doğru sürükledi. Yol açmak için omuzlarını kalabalığa çarptı ama ben geri çekildim ve elimi onun elinden kurtardım. "Tory olmadan gitmiyorum."

Beni tekrar yakalamaya çalıştı ama beni bu mücadeleden almasına izin vermeyerek başımı eğdim.

Kalabalığın arkasında yükselen devasa bir Su Perisi en yakın avını hareketsiz hale getirip etrafımdaki öğrencilerin paniğe kapılmasına neden olurken korku kanımda cızırdadı.

Orion elimi tuttu ve ben de içgüdüsel olarak onun büyüsünü kendi büyümün içine çektim, onun ek gücünün acelesi beni jet yakıtı gibi doldurdu. İçimdeki yanan devi serbest bıraktım ve bedenimden kanat şeklinde fışkırarak Nymph'e doğru hızlandı ve etrafında katlandı. Yaratık alevler içinde tökezleyerek geri çekildi, vücudu içten dışa yanarak siyah bir toz yağmuruna dönüştü.

Öğrenciler ayağa kalkıp çıkışa doğru koşarken tam bir şok içinde bana bakıyorlardı.

Orion beni kendine doğru çekti ve bana tutunurken kalbim duracak gibi oldu.

"Hiçbir yere gitmiyorum," dedim ve o da başını salladı, etrafımızı saran mutlak çılgınlığa rağmen garip bir gülümseme ağzını kaplamıştı.

"Devam et o zaman." Şiddetli savaşı işaret etti. "Neyin var göster bana Mavi."

Etrafımı saran kaosa bakarken kalbim düzensiz bir ritimle çarpıyordu. Tribünler boyunca öğrenciler katliamdan kaçmak için Düzen formlarına bürünürken kıyafetlerini parçalıyorlardı.

Harpiler, Griffinler, Manticorlar, Ejderhalar ve Pegasuslar açık çatıya doğru uçtular, birçoğunun sırtında hâlâ Fae formunda olan arkadaşları vardı.

Geraldine'in arkadaşı Angelica olduğunu anladığım kırmızı bir Ejderha, bir Nimf'i ateşle patlatıp tek bir vuruşta yok etmeden önce başımın üzerinde süzüldü.

Bir Sfenks ve Medusa çıkışa doğru fırladı ve ben Marguerite ile Kylie'yi geç de olsa tanıdım.

Etrafımdaki panikleyen bedenlerin arasında Darcy ile Orion'u gördüm ve içime bir rahatlama yayıldı.

Ona doğru koşmaya başladım ama bir hava büyüsü dalgası bana çarptı ve gücü çalınmış bir Su Perisi tekrar beni hedef alınca kenara savruldum. Çamurun üzerinde yuvarlandım

ve saldırgana doğru bir su dalgası fırlatarak yaratığı stadyumun diğer tarafına savurdu.

Kendimi yukarı doğru iterken ellerim altımdaki çamura battı ve acı dolu büyük bir kükreme vücudumda yankılandı.

Sekiz Nimf aynı anda ona doğru koşarken bakışlarımı sahanın ortasındaki devasa altın Ejderha'ya çevirdim. Darius sürüngen başını savurarak bir sıra jilet gibi keskin dişini yaratıkların üzerine doğru savurdu.

Ağzından fışkıran Ejderha Ateşi canavarlardan dördünü yok ettikten sonra kuyruğunun ucu tepemde parladı ve beni her yönden ısıttı. Perilerden biri onun üzerine atlamayı başararak parmaklarının sivri uçlarını doğrudan böğrüne sapladığında kendi gücüm içimde alev alev yandı.

Darius tekrar acı içinde böğürdü ve göğsümde çaresiz bir ağrı oluşurken ona doğru koşmaya başladım. Benim ondan, onun da benden nefret etmesi önemli değildi, o anda sadece biz ve onlar vardı. Ve onu almalarına izin vermeye dayanamazdım.

Gücüm içimde toplanırken haykırdım, özgür bırakılmak için yalvardım.

Alevler bedenimden dışarıya doğru yalayarak ilerledi, gözlerimin önünde kan kırmızısı ve şimşek mavisi karışımı bir renkte dans edene kadar etimin üzerinde dolaştı. Alevlerin tenimdeki hissi heyecan vericiydi ve sanki dünyadaki en doğal şeymiş gibi çağrıma cevap veren derin bir büyüyle titreşiyorlardı.

Alevler canlı bir yaratık gibi içimden fırladı ve pençeleri Darius'un etine saplanmış olan Su Perisi'ne çarparak onu canlı canlı yaktı. Yaratık o kadar yoğun bir acı içinde feryat etti ki, büyüm aracılığıyla bana geri yankılandığını hissedebiliyordum.

Darius tekrar kükredi, kocaman kafası benimkinin üzerinde sallanırken çenesi arkamdan koşarak gelen bir Su Perisine kapandı.

Darius yaratık hareket etmeyi bırakana kadar acımasızca ısırırken kemiklerin gıcırdaması ve çatırdaması yaratığın çığlıklarına karıştı. Yaratığın parçalanmış bedenini bizden uzağa fırlattı ve Starlight öğrencileri panik içinde kaçışırken neredeyse boşalmış olan stadyumun uzak tarafındaki tribünlere çarptı.

Daha fazla Nimf bize yaklaşmaya çalışıyordu ve Darius altın kuyruğunu salladı, ucundaki devasa sivri uçlar yaratıklardan birinin altından bacaklarını çekip aldı.

Ayağa kalkamadan onu kırmızı ve mavi alevlerle patlattım ve ateş damarlarımda saf bir coşku gibi dans etti.

Darius omzunun üzerinden bir Ejderha Ateşi salıverdi ve kanatlarını onları korumak için sıkıca kapatarak etrafında dönmeye başladı.

O hareket ettikçe eğildim, ayaklarının arasında dans ettim ve karnının altından geçerek diğer tarafına geçtim. Ateş püskürterek ve pençelerini bizim için gelen canavarlara savurarak çırpınmasına rağmen nasıl olduysa üzerime basmadı.

Gürleyen hırıltılardan oluşan bir koro, Geraldine'in Cerberus formunda yaklaştığını, üç dev köpek başının da ondan kaçmak için yarışan bir Su Perisine zehirli dişlerini geçirdiğini duyurdu.

Yaratığa saldırdı, onu toprağa çarptı ve bir an için kalbim panik içinde sıçradı, çünkü yaratık sondalı parmaklarıyla ona uzandı. Bir sonraki kalp atışında, kafasını vücudundan ayırdı, bir sonraki hedefinin peşinden koşmadan önce kafatasını muazzam çenesinde parçaladı.

Nova'nın sesi stadyumda gümbür gümbür yankılandı. "Savaş eğitimi almamış tüm öğrencilere Evlerinizin güvenliğine kaçmaları emredilmiştir! Tarikat formlarınızı alın ve KOŞUN!"

Bunun Darcy ve ben anlamına geldiğini fark ettiğimde kalbim yerinden fırlayacak gibi oldu ama yine o çılgınlık içinde onu gözden kaybetmiştim ve söylediği gibi yapmayı denemek istesem bile hâlâ Emir formlarımızı keşfedememiştik.

Kız kardeşimi bulmak için çılgınca etrafıma bakındım. Max ve Caleb stadyumun uzak ucunda sırt sırta dövüşüyorlardı; Max lacivert pulları ıslak bir şekilde parlarken suyu geniş yaylar halinde kullanıyordu. Caleb ise sanki saldırılarının koreografisini yapmışlar gibi sihirlerinin arasında gidip geliyor, suda ortaya çıktıkları anda delikler buluyor ve Vampir yetenekleri ve toprak sihriyle güçlendirilmiş fiziksel saldırıların bir kombinasyonuyla Nymph'lere saldırmak için bu deliklerden içeri dalıyordu.

Yüksek perdeden gelen bir çığlık dikkatimi çekti ve Diego'nun bir metre boyundaki bir Su Perisi'nin önünde yere atıldığını gördüğümde kalbim panikle yerinden fırladı. Yanağından kanlar fışkırdı ve Sofia havaya atladı.

Pegasus formuna, Fae formuna geri dönerken onun önüne indi. Diego'nun üzerinde durdu ve ona yardım etmek için ellerinin arasına titrek bir alev aldı.

Su Perisi tıkırtılı bir nefes aldı ve ben onlara doğru koşarken göğsüm sıkışmaya başladı. Sofia büyünün etkisiyle dizlerinin üzerine çöktü.

Lanet olası bir Viking savaşçısı gibi bir savaş çığlığı attım ve avuçlarımı açarak kâbus gibi yaratığı hedef aldım; mavi ve kırmızı ateşi, alev alev yanan kanatlarımın üzerinde onu tüketmesi için gönderdim.

Nimf, parçalanmadan önce yanarken çığlık attı ve bulunduğu yerde havada asılı siyah bir duman izi bıraktı.

Diego'nun gözleri siyah dumanla benim aramda panikten çılgına dönmüştü.

"Vardiya!" Emrettim, arkadaşlarım için duyduğum endişe beni onların güvende olduğundan emin olmaya zorlarken sesim istemeden de olsa zorlamayla kalınlaştı.

Sofia'nın gözleri, soluk pembe bir Pegasus derisinin sınırlarından bir kez daha fırlamadan önce bir an için genişledi. Yanındaki çamurda kayarak durdum ve Diego'yu ayağa kaldırmak için uzandım. Dengesizce sallanıyordu ve nazik davranmak için zaman kaybetmeden onu Sofia'ya doğru ittim.

"Atla," dedim. "Ve buradan uçabildiğin kadar uzağa uç!"

Diego onun sırtına tırmanırken arkamı dönmeye çalıştım ama bileğimi yakaladı.

"Bizimle gel güzelim, burası senin için de güvenli değil-"

"Darcy'yi bırakmıyorum," diye cevap verdim, kolumu geri çekerek. "Ama ikinizin de gitmesi gerekiyor."

Sofia, Zorlamam onu kavrarken ışıltılı kanatlarını çırptı ve gözlerindeki endişeyle kalbim burkuldu.

"Benim için endişelenme," diye ekledim uçarlarken. Gökyüzüne doğru hızla uzaklaşmalarını bir süre izledikten sonra Darcy'yi aramaya geri döndüm.

Darius arkamdan kükrerken alevleri bir başka Su Perisini daha yok etti ama bir diğeri alevlerin etrafından dolanıp onun sırtına atladı. Keskin bir nefes aldım ve ona doğru koşmaya başlarken içimdeki güç kaynağını çektim.

Darius etrafında döndü, kuyruğundaki jilet gibi keskin dikenler yüzüme birkaç santim yaklaşırken yaratığı yerinden çıkarmaya çalıştı ama yaratık kanatlarının arasına girene kadar tırmandı. Kafasını çevirip yaratığa doğru savurdu ve onu üzerinden sökmeye çalıştı ama kafasını o pozisyona getiremedi.

Su Perisi çıngıraklı nefesini bıraktı ve beni zayıflatırken dizlerim büküldü.

Sendeleyerek ilerledim, kendimi sabitlemeye çalışırken elim Darius'un ön bacağına geldi.

Su Perisi heyecanla çığlık attı ve sondalarını Darius'un kürek kemikleri arasındaki ete sapladı. Darius'tan saf ıstırap dolu bir kükreme yükseldi ve acı vücudunu sararken göğsünün üzerine düştü.

Elimin hala ona dayandığı yerde sanki o acıyı içimde hissediyordum. İkiye bölünüyormuşum gibi hissediyordum,

Ruhum bedenimden ayrılıyor ve içimi derin bir korku kaplıyordu.

Darius başını çevirip bana baktı; kocaman, altın rengi gözlerinden biri ikiye bölünmüş bir kızın görüntüsünü yansıtıyordu.

Bana hırladı ve burnunu göğsüme vurarak beni bir adım geriye attı. Ondan sendeleyerek uzaklaşırken bana tekrar vurdu, beni koşmaya teşvik ederken boğazından derin bir hırıltı yankılandı.

Bir an şok içinde ona baktım ve daha fazla acı çekerken titredi.

"Çok patronluk taslıyorsun," diye tersledim, onun yerine ona yaklaşırken koca Ejderha suratını bir kenara ittim. "Muhtemelen sana yardım etmeme izin vermektense burada ölecek kadar inatçısın."

Darius bana homurdandı ama ben onu duymazdan gelerek bacağının üzerine sıçradım ve koca kıçlı Ejderha vücudunun yan tarafına tırmanmaya başladım.

Pulları avuçlarımın altında pürüzsüz ve sıcaktı ama kanadını kavrayıp kendimi daha yükseğe kaldırarak tutunmayı başardım.

Vücudu altımda titriyordu ve tekrar acı içinde böğürerek beni daha hızlı itti.

Kabuslarımdaki yaratıkla yüz yüze gelmeden önce boynunun ortasından geçen kalın bir omurgayı tutarak uzandım.

Su perisi çığlık atarak mümkün olandan daha hızlı bir şekilde bana doğru hamle yaptı ve neredeyse Darius'a olan hakimiyetimi kaybediyordum.

geri çekildi.

Kalbim şiddetle çarptı ama kanadının üst kısmını yakalamayı başardım, o felç edici çıngırak çekirdeğimi sarsarken, büyümü durdurup enerjimi benden çalarken kendimi savurdum.

Su Perisi saldırıp sondalarını tam göğsüme doğrulttuğunda korku içime yayıldı.

Çığlık attım ve işe yaramayacağını bildiğim halde yumruğumu savurdum. Parmak eklemlerim yüzündeki kemikli çıkıntılara değdiğinde, elimde bir acı patladı ve ardından kırmızı ve mavi alevlerden oluşan bir sel geldi.

Su Perisi o kadar yüksek sesle feryat etti ki, alevler onu tüketirken ellerimi kulaklarıma götürdüm, bir tutam siyah duman birkaç dakika önce bulunduğu gökyüzüne doğru yükseldi.

Öne doğru düştüm, kendimi ona yaslarken avuçlarım Darius'un kanının sıcaklığıyla buluştu.

Daha fazla Nimf doğruca bize doğru koşuyordu ve Darius vücudumu titreten yankılı bir kükremeyle beşini de Ejderha Ateşi seliyle yok etti.

Son enerjisini kullanırken başı öne düştü ve ben haykırdım, altımda yan yatarken kanadını tuttum. Yana doğru yere çakıldı ve bir mucize eseri boynuna düşmeden önce kanadını tutmayı başardım. Kollarımı ona doladım, vücudunu bir titreme sararken gözlerimi kapattım ve pullarının altın rengi içsel güç ve sıcaklıkla parlıyor gibiydi.

Darius Fae formuna geri çekilirken midem guruldadı ve kendimi on metreden fazla yere düşerken bulduğumda bir çığlık attım.

Düşerken onu tutmaya devam ettim ve korku dolu bir çığlık atarak Pitball sahasının çamuruna onun üzerine çakıldım.

Etrafımızda dövüş devam ediyordu ama ellerimin altında, göğsünden kan fışkırıyordu ve ölümcül bir şekilde hareketsiz yatıyordu.

"Darius?" Yaralarına bastırmaya çalışırken bir yandan da onu sarsarak talep ettim. Yine de yeterli olmayacaktı, sırtı ve bacakları da kanıyordu. Boynunda kanlı bir oyuk ıslak bir şekilde parlıyordu ve nefesleri çok sığdı.

"Yardım edin!" Gözlerim Darius'un yüzünde sabit kalmasına ve kalbim göğsümde bir savaş davulunun ritmiyle çarpmasına rağmen bağırdım.

Ensemdeki tüyler diken diken oluyor, göğsümde garip bir his karıncalanıyordu. Bu an bana aynı anda hem sonsuz hem de geçici geliyordu, sanki iki büyük nokta arasında asılı kalmıştık ve her şey bir anda değişebilirdi.

"Uyan!" Bir şeyler yapabilme umuduyla sihrimi ona doğru iterek talep ettim.

Kanı durdurmak ya da onu iyileştirmek yerine, büyüm vücuduna yayıldı ve ateş büyümle bana yardım ettiğinde yaptığımızın tersine onunkiyle birleşti.

Onun gücü benimkini anında karşıladı, içine çekti, sanki bu anı bekliyormuş gibi onunla tamamen karıştı. Bu his nefesimi kesti ve yine de

kanı yavaşlatmadı, kaslarındaki gerginliğin azaldığını ve korkunun kalbi üzerindeki etkisinin gevşediğini hissettim.

Darius'un kanıyla kayganlaşan ellerim titriyordu ve sessiz gözyaşları yanaklarımdan aşağı süzülüyordu.

Kalbi yavaşlıyor, gücü esintideki bir mum gibi titriyordu. Biri yakında bize ulaşmazsa, Darius Acrux ölecekti.

Bana yaptığı onca şeyden sonra dünyada umursayacağım son kişi o olmalıymış gibi görünse de, onu burada kaybedersem buna katlanabileceğimden emin değildim.

SETH kocaman beyaz bir kurt olarak önüme fırladı ve bir Su Perisi'nin üzerine atlarken beni geriye savurdu. Kürkü siyahımsı kanla kaplıydı ve Nymph'in kafasını güçlü bir ısırıkla omuzlarından ayırırken daha fazlası da ona katıldı.

Yankılanan bir Ejderha kükremesi gökyüzüne yükseldi ve ben bunu iliklerime kadar hissettim.

"Argh," diye tısladı Orion, dirseğinin kıvrımını tutarak ve ben telaşla ona döndüm.

"İyi misin?" Yalvardım.

"Darius," diye homurdandı, sonra başını salladı. "Sadece ilerlemeye devam et ve bulabildiğin tüm Nymph'leri hakla. Şu tarafa git." Saha boyunca ilerlemeyi işaret etti ve ben de başımı salladım.

Orion gümüş kılıcını geri almıştı ve o yöne doğru ilerlerken durdurulamaz bir birim olarak çalıştık, kız kardeşimin izlerini ararken gözlerim sürekli dolanıyordu.

Isı bir taraftan üzerimde parıldadı ve ben keskin bir şekilde döndüm, bir Su Perisi tarafından yapılan çalıntı ateş büyüsünü engellemek için tam zamanında ellerimi fırlattım ve bir su selini serbest bıraktım. Su

Çarpışan iki gücün tıslaması kulaklarımı doldurdu ve her yöne buhar fışkırdı.

Orion bir hareket bulanıklığı içinde yanımdan hızla geçti ve gümüş kılıcıyla kalbini şişlerken Su Perisi'nin büyüsü bir dalga halinde yok oldu. Onu serbest bıraktı ve bir kez daha birbirimizle buluşmak için koştuk, sahanın diğer ucuna doğru yarıştık.

Geraldine üzerimize atlayıp bir su perisini kovalarken ve zehirli ısırığıyla işini bitirirken eğildim. Yolumuza devam etmek için acele ederken ayağım yumuşak bir şeye takıldı ve yere baktım. Lacivert ve gümüş rengi bir takımın içinde bir ceset bulduğumda dehşet midemde yoğunlaştı. Ashanti'nin cansız bronz gözleri bana bakıyordu, uzuvları garip bir şekilde bükülmüştü ve ağzından tek bir çizgi kan sızıyordu.

"Siktir," diye tıslayarak beni kendimden uzaklaştırdı Orion ve ben bunun şokunu bastırmaya çalıştım, garip bir çınlama kafamı dolduruyordu.

Cehennem tarlasında ilerlemeye devam ederken, yaşadığım şok yerini daha önce hiç bilmediğim yakıcı bir öfkeye bıraktı. Ben Fae'ydim. Bunlar benim akrabalarımdı. Ve düşmanlarımızın eline düşüyorlardı.

Bir meydan okuma çığlığıyla, Orion'la birlikte ilerlerken, çok yaklaşan herhangi bir Nymph'e saldırırken bir çılgınlığa düştüm. Bana bahşedilen korkunç ateşle bir tanesini unutulmaya terk ettiğim her seferinde gücümü yönlendirmeme yardım etti ve birlikte ileriye doğru bir yol açtık.

Önümden bir duman bulutu yükselirken kalabalığın seyreldiğini fark ettim ve umut göğsümde başını kaldırmaya cesaret etti.

Hâlâ ayakta olan birkaç Nimf feryat figan bağırarak kaçmaya başladı.

"Gidiyorlar mı?" Orion bana yaklaştığında nefesim kesildi, kılıcı siyah Nymph kanıyla kaplanmıştı ve kolları da bu kana bulanmıştı. Ağır ağır nefes alıyordu ama öğrenciler ve profesörler son kalanları da çıkışlara doğru kovalarken savaşı tam bir kontrolle değerlendiriyordu.

"Bitti," dedi Orion rahat bir nefes alarak. "En azından şimdilik."

Bakışlarım tribünlere saçılmış cesetlere takıldı ve içimi bir korku kapladı. Tory nerede?

Panik içime işledi ve çaresizce kız kardeşimi ararken Orion'dan uzaklaştım.

"Tory!" Çığlık attım ama sanki bir boşluğa bağırıyormuşum gibi geldi. Etrafımızı saran Fae'lerin bağırışları ve feryatları arasında beni duymasına imkân yoktu.

İyi olmak zorunda.

Önümün açık olmasıyla Orion beni kollarının arasına aldı ve sahayı hızla geçerken midem bulandı.

Tarlaya vardığımızda, Tory'nin Darius'un üzerine diz çöktüğünü görünce kalbim rahatlayarak sarsıldı. Ateş Varisi'nin birden fazla yaradan dolayı kan gölüne döndüğünü gördüğümde rahatlamam kısa sürede korkuyla bastırıldı.

"İyileştir onu!" Tory bizi gördüğünde yalvardı. Orion beni yere bırakırken gözleri üzerimde gezindi ve iyi olduğumu anlayınca omuzları biraz çöktü, sonra bakışları tekrar altındaki Darius'a kaydı. Gözyaşları çizgiler oluşturmuştu

Yanaklarından aşağı süzülüyordu ve ona yardım etmek için savaşırken elleri adamın kanıyla kırmızıya boyanmıştı. Bakışlarındaki korkuyu fark ettiğimde dudaklarım şaşkınlıkla aralandı ve o dövüşte Darius'a bu şekilde bakmasına neden olacak ne olmuş olabileceğini merak ettim.

Orion onun yanına çöktü, sıkıntılı görünüyordu ve ben de aceleyle diz çöktüm. Parmaklarını Darius'un yan tarafındaki kanlı bir yaraya bastırdı ve yara yavaş yavaş iyileşmeye başladı.

Darius inleyerek kendine gelirken, "Daha kötülerini de atlattı," diye acı acı homurdandı.

Öne doğru sarktım, yorgunluk beni ele geçirdikçe titremeye başladım.

Orion, Tory'nin ellerini Darius'un göğsündeki yaradan uzaklaştırarak bir sonraki yarayı iyileştirmesini sağladı ve Tory öne doğru kayarak kanlı avucunu onun yanağına bastırdı.

Orion'un çenesi gerildi ve büyüsünü arkadaşını iyileştirmek için kullanırken teninin solgun rengini fark ettim. Bakışları yalvarırcasına bana kaydı. "Daha fazla güce ihtiyacım var-"

"Benimkini al," dedi Tory, Darius'tan bir an bile gözlerini ayırmadan ona boştaki elini uzatarak.

Orion bir an bile tereddüt etmeden onun elini tuttu, avucundaki yeşil parıltı anında yoğunluk kazandı.

Darius öksürdü, gözleri açılmadan önce birkaç kez titredi. Tory ona bakmaya devam ederken bakışları ona kaydı. Elini hâlâ yanağına bastırıyordu ve kaşlarını hafifçe çattı.

"Sen..." diye başladı ama söyleyeceklerini bitiremedi.

Eli bir an için onunkinin üzerinde gezindi, gözünü tutarken elini yanağına dayadı.

Yanlarında rahatsız bir şekilde kıpırdandım, sanki özel bir şeye tanıklık ediyormuşum gibi hissettim.

"Yeni gibi oldu," diye mırıldandı Orion, Tory ve Darius'u aynı hareketle serbest bırakarak.

Tory gözlerini kırpıştırdı, elini Darius'un yüzünden çekip ondan kurtuldu ve ayağa kalktı. Ona sırtını döndü, benim yanıma doğru ilerledi ve beni kucakladı.

"İyisin," diye fısıldadı, bana bakmak için geriye doğru itti ve başımı salladım, kül bulaşmış yanaklarına bakarken gözlerim yaşardı. Onu hayatta bulmak o kadar rahatlatıcıydı ki kalbim buna dayanamadı.

"Kullandığım çılgın mavi ve kırmızı ateş sayesinde," dedim ve Tory'nin gözleri büyüdü.

"Sen de mi kullandın?" diye sordu şaşkınlıkla, sanki bir cevap arıyormuş gibi avuçlarına bakarak. "Her zamanki Element'imize hiç benzemiyordu."

Tory bir açıklama için Orion'a baktı ve ben de omzumu onun omzuna yasladım, adrenalin hâlâ vücudumu titretiyordu.

Başını salladı, görünüşe göre kaybolmuştu. "Ne olduğunu bilmiyorum ama Nimfleri öldürecek kadar güçlüydü. Daha önce tanık olduğum hiçbir şeye benzemiyordu..." Darius'u ayağa kaldırırken sözlerini yarıda kesti ve Ateş Varisi Tory ile benim aramda bakıştı, gözleri karanlık bir duyguyla titriyordu.

"Az önce değerini kanıtladın." Darius bunu nezaketle söylememişti, hatta onunla tanıştığımdan beri ilk kez sesi gerçekten tehditkâr çıkmıştı. Ve bu güç beni bunaltmış olsa da, şimdiye kadar bildiğim her şeyden daha doğal geliyordu. Sanki hep içimde yaşıyormuş gibi.

Etrafımdaki yıkıma, havada yuvarlanan korlara ve etrafımızdan gelen acı içindeki insanların feryat ve iniltilerine baktım. Kim bilir kaç kişi ölmüştü ve periler ne kadar büyüyü kendilerine almışlardı?

Arkadaşlarımı bulma ve hepsinin iyi olduğundan emin olma ihtiyacı beni buz gibi bir su gibi sardı.

"Neden bize saldırdılar?" Fısıldadım, yardım etmek için elimden gelen her şeyi yapmaya hazırdım.

Orion etrafına bakındı, çenesi kilitlenmişti ve gözleri mürekkep kadar karaydı. "Solaria'daki en seçkin Fae'lerin çocuklarına saldırdılar, bu yüzden tahminimce Nymph'ler bizim türümüze savaş ilan ettiler."

ZODYAK AKADEMİSİ:
HESAPLAŞMA'**NIN 1. BÖLÜMÜNÜ OKUYUN**
(DOĞAÜSTÜ ZORBALAR VE CANAVARLAR, **KITAP 3**) HEMEN ŞIMDI!
INDIRMEK IÇIN BURAYA TIKLAYIN

Zodyak Akademisi'ni beğendim: Acımasız Fae?
O zaman lütfen yorum bırakın!

Goodreads
Amazon

Her eleştiri, serinin daha yükseklere çıkmasına ve yeni okuyucular bulmasına yardımcı olan bir balon gibidir. Bağımsız yazarlar için bu
inanılmaz derecede önemli bir şey ve çok ama çok şey ifade ediyor.

Susanne ve Caroline'den teşekkürler :)

Yaklaşan yayınlarımızdan haberdar olmak isterseniz VIP posta listemize katılmanızı çok isterim.
VE IMZALADIĞINIZDA ÜCRETSIZ BIR VAMPIR KITABI ALIRSINIZ
YUKARI!

ABONE OLMAK IÇIN BURAYA TIKLAYIN

CAROLINE PECKHAM VE SUSANNE VALENTI'DEN DAHA FAZLASI

Bir sonraki kitabı beklerken, neden diğer KOMPLE kitaplarımıza dalmıyorsunuz?

dizi: Vampirler Çağı Destanı mı?

Tamamen farklı ama tamamen alıngan iki ikiz, vampir prenslerin saltanatıyla yüzleşiyor

Amerika'nın kontrolünü ele geçirdiler.

Biri azılı bir avcının elindeyken, diğeri vampir kraliyet ailesine gönderilmişken, acımasız avcıya aşık olmaktan kurtulabilecekler mi?

Birbirlerinin yeminli düşmanı olan adamlar..?

FULL Yedi Kitaplık Seri Kindle ile ücretsiz Sınırsız

Hemen almak için buraya tıklayın!

CAROLINE PECKHAM'IN KİTAPLARI

DOĞAÜSTÜ ZORBALAR VE CANAVARLAR

(SUSANNE VALENTI ILE BIRLIKTE YAZILMIŞTIR)

ZODYAK AKADEMİSİ: BİR AKADEMİ KABADAYISININ KÖKENİ (SERİNİN ÖN ROMANI)

ZODYAK AKADEMİSİ: UYANIŞ ZODYAK AKADEMİSİ: ACIMASIZ FAE ZODYAK AKADEMİSİ: HESAPLAŞMA

VAMPİRLER ÇAĞI DESTANI

(SUSANNE VALENTI ILE BIRLIKTE YAZILMIŞTIR)

EBEDİ SALTANAT

SONSUZ GÖLGE

SONSUZ LANET

SONSUZ YEMIN

SONSUZ GECE

SONSUZ FIRTINA

SONSUZ AŞK

VAMPİR OYUNLARI ROMANLARI

A GAME OF VAMPIRES (SERİNİN ÖN BÖLÜMÜ - ÜCRETSİZ)

- E-POSTA LISTEME ABONE OLDUĞUNUZDA ÜCRETSIZ!

ABONE OLMAK IÇIN BURAYA TIKLAYIN

VAMPİR OYUNLARI: 1. SEZON

V OYUNLARI

V GAMES: MEZARDAN YENİ ÇIKAN V GAMES: ŞAFAKTAN ÖNCE ÖLÜ

VAMPİR OYUNLARI: 2. SEZON

KURT OYUNLARI

KURT OYUNLARI: GÖLGE ADASI

KURT OYUNLARI: PARÇALANMIŞ KADERLER

VAMPİR OYUNLARI: 3. SEZON

AVCI DENEMELERİ

AVCI DENEMELERİ: KARANLIĞA DOĞRU (ÇOK YAKINDA)

ISAAC'IN YÜKSELİŞİ SERİSİ SÜRÜNEN GÖLGE

KANAYAN KAR

DÖNEN

GELGIT

AĞLAYAN

GÖKYÜZÜ

ZAYIFLAYAN

IŞIK

ISAAC'IN YÜKSELİŞİ ROMANLARI DÜŞEN ATEŞ

(B**İRİNCİ** BÖLÜM) DÜŞEN ATEŞ

(İKİNCİ BÖLÜM)

Yaklaşan yayınlarımdan haberdar olmak isterseniz, VIP posta listeme katılmanızı çok isterim.

ABONE OLDUĞUNUZDA BEDAVA KİTAP!

En son bilgileri ve daha fazlasını www.carolinepeckham.com adresinde bulabilirsiniz.

Gelin ve Facebook'ta merhaba deyin
Ya da beni Twitter'da takip edin @carolinepeckham

Ya da Goodreads'teki sayfama uğrayın

SUSANNE VALENTI'NİN KİTAPLARI

YALANLAR KAFESI DESTANI:

Zincirlen
miş Bağlı
Kırık Bağlı
Özgür

YALANLAR KAFESI ROMANI:

Kesme Cam
Közler

TAINTED EARTH DESTANI:

Etkilenm
iş
Değiştiril
miş
Uyarlanm
ış
Gelişmiş

VAMPIRLER ÇAĞI DESTANI:

(Caroline Peckham ile birlikte yazılmıştır) Eternal Reign
Ebedi Gölge
Ebedi Lanet
Ebedi Yemin
Ebedi Gece
Ebedi Fırtına

Sonsuz Aşk

DOĞAÜSTÜ ZORBALAR VE CANAVARLAR

(Caroline Peckham ile birlikte yazılmıştır)

Zodyak Akademisi: Bir Akademi Zorbasının Kökenleri (Serinin Ön Romanı)

Zodyak Akademisi: Uyanış Zodyak Akademisi: Hesaplaşma

Yeni sürümler ve daha fazlası hakkında en son bilgileri öğrenin

www.susanneval enti.com adresinde

Susanne'ı Facebook'ta ziyaret edin

Goodreads'te kitaplarını TBR'ınıza ekleyin

Daha Fazla Çeviri Kitap İçin
Bizi Telegramda Takip Edin.

TIK TIK